МОЛИТВЕНИК
ХРИСТИЯНЬСКОЇ РОДИНИ

Для Невіст

ВІННІПЕҐ. КАНАДА.
Кан. Укр. Видавнича С-ка
1918.

Ч. Орд. 22. 18.

Позволяє ся печатати.

Від гр.-кат. Епископского Ординаріяту.

Вінїпеґ, дня 9. лютого, 1918.

† НИКИТА ЕПП.

Накладом Канад. Укр. Видавничої С-ки.
590 Прічард Евню, Вінніпеґ, Ман.

Максим Гіжик

ЧАСТЬ ПЕРША

МОЛИТВИ

»Покликни до мене, а я ооізвусь« (Еремія XXXIII, 3).

»Клич мене в день тїсноти; я визволю тебе« (Пс. XLIX, 15).

»Просїть, то й дасть ся вам; шукайте, то й знайдете; стукайте, то й відчинить ся вам« (Мат. VII, 7).

»Отець ваш, що на небі, давати ме добро тим, хто просять у него« (Мат. VII, 11).

»Кождий, хто просить, одержує; і хто шукає, знаходить« (Лук. XI, 10).

»Всяку річ, якої просити муть, станеть ся їм від Отця мого, що на небі« (Матей XVIII, 19).

»Усе, чого молячись просите, віруйте, що одержите і буде вам« (Марк. XI, 24).

»Коли чого просити мете в імя моє, я зроблю« (Йоан XIV, 14).

»Чого схочете, просити мете, і станеть ся« (Йоан XV, 7).

»Істино, істино глаголю вам: о що попросите в Отця іменем моїм, дасть вам« (Йоан XVI, 23).

МОЛИТВИ ПОВСЕДНЕВНІ.

† Въ и́мѧ Ѻ҆тца̀ и҆ Сы́на и҆ свѧта́гѡ Дѹ́ха, а҆ми́нь. г҃.

Моли́твъ ра́ди свѧты́хъ ѻ҆те́цъ на́шихъ, Го́споди Ї҆исѹ́се Хрⷭ҇тѐ Бж҃е на́шъ, поми́лѹй на́съ.

Сла́ва Тебѣ̀, Бо́же на́шъ, сла́ва Тебѣ̀.

† Во імя Отця і Сина і сьвятого Духа, амінь. 3.

За молитвами сьвятих Отців наших, Господи Ісусе Христе, Боже наш, помилуй нас.

Слава Тобі, Боже наш, слава Тобі.

Молитва до сьвятого Духа.

Црⷭ҇ю нбⷭ҇ный, Ѹ҆тѣ́шителю, Дш҃е и҆́стины, и҆́же вездѐ сы́й, и҆ всѧ̀ и҆сполнѧ́ѧй, сокро́вище бла́гихъ и҆ жи́зни пода́телю, пріиди́ и҆ всели́сѧ въ ны̀, и҆ ѻ҆чи́сти ны̀ ѿ всѧ́кїѧ скве́рни,

Царю небесний, Утїшителю, Духу правди, котрий всюди єси і всьо виповняєш, Скарбе добра і житя Подателю, прийди і всели ся в нас, і очисти нас від всякої скверни

Псалом пятьдесятий.

Помилꙋй мѧ Боже по велицѣй милости твоей, и по множествꙋ щедротъ твоихъ, очисти беззаконіе мое.

Наипаче омый мѧ ѿ беззаконіѧ моегѡ, и ѿ грѣха моегѡ очисти мѧ.

Ꙗко беззаконіе мое азъ знаю: и грѣхъ мой предомною есть выну.

Тебѣ единомꙋ согрѣшихъ, и лꙋкавое предъ тобою сотворихъ, ꙗко да оправдишисѧ во словесѣхъ твоихъ, и побѣдиши внегда сꙋдити ти.

Се бо въ беззаконіихъ зачатъ есмь, и въ грѣсѣхъ роди мѧ мати моѧ.

Се бо истинꙋ возлюбилъ еси: безвѣстнаѧ и тайнаѧ пре-

Помилуй мене Боже по великому милосердю Твому і по многоті щедрот Твоїх, очисти беззаконє моє.

Найпаче омий мене з беззаконя мого і від гріха мого очисти мене.

Бо беззаконє моє я знаю, і гріх мій передімною є заедно.

Тобі єдиному я согрішив і перед Тобою зло вчинив, щоби оправдив ся єси в словах Твоїх і побідив, коли Тебе судити муть.

Се бо я в беззаконях зачатий і в гріхах родила мене мати моя.

Се бо Ти правду полюбив єси; незвісні й тайні прав-

мꙋ́дрости твоеѧ̀ ꙗ҆ви́лъ ми̑ є҆сѝ.

Ѻ҆кропи́ши мѧ̀ ѵ҆ссѡ́помъ, и҆ ѻ҆чи́щꙋсѧ, ѻ҆мы́еши мѧ̀, и҆ па́че снѣ́га ᲂу҆бѣлю́сѧ.

Слꙋ́хꙋ моемꙋ̀ да́си ра́дость и҆ весе́лїе, возра́дꙋютсѧ ко́сти смире́нныѧ.

Ѿврати̑ лицѐ твоѐ ѿ грѣ̑хъ мои́хъ: и҆ всѧ̑ беззако́нїѧ моѧ̀ ѻ҆чи́сти.

Се́рдце чи́сто сози́жди во мнѣ̀, Бо́же, и҆ дꙋ́хъ пра́въ ѻ҆бнови̑ въ ᲂу҆тро́бѣ мое́й.

Не ѿве́ржи менѐ ѿ лица̀ твоегѡ̀, и҆ Дꙋ́ха твоегѡ̀ свѧта́го не ѿими̑ ѿ менѐ.

Возда́ждь ми̑ ра́дость спасе́нїѧ твоегѡ̀, и҆ Дꙋ́хомъ влады́чнымъ ᲂу҆тверди́ мѧ̀.

Наꙋчꙋ̀ беззако́нныѧ пꙋте́мъ твои̑мъ,

ди премудрости Твоєї явив єси мені.

Окропиш мене іссопом і очищу ся, омиєш мене і білійшим снігу стану.

Слухови мому даси радість і веселість; зрадіють кости смиренні.

Відверни лице Твоє від гріхів моїх, і всї беззаконя мої очисти.

Серце чисте учини в мені, Боже, і дух правий обнови в утробі моїй.

Не відкинь мене від лиця Твого і Духа Твого сьвятого не відойми від мене.

Верни мені радість спасеня Твого і духом владичним утверди мене.

Вкажу беззаконним дороги Твої

и҆ нечести́вїи къ тебѣ̀ ѡ҆братѧ́тсѧ.

И҆зба́ви мѧ̀ ѿ кро́вей Бо́же, Бо́же спасе́нїѧ моегѡ̀: возра́дуетсѧ ѧ҆зы́къ мо́й пра́вдѣ твое́й.

Го́споди, ᲂу҆стнѣ̀ мои҆ ѿве́рзеши, и҆ ᲂу҆ста̀ моѧ̀ возвѣстѧ́тъ хвалу̀ твою̀.

Ꙗ҆́ко а҆́ще бы восхотѣ́лъ є҆сѝ же́ртвы, да́лъ бы́хъ ᲂу҆́бѡ: всесожже́нїѧ не благоволи́ши.

Же́ртва Бо́гу ду́хъ сокруше́нъ: се́рдца сокруше́нна и҆ смире́нна Бо́гъ не ᲂу҆ничижи́тъ.

Ѹ҆блажѝ, Го́споди, благоволе́нїемъ твои́мъ Сїѡ́на, и҆ да сози́ждутсѧ стѣ́ны Ї҆ерусали́мскїѧ.

Тогда̀ благоволи́ши же́ртву пра́вды, возноше́нїе и҆ всесожега́-

і нечестиві до Тебе навернуть ся.

Свободи мене від крівавих діл, Боже, Боже спасеня мого; радіти буде язик мій справедливости Твоїй.

Господи, отвориш уста мої і уста мої сповістять хвалу Твою.

Бо колиб схотів єси жертви, я дав би; цілопаленю не будеш рад.

Жертва Богу дух сокрушен; серцем сокрушенним і смиренним Бог не погордить.

Ущасливи Господи, ласкою Твоєю Сион, і нехай здвигнуть ся стіни Єрусалимскі.

Тоді рад будеш жертві справедливости, приносови і

ємлѧ, тогда̀ возложа́тъ на ѻ҆лта́рь тво́й тельцы̀.

цілопаленям, тоді положать на вівтар твій телців.

Символ віри.

Вѣ́рꙋю въ є҆ди́нагѡ Бо́га Ѻ҆тца̀, вседержи́телѧ, творца̀ не́бꙋ и҆ землѝ, ви́димымъ же всѣ́мъ и҆ неви́димымъ.

Вірую в єдиного Бога Отця, вседержителя, Творця неба і землї, всего, що видимо й не видимо.

И҆ во є҆ди́наго Гдⷭ҇а І҆исꙋ́са Хрⷭ҇та̀, Сн҃а Бж҃їѧ, є҆диноро́днаго, и҆́же ѿ Ѻ҆тца̀ рожде́ннаго пре́жде всѣ́хъ вѣ̑къ.

І в єдиного Господа Ісуса Христа, Сина Божого, єдинородного і від Отця родженого раньше всїх віків.

Свѣ́та ѿ свѣ́та, Бо́га и҆́стинна ѿ Бо́га и҆́стинна, рожде́нна, несотворе́нна, є҆диносꙋ́щна Ѻ҆тцꙋ̀, и҆́мже всѧ̑ бы́ша.

Сьвітло від Сьвітла, Бога правдивого від Бога правдивого, родженого несотвореного, єдиносущного з Отцем, через котрого всьо стало ся.

Насъ ра́ди человѣ̑къ и҆ на́шегѡ ра́ди спасе́нїѧ сше́дшаго съ небе́съ и҆ воплоти́вшагосѧ ѿ Дх҃а Ст҃а и҆ Марі́и Дѣ́вы, и҆ вочеловѣ́чшасѧ.

Що для нас людий і для нашого спасеня зійшов з небес і приняв тїло від Духа сьвятого і Марії Дїви і став чоловіком.

Распѧ́тагѡ же за ны̀ при понтíйстѣмъ Пїла́тѣ и҆ страда́вша, и҆ погребе́нна, и҆ воскре́сшагѡ въ тре́тїй де́нь по писа́нїемъ.

И҆ возше́дшагѡ на небеса̀, и҆ сѣдѧ́щагѡ ѡ҆десну́ю Ѻ҆тца̀, и҆ па́ки грѧду́щагѡ со сла́вою суди́ти живы́мъ и҆ ме́ртвымъ, є҆гѡ́же ца́рствїю не бу́детъ конца̀.

И҆ въ Дꙋ́ха свѧта́гѡ, Го́спода животворѧ́щагѡ, и҆̀же ѿ Ѻ҆тца̀ и҆ Сы́на и҆схождѧ́щагѡ, и҆̀же со Ѻ҆тце́мъ и҆ съ Сы́номъ спокланѧ́ема и҆ сосла́вима, глаго́лавшагѡ Проро́ки.

Въ є҆ди́нꙋ, свѧтꙋ́ю, собо́рнꙋю и҆ а҆по́стольскꙋю Це́рковь.

И҆сповѣ́дꙋю є҆ди́но кре́щенїе во ѡ҆ставле́нїе грѣхѡ́въ.

Що був розпятий за нас при Понтию Пилатї, страдав і був погребаний і воскрес в третий день, як було писано.

І вознїс ся на небеса і сидить праворуч Отця і в друге прийде зі славою судити живих і мертвих, а Єго царству не буде кінця.

І в Духа сьвятого, Господа животворного, що від Отця і Сина походить, котрому з Отцем і Сином однаковий поклін і однакова слава, котрий говорив пророками.

В єдину, сьвяту, соборну і апостольскую Церков.

Ісповідую єдине крещенє на відпущенє гріхів.

Ча́ю воскресе́нѧ ме́ртвыхъ.
И҆ жи́зни бꙋ́дꙋщагѡ вѣ́ка, а҆ми́нь.

Жду воскресеня мертвих.
І житя будучого віка, амінь.

Молитва покаянна.

О҆сла́би, о҆ста́ви, ѿпꙋсти̑ Бо́же согрѣше́нїѧ на́шѧ во́льнаѧ и҆ нево́льнаѧ, ꙗ҆̀же въ сло́вѣ и҆ въ дѣ́лѣ, ꙗ҆́же въ вѣ́дѣнїи и҆ невѣ́дѣнїи, ꙗ҆̀же въ оу҆мѣ̀ и҆ въ помышле́нїи, ꙗ҆̀же въ днѝ и҆ въ нощѝ: всѧ̑ на́мъ простѝ ꙗ҆́кѡ бла́гъ и҆ человѣколю́бецъ.

Ослаби, прости, відпусти Боже прогрішеня наші добровільні, недобровільні, в слові і ділї, відомі й невідомі, в умі, в намислї, в день і в ночи: всьо нам прости, яко благий і чоловіколюбець.

Молитва до Преч. Діви Марії.

Богоро́дице Дѣ́во, ра́дꙋйсѧ о҆бра́дованнаѧ Марі́є, Го́сподь съ тобо́ю. Благослове́нна ты̀ въ жена́хъ, и҆ бл҃гослове́нъ пло́дъ чре́ва твоегѡ̀, ꙗ҆́ко родила̀ є҆сѝ Хрїста̀, Сп҃са И҆зба́вителѧ дꙋша́мъ на́шымъ.

Богородице Діво, радуй ся обдарована ласками, Марієд, Господь з Тобою. Благословенна Ти між женами і благословенний плід утроби Твоєї, бо Ти родила єси Христа Спаса Освободителя душам нашим.

Досто́йнѡ є҆́сть ꙗ҆кѡ̀ вои́стиннꙋ блажи́ти тѧ̀ Богоро́дицꙋ, присноблаже́ннꙋю и҆ пренепоро́чнꙋю, и҆ Ма́терь Бо́га на́шегѡ. Честнѣ́йшꙋю Херꙋві́мъ, и҆ сла́внѣйшꙋю бе́зъ сравне́нїѧ Серафі́мъ, бе́зъ и҆стлѣ́нїѧ Бо́га Сло́ва ро́ждшꙋю, сꙋ́щꙋю Бг҃оро́дицꙋ, тѧ̀ велича́емъ.

Достойно справді є славити Тебе Богородицю, всеблаженну і пренепорочну і Матір Бога нашого. Чеснійшу Херувимів і не зрівнано славнійшу Серафимів, що без зотлїня родила Бога Слово, правдиву Богородицю Тебе величаєм.

По́дъ твою̀ ми́лость прибѣга́емъ, Бц҃е Дѣ́во, моли́твъ на́шихъ не пре́зри въ ско́рбѣхъ, но ѿ бѣ́дъ и҆зба́ви на́съ, є҆ди́на чи́стаѧ и҆ благослове́ннаѧ.

Під Твою милість прибігаєм, Богородице Діво, молитвами нашими в журбах не горди, а від бід свободи нас, єдина, чиста і благословенна.

Пресла́внаѧ присноДѣ́во Бц҃е Марі́е, Ма́ти Хрїста̀ Бо́га на́шегѡ, прїимѝ моли́твы на́шѧ, и҆ донесѝ ѧ҆̀ Сы́нꙋ твое́мꙋ, и҆ Бо́гꙋ на́шемꙋ, да спасе́тъ и҆ про-

Преславна Вседіво, Маріє, Мати Христа Бога нашого, прийми молитви наші і донеси їх Сину Твому і Богу нашому, щоби спас і просьвітив

свѣти́тъ тебѣ̀ ра́ди дꙋ́ши на́ша.	задля Тебе душі наші.

Молитва до сьвятих Ангелів.

Всѧ̑ небе́сныѧ си́лы, свѧті́и А҆́нгели и҆ А҆рха́нгели, молі́те Бг҃а ѡ҆ на́съ грѣ́шныхъ.	Всї небесні сили, сьвяті Ангели і Архангели, молїть Бога за нас грішних.

Молитва до Сьвятих.

Свѧті́и сла́вніи и҆ всеⷯва́льніи А҆по́столы, Проро́цы, Мꙋ̑ченицы и҆ всѝ свѧті́и, моли́те Бо́га ѡ҆ на́съ грѣ́шныхъ.	Сьвяті славні і всехвальні Апостоли, Пророки, Мученики і всї Сьвяті молїть Бога за нас грішних.

Величанє Пресьв. Тройцї.

Ѹ҆пова́ніе на́мъ Ѻ҆те́цъ, прибѣ́жище на́ше Сы́нъ, и҆ покрови́тель на́шъ є҆́сть Дх҃ъ свѧты́й, Тро́ице свѧта́ѧ Бо́же на́шъ, сла́ва Тебѣ̀.	Execution: Упованє наше Отець, прибіжище наше Син, покровитель наш Дух сьвятий; Тройце сьвята, Боже наш, слава Тобі.

Митарева молитва.

Бо́же, млⷭ҇тивъ бꙋ́ди мнѣ̀ грѣ́шномꙋ.	Боже, будь милостив менї грішному.

Бо́жє, ѽчи́сти грѣхѝ моѧ̀ и҆ поми́лꙋй мѧ̀.

Бе́зъ числа̀ согрѣши́хъ, Го́споди, простѝ мѧ̀.

† Во и҆́мѧ Ѻ҆тца̀ и҆ Сы́на и҆ свѧта́гѡ Дꙋ́ха, а҆ми́нь.

Боже, очисти гріхи мої й помилуй мене.

Без числа согрішив я, Господи, прости мені.

† Во імя Отця і Сина і сьвятого Духа, амінь.

МОЛИТВИ КАТЕХИЗМОВІ.

Навчи мене, Господи, дороги уставів Твоїх і додержу її до кінця життя. Дай менї розум і буду хоронити закон Твій і повнити з цїлого серця. Дай ходити стежками заповідий Твоїх, бо в тому радість моя. (Псалом CXVIII).

Заховай мої слова а мої заповіди зложи в собі. Стережи моїх заповідий і моїх слів як ока в голові, то будеш жити. Понавязуй їх на пальцї собі і понаписуй їх на скрижалах серця твого. (Притчі VII, 1—4).

Дві головні заповіди любови.

1. Люби Господа Бога твого всїм серцем своїм і всею душею своєю і всею силою своєю і всею мислию своєю.

Се перша і найбільша заповідь, а друга подібна до неї

2. Люби ближнього твого, як себе самого.

Десять заповідий Божих.

Я Господь Бог твій, що вивів тебе з землї єгитетскої з дому неволї.

1. Не знай инших богів крім Мене.

2. Не взивай марно Імени Господа Бога твого.
3. Памятай день сьвятий сьвяткувати.
4. Шануй отця твого і матїр твою, то добре тобі буде і довго будеш жити на земли.
5. Не убий.
6. Не чужолож.
7. Не кради.
8. Не сьвідчи ложно на ближнього свого.
9. Не пожелай жени ближнього свого.
10. Не пожадай нїякого добра, що є твого ближнього.

Пять заповідий церковних.

1. Установлені сьвята сьвяткувати.
2. В неділї і сьвята Служби Божої слухати.
3. Приказані пости заховувати.
4. Кождого року хоть раз сповідати ся і в часї Великоднім причащати ся.
5. Весїля в заказані часи не справляти.

Сїм сьвятих Тайн.

1. Крещенє.
2. Миропомазанє.
3. Євхаристия, то є Тїло і Кров Госп. Нашого Ісуса Хр.
4. Сповідь.
5. Оливопомазанє.
6. Сьвященьство.
7. Супружество.

Шість правд віри,

які кождий християнин мусить знати й вірити, если хоче бути спасеним.

1. Бог є один; що всьо сотворив і всім управляє.
2. Бог є справедливий Судия, що за добре нагороджує, а за зле карає.
3. Є три особи Божі, то є: Бог Отець, Бог Син і Бог Дух сьвятий.
4. Син Божий став ся чоловіком і вмер на хресті для нашого спасеня.
5. Душа людска є безсмертна.
6. Ласка Божа до спасеня є конечно потрібна.

Чесноти

Божі.

1. Віра.
2. Надія.
3. Любов.

Моральні.

1. Мудрість.
2. Справедливість.
3. Мужество.
4. Повздержність.

Три головні добрі діла.

1. Молитва. 2. Піст. 3. Милостиня.

Сім діл милосердя що до тіла.

1. Голодного накормити.
2. Спрагненого напоїти.
3. Нагого приодіти.
4. Подорожного в дім приймити.

5. Недужого посїтити.
6. Увязненого відвідати.
7. Умерлого похоронити.

Сїм дїл милосердя що до душі.

1. Грішника направити.
2. Іевіжу навчити.
3. Сумнїваючому ся добру раду дати.
4. Сумного потїшити.
5. Кривду терпеливо зносити.
6. Обиду з серця прощати.
7. За живих і вмерлих молити ся.

Три ради євангельскі.

1. Добровільне убожество.
2. Досмертна чистота.
3. Совершене послушеньство.

Сїм дарів сьв. Духа.

1. Премудрість.
2. Розум.
3. Рада.
4. Кріпость.
5. Знанє.
6. Побожність.
7. Боязнь Божа.

Девять плодів сьв. Духа.

1. Любов.
2. Радість.
3. Мир.
4. Терпеливість.
5. Доброта.
6. Милосердє.
7. Віра.
8. Лагідність.
9. Повздержність.

Блаженьства євангельскі.

1. Бажені убогі духом, бо їх є царство небесне.
2. Блажені ті, що плачуть, бо они будуть потїшені.
3. Блажені лагідні, бо они посядуть землю.
4. Блажені голодні і жадні справедливости, бо они наситять ся.
5. Блажені милостиві, бо они будуть помилувані.
6. Блажені чисті серцем, бо они Бога узрять.
7. Блажені миротворцї, бо они синами Божими назвуть ся.
8. Блажені гонені за правду, бо їх є царство небесне.

Гріхи проти сьв. Духа.

1. Надмірна надія на милосердє Боже.
2. Безнадійність на милосердє Боже.
3. Супротивленє ся пізнаній правдї віри християньскої.
4. Завидуванє ближньому благодати Божої.
5. Закаменїлість на спасенні упімненя.
6. Нерозкаянність аж до смерти.

Гріхи взиваючі о пімсту до неба.

1. Умислне убийство.
2. Гріх содомский.

3. Покривджене вдів і сиріт.
4. Задержане наємничої добре заслуженої заплати.

Гріхи головні і противні їм чесноти.

1. Гордість.	1. Покора.
2. Лакімство.	2. Щедрість.
3. Нечистота.	3. Чистота.
4. Зависть.	4. Любов.
5. Обжирство і пиянство.	5. Уміренність.
6. Гнїв.	6. Терпеливість.
7. Лїнивство.	7. Ревність.

Чужі гріхи.

1. Гріх приказувати.
2. До гріха побуджувати.
3. Гріх радити.
4. В грісї помагати.
5. На гріх зізволяти.
6. Гріх хвалити.
7. Гріха боронити.
8. За гріх не карати.
9. На гріх мовчати.

Пять условин до доброї сповіди.

1. Іспит совісти.
2. Жаль за гріхи.
3. Постановлене поправи житя.
4. Сповідь.
5. Відправлене покути.

Справедливість християньска.

Стережи ся злого· чини добре.

Послїдні річи.

1. Смерть.
2. Суд Божий.
3. Небо.
4. Пекло.

Сьвят, Сьвят, Сьвят еси Господи Боже мій, помилуй мене негідного задля Твого сьвятого Імени.

МОЛИТВИ РАННІ.

Коли зі сну пробудиш ся, першою твоєю гадкою нехай буде гадка о Бозї, твоїм Сотворителю. Не берись за нїяке дїло, доки не віддаш чести Богу і Господу твому.

Молитва І.

Слава Тобі, Боже наш, слава Тобі. Слава Тобі Отче, слава Тобі Сину, і слава Тобі Душе сьвятий, пресьвятая Тройце единий Боже, слава Тобі.

Дякую Тобі, всемогучий і премилосерний Боже, за всї ласки, якими надїлюеш мене через всї днї житя мого. Дякую Тобі за ласку сотвореня. Дякую Тобі за ласку відкупленя. Дякую Тобі за ласку осьвяченя. Дякую Тобі й за те, що Ти збудив мене з нічного сну, щоби я прославляв Тебе, Господа і Бога мого. Отвори, Господи, уста

мої і дай, щоб я горячим серцем прославляв Твоє пресьвяте імя Отця і Сина і сьвятого Духа, тепер і через ціле житє моє. Амінь.

Молитва II.

Пожертвованє себе Ісусу Христу.

У стіп Твоїх, Ісусе Христе Господи, складаю своє здоровлє і житє... Віддаю Тобі всьо, що маю і чим я є. Віддаю Тобі свій розум, щоби мене не завів у пропасть блуду і ложи. Віддаю Тобі свою волю, щоби ніколи не могла протистати Твоїй пресьвятій волі. Віддаю Тобі свою память, щоби не зблудила на бездорожах марних і грішних мрій. Віддаю Тобі, Господи, своє серце, щоби воно ніколи нічого не любило більше, як Тебе, Господа і Бога мого.

Ти сам, Господи Ісусе Христе, кермуй мною, Ти стережи мене, Ти ободрюй мене, Ти допомогай мені, бо без Тебе, Ісусе, я нічого не можу, а з Тобою всьо!... Завдаш, Ісусе, мому серцю болючу рану, то нехай ся рана прославляє Твоє пресьвяте Імя! Витиснеш з мого

ока гірку сльозу, то нехай ся сльоза голосить Твоє безконечне милосердє. А загоїш рану і отреш сльозу, то нехай тоді душа моя проповідує Твою безмежну доброту та ласкавість.

Господи! за житє Тобі дякую, від смерти не випрошуюсь, бо і житє і смерть се Твої дари, Ісусе! Вложиш на мене хрест, прийму єго в покорі і піду в слїд за Тобою. Піду убогий в слїд за Тобою убогим, Христе; переслїдуваний, за Тобою переслїдуваним; висьміяний, за Тобою висьміяним; гноблений злобою сьвіта, я пригорнусь до Тебе, Ісусе, і молитись буду так, як Ти молив ся на горі Оливній: ***»не моя, але Твоя воля нехай станеть ся«*** і скажу слова, яких Ти сам мене навчив: ***»Да будеть воля Твоя«***. — Господи Ісусе Христе! я уповаю на Твоє безграничне милосердє, знаю, що Ти не погордиш жертвою, яку складаю Тобі з цїлого себе. Прийми єї наймилосернїйший Ісусе і дай, щоб я в годинї смерти міг з вірою і любовою до Тебе закликати: „В руки Твої, Господи, віддаю духа мого.“ Амінь.

Молитва III.

сьв. Августина.

Я вірую, Господи, але нехай вірую кріпше. Я уповаю на Тебе, але нехай уповаю більше. Я жалую, але нехай жалую сердечнійше. Я любю Тебе, але нехай любю горячійше. Кланяю ся Тобі, як початкови всїх річий. Бажаю Тебе, як послїдного мого кінця. Славлю Тебе, яко дателя найщедрійшого. Кличу до Тебе, як до вітця найлїпшого.

Ти своєю мудрістю мною кермуй, могутством захоронюй, ласкавістю потїшай, справедливістю повздержуй.

Я хочу сего, чого Ти хочеш; я хочу, бо Ти хочеш; я хочу як Ти хочеш; і хочу, поки Ти хочеш.

Нехай буду на молитві уважний, в їдї повздержний, в обовязках пильний, в постановах постоянний. Нехай дбаю о чемність внїшну, о вірність внутрішну, о житє уладнане, о чесноти прикладні.

Жертвую Тобі, Господи, свої змисли, щоби стреміли до Тебе; свої бесїди, щоби були о Тобі;

свої діла, щоби були для Тебе; свої терпіня, щоби були задля Тебе.

Зділай, Господи, щоб я любив Тебе, ненавидів себе, зичливим був для ближних, а погорджував сьвітом.

Допоможи мені, Боже, щоби я побіджував розкішливість строгістю, гнївливість лагідністю, а рівнодушність побожністю.

Просьвіти, Боже, мій розум, запали волю, очисти тіло, осьвяти душу. Нехай я ніколи не забуваю, що марне є всьо, що земске, а велике всьо, що Боже; що коротко триває всьо, що є дочасне, а довго всьо, що є вічне. Зділай, Господи, щоб я смертю погорджував, суду не лякав ся, від пекла спас ся, а осягнув небо. Амінь.

Молитва IV.

сьв. Йоана Золотоустого.

Господи, не лиши мене небесних Твоїх дарів. Господи, вибави мене від вічних мук. Господи, прости мені гріхи, які я сповнив гадкою, словом і ділом. Господи, хорони мене від мало-

душности і закаменїлости серця Господи, вибави мене від всякої гріховної покуси. Господи, просьвіти моє серце помрачене злими похотями. Господи, я согрішив, бо я грішний чоловік, а Ти Бог милосерний, Ти знаєш мою неміч, тож умилосерди ся наді мною. Господи, пішли менї на поміч Свою ласку, щоб я прославляв Твоє сьвяте Імя.

Господи, Ісусе Христе, впиши мене, слугу Свого, в книгу житя і дай менї щасливу смерть. Господи, Боже мій, хоть я до нинї не зробив нїчо доброго перед Тобою, Ти однак допоможи менї ласкою Своєю зробити початок доброго. Господи, покропи моє серце росою ласки Своєї. Господи неба і землї, згадай на мене грішного слугу Свого в царстві Своїм. Амінь.

Господи! прийми мене каючого. Господи, не відвертай ся від мене. Господи, не дай менї попасти в напасть. Господи, дай менї сльози покути і память на смерть. Господи, дай менї чесноту покори, чистоти і послуху. Господи, подай терпеливість, вели-

кодушність і лагідність. Господи, защіпи в мені корінь доброго і страх перед Тобою в моїм серци. Господи, нехай я удостоюсь любити Тебе з цілого серця і творити у всім волю Твою. Господи, охорони мене від людий лукавих, від духів нечистих, від пристрастий і від всякого зла. Господи, Ти всьо дїлаєш після Своєї волї; нехай жеж Твоя воля кермує мною грішною. Боже! будь благословенний во віки. Амінь.

Молитва V.

сьв. Василия Великого.

Боже, Тобі кождого часу та кождої години належить ся слава і поклін. Бо Ти Бог предобрий, довготерпеливий і наймилосерднїйший. Ти любиш праведних, над грішними милосердиш ся, а всїх кличеш до спасеня та обіцюєш добра будучого житя. Прийми, Господи, ось сю мою молитву: Я молю Тебе, покермуй в своїй добротї моїм житєм після Своїх заповідий. Душу мою осьвяти, тїло очисти, мисли зверни до доброго, розум облагородни та

просьвіти. Охорони мене, Господи, від всякої журби, недостатку, болїв та терпінь душевних. Постав на сторожи коло мене Своїх сьвятих Ангелів, щоб я під їх охороною остояла ся в правдивій вірі і прийшла до пізнаня Твоєї непонятої слави. Боже! будь благословенний во віки. Амінь.

Молитва VI.

до Пресьв. Богородиці.

О пречиста, преблагословенна Дїво Маріє і Мати Божа! Тобі поручив Син Твій наймилїйший, а Господь наш Христос, щоби Ти була нашою Заступницею та Покровителькою. З найбільшим проте упованєм прибігаю до Тебе і молю Тебе: спомогай мене, Маріє, помочию і потїхою Своєю. Ратуй мене, Мати, у всїх пригодах і небезпеченьствах житя. Виєднай менї, Заступнице моя, всї ласки до спасеня потрібні, а особливо ласку щасливої смерти. Будь менї, Маріє, материю по всї дни житя мого, щоб Ти могла бути моєю Царицею в небеснім царстві Сина Твого. Амінь.

Молитва VII.

до Пресьв. Богородиці.

Згадай, Всемилостива Діво Маріє, що від віків нечувано, щоб той, що прибігає під Твій покров, або благає Твоєї помочи, або умоляє Твого заступництва, був Тобою опущений. Тою надією ведена, Діво над всі діви і Мати Ісусова, я удаю ся до Тебе, приступаю і стаю перед Тобою як грішниця зітхаючи: не відкидай, Царице сьвіта і Мати предвічного Слова, моїх мольб, но послухай їх ласкаво і вислухай. Амінь.

(300 днів відпусту за кождий раз. Відпуст совершенний раз на місяць).

Молитва VIII.

до Ангела Хоронителя.

Ангеле, Хоронителю мій! Тебе Бог поставив сторожем бідної моєї душі. Не опускай мене дня нинішного і не відступай від мене ніколи! Я сьвідома сего, що я для Тебе невдячна і часто противлюсь Твоїм сьвятим натхненям. Но прости мені сї мої провини. — Я молю Тебе, кермуй мною в сумнївах, потїшай в журбах, ратуй в небезпеченьстві, підноси з упадків і доведи мене до місця вічного щастя. Амінь.

Молитва IX.

пожертвованя Господу Богу цїлого дня.

Господи Ісусе Христе! В злуцї з тим божественним наміренем, з яким Ти сам Бога Господа своїм Пресьвятим Серцем на земли славословив і нинї ще безустанно в Пресьвятій Тайнї Евхаристиї по цїлому сьвітови аж по конець віка прославляєш, я послїдуючи Пречистому Серцю Преблагословенної, Пренепорочної, Приснодїви Мариї, жертвую Тобі нинї на весь день і на кожду хвилиночку всї свої наміри та замисли, всї свої почуваня та бажаня, всї свої дїла та слова.

(100 днїв відпусту раз на день. Лев XIII 1889).

Особливо же жертвую Тобі їх просячи о... (тут скажи особливший свій намір).

Господи Ісусе, захорони Своїм божественним Серцем Сьвятого Отця нашого, Папу.

Пресьвяті Серця Ісуса і Мариї, ратуйте Церков і Русь.

О сьвятий Йосифе, Прообразе і заступниче приятелїв Пресьвятого Серця Ісусового, моли Бога о нас. (100 днїв відп. раз на день, Лев XIII 1891).

Сьвятий Архангеле Михаїле, сьв. Николаю, сьв. Володимире і сьв. Йосафате, моліть Бога о нас.

Псалом Давиду, (з того часу) **коли прийшло ся єму перебувати в пустині Юдейскій, 62.**

(В ширшім поясненю).

Боже, Боже мій, бажаючи зближитись серцем к Тобі, я з досьвітку чуваю: не про користи земні перша моя гадка, а Тебе, найвисше добро моє, багне душа моя; а як много разів тужливим оком позирає к Тобі і тїло моє, дожидаючи Твоїх ласк на земли сїй пустій і бездорожній та безводній! Без Твоєї бо науки нема тут правдивої мудрости; без Твого закону нема правої дороги, без Твоєї ласки замлїває душа моя!

Відвернувши ся від марноти і гріхів сьвіта сего, я переношу ся мислями в небо, і так явлю ся духом в небеснїй сьвятинї перед Тобою, щоб оглядати силу Твою і славу Твою.

Возношу духа мого к Тобі, та розгадую милосерде Твоє; о, бо дорожше мені милосерде Твоє над саме жите моє; я дізнала доказів єго без числа; і тому губи мої хвалити муть Тебе безперестанно!

І як в сїй годинї поранній, так благословити Тебе буду в цїлім житю моїм, в доли і недоли, а покладаючи надїю єдино в імени Твоїм, підносити буду в похвальних і подячних молитвах до Тебе одного руки мої.

Як тїло від товщи і масти набирає сил та веселости, так най наповнить ся, най наситить ся душа моя радісною певністю нерозривної звязи з Тобою; а тодї губами веселими хвалити муть Тебе уста мої.

О, мило менї, заєдно серцем пробувати з Тобою: Коли небудь згадала я Тебе, збудившись ночию в постели моїй, то аж до поранку роздумувала я про Тебе.

Бо Ти завсїди був помічником моїм, і лиш під

ослоною крил Твоїх я весела і щаслива.

Щирою любовою прилягла душа моя (серце моє) до Тебе, — мене-ж прецінь пригорнула до себе сама правиця Твоя вітцівска доказами добродійств несчислимих!

Скілько то вже ворогів видимих і невидимих намагалось шкодити мені, но они не осягнули своєї цїли: они на дармо шукали душу мою погубити; осуджені Тобою, они сами зійдуть в безодню землї!

За допустом Твоїм будуть они віддані в руки оружні і добичею шакалїв стануть.

Цар же і Спаситель наш звеселить ся в Бозї-Отцї своїм, давшім побіду Єму над неправдою: а в день суду величатись буде всякий, що за житя кляв ся Ним, яко єдиним Господом своїм, тому що вже на віки загородились і замовкли уста безбожників говорячих неправости.

Перед Тобою складаємо все житє наше і всю нашу надію, Владико чоловіколюбче, а просим і молим і благаєм Тебе: **вчини нас достойними причастити ся** небесних Твоїх і страшних Тайн, сего сьвященого і духовного Стола з чистим сумлінєм, на відпущенє гріхів, на прощенє прогрішень, на з'єднанє Духа Сьвятого, на доступленє Царства небесного, а не на суд або осудженє.

МОЛИТВИ ПІДЧАС СЛУЖБИ БОЖОЇ.

ПРИГОТОВАНЄ.

Як ідеш на Службу Божу, забудь о всім, що земске, а зверни гадку до Бога. Погадай, що ти йдеш на гору Голгофту, щоб там враз з Пречистою Дївою і сьв. Йоаном стати під хрестом, на якім вмирає за тебе Син Божий.

Будь на Службі Божій як найчастїйше, се є в неділю і сьвято завсїди, а в тиждни о скілько на се позволять тобі обовязки твого стану.

Памятай, що нема на сьвіті нїчого цїннїйшого, як Служба Божа. Памятай також, що ласки, які Ісус вислужив нам на хрестї, Він обильно роздає тим, що уважно і побожно слухають Служби Божої.

Як ти є на Службі Божій, зроби завсїди намірене, се є скажи Господу Богу, за кого, або за що ти жертвуєш се слухане Служби Божої.

Ти можеш жертвувати Службу Божу нпр за родичів, за душі в чистилищи, за видержанє в добрім до кінця, за вітчину, за своє здоровлє і т. и.

Вискази Сьвятих о Службі Божій.

Щоби ми завсїди належито цінили Службу Божу, послухаймо, що про сю сьвяту Жертву говорять сьвяті і вчені мужі.

Сьв. Іван Золотоустий каже: „Служба Божа має таку саму вартість, що і смерть Христа на хрестї“ ...„Хто побожно вислухав Служби Божої, сей в тім дни буде щасливий в праци, в торзї, в подорожи і у всїм; і Господь буде єго кріпити на души й на тїлї.“

Сьв. Тома з Аквіну: „З кождої Служби Божої ми можемо мати той сам хосен, який Христос вислужив нам в велику пятницю через свою смерть на хрестї“.

Сьв. Лаврентий Юстинїян: „Коли Христос жертвує ся на престолї (се є в часї Служби Божої), Він вказує небесному Отцю на рани свого Пресьвятого Тїла і просить, щоб задля них Отець небесний охоронив людий від вічних мук.“

А на иншім місци каже той сам Сьвятий:

„Бесїда людска не в силї висказати, які се обильні плоди та великі ласки пливуть зі Служби

Божої. Через Службу Божу грішник доступає прощеня, праведник стає ще праведнійшим, заслуги помножують ся, чесноти збільшують ся; зменшують ся гріхи, слабнуть покуси диявола, повстають упавші, кріплять ся немічні".

Сьв. Киприян: „Коли хліб і вино (в часі Служби Божої) стали осьвячені (се є перемінені в Тіло і Кров Ісуса Христа), вони служать до житя і спасеня цілому родови людскому; вони є рівночасно ліком і жертвою на цільбу недуг і на очищене гріхів".

Сьв. Григорий Папа: „Ся жертва (се є Служба Божа) особлившим способом охоронює душу від вічної погибели".

Сьв. Франц Салєзий: „Чим сонце поміж зьвіздами, тим Служба Божа поміж всіма другими богослуженями. Служба Божа се сонце духовних вправ, се серце молитов, се душа побожности, се полумінь любови, се бездна Божого милосердя, се Боже средство, яким Бог подає нам свої ласки".

Сьв. Бонавентура: „Кілько капель в морю, кілько лучів в сонцю, кілько зьвізд на небі, кілько цьвітів на земли — стілько таїнств заключає ся в Службі Божій“.

Сьв. Учитель Церкви Альфонс: „Чоловік не в силї принести Богу жертву і цїннїйшу і милїйшу, як таїнственна жертва Служби Божої... Вся слава від сотворінь від початку до кінця сьвіта, вся честь і похвальні піснї від Ангелів, вся хвала і подяка від людий, всї їхнї добрі дїла, покути, а навіть мучеництва і все те разом не приносить Богу стілько слави, що одна одинока Служба Божа... Служба Божа є дїлом найвисшого почитаня Пресьвятої Тройцї; вона є наймогутнїйшим средством проти сили пекла; вона відвертає від грішника меч Божого гніву; вона душам в чистилищи несе найбільшу поміч; вона є средством, через яке люди є в силї осягнути всяке добро, якого лиш можуть забажати“ (розумієсь о скілько се не є шкідливе для души).

Молитва
перед Службою Божою.

Всюди присутній Царю неба і землї! Се я земля і порох паду на лице перед Тобою, щоб віддати Тобі славу, честь і поклін. Я визнаю, що Ти мій Бог і Пан, що Ти мій Сотворитель і послїдна цїль моїх трудів і стремлїнь.

Пресьвята Тройце, Єдиний Боже! Се я негідне сотворінє Твоє унижаюсь перед Тобою і в покорі серця молю Тебе: прости менї всї мої недбальства в Службі Твоїй... всї обоятности... всї недбальства... а передусїм всї мої сьвідомі а тяжкі провини... Боже будь менї милосерний! Я жалую з цїлого серця, що образила Тебе, мого Пана і Бога. Молю Тебе, мій Боже: прости менї задля безконечних заслуг Жертви Служби Божої і здїлай, щоб я радше вмерла, як мала би Тебе знова тяжким гріхом образити.

Молитва
до Бога Отця.

Я паду на лице перед Тобою, Боже, Отче безконечного величества. Узнаю Твою, над всїма

сотворінями нічим необмежену власть, і жертвую Тобі через руки сьвященика Пресьвяте Тїло і Пресьвяту Кров Сина Твого, а мого Спасителя. Прийми, Боже Отче, сю жертву, яко жертву найвисшого *почитаня*, Тобі одному належного. Прийми її, яко жертву *подяки* за всї добродійства, якими Ти обдарував і мене й цїлий сьвіт. Прийми сю Службу Божу яко жертву *надоложеня* за гріхи мої і за гріхи всїх людий. Прийми її, Боже Отче, також яко жертву *благальну*.

Прийми, предвічний Отче наймилїйшого Сина Твого, який пролив за нас послїдну каплю Своєї крови і вмер за нас на соромнім дереві хреста, а дай нам се, о що Він просив Тебе: дай нам, щоб ми любили Тебе, Боже, цїлим серцем; дай нам, щоб ми оглядали Тебе в вічности. Амінь

Молитва

на »Благословє́нно ца́рство...«

Честь, слава і поклін пресьвятій Тройцї: Отцю і Сину і сьвятому Духу тепер і в безконечні віки. Амінь.

Всемогучий Боже! прийми ласкаво жертву Тїла і Крови наймилїйшого Твого Сина, Господа нашого Ісуса Христа, яку Тобі приносим на упрошенє прощеня гріхів наших, на осьвяченє наших душ і тїл, та на скріпленє сьв. католицкої Церкви. Помяни, Господи, єпіскопів і сьвящеників, які трудять ся в винницї Твоїй і дай, щоб вони як найбільше душ, відкуплених Кровю єдинородного Твого Сина, довели до пізнаня і почитаня Тебе, Пана і Бога свого. Благослови цїлому народови нашому, щоб він мирно і безгрішно переживав днї в дочасній вітчинї, а опісля осягнув вітчину вічну, де Ти царюєш враз з Сином і сьв. Духом. Помяни і родини наші і будь нам всїм найлїпшим отцем у всїх дочасних і душевних потребах.

Помяни, Господи, доми наші і поля і труди рук наших і заховай нас від огню, граду, виливу води та від инших нещасть; а подай в потрібний час і дощ і теплі лучі сонця. Поблагослови засївам і працям нашим, щоб ми завсїди благословили Твою о нас печа-

ливість. Помяни, Господи, тих, що пливуть морем, або подорожують сушею. Помяни всїх, що вижидають Твоєї помочи. Поможи отже убогих, потїш засмучених, хорим дай терпеливість і верни їм здоровлє души і тїла. Всїх нас охорони, Господи, від нещасть, журб, біди та нужди а надїли добрами, щоб ми в спокою живючи, могли за молитвами Пресьвятої Богородицї, Тебе лїпше пізнати, Тебе горячїйше любити і Тобі ревнїйше служити, бо Тобі належить ся всяка слава, честь і поклін Отцю і Синови і сьвятому Духови. Амінь.

Молитва
на »Сла́ва: Єдинородный...«

Господи Ісусе Христе, единородний Сину Божий і у всїм рівний Отцю Боже! Ти хоч безсмертний, зволив для нашого спасеня приняти смертне людске тїло з Пречистої Діви Марії і народити ся як чоловік. Ти і розпняв ся за нас на хресті і Своєю смертю побідив смерть. Прийми від нас найгорячїйшу подяку за стілько доброти та милосердя і спаси нас.

Молитва

на »Свѧтый Боже...«

Сьвятий і пресьвятий Боже! Тебе славлять Херувими і Серафими. Тобі кланяють ся всї небесні Сили. Ти Бог недостижимого величества. Ти з нїчого випровадив всесьвіт. Ти сотворив чоловіка на свій образ і подобу і надїлив єго всїлякими добрами. Ти подаєш просячому ласку і не відвертаєш ся від каючого. Ти нас недостойних слуг своїх покликав до славленя Тебе. Тому прийми з уст наших грішних трисьвяту пісню і пішли нам ласку свою. Ми молимо Тебе: відпусти нам гріхи сьвідомі і несьвідомі, осьвяти наші душі і тїла і за молитвами Пр. Богородицї і всїх Сьвятих Твоїх вчини, щоб ми ревно служили Тобі по всї днї житя нашого і з горячого серця приносили Тобі трисьвяту пісню: Сьвятий Боже, сьвятий кріпкий, сьвятий безсмертний помилуй нас.

Апостол на всяке прошенє до Филиписеїв:

Радуйте ся завсїди в Господї і знов кажу: радуйте ся.

Тихість вашу нехай зрозуміють усї люде. Господь близко.

Не журіть ся нїчим, а у всьому молитвою і благанєм з подякою нехай обявляють ся прошеня ваші перед Богом.

І мир Божий, що вище всякого розуму, нехай хоронить серця ваші і мисли ваші в Христї Ісусї.

На останок, братиє, що правдиве, що чесне, що праведне, що чисте, що любе, що хвалебне, коли (є в чому) яка чеснота й коли (є) яка похвала, про се помишляйте.

Чого ви і навчились, і прийняли, й чували, й видали в менї, те чинїть, то Бог миру буде із вами.

Молитва

перед сьв. Євангелиєм.

Господи Ісусе Христе Боже наш! Твоя сьвята наука, се непомильний дорогосказ до неба, се житє душ наших. Зішли, молимо Тебе, сьвітло Своєї ласки і відчини наші душевні очі, щоб ми, поборовши всї грішні пристрасти, порозуміли сьвяті Твої прикази і жили лише для Твого

уподобаня. Бо Ти, Господи Ісусе, є просьвіченєм нашого розуму і серця, за що нехай буде Тобі слава і поклін враз з Отцем і сьвятим Духом, тепер і завсїди і во віки вічні. Амінь.

Евангелиє на всякоє прошенє
сьв. Евангелиста Матея.

Просїть і дасть ся вам; шукайте і знайдете; стукайте і відчинить ся вам.

Бо кождий, хто просить, той добуває; хто шукає, той знаходить. І хто стукає тому відчинять.

Або чиж є між вами такий чоловік, що як син його попросить у нього хлїба, подасть йому камінь?

Або як попросить риби, подасть йому гадюку?

Та коли вже ви лихі, умієте дари добрі давати дїтям вашим, то тим паче Отець ваш Небесний дасть добра тим, що просять у Нього.

Молитва
по сьв. Евангелию.

Слава Тобі, Божественний мій Учителю, слава Тобі, що Ти удо-

стоїв мене учути Твоє сьв. Євангелиє, яке многі праведники старого завіта бажали почути, а не чули. Прийми від мене, Ісусе, найгорячійшу подяку за сю Твою Божу науку, якою Ти просьвічуєш наш розум. Прийми подяку та поклін і за Твій Божий приклад, яким Ти вказуєш нам дорогу до Отця небесного. Запиши, Ісусе, слова сьв. Твого Євангелия глибоко у наші серця і зділай своєю ласкою, щоб ми завсїди жили після Твоїх слів та прикладу, а в день суду Твого удостоїли ся нагороди обіцяної тим, що слухають слів Твоїх і хоронять їх. Амінь.

Молитва

перед проповідию.

Господи Ісусе Христе! пішли нам сьвятого Духа, щоби він просьвітив наш розум і огрів серце на приняте зерна Твоєї сьвятої науки. Нехай сей небесний посїв не впаде на наші душі як на скалисту рілю, але нехай видасть плід якого Ти сам, Ісусе, бажаєш. Пішли також, Ісусе, Духа сьвятого сьвященикам, які трудять

ся в винограді Твоїм. Нехай Він їх просьвічує, ними кермує та їх кріпить. Нехай слова сьвящеників за дійством сьвятого Духа глибоко увійдуть в серця вірних, в них мимо бурий і небезпек прозябнуть, виростуть та принесуть стократний плід у славу Твою, котрий царствуєш з Отцем і сьв. Духом. Амінь.

Молитва

по проповіди.

Дякую Тобі, Господи Ісусе Христе, що Ти у моїй души посіяв зерно слова Божого. Не допусти, Господи, щоб лютий ворог знищив єго, або щоб воно зісхло від спеки земских пожадань, або щоб єго приглушили терні дочасних журб. Але вчини, Господи, щоб я словом Божим просьвічений і потішений зачав ліпше жите та за Твоїм благословеньством приніс стократний плід на жите вічне. Амінь.

Молитва

за невірних.

Господи Боже наш! Ти хоч найсьвятійший і всемогучий, але

не бажаєш погибели грішників, но хочеш щоб грішники покаяли ся і осягнули небесне царство. Ти, Господи, і Сина Свого єдинородного зіслав на сьвіт не задля праведних, але задля грішників. Тому молимо Тебе, наймилосерднійший Боже, поступи з грішниками по безконечному Твому милосердю. Просьвіти їх розум, поруши їх волю, подай їм силу, щоб отрясли ся з гріхів та недовірства і введи їх поміж вірних, щоб вони враз з нами славили Твоє пречестне і великолїпне Імя Отця і Сина і сьв. Духа, тепер і завсїди і во віки вічні. Амінь.

Молитва
за вірних.

Дякуєм Тобі, Господи Боже наш, що Ти удостоїв нас стати перед сьвятим Твоїм престолом і позволив нам молитись і за себе й за других. Ми просимо Тебе, найлїпший Боже наш і Отче, в імени і своїм і в імени всїх вірних, очисти наші чувства від всякої земскої суєти, захоронюй наші очі від поглядів лукавих, огороди наші уши перед слова-

ми грішними; вчини, щоб наші уста відчинялись лиш на Твою славу, руки щоб простягались на діла Тобі милі, ноги щоб завсїди ходили дорогами сьвятих Твоїх заповідий. І душу й серце наше скріпи Своєю ласкою, щоб ми цїлим нашим житєм віддавали Тобі честь і славу Отцю і Сину і сьвятому Духови тепер і завсїди і во віки вічні. Амінь.

Молитва

на »Иже Херувимы...«

Господи Ісусе Христе, Царю неба і землї і Боже безконечного величества! Перед Тобою падуть на лице Серафими і зі страхом Тобі служать Ангельскі хори. Тож ми бідні люди підлягли пристрастям і осквернені гріхами, не сьміли би приступити до Твоїх сьвятих престолів. Але Ти, Господи, з любови до нас, став чоловіком і первосьвящеником нашим. І Ти, яко Бог і Пан наш, передав сьвященикам свою власть і приказав приносити безкровну жертву Твого пресьвятого Тїла і Крови. Тож молимо Тебе, зглянь ся на нас грішних невдячних

слуг Твоїх, очисти наші душі і серця і прийми непорочну жертву, яку Тобі приносимо через руки сьвященика, за Сьвятійшого вселеньского Отця Папу римского, за єпіскопів, сьвящеників і за весь праворірний нарід. Помяни нас всіх, Господи, в царстві Твоїм. Амінь.

Молитва
на »Йспо́лнимъ...«

Господи Боже наш! Ти сотворив нас з нічого; Ти вказав нам дорогу до спасеня; Ти відкрив нам небесні таїньства; Ти покликав нас до участи в приношеню безкровної жертви пресьвятого Тїла і Крови наймилійшого Сина Твого, Господа нашого Ісуса Христа. Тож прийми від нас, Господи Боже, найгорячійшу подяку за стілько незаслужених ласк. А заразом благаєм Тебе, прийми сю непорочну Жертву, яку Тобі приносимо через руки сьвященика, так, як ласкаво Ти приняв жертву Авля, Ноя і Авраама. Прийми її, Господи, просимо Тебе і подай нам житє мирне та безгрішне, смерть щасливу, а в день спра-

ведливого Твого суду нагороду, яку Ти приобіцяв своїм вірним слугам. Амінь.

Молитва
на »Вѣрую...«

Я вірую, мій Боже, що Ти є один Бог в трох особах Божих; Бог Отець, Бог Син і Бог Дух сьвятий. Я вірю, що друга Особа Божа пресьвятої Тройці: Син Божий, з любови до нас став чоловіком і вмер на хресті, щоби нас відкупити від гріха та пекла, а вислужити нам небо. Я вірю, що по сїм земскім житю слїдує вічність, де після заслуг добрі одержать вічну нагороду, а злі вічну кару. Я вірю, що під утратою спасеня належить заховувати всї без виїму десять заповідий Божих, як також заповіди сьв. католицкої Церкви, яка в річах віри і обичайности є непомильна. Я вірю, що навіть один неспокутуваний смертельний гріх доводить душу до вічної погибели. Я вірю, що без Божої ласки чоловік не в силї здїлати що небудь заслугуючого на житє вічне, та що молитва є

могутним средством до випрошеня нам ласки у Бога. Я вірю, що Ісус Христос установив сїм сьвятих Тайн. Я вірю, що через крещене доступаємо відпущеня гріха первородного і стаєм дїтьми Божими, а через покаяне відпускають ся нам гріхи сповнені по сьв. Крещеню. Я вірю, що в Пресьвятій Евхаристиї є живий та правдивий Ісус Христос; Той сам, що народив ся в Вифлеємскім вертепі, Той сам, що вмер на хрестї на горі Голгофтї, Той сам, що тепер засїдає по правій руцї Отця в небеснім царстві. Я вірю, що наші тїла воскреснуть в день страшного суду і що Ісус Христос прийде ще раз на землю судити живих і мертвих. Я вірю у всьо, що Ти, Боже, обявив і що сьвята Церков приказує вірити. Скріпи мене, Боже, в сїй единоспасаючій вірі. Амінь.

Молитва

»на Благодари́мъ Го́спода...«

Достойно і праведно є віддавати славу, честь і поклін Тобі, Боже: Отче і Сине і сьвятий Душе, сьвята Тройце, единосущна і не-

роздїльна, Ти бо єси Богом непонятим, всемогучим і вічним. Ти сотворителем неба і землї. Ти нам упавшим вказав дорогу спасеня. Ти приобіцяв нам вічне царство. Ти надїлив нас несчислимими добрами дочасними та вічними. Ти, Боже, покликав нас ще й до служби Своєї, хоч Тобі служать хори Ангелів, Херувими і Серафими. Тож прийми, в Тройцї єдиний Боже, пісню, яку в Твою честь враз з Ангелами співаєм: Сьвятий, Сьвятий, Сьвятий єси, Господи Боже Саваофт; повні небеса і повна є земля слави Твоєї; осанна во вишних.

Молитва

на »Прїимитє...«

Я вірю, Господи Ісусе Христе, що Ти в сїй хвили зійшов з неба і скрив ся під видом хлїба. Я паду на лице перед Тобою і кличу з Апостолом: Господь мій і Бог мій. Амінь.

Молитва

на »Пїйте ѿ неѧ...«

Предвічний Отче! Жертвую Тобі найдорожшу Кров Ісуса

Христа за відпущене гріхів моїх і за потреби сьв. Церкви. Амінь.

(100 днів відпусту).

Молитва

по »Твоѧ ѿ твои́хъ...«

Предвічний Отче! — зглянь ся ласкаво на єдинородного Сина Свого, присутного на престолі під видами хліба і вина. Сеж наймилїйша жертва, яку ми можемо Тобі принести.

Прийми Єї, предвічний Отче, і задля Неї помяни душі усопших батьків, добродіїв, приятелїв наших і душі всїх тих, за котрих ми мали обовязок молити ся, і прости їм.

Прости також всїм душам в чистилищи, що нї звідки не мають помочи і введи їх на місце охолоди і спокою, де нема нї терпіня, нї смутку, а житє щасливе та безконечне.

Також молимо Тебе, предвічний Отче, помяни сьвяту соборну і апостольску Церков, яку для нашого спасеня заснував наймилїйший Син Твій, а Господь наш Ісус Христос і захоронюй єї від ворогів явних і тайних.

Помяни, Боже, також тих, що дбають за сьвяті твої храми і тих, що спомогають убогих і нагороди їм се Твоїми небесними дарами.

Помяни, Господи, всїх, що служать Тобі в трудах і умертвленю, в молитві і невинности і подай їм ласку видержаня в добрім до кінця.

Помяни, Господи, місто (село) наше, помяни цїлий наш руський нарід і поблагослови нам. Дай, щоб в наших родинах процвитала любов та згода. Вчини, щоб молодїж наша росла лиш на Твою славу, щоб старші служили Тобі вірно, щоб цїлий наш нарід став Твоїм вибраним народом. Згадай, Господи, і потреби дочасні нашого народу, о яких сам найлїпше знаєш і заспокій їх після безмежної Твоєї любови та ласкавости.

Помяни, Господи, вдовиці та сироти і стань їм опікуном; помяни недужих і будь їм лїкарем; помяни сумних і потїш їх; помяни убогих і запоможи їх; помяни тяжко працюючих і стань їм помічником. Помяни, Господи, всїх, що потребують Твоєї

ласки та милосердя і вислухай їх мольб.

Помяни, Господи, всї місця і краї, де славить ся Твоє пресьвяте Імя і задля сеї непорочної Жертви, яку Тобі приносим, подай нам всїм, предвічний Отче, обильні благодати і вчини, щоб ми всї разом серцем і устами славили і воспівали пречестне і великолїпне Імя Твоє, Отця і Сина і сьвятого Духа, тепер і во вічні віки. Амінь.

Молитва
на »Ѿтче на́шъ...«

Отче небесний, найлїпший і найсьвятїйший наш Господи і Боже! Здїлай, молимо Тебе, щоб по цїлій земли люди величали і прославляли Твоє сьвяте Імя, як се безперервно чинять хори Ангелів і Сьвятих в небі.

Здїлай також, небесний Отче, щоб по цїлім сьвітї ширило ся Твоє царство, се є, щоб сьвята католицка віра скріпляла ся в серцях вірних, а защіплювала ся в серцях невірних.

Нехай, небесний Отче, о се просимо Тебе, Твоя сьвята воля

діє ся як в небі так і на земли. Управляй, Господи, своїми сотворінями після своєї незглубимої мудрости і безконечної любови. І мною кермуй, Боже, після свого сьвятого уподобаня, бо я знаю, що Ти моїм найліпшим і наймилосерднійшим Отцем і Богом.

Зглянь ся на нас, небесний Отче, і подавай нам всїм після Твоєї безконечної щедроти хліб щоденний Твоїх небесних ласк для душ наших; надїли нас і хлїбом і всїм чого потребуєм до удержаня житя і здоровя, а охорони від голоду, огня, війни та наглої смерти.

Умилосерди ся, благаєм Тебе наймилосерднійший Отче, і відпусти нам всї наші сьвідомі і несьвідомі провини, як і ми відпускаєм тим, що проти нас провинили ся.

Відвертай від нас також, найлїпший наш Отче, всї покуси, всї нагоди до гріха, а подай силу, щоб ми завсїди остоялись в добрім. — Вибави нас також, Господи Боже, від ворогів душевних і від нещасть дочасних.

Вислухай, небесний ... сеї покірної просьби, яку ... даєм у стіп Твоїх сьвятих престолів, бо Ти всемогучим Паном і Богом та найлїпшим нашим Отцем. Амінь.

Молитва

на »Вонмимъ...«

Господи Ісусе Христе, Боже мій! Знаю, що я недостойна та неприготована належито, щоби Ти міг увійти та замешкати в домі душі моєї. А однак я уповаю на Твоє безконечне милосердє і любов до роду людского і прошу Тебе: знижись до мене негідної, як Ти знижив ся, коли зійшов з неба на землю і замешкай в менї, як Ти зволив замешкати в вертепі Вифлеємскім. Я молю, Тебе, Ісусе, не отягай ся увійти до моєї грішної душі, як Ти не отягав ся, а увійшов до дому Симона прокаженого. Я благаю Тебе, Ісусе, не відтручуй мене від себе та не мерзись мною, як Ти не відтрутив каючої ся Магдалини і не мерзив ся єї сльозами, якими вона умивала Твої сьвяті ноги.

Ісусе Христе, Боже мій! жаль менї, що не можу нинї приняти

Тебе, скритого під видами хліба і вина, але бажаю приняти Тебе, Ісусе, бодай духовним способом. Увійди, Ісусе, до душі моєї! Нехай Твоє Пресьвяте Тіло і Кров очистять та уздоровлять мою грішну душу; нехай вони облекчать великий тягар моїх душевних недомагань, та нехай охоронять мене від диявольских покус.

Ісусе! Прийди до душі моєї і повздержи мої злі налоги та умертви грішні пристрасти, а подай мені силу, щоб я могла вірно заховувати Твої сьвяті заповіди і заслужити собі на помножене Твоєї сьвятої ласки та на Твоє небесне царство.

Я уповаю, Господи Ісусе Христе Боже мій, на Твою безконечну доброту і милосердє і молю Тебе: осьвяти і мою душу і моє тіло і мій розум і моє серце і все нутро моє і мене цілу віднови. Будь мені, Ісусе, невідступним помічником та заступником в сім грішнім сьвіті і сподоби мене, разом зі Сьвятими стати праворуч Тебе — за молитвами Преч. Твоєї Матери і всіх Сьвятих Твоїх. А.

Молитва

на »Спаси Господи...«

Господи Ісусе Христе Боже наш! нехай Твоє сьвяте Тїло послужить менї на житє вічне а Твоя честна Кров на відпущенє гріхів. Нехай ся Пресьвята Евхаристия буде менї на радість та здоровлє души й тїла, а на день страшного суду нехай менї буде задатком на небесне царство. А.

Молитва

по »Всегда нынѣ и присно и во вѣки вѣкωвъ...«

Дякую Тобі, Господи Боже мій, що Ти не відкинув мене грішну, але удостоїв мене бути участницею сьвятощів Твоїх. Дякую Тобі, Спасителю мій, що Ти позволив менї негідній бути присутною в часї безкровної Жертви сьвятої Служби Божої. О Ісусе! Ти що вмер за нас, Ти, що установив найсьвятїйшу Тайну Твого пресьвятого Тїла і Крови на осьвяченє наших душ і тїл — вчини, молю Тебе, щоби ся безкровна Жертва послужила менї на успокоєнє совісти, на оживленє в менї непохитної віри, правдиво хри-

стияньскої надії та як найгорячійшої любови.

Нехай задля безконечних заслуг сеї найсьвятійшої Жертви мій ум розяснить ся мудрістю Твоїх Божих наук, та нехай моя душа прикрасить ся збільшенєм Твоїх сьвятих ласк. Укріпи мене, Ісусе, в добрім і допоможи, щоб я жила від тепер не для себе, але виключно для Тебе, мого Пана і Бога, а як скінчить ся біг мого туземного житя, щоб я перейшла в країну вічного спокою, де не умовкає голос радости і де не кінчить ся щасте тих, що глядять на невисказану красу лиця Твого. Бо Ти, Христе, є одиноким бажанєм та правдивим щастєм любячих Тебе і Тебе, Ісусе, прославляє всяке сотворінє во всї віки. Амінь.

Молитва

на »Съ миромъ изыдемъ...«

Господи Ісусе Христе! Ти благословиш тих, що Тобі служать і надїлюєш ласками тих, що на Тебе уповають. Тож поблагослови і осьвяти і мене і всїх тих, за котрих я молила ся в часї безкров-

ної Жертви. Я-ж слуга Твоя Ісусе, і ягня Твого стада. Тож вручаюсь Твоїй ласкавій опіці на днесь і на ціле житє моє і кличу з глубини серця: Нехай буде Імя Твоє благословенно від нині у вічні віки. Амінь.

Молитва
на кінци Служби Божої.

Премилосерний Господи Боже! жертвую Тобі сю Пресьвяту Жертву і всї ті Жертви, які нині по цїлому сьвітови відбули ся, як доказ моєї хвали і любови до Тебе. Задля Пресьвятої Крови та смерти Твого Сина, відпусти менї всї мої гріхи і провини. Прийми сю Жертву за моє спасенє і за спасенє всїх живих і мертвих. Амінь.

Молитва
при виходї з церкви.

В руки Твого превеликого милосердя, Боже мій, віддаю свою душу і тїло своє, всї свої чувства, гадки і дїла, всї потреби

душі і тіла, своє житє, день та годину розлуки з тілом, смерть і свій спочивок у гробі і своє воскресенє. А Ти, премилосерний Боже, невисказана Доброто, прийми мене з усіх людий найнегіднійшого слугу під свою опіку та захорони від всякого зла. Амінь.

Помилуй мене, Господи, як помилував Ти
— — — грішницю Магдалину. — — —

МОЛИТВИ ВЕЧІРНІ.

Погадай, що стоїш перед троном Всевишнього. Віддай Єму найглубший поклін і говори:

Боже мій Всемогучий! віддаю Тобі найбільшу честь і в покорі паду на лице своє, бо знаю, що Ти тут присутний в цїлій величи Свого єства.

Вірую в Тебе, мій Боже, бо Ти є непомильна Правда; надїю ся на Тебе, бо Ти є безконечно добрий; любю Тебе цїлим своїм серцем, бо Ти достойний найбільшої любови; а любю також і ближнього свого задля Тебе.

Дякую Тобі, всемогучий Боже, за всї добродїйства, які я від Тебе одержала. Ти памятав про мене перед віками; Ти сотворив мене з нїчого; Ти віддав свого возлюбленного единородного Сина

задля мого спасеня і що дня обсипаєш мене безчисленими добродійствами. Чимже я, Господи Боже мій, відплачу ся Тобі за ті всї дари? Прилучіть ся до мене, ви всї небесні духи, аби так разом величати безконечне милосерде Бога мого, що так щедро розкидає свої дари такому нужденному і невдячному сотворіню.

Боже, Боже мій! як я дуже Тобі невдячна! За тілько Твоїх ласк, за тілько Твоїх добродійств, які на мене що хвилї зсилаєш, я не то не дякую Тобі, але ще сьмію Тебе ображати гріхами.. Але не карай мене по своїй справедливости за ті гріхи, но помилуй мене по Твому безконечному милосердю. Я хочу за них жалувати та перепросити Тебе.

Тому просьвіти мене, Душе сьвятий, удїли менї свого небесного сьвітла, щоб я пізнала гидь і злобу гріха. Наповни мене таким обмерзїнєм, аби я могла зненавидїти гріх так, як Ти єго ненавидиш. Дай менї таку сильну волю, щоби я радше вмерла, як поповнила хотяй би найменший гріх.

Тепер пригадай собі всьо, що ти через день зробила злого.

А як пізнаєш, що ти де в чім образила Господа Бога, то мусиш щиро жалувати. Зроби собі отже коротенький

Іспит совісти.

Що до Господа Бога:

Чи не спустила що з обовязків релігійних? — Чи не була недбалою в їх відправленю? — Як заховувала ся в церкві? Чи підчас молитви не думала добровільно о чім иншім? — Чи відкидала покуси? — Чи не супротивляла ся Божій ласці, натхненям сьв. Духа? — Чи не нарікала як що зле йшло?

Що до ближніх:

Чи не мала ненависти на кого? — Чи не позавидувала кому? — Чи не сварила ся з ким? — Чи не била кого? — Чи не кляла кого? — Чи не згіршила кого злим приміром, особливо молодших?

Що до себе самої:

Чи не хвалила ся? — Чи не зважала на людскі згляди? — Чи не говорила неправди? — Чи не мала злих гадок? — Чи не пожадала чого? — Чи заховувала міру в їдї і напитку? — Чи не була нетерпеливою, не злостила ся? Чи не була лінивою що до обовязків свого стану?

Як же спостережеш, що де в чім ти провинила ся, збуджуй в собі сердечний жаль

Предобрий мій Боже! якже менї тепер встидно, коли виджу,

що тільки гріхів я зробила. Жалую, що Тебе, мого найлїпшого Господа і Бога, я прогнївила. Така то моя вдячність Тобі, мій Боже, за ті всї Твої добродїйства! Ти за мене кров свою пролив, а я Тебе ображаю. Виджу, що вже за далеко зайшла я в своїй злобі. Я виджу, я чую, що стою над пропастю пекольною. Знаю то, мій Боже, що належить ся менї кара. Але не карай мене, мій предобрий Пане. Я прирікаю Тобі, що поправлю ся, що зміню своє житє. Дай лиш менї свою ласку, бо без Твоєї ласки я анї крока не зроблю наперед. Дай ласку, аби я від сего дня не допустила ся вже нїякого гріха, а щоби я до смерти жалувала за те, що до тепер вчинила.

Молитва до Бога Отця

сьв. Макария Великого.

Боже вічний і царю всїх сотворінь! Ти дозволив менї діждати ся сеї вечірної пори. Я в покорі серця і з душі жалем перенятої благаю Тебе: Прости менї гріхи, яких я допустила ся і нинїшної днини і через цїле житє

моє ділом, словом і гадкою. Ще молю Тебе, Боже, очисти мою душу і тіло; подай мені ніч перевести спокійно; а опісля здїлай, щоб я знов встала з смиренного мого ложа і служив сьвятому Імени Твому. Вибави мене, Господи, від гадок марних і похотий лукавих. Твоє бо царство і сила і слава Отця і Сина і сьвятого Духа нинї і завсїди і во віки вічні. Амінь.

Молитва
до Господа нашого Ісуса Христа
сьв. Антиоха.

Господи Вседержителю, предвічне Слово Отця, сам совершений Боже, Ісусе Христе! Благаю Тебе, Ісусе, не відступай мене сеї ночи задля превеликого Твого милосердя. Ісусе, пастирю добрий, не дай, щоби я попала у диявольскі сїти сеї ночі, або коли небудь за весь час житя мого. Ісусе! захоронюй мене своєю могучою ласкою в часї сну. А коли встану, просьвіти, Ісусе, мій розум сьвітлом мудрости сьв. Євангелия, огрій мою душу любовю хреста Твого, перейми моє серце чисто-

тою слова Твого. Дай, Господи, щоб я встала і славила Твоє пресьвяте Імя. Тобі належить ся слава з безначальним Твоїм Отцем і пресьвятим Духом во віки. Амінь.

Молитва
до сьв. Духа.

Царю небесний, Утїшителю, Духу правди, умилосерди ся надімною грішною і відпусти менї негідній слузї Твоїй всьо, чим я перед Тобою провинила ся. Прости менї гріхи, які я поповнила по воли й по неволи, сьвідомо й не сьвідомо. Прости менї, коли я Твоїм сьвятим іменем закляла ся, коли я в часї молитви думала о чім иншім або була недбалою. Прости менї, коли я ближньому докорила, або єго оклеветала. Прости менї, коли я убогим погордила. Прости менї, коли я величала ся, або розгнїваному серцю дала волю. Прости менї, коли я була неумірекованою в їдї або напою. Прости менї, коли я що злого подумала, або що лукавого сказала. Прости менї всї мої несьвідомі невваги і добровільні лу-

кавства, яких я днесь допустила ся. Все те прости менї, всеблагий Владико і дай, щоб я спокійно уснула, а вставши, Тобі поклонила ся і зачала нове житє на славу Твою, що царствуєш з Отцем і Сином в безконечні віки. Амінь.

Молитва
сьв. Йоана Дамаскина.

Владико і чоловіколюбче Боже мій! Чи не буде отся постїль нинї гробом менї? Чи може ще просьвітиш денним сьвітлом окаянну мою душу? Отсе гріб передомною і за плечима моїми. Я бою ся суду Твого, Господи, та безконечної муки, а не перестаю злими дїлами гнївити Тебе, Господа і преблагого Бога мого, Пречисту Твою Матїр, сьвятого Ангела Хоронителя мого і сьвятих моїх Заступниць. Знаю, Господи, що я недостойна великого милосердя Твого, а достойна острого засуду і всякої муки. Але, Господи мій, чи я хочу, чи не хочу, спаси мене, єдиний Спасителю премилосерний! Бо коли спасеш праведника, коли помилуєш чистого, то се не диво, они-ж

бо і достойні помилуваня Твого; але Ти, Господи, покажи на менї грішній велику Свою любов, та тим об'яви велике чоловіколюбіє Твоє, що не дозволиш, аби моя злоба перемогла Твою невисказану доброту і милосердє Твоє. Ти бо один могучий, Ти один милостивий: Тобі я віддаю себе цїлу, дїлай зі мною після волї Своєї. Амінь.

Молитва

до Пресьв. Богородицї.

О Пресьвята і Пречиста Богородице Дїво, Мати Божа а моя наймогутнїйша Заступнице! Твоїй опіцї я вручаю свою душу, тїло і все, що маю і посїдаю. Захоронюй мене, найлїпша моя Мати, в сю ніч від сїтий диявольских і від нещасть дочасних та випроси менї у Сина Твого, а Пана і Бога мого, щоб я встала з розсьвітом дня і славила Тебе Царицю і Мати мою. Амінь.

Молитва

до Ангела Хоронителя.

Ангеле Божий, а мій вірний Хоронителю! будь при менї сеї

ночи і захоронюй мене від всякого зла душевного і тїлесного. А коли милосердє Боже позволить менї завтра проснутись, Ти напімни мене, щоб я горячим серцем віддала славу Богу і ревно взяла ся сповняти обовязки мого стану. Стережи мене, Ангеле Божий, через цїле житє моє, щоб коли наспіє для мене година вічного спочивку, я удостоїла ся слави, якою Тебе надїлив Бог і Пан наш в царстві своїм. Амінь.

Молитва

за усопших.

Умилосерди ся, Господи, над душами усопших моїх родичів, братів, сестер, свояків і над душами всїх, що жили в правдивій вірі і зійшли з сего сьвіта в надії на воскресенє і на житє вічне. Прийми їх до небесного Свого царства, де сияє ясність лиця Твого і де хори Ангельскі славять Тебе во віки. Амінь.

* * *

Надїя моя † Отець, Прибіжище моє † Син, Покровитель мій † Дух сьвятий, — Тройце сьвята, Боже мій, слава Тобі.

Боже, милостив буди менї грішній.

Боже, очисти гріхи мої і помилуй мене.

Без числа я согрішила, Господи, прости менї.

Псалом Давидів, 102.

(в ширшім поясненю).

Благослови, душе моя, Господа, і все внутро моє: серце, розум і воля, кожда мисль і всї чувства, нехай вдячно хвалять імя сьвяте Єго.

Безнастанно благослови, душе моя, Господа і не забувай нїколи на всї дари і добродїйства Єго.

Хвали Господа очищаючого всї беззаконности твої і iсцїляючого всї недуги твої та терпіня, які за гріхи на тебе спадають.

Вибавляючого від заслуженої смерти жизнь твою, а до того ще вінчаючого тебе милосердєм і ласками богатими.

Вдоволяючого всяке до доброго зміряюче бажанє твоє, так, що все обновля-

єсь — як орлина, молодість твоя; що з Єго ласки, як орел в нове пірє, ти в нову силу убираєш ся.

Всякому подає милосердє своє Господь, і присуджує суд справедливий всїм покривдженим.

Він показав праві дороги свої Мойсеєви і синам Ізраілевим об'явив волю свою.

О, щедрий і милостивий Господь, довготерпеливий і многомилосерний.

Не на завсїди прогнївує ся і не на віки остає неприязним.

Не по беззаконностям нашим творив він нам, анї по гріхам нашим відплачував нам, скоро лиш щиро до него навертались.

Бо після висоти небес від землї звеличив і на віки утвердив Господь милосердє своє для боячих ся Єго; як безмірна тая висота, так безконечне милосердє Єго.

Як далеко схід від заходу, на стілько віддалює Господь від нас беззакон-

ности наші, прощаючи їх цїлковито.

Як милує отець синів, оттак від віків обдаряв ласками Господь боячих ся Єго.

Бо Він знає марний устрій наш і памятає, що ми порох земний.

Так, по своїй тїлесній природї чоловік вельми нужденне сотворіне, — як трава дни жизни єго; як цьвіт польний, так і він скоро відцвитає.

Заледви бо подув вітру перейде по нїм, по тім цьвітї, а вже й не стане єго; так і чоловік не пізнав би більше місця своєго, хоть би міг по смерти вернутись, бо те місце застав би через инщого заняте.

Оттому то Бог не опускає чоловіка, тому то милость Господня розпростирає ся від віків і до віка на боячих ся Єго.

І справедливість Єго розстелює охорону свою на внуків і правнуків тих людий, що хоронять завіт Єго та

памятають на заповіди Єго, щоб повнити їх совісно.

Господь на небеси оснував з предвіків престол свій, і царска власть Єго всїми людьми і цїлим сьвітом володіє.

Тож благословіть Господа, всї Ангели Єго, можні кріпостю в борбі за честь Божу, виповняючі охотно всякий приказ Єго і все готові слухати голосу слів Єго.

Благословіть Господа, всї небесні сили Єго, вірні слуги Єго, котрі все радо виповнюєте волю Єго.

Благословіть Господа, всї творива Єго по цїлім сьвітї і на кождім місци безмірного царства Єго; благослови, і ти, душе моя, Господа!

Поклавшись до постелї.

† Заступи мене, Господи, силою чесного і животворящого хреста і спаси мене від всього злого. Амінь.

Се Серце, що так полюбило людий а так
— — — мало люди Єго любять. — — —

МОЛИТВИ ДО ПРЕСЬВЯТОГО СЕРЦЯ ІСУСОВОГО.

Пожертвоване ся Пресьвятому Серцю Ісусовому.

О найми́лійший і Найсолодший Ісусе, Спасителю людского рода, поглянь на нас покірно припавших перед Твій жертвеник. До Тебе належимо і хочемо бути Твоїми; і днесь, щоб бути сильнійше злученими з Тобою, се кождий з нас віддає ся Твоїй любови ї Твому милосердю.

Много є людий, що Тебе ніколи не знали, що погордили Твоїм законом і відрекли ся Тебе, Милосерний Ісусе! умилосерди ся над ними всїма і приверни їх до Свого Пресьвятого Серця.

Господи! будь царем не лишень тих вірних, що нїколи не віддалили ся від Тебе, але й блудних дїтий, що Тебе покинули; здїлай, щоби скоро повернули в вітцївскі обійми, щоб не згинути їм з біди і з голоду.

Будь Царем зведених блудною наукою і тих, котрих відлучила незгода; приведи їх до пристани правди і єдности віри, щоби вскорі був лиш один пастир та одно стадо.

Будь в кінци Царем і всїх тих, яких держить суєвіре, поганьство, — зволь вирвати їх із тьми і довести до сьвітла і Божого царства.

Дай Господи, Своїй Церкві тревалу свободу, дай всїм народам лад і супокій; здїлай, щоби від кінця до кінця сьвіта розносив ся один голос: Слава Божественному Серцю, котре дає нам спасенє, Єму честь і сила і слава нинї і присно і во віки віків. Амінь.

Молитва І.

О Ісусе, Царю мій, Боже мій! Я бажаю зложити Твому пре-

сьвятому, а нас так горячо любячому Серцю поклін підданьства, на який я лиш здобути ся можу. Тому я посьвячую Твому Пресьвятому Серцю все, чим я є і все що маю. Посьвячую Єму своє тіло, душу, память, розум, волю, свободу, серце своє і всї его чувства, терпіня і болї, а заразом всї свої утїхи і добрі дїла, як також всї свої заслуги і теперішні і будучі. Амінь.

Молитва II.

О Ісусе найдорожший, так гідний любови а так мало люблений! Отсе я в покорі припадаю перед Тобою і жертвую Твому Божественому Серцю, копієм прободеному і любовю горіючому — славу честь і поклін. Я бажаю винагородити Тобі всї зневаги і кривди, яких Ти дізнаєш в Пресьвятій Евхаристиї — сїй сьвятій Тайнї любови, так від мене, як і від всїх людий. Я бажаю також, Ісусе, своїми мольбами потїшити Твоє божественне Серце, що за так велику любов дізнає тільки невдячности особливо від мене, що я повинна би більше,

чим другі, Тебе і пізнавати і любити.

Від нинї, Пресьвяте Серце Бога мого, я рішучо постановляю не засмучувати Тебе уже нїколи своїми гріхами. Лиш прошу Тебе, Пресьвяте Серце Пана мого, подай менї силу, щоб я поборола всї трудности і видержала в добрім до кінця.

Нехай, Предобрий Ісуее, моє імя остане записане на віки в Твоїм Пресьвятім Серцю. Дай менї найти в Ньому в кождій хвилї житя мого безпечну захорону, силу в противностях, потїху в смутку, поміч і заохоту до поступу в добрім, солодкий відпочивок в годинї смерти, а по смерти радість вічну. Амінь.

Молитва III.

Господи Ісусе Христе! приодїй мене чеснотами Твого Пресьвятого Серця і запали мене Єго чувствами, щоб я заслужила стати учасницею Твого відкуплення. Амінь.

Ісусе претихий і смиренного Серця, здїлай моє серце після Серця Твого. (300 днів відпусту. Пій IX.)

ДЕВЯТЬДНЕВНЕ НАБОЖЕНЬСТВО
ДО
ПРЕСЬВ. СЕРЦЯ ІСУСОВОГО
на упрошенє всяких ласк.

1. ДЕНЬ.

Молитва перед розважанєм.

Боже великий! Перед Твоїм лицем і в Твоїй присутности стою я і благаю Тебе через Пресьвяте Серце Твого Сина: просьвіти мій розум, щоби я зрозуміла, чого вимагаєш від мене, і повчи моє серце, щоби я з любови до Тебе, учинила то, що Тобі подобає ся; через Господа і Бога і Спаса нашого Ісуса Христа. — Амінь.

РОЗВАЖАНЄ.

З найбільшим довірєм приходжу до Тебе, Пресолодке Вітцівске Серце Христове, бо нїякий отець, хоть би був не знати як до своєї родини привязаний, не любить так своїх дїтий, як Ти нас любив і любиш. До когож могла би я з більшою певністю удати ся в потребах моїх, як не до Тебе, Наймилїйший Отче, від котрого все добре походить? Правда, що нераз гріхами своїми засмутила я Твоє любяче Серце, що не віддала я Тобі нераз приналежної почести; правда, що відплачуючи ся Тобі найчорнїйшою невдячністю, заслужила я на те, щоби Ти мене як виродну дитину відкинув від Себе. — А хоть я нещасна забула на обовязки дитини зглядом Тебе, Ти однак не перестав бути менї Вітцем. Тому маю надію, що як Ти мав терпеливість надімною, коли я грішила, чекаючи з так великою добротою на моє наверненє, не відкинеш мене від себе тепер. Отже з закрівавленим серцем оплакую свої гріхи у стіп Твоїх. Обіцяю Тобі, що радше

волю вмерти, ніж повернути до давних гріхів своїх. Споможи мене ласкою Своєю, Пресолодке Серце, щоби я могла устояти ся в моїй постанові. А як се, чого бажаю, є згідне з Пресьвятою Твоєю волею, дай мені прошу ласки... (ту належить висловити се, чого бажаємо отримати від Бога), якої сподію ся по безмежній доброті Твоїй.

Молитва по розважаню.

Боже великий! Благодарю Тебе за просьвічене розуму мого і за порушене волї моеї до доброго. Прошу Тебе через Пресьвяте Серце Твого і мого Ісуса, утверди в мені то, що зділав Ти в мені через Твою ласку. Амінь.

Ісусе претихий і покірного Серця, вчини серце моє після Серця Свого. (300 днів відпусту).

Солодке Серце Ісуса, будь моєю любовю. (300 днів відпусту).

2. ДЕНЬ.

Молитва перед розважанєм.

Боже великий! Перед... стр. 89.

РОЗВАЖАНЄ.

О найлюбійший мій Ісусе! якжеж зворушує мене тота гадка, що Ти Бог так великий, приняв людску природу, і що через те став нашим Братом, щоби нас тим піднести до достоїньства дітий Божих. Твому Братньому Серцю не досить було винести нас до так високої гідности. Оно бажало крім того поділити ся з нами царством небесним і допустити нас до всїх прав Своїх. Ах, як я вдячна Тобі за се, а як жалїю, що давнїйше так мало я про се дбала. Тепер Тебе перепрашаю і прошу задля заслуг Пресьвятого Твого Серця, щоби я на будуче могла за Твоєю ласкою іти за примірами, які Ти нам зіставив, щоби менї Отець Твій по смерти дав небо, задля подібности, яку знайде між мною а Тобою, Братом моїм. — Крім того прошу Премилосерне Твоє Серце, умилосерди ся над моєю теперішною нуждою, і не відкажи менї помочи, якої з повною надією лишень від Тебе очікую.

Молитва по розважаню.

Боже великий! Благодарю... стр. 91.

3. ДЕНЬ.

Молитва перед розважанєм.

Боже великий! Перед... стр. 89.

РОЗВАЖАНЄ.

Хтож міг би сумнївати ся, Найлюбійший мій Ісусе, що не дістане від Тебе сего, о що Тебе просить? Прецїнь кождий о тім знає, що Твоє Серце є для нас не тілько серцем Брата, Вітця любячого і привязаного, — але є також Серцем Царя всемогучого, щедрого і добродїйного. Отже я певна того, що мене вислухаєш. Ти не відкинеш моєї просьби раз длятого, що для Твоєї всемогучости нема нїчо трудного, а знов, що Твоє богатство є так велике, що і через найбільші дари оно нїколи не вичерпає ся. Хотяй давнїйше, коли я грішила, богато разів піднимала бунт проти Тебе, то таки не попадаю в розпуку, бо знаю, що Ти цар великодушний і безконечно ласкавий, Ти прощаєш грішникови завсїди, скоро тілько той упокорить ся і жалує. Потїш мене отже, Вселаскавійше Серце,

прости менї, покріпи мене. Я упадаю до стіп Твоїх і цїлковито віддаю ся Тобі, бажаючи, щоби на будуче Ти сам один царював в моїм серцю.

Молитва по розважаню

Боже великий! Благодарю...

4. ДЕНЬ.

Молитва перед розважанєм

Боже великий! Перед Твоїм...

РОЗВАЖАНЄ.

До кого маю прибігати у всїх своїх потребах як не до Тебе, Пресолодке Серце Ісусове? Ти один правдивий приятель душ наших, що з такою любовою до нас говорить: „Прийдїть до мене всї струджені і обтяжені а я упокою вас“ (Мат. XI, 28). На жаль однак як же часто блудила я! Часто покладала я свою надїю в приязни сотворінь, помимо того, що досьвідчила нераз, які они несталі і обманчиві. Я повинна була завірити Тобі цїлковито, Тобі, що нас так дуже полюбив, що житє своє жертвував з любови до нас. Но єсли я давнїйше робила Тобі

таку кривду, на будуче буду стеречи ся і прирікаю Тобі, що у всїх своїх потребах, у всїх своїх смутках буду прибігати (до Твого Божественного Серця) по сьвітло, опіку і поміч. Ти завсїди будеш моїм приятелем, до котрого буду мати довірє. Твою любов цїню тепер понад всяку приязнь земску, якої бажаю виречи ся на завсїди, наколи через неї я малаби колинебудь Тебе яким гріхом образити.

Молитва по розважаню.

Боже великий! Благодарю...

5. ДЕНЬ.

Молитва перед розважанєм

Боже великий! Перед Твоїм...

РОЗВАЖАНЄ.

Пресьвяте Серце Христове! Ти любиш нас, більше і горячійше, чим небудь инше серце. Як-жеж не має Тебе любити душа моя, коли розважає Твою безконечну любов до неї. Мушу, на жаль признати, що до тепер аж надто мало відповідала я безконечній Твоїй любови, що відвертала ся

від Тебе, віддавала ся цїлком сьвітовим марностям. Пімсти ся, мій добрий Ісусе, пімсти ся на моїм закаменїлім і невдячнім серцю. Пімсти ся, пробиваючи єго огненною стрілою любови, котра так горить в Твоїм Божественнім Серци. Нехай Твоя сьвята любов знищить в менї всяку иншу любов, що не є після Твого Серця, щоби я в той спосіб більше Тобі подобала ся і через те заслугувала на Твої ласки.

Молитва по розважаню.

Боже великий! Благодарю...

6. ДЕНЬ.

Молитва перед розважанєм.

Боже великий! Перед Тобою..

РОЗВАЖАНЄ.

Не було досить для Твого Найлюбійшого Серця, Пресолодкий Ісусе, що Ти посеред тисячних страдань жертвував житє своє на хрестї, щоби нам дати пізнати невисказану велич безмежної любови Твоєї. — Ти хотїв ще крім того обручити ся з душею

моєю через предивну сполуку з нею. Длятого Серце Твоє з безконечної любови в чудеснім всемогутстві Своїм установило Пресьвяту Тайну Евхаристиї. В тій Пресьвятій Тайнї Ти, Ісусе Христе, жертвуєш ся кождого дня за нас, зістаєш завсїди поміж нами і кождої хвилї, коли бажаємо Тебе приняти, воплочуєш ся як би в нас і перемінюєш нас в Себе. О Серце наймилїйшого Обручника, чому ми так нерадо засїдаємо з Тобою до Тої Божественної Трапези, при котрій відкриваєш нам жерело безконечних ласк і утїх? Прости менї мою слїпоту, що тілько разів опускала я Тебе, а шукала обманчивих і затроєних розкоший. Від тепер единою моєю розкошию буде зіставати близко при Тобі в Пресьвятій Тайнї і принимати Тебе часто до бідного мого серця. Пресьвяте Серце, дай менї вірність і любов обручницї, щоби я могла бодай в части відплатити ся Тобі за Твою любов. Обручи мене собі на завсїди, дай менї ласкаво ту ласку (ту треба висловити, якої ласки потребуєш); маю

повну надїю, що Твоє Серце дасть менї еї.

Молитва по розважаню.

Боже великий! Благодарю...

7. ДЕНЬ.

Молитва перед розважанєм.

Боже великий! Перед Твоїм...

РОЗВАЖАНЄ.

Мої тяжкі гріхи і велика невдяка моя з огляду на безмежну доброту Твою повинні би відобрати менї відвагу і віддалити мене від Тебе. Але Твоє Серце, мій Божественний Спасителю, тягне мене до Тебе і додає менї відваги. Знаю, що з безконечної любови Своєї хотїв Ти стати Спасителем, що задля того зійшов Ти з неба, приняв наше тїло, вилив Кров свою найдорожшу і що жертвував Ти своє житє на хрестї. Коли отже бачу, як богато учинив Ти для мого спасеня, не бою ся, щоби мене Твоє Серце відкинуло від себе. Длятого прибігаю до того Серця з найбільшим довірєм і прошу Тебе, щоби Ти через Свої заслуги упросив

мені у Предвічного Отця насамперед відпущеня давних моїх гріхів, ласки щирої і тревалої поправи, — а дальше і тої ласки..., на котрій мені так дуже залежить. Маю надію, що отримаю її в наслідок тих девятьдневних розважань, які на Твою честь відправляю.

Молитва по розважаню.

Боже великий! Благодарю...

8. ДЕНЬ.

Молитва перед розважанєм.

Боже великий! Перед Твоїм...

РОЗВАЖАНЄ.

Безмірна любов Твоя, якою Серце Твоє до нас горіло, спричинила, що Ти, Ісусе, посьвятив себе на хресті як жертва надоложеня за гріхи наші. І не досить, що Ти за нас смерть поніс. — Ні. Ти ще хотів, щоби те Серце повне любови, було копієм пробите, щоби ми могли через тую рану вглянути аж до глубини того Серця і ліпше видіти безмірну і невисказану Твою любов. Те пробите Серце Ти нам

дарував і Оно має бути для нас завсїди отвореним, не лише для того, щоби ми в Нїм всї знайшли захист і охорону проти громів Божої справедливости, на які ми заслужили нашими гріхами, але ще задля того, щоби в тім невичерпанім жерелї милосердя і ласки найшли ми поміч у всїх наших потребах. Чомуж мала би я отягати ся і чому мала би я несьміло зближати ся до Тебе? Чому не маю увійти до того притулку, чому не маю спішити до того жерела? О Ісусе мій наймилїйший, нехай менї Твоє Серце простить мою злобу, що тілько разів не мала я до Тебе довіря. Тому тепер прибігаю з повним довірєм до того Божественного Серця, щоби з Него вже не виходити. В Нїм найду всьо, чого менї потреба. Насамперед прошу Тебе, щоби Ти менї простив всї мої провини і подав менї ласку, щоби я вже більше Тебе не ображала; щоби я любила Тебе всею душею моєю. Сподїю

ся також, що не відкажеш мені помочи, о яку в теперішній моїй потребі Тебе прошу.

Молитва по розважаню.

Боже великий! Благодарю...

9. ДЕНЬ.

Молитва перед розважанєм.

Боже великий! Перед Твоїм...

РОЗВАЖАНЄ.

Пресолодке Серце Ісусове! Ти тілько для мене зробило, я тілько ласк від Тебе отримала; чиж мала би я ще колись сумнївати ся о Твоїй любови до мене? Направду, нема на сьвіті матери, хотьби она була найчутливійша і до рідні цїлим серцем привязана, щоби більше любила дитя своє, як Ти любиш душі наші. Тож не бою ся відмови, о що небудь Тебе просити буду. Но чи знаєш, мій Ісусе, чого я бою ся? Бою ся себе самої, щоби мені не забракло того цїлковитого довіря, яке Тобі таку хвалу віддає і через яке дістаємо з рук Твоїх всякі ласки. Бою ся, щоби не відібрала я Тобі почести, яка нале-

жить ся пресьвятій Твоїй волі. Пресьвяте Серце, дай менї те цїлковите довірє на Тебе, здїлай, щоби я з довірєм і любовю здала ся цїлковито на Твою Божу волю. — А тепер знаючи, що Ти мене так дуже любиш, прошу Тебе: веди мене так, щоби всьо вийшло на більший мій пожиток дочасний і вічний. — Амінь.

Молитва по розважаню.

Боже великий! Благодарю...

СІМ ПОСІЩЕНЬ
ПРЕСЬВЯТОЇ ЄВХАРИСТИЇ
(на кождий день в тижни)

В ПОНЕДІЛОК.

Привіт.

Витаю Тебе, мій Ісусе, тут в Пресьвятій Евхаристиї. Приходжу Тебе відвідати; молю Тебе, величаю з кріпкою і живою вірою тут і всюди, де лиш перебуваєш в Пресьвятій Тайні. Тебе бажає і до Тебе зітхає моя душа; я їду, спішу до Тебе, щоби бути при Тобі, щоби з Тобою забавити ся в сьвятій любови. Господи Ісусе Христе, Ти що сказав: „Прийдіть до мене всї струджені і обременені і я успокою вас“ (Мат. XI, 28), не

відказуй ся від моїх відвідин. В найглубшім почитаню клячу перед Тобою; глянь на мене ласкаво, відлучи від мене всьо, що Тобі не подобає ся, а опісля говори до мого серця, щоби оно зрадувало ся. Запали его огнем Твоєї Божої любови, щоби удостоїлось Тебе приняти і тісно з Тобою злучити ся.

Пресьвята Маріє! вручи мене Твому Синови; представ мене Єму, щоби приняв мої відвідини і дай мені Твої гадки, щоби я ними Єму подобала ся.

Мій сьвятий Ангеле Хоронителю! допоможи мені і доповни брак отсего мого почитаня і любови. Амінь.

Ісус мій Бог.

„Господь мій і Бог мій“, сказав сьв. Тома, коли побачив Тебе, Ісусе Христе, по Твоїм воскресеню. Ти є правдивим Богом; Ти, як то Церков молить ся в символї віри, роджений від Отця перед усїма віками, Бог від Бога, Сьвітло від Сьвітла, правдивий Бог від правдивого Бога, роджений, не сотворений, едино-

сущний Отцю, через якого всьо стало ся. Ти, Ісусе Христе, зійшов з неба, приняв наше Тїло, злучив людску природу з Божою в одну особу. Трицять лїт Ти жив межи нами: „І слово стало ся тїлом і вселило ся в нас". І коли злоба людий хотїла Тебе з землї живучих удалити, Ти постановив в Своїй мудрости і любовисю сьвяту Тайну, хотячи в нїй межи людьми остатись аж по конець віків. Вечером перед Твоїми страстями Ти взяв хлїб в Свої сьвяті і пречисті руки і сказав: „Приймітьїджте, се є тїло моє". Так само Ти взяв і чашу і сказав: „Пийте з неї всї, се є кров моя, що за вас і за многих проливає ся на відпущенє грі- хів. Се творіть на мій спомин." Кілько разів сьвященик в сьвятій Литургії ті Твої слова вимовляє над хлїбом і вином, Ти сам присутствуєш з Тїлом і Кровю під видами хлїба і вина, з тїлом і душею, з божеством і чоловіцтвом, правдиво, дїйсно, сущно і остаєш так довго, доки остають види.

Мій Господи і Боже мій! Я Тебе прославляю в сїй сьвятій Тайнї:

Ти що сотворив небо і землю, Ти ту! Ти, що на Синаї сказав: „Я Господь Бог твій“, Ти ту! Ти, що родив ся в стайні Вифлеємскій і котрому Ангели співали: „Слава во вишних Богу“ — Ти ту! Ти, що проляв на хресті Кров Свою за нас і віддав Своє житє за нас, Ти ту! Ти, що воскрес славно із гробу і вознїс ся побідоносно на небо, Ти ту! Ти, що сидиш в відвічній славі на правиці Отця небесного, Ти ту присутний! Сьвята Тереса обявивши ся по своїй смерти одній зі своїх сестер, забезпечила нас кажучи: Ви на земли, і ми в небі маєм того самого Ісуса; ми видим Єго в славі, а ви маєте Єго під заслоною тайни.

Господь мій і Бог мій! Я приклонивши колїна, молю Тебе найпокірнїйше, в сїй сьвятій Тайнї яко мого сотворителя, котрим всьо ся стало, що лише є. Я Тебе молю яко найвисшого законодателя, котрого воли зовсїм хочу піддати ся. Я Тебе славлю яко мого Спасителя, народившого ся слабою дитиною для нашого спасеня. Я Тебе славлю яко мого

Спасителя, що вмираючи сказав: „Сповнило ся!“ то є скінчило ся діло спасеня. Я тебе молю яко Побідителя смерти й пекла, котрий тепер єси заступником і поборником нашим у Отця небесного. Я кличу з сьв. Йоаном: „Слава нашому Господу Богу сидячому на престолї і Агнцю, амінь. Хвала і слава і мудрість і благодарене, поклїн і могутство і сила нашому Господу Богу по всї віки, амінь.“

Прийми, пресолодкий Ісусе, сесю малу службу мого моленя; я посьвячую ся Тобі зовсїм і хочу лиш Твоєю бути слугою. Хочу Тобі служити зі всїх сил тїла і душі, всїма пятьма змислами моїми, моїм розумом, моєю волею і моєю памятю. Піддай менї, Господи, Твою ласку, щоб я заєдно памятала о своїм призначеню і не уставала в Твоїй сьвятїй службі. Держи мене в нїй аж до послїдньої хвилї мого житя. Всели ся, Спасителю мій, в моє серце та злучи ся зі мною бодай духовно, коли тепер не можу Тебе приняти в істинї. Замикаю Тебе в своїм серци: огрій, оживи та

скріпи єго, щоб я ніколи від Тебе не відлучила ся, амінь.

Слава і подяка без кінця Пресьвятій Евхаристиї.

Закінченє.

Дякую Тобі, Ісусе Христе, що Ти дозволив мені Тебе відвідати. Я вже відходжу звідси; най память на Твою сьвяту присутність ніколи не уступає з мого серця, так щоби я дійсно могла сказати: пращаю ся тут, але моє серце остає заєдно при Тобі. Глянь на всї мої гадки, мої бажаня, мої наміри, всї мої дїла, мої справи та мої терпіня: Тобі їх жертвую і лучу те все з чувствами Твого Божественного Серця, щоби Ти все те приняв в жертву, яко слабонький доказ моєї любови. Але остань ся і Ти також при менї; хорони мене, скріплюй мене, провадь і веди мене і не допусти, щоби я колись мала з Тобою розлучити ся.

Сьвята Маріє, мати мого Ісуса Христа, Тебе я умоляю, будь менї близкою Твоїм покровом.

Ангеле, мій Хоронителю, вручаю ся Тобі, амінь.

ВІ ВТОРОК.

Привіт.

З почестю вступаю на се сьвяте місце, де Ти, Ісусе Христе, в кивоті під видом хліба перебуваєш. Дозволь, щоби я Тебе впевнила о моїй любови до Тебе та жертвувала і віддала Тобі моє серце на мешканє. Поглянь ласкавим оком на мене, Твою негідну слугу, і пішли луч ласки мому серцю. Позволь учути Твою волю, щоби я скріплена сим посїщенєм, могла тим вірнїйше Тобі служити.

Ісус Агнець Божий.

„Се Агнець Божий", сказав колись сьв. Йоан Предтеча до своїх учеників, показуючи на Тебе, Ісусе Христе, коли Ти ще проживав на земли. І дїйсно, Ти в Пресьв. Евхаристиї є правдивий Агнець Божий; Ти жертвуєш себе щоденно на престолї і я кажу з Отцями собору нїкейского: „Нам просьвіченим через сьв. віру треба вірити, що на сїм сьв. престолї лежить Агнець Божий, котрий приймає на себе гріхи сьвіта і жертвує себе духовним способом."

Ти Агнець заколений за гріхи наші; Твоя кров спасає нас правдиво від пекольного сатани; Твоя Кров, Ісусе, не кличе мести але милосердя для нас. Ти Агнець невинний, в котрім нема змази, котрому не поломано костий, котрий не отворив уст, коли Єго вели на забитє і котрий не нарікав серед всїх переслїдувань. Тим себе жертвуючим ягнятем Ти є, Ісусе Христе, перебуваючи ще з нами в Пресьв. Тайнї; і тепер ще зносиш в мовчаню всї зневаги, які Тобі безчесні грішники наносять. Чи не було мене там межи ними? Як часто була я рівнодушною на Твою сьвяту присутність! Як часто живила я в собі сьвітові та грішні гадки? Як часто зближала ся я без відповідного приготованя, без правдивої набожности до Твого сьвятого престола!

Чи не дїлала я може колись як хищний вовк, хапаючи Тебе в сьвятім причастию? Єсли се колись було, Ти, моє терпеливе і лагідне Ягня, мене помилуй! Не замовчи тодї з сьв. кивота взивати для мене прощеня і ми-

лосердя! Покажи Отцю Свому рани, які Ти приймив для нас, Они вимолять мені ласки. З глубини серця мого каю ся своєї невдячности. Ісусе в Пресьвятій Евхаристиї, я каюсь всього, чим Тебе колись обидила і засмутила. Коби я могла своєю Кровю кожду обиду змазати! Від нині хочу заєдно з вдячністю пригадувати собі Твої терпіня і труди, котрі Ти для мене поніс; хочу Твого голосу слухати і Тебе часто посіщати; хочу приступати до Твого сьвятого престола так, як Ти нам приказав, бо „там Ти нам не предобразуючого агнця, але Своє Пресьвяте тіло і Кров подаєш, щоби всі тішились при Твоїм сьвятім пирі і пили з чаші спасеня“ (Тома з Кемпис).

Солодкий Агнче, Ісусе, не цурай ся сего мого приреченя: я жертвую себе зовсім Тобі і хочу лиш Твоєю бути власністю; приймы мене ласкаво і дозволь участвувати в сьвятім Причастию, щоби я так удостоїла ся в небі належати до числа тих, „котрі свою одїж змочили в крови Агнця“, і „котрих імена записані

в книзї жизни Агнця“; і з ними співати похвальну пісню, „Слава нашому Богу, який сидить на престолї, і Агнцю“. А коли тепер Агнче Божий, не сьмію Твого Тїла спожити і Твоєї Крови пити в сьвятім Причастию, то прийди до мене хотяй духовним способом. Скріпи мене силою Твого сьвятого Тїла і оживи духовним напоєм Твоєї сьвятої Крови, щоби я так перемінила ся в в терпеливе, лагідне, покірне, невинне ягня і оставала з Тобою в сьвятій любови по всї віки, амінь.

Мій Ісусе, милосердя! (100 днів відпусту за кождий раз; цїлковитий відпуст раз на місяць і в годинї смерти).

Закінченє.

Як дуже потїшилось моє серце тим, що Ти позволив менї поговорити з Собою. Господи Ісусе Христе! дай менї найживійшу надїю і найсердечнїйшу любов, щоби я через сї чесноти змогла бути тим милїйшою в Твоїх очах і все з більшою ревністю Тобі служити. Тобі хочу жити, Тобі вмирати, Твоєю бути в житю і по смерти, амінь.

О Ангеле Божий, будь при мені, спомогай мене, провадь мене, амінь.

В СЕРЕДУ.

Привіт.

Кланяю ся Тобі, Пресьвятиїі Господи Ісусе Христе, ту і ві всїх Твоїх церквах по цїлім сьвітї і славлю Тебе, бо Ти спас сьвятим Твоїм хрестом весь сьвіт. Молю Тебе і славлю Твоє Пресьвяте Серце, дякуючи за всї мені уділені добродійства, за винагородженє всїх обид, які Тобі нанесли невдячні люди і бажаю тим посїщенєм по всїх місцях землї Тебе славити, де Тебе в сїй Пресьвятій Тайнї занедбують почитати.

О Маріє! упроси для мене ласки правдивої побожности і сьвятої любови, щоби я в почитаню Пресьвятої Евхаристиї се доповнила, що я і инші люди вчинити залишили.

О Ангеле Божий, я лучу своє почитанє з Твоїм, амінь.

Ісус добрий пастир.

„Я є пастир добрий і душу свою кладу за вівцї", так Ти ко-

лись сказав, Божественний Спасителю. Так справдї; Ти добрий пастир, Ти віддав житє своє за вівцї. „Більшої любови над сю нїхто не має, як щоби хто душу свою положив за приятелїв своїх“, і Ти се здїлав, бо віддав єї за ворогів Своїх. Ти зійшов з неба, оставивши там девятьдесять-девять овець, сьвятих ангелів, та прийшов на землю, щоби спасти одну затрачену вівцю, чоловічий рід. Ти віддав Свою Кров за нас, щоб нас вирвати з пащі пекольного вовка; Ти спровадив нас до Свого стада, до сьвятої Церкви; Ти дав нам сьвящеників за вождів, а ангелів за невидимих хоронителїв наших; Ти поїш нас з жерела ласк сьвятих Тайн, Ти придбав нам добре пасовиско Своєї науки; Ти дав нам — хто се міг згадати — Своє власне Тїло та Свою Кров на поживу і напій. Инші пастирі одївають ся вовною своїх овець, живлять ся їх молоком і мясом; а Ти, Пастирю добрий, одїваєш нас одїжию осьвячаючої ласки, яка пливе з Твоїх заслуг; живиш нас молоком Своєї сьвятої науки, кормиш

нас Своїм Тілом і поїш Своєю Кровю. О якже нам не бути вдячними за так великі добродійства! Однакож як часто була я невдячна, як часто маловажила собі Твою ласку, погорджала Твоєю наукою і без докладного приготованя приступала до Твоєї сьвятої трапези! Так, я віддалила ся від Тебе і зайшла в країну гріха; я нераз зневажала Тебе, доброго Пастиря!

А щож Ти для мене такого зділав? Ти тоді, коли я від Тебе втікала, йшов за мною, просив, щоб повернути, кликав за мною: „Наверни ся; чому добровільно хочеш вмирати?“ Ти взяв мене на Свої рамена і ніс ласкаво назад до стада. Так, то Ти зділав, Ти, добрий Пастирю, Ти, мій Боже! а я мимо того Тобі невірна. Твої рамена обіймили мене і я сьміла у Твого Божого Серця спочивати, я, що се любяче Серце так досадно зранила. О мій Господи Боже, якже невдячна була я! Каючи ся, зближую ся до Тебе, мого доброго Пастиря, в Пресьвятій Евхаристиї; благаю Тебе, яко мого Господа і кличу: „Бо-

же, милостивий, будь менї грішній“. Не памятай більше моєї невірности, прийми мене знов між Свої вівцї. Вірно хочу при Тобі стояти, охотно йти за Твоїм голосом, часто Тебе відвідувати та тут при Тобі бути. Очисти ласкаво моє серце зі всего, що Тобі не подобає ся і коли тепер Тебе не можу приймити в дїйсности, то хоть духовним способом увійди до мого серця. Я Тебе обнимаю і бажаю з Тобою бути злучена на віки. Не допускай, щоби я колись від Тебе відлучила ся, амінь.

Закінчене.

Зі словами Богоприємця Симеона: „нинї відпускаєш слугу Твого, Владико, після слова Твого в спокою“, відходжу від Тебе Ісусе Христе, в Пресьв. Евхаристиї і прошу Тебе ще горячо: Дай Твоїй сьвятій католицкій Церкві спокій; ухили всї блуди і єреси і возвеличи і вивисши Свою Любимицю, котру Ти власною Кровю Собі набув. Утверди праведних, наверни грішників, допомогай вмираючим, висвобо-

ди душі з чистилища і серцями всїх людий розтягни Царство Твого Пресьвятого Серця.

О Панї моя і Мати моя, Тобі жертвую ся. Я, щоби Тобі показати свою преданність, посьвячую Тобі нинї свої очи, свої уши, свої уста, своє серце, себе саму зі всїм. Позаяк отже від тепер до Тебе належу, о добра Мати, скрий мене, хорони мене як Своє добро і Свою власність. Богородице Дїво... (100 днїв відпусту).

Ангеле Божий, вручаю себе Твому покрову нинї і на всї днї мого житя, амінь.

В ЧЕТВЕР.

Привіт.

Ісусе Христе, Боже мій і Спасителю, присутний ту в Пресьвятій Евхаристиї! Ти сам кличеш на мене так радо, мовлячи: „Прийдїть до мене всї“. Глянь, я приходжу покірна відвідати Тебе, з Тобою забавитись і з Тобою злучити ся в сьвятій любови. Але Ти приказуєш також, щоби не являти ся перед Тобою з порожними руками. А щож я Тобі

дам? Возьми собі дари Своеї доброти: мій розум, мою память, мою волю, всї здібности і сили душі моеї, пять моїх змислів та всї сили тїла мого. Все те жертвую Тобі для Твоеї слави, на Твою службу і хочу старатись Тебе над все любити і у всїм не свою але Твою волю сповняти.

Наймилїйша Мати Маріе! Прошу Тебе, через Твою безмірну любов, котра Тебе як найтїснїйше з Богом злучила, здїлай, щоб мої відвідини і мої дари Твому Божому Синови були милі і до вподоби, амінь.

Ісус наш лїкар.

„Не потребують здорові лїкаря, але недужі“, сказав Ти раз, Ісусе Христе. І много то недужих досьвідчило Твоеї помочи! На неодного клав Ти Свою руку і всї сейчас ставали здорові. Жилами розслаблених, горячкою палених, кровоточивих, проказою покритих, Ти уздоровляв. Ти дав слїпим зір, глухим слух, нїмим мову — справдї люди досьвідчали Твоеї помочи, Ти не так задля недуг тїла прийшов був до нас,

як задля недуг душ, щоби їх від гріха уздоровити. Проте сказано о Тобі сесї слова: „Приймає грішників, їсть і пє з ними.“ О як ласкаво і охотно Ти приймав грішників і уздоровляв їх; як много духовно слїпим отвирав Ти очи; як не одного глухого навернув Своїм словом; як не одного нїмого привів Ти Своєю наукою до слави Божої. О тім знає оповісти Закхей, Марія Магдалина; о тім знає Самарянка, о тім знає розслаблений.

Але чи мав би Ти, Божественний Спасителю, бути лїкарем лише для тих, що колись жили? Чи не можна би й нам до Тебе, небесного лїкаря, зближити ся? Ти сказав: „Я з вами по всї дни до скінченя віка“, а Твої слова сама правда. Ти сей самий милосерний лїкар, що колись ходив по місцях Палестини, є тут в Пресьв. Евхаристиї, Ти й тепер говориш до нас: „Не потребують здорові лїкаря, але недужі. Прийдїть до мене всї“. Отсе, Божественний Спасителю, я приходжу до Тебе і хочу всї слабости моєї душі виявити перед Тобою з пов-

ним довірєм. Ти можеш менї помочи, бо Ти наймилосернїйший. Я чую велику слабість і студїнь в своїм серци: скріпи єго і загрій Своєю ласкою.

Я така неспокійна і хитка: удїли менї Твого спокою і утверди мене. Так многі пристрасти і покуси нападають на мене та менї трудно безнастанно з ними бороти ся. Моя голова нераз повна марних і пустих ґадок, так, що ледви можу добре помолити ся. Моя змисловість так часто та так сильно бере верх в менї і хоче ввести в свої сїти, що нераз не до смаку менї духовні річи. Сьвіт принаджує мене своїми добрами і утїхами і дуже часто коли хочу молити ся, бачу, що я далеко від Тебе; і коли хочу до Тебе піднести ся, все сьвітове втискає ся до душі моєї. Коли Сьвяті на крилах любови, неначе голуби, до Тебе взносили ся, я навпаки отяжіла і немов прикута до землї, лежу і чую ся неспокійна і пригноблена зі всїх сторін. І кудаж менї звернути ся, Божественний Спасителю, як не до Тебе, до лїкаря моєї душі?

Подай сьвітло моїм очам і розуміне ушам моїм; дозволь розправляти мому язикови в сьвятій бесіді з Тобою. Подай помічну руку Свою, а скріплять ся мої ослаблені члени, щоб я змогла як великан весело бічи по дорозї Твоїх заповідий. Поруш моє серце, дай каплю Твоєї небесної солодкости, щоби менї дала силу погорджувати всїма земскими розривками і сьвітовими утїхами. Потягни мене за Собою, а я побіжу за Твоїми гадками.

Ісус: Се правда, чого бажаєш; без мене нема житя, нема здоровля. Чиж не сказав я: „Як не будете їсти тїла Сина чоловічого і не пити крови Єго, не будете мати житя в собі“. Спішись проте часто до мого престола, приймай моє Тїло, а будеш жити; як лиш слово скажу, вже здорова буде душа твоя. Ту знайдеш все, чого твоя душа потребує: знайдеш сьвітло, силу, відвагу, поміч добре чинити а відвертатись від злого; знайдеш помножену мою осьвячаючу ласку, котра змаже твої повседневі гріхи і остереже тебе перед смертельними; ти злу-

чиш ся зі Мною як найстислїйше; а як я буду з тобою, то хто проти тебе? що тобі пошкодить? Але сей небесний лїк треба тобі часто принимати, часто бути при моїй трапезї і щоби тобі она помогла, конче треба тобі щоденно, що година і ще частїйше сю каплю принимати в духовнім причастию. Держи часто з горячим бажанєм свої уста при ранї мого боку і спожий кілька капель моєї Крови; они піддержать твоє житє і твоє здоровлє.

Душа: Мій Спасителю, мій лїкарю небесний! якже Ти мене потїшив. Чиж не горіло серце моє, коли Ти говорив зі мною? О якже чую ся покріплена Твоїми словами. Я буду часто до Тебе приходити, до Твоєї сьвятої трапези; буду участь брати в Твоїм сьвятім пирі, через котрий серце наповнює ся ласкою. І хоть тепер не маю як приймити Твоє Тїло в дїйсности, однак буду часто духовно причащати ся. А если би я мала коли лїнуватись в сїй сьвятій справі, то пригадай менї ласкаво, запукай до дверий мого серця, а я зараз відчиню. Прийди

й тепер до мене, прийди до мого серця; я Тебе обійму, я Тебе любю і не допусти, щоби я мала коли від Тебе відлучити ся, амінь.

Закінчене.

Нїм звідси відійду, Ісусе Христе, поручаю ся Твому Пресьвятому Серцю, пяти ранам Твого божественного Тїла і взиваю в горячости моєї душі: Душе Христова, осьвяти мене. Тїло Христове, спаси мене. Крове Христова, напій мене. Водо з боку Христового, обмий мене. Страсти Христові, скріпіть мене. О добрий Ісусе, вислухай мене. В Своїх ранах скрий мене. Не допусти нїколи з Тобою розлучити ся. Від ворога злосливого борони мене. В годинї смерти приклич мене і кажи менї прийти до Себе, щоб я славила Тебе зі Сьвятими Твоїми на віки, амінь. (100 днів відп. за кождий раз).

Прошу Тебе, Пренепорочна Діво Маріє, жертвуй вселаскавійше небесному Отцю дорогоцїнну Кров Ісуса Христа за спасенє моєї душі, за убогі душі в чистилищи, за потреби сьвятої

католицкої Церкви, навернене грішників та за спасене цілого сьвіта, амінь.

Ангеле Божий, Хоронителю мій, якому вітцівска любов Всевишнього мене вручила, просьвічуй, хорони, управляй і веди мене, амінь. (100 днів відпусту).

В ПЯТНИЦЮ.

Привіт.

Предобрий Господи Ісусе Христе! Приходжу до Тебе присутного тут в Пресьв. Евхаристиї. Взиваю Тебе з сьв. угодниками: „В покорі прошу Тебе, Ісусе! най пламенна сила Твоєї любови відорве серце моє від всього земского, щоб я з Твоєї любови вмерла для Тебе, бо Ти з любови до мене зволив вмерти на дереві хрестнім, амінь.

Маріє, моя наймилійша Мати! провадь мене нині до Свого Сина і упроси для мене совершенного відірваня від сьвіта і щирої любови до Ісуса Христа, щоб Він споглянув на мене ласкавим оком і приймив мої відвідини, амінь.

Ісус нашою поживою.

„Очи всїх на Тебе надїють ся і Ти даєш їм поживу в одвітниії час. Отвираєш руку Свою і наповнюєш всяку твар благословеньством." Подивляю, Боже, Твою безконечну доброту і любов проливаючу своє благословеньство на всї сотворіня. Ти оживлюєш ростини небесною росою і вогкістю землї. Ти приказуєш рости зеленій траві і дозрівати збіжу на корм зьвірят. Яку различну поживу дав Ти, Боже, сотворіням на утримане житя! Чудна щедрість Твоя! Але о много чудеснїйшою являє ся она, коли розважу, якою поживою кормиш душу, щоби утримати і скріпити духовне єї житє. Ти сказав: „Не о хлїбі самім жити буде чоловік, але о всякім слові Божім". В горячій молитві Ти скріплюєш і зміцнюєш зголоднїлу душу. Ти вливаєш свою ласку і нею, як добра мати, кормиш свою дитину, по словам пророка: „При грудех понесу вас". Для Тебе сповнене волї небесного Отця було поживою: „Мо-

єю поживою є, щоби я творив волю піславшого мене і виповнив діло Єго". Се також нашою поживою. Але о много дорогоціннійшою сеся постанова, що Ти сам хочеш бути нам поживою: „Я є хлїб животний, що зійшов з неба; коли хто з'їсть хлїба сего, жити буде на віки і хлїб, що я дам, тїло моє є, котре дам за житє сьвіта. Бо тїло моє справдї є поживою і кров моя справдї є напоєм." Господи, я вірю, що Твої слова правдиві. Чого би нїякий розум людский не видумав, се постановила Твоя мудрість; чого би нїяке серце людске не було відважило ся бажати, се подала Твоя Любов; і чого нїяка могучість не уважає за можливе, се довершила Твоя могучість. Хлїб і вино перемінив Ти в Своє Тїло і в Свою Кров на поживу душ. Кромі того, Ти дав своїм слугам сю саму силу, щоби нїколи не забракло сеї небесної поживи. О Господи Боже мій! Дякую Тобі за сей дар. О коби я заєдно понимала велич сего дару.

В Твоїм Тїлї приймаєм Тебе цїлого яко Бога і чоловіка; отже

напоминаєш, щоби нїхто не їв сего хлїба, не поклонивши ся єму передше. Що за сила в поживі сїй: „Хто мене споживає, буде жити для мене... Хто споживає сей хлїб, буде жити на віки". Яка добра ся пожива! „Скоштуйте і бачте, що добрий є Господь". І я кличу з Церквою сьвятою: „Ти подав нам хлїб з неба, в котрім містить ся вся солодкість". О якже солодкий є Твій дух, Господи! Ти подав нам найсолодший хлїб, Ти наситив голодних, а богатих відпустив з порожними руками. Що за чудесні наслідки сеї поживи! О як тїсно лучить она нас з Ісусом Христом! Як тїлесна страва, так она переходить в наше тїло і кров. Поживаючи сю духовну страву, перемінюєм ся в Тебе, Ісусе! Ти є в менї, а я в Тобі. О коби я була сю поживу принимала з побожностю і почитанем! Але як часто була я розсїяна, недбала, лїнива, холодна, коли поживала Твоє Пресьвяте Тїло; як рівнодушна і неуважна! О коби я була заєдно сердечно бажала сеї поживи! Але кілько то привя-

'заня до сего сьвіта, кілько сьвітских гадок було ще в мені. Тож не могла я досмакуватись солодости сеї поживи і задля того не мала я до неї ніякого потягу. Тому прошу Тебе тепер, божественний мій Спасителю, прожени з мого серця всьо, що Тобі не подобає ся; угаси бажане подобати ся кому иньшому як Тобі. Ісусе! притлуми в мені всяке чувство змислове і сьвітове, най лиш Тебе одного бажаю. Вирви з мого серця любов земских дібр, щоб лиш Ти сам, моє єдине і найвисше Добро, в нїм містив ся. Я хочу часто приступати до Твоєї трапези з надією на Твоє милосерде.

Ти сказав: „Прийдіть до мене всї а я покріплю вас". Глянь, з покорою приступаю до Тебе, піднеси мене в умертвленю тїла. Приходжу до Тебе з виреченєм ся себе самої, відриваючи ся від всего, щоби лиш збогатила мене Твоя ласка і щоби Ти сам, моє найбільше Добро, був моїм. О коби я могла Тебе тепер приймити; о коби я могла напити ся води живої! Але що тепер не мо-

жу спожиги Твого Тїла і Твоєї Крови, тож прийми в замін найсердечнїйше бажане моє. „Як жажде олень до жерел вод, так жажде душа моя до Тебе, Боже.“ Прийди до мого серця з своєю ласкою і любовю і злучи мене як найтїснїйше з Собою. Твоє Тїло, о Ісусе, най мене накормить; Твоя Кров, най мене напоїть. Не допусти, Ісусе щоби я коли від Тебе відступила, амінь.

Закінчене.

Радо остала би я день і ніч, Ісусе, при Пресьвятій Евхаристиї, та се не в моїй силї. Можу однак остати ся духом, проте дай менї ласку, Найдобротливійший Ісусе, щоби душа моя лиш Тебе шукала, до Тебе стреміла, все за Тобою тужила, до Тебе приходила, Тебе розважала, о Тобі говорила і все на славу Пресьвятого Твого Імени дїлала, в покорі і розвазї, в любови і радости, в охотї і вдоволеню і в постійности на завсїди, амінь.

В СУБОТУ.

Привіт.

Витаю Тебе, Ісусе, в Пресьвятіїй Таїні і приходжу до Тебе, щоби дати Тобі доказ мого почитаня, моєї любови і моєї вдячности. Тебе величаю, мого Господа і Бога; Тебе люблю найвисше моє Добро; Тобі дякую, найбільшому мому Добродїєви. Особенно дякую Тобі за се, що Ти тут в Пресьвятіїй Евхаристиї перебуваєш і менї позволяєш Себе відвідувати. Глянь на мене ласкаво і най сесї відвідини мої Тобі сподобають ся.

Маріє! попровадь мене до Свого Сина, вручи мене Свому Синови і представ мене Єму, амінь.

Ісус моя любов.

„Бог любов є", каже сьв. Йоан. „Любовю вічною полюбив я тебе і задля того притягнув тебе до милосердя." Ти від віків думав, щоби мене сотворити і зділати участником Своєї слави і блаженьства. І коли через гріх наших прародичів цїлий рід людский попав в велику нужду, тодї

Ти сам, Сине Божий, прийшов „щоби всякий віруючий в Тебе не погиб, але мав житє вічне.“ Ти став чоловіком, зносив в Своїм житю много трудів і тягарів задля нас і вмер за нас на хресті.

Та се за мало було Твоїй любови і доброті. Ти заложив памятник любови, щоби все бути між людьми, щоби сю жертву хреста безкровно за нас приносити, щоби злучити ся з нами. В вечер перед своїми страстями Ти дав ученикам Своїм Своє Тїло і Кров на поживу і напій під видами хлїба і вина і сказав до них: „Се творіть на мій спомин.“ Як Ти переміпив Своїм всемогучим словом хлїб і вино в Своє Пресьвяте Тїло і Кров, так само дав власть сьвященикам, щоби за Твоїм примiром переміняли хлїб і вино в Твоє Пресьвяте Тїло і Кров. О що за велика любов! Чи міг коли приятель приятелеви щось подібного приобіцяти, говорячи: „Се творіть на мій спомин.“ Денебудь возьме правно посьвячений сьвященик хлїб та вино в руки і скаже над ними слова осьвяченя, „там“ говорить

Ісусе „буду я присутним так довго, як довго будуть види. Хочу зі всїм віддати ся йому в руки; він може мене нести куда схоче; він може мене занести в серця людскі, я й там піду.“ Ісусе, як велика любов Твоя! Чи Ти не погадав о сїм на як многі наруги себе виставляєш? Чиж сьвященики не можуть на Тебе забути, Тебе самого лишити, обоятно а навіть нечесно з Тобою обходити ся? Чиж руки сьвящеників, котрі Тебе носять, не можуть бути нечисті? Чиж серце що Тебе приймає, не може бути повне гріха і злоби? Чиж оно, подібно як Юда, не може Тебе зрадити і завести до мешканя сатани? Чиж схочеш ті обиди терпеливо зносити?

Ісус: Приятелю мій! Я знав про те все від віка, навіть лїпше, чим ти знати і сказати можеш. Я знав, що мене можуть замкнути в кивотї та без почести оставити; знав о сїм, що тисячі і тисячі будуть в моїй присутности нечесно заховувати ся і мене обиджати; знав, що скверні руки недобрих съвящеників будуть

мене дитикати ся; знав, що розбійники станутъ ся вкрадати в кивот та подоптчуть ногами сьвяті види, під котрими скриває ся моє Пресьвяте Тїло; знав, що неодин в хвили, коли до нього загостити схочу, зрадить мене і віддасть в руки сатани; о тім всїм знав я дуже добре і відчував ті обиди більше, як ти про них погадати і їх відчути можеш. Однак те все не могло мене відвести, щоб не лишити сего памятника між дїтьми чоловічими.

Душа: О Боже мій! єсли би я не знала, що Ти найвисшою мудрістю, то я би сказала: Ти навіджений за-для любови Своєї. Тут полюбив Ти мене аж до кінця; Ти не міг менї показати більшої любови; Твоя любов безконечна! Коби я був сю Твою любов все добре зрозумів; коби я не був так часто на сю любов рівнодушним і нечулим! О коби я був за сю любов не відплачував ся невдячністю! О коби я був за сю любов з цїлого серця, з цїлої душі і зі всїх сил своїх Тебе любив, моє найвисше Добро! Але

як часто я Тебе обиджав, Тебе, безконечну любов! О якже мене болить, якже я тепер каю ся в своїй души! Від тепер хочу Тебе все любити, Твою чинити волю, Тебе часто відвідувати. Тобі віддаю своє серце, най оно бє лиш для Тебе; я цїлий хочу бути Твоїм: зі всїм, на все, на віки. Не відказуй ся від сего дару мого серця. О Боже мій, прийди, очисти серце, розпали его огнем Твоєї любови; прийди і замешкай в менї. Я вправдї негідний, щоби Ти до мене прийшов, але надїючи ся на Твою безконечну любов і милосерде, благаю Тебе, прийди до мого серця і коли Тебе в Тайнї приймити тепер не можу, вступи духовним способом до него. Я тебе обнимаю, Тебе замикаю в своїм серци, лучу ся з Тобою, щоби я міг разом з Апостолом сказати: Живу-ж вже не я, але живе в менї Христос". В Твоїй любови хочу жити, в Твоїй любови хочу вмерти, амінь.

Закінчене.

Дякую Тобі, Христе Господи, за ласку відвідин. Я високо цїню

собі сї хвилї, які перебула в Твоїй присутности. Ти вислухав мене ласкаво і говорив до мого серця. Дозволь тепер, щоби я відійшла звідси скріплена в Твоїй службі. Остань ся в моїх гадках, в моїм серци, в моїй души, хорони і заховай мене.

О Мати мого Господа! провадь мене своєю рукою, щоби я не сходила з правої дороги; перестережи мене, если розбуяюсь в гадках, щоби я чим скорше повернула до Ісуса, пастиря і приятеля души моєї.

Съвятий Ангеле, не відступай від мене, амінь.

В НЕДІЛЮ

Привіт.

Ісусе Христе! Чи можу я перед Тобою явити ся, щоби Тобі віддати честь, Тобі помолити ся, Тобі своє вдячне серце в дарі принести? Знаю, що я негідна станути перед лицем Твоїм; але що Ти всїх так ласкаво запрошуєш, тож зближуюсь до Тебе, щоби Тебе відвідати, отворити перед Тобою своє серце, потїшити

ся Твоєю присутністю, набрати сили і оживленя для своєї душі. Глянь на мене ласкавим Своїм оком, заговори до мого серця, скріпи мою слабу душу Своєю небесною ласкою.

О Маріє! упроси Свого Сина, щоби ласкаво мене приймив і вислухав. Стій при мені і не лишай саму, найулюбленїйша моя Мати, амінь.

Ісус любимцем моєї душі.

Витаю Тебе, Господи душі моєї. Любимче мого серця. Ти Ісусе, моєю радістю і моєю потїхою. З тоскою ждала я сеї хвилї, в котрій би могла серце перед Тобою відкрити і свою любов Тобі показати. Ти, Ісусе, любовю мого серця; о Тобі я думаю, Тебе бажаю і до тебе зітхаю; Ти першою моєю гадкою з рана, а вечером посліднною. Де лиш стою і денебудь повернусь ся, Ти все і все мені на гадці. Не маю спокою, коли не маю Тебе в своїм серци. Всяка праця мені солодкою, бо Ти мені єї призначив; всякий труд мені легкий, бо я працюю для Тебе. Все гірке солодіє, все

тяжке мякне, все смутне стає ся милим, коли на Тебе згадаю. Але один лиш у мене біль, що не все можу бути близько при Тобі.

Ісус: Де ти, там і я при тобі; в мені ти жиєш і рушаєш ся. Ти мене бачиш яко Бога-чоловіка, укритого в Пресьв. Евхаристиї. Я чую Твої слова, бачу твої ді-ла, вглядаю в Твоє серце; знаю, що думаєш, чого бажаєш, за чим зітхаєш. Хоч би ти була як найдальше від мене, однак можеш зі мною злучити ся духовним причастєм і то кілько разів хочеш. Я ношу тебе в своїм Серци, я мешкаю в твоїм серци, ти моя а я твій.

Душа: Знаю о тім, Ісусе солодкий. Ти все близько мене, хоч я звідси далеко. Я виджу Тебе ві всїм, бо Ти оживляючою силою всїх сотворінь. В першім лучи сонця виджу відблиск Твого сьвітла, в вечірнім сумрацї виджу відблиск Твоєї любови. Небеса оповідають славу Твою а зьвізди розказують о Твоїм величестві. В шумі вітру чую ласкаву Твою промову, в бурі і громі силу Твого голосу. Хмари у воздухах

є Твоїми послами і приносять мені Твоє поздоровленє. Корони цьвітів віддихають запахом Твоїх дорогоцінних олійків, а хор птиць виспівує Твою славу. Вся оживлена природа говорить мені про Тебе і наповнює моє серце подивом, подякою і любовю. А понад все найбільше я зворушений тим, що тут клячу при престолі, бо віра убезпечує мене, що Господь Бог чудесним способом, як колись на земли, а тепер в небі, так і тут є присутний з чоловіцтвом і божеством в Пресьв. Евхаристиї. Коли мені, подібно як Магдалині, можна у Твоїх ніг сидіти; коли мені дозволено зі сьв. Йоаном на Твоїх грудях спочивати; коли можу брати участь в тайній Твоїй Вечери і коли чую Твій голос: „Прийміть, їджте, се є Тіло моє“ — тоді в глубині свого серця не чую ся з радости, тоді розпливає ся моє серце.

Ісус: Коли хочеш бути цілковито моєю улюбленою душею, знай о тім що я вимагаючим Богом: тоді нічого не має бути в твоїм серци, кромі мене і моєї любови; тоді не повинна Тебе

заманити ніяка красота, не покріпляти ніякий спокій, не вдоволяти ніякі забави ані товариства; не повинна подобати ся Тобі ні одежа, ні дім, ні ніяке земске добро. В них повинен Ти шукати мене і моєї любови, їх повинен ти любити лише для мене. Як сьвітло проникає ясний кришталь і кожду його часточку наповнює блиском сьвітла, так само має розпалити ся і твоє серце жаром моєї любови, і не повинно бути в нім навіть найменшої одробинки иншої любови. Тоді будеш моїм любимцем.

Душа: Господи! а хтож Тебе гідний? хто зможе совершенно Тебе любити? Ніякий чоловік, ніякий ангел — Ти сам лиш можеш Себе любити такою любовю. Розжари моє серце Божою любовю; спали все, що тілько в нім Тобі не подобає ся. О коби я могла Тебе так любити, як Тебе любили Твої сьвяті апостоли, сьвяті мученики і ісповідники і невинні діви! Коби я могла розгоріти ся любовю херувимів, серафимів і всїх хорів небесних сил! Господи! Ти все даєш і все здї-

лати можеш. Запали проте в менї такий огонь любови, щоби я в жарі його розпалила ся. Завитай до мого серця, злучи мене з Собою, будь в менї, а я в Тобі, щоби я могла сказати з любимицею: „Я знайшла сего, котрого полюбила душа моя; задержу його і нїколи не опущу. Брат мій менї, а я єму“. Я лучу ся з ним в сьвятій любови на віки, амінь.

Най буде прославлене, почитане і з вдячністю люблене Серце Ісуса в Пресьвятій Тайнї кождої хвилї у всїх кивотах сьвіта аж до скінченя віка, амінь. (100 днїв відп.)

Закінченє.

Відходжу звідси і ручу Тобі, що люблю Тебе цїлим серцем. Болить мене тяжко, що я нераз обидила Твою безмежну любов. Постановляю не обиджати Тебе більше. Віддаю своє тїло і душу Тобі на службу. Все, що зділаю най буде на Твою славу. Поручаю Тобі всїх своїх кревних, приятелїв і ворогів і всїх тих, що поручили ся молитві моїй, а пердусїм душі в чистилищи.

Пресьвята Діво Маріє! Мати моя! поручи мене Свому Божому Синови; опікуй ся мною, моли ся за мною і за всїх тих, котрих поручив я Пресьвятому Серцю Ісуса. Най мною опікує ся Його сьвятий ангел, амінь.

Хрестна дорога.

—

Молитва вступна.

Спасителю мій, на хресті розпятий! Се я хочу розважати о Твоїх муках і смерти, щоби Тобі подякувати за превелике добродійство спасеня, щоби Тебе перепросити за свої гріхи, та випросити собі ласку витреваня в добрім. Рівнож жертвую Тобі, Ісусе, сї мої розважаня і молитви на упрошенє всїм душам в чистилищи прощеня кар, а особливо души... (тут скажи яку душу маєш на гадцї).

Вчини, наймилосерднїйший Ісусе, своєю могучою ласкою, щоб я сю „хрестну дорогу“ зачала і скінчила на Твою славу і на хосен моєї души. — Амінь.

1. Ісус засуджений на смерть.

Слава страстям Твоїм, слава довготерпіню Твому, Господи!

Слава, честь і поклін Тобі, наймилосернійший Спасителю, за се, що Ти задля безконечної своєї любови зглядом мене грішної зволив безвинно приняти на Себе страшний засуд смерти! Найсолодший мій Ісусе! як я стану на страшнім суді, не будь менї тодї Судиєю, але Спасителем. Я кріпко постановляю, що не буду нїкого осуджувати нї обвинювати; за те безпощадно буду обвинювати себе в сьв. Тайнї Покути. — Ісусе, будь для мене милосерним! — Маріє, встав ся за мною до Ісуса на страшнім судї.

Отче наш... Богородице Дїво...

Претерпівий за мене страсти, Ісусе Христе, Сине Божий, помилуй мене.

2. Ісус бере на себе хрест.

Слава страстям Твоїм, слава довготерпіню Твому, Господи!

Як не буду любити хреста, не зможу стати приятелем Ісуса. — Дорога неба, се дорога хрестна. Ісусе прости менї мої нетерпеливости і нарікання в терпінях і прикростях! Господи, нехай на менї завсїди дїєсь сьвята Твоя воля!

Маріє мати найтерпеливша, випроси менї сю ласку, щоби я полюбила хрест і у всїм згоджувала ся з сьвятою волею Божою.

Отче наш... Богородице Діво...

Претерпівий за мене страсти, Ісусе Христе, Сине Божий, помилуй мене.

3. Ісус упадає вперве під тягаром хреста.

Слава страстям Твоїм, слава довготерпіню Твому, Господи!

Під тягаром хреста, а ще більше під тягаром моїх беззаконий упадає мій Ісус найсолодший. — Як тяжким ударом для Його найсьвятійшого Серця мусів бути мій перший упадок в гріх, утрата моєї невинности! — Ісусе, я бажаю радше вмерти, як ще колинебудь Тебе образити.

Маріє, випроси всім невинним душам ласку видержаня в добрім до кінця, а мені грішному випроси ласку щирої покути.

Отче наш... Богородице Діво...

Претерпівий за мене страсти, Ісусе Христе, Сине Божий, помилуй мене.

4. Ісус стрічає свою Пресьв. Матїр.

Слава страстям Твоїм, слава довготерпіню Твому, Господи!

Хто порозуміє велич душевного болю Ісуса і Марії, коли сї дві найсьвятїйші Особи стрінулись і глянули на себе в дорозї на Голгофту! Як страшно терпіли тодї сї два найсьвятїйші Серця задля моїх тяжких провин!

Серце Ісуса найсьвятїйше, вчини, щоб я любила Тебе чим раз горячїйше!

Найсолодше Серце Марії, будь моєю охороною!

Отче наш... Богородице Діво...

Претерпівий за мене страсти, Ісусе Христе, Сине Божий, помилуй мене.

5. Симеон Киринейский помогає Ісусови нести хрест.

Слава страстям Твоїм, слава довготерпіню Твому, Господи!

Ісус мліє; Він близький смерти. Душе моя, чи ти не схочеш заявити Спасителеви свому любови і помогчи Йому нести тяжкий хрест?

Памятай: що ти доброго вчиниш своїм ближнїм, се ти вчиниш самому Ісусови!

Ісусе, прости менї гріхи, які я сповнила проти любови ближнього.

Маріє, випроси менї сю ласку, щоби я співчула недолю ближнїх і була скора нести їм поміч.

Отче наш... Богородице Дїво...

Претерпівий за мене страсти, Ісусе Христе, Сине Божий, помилуй мене.

6. Веронїка обтирає лице Ісуса.

Слава страстям Твоїм, слава довготерпіню Твому, Господи!

Се на моїй души повинна відбитись поранена голова і окровавлене лице Спасителя мого. О сю ласку я молю Тебе, Ісусе! Дай менї наймилосерднїйший Спасителю, щоби перед очима моєї души стояв завсїди, образ Твоєї найсьвятїйшої, терном увінчаної голови — а передусїм в часї покус.

Маріє, многострадальна Мати, випроси менї сю ласку, щоби я завсїди памятала на муки Ісуса, Спасителя мого.

Отче наш... Богородице Дїво...

Претерпівий за мене страсти, Ісусе Христе, Сине Божий, помилуй мене.

7. Ісус упадає в друге під тягаром хреста.

Слава страстям Твоїм, слава довготерпіню Твому, Господи!

Причиною упадку Ісуса, се моя гордість і мої безнастанні упадки в гріх. — Душе моя, глянь на Ісуса упавшого під хрестом і скажи, чи посьмієш Його ще дальше ображати?

Многострадальна Мати, випроси мені ласку правдивої покори і ласку витреваня в добрім.

Отче наш .. Богородице Діво...

Претерпівий за мене страсти, Ісусе Христе, Сине Божий, помилуй мене.

8. Ісус стрічає плачучі невісти.

Слава страстям Твоїм, слава довготерпінню Твому, Господи!

Ісусе! Се я повинна би плакати над собою по причині своїх премногих а ще не належито спокутуваних гріхів! — Ти сам, Спасителю мій, наложи на мене спасенну покуту; я прийму єї з Твоїх рук, щоб мати участь в жертві Твоєї Пресьвятої Крови! Тут мене, Господи, карай, але заховай мене на житє вічне.

Многострадальна Мати Маріє, випроси мені участь в заслугах Пресьвятої Крови Твого Сина, а Спасителя мого Ісуса Христа.

Отче наш... Богородице Діво...

Претерпівий за мене страсти, Ісусе Христе, Сине Божий, помилуй мене.

9. Ісус упадає в трете під тягаром хреста.

Слава страстям Твоїм, слава довготерпіню Твому, Господи!

Ах, мій найсолодший Ісус паде в трете під тягаром хреста. Причиною сего се мої згіршеня та мої грішні налоги. — Ісусе мій, допоможи мені, щоб я рішучою постановою поправи принесла Тобі пільгу у Твоїх тяжких терпінях.

Маріє, прибіжище грішників, хорони мене від нагоди до гріха і упроси мені постійности в добрих постановах.

Отче наш... Богородице Діво...

Претерпівий за мене страсти, Ісусе Христе, Сине Божий, помилуй мене.

10. З Ісуса здіймають одіж.

Слава страстям Твоїм, слава довготерпіню Твому, Господи!

Який страшний встид, який невисказаний біль для найчистійшого Серця Спасителя! Се Він стоїть перед народом обдертий з одїжи і Йому подають напиток з жовчи і оцту. — Ісусе найдорожший, вчини, щоб я гіркими сльозами оплакувала всї свої нечисті гріхи і всї свої неповздержности.

Непорочна Дїво Маріє і Мати Спасителя мого Ісуса Христа, очисти моє серце, тїло і душу.

Отче наш... Богородице Дїво

Претерпівий за мене страсти, Ісусе Христе, Сине Божий, помилуй мене.

11. Ісуса прибивають до хреста.

Слава страстем Твоїм, слава довготерпінню Твому, Господи!

Кождий мій тяжкий гріх, се новий цьвях, який я вбивала у Твої сьвяті руки, Ісусе! — Агнче Божий, покритий ранами, прости мені, що я стала причиною Твоїх невисказаних страдань та прийми найгорячійшу подяку за Твою любов і пожертвоване за мене грішну. Від тепер моїм кличем: радше смерть як гріх.

Маріє, випроси мені сю ласку, щоби Кров Твого розпятого Сина обмила мою душу з еї беззаконий.

Отче наш... Богородице Діво...

Претерпівий за мене страсти, Ісусе Христе, Сине Божий, помилуй мене.

12. Ісус вмирає на хресті.

Слава страстям Твоїм, слава довготерпіню Твому, Господи!

Розпятий Ісусе, я вірю, що Ти є Сином Бога живого. Розпятий Ісусе, я уповаю, що через заслуги Твоїх мук і смерти я одержу прощенє гріхів і житє вічне. Розпятий Ісусе, я любю Тебе, Тебе, що Ти з любови до мене дав прибити Себе до хреста.

Маріє, прийми мене за доньку і будь при мені в годині моєї смерти.

Отче наш... Богородице Діво...

Претерпівий за мене страсти, Ісусе Христе, Сине Божий, помилуй мене.

13. Ісуса здіймають з хреста.

Слава страстям Твоїм, слава довготерпіню Твому, Господи!

Найстрашніїший меч болїв прошив Серце Марії, коли на Єї донї спочило мертве Тїло Ісуса. — О як мало я памятала о терпінях Ісуса і Марії!

О Ісусе, дай менї сю ласку, щоби я всїм серцем співчула з Твоєю многострадальною Матїрю!

А Ти Маріє, запиши глибоко рани Свого Сина у моїм серцп.

Отче наш... Богородице Діво...

Претерпівий за мене страсти, Ісусе Христе, Сине Божий, помилуй мене.

14. Ісуса вкладають до гробу.

Слава страстям Твоїм, слава довготерпіню Твому, Господи!

Божественний мій Спасителю! Се я у стіп Твого гробу паду на коліна і цілую Твоїх пять ран. Ісусе, я щиро жалую за свої гріхи, що стали причиною Твоєї смерти. Вчини, Ісусе, своєю всемогучою ласкою, щоб я вже ніколи не ображала Тебе.

Маріє, Мати Божа і Мати моя, випроси мені сю ласку, щоб я завсїди чистим серцем принимала у сьв. Причастию Пресьвяте Тїло і Кров Твого Сина, яко завдаток на житє вічне.

Отче наш... Богородице Діво..

Претерпівий за мене страсти, Ісусе Христе, Сине Божий, помилуй мене.

Закінчене.

Небесний Отче! Я жертвую Тобі Кров, терпіня і смерть Господа нашого Ісуса Христа на відпущене гріхів моїх, на відпущене кар душам в чистилищи і за навернене грішників. Амінь.

Маріє, Ти що прийшла на сьвіт без гріха, випроси мені у Бога ласку, аби й я без гріха зійшов з сего сьвіта. (100 днів відп.)

НАБОЖЕНЬСТВО до Пресьвятої Діви Марії.

ВСТУП.

Те слово »мати« яке воно миле, солодке та потішаюче для всякої дитини, хотьби навіть недоброї, злої. — Чим же є мати для дитини? Годі сего добре виповісти. Треба бути матірю. Мати жиє більше для дитини як для себе. Она готова для дитини всьо посьвятити, навіть своє житє. Такого геройского посьвяченя матери для своїх дітий є тисячі. Мати від уст собі відійме а дитині дасть. Як дитина плаче, мати всьо кидає та біжить єї заспокоїти. Як слаба дитина, мати нераз говорить: »Коби я могла, то вложила би своє серце в твоє, щоби лишень тобі було лекше.« Як дитина в небезпеченьстві, то мати собою заслонює єї. Мати полюбила свою дитину перше нім она на сьвіт прийшла. Чим більше мати натерпить ся коло дитини, тим більше любить єї. Хоть би дитина була не знать яка гидка чи каліка, мати не перестає єї любити. Лишень одна мати зрозуміє і відчує що дитині треба і то на-

віть скорше як она вимовить. — Ой те серце матери! то непоняте чудо Божої доброт !

Кождий чоловік є дитиною Божою! І Господь наш Ісус Христос приказав називати Бога Отцем: »Отче наш, іже єси на небесіх.« Ми діти Бога живого. А чи той премилосерний Бог, що нас так полюбив, що свого єдинородного Сина дав за нас на смерть, мав би нас зіставити без матери? Ні! Він знав, що як немовля без матери не виросло би, так і ми д житя надприродного, до житя вічного в небі потребуємо матери. І дав нам матїр! Слухай! Ісус Христос. Бог правдивий, конаючи на хресті, в послїднім Своїм тестаменті відказує нам найбільше своє Добро, віддає нам за матїр Свою Предор гу, Пресьвяту, Пречисту. Преблогословенну Діву Марію. »Се мати твоя« — каже він з хреста до сьв. Иоана. І тим в особі свого любимця ученика-дївственника, сьв. Иоана, віддає Він Свою матїр на матїр всему лю ському родови. В тій то хвили, в хвили найбільшого свого болю, Пресьвята Діва Марія стала для нас матїрю. Як земна мати приводить на сьвіт дитину в страшних болях, так Пречиста Діва в найтяжшім Своїм болю під хрестом Свого Сина породила нас до житя вічного. Она приняла нас за своїх дїтий. Від того часу Вона не перестає бути для нас найчутливійшою матїрю. Ніяка мати на сьвітї, хоть би не знать як любила свою дитину, не є така чутлива для своєї дитини, як Пречиста Діва для всего рода людского. Ту любов черпає Вона з того бездонного океану Пресьвятого Серця Свого Сина, бо хтож лїпше від Неї знає, як нас Ісус полюбив? Вона одна найлїпше знає, що то Її Сина коштувало спасене людского роду. І чи Вона не мала би полюбити тих, що задля них Її Син понїс

тілько терпінь? Ні, ні! сего навіть подумати не можна, щоби Пресьвята Діва не памятала, не дбала про нас, щоби Вона нас не любила цілим своїм материньским Серцем.

Ой те Серце Марії Матери Божої! Яке воно чутливе, яке милосерне! Щоби можна зібрати в одно всї чувства та любов сердець всїх найчутливійших та найбільше любячих материй на сьвіті, то не дорівнають материньскому Серцю Божої Матери. Те Серце тїшить ся праведними, болїє над грішними. Воно відчуває нещасте кождого грішника і цілим серцем бажає їм помочи, коби лиш грішник хотів удати ся до Неї о поміч. І тому Серце Марії то найпевнїйше прибіжище для нещасливих грішників, тих бідних заблуканих овечок, яких Єї Син Ісус Христос полюбив такою чудною, непонятою любовю. Серце Марії, то найбільша потїха для засмучених та обтяжених всякими прикростями. І Вона на взір Христа відзиває ся до всїх: »Прийдіть до мене всї засумовані та зрозпачені, прийдіть, я вас потїшу, я вам дам раду, я вам поможу.« — Ну і чи найде ся яка душа, що не хотїлаби прийти до такої предоброї Матери?

Серце Марії, то смертоносна стріла для спокусника-диявола. Він нїчого так не боїть ся, як імени »Марія«. Так, бо се імя Тої, що стерла йому голову!

Серце Марії, то найпевнїйша захорона сьв. невинности, чистоти душі й тїла. Вона одна була непорочно зачата, навіть тїнь найменшого гріха не діткнула ся Єї. Ту ангельску чесноту, ту сьв. чистоту Вона так полюбила, що готова була не приняти тої пренайбільшої гідности материньства Божого, як би мала була через те стратити

сьв. невинність. То чиж не мала би Вона бути найвірнійшою хоронителькою чистоти своїх дітий, які Єї о те просять?

Серце Мар.ї вкінци то один-однісінький ратунок для душ в годині смерти. Всі Сьвяті що були найбільше просьвічені Духом сьвятим, одноголосно кажуть, що хто має щире, сердечне набоженьство до Преч. Діви Марії, той певно не згине. Вона в годині їх смерти прийде до них, буде їх потішати, скріпляти в вірі та надії і їх душі віддасть Свому Синови. Чи хочеш ще більшої ласки, більшої опіки, більшої любови?

Сестро дорога! Ти може щойно розпочала житє. Маєш доброго супруга свого житя, маєш тепер може всьо, що до житя потрібне. Але не забувай, ніколи ти не повинна забувати, що ти не в раю, але на земли, що зве ся »долиною сліз«. Не знаєш отже, що Тебе чекає в будучности, не знаєш навіть рано, що тебе у вечері чекає. Ти тепер тїшиш ся щастєм, а за хвильку можеш бідувати. Ти тепер є в ласці Божій, ти мила дитина Божа, а за хвильку ти слугою диявола. Бо кілько то ріжних покус чекає на тебе що години! Кілько то сильців понаставляв диявол на твою душу! Кілько всяких небезпеченьств грозить тобі, куда лишень поступиш ногою! Хочеш щасливо дійти до вічности? хочеш бути спасеною? хочеш запевнити собі щастє вічне? Тож уважай, маєш одну однісіньку раду:

Люби Пречисту Діву Марію — се Тобі вистане за всьо. Хочеш щасливо перейти по тій долині сліз, моли ся до Марії, але горячо і щиро; май надію на Неї так, як маленька дитина лишень на свою матїр надіє ся. Най Імя Марії буде завсїди в тебе перше по Ісусї: рано і вечер і серед дня носи те Імя на

язиці. В покусах взивай Єї помочи, в небезпеченьствах проси в Неї ратунку, в терпіню сьміло притули ся до Єї материньского Серця. Хочеш говорити з Нею, то не чекай аж підеш до церкви. Серед гамору людского, серед праці зноси своє серце до Неї. Діли ся з Нею своєю радістю, предкладай Їй свій смуток: одно зітхненє до Марії потіхою наповняє серце; а як прийде тобі який сумнїв, засягай у Неї поради. У всім прибігай до Неї і других до того приучуй та заохочуй, особливо молодших. Вона тобі за се винагородить, бо Вона могуча. Вона могутнїйша від всього сьвіта. Вона більша навіть від неба самого, бо Вона носила в собі Того, якого небо обняти не в силї.

Як так будеш поступати, то будь певна, що Марія Своєю власною рукою переведе тебе по тернистій дорозї сего нужденного житя. Вона тебе покриє своїм омофором підчас неодної бурі в житю. Як коли впадеш, Вона тебе своєю рукою двигне із упадку. Під Єї опікою нїколи не застогнеш під тягаром сего житя. А смерть для тебе анї на волосок не буде страшна, бо на порозї вічности з отвертими руками буде на тебе ждати Марія — твоя Мати — Божа Мати — Цариця неба.

МОЛИТВИ ДО ПРЧ. ДІВИ МАРІЇ

на кождий день в тижни.

НА НЕДЇЛЮ.

Пречиста Діво Мати! Глянь на мене нужденну грішницю, що припала перед Тобою повна

надії на Твою могучу опіку. Правда, я негідна того, аби Ти на мене поглядала, але знаю, що Ти дивлячись на Свого Сина а мого Бога як Він за грішників на хресті вмирав, бажаєш їм прийти в поміч. Тому я відважно удаю ся до Тебе, Мати милосердя, і прошу Тебе, зглянь ся на мою нужду і умилосерди ся надімною. Тебе-ж, Царице неба і землї, всї величають прибіжищем грішників, надією і помічницею опущених. Будь проте і моїм прибіжищем, надією та помічницею. Таж від Твого заступництва, Мати Божа, залежить моє вічне спасенє. Задля любови, яку Ти мала до Свого Сина а нашого Спасителя, подай помічну руку менї грішній. Я знаю, що Ти радуєш ся з того, як можеш помогчи грішникови; поможи й менї, бо Ти можеш помогчи. Через гріхи я стратила ласку Божу і душу запропастила. Тепер я нещасна прибігаю до Тебе, Мати моя, і зовсїм Тобі віддаю ся. Скажи, що маю тепер зробити, аби я знов відзискала страчену ласку Твого Сина. Він мене до Тебе

посилає, Він хоче, аби я благала Твого милосердя; Він хоче, аби не лиш Єго заслуги, але й Твоє заступництво було помічне мому спасеню. До Тебе отже я удаю ся, Тебе молю, Пресьвята Діво Мати, проси за мною свого Сина, аби Він умилосердив ся наді мною. Вислухай моєї просьби предобра Мати, так, як Ти вже тілько вислухала тих, що з надією до Тебе прибігали. Амінь.

Богородице Діво... 3 рази.

Маріє, Мати Божа, хорони мене від тяжкого гріха.

(100 днів відпусту для тих, що сю коротеньку молитовку відмовляють що дня рано і вечер).

НА ПОНЕДІЛОК.

Царице неба, Пресьвята Діво Маріє! Отсе я ціла посьвячую ся Тобі і віддаю ся Тобі на службу. Віддаю ся Тобі, Маріє, на те, щоби я Тебе величала і прославляла через ціле житє своє і через всю вічність. Прийми мене за свою слугу і не відкидай мене від себе, хотяй я на се не заслугую. Мати моя предобра, я положила всю свою надію в Тобі

одній. Дякую Господеви, що в милосердю Своїм дав мені на Тебе надію. Правда, що я за ту ласку була невдячна, бо своїми гріхами прогнівила Твого Сина і Тебе, але маю надію, що через Єго безконечні заслуги і через Твоє заступництво одержу прощенє. Одно лиш мене непокоїть, а то, що знов можу втратити ласку Божу. Ворог мого спасеня безнастанно чигає на мене, щораз новими покусами старає ся мене відтягнути від Бога і від Тебе, Маріє. Але нічо він мені не вдіє, як Ти Маріє возьмеш мене в свою опіку. Тож хорони мене і не дозволь, аби я могла на ново образити Господа Бога. О ні, моя Мати, я певно знаю, що як Ти будеш моєю охороною, то ніколи сего не буде, щоби я втратила свою душу, небо і Бога мого. Сеї ласки бажаю, випроси еї для мене. Амінь.

Богородице Діво... 3 рази.

Най благословить ся Пресьвяте і непорочне Зачатє Пречистої Діви Марії, Матери Божої.

(300 днів відпусту).

НА ВТОРОК.

Пресьвята Діво, Мати доброти, Мати милосердя! коли розгадую свої гріхи і згадаю на ту страшну хвилю, що мушу здати строгий рахунок перед справедливим Судиєю а Твоїм наймилійшим Сином, то страх і тревога наповняє моє серце. Ціла дрожу як те згадаю. До когож я тоді прибігну, хто за мною в тій страшній хвили вставить ся до Твого Сина, хто мене споможе як не Ти, Всемилостива, предобра Мати моя? Тоді ціла моя надія по Ісусї Христї, лишень в Тобі, Мати милосердя. Пресьвята Діво, потїхо опущених! не опускай мене в тій страшній хвили, в хвили смерти, коли то всї мене опустять. Коли тепер на згадку своїх гріхів така тревога мене огортає; коли дрожу, як згадаю про те, що маю станути на суд перед справедливим Судиєю і не знаю як здати перед Ним рахунок зі свого грішного житя — то що буде зі мною в годинї смерти? Мати милосердя! Виєднай менї у Сина Твого а мого Бога ласку совер-

шенного жалю вже тепер за всї мої гріхи і правдиву поправу та вірність Господу Богу аж до смерти. А як вже надійде хвиля смерти, будь тодї при менї з своєю помочию, предобра Мати. Додай менї в ту хвилю відваги до борби з дияволом, утверди в менї віру в Бога, скріпи тодї мою надїю в Боже милосердє. Здїлай, Всемилостива, щоби я тодї частїйше взивала Тебе на поміч; щоби Пресьвяте Імя Твого Сина і Твоє, Пречиста Дїво Мати, було все в устах моїх, тодї, як буду віддавати свого духа. Тої ласки, якої Ти не відмовила тим всїм, що Тобі служили, цїлим серцем бажаю і маю повну надїю, що одержу еї. Амінь.

Богородице Дїво... 3 рази.

Маріє, Мати Божа, Мати милосердя, моли ся за нами і за помершими. (100 днів відпусту).

НА СЕРЕДУ.

Пресьвята Дїво Марієь, Мати Божа! Кілько то вже разів своїми гріхами заслужила я собі на вічну погибель. Вже давно може

була би я в пеклї, як би Ти, Мати, не була вставила ся за мною грішною у Сина Свого і своєю материньскою опікою не випросила прощеня для мене, і не взяла мене в опіку. Але що менї поможе Твоя опіка і Твоє милосерде надімною, як я страчу свою душу? Що менї поможе Твоя поміч у Сина Твого, як я помимо того відвертаю ся від Ісуса і від Тебе, моя Царице? Тож молю Тебе: скріпи мою слабу волю, дай, щоб я твердо стояла при своїй постанові Був час, коли я Тебе не любила, до Тебе не прибігала, в покусах не взивала Твоєї помочи. Здїлай, предобра Мати, щоби я за Твоєю помочию вже хоть від тепер полюбила цїлим серцем Тебе і Твого Сина. Ти, Пречиста Дїво, достойна найбільшої любови, молю Тебе: не допусти, щоб я мала Тебе на віки втратити і на віки в пеклї Тебе проклинати. А буде се певно, як би я за через свої гріхи була відкинена від Тебе і від Твого Сина. А вжеж неможливо, щоби Твоя слуга, що так на Тебе надїє ся, була від Тебе відкинена. Так, не згине той,

що Тобі, Мати, віддав ся в опіку. Мати моя, не опускай мене, не лишай мене самої, але дай ласку прибігати до Тебе в кождій хвили мого житя. Ратуй мене від вічного нещастя, захорони мене від гріха, бо лиш через гріх можу Тебе втратити і піти на вічну погибель. Амінь.

Богородице Діво... 3 рази.

Нехай буде благословене Непорочне Зачатє Пречистої Діви Марії Матери Божої. (100 днів відпусту).

НА ЧЕТВЕР.

Царице неба, честнїйша Херувимів і славнїйша Серафимів! Се я нужденна грішниця прибігаю до Тебе з сеї долини сліз, витаю Тебе і прошу: поглянь милосерним оком на мене. Дивись, Царице, в яких небезпеченьствах я тепер і в яких ще буду до кінця житя свого — а ті всї небезпеченьства грозять менї втратою вічного спасеня, втратою мого Бога. Але в Тобі, моя Царице, покладаю цїлу свою надїю і цїлим серцем бажаю прийти до Тебе і там Тебе оглядати і хва-

лити. Колиж, Мати моя, прийде вже той щасливий день, щоби я побачила Тебе? Колиж вже настане та хвиля, в якій зможу подякувати Тобі за ту поміч, яку Ти менї давала? Правда, що я тілько раз була для Тебе невдячна, але як вже дістану ся до неба, то вже минуть ті мої невдячности, а через цїлу вічність буду Тебе славити і Тобі дякувати. Дякую Господу Богу за те, що дав менї таку сильну надїю на Тебе. Многі положили в Тобі свою надїю і не завели ся, то й я також не заведу ся. Пресьвята Дїво Маріє, Мати моя! моли за мною Сина Свого, щоби Він скріпив мою надїю і що раз Єї побільшав. Амінь.

Богородице Дїво... 3 рази.

Тобі Дїво Мати, що без гріха зачата і що не мала нїякого особистого гріха, поручаю чистоту свого серця. (100 днів відпусту).

НА ПЯТНИЦЮ.

Маріє! Ти пречиста, могуча, пресьвята, предобра між усїма сотворінями. Коби то всї люди

Тебе пізнали і любили так, як Ти на те заслугуєш. Коби то я могла Тебе любити всїм серцем! Радую ся з того, що Тебе, моя предобра, пресьвята Мати так много душ на земли любять і величають; що Тебе прославляють всї хори ангельскі в небі. А найбільше тїшу ся з того, що Тебе любить Бог більше, чим всїх ангелів, Сьвятих в небі та всїх людий на земли. Царице всякої любови і чести достойна! і я, нужденна грішниця, любю Тебе, але якже слабо. Я знаю, що лишень сей буде спасений, хто Тебе любить, а щоби Тебе, Мати любити, треба мати ласку від Бога. Тож випроси для мене сеї ласки. Знаю також і се, що мушу конче любити і Твого предоброго Сина, бо Він достойний всякої любови і чести. А що Ти, Мати бажаєш, щоби Єго всї люди надівсе любили, то зволь виєднати менї такої любови. Не прошу Тебе о земскі добра, о славу, о богатство, о се, щоби менї вело ся добре, але благаю Тебе лиш о те, аби я хотїла того, що Ти хочеш — щоби я надівсе любила мого

Бога і Тебе, небесна Царице. Чи було коли таке, аби Ти не вислухала просьби того, хто Тебе просив о такі ласки. Ні. Ти вже молиш ся за мною, Ти вже мені помагаєш. Ти одинока моя надія по Твоїм Синови, не переставай за мною просити, за мною вставляти ся, доки не побачиш мене в небі, де буду вічно враз з Тобою Бога любити, Єго доброту і милосердє вихваляти у вічні віки. Амінь.

Богородице Діво... 3 рази.

Маріє непорочно зачата, моли ся за тих, що до Тебе прибігають. (100 днів відпусту).

НА СУБОТУ.

Знаю я, Пречиста Діво, про ті всі ласки, які Ти мені випросила; знаю також і про те, що я була так дуже невдячна Тобі за ті ласки і що тих ласк на зле уживала. Задля того не заслугую вже на нїяку ласку, але о Твоїм милосердю, о Твоїй материньскій опіці я анї крихіточку не сумнїваю ся. Ти є посередниця межи Богом а людьми, через Тебе всї

ласки на нас спливають, бо Ти роздаєш нам Божі ласки. В Твоїх руках лежить моє вічне спасенє. Умилосердиж ся надімною грішною. В Твої пресьвяті руки віддаю себе цілу: своє тіло і душу, ціле своє туземне житє, свою смерть і вічне своє спасенє. Цілим серцем бажаю бути зачисленою до Твоїх милих Тобі дітий, не відкидай же мене від себе! Таж Ти сама вишукуєш грішників і їх спасаєш; Ти сама глядаєш за нужденними і їм помагаєш. А отсе я сама до Тебе прибігаю, я найбільша грішниця зі всїх людий на сьвітї — спаси мене, моя Мати; я сама до Тебе приходжу, я найбільша нужденниця зі всїх нуждарів — поможи менї. Заступи ся за мною у Сина Свого, Він Тебе вислухає. Задля своїх гріхів я не сьмію піднести очий до Него, але за те прибігаю до Тебе як дитина до своєї матери і зі слезами, з сокрушеним серцем молю Тебе: моя предобра Мати, не відкидай мене від Себе. Покажи мене Свому Синови та скажи Йому, яка я бідна, яка я нужденна грішниця. Він Тебе

мусить вислухати, бо то Твій Син і Він нікого так не любить як Тебе, Діво Мати Божа.

Возьми мене в Свою опіку, а Вона мені вистарчить, бо як Ти заопікуєш ся мною, то вже нічого мені не стане ся. Тоді вже не буду бояти ся строгого засуду Твого Сина за свої гріхи, бо Ти випросиш в Него прощенє для мене; тоді й самого диявола не злякаю ся, бо Ти могутнійша від цілого пекла; тоді вже не буду бояти ся і Ісуса, бо Твоя молитва переблагає Єго. Заступи мене, моя Мати, випроси мені прощенє всіх гріхів моїх, випроси горячу любов до Ісуса, Сина Твого, випроси для мене ласку витревалости в добрім до кінця житя мого і дай, щоб я щасливо зійшла з сего сьвіта. Маріє, Царице неба і землї і Мати моя! в Тобі вся моя надія. В тій надії жию, в тій надії спочиваю і з тою надією бажаю вмерти. Амінь.

Богородице Діво… 3 рази.

Пресолодке Серце Марії, будь моїм спасенем. (300 днів відпусту).

Пісня Прч. Діви Марії.

Величитъ дꙋша̀ моѧ̀ Гⷭ҇да.	Величає душа моя Господа.
И҆ возра́довасѧ дꙋ́хъ мо́й ѡ҆ Бо́зѣ Спа́сѣ мое́мъ.	І розрадував ся дух мій в Бозї Спасї моїм.
Ꙗ҆́ко призрѣ̀ на смире́нїе рабы̀ свое҆ѧ̀: се́ бо ѿ ны́нѣ ᲂу҆блажа́тъ мѧ̀ всѝ ро́ди:	Що зглянув ся на смирене слуги своєї; отсе бо вже від нинї всї народи будуть звати мене блаженою.
Ꙗ҆́ко сотворѝ мнѣ̀ вели́чїе Си́льный, и҆ ст҃о и҆́мѧ е҆гѡ̀.	Понеже Могучий вчинив в менї великі дїла і сьвяте Імя Єго.
И҆ ми́лость е҆гѡ̀ въ ро́ды родѡ́въ боѧ́щымсѧ е҆гѡ̀.	А милосердє Єго на тих, що боять ся Єго, від рода в род.
Сотворѝ держа́вꙋ мы́шцею свое́ю: расточѝ гѡ́рдыѧ мы́слїю се́рдца и҆́хъ.	Він вчинив силу рукою Своєю; розсипав гордих в гадках їх сердець.
Низложѝ си́льныѧ съ прⷭ҇тѡ́лъ и҆ вознесѐ смире́нныѧ.	Поскидав могучих з престолів, а вивисшив смирених.

Алчꙋщыѧ исполни блгъ, и богатѧщыѧсѧ ѿпꙋсти тщи.

Воспрїѧтъ Іилѧ отрока своегѡ, помѧнꙋти млти, ѧкоже глгола ко оцемъ нашымъ, Авраамꙋ и сѣмени егѡ до вѣка.

Він наповнив голодних добрами, а богатих пустив з нічим.

Приняв Ізраїля, слугу свого, згадуючи на свою милість, яку вчинив отцям нашим Авраамови і єго поколїню на віки.

Папа Лев XIII. розпорядженєм з дня 20. вересня 1879 уділив 200 днів відпусту раз на день для тих, що сю пісню Матери Божої відмовлять побожно і сокрушеним серцем.

Най буде благословене сьвяте і непорочне Зачатє Пречистої Діви Марії.
(300 днїв відпусту).

МОЛИТВИ ДО ПРЧ. ДІВИ МАРІЇ

на всї Єї празники.

Молитва

на Непорочне Зачатє.

Боже предвічний! Ти в Своїй безконечній справедливости покарав весь рід людский за гріх перших наших прародичів, задля того всї ми родимо ся в первороднім грісї. Враз зі сьв. Церквою вірую, що зі всїх людий лишень одну Пречисту Діву Марію захоронив Ти від того гріха і вже в хвили Єї непорочного Зачатя прикрасив Єї осьвячаючою ласкою. Проте Она одна нїколи-пренїколи не підлягала нї найменшому порокови гріха. Она одна вибрана Тобою від віків, без вся-

кої змази, непорочна. Ти, Боже, від віків вибрав Єї собі на Матїр Сина Свого і длятого Ти охоронив Єї від всякої тїни гріха. Тепер пізнаю, як Ти безконечно мерзиш ся гріхом, коли не міг Ти знести, щоби Пресьвята Дїва навіть на хвилиночку була в грісї. А тепер знов чудую ся Твоїй безконечній доброті та милосердю, що терпиш мої гріхи так тяжкі, так многі, яких я так добровільно все допускаю ся. Предобрий Боже, дай менї ласку, щоби я з того непорочного Зачатя Пречистої Дїви пізнала, яке то велике нещастє для душі тяжкий гріх. Правда, я нїколи не гідна дійти до такої невинности, в якій була Пречиста Дїва, одначе як Ти схочеш, Боже, то можеш менї дати ласку, що через щиру покуту буду чиста. Очисти мене з беззаконьств моїх і не допускай, щоби я занечищувала свою душу наново гріхами і тратила Твою ласку осьвячаючу.

Пресьвята Дїво Маріє! Я вірю і до смерти не перестану вірити в те, що Ти є непорочно та в осьвячаючій ласцї зачата. За-

разом прошу Тебе через Те Твоє непорочне зачатє, випроси у Бога для мене ласку, аби я хоть від тепер могла жити непорочно. Вірую і явно визнаю, що в Тобі не було спільної людскому родови недосконалости, що Твоє тїло було підчинене духови і що Серце Твоє зміряло лишень до чеснот. Для того прошу Тебе, випроси менї хоть частинку тих небесних благодатий, якими Бог Тебе так щедро обдарив. Моли Господа Бога, аби Він удїлив менї і всїм вірним ласку чистоти серця, щоби ми свобідні від гріхів, могли колись враз з Тобою славити Єго на віки. Амінь.

Молитва

на Рождество Пречистої Діви Марії.

Яка невисказана радість наповняє моє серце, як згадаю на сю хвилю, коли Ти, Пресьвята Дїво Маріє, прийшла на сей сьвіт, щоби зі Своїм любим Сином співдїлати у спасеню нашім. Тодї то Всевишний Бог, який від віків вибрав Тебе за Матїр Свого Єдинородного Сина і такими ласками

обдарив Тебе, радо поглядав на Тебе, як на прекрасне, пречисте діло рук Своїх. Який жеж великий скарб випросили у Бога Твої сьвяті родичі Иоаким і Анна! Неоцінений скарб випросили они для нас грішних людий. Они вимолили у Всевишнього грішним прибіжище, угнетеним поміч, сумуючим потїху, голодним кормительку, слабим покріплене, хорим лїкарку, праведним радість, Сьвятим похвалу, Ангелам Царицю. Тож молимо Тебе, Царице неба і землї, зглянь ся ласкаво на нас і помилуй нас. Дай, щоби за Твоїм могуцтвом Всевишний Бог вислухав наші сердечні і побожні мольби, які до Него засилаємо за нашими дїтьми. Допоможи нам виховати свої дїти на славу Божу, Твою втїху, та на пожиток вітчинї. Дай, щоби ми змогли добре сповнити свої обовязки зглядом наших дїтий, щоби за Твоєю помочию, Пресьвята Діво, ми віддали свої діточки Богу такі невинні, які від Него одержали. Як Тебе, Пречиста Діво, Твої родичі віддали Господу Богу в жертву, так допоможи й нам

їх виховати, щоби вони аж до смерти були вірні тій жертві, яку ми з них Господу Богу вчинили на сьв. Хрещеню, а по смерти щоби враз з нами могли в небі оглядати і славити Бога і Тебе, Маріє, на віки вічні. Амінь.

Молитва

на Введенє Прч. Діви Марії.

Пресьвята Діво Маріє, Сьвятине Пресьвятої Тройці, від віків вибрана донько Царя всесьвіта Бога Отця, Мати Єдинородного Сина Божого Ісуса Христа, Обручнице Духа сьвятого! Ти нині трилїтна дївиця, жертвуєш ся Господу Богу в Єрусалимскім храмі на виключну Єго службу. Зглянь ся, непорочна покірна слуго Божа, на мене негідну грішницю, що в тій хвили в найглубшій покорі перед Тобою клячить. Мати всякого милосердя, Діво над всї діви! Ти заледво три лїта туземного житя рахувала, а вже віддала ся на совершенну службу Богу, а я тілько лїт вже жию і ще навіть не зачала Єму служити. Тому нинї,

маючи примір Твій, Пресьвята і пренепорочна Діво, жертвую ся з тілом і душею на вічну службу Сотворителеви свому. Від нині не хочу вже служити ані сьвітови, ані собі, а єдино для Бога хочу жити і вмирати.

Твоїм одиноким занятєм, Пресьвята Діво, в Єрусалимскій сьвятині було хвалити і величати Бога в Тройці одного· Ти там перебувала і розмовляла лишень зі Своїм Сотворителем; Ангелів хори служили Тобі. Нехай же й я за Твоєю помочию, Пренепорочна Діво, буду ревна в службі Божій, горяча в молитві, пильна в повненю своїх обовязків. Нехай часто з правдивою побожністю принимаю до свого серця Той ангельский Хліб, Пресьвяте Тіло Христове в Пресьвятій Евхаристиї. Випроси мені ласку приняти Єго в хвили мого скону на дорогу до вічности. — А Ти, предвічний Боже, що з такою радістю приймав на службу Свою відвічну любимицю, дай мені ласку витревалости в Твоїй службі, щоби я удостоїла ся оглядати Тебе колись в небі. Амінь.

Молитва

на Благовіщене Прч. Діви Марії.

Богородице Діво, радуй ся! І я витаю Тебе, Пренепорочна Діво, сими словами, якими поздоровив Тебе колись Архангел Гавриїл в Назареті. Ти повна всяких ласк, з Тобою Господь. Господь Всевишний взніс Тебе до найбільшої гідности на небі і на земли, бо вибрав Тебе на Матір Свого Сина. Ти одна з поміж всіх невіст вибрана до такої гідности. Тебе славлю, Тебе величаю, Тобі честь віддаю, донько Предвічного Отця, Мати Божого Сина, Обручнице сьвятого Духа. Помимо такої гідности, Ти, Пресьвята Діво, така покірна, що називаєш Себе служницею Божою, тож молю Тебе, навчи й мене тої найбільшої чесноти покори. Випроси мені ту ласку, щоб я могла лишень тим величати ся, що я Твоєю слугою. А як я буду Твоєю вірною слугою, як буду покорою до Тебе подібна, то буду і вірною слугою Бога. Тоді буду виповняти Божу волю у всім і через те буду учасницею слави Бо-

жої в небі. Сего від Тебе надію ся і о се Тебе нині горячо прошу. Амінь.

Молитва
на Стрітенє.

Мати Божа, Пресьвята Діво! Як же чудую ся і не можу зрозуміти Твоєї превеликої покори. Тебе ніколи-преніколи навіть тінь гріха не діткнула ся а одначе Ти нині приходиш до церкви очистити ся як кожда звичайна невіста. Ти й Сина Свого а нашого Ісуса віддаєш Небесному Отцю в жертву за наші гріхи. Дай нам, Мати Божа, щоби ми могли також чистим серцем жертвувати ся Господу Богу, щоби Він зволив ласкаво приняти нашу жертву з нас самих так, як приняв з Твоїх рук. Дай щоби й наші серця були переняті такими чувствами, якими Ти була тоді переняти. Ти тішила ся, як праведний Симеон пророчим духом визнав Твого Сина, Ісуса, Спасителем сьвіта. Однак як же скоро та радість перейшла в смуток, коли Ти вчула з уст того сьвятого старця про будучі тер-

піня Твого Сина. — А помимо того страшного для Тебе пророцтва, Ти не захитала ся у вірі. Длятого молю Тебе, Пресьвята Діво, дай і менї таку непохитність у вірі і надії на Боже провидінє, як на мене впаде який смуток чи нещастє. Дай менї, Предобра Мати, ласку, щоби я не гордила ся як менї добре поводить ся, анї не тратила духа в прикростях, але щоби я всьо за найлїпше приймала з рук Всевишнього. Навчи мене, Мати, тої чесноти згоди з Божою волею, яку Ти в так високій мірі мала. Амінь.

Молитва
на Сострадання Прч. Діви Марії.

Твоє житє, Пресьвята Діво Мати, було невинне і сьвяте, та одначе Ти в своїм житю тілько перетерпіла болїв, тілько зазнала смутку. Радість і смуток на переміну переплїтали днї Твого житя. Лишень що повила Свого Сина Ісуса, який мав принести щастє всьому сьвітови і тїшила ся з поклону пастирів та трех царів, а вже небавом праведний

Симеон пророкує смуток для Тебе. Задля того, що Ірод шукав за Ісусом аби Єго зглядити зі сьвіта, Ти мусіла втікати до Єгипту, до краю зовсім Тобі чужого і незнаного.

Знов Твоє материньске Серце врадувало ся, як Ти повернула до Назарета і дивлячи ся на Свого Сина, як Він зростав в мудрости і в ласці у Бога і в людий. Повна радости Ти йшла до Єрусалиму з дванайцятьлїтним Своїм Сином, але як Він зістав в церкві, Ти знов з болем Серця шукала Єго. А одначе ще нїчим були ті смутки та терпіня в порівнаню з тими невисказаними терпінями, які Тебе пізнїйше чекали. Нїхто не годен сего зрозуміти, що Ти перетерпіла тодї, коли дивила ся як Твого Сина всї зненавидїли, як Єго звязаного провадили улицями Єрусалима; як безбожні жиди фальшиво на Него сьвідчили, били, зневажали мучили, катували як нїкого на сьвітї. Сего нїхто не годен відчути, що дїяло ся в Твоїм Пречистім Серцю тодї, як Ти вчула страшний засуд Свого Сина на

таку соромну смерть; як відтак він двигав тяжкий хрест на своїх пресьвятих зранених раменах, як Він три рази впадав під тим хрестом. А що діяло ся в Твоїм Серцю, коли Ти дивила ся як Твого Сина прибивали кати до хреста, як Ти бачила тяжкі муки Єго на хресті і Єго страшне конанє. Тих всїх Твоїх болїв нїхто не в силї анї описати анї зрозуміти. А однак Ти не захитала ся тодї в вірі і надії. Тому роздумуючи над тою невисказаною Твоєю мужністю, сердечно прошу Тебе, моя предобра Мати, дай менї таку мужність, аби я нїколи не захитала ся у вірі і надії тодї, як Боже провидїнє зішле на мене терпіня та смутки. Пресьвята, Пречиста Дїво, Мати Божа! Ти така могуча! Ти всьо можеш! виєднай менї ласку згоди з волею Божою у всїх прикростях житя. Дай, щоби я за Твоїм приміром у всїх смутках і терпінях шукала лише в Бозї потїхи та всю свою надію покладала лишень в Бозї та в Тобі, Маріє. Щоби я в покорі піддавала ся у всїм Божому провидїню а через те заслужила

собі на вічне щастє в небі і так на віки величала Бога і Тебе, Мати милосердя. Амінь.

Молитва
на Покров Прч. Діви Марії.

Пресьвята, преблагословенна, пречиста, пренепорочна Владичице, Царице небесна, Мати Царя вишних сил, Творця неба і землі! Ти єдина потіха і заступниця рода людского. Ти породила Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа! Упадаю перед Тобою на коліна і сердечно прошу Тебе: вислухай молитву негідної слуги Своєї. Ти не погордиш мною, всемогутна Царице, бо я знаю, що ще ніхто не завів ся на Тобі, скоро прибіг до Тебе і хто лиш Тебе о що попросив, Ти єму не відмовила. Тобі підчинюють ся всї сотворіня: небо, земля, воздух і море; всї нечисті духи зі страхом утїкають від Тебе; вони Твого імени боять ся, бо знають, що Ти Матїр Бога живого. Чи хто погиб, що на Тебе всю надїю покладав? Лишень тоті йдуть на погибель вічну, що не хочуть Тебе знати, Тебе, яку всї небесні

Сили почитають, весь християньский рід славить.

По Ісусї Христї, Єдиному Бозї з Отцем і сьв. Духом в Пресьвятій Тройцї, ми не знаємо нїкого иншого, кромі Тебе, Мати Божа; Тебе почитаємо, славимо, величаємо, бо знаємо, що Ти Мати Бога істинного. Виєднай менї у Сина Свого милосердє надімною грішною, здїлай менї сю ласку, бо Ти все можеш. Я тілько раз і так богато прогнївила Твого Сина своїми безчисленними гріхами, що вже не сьмію просити Єго о милосердє над собою, длятого прошу Тебе, проси вже Ти Єго за мною, най Він умилосердить ся надімною, Він Тобі нїчого не відмовить, Він Тебе вислухає. Прибігаю до Тебе, як до одинокої моєї помічницї, єдиної моєї заступницї, бо вже не маю до кого удати ся кромі Тебе.

Царице моя, Владичице, Пресьвята Богородице, Ти по Бозї одинока моя надія на земли і в небі, на Тебе всю свою надію покладаю. Дивлячись на Твій образ, здаєсь виджу Тебе Богородицю. З правдивою вірою та

сердечною любовю клячу перед Тобою і покланяю ся Твому малому Синови а Богу нашому, якого Ти на руках Своїх держиш і зі страхом, бо я негідна того, кличу до Тебе: Помилуй мене, Мати Божа, умилосерди ся надімною, покрий мене сьвятим Своїм омофором. Як Ти колись своїм могуцтвом спасла царске місто від нападів лютого воєводи і як тоді в церкві влахернскій Своїм омофором покрила весь Тобі вірний нарід, так і тепер покажи на мені милосердє Своє. Закрий мене Своїм омофором перед нечистими духами, що чигають на мою душу. Глянь, Пречиста Діво, як ті нечисті духи роздирають мою душу, як вони мене ведуть в покусу. Поглянь з високого неба на мене, нещасну. З усіх боків окружили мене вороги, вони ударяють на мене, на скрізь прошибають мене — я вже ледви жива. Вся лежу в болоті гріхів, серце моє вже закаменіло від них, вже не чую в собі ласки Божої. До Тебе, Мати, прибігаю, перед Тобою на лице своє паду, зі слезами, закро-

вавленим серцем зношу свої очи до Тебе і молю: прийди до мене з Своєю могучою помочю, але прийди сейчас, щоби я не погибла. Прийди, Царице небесна, і своєю могутньою рукою вирви мене з пащі диявола, витягни мене з того гріховного болота, в яке я впала через свій нерозум. Прийди, потіш мене, приверни мені спокій серця, який я через гріхи втратила. Прийди, розтягни Свій омофор над тим містом мого серця, щоби від него повтікали ті страшні вороги; покажи Свою могучу силу над ними, най знають, що я до Тебе належу, а не до них.

Спаси мене, моя предобра Пані, як Ти колись спасла царске місто Тобі віддане, щоби я могла Тебе величати і вихваляти не лишень тепер за житя перед всїма людьми, але щоби я величала і прославляла на віки милосерде Твоє. Амінь.

Молитва

на Успене Прч. Діви Марії.

Пресьвята Богородице Діво, Царице небесна, висша від анге-

лів і архангелів, чеснїйша від всього видимого й невидимого сьвіта! Тобі всї ангели чудують ся, Тебе пророки проповідали, Апостоли прославили. Ти краса Сьвятителїв, Ти кріпость мучеників, Ти дїв чистота і слава, Ти радість материй, Ти для дїтий мудрість, Ти кормителька вдів і сиріт, слабим здоровлє, вязням висвободителька. Ти для моряків пристань, для заблудших дороговказ, для подорожуючих полекша, для працюючих спокій. Ти скора заступниця для нещасних, для покривджених покров і прибіжище. Ти надїя для тих, що впали в розпуку, Ти поміч бідним і терпячим, Ти потїха засмучених, для зненавиджених любов. Ти спасаєш грішників та до Бога їх ведеш, Ти захорона вірних, непобідима поміч і заступниця! Через Тебе невидимий Бог став ся видимим. Тому ми грішні Твої раби кланяємо ся Тобі і просимо Тебе:

Премилосерна і пречудна Царице небесного Царя! Ти, що породила нам Царя Христа Бога нашого, будь прославлена і воз-

величена небесними силами та всїма земними родами. Ми величаємо Тебе, всїх сьвятих Сьвятїйша, Царице цариць, Владичице всїх сотворінь, прекрасна Діво, непорочна Невісто, палато пресьвятого Духа, огнений престоле невидимого Царя, небесний Кивоте, в якім містило ся Слово Боже, Ісус Христос. Ми славимо Тебе, Мати всего рода людского! Ти бездонна пропасте милосердя, Ти утихомирюєш гнїв Божий. Ти незмірима глубино, невисказана тайно, непоняте чудо, нерукотворна Церкве Царя всїх віків. Ти прекрасна цьвітко душевного раю, з якої виросло наше спасенє; Ти чаша Небесного Царя, в якій Дух сьвятий зготовив для нас напій невичерпаних ласк. Ти початок віри Христової, Ти незрушений стовп, Ти згуба єретиків, Ти меч Божого гнїву на нечистих духів, Ти побіда в борбах, захорона всїх християн та всего сьвіта спасенє.

Я вірю нинї з усїма Апостолами, з усїма Сьвятими, вірю з католицкою Церквою, що Ти з тїлом і з душею перейшла з сего

житя до вічного, щоби там нас заступати у Сина Свого і для того молю Тебе: Царице неба і землї, вислухай нас всїх, що до Тебе молимо ся, покажи своє милосерде на нас всїх Твоїх дїтях. Проси Сина Свого, щоб умилосердив ся і вибавив нас від всякого зла. Захорони і мій дім і всїх людий від всякого нещастя. Хорони наш край від голоду, повени, огню і від пошести та всякої братньої незгоди. Захоронюй нас своєю могучою опікою від всякої неприязни. Благослови Мати, нашим нивам, щоби в свій час видавали добрі плоди, аби ми так безжурно могли Тебе величати і Тобі служити і Твоє милосерде вихваляти.

Умилосерди ся, Пресьвята Дїво Мати Божа, над нами немічними людьми, бо Ти одинока наша надія. Май завсїди в своїй пресьвятій опіці добрих своїх дїтий, стережи їх, аби не впали; умилосерди ся над упавшими, двигни їх і приведи до Свого Сина. Молимо Тебе і за тими, що в своїм нерозумі відпали від сьвятої католицкої віри: подай їм по-

мічну руку, проси Духа сьвятого, щоби їх просьвітив, аби вони пізнали правду і назад повернули до тої сьвятої віри. Опікуй ся старими і знемощілими, молодих направляй на добру дорогу а малих пильнуй, аби зростали в ласці Божій Тобі на славу. Передусїм опікуй ся сьвятою католицкою Церквою, дїлом Твого Сина, дай, щоби вона кріпила ся та розширяла ся по всему сьвітови. Спаси і помилуй Сьвятїйшого Отця нашого Папу Римского, наших Єпіскопів і всїх сьвящеників, щоби вони вірно берегли Христового стада. Зглянь ся ласкаво і на весь нарід християньский, двигни єго з гріха а втвори єму очи, щоби лишень своє вічне спасенє мав на мисли. Дай, щоб ми всї могли тїшити ся з Тобою у вічній славі. Амінь.

Молитва

до Матери Божої у всяких потребах.

Пресьвята і премилостива Мати Божа і наша, преблагословенна Дїво Маріє! До Тебе удаю ся, до Тебе прибігаю і молю: не опускай мене нїколи, подай менї

і в теперішній потребі Свою материньску ласкаву руку! Вірую і признаю, що Ти чудесна опікунка всїх сиріт, опущених та переслїдуваних; тому покладаю в Тобі всю свою надїю; поможи менї грішній. Тобі, ласкава Мати, віддаю всї свої справи; а всї терпіня, прикрости, болї, смутки і клопоти жертвую Господеви; упроси менї за-для них прощеня гріхів моїх. Всї свої мисли, всї заміри і постанови віддаю в Твої руки; орудуй ними на спасенє і добро моє, Мати предобра! Пристане найбезпечнїйша всїх грішників, прийми й мене під Свій материньский омофор. Задля любови Твоєї я прощаю всїм ворогам своїм і хочу кождого любити. За-для Імени Твого, Маріє Пречиста, бриджу ся всїма гріхами своїми; обіцюю перед Тобою не гнївити вже більше Сина Твого. Що-будь до нинї було супротивного Богу і Тобі в моїх гадках, словах або учинках, все те бажаю в будучих днях житя мого нагородити добрими поступками. В руки Твої, преблага Мати, передаю себе, родину свою,

другів своїх і недругів, будь нам всім милосерною! Ти ратуєш всякого, прибігаючого в потребі до Тебе, дайже й мені грішній, щоб я не погибла наглою смертю! В годині конаня будь при мені, Маріє, і стережи душу мою від ворогів єї! Ти двер небесна, найжеж ввійду Тобою, Пресьвята, до небесного царства, амінь.

Весь хор Безплотних і Сьвятих з подивом вихвалює Твою велич в небі, небоявлений Обручнику; а ми на земли маючи Тебе такого заступника, відважно прибігаємо під Твій покров, побожно взиваючи: спасай нас від нападів лукавого, верховний Покровителю Христової Церкви.

(:Тропар:)

Молитви
до сьв. угодників божих.

—

Молитва
до сьвятого Йоакима.

Великий і преславний Патриярхо, сьв. Йоакиме. Як я дуже радую ся тим, коли розважаю, що з поміж всїх Сьвятих Ти зістав вибраний на те, щоби бути співучасником Божих Тайн і збогатити сьвіт великою Матїрю Божою, Пресьвятою Дївою Марією! Задля того особливійшого дару Ти став наймогутнїйшим у Матери і Єї Сина, так що нема такої великої ласки, якої Ти не міг би випросити. З таким довірем прибігаю до Твоеї так могутної опіки і поручаю Тобі і свої і своеї родини духовні і дочасні по-

треби. Особливо же поручаю Тобі сю незвичайну ласку, якої бажаю і якої сподію ся за Твоїм вітцївским заступництвом. А що Ти був совершеним взором внутрішнього житя, випроси менї внутренне сокуплене і відірване від всяких переминаючих земских дібр, а за те виєднай живу і постійну любов до Ісуса і Марії. Ще випроси менї побожність і щирий послух сьвятій Церкві і Нею кермуючому Папі, щоби я жила і вмерла в вірі, надії і совершеній любови, взиваючи Пресьвятих Імен Ісуса і Марії, а так щоби я була спасена. Амінь.

Отче наш... Богородице Діво... Слава Отцу... 3 рази.

(300 днів відп. раз на день за відмовлєнє сеї молитви побожно і з сокрушеним серцем. — Лев XIII. 20. марта 1886).

Молитва

до сьвятої Анни.

Зі серцем повним найщирійшої пошани синівскої припадаю перед Тобою, блаженна сьв. Анно. Ти є тим упривилеованим і особливше улюбленим сотворінєм, що своїми надзвичайними чеснотами і сьвятістю заслужила

собі у Бога на найвисшу ласку, дати житє скарбниці всїх ласк, тій блаженній між женами, Матери Воплоченого Слова, Пресьвятій Дїві Марії. Розважуючи так великі ласки, прошу Тебе наймилостивійша Сьвята, зволь приняти мене в число правдивих своїх слуг. Через цїле своє житє, се Тобі так обіцюю, буду вірно Тебе почитати. Возьми мене в Свою могутну опіку і випроси менї в Бога, послїдувати тим чеснотам, якими Ти так обильно була прикрашена. Випроси менї, щоб я пізнала свої гріхи і правдиво жалувала за них, живо любила Ісуса і Марію та вірно і постійно сповняла обовязки свого стану. Вибави мене з усїх небезпеченьств сего житя і прийди до мене з помічю в годині моєї смерти, щоб я спасла ся і дістала ся до неба, де би з Тобою найщасливійша Мати, величала і вихваляла Боже Слово, яке в лонї Твоєї Пресьвятої Доньки, Дїви Марії, стало ся чоловіком. Амінь.

Отче наш… Богородице Дїво… Слава Отцу… 3 рази.

(300 днїв відп. раз на день за побожне і з сокрушеним серцем відмовленє сеї молитви. — Лев XIII. 20. марта 1886).

Молитва
до сьвятого Йосифа.

Згадай, непорочний Обручнику Марії Діви, а мій найлюбійший Опікуне сьв. Йосифе, що від віків не чувано, щоби хто небудь що взиває Твоєї опіки і благає Тебе о поміч, остав непотїшений. Сею надїєю оживлений, я приступаю до Тебе і в горячости духа Тобі цїлком віддаю ся. Не відкидай моєї молитви, о прибраний Отче мого Спасителя, но зволь єї ласкаво приймити. Амінь.

(300 днів відпусту раз на день для тих, що сю молитву відмовляють побожно сокрушеним серцем. — Пій IX. 26. червня 1863).

Молитва
до сьв. Йосифа за католицку Церков.

Сьв. Йосифе! Наймогутнїйший Патриярхо католицкої Церкви, яка у всїх гнетах і прикростях завсїди взивала Твоєї помочи, зверни свої милосерні очи з високого трону Твоєї слави на католицкий сьвіт. Най Твоє вітцївске серце порушить ся на вид духовної Обручницї Христової і Єго намісника, які пригноблені та переслїдувані могучими не-

приятелями. Задля тих тяжких прикростий, яких Ти зазнав на земли, отри ласкаво слези Сьвятійшому Отцю, захоронюй его, увільняй і причини ся за ним у Дателя мира і любови, щоби по віддаленю всяких терпінь та по знесеню всїх блудів, цїла Церков могла в совершеній свободї служити Всевишньому Богу. А.

(100 днів відп. раз на день за відмовлене сеї молитви побожно серцем сокрушеним. — Лев XIII. 4. марта 1882).

Молитва

до сьв. Отця Василия.

Сьвятий Отче Василие! Преславний учителю вселеньскої Церкви, бодрий пастирю Христового стада, бездонна глубино Божої мудрости, перший законодавче і основателю монашого Чина, зеркало чистоти, взоре покори і лагідности, живий образе терпіня, правило повздержности, неустрашимий побіднику ересий, ревний ісповіднику тройчного Божества Пресьвятої Тройцї, безнастанний проповіднику і заступнику непорочного дївства і материньства Божого Пресьвятої Богородицї! Отсе я нужденна

і многогрішна припадаю перед Тобою і сердечно прошу: Навчи мене ступати дорогою заповідий Божих і скріпи мене так, щоби я ніколи не схибила з тої дороги. Випроси мені у Бога ласку, щоб я могла думати лишень про небесні річи. Розгрій мою студену волю і запали єї, щоби погорджувала всїма земними принадами а бажала лишень небесних дібр. Скріпи мою память, щоби все пригадувала мені конець, до якого я сотворена, та щоби все згадувала я на свої гріхи, якими я образила Господа Бога і сердечно за них жалувала і говорила з пророком Давидом: Не памятай, Боже, гріхів моєї молодости та не входи в суд з Твоєю слугою, бо ніхто з живучих не може бути перед Тобою оправданим. Знаю добре, предобрий Отче Василиє, що я вся переповнена злими і безвстидними ділами. знаю, що всїма своїми змислами кождої хвилї тяжко ображую доброту Божу. Тому то я горячо прошу Тебе і сердечно молю: втвори мої очи, що так заслїпили ся марностями сего сьвіта. Зати-

кай уши мої на непотрібні і злі бесїди а втворай їх лишень на слухане Божої мудрости сьвятого Євангелия. Мої скверні уста і нечистий язик так навчи, аби нїколи не вимовили пустого грішного слова; дай, щоби я нїколи не говорила зле про ближнього мого. Руки мої осквернені грішними нечистими дїлами, дотиками, так направ, щоби лишень добре чинили, щоби лишень до добрих та богоугодних дїл простягали ся. Не дозволюй ногам а навіть заборони їм ступати такими дорогами, що відводять мене від Сотворителя і провадять на погибель. Так, премудрий пастирю Христового стада, возьми мене цїлу в свою опіку і захоронюй від всякого зла а направляй на дорогу всяких чеснот: здїлай з моєї душі добру, вірну, чисту обручницю Христову. Від нинї бриджу ся всїма гріхами і тим, що до гріха веде. Скріпи мене в вірі й надії, щоби я цїлим серцем горячо любила Бога, не захитала ся в надії на Єго безконечне милосердє і любов. А як наспіє конець мого житя, то Ти,

предобрий Отче Василиє, прийди мені на поміч з Пречистою і Преблагословенною Дївою Марією, яку Ти так почитав і любив; і будь мені захороною проти злих духів, які будуть мене тодї всею силою напаствувати. Щоби я так під Твоєю захороною спокійно без боязни в щирім розкаяню, з любовю і надїєю перенесла ся там, де Ти тепер у вічнім щастю перебуваєш, щоб й я могла там з Тобою прославляти Господа Бога в Тройцї одного на віки. Амінь.

Молитва

до сьв. сьвященомученика Йосафата.

Великий мучениче Христовий, сьв. Йосафате! прекрасний взоре совершенности християньскої та непобідимий ревнителю в наверненю схизматиків до сьв. католицкої віри! Ти для любови Бога і ближних не відказав ся від нїяких праць та трудів, а навіть охотно пролив Кров і віддав житє. Благаю Тебе, сьвятий Покровителю і Отче, встав ся за мною до Ісуса і Марії і випроси менї непохитність в сьв. вірі та

ревність о спасенє і моєї власної душі і душ моєї родини, знакомих, сусїдів та приятелїв.

Сьвятий Сьвященомученику Йосафате, згадай, що Ти братом нашим з крови і кости і вставляйся до Бога за народ, з котрого Ти вийшов. Вчини, сьвятий наш Покровителю, своїми могучими молитвами, щоб в цїлім народї рускім запанувала єдність в сьвятій вірі, щоби всї стали дїтьми одної правдивої сьв. католицкої Церкви, та щоб весь нарід наш збогачений благословеньствами дочасними і вічними, прославляв Бога, який нагородив Тебе невянучим вінцем в Своїм царстві. Амінь.

Молитва

до сьв. Іменницї.

Сьвята Н. Н. моя Покровителько, якої імя я ношу! Дякую Тобі за молитви, якими Ти поручала мене до тепер Всемогучому Богу. Перепрашаю Тебе за всї мої дотеперішні невдячности і молю Тебе, випроси менї у Бога сю ласку, щоб я стала до Тебе подібною в сїм житю, а в вічности

одержала такий сам вінець слави, яким Тебе прикрасив Всемогучий Господь.

Сьвята моя Покровителько! вчини своїми молитвами, щоб я так, як Ти, полюбила Бога цілим серцем, а ближних, як себе саму. Випроси мені і сю ласку, щоби я на Твою подобу мужно побіджувала сьвіт і моє грішне тіло, а совершенно віддала ся ділам моеї души. Сьвята моя Покровителько! не дозволь, щоб я, що Твоє сьвяте імя ношу, жила незгідно з сим сьвятим іменем. А.

Молитва

до сьвятих Ангелів.

Заступники і хоронителі роду людского, сьвяті Ангели! До Вас я звертаю ся і прошу: хороніть мене немічну від покус диявольских, а ведіть дорогою чесноти та сьвятости. Ось довкола мене вороги моеї души розставили густі сіти гріховних провин і напосілись мене погубити; ратуйте мене. Сьвіт злобний виступив до борби проти мене; кріпіть мене. Злі пристрасти без впину воюють зі мною; допомо-

жіть мені їх побідити. О сьвяті слуги Божі! Вашій опіці я вручаю свою душу; хороніть єї і доведіть до Бога, якому Ви служите і з яким Ви радуєте ся во віки. Амінь.

Молитва
до сьвятого Володимира.

Сьвятий князю руський, Володимире! Тобі більше чим другим Сьвятим я маю сьмілість поручити потреби мої і цілого нашого руського народу. Сьвятий князю, Ти був володітелем руських земель, Ти і охрестив руську країну в імя Пресьвятої Тройці. Тому Ти сьв. Володимире, з волі Божої найпершим Заступником Русинів у всїх потребах дочасних і душевних.

Тож сьвятий Покровителю руської країни, зглянь ся на мольби мої і всього руського народу та як колись живючи на земли так тепер прославлений в небі моли ся за нами.

Моли ся найперше, щоб весь нарід, яким Ти колись управляв, визнавав одну сьвяту католицку віру, яку Ти приняв і в якій Ти

себе усьвятив. Моли ся, щоб заповідь о любови Бога і ближних була завсїди вказівкою нашому народови в житю родиннім та громадяньскім. Але що наш нарід жиє серед так тяжких відносин дочасних, як ледви який другий нарід на земли, тож молю Тебе, Заступнику і Покровителю руської землї, вставляй ся за нами до Божого Величества і випроси нам також благословеньства дочасні.

Сьвятий Володимире, будь нам ревним Опікуном і Заступником в небі, як Ти був ревним і печаливим князем нашим на земли. Амінь.

Молитва
до сьвятої княгинї Ольги.

Сьвята Ольго, Ти княгинею руської землї, Ти Апостолкою сьвятої віри на Руси. До Тебе кличе весь руский нарід як до своєї могучої Заступницї в небі. Тож сьвята княгине, опікуй ся нами. Будь нам матерю в небі, як Ти була матерю руському народови на земли. Випроси нам, сьвята наша княгине, сю ласку,

щоб у всїх руських родинах та в цїлім народї славилось імя Боже і заховувавъ ся Божий закон. Нехай за Твоїми молитвами, сьвята наша княгине і заступнице, молодїж руська виростає в скромности, люди середних лїт най служать Богу побожністю та працьовитістю, а старцї нехай сьвятим прикладом і доброю радою ведуть руський нарід до чим раз висшої сьвятости, а через те й до лїпшого добробуту дочасного.

Могуча Заступнице Руси, сьвята княгине Ольго, моли ся за нами. Амінь.

Молитва
до сьвятого Апостола Петра.

Сьвятий Апостоле Петре! Ти першим видимим головою сьвятої Церкви, Ти непоколибимою основою сьв. віри, Ти ключником небесного царства, Ти ловцем, що ратує души з безоднї незнаня і гріхів! До Тебе прибігаю і Тебе прошу: возьми мене в свої спасаючі сїти і виратуй мене з пропасти гріхів, в якій моя душа загибає.

Сьв. Апостоле Петре! Тобі Христос Господь дав власть вязати і розвязувати, тож молю Тебе, розвяжи мене з беззаконий, і як Ти воскресив умершу Тавіту, так воскреси і мою душу, що через гріх умерла для Бога і для неба.

Сьв. Апостоле Петре! коли Ти жив на земли, вже сама тінь Твого тіла уздоровляла немічних, тож зглянь ся ласкаво на мої немочи і душевні і тілесні і вибави мене від них, щоб я славила Тебе, сьв. Апостоле Петре, ціле моє житє. Амінь.

Молитва

до сьвятого Апостола Павла.

Сьв. Апостоле Павле! Ти сосудом Христа вибраним, Ти провідником небесних таїнств, Ти учителем народів, Ти преславним благовістником Христових наук! Тебе я прошу і молю: не відвертай ся від мене грішної, але умилосерди ся надімною.

Сьв. Апостоле Павле! як Ти своєю молитвою потряс основами вязниці і як освободив нещасних вязнів, так встав ся за мною до Всемогучого Бога і в[...]роси мені

освободжене з кайдан моїх пристрастий і беззаконий.

Сьв. Апостоле Павле! молю Тебе, вчини свїми молитвами, щоб я на Твою подобу, сьвіт і всьо сьвітове уважала за марноту, а жила лиш з Христом і для Христа. Амінь.

Молитва

до сьвятого Иоана Хрестителя.

Хрестителю Христа Господа і проповіднику покути, сьвятий Йоане! не відвертай ся від мене нужденної грішниці, але молю Тебе, встав ся за мною до Бога. Се я нужденна відступила від Бога, привязала серце до землї, перемінила душу в яскиню злих гадок і дїл. Сьв. Хрестителю Йоане, ратуй мене! Випроси менї, молю Тебе, сю ласку, щоб я покутою відновила свою грішну душу і жила від тепер так, щоб я змогла по смерти увійти там, де нїчо оскверненого увійти не може, а де Ти, сьвятий Хрестителю враз з усїма Сьвятими прославляєш найсьвятійшого Бога тепер і по всї віки. Амінь.

Молитва
до сьвятого Николая.

Сьв. Отче Николаю, вірний заступнику тих, що до Тебе удають ся і Тебе просять о поміч! Я молю Тебе, заопікуй ся мною і хорони мене від нещасть дочасних а ще більше молю Тебе, хорони мене від нещасть душевних, се є від гріхів. Сьвятий Отче! як Ти умилосердив ся над трома увязненими воєводами та як Ти вибавив їх від кари смерти, так умилосерди ся і надімною, що погибаю в ґріхах і заслугую собі на вічну погибель.

Сьв. Отче Николаю, встав ся за мною до милосерного Бога та випроси мені сю ласку, щоби я в здоровлю, в невинности душі, а що найважнійше, без гріхів перейшла сю долину сліз а в вічности враз з Тобою славила в Тройці одного Бога в безконечні віки. Амінь.

Молитва
до сьв. Великомучениці Варвари.

Сьвята Великомучениці Варваро! Я згадую днесь муки, які

Ти перетерпіла за віру в Пресьвяту Тройцю і прошу Тебе: моли ся за мною до Бога Отця, щоби подав менї силу побідити грішні земскі наклони, а піднести серце і душу до думаня о річах небесних. Моли ся до Бога Сина, щоби за Єго ласкою я покинула дотеперішну остиглість і лїнь а зачала ревно ходити дорогами сьвятого Євангелия. Моли і сьвятого Духа, щоби відновив мене, скріпив і осьвятив.

Сьвята Великомученице Варваро! нехай рани сьвятого Твого тїла уздоровлять рани, які моїй души завдав гріх, а Твоя невинно пролита Кров нехай очистить мене. Через муки і смерть Твою молю Тебе, сьвята великомученице Варваро, не дай менї вмерти без покути і без принятя сьвятих Тайн Тїла і Крови Господа нашого Ісуса Христа. Амінь.

Молитва

до сьв. Великомученика Димитрия.

Сьвятий Великомученику Димитрие! Преславний Мученику і вірний слуго всемогучого царя Христа! будь менї опікуном і за-

ступником у всїх потребах. Я молю Тебе: хорони мене від нещасть, від огню, від заразливих недуг, від голоду, а особливо від наглої а несподїваної смерти.

А найбільше прошу Тебе, сьвятий Димитрие, будь при менї при кончинї житя мого. Тодї, сьвятий мій Покровителю, вибави мене з рук пекольних ворогів і враз з сьвятим моїм Ангелом Хоронителем заведи мою душу там, де ти враз з Ангелами та сьвятими Божими Угодниками прославляєш безсмертного Царя Христа Амінь.

Молитва

до сьв. Великомученика Георгія.

Сьв. Великомученику і чудотворче Георгіє! глянь ласкавим оком на мене і проси милосерного Бога, щоби не поступив зі мною після тяжких моїх гріхів, але після свого безконечного милосердя. Нехай за Твоїми молитвами, сьвятий Великомученику Георгіє, я завсїди одержую від Бога здоровлє душі і тїла, благословеньство у всїх моїх працях та змаганях а передусїм про-

щене сповнених гріхів і ласку видержаня в добрім до кінця.

Будь при менї, сьвятий Великомученику, по всї дни житя мого, будь при менї особливо в годинї смерти і допоможи в послїдній рішаючій борбі, щоби я враз з Тобою могла в вічности славити в Тройцї одного Бога. А.

Молитва

до сьвятого Пророка Ілиї.

Преславний слуго Божий, сьвятий Пророче Іливє, до Тебе я засилаю свою покірну мольбу, та прошу Тебе: вставляй ся за мною перед престолом Пана неба і землї. Ти сьв. Пророче бачиш мою недолю, Ти бачиш журби та сум. що стискають моє серце. Ти бачиш і гріхи, якими я заслугую на чим раз тяжші кари з рук справедливого Бога. Тож сьвятий Пророче, посціши менї на поміч. Як Ти, сьвятий Слуго Божий, молив ся за прогрішившим ся народом за днїв Ахава царя, так моли ся й за мною многогрішною. А як Ти своїм приходом до дому вдовицї в Сарептї Сидоньскій принїс обильне Боже

благословеньство, так і менї випроси прощенє гріхів і заслужених кар і вчини своїм заступництвом, щоби я безгрішно перевела свій вік а по смерти удостоїла ся оглядати Бога, що Тебе прославив в своїм царстві. Амінь.

Молитва
до всїх Сьвятих.

Сьвяті Божі Угодники, Ви що перейшли щасливо сю долину слїз і дійшли до пристани вічного спокою та щастя, я молю Вас: заопікуйте ся мною, бо в журбах, болях і серед тяжких диявольских покус зітхаючи переводжу днї житя.

Умилосердїть ся надімною, сьвяті Божі Угодники, і випросїть менї у всемогучого Бога сю ласку, щоб я після Вашого прикладу заховала сьвяту віру, перейшла житє по християньски, а в годинї смерти заслужила почути слова: „слуго добра і вірна, увійди в радість Господа Твого.“ Амінь.

Молитви супругів.

Молитва супругів.

Предвічний Отче! Ти установив супружество в раю, Твій единородний Син підніс его до достоїньства сьв. Тайн, а трета особа Божа, сьвятий Дух, осьвятив его премногими ласками. Ти, в Тройці единий Боже, і нас злучив в супружество і поблагословив нас рукою слуги Твого, сьвященика. Тож молимо Тебе, Боже наш, віднови в нас ласку сеї сьв. Тайни супружества! Кріпи нас, щоб ми в згоді переходили сю долину сліз і щоби ми взаїмно собі помогали на дорозї че-

сноти, що веде до брам вічного щастя в небі.

Подай нам, Господи, також і сю ласку, щоб ми дітий виховували в боязни Божій та після сьвятих Твоїх заповідий. А коли прийдуть на нас хрести і терпіння, подай нам, Господи, силу, щоб ми не захитали ся в добрім. Божественний наш Спасителю! Ти, що в Кані перемінив воду в вино, вчини, щоб піт і сльози, які ми проливаєм для добра діточок, перемінились нам в заслугу на небесне царство. Нехай, Ісусе, наша родина стане подібною до Пресьвятої Родини в Назареті; муж нехай уподобить ся працьовитому і запобігливому сьв. Йосифу, жена нехай стане терпелива і послушна на подобу Марії, а діти нехай наслїдують в чемности і слухняности Тебе, Ісусе, коли Ти був дитиною.

Здїлай нас гідними превеликої ласки причастия пресьвятого Твого Тїла і Крови на усмирене грішних похотїнь і на охорону проти наклонів до злого.

Нехай, Ісусе, наше супружество буде виразом Твоєї злуки з сьв. Церквою! Дай, щоб ми завсїди жили честно, поважали себе взаїмно і поступали богобоязливо, бо лише таких супругів Ти, Ісусе, благословиш добрами і чесними дїточками.

Вчини, милосерний Боже своєю сьвятою ласкою, щоб ми обоє сьвято жили, сьвято вмерли і побачили ся по смерти в Твоїм царстві, де Ти царюєш в безконечні віки. Амінь.

Молитва

християньскої родини.

Найлїпший і наймилосернїйший Боже! Твоїй всемогучій опіцї я вручаю свій дім, родину і всьо, що маю і посїдаю. Благослови Боже, всїм нам, як Ти благословив Пресьвятїй Родинї в Назаретї.

Найсьвятїйший Спасителю наш Ісусе Христе! благаю Тебе через любов Твою, що склонила Тебе стати чоловіком і вмерти на хрестї — благослови моїй родинї і всьому мому домівству. Заступи нас, Ісусе, від підступів дия-

вольских і від злоби людскоі. Хорони нас від громів, тучі, огня, виливів і других нещасть.

Поблагослови нас всїх, Ісусе, і дай, щоб ми завсїди кріпко держались сьвятої віри, в терпінях і смутку не тратили надії і з дня на день росли в любови Твоїй та в любови взаїмній між собою. А коли прийде час смерти, не допусти, Ісусе, щоб хто небудь з най зійшов з сего сьвіта не засмотрений сьвятими Тайнами. Ісусе, благослови і стережи нас.

Маріє, Мати милосердя! веди нас материньскою рукою через сю долину слїз і поручай нас Синови Твому, щоб ми удостоїлись Єго благословеньства в сїм житю а в будучім житю вінця невянучої слави.

Сьвятий Йосифе, Опікуне нашого Спасителя і Єго Пречистої Матери, вставляй ся за нами, благослови й хорони нас.

Сьвятий Архангеле Михаїле, заступай нас перед злобою пекольного змія!

Сьвятий Гавриїле, дай нам завсїди пізнавати сьвяту Божу волю!

Сьвятий Рафаїле, хорони нас від недуг і небезпеченьств житя.

Сьвяті Ангели Хоронителї, перестерігайте нас завсїди і не позвольте, щоб ми зійшли з дороги спасеня.

Всї сьвяті Заступники наші, будьте нам опікунами і молїть Бога за нас.

Віддане своєї родини в опіку Пресьвятій Родинї.

Ісусе Спасителю наш! Ти зійшов з неба, щоби нас просьвітити своєю наукою і прикладом, Ти зволив замешкати в убогім дімку в Назаретї і стати послушним Пречистій Дїві Марії і сьвятому Йосифови! Ти осьвятив Пресьвяту Родину і вчинив Єї взором всїм християньским родинам! Я молю Тебе: зволь ласкаво приняти в свою сьвяту опіку мою родину, яку Тобі днесь віддаю і посьвячую. Хорони єї, Ісусе, надїли єї ласкою боязни Божої та взаїмної любови і вчини, щоб вона стала подібною до Пресьвятої Родини.

Маріє, Мати Ісуса Христа та наша найлїпша Мати! вчини своїм заступництвом, щоб Ісус, наймилїйший Син Твій а Бог наш, приняв се моє посьвячене і віддане єму в опіку моєї родини і випроси нам Єго ласку і благословеньство.

Сьвятий Йосифе, опікуне Ісуса і Марії, спомогай нас Своїми молитвами у всїх потребах душі й тїла, щоб ми враз з Тобою і Марією могли колись прославляти Ісуса в Єго небеснїй славі. Амінь.

Молитва
до Пресьвятої Родини.

Ісусе! Маріє! Йосифе! Вам віддаю своє серце, тїло й душу.

Ісусе! Маріє! Йосифе! будьте при менї в послїднїй хвили скону мого.

Ісусе! Маріє! Йосифе! нехай при вас в спокою віддам духа. Амінь.

(300 днїв відпусту за побожне сокрушеним серцем відмовлене тих трех молитовок. 100 днїв відпусту за таке саме відмовлене одної з тих трех молитовок. — Пій VII. 28. цьвітня 1807).

Молитва

о щасливу подорож.

Всемогучий Господи Боже! Ти що перевів Ізраїльтян сухою ногою через Червоне море; Ти що вибавив Авраама від всіх небезпеченьств в єго тяжких подорожах; Ти, що молодому Товії в подорожі дав за товариша Архангела Рафаїла, а трем царям зьвізду за провідницю: зволь ласкаво поблагословити сю мою подорож. Вибави мене від всякого небезпеченьства, від всякої покуси. Дай, щоби я зі своїм провідником Ангелом Хоронителем дійшла щасливо до тої цїли, до якої зміряю. Веди мене, Всемогучий Боже, по дорозї в мирі і щасливости, а Архангел Рафаїл най буде моїм товаришем, щоби я в мирі, здоровлю і радости повернула до дому.

Ангеле Божий, хоронителю мій! Тобі Боже провидїне поручило мене, просьвічуй мене, стережи і веди мене. Амінь.

Ісусе тихий і покірного Серця, зділай моє серце після Серця Твого.

(300 днів відпусту).

Тобі, Пресьвята Діво, Мати Божа, що ніколи не була діткнена ніяким пороком гріховним ані первородним ані особистим, поручаю і повірюю чистоту мого серця.

(100 днів відпусту)

Сьвятий Йосифе, любителю Серця Ісусового, моли ся за нами. (100 днів відп.).

Молитви родичів за дітий.

—

Молитва

о ласку доброго вихованя дітий.

Отче небесний! Твоїй невисказаній доброті і ласкавости ми вручаєм діточки, якими Ти зволив нас поблагословити. Ти Боже, утворив тіло дітий в лоні матери і сотворив їхню безсмертну душу, — Твій Божий Син, Господь наш Ісус Христос, відкупив їх Своєю найдорожшою Кровю, — а сьв. Дух осьвятив їх в сьвятій Тайні Хрещеня. Ти, Боже зажадаєш від нас на страшнім Суді душ дітий наших; ми знаєм о тім і чуєм весь тягар відвічальности за душі дітий наших. Тому молимо Тебе, предвічний Отче, подай нам сьвітло, силу і терпе-

ливість, щоб ми змогли дітий виховати після сьвятої Твоєї волї. Надїли нас, найлїпший Отче, сею ласкою, щоб ми зуміли стеречи невинности дїтий наших, учити їх власним добрим прикладом; подбати за їх добро душевне та тїлесне. А в кінци дай нам, Боже, щоб ми враз з нашими дїтьми славили Тебе колись в небеснім царстві. Амінь.

Молитва
о охорону дїтий від небезпеченьств.

Всемогучий Боже! Я вручаю свої дїти Твоїй могучій опіцї і охоронї. Хорони їх, Господи, від всього, що може нанести шкоду їхньому здоровлю, або наразити на небезпеченьство смерти. Але передусїм молю Тебе, найлїпший Отче, хорони їх від небезпеченьств, що грозять їхнїй души. Відвертай, Боже, Своєю всемогучою рукою від моїх дїтий все те, що може мати лихий вплив на їхне невинне серце, або стати для них нагодою до злого. Хорони, Боже, моїх дїточок від гріха! Пішли, молю Тебе, Своїх сьвятих Ангелів, щоби сте-

регли їх на дорозї життя. Всемогучий Боже і Отче, переведи щасливо моїх дітий через всї туземні небезпеченьства і бурі та дай, щоб вони дійшли до пристани спасеня. Амінь.

Молитва

о охорону дітий перед тяжким гріхсм.

Боже! Дїтям моїм грозять численні і великі небезпеченьства гріха і загибели. Тому благаю Тебе, Господи, поспіши їм на поміч своєю могучою ласкою, щоб не їх стрінуло се превелике нещастє, яким є упадок в тяжкий, смертний гріх. Ти, Господи, знаєш, як дуже я дітий люблю. А однак бажаю, щоби Ти, Боже, радше зіслав на них смерть, як щоби вони мали Тебе образити тяжким гріхом і через те заслужити собі на вічне пекло. Вислухай мене, Господи, і хорони моїх дітий від дияволських покус. Амінь.

Молитва

о ласку невинности для дітий.

Пресьвятий Боже! Тобі найбільше подобає ся чеснота не-

винности. Тому благаю Тебе, умилосерди ся над моїми дітьми та дай їм сей превеликий дар, невинність. Горе моїм дітям, коли би попали в гріх нечистоти! Вони були би нещасливими і в сїм житю і через цїлу вічність. Тож стережи їх, Боже, і всемогучою рукою усувай від них всяке згіршенє. Нехай, Боже, Твоя сьвята ласка вчинить, щоби сердець моїх дїтий не осквернили анї чувства анї гадки противні невинности. Хорони, Боже, їх очі, уши і язик, і дай, щоб вони чисті на души і тїлї остали завсїди милим мешканєм сьвятого Духа.

Пресьвята Діво Маріє, Пречиста Мати і Заступнице чистих душ, сьвятий Йосифе невинний Обручнику Пресьвятої Діви і всї сьв. Молодцї і Дївицї, вставтесь за моїми дітьми до Бога і випросїть їм ласку невинности. А.

Молитва

за дїтий, що ходять до школи.

Боже, Отче всякої сьвітлости і пізнаня! Глянь ласкавим оком на моїх дїтий-школярів. Поблагослови їм, Господи, щоб вони

набули в школї потрібних відомостий до тузсмного житя, а передусїм, щоб ублагороднили свою душу й серце. Поблагослови їх, Господи, і хорони їх від дїточої легкодушности, а дай щоб пильно прикладались до науки. Поблагослови їх, Господи, і захоронюй перед злими товариствами, а вчини, щоб вони приятелювали лиш з дїтьми добрими і сьвятими. Поблагослови, Господи, також і учителїв, щоб їх вплив на дїтий був спасенний; нехай, Господи, ся школа вийде моїм дїтям на хосен дочасний, а ще більше на хосен душевний. А.

Молитва

о щасливий вибір стану для дїтий.

Ти всевідучий Боже всьо знаєш, Ти знаєш, яка дорога житя є для моїх дїточок і найбезпечнїйша і найхосеннїйша. Тож благаю Тебе, вчини своєю могучою ласкою, щоб мої дїти увійшли і поступали тою дорогою житя, яка після Твоїх відвічних судів доведе моїх дїточок і до щастя на землї і до вічного щастя в небі. Не допусти, Боже, щоб

мої діти кермувались в виборі стану пристрастями або земскими зглядами, або щоб я дорадив їм стан для них небезпечний. Але Ти сам, найліпший і всемогучий Боже, покермуй моїми дітьми і дай, щоб їх будучий стан був для них обильним жерелом заслуг на житє вічне. А.

Молитва за дітий
до Пречистої Діви Марії.

Пресьвята Діво! кому по Бозї я маю поручити своїх дітий, як не Тобі, могучій Заступниці християн? Прийми, Владичице неба, моїх діточок всїх разом і кожде з окрема — прийми їх і будь їм найліпшою Матїрю. Опікуй ся моїми дїтьми, Маріє, хорони їх від всього, що може нанести шкоду їхньому здоровлю, а особливо молю Тебе, Обрадованная, стережи їх від упадку в гріх. Вчини, Мати Господа Ісуса, своїми молитвами, щоби мої дїти заховали ласку Божу через цїле житє, а колись славили Тебе, свою ласкаву покровительку, в царстві Твого Божого Сина во віки вічні. Амінь.

Молитва

до сьв. Ангелів Хоронителїв і сьв. Покровителїв дітий.

Небесні приятелї діточок моїх, сьвяті Ангели і ви, сьвяті Божі Угодники, яких імена мої діти одержали на сьв. Хрещеню, опікуйте ся, молю Вас, дітьми моїми і молїть за них всемогучого Бога. Нехай Ваша опіка і молитва, сьвяті Божі Слуги, будуть моїм дітям певною захороною проти всякого зла і жерелом обильних ласк на дорозї до неба. Амінь.

Молитва

за недужу дитину.

Божественний Спасителю! Ти воскресив умершу доньку Яіра і сина вдовицї з Наїн; се я приходжу до Тебе і зі сльозами в очах кличу: Ісусе, уздорови мою недужу дитину. Задля любови Твоєї до дітий, Ісусе, задля безконечних заслуг Твоєї хрестної смерти, мій Спасителю, я молю Тебе: умилосерди ся над моєю недужою дитиною і приверни їй утрачене здоровлє. Найлїпший

Ісусе! не зсилай на мене сего тяжкого болю, щоби я гляділа на смерть своєї дитини, але потіш мене в тяжкім смутку і позволь, щоб я сю дитину виховала Тобі, мій Пане і Боже, на славу, а сьвятій Твоїй Церкві на пожиток. Але, Ісусе, не моя воля, но Твоя сьвята воля нехай діє ся. Єсли Ти, Боже мій, хочеш сю дитину покликати до себе, я в покорі піддаюсь Твоїй сьвятій воли. Ти, Ісусе, обдарив мене сею дитиною, тож як бажаєш, я готова, як Авраам, Тобі єї віддати. Лиш молю Тебе, Ісусе Боже мій, кріпи мене, щоб я не упала під тягаром болю, но щоб видержала в терпеливім підданю ся Твоїм заряджeням зглядом моєї дитини. Амінь.

Молитва

по смерти дитини.

Боже мій і Господи! Ти одиноким жерелом потіхи для мого засумованого серця! Тому то я приходжу до Тебе і молю Тебе: потіш і скріпи мене, Боже, щоб я мужно і з підданєм ся Твоїй воли двигала тяжкий хрест, який

Тобі сподобалось на мене зіслати. Ти, Боже, дав мені сю дитину, Ти еї опісля відібрав; нехай імя Твоє буде благословенне! Я знаю, що всї Твої заряджeня, Боже, хочби вони й тяжко ранили моє серце, мають на цїли добро. Тому сьмію догадуватись, що Ти, найлїпший Отче, покликав мою дитину до себе, щоб вона не упала жертвою зіпсутя сего сьвіта, не втратила вічного щастя, для якого Ти, Боже, еї сотворив! Днесь моя дитина у Тебе, Боже! Ти еї надїлив невисказаними потїхами і вічною славою. Тому я лучу ся з похвальними молитвами, які сьв. Церков засилає до Тебе в день похорону невинних дїтий, і віддаю Тобі славу честь і поклін. Лиш прошу Тебе, Боже, надїли мене Своєю сьвятою ласкою, щоби я змогла Тобі служити до кінця житя мого і вислужити собі те, щоб я враз з моєю дитиною прославляла і величала Тебе в Твоїм царстві во віки вічні. Амінь.

Благословеньство дітям,

як йдуть до вінчаня.

Бог Отець і Бог Син і Бог Дух сьвятий, пресьвята, единосущна Тройця нехай благословить † вас діти, і нехай дасть вам довге жите в згоді і взаїмній любови; нехай обдарує вас своїми ласками і добрами земскими; нехай дасть вам колись радість в царстві небеснім за молитвами Пресьвятої Богородиці і всіх Сьвятих. Амінь.

Благословеньство всемогучого Бога † Отця і † Сина і † сьвятого Духа нехай зійде на вас і остане з вами на завсїди. Амінь.

Молитва

за дітий звінчаних.

Господи Ісусе Христе, Боже наш! Ти, що в Кані Галилейскій поблагословив молодят, я молю Тебе: поблагослови і моїх звінчаних дітий всяким добром небесним і земним. Благослови, Господи, їх змаганя і труди. Дай, Ісусе, щоб їхне жите плило в спокою і згоді. Позволь їм, найліпший наш Спасителю, діжда-

тись дітий, внуків і правнуків, аж до четвертого поколіня. А що найважнійше, вчини Своєю ласкою, Ісусе, щоб мої звінчані діти остоялись в сьв. вірі, стереглись гріха та житєм праведним заслужили на невянучий вінець, яким Ти, наймилосерднійший Боже, вінчаєш вірних слуг своїх в небеснім царстві. Амінь.

Молитва

за душу дорослої дитини.

Царю житя і смерти, Боже! Ти поблагословив мене дитиною, а я надіяла ся, що ся дитина буде підпорою моєї старости. Але Ти, Господи, рішив инакше. Ти покликав мою дитину до себе, а від мене зажадав, щоб я сей тяжкий досьвід приняла з підданєм ся Твоїй сьвятій воли. О Господи! Господи! я не нарікаю на сьвяті Твої заряди, бо я сьвідома сего, що у всім, що Ти, Боже, зарядиш, маєш на цїли добро людских душ. Але я такой болїю, Господи, і проливаю гіркі сльози, і не можу забути сего мого нещастя. Тож прошу і благаю Тебе, Господи, злїчи мою болем роз-

дерту душу і потїш мене Боже, одинока потїхо сумуючих.

Але ще більше і горячїйше благаю Тебе, Царю житя й смерти: не памятай а прости моїй дитинї всї єї сьвідомі і несьвідомі провини. Введи єї, Господи, в місце вічного спокою. Дай єї оглядати Твоє лице і тїшити ся враз зі всїма Сьвятими Твоїми. І мене, Господи, доведи своєю ласкою до небесного царства, щоб я там у вічній славі з моєю дитиною прославляла Тебе в безконечні віки. Амінь.

Молитва
за дїтий непоправних.

Всевідучий і наймилосерднїйший Боже! Ти знаєш людскі серця; Ти лїпше, чим я, знаєш блуди моєї дитини. Але Ти, Боже, бачиш також тяжку мою журбу, яка давить моє серце, а се є непоправність мого сина (доньки). Господи! Господи! всї мої змаганя, щоби сю нещасну дитину повести дорогою Твоїх сьвятих заповідий, остали без успіху. До когож я удам ся, кого покличу на поміч, як не Тебе, всемогучий

Господи! Ти своєю ласкою мягчиш і найтвердші серця грішників. Господи! Ти розбійника на хресті пригорнув до Себе, Господи! Ти відмінив серце грішної Магдалини. Тому я благаю Тебе через Кров і смерть Твого Сина а Господа нашого Ісуса Христа, змягчи і відміни серце моєї дитини. Покермуй, Боже, благаю Тебе, житєм моєї дитини так, щоб вона увійшла на дорогу Твого сьвятого закону, покаяла ся і жила після Твоєї сьвятої волї.

Маріє, Мати милосердя і прибіжище грішників! встав ся за мною до Бога і випроси менї сю потїху, щоб я бачила свою дитину чесною в житю і сьвятою в царстві Твого Сина. Амінь.

Молитва

за сина, який відходить до війска.

Господи, Боже предвічний, Царю всесьвіта! Ти для покореня нечестивих ворогів та для береженя справедливости позволяєш пануючим уживати меча та військовий стан удержувати. Тож коли по Твоїй воли дитина наша відходить від нас на службу

цїсареви і вітчинї, молимо Тебе, Боже, дай щоби вона була вірна свому званю та не дозволь, щоби душу свою погубила. Удїли їй сили, терпеливости та витревалости в тій тяжкій службі. Передусїм дай їй, Боже силу проти ворогів її души, щоби за Твоєю всесьвятою ласкою доховала сьвятої віри та невинности души. Ти сам, Боже, знаєш, яке велике небезпеченьство грозить души нашої дитини в військовім станї Для того горячо просимо Тебе, устережи еї від тих небезпеченьств, заховай її нам такою, як від нас відходить.

Пресьвята Дїво, особливійша Опікунко невинних душ! Віддаємо Тобі нашу дитину під Твою могучу охорону. Ми знаємо, віримо сильно, що як Ти нею заопікуєш ся, то певно не втратить невинности, певно не сплямить своеї невинної души нїяким гріхом. Розтягни над нею свій сьвятий омофор і не випускай еї з під него, аж поки не верне назад такою доброю, якою тепер від нас відходить. Амінь.

Молитви
на всякі потреби.

Молитва
перед початком всякого діла.

Господи Ісусе Христе, єдинородний Сину предвічного Отця! Ти сам сказав, що без Тебе і Твоєї помочи ми нічого не можемо

вдїяти. І правдиві сї Твої слова, Господи! Тому я молю Твою доброту і ласкавість: допоможи менї, Ісусе, се дїло, яке зачинаю, зачати і довершити на славу Пресьвятої Тройцї † Отця і † Сина і † сьвятого Духа. Амінь.

Молитва
по довершеню дїла.

Не менї, Господи, але сьвятому імени Твому нехай буде слава і честь за дїло, яке Ти допоміг менї довершити. Амінь.

Молитва
перед їдженєм.

Во імя † Отця і † Сина і † сьвятого Духа. Амінь.

Отче наш... Богородице Дїво...

Господи, Ісусе Христе Боже наш, благослови мене і сї дари, якими Твоя щедрість мене обдарила. Дай, Господи, щоб я була завсїди Тобі вдячною і Тебе величала враз з Отцем і сьвятим Духом. Амінь.

Молитва
по їдженю.

Дякую Тобі, Господи Ісусе Христе Боже мій, що Ти наситив

мене земними Твоїми дарами. Не лишиж мене й небесного Твого царства. Но як Ти поблагословив своїх учеників, так поблагослови мене і спаси. Амінь.

Молитва вдовиці.

Господи Ісусе Христе! Ти обіцюєш потіху і розраду тим, що удадуть ся до Тебе в смутку та недоли. Се я приходжу до Тебе, Ісусе мій. Глянь на моє зранене серце, глянь на моє осиротїне і скріпи та потїш мене. Я знаю, Боже мій, що нїчо не дїє ся без сьвятої Твоєї волї. Я знаю, що все, що Ти зарядиш, має на цїли добро душевне людий. Але однак я тяжко болїю та сумую по втратї найлїпшого та найвірнїйшого мого друга на сїй долинї слїз. Потїш мене, Ісусе! Потїш особливо тодї, коли жаль заволодїє моїм серцем, а прикрости щоденного житя і здвоєний тягар обовязків відберуть менї силу духа і поставлять над пропастю розпуки. Тодї, Боже мій, потїш серце моє чувствами сьв. віри, тодї приведи менї, Ісусе, на гадку радісну Твою обітницю: „блаженні ті, що пла-

чуть, бо вони потїшать ся". Кромі сего молю Тебе, Господи, не випускай мене з Твоеї сьвятої опіки, а хорони мене, щоб я нїколи не зійшла з чесної дороги, та не впала в небезпеченьства, які можуть грозити моїй чесноті. Вчини, Господи, своєю сьвятою ласкою, щоб память на смерть, память на суд удержувала мене завсїди на дорозї сьвятих Твоїх заповідий і щоб я дійшла там, де Ти царюєш враз з Отцем і сьвятим Духом во віки вічні. Амінь.

Молитва в старости.

Боже великий і Владико неба і землї, Ісусе Христе! Дякую Тобі з цїлого серця і з усеї душі за премногі ласки, яких Ти так щедро давав менї в сьвятих Тайнах. Дякую Тобі за благословеньства і потїхи, якими Ти осолоджував менї в житю тяжкі труди. Дякую Тобі, Ісусе, і за хрести, які Ти зсилав на мене, щоб менї дати нагоду заслужити собі на вічну нагороду. Дякую Тобі, Боже мій, за всї Твої ласки і добродійства, яких число перевисшає число листя на дереві та

число піску на берегах моря. — Але, Господи, мимо невисказаної Твоєї доброти зглядом мене, як много разів я відплачувала ся Тобі чорною невдячністю і тяжко ображала Тебе, мого найліпшого Пана і найбільшого Добродія. Господи! Господи! не памятай мені сего. Ти, що простив розбійникови на хресті в годині єго смерти і створив єму небесний рай, помилуй і мене під вечір мого житя. Будь мені милосерним, Ісусе! А коли Твоя воля, Боже мій, і ти зволиш ще продовжити дні мого туземного житя, я щиро обіцюю Тобі, Ісусе, що ужию всїх своїх сил на прославленє Твого сьвятого Імени і ширенє Твого царства поміж людьми, щоби і нагородити Тобі мої дотеперішні невдячности і заслужити на нагороду, яку Ти приготовив своїм вірним слугам в царстві небеснім. Амінь.

Молитва

о терпеливість в прикростях.

Боже мій і найліпший мій Опікуне у всїх прикростях житя' я молю Тебе: скріпи мої немічнї

сили, щоби я не впала під тягаром, який давить моє серце. Боже мій! приведи менї на гадку розпятого Ісуса і вчини, щоб я терпеливо зносила хрести, які Ти, Боже мій, зволив на мене зіслати. Нехай, Господи, прикрости житя навчать мене заслужити собі на невянучий вінець небесної слави. Вчини се сьвятою Твоєю ласкою, мій Боже. Амінь.

Молитва в нещастю
сьв. Августина

Будь менї милосерним, Боже, задля множества доброти Твоєї. Умилосерди ся надімною грішною, хоч я за свої провини поношу справедливу кару. Боже мій! я раз-по-раз падаю в неправости і беззаконя, чиж буду сьміти нарікати на Твою караючу руку? Ти, Боже, є безконечно справедливий і всї Твої зарядженя справедливі. Ти, Боже, є найвисшою справедливістю і нема в Тобі неправди. Ти, Боже, допускаєш на нас нещастя не задля строгости, а задля справедливости. Всьо від Тебе, Боже, походить і нїчо не дїє ся случайно.

Не суди мене, Боже, після гріхів моїх, а після безконечного Твого милосердя, більшого, чим всї мої беззаконя. Дай менї, Господи, сю ласку, щоби я терпеливо і з підданем зносила нещастя, якими Ти мене караєш. Умилосерди ся надімною, Боже, і дай, щоби я нїколи не перестала Тебе славити. Пішли менї, Боже, всї ласки і помочі потрібні. Будь менї милосерний, Боже, Ти що жиєш і царюєш в безконечні віки. Амінь.

Молитва I.

за сьвяту Церков.

Отче небесний! споглянь ласкавим оком на сьв. католицку Церков, сю непорочну Обручницю Твого єдинородного Сина та поблагослови Єї. — Поблагослови, Боже, видиму голову сьв. Церкви, Папу Римского: кріпи єго в тяжких трудах, потїшай в терпінях і подай єму совершенну побіду над ворогами єго і Твоїми, Боже. — Благослови, небесний Отче, також єпіскопів і сьвящеників сьв. католицкої Церкви; їх словам дай огнену силу, щоб мягчили затвердїлих грішників, крі-

пили душі сумнїваючих ся, а душам, що Тобі, Боже, все вірно служать, щоб подавали завсїди здоровий корм душевний. — Та всїх вірних благослови, небесний Отче, і вчини своєю ласкою, щоб між нами зацвила взаїмна любов і ревність о Твою славу.

Господи Ісусе Христе! Сину Божий і Основателю сьв. католицкої Церкви, як Ти з невисказаного Свого милосердя зволив зійти з неба на землю і пролити Свою Пресьвяту Кров за спасенє людского роду, так зійди Своєю всемогучою ласкою і вчини, щоб всї Твої вірні жили завсїди лише після Твоїх наук і заслужили колись на вінець невянучої слави в Твоїм небеснім царстві.

Маріє, Мати Христа Бога, вставляй ся до Бога за сьв. католицкою Церквою і Єї вірними, та випроси сю ласку, щоби на хрестї пролита Пресьвята Кров Твого Божого Сина принесла як найкрасші плоди. Амінь.

Молитва II.
за сьвяту Церков.

Молю Тебе, небесний Отче, за всїх членів сьв. католицкої Цер-

кви. Молю Тебе, за голову Церкви Папу Римского, за епіскопів і сьвящеників: надїли їх самих високою сьвятістю і поблагослови їх труди, яких цїлию є осьвячене вірних. Молю Тебе, Боже провідників католицких народів: дай їм постоянність в працї, якої піднялись для слави Твого сьвятого імени; дай їм і нагороду, обіцяну вірним Твоїм слугам. Молю Тебе, Господи, за всїх духовних і сьвітских, за всїх мужчин і за всї женщини: подай всїм ласку потрібну до сповненя обовязків їх стану. — Подай, небесний Отче, дар невинности молодїжи, сьвяте пожите супругам, прокормлене бідним вдовицям і сиротам. — Будь, небесний Отче, також провідником подорожуючих, потїхою тих, що сумують, нагородою тих, що сходять з сеї долини слїз. — Сьвятих, молю Тебе, утверджуй в сьвятости, добрих поблагослови, щоб ставали чим раз лїпшими, а тим, що занедбують ся в Твоїй сьвятій службі і тим, що проти Тебе провинюють ся, подай, наймилосерднїйший Боже, ласку, щоби по-

правили ся і від Тебе ніколи не відступили. Всїм дїтям сьв. католицкої Церкви подай, небесний Отче, свою могучу поміч в сїм житю і доведи нас там, де Ти царюєш враз з Сином і сьв. Духом тепер і во всї віки. Амінь.

Молитва до Прч. Д. Марії
о навернене схизматиків.

Пренепорочна Дїво Маріє, ми слуги Твої і дїти сьв. католицкої римскої Церкви, повні надії на Твою могучу опіку, просимо Тебе, зволь упросити у Бога Духа сьвятого для почитаня і прославленя Єго відвічного походженя від Отця і Сина повноту Єго дарів для заблудших, від нас відлучених братів наших, схизматиків грецких, щоби вони просьвічені Єго животворною ласкою, вернули на лоно Церкви католицкої під неомильний провід свого першого Пастиря і Учителя, Папи римского, а так злучені з нами щиро нерозірваними узлами одної віри і одної любови, спільно з нами прославляли Пресьвяту Тройцю добрими дїлами, а заразом почитали і величали

Тебе, Діво Мати, повна ласки, в часї і по всї віки. Амінь.

Богородице Діво... 3 рази.

1) 300 днїв відпусту раз на день, хто долучить 3 рази Богородице Діво в честь Непорочної Діви Марії. 2) відпуст совершений раз в місяць, хто щоденно відмовляє. Услівя: Сповідь, сьв. Причастиє, посіщенє церкви і молитва на звичайне намірене. — Пій IX. 11. чевня 1869.

Молитва
за вітчину.

Всемогучий Боже і Сотворителю людского роду! Ти в безконечній своїй добротї віддав людям до ужитку цїлу землю враз з усїма еї богатствами. Але Ти, Боже, в своїй мудрости зарядив також, щоби поодинокі племена оселяли ся окремо, відповідно до своїх потреб і вдачі. Ти, Боже, віддав Авраамови в посїданє землю Ханааньску. Ти приказав Ісусови Навинови роздїлити землю обіцяну між поодинокі поколїня ізраїльскі. Ти й замешкав з особлившою своєю ласкою в єрусалимскій сьвятини, щоб опікувати ся своїм вибраним народом. — Перед Тобою, Боже і Отче народів, я паду на лице і молю Тебе в покорі серця: заопікуй ся найлїпший Боже, народом Ру-

ським, якому Ти в Своїй доброті назначив на селитьбу узгіря карпатскі і долини над Сяном, Бугом, Прутом, Дністром і Дніпром. Небесний Отче народів! подай, молю Тебе, провідникам нашого народу мужність Давида, а розум Соломона, щоб серед небезпек туземних змогли повести нас дорогою, згідною з Твоїми сьвятими заповідями. Сотворителю душ наших! глянь на нас, миж є овечками Твого стада і посилай нам, благаю Тебе, завсїди сьвятих епіскопів і сьвящеників, щоби уміло вели наш нарід до пізнаня Твоєї сьвятої волї і доревної Твоєї служби.

Господи! кріпи наш нарід в борбі з ворогом, що хотїв би силоміць, чи підступом відобрати нам право єствованя, яким Ти сам, найлїпший Боже, зволив нас ласкаво надїлити. Не допусти, Господи, щоб злоба ворогів коли небудь віднесла побіду над вірним Тобі Руським народом. Боже і Отче наш! Ти знаєш злобу ворогів. Ти знаєш, що їх цїлию є обрабувати нас з дібр дочасних, якими надїлила нас Твоя ще-

дрість. Ти бачиш, Боже, що завзятий ворог змагає ся видерти нам привязане і любов до сьвятої нашої віри і обряду, в якім наші діди і прадіди сотки літ віддавали Тобі честь і славу та в якім приносили Тобі наймилійшу жертву пресьвятого Тіла і Крови единородного Твого Сина, Господа нашого Ісуса Христа.

Всемогучий Отче неба і землї, я не прошу на ворогів нашого народу кари, яка стрінула Амана й Олоферна — ворогів Твого вибраного народу, але благаю Тебе, справедливий Отче народів, зменши зухвальство і нахабність наших ворогів а нам дай, щоб ми в спокою користали з прав Твоєї сьвятої волї нам належних і славили Тебе Бога і Отця нашого в нашій католицкій вірі і в нашім руськім обрядї.

Небесний Отче! зглянь ся на Матїр руського краю, Пречисту Діву Марію і вчини Своїм могуцтвом, щоб край посьвячений Матери Твого Сина, користав з обильних Твоїх ласк душевних і дочасних і славив Тебе в Тройцї одного Бога. Амінь.

Молитва
за Руський нарід.

Всемогучий Творче й Царю всесьвіта, Ісусе Христе! Ти цїлим Серцем любиш весь людский рід, а в своїм безмежнім провидїню неустанно промишляєш о кождім народї з осібна: глянь милосерно і на наш нарід руський, що з повною надїєю прибігає до Тебе, свого найлїпшого Отця та премудрого Царя.

Ми, дїти руського народу, послушні Твоїй сьвятій воли, любимо всї народи, що Ти відкупив їх Своєю Кровю на хрестї, а той свій нарід руський любимо передусїм; тимто з любови до него а радше до Тебе, Боже наш, просимо: прости єму всї провини, поправ злі єго склонности, а добрі скріпи, змилосерди ся над ним в єго потребах, борони єго перед несправедливостями неприятелїв, та зливай на него своє обильне благословеньство.

Благаємо Тебе також о особлившу опіку і поміч для него, щоб серед тілько досьвідів та покус диявола і єго слуг, міг і не-

бесне сьвітло віри зберечи і своєю витревалістю в добрім поконати всякі трудности і тим самим до благословенного Твого Царства завсїди належати. Пішли єму сьвятих Своїх слуг, щоби прикладом і словом були єго мудрими провідниками, дай єму численне а добре і ревне духовеньство, заопікуй ся єго молодїжию, щоби ласки хрещеня не стратила, основне, християньске виховане отримала і на пожиточних синів свого народу вийшла; благослови всї родини, щоб панувала з них згода і любов, щоб батьки були прикладними і ревними християнами, а матері визначали ся побожністю і дбалістю в вихованю дїтий; заохоти з посеред него многих до житя досконального, поклич відповідних до стану монашого, до апостольских праць, до геройских жертв за справи Церкви і народу. Просьвіти всїх єго синів і наклони їх серця, щоб як найлїпше пізнали сьв. католицку віру, а визнаючи єї, щоб чули ся щасливими, непохитно при нїй стояли, хочби треба було понести

і мученичу смерть, і щоби після законів сеї сьв. віри уряджували ціле своє жите.

Благослови також і дочасному добру нашого народу, дай єму свобідно розвивати его природні Тобою дані сили, обдари его просьвітою правдивою і незіпсованою, благослови его працям на всіх полях науки і добробиту, поблагослови всіх і всьо, щоби сей нарід, жиючи мирно і щасливо, міг Тобі ліпше служити, а при Твоїй помочи вічну небесну вітчину одержати.

А Ти, Мати і Царице руського краю, Пресьв. Богородице і сьвятий Михаїле Архангеле і сьв. Володимире і сьв. Йосафате і всї Покровителї руського народу, опікуйте ся тим народом завсїди, щоб став він народом сьвятим і сповнив своє післанництво Богом єму наложене, передусїм, щоб навернув схід до сьвітла віри, причинив ся до спільного добра роду людского, був помочию і потїхою сьв. католицкої Церкви, а вічному Царю приносив безперестанну славу, честь і поклін на віки вічні. Амінь.

(100 днів відп. — Гр.-кат. Митр. Орд. 13. липня 1908).

Молитва

в часї заразливих недуг.

Отче небесний! Твій єдинородний Син, а Господь наш Ісус Христос сказав: „просїть і дасть ся вам, пукайте а втворить ся вам.“ Тож в найглубшій покорі упадаю перед Тобою, Отче безконечного милосердя, і зі сльозами в очах молю Тебе: зглянь ся ласкаво на нещасний нарід, що з посеред него неумолима смерть забирає що раз то нові жертви. Господи! Господи! я признаю, що се беззаконя наші стали причиною погуби стільки людий, я сьвідома сего, що се за нашу непамять на смерть мерлець за мерцем зступає у гріб. Ми провинились і тяжко провинились перед Тобою, Боже! Але Ти, Всевідучий, бачиш, що нарід тепер кає ся своїх беззаконий, а наляканий сею страшною карою, щиро бє ся в груди та з глубини серця кличе до Тебе о милосердє. Тож Господи! Ти, що не хочеш смерти грішників, але бажаєш їх наверненя, повздержи справедливий гнїв Свій

і відверни від каючого ся народу сю заразливу недугу. Умилосерди ся над нами, Боже, щоби ми могли в здоровлю і спокою служити Тобі і дякувати по всї дни житя нашого за сю превелику ласку.

А душам тих, що від сеї недуги померли, подай Господи вічний спокій там, де нема нї журби, нї болїв, нї зітхань, но житє вічне. Вчини се, молю Тебе наймилосерднїйший Господи, за молитвами Пресьвятої Владичицї Дїви Марії, Ангелів і Хоронителїв наших і всїх Сьвятих Твоїх. Амінь.

Молитва
в часї голоду.

Сотворителю і Пане наш! Ми прибігаєм до Тебе в сїй нашій недоли і падем на лице перед Твоїм могуцтвом. Господи! не карай нас уже дальше за те, що ми так много разів, споживаючи Твої дари, забували на Тебе, Дателя всякого добра. Не карай нас уже дальше за те, що в часї, коли Ти надїляв нас обильно дарами земними, ми їх надуживали на гріх

та на образу Божу. Небесний наш Отче! Ми знаєм наші тяжкі провини, гірко за них каєм ся і молимо Тебе о опіку над нами, що загибаєм з голоду.

Отче безконечного милосердя! Ти, що на просьбу угодника Твого Мойсея, чудесним способом накормив в пустині свій вибраний нарід, зглянь ся і на негідні мольби наші: Ми благаємо Тебе, Боже, приверни землі єї плодовитість і покріпи земними Твоїми дарами знемощіле наше тїло, щоб ми вдячним серцем славили Твою доброту і милосердє над нами. Амінь.

Молитва

в часї посухи.

Небесний Отче! що в превеликій своїй добротї і милосердю над родом людским також і тяжкими карами доводиш нас до покаяня і поправи, ми молимо Тебе: зглянь ся на нас, що припадаєм до Твоїх сьвятих престолїв і з глубини розкаяного серця кличем до Тебе: не погублюй нас, Господи, задля множества гріхів наших, але поступи з на-

ми після безконечної Твоєї доброти і милосердя. Господи! умилосерди ся над нами, як Ти умилосердив ся над народом Своїм в пустини, коли Ти рукою слуги Свого Мойсея випровадив воду зі скали. Вислухай, Боже, просьби нашої, як Ти вислухав просьби пророка Ілиї і подай обильний дощ нивам розкаяного народу. Умилосерди ся над нами, Господи, бо Ти Богом нашим і до Тебе належить милувати і спасати і тому ми віддаєм славу Тобі, Отцю і Синови і сьв. Духови по всї часи. Амінь.

Молитва

в часї довгої зливи.

Всемогучий Владико сьвіта! Ми в найглубшій покорі приклоняєм перед Тобою колїна і ударяючи чолом до землї, молим у Тебе помилуваня. Ми сьвідомі сего, Боже, що се тяжке горе допустив Ти на нас за наші тяжкі провини. Але ми благаємо Тебе, наймилосернїйший Боже, не погублюй нас, але уже покаравши покажи нам свою доброту і ласкавість. Помилуй нас, Господи,

і як Ти Ноєви слузі Свому післав голубом зелену галузку, що звістила єму конець потопу, так і нам, Всемогучий Боже, пішли сонішні лучі і обуди на ново плодовитість землї.

Вислухай, Господи, горячих молитов бідного народу, зглянь ся на сльози наші і потїш засумовані наші серця. Вчини, наймилосернїйший Господи, щоб ми як найскорше могли вдячним серцем радістно прославляти Тебе одного в Тройцї Бога, тепер і по всї часи. Амінь.

Молитва

в часї сїйби.

В Імя Твоє, Боже, я кидаю се зерно в землю і прошу Тебе: поблагослови мої труди та заходи около ниви, яка з волї съв. Твого провидїня має прокормлювати і мене і мою родину. Ти, Боже, найвисшим паном всеї природи. В Твоїх руках роса і дощ, сонце і тепло. Тож благаю Тебе в покорі серця, подай, Господи, зернови, яке в Імя Твоє засїваю, все те, чого єму потреба, щоб воно зійшло, виросло і' принесло плід.

Хорони, Господи, мою ниву від граду і шкідливих хробів. Відвертай від неї, Боже, і надмірну посуху і довготреваючу слоту. Дозволь мені, найліпший мій Боже і Пане, в здоровлю плоди земні в свою пору зібрати, їх після сьвятої Твоєї волї уживати, і вдячним серцем славити Тебе, премилостивого дателя всіх благ, Отця і Сина і сьв. Духа. Амінь.

Молитва
в часї зборів польних.

Славлю, величаю і дякую Тобі, всемогучий і предобрий Боже, що Ти не поступив зі мною після премножества гріхів моїх, але що після безконечної Своєї доброти Ти кріпив при працї мої немічні сили та дозволив менї й сего року діждатись і збирати овочі моїх трудів, а Твого благословеньства. Не випускай мене, небесний Отче, і надальше зі Своєї могучої опіки а дозволь своєю ласкою, щоб я сих земних дарів уживав на Твою славу та на спасене моєї душі. Нехай ее станесь за молитвами опікунки моєї Пречистої Діви Марії, сьвя-

того Ангела Хоронителя мого, сьв. Покровителя мого, якого імя я ношу і всїх Сьвятих. Амінь.

Молитва

за худобу.

Всемогучий Боже! Ти сотворив чоловіка і дав єму власть над цїлою землею і над усїма звірятами. Ти, Боже, поблагословив численними стадами Авраама і Лота. Ти, Господи, на знак Своєї ласки розмножив худобу Якова в тисячі. До Тебе, Пане неба і землї, і я прибігаю і молю Тебе: поблагослови зьвірята, які Ти дав менї на пожиток і хорони їх від заразливої недуги та дай, щоб я хіснуючись ними, славив пресьвяте Твоє Імя Отця і Сина і сьвятого Духа. Амінь.

Молитва

за пчоли.

Всемогучий Боже! Ти обіцяв дати Ізраїльтянам землю текучу медом і молоком. Ти подав сьвятому Іванови Хрестителеви на поживу дикий мід в пустини. Ти, Боже, Сотворителю й Пане всього, що на небі і на земли,

поблагослови нашу пасїку, хорони єї, Господи від всякої шкоди та дай, щоб ми пожиткуючи з неї благословили Тебе, Дателя всяких благ. Амінь.

Молитва в покусах

Томи з Кемпіс.

Ісусе предобрий! просьвіти мене сьвітлом внутренним і усунь всяку темноту з мого серця. Відверни від мене всякі розсїяня та всї покуси, які мене нападають. Будь менї завсїди на помочи в борбі зі злими духами, допоможи менї поконувати всї пожади. Ти сам, Ісусе, заволодій моїм серцем, щоби я так спокійно могла вихваляти Тебе чистою совістю. Прикажи вітрам і бурям, які розбурхують моє серце, най утихнуть; розкажи морю мого серця а буде великий спокій.

Зішли Своє сьвітло і правду Свою на землю мого серця, бо як Ти Боже, єї не просьвітиш, то буде пуста і неплодна. Злий Свою ласку з висоти небесної, зішли небесну росу і покропи моє серце; спусти воду побожности, нехай відсьвіжить засохлу

землю мого серця, щоби принесла найкрасші та найобильнїйші плоди.

Душу мою привалену тягаром гріхів, піднеси до річий небесних, дай, аби я лишень бажала того, що Тобі подобає ся; щоби я засмакувала собі в небеснім щастю а всякими земними річами бридила ся. Потягни мене, Господи, до себе, відірви від всього того, що переминає, бо нїяка річ сотворена не в силї мене потїшити та заспокоїти мого серця. Злучи мене з Собою нерозірваним узлом правдивої любови, бо Ти сам один вистанеш для того, що Тебе любить, а без Тебе всьо нїчим. Амінь.

Як безбожник відверне ся від усіх своїх гріхів, які творив і буде покутувати та повнити мої постанови і все буде робити по закону і справедливости, то він буде жити і не вмре. На всї проступки єго, які поповняв, вже не згадаю.

(Єзек. XVIII, 21, 22).

О сьвятій Сповіди.

Сповідь, се жалісне визнанє гріхів перед сьвящеником, з наміром одержаня від него розрішеня

До доброї сповіди потреба:

1) зробити точний обрахунок совісти;

2) жалувати, що ти через гріхи утратив небо а заслужив на пекло, а що найважнійше, що ти образив Бога, найвисше Добро і найліпшого свого Отця і Добродія;

3) висказати свої провини ясно, нічо не затаюючи, бо инакше твоя сповідь була би сьвятокрадска;

4) взбудити в собі кріпку постанову, більше не грішити і уникати нагоди, що веде до гріха;

5) відправити покуту, яку сьвященик назначить і направити зло, яке ти заподіяв ближньому.

Заки зачнеш рахунок совісти, горячо помолись до сьв. Духа о пізнанє своїх провин і о сердечний жаль за гріхи. Опісля пригадай собі коли ти сповідав ся послідний раз, чи не забув, або зі встиду *не затаїв* якого тяжкого гріху, та чи відправив наложену покуту? Для улекшеня обрахунку совісти, переходи по черзї заповіди Божі і совістно застанови ся (особливо при гріхах тяжких)

кілько разів ти провинила ся проти кождої заповіди гадкою, словом, ділом *на день, на тиждень, на місяць?*

До сповідальниці приступай з покорою. На сьвященика гляди не як на звичайного чоловіка, але як на заступника самого Христа Господа. Наколи мусиш ждати, доки на тебе не прийде черга, не розмавляй, не пхай ся, але молись і роздумуй о милосердю та доброті Ісуса Христа, що установив сьвяту Тайну Покути. Розважай і се, що сю сповідь ти повинна так точно відправити і з таким сердечним жалем, неначеб се була послїдна сповідь в твоїм житю.

Приступивши до сьв. сповіди, не жди, аж сьвященик зачне тебе питати, але сама скажи, коли ти сповідала ся, чи відправила покуту і якими гріхами ти образила Бога.

Молитва

перед обрахунком совісти.

Милосерний Боже! Ти сам сказав, що не хочеш смерти грішника, але щоб він навернув ся і жив. Отсе я негідна паду на лице перед Тобою і зі сльозами молю Тебе: Поступи, зі мною, Боже, після безконечного милосердя Твого. Не відкидай мене, Господи, задля множества моїх беззаконий, але вчини своєю сьвятою ласкою, щоб я пізнала гидоту моїх гріхів, переймила ся щирим жалем і серцем сокрушеним визнала мої тяжкі провини

перед Твоїм заступником в сьвятій Тайні Покути.

Душе сьвятий, подателю всїх ласк, прийди й допоможи менї достойно приготовитись до принятя сьв. Тайни Покути. Молю Тебе: просьвіти мій розум, щоби я пізнала свої тяжкі провини, скріпи мою память, щоби я пригадала собі всьо, чим я образила мого найлїпшого Бога і Пана; серцю мому подай ласку сердечного жалю і щирої волї, на будуче поправитись і більше нїколи не грішити.

Прибіжище грішників, Маріє, сьв. Ангеле Хоронителю і всї сьвяті Божі Угодники, вставтесь за мною до Бога і випросїть менї ласку, щоби я сю сьв. сповідь так відправила, щоб я могла почути слова: „відпускають ся тобі гріхи, йди в мирі“.

Обрахунок совісти.

Нагадай собі присутного Бога, зітхни до сьв. Духа о ласку пізнаня своїх гріхів і питай ся себе:

Коли я сповідала ся послїдний раз? — Чи не затаїла якого гріха? — Чи я жалувала за гріхи і чи мала щиру волю поправити ся? — Чи я відправила покуту?

Замітки що до іспиту совісти.

Щоби сповідь тобі лекше пішла, щоби ти могла висповідати ся як годить ся, подаємо тобі тут в запитах цілий спис гріхів, в якім ти як в зеркалї, побачиш всї гріхи, яких люди звичайно допускають ся.

Сей спис уложений по десятьох заповідях Божих, до яких влучені також заповіди церковні і гріхи головні.

Якже будеш приготовляти ся до сповіди, то є, коли будеш розбирати свою совість після сего спису гріхів, то треба тобі знати дві річи, а то:

По перше: не гадай, що сей виказ гріхів є на те, щоби ти собі кілька раз его перечитала, навчила ся на память і відтак все те говорила сьвященикови на сповіди. Ні, сей спис гріхів має бути тобі лишень помічю до пізнаня своїх власних гріхів. Бо може бути, що ти на своїй душі не маєш тих всїх гріхів, що тут списані, або можеш мати навіть і такі гріхи, яких в сїм списї нема. Отже на сповіди маєш говорити лишень ті гріхи, які ти при помочи сего спису завважала у себе.

По друге: не думай, що всї гріхи, які в сїм списї вичислені, є конечно гріхами тяжкими, смертельними. Гріх тяжкий, смертельний лишень тодї чоловік сповняє, як зробить щось противного любови Бога, ближнього і себе самого *в важній річи, з цїлою сьвідомістю, з розвагою і зовсїм добровільно.*

А коли ти помимо всякої уваги та стараня при іспитї своєї совісти не зможеш пізнати, чи те, що ти сповнила, є гріхом тяжким чи повседневним, не сумуй та не гризи ся тим. Вистане для тебе, як на спо-

види скажеш сьвященикови всякий гріх так, як ти єго поповнила, то є коли ані не зменшиш ані додаш — скажеш лишень щиро так, як воно дійсно було, а сьвященик вже сам розсудить.

Перша заповідь:

Гадки: Чи не мала гадок проти сьв. віри і чи не занимала ся добровільно тими гадками, або чи може не була недбалою в відверненю тих гадок? — Чи не нуртувала цікаво в тайнах сьв. віри? — Чи не тратила надії на Боже милосердє? — Або чи не грішила в тім намірі, що Бог милосерний і відпустить тобі гріх? — Чи не мала наміру грішити доти, доки схочеш а відтак при кінци житя покаяти ся і жалувати та покутувати? — Чи не вірила занадто у свій розум та в свої діла? — Чи не вірила в забобони, ворожбицтво, сни та чари?

Слова: Чи не нарікала на Бога в нещастю? — Чи не говорила згірдно про сьвяту віру, або чи не заперечувала якої правди віри? — Чи не насьмівала ся з обрядів та богослужень церковних? — Чи не вчила кого яких забобонів? — Чи не вихваляла себе? — Чи не хвалила ся з якого гріха? — Чи не дорікала або чи не ганьбила кого за те, що чесно жиє, не хоче пімстити ся на других, що він совісно заховує Божі заповіди? — Чи не перепинювала кому злою порадою у сповненю доброго діла?..

Діла: Чи не занимала ся якими забобонами, нпр.: чи не брала і не носила з собою яких карток, льосів, зіля на те, щоби устеречи ся нещастя, чи не замавляла від слабости, чи не кидала картами або чи не вживала яких инших способів до відгаданя буду-

чих або відкритя тайних діл? — Чи не читала та чи не переховувала в себе або другому не давала злих книжок, заказаних? — Чи не мала неохоти до добрих діл, чи не мерзила ся ними, або чи не була недбалою на молитві та взагалі в тім, що відносило ся до Божої слави? — Чи не товаришувала та чи не заходила в бесїду з недовірками з нараженєм своєї віри на небезпеченьство? — Чи не брала, або чи кому не давала гроший за яку річ Богу посьвячену? — Чи не радила кому або чи сама не заключала недозволеного супружества або небезпечного вірі?

Недбальство: Чи не була недбалою що до вивченя віри та пізнаня науки католицької Церкви? — Чи не занедбувала просити Божої помочи в покусах і в небезпеченьстві душі? — Чи не була невдячна Господу Богу за одержані ласки? — Чи старала ся мати добрий намір при своїх ділах? — Чи не занехала якого доброго діла задля людського згляду?

Друга заповідь:

Гадки: Чи не мала наміру фальшиво присягати?

Слова: Чи не хулила Господа, Пречисту Діву Марію або Сьвятих? — Чи не вимовляла Божого імени або Сьвятих без потреби і без належної пошани? — Чи не вживала слів Письма сьвятого до жартів а особенно нечесних? — Чи не присягала для марної річи? — Або чи не присягала на неправду, або на таку річ, що не була певною чи то правда? — Чи не присягала на пімсту або на довершенє якого злого вчинку? — Чи не обіцяла чого під присягою а волю мала того не додержати?

Діла: Чи не привела коли кого до кривоприсяги? — Чи не давала кому нагоди до хули?

Недбальство: Чи не зломала обіту, присяги, або чи не була недбалою що до виповненя того, що обіцяла або на що присягла?

Трета заповідь:

Гадки: Чи не мала гадки не піти на Службу Божу в неділю і сьвято? — Або чи не задумувала робити яку тяжку роботу в неділю або сьвято?

Слова: Чи не розмавляла в церкві підчас Служби Божої або підчас иньшого набоженьства і чи то було в неділю або сьвято і як довго? — Чи другим не перепинювала в слуханю Служби Божої?

Діла: Чи не робила сама або чи других не заставляла до роботи в дні сьяточні без справедливої причини і як довго робила? — Чи не уймила належної чести особам духовним? — Чи не безчестила дому Божого залицянями, огидною любовю, бесїдою, сьміхом, жартами? — Чи не ломала наказаного посту і то без достаточної причини? — А коли за позволенєм церковної власти їла мясо в заказані дні, чи виповнила приказані услівя? — Чи в піст, в ті дни, в яких вільно їсти мясо, перед або по їдженю відмовила 5 раз Отче наш і 5 раз Богородице Діво? — Чи в неділю або сьвято не тратила часу на гру в карти, або чи не пересиджувала в коршмі? — Чи не впивала ся? — Чи не їла над міру або захланно? — Чи не попала в церковну клятву? — А може приставала з виклятими від Церкви католицкої?

Недбальство: Може не збороняла своїм слугам та дітям робити в дні сьяточні? —

Чи не опустила з недбальства Служби Божої і науки духовної в дні сьвяточні? — Чи приготовлювала ся належито до принятя сьвятих Тайн і чи приймала їх з належною побожністю? — Чи не була добровільно розсїяною на молитві а як приходили розсїяня, чи старала ся їх відганяти?

Четверта заповідь:

Гадки: Чи не мала ненависти до батька, матери або других старших? — Чи не желала їм зла, як: смерти, нещастя, або чого подібного? — Чи не гордила ними в серци, в гадці, та чи не посуджувала і не підозрівала їх без підстави?

Слова: Чи не нарікала перед другими на родичів та старших, або чи не дорікала їм в очи, або чи не грозила їм чим, або чи не збезчестила їх? — Чи не гордила ними в бесїдї? — Або чи не робила того всього з своїми дїтьми та челядю?

Дїла: Чи не піднесла руки на батька, матїр, або чи яким иншим способом не зробила їм якої прикрости? — Чи була їм послушна? — Чи проти їх волї не ходила на які забави, музики або до коршми? — Чи не взяла що з дому родичів без їх дозволу? — Чи не сварила ся з ними та чи своєю упертістю і непослухом не приводила їх до злости? — Чи не гордила сьвящениками, монахами та монахинями, учителями та взагалї старшими від себе людьми? — Чи не силувала дїтий своїх до заключеня супружества проти їх волї, або дїтий до монастиря, коли они самі не хотїли йти?

Недбальство: Чи помагала родичам як вони потребували твоеї помочи? — Чи доглядала їх в слабости? — Чи не прирікала

кому звязи супружої без їх поради? — Чи старала ся про щоденні потреби свого мужа, дітий та челяди? — Чи виховувала свої діти та челядь в боязни Божій, чи посилала їх до церкви на Службу Божу, проповідь, катехизм? — Чи вчила їх молитви? — Чи мала бачне око на поведенє їх і чи вглядала в те, що вони роблять та куда ходять? — Чи напоминала та карала за проступки?

Пята заповідь:

Гадки: Чи не бажала пімсти? — Чи не бажала ближньому смерти або иншого якого більшого зла, або чи не радувала ся з чужого нещастя? — Чи не завидувала ближньому? — Чи не смутила ся з чужого добра або як ближній мав славу? — Чи не радувала ся як ближній мав яке нещасте?

Слова: Чи не говорила що такого, що другого могло привести до злости? — Чи не говорила сама собі »аби мене смерть постигла, аби мене грім забив, аби я до вечера не дочекала« і т. п.? — Чи що такого не желала другому? — Чи не радила кому на пімсту, на кривду, на вбийство, або чи не позволяла на таке, або чи не хвалила такого? — Чи не обмовила або не очернила кого? — Чи не злорічила кому? — Чи замість дати убогому милостиню, не відправляла єго лайкою та проклонами? — Чи не напоминала за остро своїх підчинених? — Або чи не напоминала радше з гніву та злости, як для самої справедливости?

Діла: Чи не вдавала ся коли в небезпеченьство житя або гріха? — Чи не пошкодила собі коли на здоровлю надмірною їдою або питєм? — Чи не мстила ся над ким за

кривду? — Чи не образила кого, або чи не била? — Чи не зачинала з ким сварки та чи не приводила кого до гніву, або чи не мала на кого ненависти? — Чи не водила ся непотрібно по судах і чи не провадила непотрібних процесів? — Чи не згіршила кого, особливо молодших, своїм злим поведенєм, або чи не супротивляла ся тим, що добре чинили та чи не спонукувала кого до якого зла? — Чи не давала кому якого шкідливого лікарства на те, щоби єму пошкодити?

Недбальство: Чи старала ся упімнути ближнього свого як що недоброго робив, або чи порадила кому як могла і потреба було, особливо як хто просив тебе о пораду? — Чи радо давала ся перепросити як тебе хто чим образив, чи може оминала єго, як він хотів тебе перепросити? — А чи не відкладала перепросити кого, як ти єго образила? — Чи надоложила за кривду або за образу? — Чи витала ся зі своїм неприятелем як той хотів з тобою привитати ся? — А чи привитала ся вперед з ним як ти єго образила?

Шеста і девята заповідь.

Над сими двома заповідями годі обширно розводити ся а то зачерез те, що всьо, що відносить ся до сих двох заповідий, є неначе смола, що до неї всьо липне, так і всяке, що до сих гріхів відносить ся, брудить серце та гидить душу. Отже хто прогрішив ся проти сих двох заповідий, дуже легко спізнає свої гріхи. Скажемо лишень те, що гріхи проти сих двох заповідий є заразою, яка нищить майже цїлий сьвіт і пхає єго до пекла. — Як жеж і ти заражена тою пошестю, то щоби з неї вийти, мусиш добре розібрати свою совість що до найдрібнїйших річий

і так щиро висповідати ся з усього. Перейди отже передусім чувства: память, розум, волю; вглянь у всї свої змисли, особливо: очи уши а передусім дотик. Вглянь у всї свої гадки, слова і дїла. Пригадуй собі навіть на сни, бо може бути, що ти мала уподобанє навіть в огиднім снї як пробудила ся. Застанови ся добре, чи ти кого не принукувала до якого огидного гріха? — Чи не помагала кому до того гріха листами, подарунками та даванєм гидких книжок і ґазет? — Чи не хвалила ся тим гріхом? — Чи не говорила чого про той гріх, особливо перед молодшими, або що гірше, перед малими дїтьми? — Чи не приводила сама себе або других до того гріха гидкими образками, рисунками, книжками, піснями, рухами, танцями, радою, намовою, захороною або таки впрост злим прикладом? — Пригадай собі, чи в злім намірі що до того гріха не вбирала ся, не ходила до церкви, на забави, поміж сусїдів? – Чи не була недбалою при відкидуваню покус що до того гріха? — Чи в часї покуси взивала Божої помочи, захорони Пречистої Дїви Марії та Сьвятих?

Знай добре, що при визнаваню на сповіди сих гріхів, мусиш передусім сказати обставини то є особу, з якою ти той гріх поповнила і місце, де се стало ся. Пригадай собі, чи не позволяла собі на які жарти, або що з такою з особою, якій говорила, що маєш намір з нею одружити ся? — Чи не кинула через сей гріх між мужа а жінку головню пекольної незгоди?

Вкінци знай, що найменшого проступку, найменшої провини в тій річи, не повинна ти уважати за дурницю, бо так як зачерез маленьку іскорку ідуть з димом цїлі госпо-

дарства, села та міста, так і що до того: з кождої дрібнички буває велике нещастє і в души кождої поодинокої особи і в цілій суспільности. Отже знай, що **всяке незаховане сих заповідий — як оно добровільне і з розсудком сповнене — є тяжким гріхом.**

Сема і десята заповідь:

Гадки: Чи не мэла охоти що вкрасти кому, ошукати ближнього або не віддати довгу? Чи не мала гадки помножити свій маєток задля захланности нечесним способом? — Чи не мала гадки не віддати позиченої річи?

Слова: Чи не помогала на шкоду ближнього радою або похвалою? — Чи не вживала неправди або й кривоприсяги, щоби затаїти яку чужу річ?

Діла: Чи не провадила непотрібних процесів? — Чи не купувала краденої річи, хотяй знала, що була крадена? — Чи не купила дешевше яку річ, хотяй знала, що більше була варта? — Чи не продавала яку злу річ за добру, або чи не мішала злу з доброю? — Чи при продажи якої злої річи не украшувала єї та чи не прихвалювала? — Чи при купні якої річи не ганила єї, щоби за безцїн купити? — Чи на непотрібні річи не марнувала час та гроші, може навіть не свої? — Чи не ошукувала кого підчас гри або чи не ошукувала кого на вазї і мірі при продажі? — Чи не занимала ся лихвою? — Чи не брала у кого заставу і то несправедливого, то є більшого як треба, як одежі, худоби, збіжа, поля а потому чи не крутила так, щоби той застав в тебе лишив ся? — А може заставлену г себе річ вживала як свою без дозволу вла-

стителя? — Чи не вбирала ся та не вистроювала ся понад свій стан і чи не справляла дорогої непотрібної одежі зі шкодою своєї родини? — Чи не нищила чужих засївів по полях? — Чи не випасала кіньми чужої паші, або чи не казала дітям гнати на чуже? — Чи не зробила якої иншої шкоди ближньому? — Чи не платила сама собі з чужого і чи не жадала якої винагороди за щось що тобі зовсїм або не дуже належало ся? — Чи позичену у кого річ віддала на час, чи властитель мусїв у тебе впоминати ся а ти ще може за те й гнївала ся на него? — Може як той забув, що ти в него позичила, а ти й не гадала віддати, а як вже задавнило ся, то ти вживала як свою власну річ? — Чи винагородила кому заручену річ, як той, за кого ти ручила, вмер не віддавши? — Чи не брала якої лихви, або чи не робила якого контракту заказаного правом і справедливістю і чи перед тим не забула порадити ся що до тої річи в якого совісного чоловіка? — Чи не нищила таких річий, що не були твоєю власністю а лиш на час винаймлені, нпр., дім, поле і т. п.

Недбальство: Чи додержала обітниць, які дала в контрактах, або добровільної угоди? — Чи не лїнувала ся до праці, яку ти була обовязана робити? — Чи не задержувала слугам та робітникам належної їм заплати? — Чи не обтягала їм з платнї? — Чи не обтягала їм з платнї за те, що підчас твоєї роботи нехотячи яку річ ушкодили або знищили? — Чи не задержувала в себе якої знайденої річи не питаючи про властителя, або як властитель питав в тебе за нею а ти чи не таїла? — Чи не завідувала недбало сиротиньским, вдовиним та церковним майном, або майном якого товариства чи брат-

ства? Чи не відмовила своєї помочи такому, що був в наглій або конечній потребі? — Чи ратувала їх тоді чим зі свого майна, як позичкою без проценту або яким заставом? — Чи давала милостиню убогим? — Чи старала ся перестеречи ближнього перед нещастєм, шкодою? — Чи перепинювала якому злу, коли було в твоїй силі, як ти була нпр. над ким настоятелькою?

Осьма заповідь:

Гадки: Чи не підозрівала другого, або чи не посуджувала без достаточної підстави? — Чи не посуджувала кого о чарівництво, ворожбитство, крадїж і т. п?

Слова: Чи не виявила перед ким свого підозріня або посуджуваня на ближнього? — Чи не виявила якої річи, яку тобі хто повірив під обовязком захованя тайни? — Чи не сказала неправди на ближнього або й зі шкодою для него? — Чи не говорила перед ким на ближнього таких злих дїл, про які кромі тебе ще нїхто не знав? — Чи не обмавляла кого в якій тяжкій річи, про яку ще нїхто не знав, або чи не слухала радо як другі обмавляли? — Чи не розносила поголосок, які наносили шкоду ближньому? – Чи не занимала ся сплетнями? — Чи не підхлїбляла ся кому? — Чи не підлизувала ся кому на те, щоби тим способом зискати що, або щоби навіть тим пошкодити ближньому? — Чи кого не зневажила? — Чи не намовляла кого до фальшивого зізнаня, або чи сама фальшиво не сьвідчила?

Дїла: Чи не вносила незгоди між других? — Чи не скаржила кого фальшиво? – Чи не таїла в судї правди, тому, що одних ти любила а инших ненавиділа? — Чи не пошкодила

кому обмовою до того, що він стратив роботу яку мав, або не дістав роботи, яку мав дістати?

Недбальство: Чи перепинювала — як могла — обмовам, або иншим яким злим бесідам, що приносили шкоду ближньому? — Чи віддавала належну честь тим, яким ти повинна був віддавати?

Обрахунок совісти

для тих, що вистерігають ся тяжких гріхів і часто сповідають ся.

Як приготовлюєш ся до сповіди і до сьв. Причастия?

Чи відправила назначену покуту?

Чи була послушна приказам і радам сповідника?

Чи побожно, щиро і для слави Божої та для свого спасеня відправляла свої звичайні набоженьства?

Чи відносиш пожиток з сих сьвятих Тайн, то є зі сповіди і сьв. Причастия?

Чи відганяла покуси проти якого свого власного набоженьства?

Чи для встиду або боязни, або инших яких несправедливих причин не опускала звичайного свого набоженьства?

Чи не пересиджувала цілими годинами в церкві задля того, що чула смак в молитві, а через те занедбувала обовязки свого стану?

Чи старала ся збільшити в собі любов Божу, та чи витревало старала ся о набуте чеснот?

Чи обовязки свого стану виповняла ревно, з замилуванєм і посьвяченєм?

Чи часто в день підносила душу свою до Бога, та чи дякувала Господу Богу за дізнані ласки і добродійства?

Чи терпеливо зносила прикрости житя та догани других зачерез свою побожність?

Чи не мала ненависти та гніву проти кого?

Чи не мала до чого такий наклін, що задля него готова була радше образити Господа Бога, як того відречи ся?

Чи не мала навички других скоро підозрівати та судити?

Чи не була скора до лаяня, до сварки?

Чи не дбала занадто о їду і напій, чи не перебирала в них, чи не дбала за богато про свої потреби, чи не любила вбирати ся понад свій стан?

Чи не шкодила здоровлю надмірним яким набоженьством або нерозсудним умертвленєм?

Чи поконувала та вмертвляла головно ті пристрасти, до яких ти з природи або зі звичаю склонна?

МОЛИТВИ ПЕРЕД СПОВІДИЮ.

Отче небесний! Я тяжко згрішила перед Тобою і тому не сьмію піднести очий до Тебе, Бога мого. Я гордо спротивила ся сьв. Твоїй воли, подоптала Твої сьв. заповіди і проміняла любов Твою за гидь гріховну! Боже в Тройці єдиний! Ти сотворив мене на свій образ і подобу і дав

мені безсмертну душу, а я жила неначе нерозумне сотворіне. Ти, Боже, призначив мене до вічного щастя в небі, а я віддала себе в нещасну неволю диявола.

Ти, Боже, сьвятість сама, перед Твоїм величеством падуть ниць Херувими, а я нужденний червак земний важила ся Тебе зневажати. Боже мій, я впала так тяжко, що більше полюбила земску марноту і гріх, як Тебе, найвисше Добро моє. Но Господи, Ти бачиш тепер моє серце. Боже мій, Ти бачиш, який біль переймає мою душу задля безчисленних моїх беззаконий. Прости мені, Господи, прости мені! Здійми з мене нещасної гріховний тягар! Очисти мене, Боже, з беззаконий моїх! Умилосерди ся наді мною, Боже, а я буду Тобі від нині служити вірно і щиро і жити лише для Твоєї слави, Боже мій. Амінь.

Молитва покутна
царя Манассиї.

Господи Вседержителю, Боже отців наших Авраама, Ісаака і Якова і роду їх праведного! Ти

сотворив небо і землю зі всею їх красотою, Ти звязав море словом приказу Свого. Ти замкнув бездну і запечатав єї Своїм страшним і славним Іменем. Тебе всьо боїть ся і всьо дрожить перед лицем Твоєї слави, бо необмежена є велич слави і страшний гнїв грози Твоєї на грішників. — Але знова незміриме і недосяжне є милосердє Твоє, Боже мій, бо Ти Паном найвисшим, найлїпшим, найтерпеливішим і наймилосернїйшим. Ти болїєш над злобою людскою. Ти, Господи, задля превеликої доброти Своєї обіцяв зглянутись на покуту і простити тим, що проти Тебе прогрішили ся, бо покуту Ти з превеликого милосердя назначив грішникам для їх спасеня. — Ти, Господи, не постановив покути для праведних: Авраама, Ісаака і Якова, що не прогрішились проти Тебе, но Ти постановив покуту для мене грішної, бо число гріхів моїх понад число морского піску. Розмножили ся гріхи мої, Господи, розмножили ся гріхи мої і я недостойна глянути та дивитись на висоту небесну по

причині многих неправедностий моїх. Я згорбила ся від множества зелїзних ланцухів, (гріхів моїх) що вже не в силї піднести голови і нема для мене полекші. Бо я роз'ярила гнїв Твій; я творила перед Тобою лукавство; я не виповнила Твоєї волї і не заховала приказів Твоїх. Але нинї я склоняю колїна свого серця і прошу Тебе о милосердє. Згрішила я, Господи, згрішила і я сьвідома беззаконий своїх. Але прошу Тебе і молю: прости менї, Господи, прости менї. Не погуби мене враз з беззакониями моїми. Не гнївай ся на мене вічно і не памятай менї злоби моєї. Ти Боже, Богом каючих ся! Тож покажи на менї сю доброту Свою і спаси мене негідну по великому Свому милосердю, а я буду Тебе хвалити по всї дни житя свого, бо Тебе славлять всї небесні сили і Твоя є слава во віки вічні. А.

Молитви покаянні

преподобного Андрея Критского.

Іди, нещасна душе моя, враз зі своїм тїлом, сповідай ся Творцеви всесьвіта; залиши вже давне

безумство, а принеси Богу сльози покути.

Пішов я прикладом Адама, непослухав Бога, а тепер бачу, що задля гріхів моїх Бог мене опустив і лишив утїх і царства вічного.

Горе менї! Чому ти нещасна душе моя стала подібна до Еви? Чому ти простягла руку до заказаного дерева і покушала овочу безумства?

Ти, Сотворителю, справедливо прогнав Адама з раю, бо він не заховав одної заповіди Твоеї. — А щож жде мене нужденного, мене, що завдно відкидаю Твої животодайні слова?

Я перевисшив убийство Каїна, бо я добровільно став убийником совісти; я служив тїлови, а проти душі воював лукавими своїми дїлами.

Авелевої праведности я не наслїдував, Ісусе! Я нїколи не приніс дарів Тобі милих, нї дїл Тобі угодних, нї жертви чистої, нї житя невинного.

Згадай жеж, душе моя, на той день і годину, коли Бог з'явить ся. Ридай і плач, щоб Тобі дове-

лось бути чистою в годину страшного суду.

Ти, душе моя, сама вворила на себе всї спусти гнїву Божого, і як землю потопом, ти затопила все тїло, всї свої дїла і все житє, а сама стала внї спасаючого ковчега.

Колись Господь спустив огонь і спалив Содомлян за гріхи їх. Ти душе запалила огонь пекольний і в нїм маєш згоріти.

Надходить, душе моя, конець, надходить, а ти о се не дбаєш і не готовиш ся. Встань, — уже при дверех Судия! Час житя минаєсь наче сон, неначе цьвіт, чому ж отже вганяєш за марнотами?

Спамятай ся, душе моя — роздумай над своїми поступками, постав їх собі перед очи, пролий рісні слези покути, визнай перед Христом дїла свої і помисли та стань праведною.

Не було в житю людскім гріха, нї проступку, нї злоби, якої я не допустив би ся гадкою, словом і дїлом, Спасе!

Піди, душе моя, за прикладом кровоточивої, приближи ся і дїткнись риз Христових, щоб ти

ісцілила від ран своїх і щоб почула від Него слова: „Віра твоя спасла Тебе!“

Прокажена рука Мойсея нехай пересьвідчить тебе, душе моя, що Бог може проказу очистити. Тож не попадай в розпуку, хоч ти вся покрита струпами гріхів.

* * *

Всї тайни свого серця я розкрила перед Тобою, Судиєю своїм. Тож зглянь ся на покору мою, зглянь ся на смуток мій, зглянь ся на суд, що я сама видала проти себе і помилуй мене, милосерний Боже отцїв наших!

Лякають і страшать мене: огонь пекольний, тяжкі докори, що неначе черв будуть точити совість, лякає мене і скреґіт зубів у вічних муках! Тому благаю Тебе: пощади мене, Спасителю, прости менї і позволь, щоб я найшла ся між вибраними Твоїми.

Хоч я тяжко згрішила, Спасе, але знаю, що Ти чоловіколюбець. Ти хоч караєш, але жалїєш над грішником і над ним милосердиш ся. Коли бачиш, що грі-

шник плаче, Ти спішиш на подобу отця, щоби призвати блудного сина.

Я стою в покорі перед дверми Твого милосердя, Спасе; не вкинь до пекла мене, невірну слугу, але подай мені прощене гріхів.

Я попала в гріхи, неначе поміж розбійників. Я ціла покалічена і покрита ранами. Але Ти, Христе Спасителю, прийди і уздорови мене.

Як ти виратував Петра, що кликав: „спаси мене!“ так вибави мене від зьвіря, що нападає на мою душу і виведи мене з пропасти гріховної.

Я як розбійник кличу до Тебе: „помяни мене!“ Я як Апостол Петро гірко плачу і молю Тебе, Спасителю: облегчи мені гріховний тягар.

Я благаю Тебе, як митар: будь мені милосерний; проливаю сльози як блудниця, тож прости мені.

На подобу жени Хананейскої взиваю і я: помилуй мене, Сину Давидів!

Достойних плодів покути не домагай ся від мене, Боже, бо сила моя змаліла в мені. Але Ти

сам подай мені сокрушене серце і покору духа; щоб я їх принесла Тобі, мій Спасителю, як жертву Тобі милу.

Судиє мій! Ти, що маєш прийти з Ангелами судити сьвіт, — поглянь милосерним оком на мене і хоч я найгрішнійша з поміж усіх людий, прости і помилуй мене. Амінь.

Приступивши до сповіди говори

Молитву:

Я грішна людина сповідаю ся Господу Богу всемогучому, в Тройці сьвятій єдиному, Пречистій Діві Марії, сьвятому Ангелови Хоронителеви, всім Сьвятим і тобі, Отче духовний з усіх гріхів своїх, якими я прогнївила Господа Бога мого від сьв. Хрещеня, від коли я прийшла до розуму, а найбільше від послідної моєї сповіди: ділом, словом, мислию і всіма чувствами.

Замітка:

Коли сьвященик дає розрішенє, бий ся в груди і кажи: Боже, милостив будь мені грішній. По розрішеню, коли сьвященик

дасть знак, що можна відійти, перехрести ся і піди спокійно перед сьв. Тайни або перед образ Прч. Діви Марії і подякуй Господу Богу, що увільнив тебе від гріхів.

МОЛИТВИ ПО СПОВІДИ.

Слава Тобі, Господи, слава Тобі Царю, слава Тобі Сотворителю мій і Спасителю, що Ти не дав менї загинути в безоднї гріхів, а виратував мене як виратував Петра потопаючого в мори. Славлю, величаю і дякую Тобі, Господи, за сю превелику ласку, а з вдячности за се, кріпко постановляю любити лише Тебе одного і служити Тобі до послїдної хвилї житя так, як Ти сам сего бажаєш. Прийми, премилосерний Ісусе, сю мою щиру заяву і вчини Своєю могучою ласкою, щоб я додержала сего, що Тобі тепер обіцюю. Амінь.

Молитва.

Слава, честь і поклін Тобі, безконечно милосерний Боже, що

Ти зглянув ся ласкаво на мої сльози і не погордив моїм розкаяним серцем. Боже мій! Ти неначе євангельский Отець вийшов на зустріч мені, блудній дитині, і здіймив з мене тягар ґріхів. Ти, Боже, розірвав окови, якими звязав мене пекольний ворог. Ти приніс щастє моїй совісти і надземский спокій.

Боже! я пересьвідчила ся, що милосердє Твоє безконечне, а ласкавість безмежна! Ти, Боже, не покарав мене по безлічи моїх беззаконий, але очистив мою душу і приняв мене негідну за свою дитину.

Але Ти, Боже, знаєш мою нестійність, знаєш також силу та завзятість ворогів душі моєї; тому благаю Тебе: подай мому розумови сьвітло, щоб я вже ніколи не зблудила з дороги сьвятих заповідий Твоїх і волю мою утверди в добрім, щоб я лише Тебе одного любила і Тобі одному служила по всї днї житя мого. Амінь.

Молитва
до Пречистої Діви і Сьвятих.

Пресьвята і преблагословенна Діво Маріє! Ти вже премногим

грішникам випросила ласку навернення і ласку видержаня в добрім. Тому я в покорі серця прибігаю до Тебе і молю Тебе: випроси мені, Маріє, у Божественного Твого Сина, щоб я вірно додержала всього того, що я нині при сьв. Сповіди постановила та обіцяла. Вчини, Маріє, щоб я вже ніколи не відступила від Твого Сина, а Бога мого. Амінь.

Сьвятий Ангеле Хоронителю, Сьвята моя Покровителько і всї сьв. Божі Угодники, вставтесь за мною до Бога і випросїть мені сю ласку, щоб я вже нїколи не захитала ся в добрім, та щоб нїякі покуси, нї прикрости житя не змогли мене відлучити від любови Христа Бога. Амінь.

Замітка. Тепер відмов назначену покуту набожно і з увагою, віддай поклін Ісусу Христу укритому в сьв. Тайнї Евхаристиї і вийди з церкви спокійно. — По сьв. сповіди не віддавай ся забавам і непотрібним розмовам, но старай ся цїлий час обернути, чи через читанє набожне, чи через молитву на приготовленє до принятя Ісуса, котрий має загостити до твого серця.

СІМ ПСАЛЬМІВ ПОКАЯННИХ.

—

I. Псалом 6.

Господи, не в розяреню Своїм винуй мене, анї в гнїві Своїм карай мене.

Помилуй мене, Господи, бо я немічний; уздоров мене, Господи, бо стревожили ся всї кости мої.

І душа моя затревожила ся дуже і Ти, Господи, доки-ж відвертати ся будеш?

Оберни ся, Господи, і вибави душу мою, спаси мене задля милости Своєї.

Бо нема в смерти такого, щоб згадував на Тебе; а в пеклї хтож Тебе визнавати буде?

Я утрудив ся зітханєм своїм, обмиваю на кожду ніч ложе своє, сльозами своїми постїль свою зрошую.

Поникли від ґризоти очи мої; зістарів ся я межи всїма ворогами своїми.

Відступіть же від мене всї дїлаючі беззаконнє, бо учув Господь голос плачу мого.

Почув Господь молене моє, Господь приймив молитву мою.

Най засоромлять ся і затревожать ся всї вороги мої, най завернуть ся і завстидають ся скоро, скоро.

Слава: І нинї:

II. Псалом 31.

Блаженні ті, котрим прощені беззаконности і котрим прикрили ся гріхи.

Блаженним чоловік той, котрому Господь не вчислить гріха і в котрого устах нема облуди.

Понеже замовчав я гріхи свої, длятого зістаріли ся кости мої від нарікання мого цїлий день.

Бо як день так ніч затяжіла надімною рука Твоя: прийшла на мене мука: неначе би застрягло в менї терне.

Беззаконність свою я спізнав і гріха свого не затаїв; я сказав „виповім перед Господом беззаконність сам на себе“; а Ти зараз простив безбожність серця мого.

За те помолить ся до Тебе всякий побожний в час відповідний; бо вжеж при наплпві

вод многих годї приближати ся до Тебе.

Ти є прибіжище моє в смутку, що мене обгорнув; радосте моя, вибави мене від тих, що мене обступили.

Врозумлю тебе — каже Господь — і наставлю на дорогу, якою маєш ходити, утверджу над тобою очи мої.

Не будьтеж люди як кінь та мул, що не мають розуму; водилом і уздою стягають челюсти їх, як не хотять до Тебе зближити ся.

Многі біди на грішника; уповаючого же на Господа, милосерде обійме.

Веселїть ся о Господї і радуйте ся праведні; хвалїть ся Ним всї праві серцем.

Слава: І нинї:

III. Псалом 37.

Господи, не в розяреню Своїм винуй мене, анї в гнїві Своїм карай мене.

Се бо стріли гнїву Твого застрягли в менї і Ти утвердив надімною руку Свою.

Нема здоровля в тілї моїм задля гнїва Твого, нема відпочинку в костях моїх задля гріхів моїх.

Бо проступки мої перевисшили голову мою, як тягар великий затяжіли надімною.

Розятрили ся і розгноїли ся рани мої задля безумія мого.

Я розболїв ся і скорчив ся зовсїм, цїлий день ходжу сумуючи.

Бедра мої повні поруганя та нема нїчого здорового в тілї моїм.

Збіджений і пригноблений зовсїм: ридаю від стогнаня серця мого.

Господи, перед Тобою все бажане мое і мое зітхане не утаїло ся перед Тобою.

Стревожило ся серце мое, опустила мене сила моя і сьвітло очий моїх, і воно вже не е в менї.

Други мої і приятелї мої насупроти мене повставали; а свояки мої з далека від мене поставали.

А вороги мої силують ся, шукаючи душі моеї; шукаючи злого на мене, виговорюють марні річи і цїлий день промишляють зраду.

А я мов глухий не чую, мов німий не втвораю уст своїх.

І став я мов той чоловік, що не чує і не має оборони в устах своїх.

Но я на Тебе уповав: Ти вчуєш мене, Господи, Боже мій.

Бо я казав: щоби вже ніколи не потішили ся вороги мої за те, що, коли поховзнула ся нога моя, они сьміяли ся з мене.

Я бо все на рани готовий і болїзнь моя передімною є завсїди.

Бо до проступку свого хочу признати ся і буду журити ся задля гріху свого.

Вороги же мої жиють і взмогли ся надімною, умножили ся ті, що ненавидять мене неправедно.

Що віддають менї злим за добре, оклеветали мене за те, що убігаюсь за чеснотою.

Не остави мене, Господи Боже мій, не відступи від мене.

Поспіши на поміч мою, Господи спасеня мого.

Слава: І нинї:

IV. Псалом 50.

Помилуй мене, Боже... (гляди на сторонї 10).

V. Псалом 101.

Господи, вислухай молитву мою і плач мій нехай до Тебе дійде.

Не відвертай лиця Свого від мене в той день, коли я сумую: нахили до мене ухо своє в той день, коли я призову Тебе, скоро вислухай мене.

Бо отсе счезли як дим дни мої, а кости мої як тріски зісохли.

Я підкошений як трава і зісохло серце моє так, що я забув спожити хлїба мого.

Від голосного зітханя мого присхло тїло до костий моїх.

Я подібний став до пеликана пустинного, та до нічної сови в розвалинах.

Не спав я і був мов би той птах, самотно сидячий на даху.

Цїлий день насьмівали ся з мене вороги мої, а ті, що колись хвалили мене, тепер проклинали мене.

Тому то я хлїб свій споживав мов попіл, а напій свій розпускаю сльозами,

задля гнїву Твого і ярости Твоеї, бо Ти був мене вивисшив а тепер скинув мене за гріхи мої.

Дні мої проминули як тінь, а я зісох мов сіно.

Ти же, Господи, во віки перебуваєш, а память Твоя від роду до роду.

Ти вставши змилуєш ся над Сионом, бо вже час змилувати ся на ним, вже приспів час.

Бо слугам Твоїм дорогоцінними стали камені єго (Сиона) і кожду порошину землї єго они великоцїнять.

І будуть бояти ся всї народи Імени Господнього і всї царі земскі слави Твоєї.

Бо Господь збудує Сион та явить ся в славі Своїй.

Погляне на молитву покірних і не погордить мольбами їх.

Щоби се переказано було иншим народам і щоби нарід новосотворений похвалив Господа.

Бо він завсїди прихиляв ся з висоти сьвятої Своєї: Господь з неба на землю поглядав.

Щоби учути зітханя скованих, щоби освободити синів на смерть засуджених.

Щоби они звістили в Сионї Імя Господне і хвалу Єго в Єрусалимі.

Як зберуть ся народи в купі і царі на службу Господеви.

Тому я спитаю завчасу, в силї віка мого: „скорочене днїв моїх дай менї пізнати“.

Не бери мене зі сьвіта в половинї днїв моїх: лїта бо твої в роди родів тревають.

Від початку Ти, Господи, землю оснував, і дїлом рук Твоїх є небеса.

Они минуть, а Ти перетреваєш і всьо як одїж постаріеть ся і як одїне звинеш їх і змінять ся.

Лиш Ти той самий і лїта Твої не уменшать ся.

Сини слуг Твоїх у Тебе на віки мешкати будуть, а потомство їх во віки щасливе стане.

Слава: І нинї:

VI. Псалом 129.

З глубини пропасти кличу до Тебе, Господи: Господи вислухай голос мій.

Най будуть уши Твої уважні на голос моленя мого.

Бо як зачнеш, Господи, розслїджувати беззаконьства, то Господи, хто устоїть ся? Бо лиш у Тебе є очищене.

Задля Імени Твого терпеливо ожидав я на Тебе, Господи, ожидала душа моя на слово Твоє, уповала душа моя на Господа.

Від зорі утренної до ночи, від зорі утренної най уповає Ізраіль на Господа.

Бо у Господа милосердє і богате спасенє і Той вибавить Ізраіля від всїх беззаконьств єго.

Слава: І нинї:

VII. Псалом 142.

Господи, вислухай молитву мою, послухай ласкаво моленя мого в правдї Твоїй, вислухай мене в справедливости Твоїй.

І не починай суду зі слугою Твоїм, бо не може оправдати ся перед Тобою нїхто з живучих.

Бо отсе завзяв ся ворог на душу мою, придоптав до землї житє моє.

Посадив мене в темнотї як мертвих від віка: і знидїв в менї дух мій, залякало ся в менї серце моє.

Спогадав я часи давні, задумав ся я над всїма дїлами Твоїми, над дїлами рук Твоїх розважав я.

Тай підніс я до Тебе руки свої; душа моя стала перед Тобою як земля зісохла.

Вислухай мене, Господи, як найскорше, бо знидів дух мій.

Не відвертай лиця свого від мене, бо стану подібним до тих, що сходять в гробову яму.

Вислухавши, учини ми в зараню милосердє Своє, бо я на Тебе уповаю.

Покажи мені дорогу, якою маю йти, бо я до Тебе звернув душу свою.

Вирви мене від ворогів моїх, Господи, се я до Тебе прибіг; навчи мене творити волю Твою, бо Ти єси Бог мій.

Дух Твій благий поведе мене на дорогу праву: задля Імени Твого, Господи, Ти оживиш мене правдою Своєю.

Виведеш зі смутку душу мою і в своїм милосердю винищиш ворогів моїх.

І вигубиш всіх, що напосіли ся на мою душу, бо я є слуга Твій.

Слава: І нині:

Беріть їжте, се є Тіло моє. Пийте з неї всї, бо се є Кров моя нового завіта, що пролита за всїх на відпущенє гріхів. (Мат. XXVI, 27—26).

Сьвяте Причастиє.

В житю християнина є *дві найважнійші хвилі:* хвиля смерти, коли то християнин має стати перед справедливим Судиєю Христом і хвиля сьв. Причастия, коли то Христос приходить до християнина відвідати єго. По нашій смерти Христос виступить як строгий судия; в сьв. Причастию Христос приходить повний любови і милосердя. Як не хочеш дрожати колись перед Христом зі страху, приймай Єго тепер з ушанованєм та з любовю.

Достойне сьв. Причастиє наділює душу превеликими скарбами ласк Божих. Воно усуває з душі гріхи повседневні, хоронить перед гріхами тяжкими, усмирює пристрасти, дає сьвітло і силу в борбі зі злом.

Достойне сьвяте Причастиє помножує в нас ласку осьвячаючу, наділює спокоєм душі, лучить нас з Христом Богом і є для нас запорукою воскресеня до небесної слави. — Хто достойно причащає ся, той, по

словам самого Ісуса Христа, мешкає в Ісусї Христї, а Ісус Христос мешкає в ньому.

Порозумій отже, що всї богатства і достоїньства сьвіта нїчим в порівнаню зі скарбами і достоїньством, якими Христос надїлює тебе в сьв. Причастию. Тому вже кілька днїв наперед приготовлюй ся до сьв. Сповіди і сьв. Причастия; а приготовлюй ся ревнїйшою молитвою, точнїйшим стереженєм змислів і охотнїйшим повненєм обовязків свого стану.

Молитви перед сьв. причастиєм.

Молитва сьв. Василия Великого.

Владико, Господи Ісусе Христе, Боже наш, жерело житя і безсмертности, Творче всього видимого і невидимого, предвічний Сине предвічного Отця! Ти з превеликої доброти приняв на Себе людске тїло і за нас невдячних і грішних пішов на хрест і своєю Кровю відновив нашу гріхом зіпсовану природу! — Ти безсмертний Царю, прийми моє розкаяне, нахили ухо до мене і вислухай слів моїх: я згрішила, Господи,

згрішила перед небом і перед Тобою і стала недостойна того, щоби глянути на висоту слави Твоєї. Я бо, Господи, переступила сьвяті Твої заповіди, погордила Твоїми приказами і тим тяжко образила Твою доброту! Но Ти, найлїпший і наймилосернїйший Господи, не хотїв, щоб я погибла враз зі своїми беззакониями, але Ти ждав терпеливо на моє навернене. Ти, Господи, сказав устами пророка, що не хочеш смерти грішника, но щоби грішник навернув ся і жив. Так є. Ти, Владико, не хочеш погубити сотворіня рук Своїх і не люба Тобі погибель чоловіка. Але Ти хочеш, щоби всї прийшли до пізнаня правди і щоби всї доступили спасеня. Тому то й я хоч стала невільницею гріха, хоч пішла за пристрастями, хоч осквернила в собі Божий образ, однак не попадаю в розпуку. Памятаю, що я сотворінєм Твоїм, наймилосернїйший Боже.

Тож уповаю на Твою безконечну доброту і приходжу до Тебе. — Прийми мене, Господи, як Ти приняв Магдалину, роз-

бійника, митаря — і здійми з мене сей тягар гріхів моїх. Ти, Господи, взяв на себе гріхи цілого сьвіта; Ти цілиш людскі немочі; Ти призиваєш до себе і успокоюєш утруджених і обремененних; бо Ти, Господи, прийшов на землю, не задля праведних, але щоби грішників призвати до покути. Тож молю Тебе, Господи: очисти мене від всякої душевної і тілесної скверни; навчи мене жити сьвято і в боязни Твоїй, щоб я чистою совістю удостоїла ся приняти Пресьвяте Тіло Твоє і Пречисту Кров Твою і мав Тебе живучого і перебуваючого в мені з Отцем і сьвятим Духом. Лиш прошу Тебе, Господи Ісусе Христе Боже мій, щоб Причастиє пречистих і житє даючих Твоїх Тайн, не було мені на осудженє і щоби я через негідне приниманє їх не стягнула на себе ще більшої недуги душі і тіла. Але вчини, щоб я до кінця житя свого приймала сьвяті Твої Тайни на покріпленє в дорозї до житя вічного, на забезпеченє себе перед страшним Твоїм судом; щоб я враз з усїма

Сьвятими стала участницею небесних дібр, які Ти, Господи, приготовив тим, що Тебе любять і славлять во віки. Амінь.

Молитва
сьв. Івана Золотоустого.

Господи, Боже мій! Знаю, що я негідна і неприготована так, щоб Ти міг достойно увійти під крівлю дому душі моєї. Однак я молю Тебе, Ісусе: як Ти зійшов з висоти небесної і як понизив Себе задля нас, так знизи ся і нині до мене негідної. Я благаю Тебе, Ісусе: як Ти зволив замешкати в вертепі в яслах, в нерозумних звірят, так війди, Ісусе, в моє осквернене тїло і замешкай в моїй недостойній Тебе душі. Я прошу Тебе, Господи: Як Ти, Ісусе, війшов до дому Симеона прокаженого і не відказав ся вечеряти разом з грішниками, так увійди ласкаво в дім, хоч грішний, але каючої ся душі моєї. Ісусе мій! Ти не відкинув грішниції, яка приступила до Тебе, не мерзив ся єї скверними і нечистими устами, коли цїлувала Твої ноги, тож умилосерди ся

і надімною грішною та не мерзи ся і моїм скверним та нечистим язиком. Нехай Ісусе, Пресьвяте Тіло Твоє і честна Кров Твоя осьвятять, просьвітять і уздоровлять упокорену душу мою і тіло. Нехай вони облекшать мені великий тягар гріхів моїх; нехай захоронять мене від покус диявольских; нехай повздержать мої грішні налоги; нехай умертвлять мої пристрасти; нехай подадуть мені силу заховувати сьв. Твої заповіди; нехай Пресьвяте Тіло Твоє і честна Кров Твоя, Ісусе, будуть мені на помножене Твоєї Божої ласки, та на заслугу на царство Твоє.

Ісусе Христе, Боже мій! Я приходжу до Тебе з великим упованєм на Твою безконечну доброту і молю Тебе, Господа і Бога мого: осьвяти мою душу і тіло, осьвяти мій розум і серце, осьвяти все моє внутро і цілу мене віднови. Ісусе! подай мені спасений страх перед Тобою і не дозволь, щоб я в моїм житю, коли небудь втратила Тебе і Твою сьвяту ласку. Благаю Тебе Ісусе, будь мені невідступним поміч-

ником і охороною за весь час мого туземного житя і сподоби мене враз з Святими стати праворуч Тебе — за молитвами Пречистої Твоєї Матери, небесних Ангелів і всїх Сьвятих Твоїх. А.

Молитва.

Боже мій, единий Спасителю мій! Ти сказав: „Прийдіть до мене всї струджені і обтяжені а я успокою вас!“ Се я приходжу до Тебе; прибудь і Ти до мене, щоби мене спасти. Приходжу до Тебе, единий Лїкарю мій, прийди і Ти до мене, щоби мене улїчити. Приходжу до Тебе, единий Спасителю мій, прийди до мене, щоб мене спасти. Приходжу до Тебе, едине Добро моє, прийди до мене щоби мене збогатити. Приходжу до Тебе, единий Царю мій, прийди до мене, щоби в менї царствувати. Приходжу до Тебе, единий Женише мій, прийди до мене, щоби я міг з Тобою нерозділько на віки получити ся.

Ісусе мій, будь менї Спасителем! Дай Себе тїлу мому, щоби в нїм угасити огонь пристрастий! Дай Себе душі моїй, щоби

єї просьвітити! Дай Себе серцю мому, щоби єго запалити і здїлати подібним до Твого Божественного Серця! Прийди до мене і вступи в мене, щоби я з Тобою і в Тобі пізнала Отця Твого, і всесьвятого Духа, так, як потреба знати, щоби Єго достойно величати, Єго любити і Єму служити на віки. Амінь.

Намір приняти сьв. Причастиє.

Бажаю приступити до Трапези Твоєї, Господи, щоби в імени всїх людий і любовю всеї Церкви подякувати Тобі, Боже мій, за се, що Ти установив Пресьвяту Тайну Тїла і Крови Твоєї.

Бажаю приступити до Трапези Твоєї, Господи, щоби Тобі, Боже мій, подякувати за всї ті ласки, які Ти висьвідчив коли небудь менї і всїм вірним, за які анї я, анї другі Тобі нїколи не дякували.

Бажаю приступити до трапези Твоєї, Господи, щоби винагородити Тобі, Боже мій, за всї зневаги, образи та погорди, які Тобі невірні і безбожні та закаменїлі грішники в сїй Тайнї наносять.

Бажаю приступити до трапези Твоєї Господи, щоби випросити собі ласку до поправи життя мого, а всім грішникам навернене, всім сумуючим потіху, покутуючим витревалість в добрім, справедливим поступу в чеснотах та в Твоїй любови, Боже!

Бажаю приступити до Трапези Твоєї, Господи, щоби виєднати ласку ратунку душам в чистилищи, а для себе і всіх вірних ласку, не вмерти без духовної потіхи.

Бажаю приступити до Трапези Твоєї, Господи, щоби винагородити Тобі, Боже, за се, що я та инші негідно принимаємо Тебе в сьв. Причастию.

Бажаю приступити до Трапези Твоєї, Господи, щоби випросити собі ласку... (тут скажи ту ласку, якої найбільше потребуєш).

Ісусе Христе, Боже наш! Ти, що за хвильку завитаєш до мого серця, розпали его Своєю любовю і Сам, Ісусе, зволь приготовити душу мою вірою, надією та любовю до принятя Тебе, Спасителя мого, бо я не в силі приготовити себе так, як Ти сего достойний. А.

Молитва

перед самим сьв. Причастием.

Вѣ́рꙋю, Го́споди, и҆ и҆сповѣ́дꙋю, ꙗ҆́ко Ты̀ є҆сѝ воистиннꙋ Хрїсто́съ, Сы́нъ Бо́га жива́гѡ, прише́дый въ мі́ръ, грѣ́шныѧ спастѝ, ѿ ни́хже пе́рвый є҆́смь а҆́зъ.

Вірую, Господи, і визнаю, що Ти справді єси Христос, Син Бога живого, що прийшов у сьвіт грішників спасти, а з них перший є я.

Ве́чери твоеѧ̀ та́йныѧ дне́сь, Сы́не Бо́жїй, прича́стника мѧ̀ прїимѝ, не бо врагѡ́мъ твои́мъ та́йнꙋ повѣ́мъ, ни лобза́нїѧ тѝ да́мъ ꙗ҆́кѡ Ї҆ꙋ́да, но ꙗ҆́кѡ разбо́йникъ и҆сповѣ́даюсѧ тебѣ̀:

Вечері Твоєї тайної нині Сину Божий, участником мене вчини, бо ворогам Твоїм тайни не повім, ані цілованя Тобі не дам, як Юда, але як розбійник взиваю до Тебе:

Помѧнѝ мѧ̀, Го́споди, є҆гда̀ прїи́деши въ ца́рствїи твое́мъ.

Помяни мене, Господи, коли прийдеш у царстві Твоїм.

Помѧнѝ мѧ̀, Влады́ко, є҆гда̀ прїи́деши въ ца́рствїи твое́мъ.

Помяни мене, Владико, коли прийдеш у царстві Твоїм.

Помѧнѝ мѧ̀, Свѧты́й, є҆гда̀ прїи́деши въ ца́рствїи твое́мъ.

Помяни мене, Сьвятий, коли прийдеш у царстві Твоїм.

Да не въ сꙋ́дъ и҆лѝ въ ѡ҆сꙋжде́нїе бꙋ́детъ мнѣ̀ прича́стїе свѧты́хъ твои́хъ та́инъ, Го́споди, но во и҆сцѣле́нїе дꙋшѝ и҆ тѣ́ла моегѡ̀.

Нехай не в суд ані на осуджене не буде мені причастиє сьвятих Твоїх Тайн, Господи, но на ісцілене душі і тіла мого.

Бо́же, ми́лостивъ бꙋ́ди мнѣ̀ грѣ́шномꙋ.

Боже, будь милостив мені грішному.

Бж҃е, ѡ҆чи́сти грѣхѝ моѧ̀ и҆ поми́лꙋй мѧ̀.

Боже, очисти гріхи мої й помилуй мене.

Бе́зъ числа̀ согрѣши́хъ, Го́споди, простѝ мѧ̀.

Без числа я согрішив, Господи, прости мені.

Молитва
перед самим сьв. Причастиєм.

Вѣ́рꙋю, Го́споди, и҆ и҆сповѣ́дꙋю, ꙗ҆́кѡ Ты̀ є҆сѝ вои́стиннꙋ Хрїсто́съ, Сы́нъ Бо́га жива́гѡ, прише́дый въ мі́ръ, грѣ́шныѧ спастѝ, ѿ ни́хже пе́рвый є҆́смь а҆́зъ.

Ве́чери твоеѧ̀ та́йныѧ дне́сь, Сы́не Бо́жїй, прича́стника мѧ̀ прїими̂, не бо врагѡ́мъ твои̂мъ та́йнꙋ повѣ́мъ, ни лобза́нїѧ тѝ да́мъ ꙗ҆́кѡ Ї҆ꙋ́да, но ꙗ҆́кѡ разбо́йникъ и҆сповѣ́даюсѧ тебѣ̀:

Помѧ́ни мѧ̀, Го́споди, є҆гда̀ прїи́деши въ ца́рствїи твое́мъ.

Помѧ́ни мѧ̀, Влады́ко, є҆гда̀ прїи́деши въ ца́рствїи твое́мъ.

Вірую, Господи, і визнаю, що Ти справді єси Христос, Син Бога живого, що прийшов у сьвіт грішників спасти, а з них перший є я.

Вечері Твоєї тайної нині Сину Божий, участником мене вчини, бо ворогам Твоїм тайни не повім, ані цілованя Тобі не дам, як Юда, але як розбійник взиваю до Тебе:

Помяни мене, Господи, коли прийдеш у царстві Твоїм.

Помяни мене, Владико, коли прийдеш у царстві Твоїм.

Помѧни мѧ, Свѧтый, егда пріидеши въ царствіи твоемъ.	Помяни мене, Сьвятий, коли прийдеш у царстві Твоїм.
Да не въ сꙋдъ или въ ѡсꙋжденіе бꙋдетъ мнѣ причастіе свѧтыхъ твоихъ таин, Господи, но во исцѣленіе дꙋши и тѣла моегѡ.	Нехай не в суд анї на осуджене не буде менї причастиє сьвятих Твоїх Тайн, Господи, но на ісцїлене душі і тїла мого.
Боже, милостивъ бꙋди мнѣ грѣшномꙋ.	Боже, будь милостив менї грішному.
Бж҃е, ѡчисти грѣхи моѧ и помилꙋй мѧ.	Боже, очисти гріхи мої й помилуй мене.
Безъ числа согрѣшихъ, Господи, прости мѧ.	Без числа я согрішив, Господи, прости менї.

Молитви
ПО СЬВ. ПРИЧАСТИЮ

Молитва
сьв. Івана Золотоустого.

Христе і Боже мій! Я, що удостоїла ся причастя Пресьвятого Тїла Твого і честної Крови Твоєї, вихваляю, покланяю ся, славлю і величаю Тебе за всьо, що Ти, Господи, вчинив для спасеня мого. Амінь.

Молитва
сьв. Кирила Александрийского.

Сьвяте Тїло Твоє, Господи Ісусе Христе Боже наш, нехай послужить менї на житє вічне, а чесна Кров Твоя на відпущене гріхів. Сеся Пресьвята Евхаристия нехай вийде менї на душевну радість та на здоровлє.

А в день страшного приходу Твого, Господи Ісусе Христе, вчини, щоб я задля причастя сьвятих Твоїх Тайн удостоїла ся праворуч Твоєї слави стати, і славити Тебе враз з Прч. Твоєю Матїрю і всїма Сьвятими. Амінь.

Молитва
сьвятого Ігнатия.

Душе Христова, осьвяти мене. Тїло Христове, спаси мене. Крове Христова, напій мене. Водо з ребра Христового, обмий мене. Страсте Христова, скріпи мене. В рани Свої сьвяті скрий мене. Добрий Ісусе, вислухай мене. Не дозволь менї віддалити ся від Тебе. Від злобного ворога душевного стережи мене. В годинї смерти призови мене і повели менї прийти до Тебе, щоби я зі Сьвятими Твоїми величала Тебе на віки. Амінь.

Папа Пій IX. надїлив сю молитовку оттакими відпустами:

1) 300 днів відпусту за кождий раз, як хто сю молитовку відмовить побожно сокрушеним серцем.

2) Відпуст цїлковитий раз на місяць для всїх тих, що сю молитовку відмовляли кождого дня через цїлий місяць. Услівя: Сповідь, Причастиє, посїщенє церкви і тамже в церкві молитви в наміреню Сьвятїйшого Отця.

3) Відпуст 7 лїт раз на день для тих, що сю молитовку відмовлять по сьв. Причастию.

Молитва
до розпятого Ісуса.

Ось я, добрий і пресолодкий Ісусе, упадаю на коліна перед лицем Твоїм та з найбільшим жаром духа, на який лишень можу здобути ся, прошу Тебе і благаю, щоби Ти виразив на моїм серци чувства віри, надії і любови та правдивий жаль за гріхи мої і сильну волю до поправи; коли я отсе з великим чувством любови і болїзнию душі своєї, розпамятую Твої пять ран і гадкою в них заглублюю ся, маючи те перед очима, що вже сьв. Пророк цар Давид, о Тобі, добрий Ісусе говорив: „Пробили руки мої і ноги мої; порахували всї кости мої" (Пс. XXI, 17—18).

(Хто клячучи відмовляє сю молитву перед сьв. Причастием або по сьв. Причастию перед образом розпятого Ісуса і молить ся в наміреню сьв. Церкви, мовлячи 5 Отче наш і 5 Богородице Дїво, доступає совершеного відпусту. Пій IX. 31 липня 1858).

Молитва
сьвятого Августина.

Господи, Ісусе Христе! Нехай я пізнаю Твою велич а свою нічевість. Нехай не бажаю нічого, лише Тебе. Нехай мержусь собою, а любю Тебе. Нехай всьо ділаю задля Тебе. Нехай себе понижую, а славлю Тебе. Най лише про Тебе думаю, Боже мій. Нехай себе умертвляю, щоби я жила в Тобі. Що небудь мені лучить ся, нехай се прийму від Тебе. Нехай бажаю мати вождом Тебе. Нехай забуваю на себе, а біжу до Тебе. Нехай не довіряю собі, а уповаю на Тебе. Нехай моє серце приляже до Тебе. Глянь на мене, щоби я полюбила Тебе. Поклич мене, щоб я з Тобою була і Тобою радувала ся во віки. А.

Молитва
сьвятого Томи.

Господи Ісусе Христе, Боже мій! благаю Тебе: нехай Твоя воля буде моєю волею, моєю розкошию, моєю любовю. Здїлай, щоб я еї всїма силами шукала а знайшовши виконала. Покажи

мені свої дороги, направ мене на Свої стежки.

Ти маєш зглядом мене наміри Свої, подай же мені сьвітло, щоб я могла їх пізнати, подай і ласку, щоб я могла після них жити аж до остаточного спасеня душі моєї. Коби я була рівнодушною на все, що проминає і не хотїла нїчого більше знати, як тільки Тебе; щоб я любила сьв. любовю все те, що Твоє, а передусїм Тебе самого, Боже мій, Тебе одного! Здїлай, щоби всяка розкіш була менї гіркою без Тебе, неможливим всяке бажанє, крім Тебе, немилий всякий супочивок, котрий не є в Тобі. Най в кождій хвили, добрий Ісусе, душа моя взлїтає до Тебе, нехай житє моє буде одним нерозірваним чувством любови до Тебе.

Дай менї се добре пізнати, що мертвим є кожде дїло, що не служить на Твою славу. Най побожність моя буде не так навичкою, як радше безнастанним горячим піднесенем серця.

Ісусе Христе, розкоше моя і житє моє, здїлай в менї ласкою Своєю, щоби покора моя була

без облудного удаваня, радість без розстроєня, сумоване без упадку на дусї, поступоване поважне, без строгости; здїлай, щоб я говорила без двозначности, бояла ся без розпуки, надїяла ся без нерозсудного упованя, була чистою і непорочною, щоб наказувала без гнїву, любила без облуди, будувала ближнього без гордости, слухала без відповіди, терпіла без нарікана.

Ісусе, Доброто найвисша! Прошу Тебе о серце, котре всю любов зложило-б в однім Тобі, котрого нїякий шум не міг би розірвати; прошу Тебе о серце вірне і стале, котре нїколи не колебало-б ся, нїколи не упадало; о серце відважне, котре по кождій бури завсїди було-б готове до сьвіжої борби; о серце свобідне, нїкому не віддане, о серце просте, котре нїколи не дасть ся звести на блудні манівцї.

Боже наймилосерднїйший! здїлай то, щоби покута моя дала менї почути острі кільцї Твого терневого вінця, щоб ласка Твоя обсипувала мене Твоїми дарами на тій дорозї вигнаня; щоб вічне

блаженьство напоїло мене Твоїми небесними радостями в надземній вітчині. Амінь.

Молитва
до Пречистої Богородиці.

Пресьвята Богородице, Сьвіте притемненої душі моєї, Надіє моя, Покрове, Пристане, Потіхо і Відрадо! Благодарю Тебе, що Ти удостоїла мене, недостойну бути причастницею Пречистого Тіла і Чесної Крови Сина Твого. Ти родила Жерело безсмертя, — оживотвори мене убиту гріхами. Ти милостивого Бога ласкава Мати, — помилуй мене і влий в серце моє правдиве розкаяне і щирий жаль за гріхи мої, і дай мені до послідної хвилї житя мого приймати Пречисті Тайни не на осуджене, але на осьвячене і ісцїлене душі й тїла мого і подай слези покаяня, щоб я величала і прославляла Тебе по всї дни житя мого. Амінь.

Молитва
до Ісуса Христа.

Ісусе найдорожший! най завсїди і на віки буде слава і по-

дяка Тобі присутному в Пресьвятій Евхаристиї. О Любове, достойна всякої любови небесної і земскої, о Любове, Ти, що з надзвичайної Своєї любови зволила приняти людску природу задля нас невдячних грішників і підчас болючого бичованя вилила Свою найдорожшу Кров і вмерла на соромнім хресті для вічного житя всїх! Тепер я просьвічена живою вірою, з цїлим виливом душі і запалом серця молю Тебе покірно через безконечні заслуги Твоїх страстий, удїли менї сили і мужности, аби я винищила всї свої злі пристрасти, які загнїздились в моїм серци та щоб я благословила Тебе в найприкрійших смутках, славила Тебе точним виповнюванєм всїх своїх обовязків, найбільше ненавидїла гріх і так щоби я дійшла до правдивої сьвятости. Амінь.

(За відмовленє сеї молитви серцем сокрушеним доступає ся 100 днів відпусту раз на день — Пій IX. 1.січня 1866).

— — Смерть сьвятого Йосифа. — —

Чесна перед Господом
смерть преподобних Єго.
(Пс. CXV, 6).

Молитви
О ЩАСЛИВУ СМЕРТЬ.

ВСТУП.

Чоловік лишень раз вмирає. Від доброї або злої смерти залежить ціла вічність. Як ти зле вмреш, так пропадеш на віки. Уважай добре: **на віки пропадеш!** Коби то ти пропала, то є, якби тебе по смерти не було, то ще би не було велике нещастє. Але як ти зле вмреш, то є, хотьби з одним лише тяжким гріхом, то підеш до пекла на вічні муки! Чуєш: **на вічні муки!** Як ти тяжко слаба, лежиш на смертній постели, як же тобі гіренько лежати, як тобі тяжко терпіти! Ти не можеш собі місця догідного найти, все тобі докучає, все тобі недогода. А те все нічим в порівнаню до мук в пеклї, які ти мусіла би зносити, терпіти без всякої пільги, без всякої потіхи, без всякої надії і то без кінця — ті муки ніколи не скінчать ся. Як ти образила вічного Господа Бога, хоть би лишень одним тяжким гріхом і з него не висповідала ся бодай при смерти, затаїла єго, так чекає тебе вічна кара, бо за образу вічного Бога конечно належить ся вічна кара. Се зовсїм справедливо.

А хто добре вмре, не буде мати на совісти тяжкого гріха, хто з своїх гріхів бодай при смерти висповідає ся, той на віки буде щасливим. Єго щасте ніколи-преніколи не скінчить ся. Він на віки буде радувати ся огляданєм Бога. Він на віки буде в товаристві Ісуса Христа, Пречистої Діви Марії, Ангелів і всїх Сьвятих.

Хочеш добре вмерти, хочеш бути на віки щасливою, то через цїле житє своє приготовлюй ся до доброї смерти, через цїле своє житє не переставай просити Господа Бога о ласку доброї, щасливої смерти.

Молитва до Ісуса Христа

о щасливу смерть.

Ісусе! Віддаю честь і поклін Твому послїдному конаню і прошу Тебе, прийми й моє конанє. А що я не є певна, чи при своїй розлуцї буду мати ясний розум, то вже тепер жертвую Тобі свій смертний подвиг і всї боязни та прикрости свого скону. Ти є моїм Отцем і Спасителем, тож в руки Твої віддаю свого духа. Бажаю і о се Тебе прошу, Ісусе Боже мій, щоби послїдна хвиля мого житя була злучена з послїдною хвилею Твоєї смерти і щоби послїдний удар мого серця був чистим дїйством любови до Тебе. Амінь.

Молитва
до Господа нашого Ісуса Христа о щасливу смерть.

Господи Ісусе! Боже доброти! Отче милосердя! Отсе я стаю перед Тобою з сокрушеним серцем і поручаю Тобі свою послїдну годину і те, що мене при нїй чекає.

Як мої ноги вже безсильні сповістять мене, що дорога сего житя для мене вже кінчить ся, тодї, Ісусе милосерний, умилосерди ся надімною.

Як мої дрожачі і скостенїлі руки не зможуть вже обняти Тебе розпятого і мимохіть опустять Тебе і будуть розтягнені на смертній постели, тодї, Ісусе милосерний, умилосерди ся надімною.

Як мої очи притемнені і задля смерти перестрашеним та умлїваючим й конаючим зором спічнуть на Тобі, тодї, Ісусе милосерний, умилосерди ся надімною.

Як мої зимні і дрожачі уста по раз послїдний вимовлять Твоє пресьвяте Імя, тодї, Ісусе

милосерний, умилосерди ся надімною.

Як моє бліде і зсиніле лице перейме співчутєм і перестрахом тих, що коло мене будуть, а моє смертним потом облите волосє на голові наїжить ся і звіщати буде близкий мій конець, тоді, Ісусе милосерний, умилосерди ся надімною.

Як мої уши на завсїди примкнуть ся на голос людский а втворять ся на Твій голос, щоб почути послїдний засуд, який рішить моєю судьбою на цїлу вічність, тоді, Ісусе милосерний, умилосерди ся надімною.

Як мої гадки задля страшних і гидких привидів будуть мене лякати і потонуть в смертнім смутку, а душа моя на вид всїх моїх гріхів і Твоєї справедливости затревожить ся і як буде бороти ся з Ангелом тьми, який буде старатись відібрати єї надїю на Твоє милосердє а пхнути в безодню розпуки, тоді, милосерний Ісусе, умилосерди ся надімною.

Як слабе моє серце знесилене і смертю перестрашене, в борбі

з неприятелями спасеня мого умлївати вже буде, тодї Ісусе милосерний умилосерди ся надімною.

Як на знак зближаючого ся кінця мого, послїднї слези з очий впадуть, то зволь їх приняти як доказ сердечного жалю, щоби я в тій страшній хвили сконала як жертва покути, тодї, Ісусе милосерний, умилосерди ся надімною.

Як мої кревні і приятелї зберуть ся коло мене і будуть співжалїти над моїм оплаканим положенєм і Тебе взивати будуть, тодї, Ісусе милосерний, умилосерди ся надімною.

Як всї змисли в минї притихнуть і весь сьвіт счезне з перед мене, а я в смертних судорогах та при послїднім конаню стогнати буду, тодї, Ісусе милосерний, умилосерди ся надімною.

Як послїдний віддих мого серця буде витискати мою душу, приймы єго на доказ сьвятої нетерпеливости, аби як найборше з Тобою злучити ся, тодї, Ісусе милосерний, умилосерди ся надімною.

Як моя душа послїдний вже раз порушить устами моїми і на завсїди зійде з сего сьвіта а тїло полишить блїде, зимне і без житя, прийми те знїчевлене моє як честь Твому Божому Величеству і тодї, Ісусе милосерний, умилосерди ся надімною.

Вкінци, як вже душа моя стане перед Тобою і по раз перший побачить безсмертний блиск Величества Твого, не відкидай еї від Свого лиця а возьми еї в лоно так нас любячого Свого милосердя, аби я на віки виспівувала Твою славу: Ісусе милосерний, умилосерди ся надімною.

До предвічного Отця.

О Боже, Ти, що укарав нас смертю, а день і час смерти закрив перед нами, дай, щоби я всї днї житя свого перевела в сьвятости і істинї і щоби я тим заслужила собі на перехід з сего сьвіта в Твоїй любови. Через Господа нашого Ісуса Христа, що з Тобою жиє і царствує в єдиньстві з сьв. Духом. Амінь.

(100 днів відпусту на день, хто сю молитву побожно відмовить принайменше сокрушеним серцем, але як при тім через якийсь час молить ся в намірі Сьвятійшого

Отця. — Відпуст цілковитий раз на місяць в дни довільно вибранім для тих, що через місяць відмовляють сю молитву що дня. Услівя до позискання сего відпусту є: Сповідь, Причастиє, посїщенє церкви а при тім відмовляти якийсь час побожну молитву в намірі Сьвятїйшого Отця. — Лев XII, 11. серпня 1824).

Молитва I.

до Прч. Діви Марії о щасливу смерть.

Маріє, без гріха зачата! моли ся за нами, що до Тебе прибігаємо! Прибіжище грішників, Мати конаючих, не опускай нас в годинї скону нашого, а випроси нам совершений жаль, сердечну скруху, відпущенє наших гріхів, Пресьвяту Евхаристию як напутє, достойне принятє Тайни Єлеопомазаня, щоби ми могли безпечно станути перед трон справедливого, але й милосерного Судиї, Бога і Спасителя нашого. Амінь.

(Відпуст 100 днів раз на день за побожне відмовленє сеї молитви серцем сокрушеним. — Пій IX, 1. марта 1856).

Молитва II.

до Пресьв. Діви Марії о щасливу смерть.

Пресьвята Дїво Маріє Мати Божа і прибіжище грішників! задля тих болїв, які Ти перетерпіла при смерти Свого найлюбійшого Сина на хрестї, захорони мене

Своїм милосердєм в хвили, коли душа моя буде розлучати ся з тїлом. Віддали від мене тодї пекольних неприятелїв а прийди сама, возьми душу мою і віддай єї вічному Судиї. Не опускай мене тодї, Царице моя, бо по Ісусї Ти повинна бути моєю потїхою в тій хвили. Проси Свого Сина, аби позволив менї вмерти цїлуючи на пресьвятих ногах Єго рани з тими словами: Ісусе, Маріє, Вам віддаю серце і душу свою. Амінь.

(100 днів відпусту за кождий раз).

Молитва

до сьв. Йосифа Обручника.

Сьвятий Обручниче Пресьвятої, Пречистої Дїви Марії, Опікуне самого Бога Ісуса Христа, сьв. Йосифе! Ти мав те найбільше щастє з усїх людий на земли, що при Твоїй блаженнім смерти були присутними найсьвятійші Особи Ісус і Марія. Они то осолоджували Тобі ту страшну хвилю переходу з дочасного житя до вічного. В тій борбі житя зі смертю Они Тобі помогали, потїшали Тебе — Ти на Їх Пре-

сьвятих руках віддав Свою душу Творцеви всесьвіта. Сьвятий Йосифе, Опікуне вмираючих, я негідна слуга Твоя, смиренно прошу Тебе, будь при моїй смерти, щоби я на Твоїх сьвятих руках віддала свою душу Тому, котрого Ти на Своїх руках мав щастє носити і голубити. Будь при мені в послїдній хвили скону мого і захорони мене від покус диявольских, які тоді найбільше будуть мене мучити. Випроси мені ту велику ласку, щоби я в тій страшній хвили могла щиро і сердечно висказати солодкі та повні потїхи слова: Ісусе, Маріє, Йосифе, в руки Ваші віддаю серце, тїло й душу мою. Амінь.

Молитва

до сьв. Варвари о щасливу смерть.

Боже, Ти що на радість живучих і вмираючих вибрав сьвяту Варвару, дай, щоби за єї посередництвом ми завсїди жили в сьв. Твоїй любови і всю надїю покладали в заслугах претяжких страстий Сина Твого; щоб смерть гріха нїколи нас не постигла, але щоби ми скріплені сьвятими

Тайнами покути і Євхаристиї та Єлеопомазаня, без боязни дійшли до вічної слави. О се просимо Тебе через Господа нашого Ісуса Христа. Амінь.

(100 днїв відп. раз на день за відмовленє сеї молитви побожно серцем сокрушеним. — Лев XIII. 21. марта 1879).

Господи, Боже мій, вже тепер приймаю всяку смерть, яка Тобі сподобає ся, з усїма еї тревогами, терпінями і болями в підданю і готовости.

(Папа Пій Х. декретом Конґреґациї відпустів з дня 9. марта 1904 уділив усім вірним совершеного відпусту для вмираючих, як вони раз за житя, коли будь схотять, по сьв. сповіди і сьв. Причастию з правдивою любовю до Господа Бога відмовлять сю молитовку).

Молитви при недужих.

Поука для хорих.

1. Як ти захоруєш, то насамперед піднеси своє серце до Бога і подякуй Єму за се. Він то зіслав слабість на тебе як пробу. Бо знай, що золото випрубовує ся в огни, а чоловіка Господь Бог випрубовує терпінями. Прийми її з рук найліпшого свого Отця як особливійшу ласку, так як Ісус Христос гірку чашу терпінь приняв з рук відвічного Свого Отця, і кажи з Ісусом Христом: »Не моя а Твоя воля най стане ся, Предо-

брий Отче.« — Так отже злучи свою волю з Божою і проси о ласку терпеливости в тій слабости.

2 Найважнійшим другим ділом в слабости є, щоби ти тепер всю свою увагу звернула на своє спасенє. Бо коли чоловік кождої хвилї непевний свого житя, то в слабости тим більше тої певности нема. Длятого ти повинна собі ясно і рішучо сказати, що може ся слабість послїдна, що вже може не вийдеш з неї, що вже може більше не будеш ходити по сїй земли. Як же тепер таке може з тобою стати ся, може й певнїсенько, то не зволїкай нї хвильки а приготовлюй ся в дорогу до вічности. Пригадай собі всї гріхи, які ти зробила і може з них і не висповідала ся або не жалувала за них щиро. Як пригадаєш собі їх, збуджуй щирий, сердечний жаль і попроси сьвященика, аби з них висповідати ся. Сповідай ся, але щиро, з усего, що тобі на совісти лежить, бо се один-однїсінький ратунок для тебе перед пеклом. Не відкладай сповіди з одного дня на другий, бо може бути, що слабість з разу невелика, в одній хвили так зможе ся, що відбере тобі мову, память і задля того не зможеш висповідати ся добре, або таки зовсїм неможливо буде. — По добрій сповіди прийми Пресьвяту Евхаристию як найлїпше лїкарство для своєї душі, як найлїпшу поміч на дорогу до вічности. Прийми Ісуса Христа укритого в Пресьвятій Евхаристиї як свого найлїпшого Приятеля і Товариша в тій дорозї, як найлїпшого і найбільшого Помічника і Спасителя свого.

Прийми і Тайну Єлеопомазаня. Не бій ся приняти єї, просити о неї, не гадай, що як приймеш Єлеопомазанє, то вже нехибно вмреш. Нї! Як ти конечно з Божого прови-

діня маєш тепер вмерти, то чи прийшеш Тайну Єлеопомазаня чи ні, таки вмреш. Але як ти єї приймеш, то вона влиє до твоєї душі небесну потїху, очистить тебе від гріхів і скріпить тебе, щоби ти могла терпеливо зносити слабість; а також як буде така воля Божа, то она тобі верне і здоровлє.

3. Як ти вже прийшла до порядку з річами духовними: з совістю, з душею, перейди відтак до дочасних річий. Зроби справедливий тестамент, або принайменше при чесних статочних сьвідках запоряди ясно своїм майном. Сего діла не годить ся тобі залишати, щоби відтак ти не потребувала перед Богом тяжко відповідати за те, що зачерез твоє недбальство стала ся комусь несправедлива кривда та непотрібні тяганини по судах. Бо кілько то буває незгод, суперечок та довгих процесів зачерез таке занеханє та зволїканє розпорядженя послїдної волї слабого. А не забудь при тестаментї і про свою душу. Відложи щось на яке добре, побожне, богуугодне діло, бо не знаєш, чи твої діти, або той, хто твоє майно посяде, згадає про твою душу по твоїй смерти.

Як на твоїм майнї тяжить якийсь несправедливий набуток, тепер чимскорше направ те, бо горе тобі, як чуже добро затяжить на твоїй совісти в хвили смерти — тяжко будеш конати; а ще більше горе буде тобі по смерти, у вічности. Там будеш тяжко виплачувати ся і хто знає, чи зможеш виплатити ся — може як нескінчена вічність, так безконечно будеш виплачувати ся, і — нїколипренїколи не виплатиш ся.

4. Як вже слабість так зможе ся, що смерть кождої хвилї буде тобі заглядати до очий, то не трать відваги, не впадай в роз-

пуку. Знай, що чи скорше чи пізнійше, нині чи завтра, хочеш чи не хочеш, мусиш покинути сей сьвіт, бо вжеж що не на сїм сьвіті твоя вітчина, але в небі — там твоя вітчина. »Призначено чоловікови раз вмерти« (Євр. IX, 27). Знай, що ти тут на сїм сьвіті подорожний. А як подорожний хотїв би як найскорше дістати ся там, куда йде, так і ти повинна тужити за своїм небесним Вітцем, Спасителем і Відкупителем своїм. Ти повинна тїшити ся, що надходить хвиля, в якій скінчать ся твої клопоти, терпіня, що будеш свобідна від тих небезпеченьств гріха, в яких що дня находиш ся.

5. Маєш ще що на совісти, ще тобі де в чім совість докоряє, то попроси сьвященика і скажи єму те — висповідай ся ще і спокійно чекай смерти.

6. Маєш якого ворога, приклич єго і поєднай ся з ним, хотяй би ти й нїчого не винна, перепроси єго. Прецїнь і твій Спаситель Ісус Христос перед Своїм сконом молив ся за своїх ворогів.

7 Зіставляєш мужа вдівцем, дїти сиротами — і се тобі найбільше лежить на серци, жаль тобі їх. Знай, що ними буде опікувати ся ліпший Отець від тебе. Небесний Отець має кождого в Своїй опіці, то й їх не забуде. А як ти, сестро, вмреш в Божій ласці, то підеш до неба, ну і там будеш просити Господа Бога, Ісуса Христа, Пречисту Діву Марію, щоби ними заопікували ся. Так отже віддай ся сама і свою родину Божому милосердю і спокійно вичікуй тої хвилї, в якій розлучиш ся від тїла. Часто повторюй з умираючим Христом: »Боже, в руки Твої віддаю духа мого.«

8. Як будуть на тебе находити покуси, бо тоді диявол найбільше працює на тим, аби привести людий до зневіри та втрати надії, ти мужно і постійно борони ся. Будуть ударяти на тебе сумніви що до віри, ти не піддавай ся їм; навіть не думай про те, але говори, як не устами, то серцем: »Я вірю у все те, що Бог обявив і сьв. католицка Церков навчає і в тій вірі хочу вмерти«. — Прийде на Тебе покуса проти надії в Божу любов, Єго милосердє та ласкавість задля несчислених твоїх гріхів, або зачерез те, що ти за ті гріхи не надоложила Господу Богу покутою, або що трудно тобі буде дістати ся до неба, бо до неба нічо нечистого не може увійти — то відпихай ту покусу Приводи собі на память безмежну Божу любов та милосердє і безконечні заслуги Ісуса Христа; не припускай ніякого смутку до свого серця, але тіш ся, що небавом злучиш ся з Богом, віддай ся зовсім на Єго сьв. волю і говори: »Отче небесний, в Твої руки віддаю себе цілу: своє житє, свою смерть, свою душу, своє спасенє, своє дочасне та вічне житє! Роби зі мною, що Тобі подобає ся; я є Твоя з житєм і смертю!«

Збуджуй чувства віри, надії і любови, щирого, сердечного, надприродного, совершеного жалю за всі свої гріхи. Возьми до рук хрестик, цілуй єго, притискай до грудий і проси того Ісуса, що на тім хрестику прибитий, аби був для тебе милосерним. Кажи собі подати образець Пречистої Діви Марії, поручай ся Єї і проси о Єї могучу опіку над собою. А як тоді на твоїх устах будуть ті два Імена: Ісус, Марія, так се буде знаком, що ти заховала у своїм серцю ту віру, яку дістала на сьв. хрещеню — отже щасливо вмреш і можеш мати надію на небо.

Молитви при хорих:

О Божу поміч:

Боже зглянь ся на мене! Господи, прийди і поможи менї. Душа моя трівожить ся, коли вже прийдеш і потїшиш єї? Господи, прийди і возьми собі душу мою; спаси мене задля безконечного милосердя свого. Господи Боже мій, в Тобі я поклала всю надїю свою: вибави і визволи мене. Не відступай від мене, Господи, бо обняли мене скорби і болї а нїкого нема, щоби мене виратував. Сили мене опустили, жили мої повсихали, але Ти, Господи, кріпость моя. Ти моїм помічником і Спасителем, не отягай ся посїтити мене. Душа моя посумнїла і не можна єї потїшити, прийди і потїш єї, бо Ти Бог всякої потїхи. Я тепер убога та зболїла, цїлі струї смутків увійшли до души моєї, вибави мене, Боже. Скріпи мене, Господи, в сїй послїдній хвили і умилосерди ся надімною задля безконечного милосердя Свого.

Чувство віри.

Вірую в Тебе, Боже, але Ти скріпи ще більше ту віру. Господи, вірую в Тебе, відвічну Правду і в тій вірі хочу вмерти. Вірую, що Спаситель мій жиє і що в послїдний день воскресну і з тїлом і з душею буду Тебе оглядати на віки. Вірую в Тебе, Ісусе Христе, Сину Божий; вірую, що Ти прийшов був на сей сьвіт не на те, щоби нас погубити, а спасти. Вірую у все те, в що вірить і чого навчає сьв. Церков. Вірую в Бога Отця, що сотворив мене на свою подобу; вірую в Ісуса Христа, що мене Своєю Кровю відкупив; вірую в Духа сьвятого, що мене осьвятив. — Дай менї, Боже, щоби я в тій вірі з чистою совістю вмерла.

Чувство надії.

Боже мій, на Тебе надїю ся, нехай же не повстидаю ся того, бо всї, що Тебе шукають і на Тебе надїють ся, не будуть завстиджені. Отче милосердя і Боже всякої потїхи, умилосерди ся наді мною, бо душа моя на Тебе

всю надїю покладає. Господь просьвічене моє і Спаситель мій, то когож менї бояти ся? Ти, Господи, захорона житя мого, то щож менї може пошкодити? Хотяй би я ходила посеред тїни смерти, то не злякаю ся нїякого зла, бо Ти зі мною, Господи. Господь помічник і оборонець мій, в Нїм серце моє надїю покладало, і Він завсїди вибавляв мене. Всю свою надїю покладаю тепер в Тобі, Ісусе Христе, і не бою ся вже справедливости Божої, бо Ти став посередником межи мною а справедливим Богом, Ти переблагав Єго справедливість Своєю смертю; Ти був переблагаючою жертвою не лишень за мене, але за весь людский рід. Ти, Ісусе, відзиваєш ся до всїх: „Прийдїть до мене всї спрацьовані і обтяжені а я вас успокою“ — і чи маю бояти ся прийти до Тебе? Душе моя, чого Ти така смутна? чого боїш ся? Ото Ісус чекає на Тебе з простертими руками, хоче тебе обняти, уцїлувати, бо Ти для Него дорожша від самого неба. Чиж не знаєш, що Він покинув небо для Тебе; як ти блудила

манівцями, Він шукав Тебе, глядав за тобою, питав за тобою; Він шукаючи тебе по дебрах, обмотав ся тернем, поколов, поранив Своє Пресьвяте Тїло, вся Кров з Него витекла. А ти тепер боїш ся прийти до того любого Ісуса? Не бій ся! Він чекає на тебе, прийди до Него. Він возьме тебе на Свої руки і занесе до Свого царства, де радість безконечна, щастє нїколи не перeминає. Завір Єму, Він Тебе захоронить, здай ся Него, Він Тебе не покине. Віддай ся Єму а посядеш царство вічне.

Чувство любови.

Господи, бажаю розлучити ся від тїла і прийти до Тебе. Як олень прагне до жерела водного, так душа моя прагне і вздихає до Тебе, Боже! Бо я любю Тебе, Боже мій, цїлим своїм серцем, всею душею, та всїма силами своїми. Не для того любю Тебе, Боже мій, що Ти силуєш мене любити Себе, що за любов Ти обіцяв менї дати небо, нї, не для того я Тебе любю, але любю

Тебе лишень для Тебе самого. Любю Тебе для того, що Ти є гідний найбільшої любови, бо Ти Доброта безконечна, Ти Милосердє безмежне, Ти Любов непонята; любю Тебе для Твоєї любови. І для того, Боже мій, Любове моя, всїм серцем бажаю розвязатись з тим тїлом і всею душею бажаю піти до неба, бо лишень там в небі можна Тебе совершенно на віки любити. Не бажаю, Боже, неба для того, що там щастє, краса, розкіш та всякі непоняті утїхи безконечні, але бажаю того неба лишень для Тебе самого, бо знаю, вірую в те, щò лишень там, в небі, можна Тебе любити такою любовю, якої Ти достойний.

Для того я й бажаю того неба, хочу увійти до него, хочу в нїм Тебе любити. Висвободи мене від тих вязий тїла, щоби я вже як найскорше з Тобою злучив ся. О якже обридла менї та земля і всьо те, що на нїй є, коли очима душі своєї заглядаю до того місця, дò того неба, де небавом злучу ся з Тобою, Боже мій, відвічна Любове.

Чувство жалю.

Задля любови до Тебе, Боже, жалую сердечно за всї гріхи, якими я Тебе, найлїпшого мого Бога і Господа образила. Жалую, що образила ту непоняту Любов. О як же жалую, що образила Тебе тодї, коли Ти мене найбільше любив. О коби я була не допустила ся тих всїх гріхів, якими я Тебе так ображала. За ті гріхи вже давно менї належало ся бути в пеклї, а однак Ти не карав мене, але дав час до поправи і тепер приймаєш мене за свою дитину. Забудь, Господи, на всї ті мої безправства, не карай мене за них, але помилуй мене в Своїм милосердю. Я не гідна звати ся Твоєю дитиною, але прийми мене з милосердя Свого до Своїх слуг, щоби я вже від тепер на віки Тебе величала.

Молитва

перед Єлеопомазанєм.

Пресолодкий і премилостивий Спасителю, Господи Ісусе Христе, Ти дав нам в сїй Тайнї Своє приреченє в словах: „Як хто з вас

слабує, нехай прикличе сьвященика, щоби той помолив ся над ним і помазав єго елеєм в імя Боже, а молитва віри уздоровить єго і як би мав гріхи відпустять ся єму". Тож задля тої Твоєї доброти, для якої Ти установив ту Тайну, прошу Тебе, зволь очистити мене з гріхів, оборони мене від ворога душі моєї, дай силу протистати покусам і щасливий конець житю мому, або приверни мені здоровлє, як оно буде пожиточне для моєї душі. Прошу Тебе о сю ласку задля безконечних заслуг Твоїх. Амінь.

Молитва
по Єлеопомазаню.

Пресолодкий Ісусе! от я і приняла ту сьв. Тайну, яку Ти установив для потїхи і спасеня хорих. Дякую Тобі за той цїлючий лїк душі і тїла мого. Дай же зазнати і наслїдків тої Тайни, чого надїю ся і сподїваю ся. Амінь.

Молитва
до Пречистої Дїви Марії.

Пресьвята, Пренепорочна Дїво! потїхо засмучених і страджу-

чих! глянь тепер на мене, негідну слугу Свою і вибави мене від всяких напастий злого духа та дай силу мужно зносити болї для Твого Сина Ісуса Христа, щоби я відтак могла славити Єго і Тебе на віки в небі. Амінь.

В руки Твої віддаю духа свого.

Молитви при конаючих.

Як вже хорий близько скону, дай єму поцїлувати хрестик і потїшай єго ось такими словами:

Май (брате, сестро, сину, доню), повну надїю на свого Спасителя, Ісуса Христа. Він для Тебе перетерпів тяжкі муки на хрестї і Свою Пресьвяту Кров до послїдної каплї на хрестї за Тебе проляв, Він нею відкупив тебе від вічної неволї. Віддай ся Єму цїлком, зложи на Него всю свою надїю, Він певно простить тобі всї ґріхи і возьме тебе до Свого царства, де на віки будеш з Ним радувати ся.

Відтак най хорий говорить отсї

Послїдні зітхненя.

Поклін віддаю Тобі, живий, правдивий Боже.

Вірю в Тебе, відвічна Правдо.

Надїю ся на Тебе, безконечно милосерний Боже.

Любю Тебе, безконечна Доброто.

З любови до Тебе, Ісусе, хочу вмирати, бо Ти за мене вмер.

Предобрий Боже! не дозволь, аби я Тебе втратив (втратила). Безконечна Доброто! любю Тебе цїлим своїм серцем.

З любови до Тебе, безконечно добрий Боже, жалую за все те, чим я Тебе колинебудь образив (образила). Вже нїколи на віки не хочу грішити.

Ісусе! за малу хвильку стану перед Тобою, справедливим Судиєю, будь же для мене милосерним.

Ісусе, будь моїм Спасителем і спаси мене.

Ісусе, для Тебе жию, для Тебе вмираю, я Твій (Твоя) в житю і смерти.

В Твої руки віддаю духа свого.

Вмираю, Ісусе, щоби Тебе побачити.

Маріє, Мати Божа, проси Ісуса за мною.

Зверни Свої милосерні очи, Предобра Дїво Мати, на мене, по-

кажи мене Ісусови, Синови Свому. О предобра, прелaскава, пресолодка Діво Мати, моли ся за мною. Маріє, будь мені матерю! Маріє не покидай мене, свою дитину, тепер в моїй найбільшій послідній потребі.

О прегарне небо, коли вже тебе побачу?

Могучий Боже! коли вже буду Тебе совершенно любити і оглядати лицем в лице?

Ісусе! коли вже Тебе побачу, щоби вже ніколи з Тобою не розлучити ся?

Дуже радо покидаю всьо, щоби лишень Тебе, Бога мого посісти!

Боже мій! май милосердє надімною задля Ісуса, Спасителя мого.

Хочу всьо терпіти, навіть те страшне чистилище радо приймаю, щоби я лише міг (могла) Тебе, Бога мого, любити на віки.

Ісусе, умилосерди ся над Своїм (Своєю) слугою, якого (яку) Ти відкупив Пресьвятою Своєю Кровю.

Ісусе розпятий, Ти любов моя.

Господи, прийди мені з помічю! Господи, ратуй мене!

Ах Господи! желаю як найскорше дістати ся до неба!

Ісусе! поручаю Тобі душу свою, яку Ти відкупив.

Сьвятий Архангеле Михаїле, борони мене! Сьвятий Йосифе, будь при мені!

Сьвятий Ангеле хоронителю, не опускай мене! Ви всї Сьвяті Угодники Божі, будьте при менї і молїть ся за мною!

Ісусе! вмираю з надією на Твої безконечні заслуги.

Ісусе, жалую за гріхи свої.

Ісусе на Твоїх руках хочу вмерти!

Ісусе, в Твоє Пресьвяте Серце скриваю свою бідну душу!

Ісусе, прийди і спаси мене.

Ісусе, прийди і скріпи мене!

Ісусе, прийди і заведи мене до неба.

Ісусе, Маріє, Йосифе, будьте при менї і умилосердїть ся над моєю бідною душею!

Хочу вмерти, Ісусе, бо Ти за мене вмер!

Хочу вмерти, Ісусе, щоби Тебе оглядати і на віки любити.

Ісусе, Маріє, Йосифе, на Вас я здаю ся!

Ісусе, Маріє, Иосифе, Ви менї все на устах.

Ісусе, Маріє, Йосифе, Ви моя послїдна гадка, моє послїдне зітхнене.

Ісусе, Маріє, Йосифе, я любю Вас.

Ісусе, Маріє, Йосифе, для Вас хочу вмерти!

Ісусе, вірю в Тебе! надїю ся на Тебе! Ісусе любю Тебе надівсе!

Ісусе, будь милостив души моїй! Ісус, Ісус, Ісус!

Ісусе, в Твої руки віддаю духа свого!

Ісусе, Маріє, Йосифе, в Ваші руки віддаю духа свого.

Молитва

тих, що є при конаючих.

Премилосерний і предобрий Боже, Ти, що з безконечного милосердя Свого відпускаєш грішникам не лишень їх гріхи, але кару за них даровуєш їм, глянь ласкаво, молим Тебе, на Свого (Свою) слугу і вислухай єго (єї) ті сердечні молитви, які до Тебе заносить. Не памятай єму (єї) грі-

хів, які в своїм житю доповнив (доповнила). Він (вона) щирим серцем визнав (визнала) їх, жалує сердечно тепер і просить Тебе лишень о милосердє над собою. Віднови, Предобрий Боже, в нїм (нїй) все те, що за своєї людскої немочи втратив (втратила), або що єму (їй) хитрий диявол знищив і задля Пресьвятої Крови Твого єдинородного Сина, прилучи єго (єї) до Своєї сьвятої Церкви. Умилосерди ся, Боже, над ним (нею) задля тих єго (єї) послїдних слїз; він (вона) лишень на Твоє безконечне милосердє надїє ся, прийми єго (єї) до Свого милосердя.

Господи Боже, возьми Свого (Свою) слугу до Своєї вічної щасливости, він (вона) на Твоє милосердє надїє ся.

Господи Боже! увільни душу Твого (Твоєї) слуги від всїх мук пекольних, від уз гріховних та від всїх нещасть вічних.

Господи Боже! як Ти увільнив Еноха і Илию від звичайної людскої смерти, так увільни душу Твого (Твоєї) слуги від потопа пекольного.

Господи Боже! Як Ти вибявив Авраама від халдейців і Ісаака від смерти, яку мав єму завдати єго батько задля жертви, яку хотів принести Тобі, так вибави душу Свого (Своєї) слуги від страшних ворогів пекольних та від смерти вічної.

Господи Боже! як Ти увільнив Лота від огненої смерти в Содомі, так увільни душу Свого (Своєї) слуги від вічної смерти та огня вічного.

Господи Боже! як Ти вибавив Мойсея з рук лютого Фараона, так вибави душу Свого (Своєї) слуги, від фараона пекольного, диявола.

Господи Боже! як Ти вибавив Даниїла від диких звірів в львиній ямі, так вибави душу Свого (Своєї) слуги від пропасти пекольної.

Господи Боже! Як Ти захоронив трех молодців від страшного огня земного, так захорони душу Свого (Своєї) слуги від огня вічного.

Господи Боже! як Ти увільнив Зузанну від несправедливого засуду, так будь ласкавим для

слуги Свого (Своєї) на Своїм справедливім суді.

Господи Боже! як Ти вибавив Давида з рук Савла і Ґотїята, так вибави душу Свого (Своєї) слуги від ворогів вічних.

Господи Боже! як Ти висвободив Петра і Павла з вязниції, так висвободи душу Свого (Своєї) слуги від вічної тьми.

Ґосподи Боже! як Ти увільнив дївицю і мученицю Теклю від страшних мук, так увільни душу Свого (Своєї) слуги від страшних вічних мук.

Господи Боже, поручаємо Тобі душу Твого (Твоєї) слуги і просимо: Ісусе Христе, Боже наш, відкупителю рода людского, зволь сю душу, задля якої Ти прийшов на сьвіт, приймити на лоно патриярхів. Згадай, Ісусе, на те, що ся душа дїло рук Твоїх; що не якісь божки, але Ти сам, правдивий Бог, єї сотворив, бо нема иншого Бога кромі Тебе та що з Твоїми дїлами нїчо зрівнатись не може. Не памятай, Ґосподи, єго (єї) гріхів, які зі злої зіпсованої натури поповнив (поповнила). Він (вона) хоть грішив

(грішила), але вірив (вірила) в Бога Отця, в Бога Сина і в Бога Духа съвятого, не вирік (вирекла) ся віри, але ту віру для Тебе та Твоєї слави сильно і постійно аж до смерти доховав (доховала).

Господи Боже, не памятай гріхів єго (єї) молодости та невідомости, але згадай на Своє безконечне милосердє. Втвори для него (неї) небо, най там Ангели Твої ним (нею) радують ся. Возьми, Господи, слугу Свого (Свою) до вічного Свого царства.

Съвятий Архангеле Михаїле, Ти заслужив собі бути вождом небесних Сил, возьми єго (єї) до себе.

Съвяті Апостоли Божі, вийдіть напроти него (неї) і заведіть єго (єї) до небесного Єрусалима.

Съвятий Петре, Тобі Бог віддав ключі царства Свого, возьми єго (єї) до того царства!

Съвятий Павле, Ти був сосудом Богом вибраним, поможи єму (єї).

Съвятий Йоане дівственниче, вибраний Апостоле, любителю Христа Господа, Ти мав щастє

знати небесні тайни, моли ся за ним (нею).

Ви всі Сьвяті, вибрані Божі, що для Імени Божого на сім сьвіті муки перетерпіли, будьте заступниками єго (єї), щоби за Вашими молитвами, він (вона) увільнив (увільнила) ся від вязий тїла, заслужив (заслужила) бути з Вами, в безконечній славі небесного царства.

Дай єму (єї) се, Ісусе, Боже наш! Ти, що з предвічним Отцем Своїм і сьв. Духом вічно живеш і царствуєш. Амінь.

При самім сконї засьвіти сьвічку, дай умираючому в руки і як він (вона) ще може дещо говорити, то най за тобою повторює слїдуючі слова; як же вже не може говорити, то стань коло него (неї) і говори голосно:

Ісусе, Ісусе, Ісусе Сину Божий помилуй мене!

В руки Твої, Господи Ісусе, віддаю душу свою!

Господи, Ісусе Христе, прийми мою душу.

Пресьвята Дїво Богородице, моли ся за мною.

Маріє, Дїво, Богородице, Мати щердроти і милосердя, вибави

мене від диявола і заступай ся за мною в сій хвили.

Відтак покропи конаючого (конаючу) сьвяченою водою і кажи:

Благодать сьвятого Духа, що сю воду осьвятила, най вибавить твою душу від всякого зла.

Покропи мене іссопом і буду чистий, обмиєш мене і від снїга буду білїйшим (білїйша).

Во Імя Отця † і Сина † і сьвятого Духа. Амінь.

Молитва I.

по сконї.

Боже духів і всякого тїла! Ти, що побідив смерть, поконав диявола і всему сьвітови житє дарував, Сам прийми душу слуги Свого (Своєї) і заведи єї на місце сьвітла, на місце вічної розкоші, на місце вічного спокою, де нема анї смутку, анї болїв, анї плачу. А всї гріхи, яких допустив (допустила) ся і чи добровільно чи недобровільно, словами, гадками, чи дїлами, Ти, предобрий і чоловіколюбивий Боже, прости єму (єї), бо нема такого, щоби жиючи не згрішив, лишень Ти один без гріха, Ти правда вічна і Твоїˊ

слова то сама правда. — А що Ти, Ісусе Христе, є воскресенє, житє і спокій для усопшого (усопшої), тому ми Тебе славимо і величаємо з предвічним Твоїм Отцем, з Пресьвятим і животворячим Твоїм Духом. Амінь.

Молитва II.

Господи Боже, згадай на Свого (Свою) слугу, що у вірі і надії перенїс (перенесла) ся до вічного житя і відпусти єму (їй) всї гріхи, бо Ти предобрий і чоловіколюбець. Вибави єго (єї) від вічних мук і пекольного огня і дозволь єму (їй) тїшити ся тим щастєм, яке Ти приготовив для тих, що Тебе любять. Хотяй він (вона) згрішив (згрішила), але від Тебе не відступив (відступила), но до послїдної хвилї свого житя визнавав (визнавала) Тебе одного Бога в Пресьвятій Тройцї. Задля того будь, Господи, милосерний для него (неї) і ту віру, яку в Тебе мав (мала), порахуй єму (їй) замість добрих дїл. Введи єго (єї) між вибраних Сьвятих Своїх, де Ти з ними царюєш. Тиж, Боже, є безконечно милосерний та

чоловіколюбець і Тобі одному належить ся честь, слава і поклін Отцю і Сину і сьвятому Духу, тепер і завсїди і во віки віков. Амінь.

Молитва III.

до Пречистої Діви Марії.

Пресьвята, Пречиста, Преблагословенна Діво Маріє, Мати Божа! Твоїй ласкавій опіці і особлившому милосердю та материньскому співчутю поручаємо душу усопшого (усопшої) Н. Н. Представ єї Свому Синови та скажи, що та душа була Тобі віддана через цїле своє житє і проси, щоби не карав єї за ті проступки і гріхи, які він (вона) з своєї людскої немочі поповнив (поповнила). Ми віримо, що Ти вставиш ся за ним (нею) до Свого Сина і що Він Тебе послухає, бо Ти Мати Єго. Амінь.

Псалом 90.

Хто живе в помочи Вишнього під крівлею, у Бога небесного повеселить ся.

Скаже Господеви: заступник мій є і охорона моя. Бог мій і я уповаю на Него.

Бо він виратує Тебе з сїти ловецкої, і навіть від слова напастного.

Плечима своїми заслонить тебе, і під крилами Єго надїятись зможеш, оружем окружить тебе вірність Єго.

Не убоїш ся страха нічного, анї стріли летячої по днинї.

Перед річею, що на потемки приходить, анї нападу та біса, хоть би в саму полуднїшну годину.

Упаде з сторони твоєї тисяч, а десять тисяч праворуч тебе; до тебе же не приближить ся.

Хиба лиш очима своїми позирати будеш і відплату грішників увидиш.

Тож то Ти, Господи, надїя моя! Всевишнього вибрав на пристань твою!

Не прийде до тебе зло, нї зараза не зближить ся до тїла (домешканя) твого.

Бо він Ангелам Своїм накаже хоронити тебе на всїх стежках твоїх.

Они на руках муть носити тебе, щоб ти не піткнув о камінь ногу твою.

На аспіда і василиска наступиш і розтолочиш льва і змія.

Бо він на мене уповав; і вибавлю єго і покрию єго; бо він пізнав імя моє.

Вскликне до мене, то я вислухаю єго; я з ним є в смутку і з него вийму єго, і прославлю єго.

Довготою днїв щедро надїлю єго, явлю єму спасене моє.

Господь судия наш, Господь законодавець наш, Господь Цар наш, Він вибавить нас. (Єремія XXXIII, 22).

Молитви за душі в чистилищи.

ВСТУП.

Сьв. віра вчить нас, що ті душі, які хоть вмерли в Божій ласці, але не спокутували своїх гріхів за житя, мусять терпіти страшні муки в чистилищи. Послухай, як ті душі померших вітців, материй, братів, сестер та всїх кревних наших стогнуть в претяжких болях і з огня чистилищного відзивають ся до нас, зі слезами просять всїх жиючих о милосерде над ними:

»Вітці наші, матери наші, братя і сестри наші, мужі, жени, дїти любі, кревні, ближні, добродії наші! згадайте на нас, помилуйте нас! Відчуйте нашу страшну муку; знайте, що наші муки без порівнаня страшнїйші від всїх мук, нужд та прикростий на сьвітї. Ми сотворені Богом з землї, душі наші живі; ми кість з костий ваших, ми тїло з тїла вашого, чому не згадаєте на нас? Даремний був ваш плач над нами, коли ми ще лежали мертві, непохоронені, як тепер не згадаєте на нас і не помилуєте нас. Ой ви твердосердні, без всякого чувства! Щож ми вам зробили злого за житя, що тепер не згадаєте про нас?

Хоть би ми були за житя вам що й злого вчинили, то чому ще тепер памятаєте на те і відплачуєте ся злим за зле. Згадайте на слова Сотворителя нашого й вашого, котрий приказав не віддавати злим за зле. Таж ми вам зіставили добра дочасні, ми нічого з собою не взяли, а як нагі прийшли на сьвіт, так нагі і зійшли з него; все, що ми мали, вам зіставили. А ви тепер за те відплачуєте ся нам злим, не згадаєте на нас. Самі тепер їсте і пєте та гарно одіваєте ся за наше добро, а про нас анї не погадаєте. Ви сильні, ми вже немічні; ви в розкошаш а ми в муках, ми голодні і жаждучі і нагі мучимо ся та скитаємо ся, а ви в розкошах забули про нас. Згадайте на богача і Лазаря, яку оба дістали вічну заплату: богач, що не мав милосердя, на віки бідний і терпить муки, а бідний Лазар в царстві небеснім. Згадавши на те, майте милосердє над нами і помилуйте нас своїми молитвами. Молїть Всевишнього, щоби не карав нас по Своїй справедливости але по безконечному Свому милосердю; щоб помилував і скоро вибавив нас від тих страшних мук чистилищних. Ше раз просимо вас, змилосердїть ся над нами, згадайте на нас, спасїть нас, бо ви можете, ми на вас надіємо ся.«

Отже ухом віри слухай тих плачів, зойків, криків та просьб, якими душі з чистилища до тебе відзивають ся і не відвертай ся від того, а помилуй. Передусїм моли ся за них, а моли ся щиро і постійно. Знай, що своїми молитвами ти як вже не увільниш їх від тих мук, то принайменьше ті муки будуть для них зноснїйші. А як душа яка за твоїми молитвами піде скорше до неба, буде вона вставлятись за тобою у Бога. Она буде просити Бога о ласку для тебе, аби ти так

жив, щоби ти не дістав ся до того страшного місця. Моли ся отже за душі в чистилищи. Жертвуй Господу Богу за них всї свої терпіня, прикрости, а й всї свої радости жертвуй в тім намірі, аби зачерез те Бог умилосердив ся над душами в чистилищи. Давай милостиню за душі в чистилищи. Надівсе жертвуй за них Служби Божі, виключно на упрошенє ласк для душ в чистилищи.

Молитви за душі в чистилищи

на кождий день в тижни.

НА НЕДІЛЮ.

Господи Боже всемогучий! благаю Тебе, щоби Ти задля Предорогої Крови, яку Твій Син Ісус Христос пролив за нас в городі Оливнім, зволив вибавити душі з чистилища а передусїм ту душу, що найбільше опущена, та введи еї до Твоєї слави, де би Тебе славила і благословила на віки. Амінь.

Отче наш... Богородице Діво... і Псалом 129: „З глубини проіпасти...“ (гляди на стороні 303).

Зі Сьвятими упокой, Христе, душі слуг Твоїх, там, де нема нї болїв, нї смутку, нї зітханя, але житє вічне.

НА ПОНЕДІЛОК.

Господи Боже всемогучий! благаю Тебе, щоби Ти задля предорогої Крови, яку Твій Син Ісус Христос пролив за нас підчас Свого бичованя, вибавив душі з чистилища, а передусім ту душу, яка найскорше має увійти до Твоєї слави, аби чимскорше зачала Тебе славити і благословити на віки. Амінь.

Отче наш... Богородице Діво... і псалом 129.

НА ВТОРОК.

Господи Боже всемогучий! благаю Тебе, щоби Ти задля предорогої Крови, яку Твій Син Ісус Христос пролив за нас підчас Свого болесного вінчаня терном, вибавив душі з чистилища, а передусім ту душу, що засуджена на довші муки, щоби вона скорше змогла прославляти і благословити Тебе у Твоїй славі на віки. Амінь.

Отче наш... Богородице Діво... і псалом 129.

НА СЕРЕДУ

Господи Боже всемогучий! благаю Тебе, щоби Ти задля предорогої Крови Твого Сина Ісуса Христа, яку за нас пролив по ерусалимских улицях, несучи на Своїх раменах хрест, зволив вибавити душі з чистилища а передусім ту, яка перед Тобою найбогатша заслугами, аби чимскорше славила і благословила Тебе на віки у непонятій славі, яка для неї приготована. Амінь.

Отче наш... Богородице Діво... і псалом 129.

НА ЧЕТВЕР.

Господи Боже всемогучий! благаю Тебе, щоби Ти задля Тіла і предорогої Крови Ісуса Сина Твого, яку той Господь і Бог наш в навечерие Своїх страстий дав в поживу Своїм улюбленим ученикам і Своїй Церкві на вічну жертву а вірним Своїм за хліб житя зіставив, зволив вибавити душі з чистилища, а особливо душу, що мае найбільше набоженьство до тої Тайни безко-

нечноі любови нашого Спасителя, аби через неі з Тим Божим Сином Твоїм і з Духом сьвятим она вихваляла і благословила Тебе у Твоїй славі на віки. А.

Отче наш... Богородице Діво... і псалом 129.

НА ПЯТНИЦЮ.

Господи Боже всемогучий! благаю Тебе, щоби Ти задля предорогоі Крови, яку Твій Син Ісус Христос сего дня пролив за нас на хрестнім дереві, особливо з Пресьвятих Рук і Ніг Своїх, зволив вибавити душі з чистилища, та передусім ту, за яку я найбільше обовязаний молити ся, щоби з моеі вини не спізнила ся увійти до Твоеі слави, де би Тебе славила і благословила на віки. Амінь.

Отче наш... Богородице Діво... і псалом 129.

НА СУБОТУ.

Господи Боже всемогучий! благаю Тебе, щоби Ти задля предорогоі Крови, яка виплила для нас з Пресьвятого Серця Твого

Сина Ісуса Христа і з безмірними болями Єго сьвятої Матери, зволь вибавити душі з чистилища а особливо ту, що має найбільше набоженьство до Тої нашої Матери, аби та вибрана душа чимскорше увійшла до Твоєї слави Тебе славити і благословити на віки. Амінь.

Отче наш... Богородице Діво... і псалом 129.

(Папа Лев XII. дня 18. листопада 1826 надав 100 днів відпусту за кожду з сих молитовок на кождий день в тижни, але аби позискати відпуст, то до кождої молитовки треба додавати псалом 129 »З глубини пропасти зву«, та 1 Отче наш... і Богородице Діво...

Хто вечером на голос звона клячучи відмовить за душі в чистилищи псалом 129 „З глубини пропасти зву" або замість псальма відмовить один раз „Отче наш" і „Богородице Діво" доступає 100 днів відпусту. — Відпуст цілковитий раз на рік для тих, що той псалом або Отче наш і Богородице Діво відмовляли через цілий рік. Услівя до зисканя відпусту є: Сповідь, Причастиє і молитви в намірі Сьвятійшого Отця. (Пій IX. 18. липня 1877).

Папа Климент XII. дня 11. серпня 1736 а також Папа Пій VI. дня 18. марта 1781 позволили також, щоб вірні за відмовлене псальма 129 з доданєм: »З Сьвятими упокой...« зискали також тих відпустів там, дв нема того звичаю, щоби вечером звонили на молитву за померших.

Хто за душі в чистилищи відмовить „5 раз Отче наш... і 5 раз Богородице Діво..." з додатком: „Тому просимо Тебе, Господи, зволь по-

ратувати Свої слуги, яких Ти відкупив Пресьвятою Своєю Кровю“ або „Предвічний Отче, задля предорогої Крови Ісусової, май милосердє“ і „З Сьвятими упокой...“ доступає 300 днів відпусту раз на день. При тім треба також коротенько розважати о Христових страстях. — Відпусту цілковитого доступають ті, що через цілий місяць так молили ся. Услівя до зисканя відпусту є: Сповідь; Причастиє і молитви в намірі Сьвятійшого Отця. (Пій VII. 6. лютого 1817).

Молитва
за душі в чистилищи.

Ісусе Христе, Боже премилосерний! упадаємо перед Тобою і несемо перед Твій трон всі плачі, ридання, скрегіт зубів нещасних, які покутуючі душі в чистилищи терпять, і молимо Тебе зі слезами, серцем сокрушеним: помилуй ті душі.

Ти, Ісусе, що склонив на хресті Свою пресьвяту Голову окровавлену і терном увінчану, вислухай нашу молитву і поглянь на ті збиті, поранені, зчорнїлі душі ближнїх наших, які вичікують Твоєї великої і богатої милости. Не відвертай Свого Пресьвятого лиця від Своїх дітий страждучих в чистищних муках. Забудь, Ісусе, на всї їх беззаконь-

ства, які в житю попоовнили словами, ділами і ґадками, з розваги або й без розваги. Не памятай їм того, що ображали Тебе очима, слухом, дотиком, смаком і всїма своїми чувствами. Вибави їх від терпінь і болїв душевних і приклич до Себе, прийми їх в свої обнятя; скажи до них, як колись Ти сказав був до розбійника на хрестї: нинї будете зо мною в раю.

Ісусе! Тими пресьвятими устами, що були так страшно биті, опльовані, оцтом і жовчею напоєні, що терпіли жажду, приклич до Себе Своїх любих дїтий, що так тяжко мучать ся. Прийми їх до Себе і тими устами обцїлуй їх, і возми до Себе, най на віки з Тобою царствують.

Пресьвяте і Пресолодке Серце Ісусове, що з любови до тих душ було пробите на хрестї, сховай їх до Своєї рани, оживи, охолоди, очисти від гніву, злости, нечистоти, грошелюбства та всяких инших пороків, які з їх серденць походили; обмий їх Пресьвятою Кровю і водою, що виплила з Твого Пресьвятого Серця, здїлай їх білїйшими від снїгу

щоби так чисті могли станути на вічний пир з Тобою в Твоїм царстві.

Ісусе! задля Твоїх рук зранених, до хреста прибитих, умилосерди ся над душами в чистилищи, вони діло рук Твоїх; піднеси їх впавших, висвободи від лютих мук; даруй їм ті крадежі, ощуканьства, убийства та инші гріхи, які в своїм житю сповнили — вониж прецінь каяли ся з того, сповідали ся, жалували. Забудь їм те все і заведи їх до того щастя, яке Ти для них від віків приготовив.

Ісусе! цілую Твої пресьвяті ноги, до хреста прибиті і задля них прошу Тебе за тими душами, що за житя не йшли правими дорогами а переступали Твої заповіди і за те тепер так страшно мучать ся. Ониж при смерти жалували за те, перепросили Тебе, тож умилосерди ся тепер над ними, висвободи їх з тих мук чистилищних і введи в небесну вітчину.

Ісусе, солодосте душевна і безконечна любове, якої ніхто не годен зрозуміти! Ти сказав, що

найбільшою Твоєю розкошию є мешкати з синами людскими; Ти позіставив девятьдесять девять овець, щоби шукати одноі заблудшоі вівці, а найшовши еі, взяв на рамена Свої і заніс до Свого стада; Ти Ісусе, що взяв на Себе гріхи цілого сьвіта, возьми нині ті душі так тяжко страдаючі на Свої рамена і занеси їх до Свого царства. Згадай, Ісусе, що для спасеня роду людского, Ти покинув небо, Свого предвічного Отця, зійшов на землю і приняв тяжкі терпіня та страшну смерть хрестну. Згадай, Ісусе, на Свої трийцятьтрилїтні труди, невигоди, неславу в людий і всякі инші долегливости людского житя, які Ти підняв для тих нещасних душ. Згадай, Ісусе, на ті всї болї, муки, рани на Своїм пресьвятім тїлї, які Ти приняв для тих душ, нехай те все не буде даремним для них.

Ісусе премилосерний! Ісусе довготерпеливий! Ісусе многострадальний! Ісусе прелюбий! задля тоі превеликоі любови, якою Ти нас полюбив, вибави ті душі з огнених мук, в яких вони го-

рять і заведи їх до житя вічного. Задля тої вкінци любови, якою полюбила Тебе Пречиста Мати Твоя, умилосерди ся над любими своїми дітьми, висвободи їх з тої тьми і заведи до Свого царства, де вони на віки Тебе і прославляли би і любили. Амінь.

Душе Христова, осьвяти їх. Тіло Христове, спаси їх. Крове Христова, напій їх. Водо з ребра Христового, обмий їх. Страсти Христові, скріпіть їх. О добрий Ісусе, вислухай їх. В рани Свої сьвяті скрий їх. Не дай їм віддалити ся від Тебе. Від злобного ворога душевного стережи їх. Прикажи їм прийти до Себе, щоб они з Сьвятими Твоїми Тебе величали на віки. Амінь.

ЧАСТЬ ДРУГА

НАУКИ ДЛЯ СУПРУГІВ

Сьвята Анна

Супружество.

I.

Бог основателем супружества.

Родина в раю.

1. Сьв. Письмо каже, що Бог сотворив першого чоловіка на Свій образ та на Свою подобу. Але Адам був сам один. Тому Бог сказав: „не добре бути чоловікови одному; сотворім єму помічницю подібну до него“[1]). І Бог спустив на Адама глибокий сон та з єго ребра сотворив Еву — матїр всїх живучих.

2. *Сам Бог дав Адамови жену.* Адам побачивши еї, закликав: *»Се є кість з костий моїх і тїло з тїла мого«*[2]). А опісля пророкуючи ска-

[1]) Бит. II, 18. — [2]) Бит. II, 23.

зав: „чоловік полишить вітця свого і матїр, а сполучить ся з женою своєю і будуть обоє тїлом одним“[1]).

Адам і Ева — *се дві особи, а одно тїло і одна кров.* — Боже тїло Еви тїлом Адама, а еї кість его костю. „Звязь супружа, каже один учений, є так сердечна, що супруги полишають навіть родичів; і вона є так тїсна, що розвязує всяку иншу звязь“. Муж і жена є собі близші, як родичі і дїти. »*Муж, що любить свою жену*, каже Апостол, *любить самого себе*«[2]).

3. Сам **Бог** *поблагословив першу пару людий* і надїлив їх обильними ласками. — Мужчина почув у своїм серцю **любов** до жени, сотвореної рукою Всемогучого, та *поважанє* для еї високих прикмет. А Ева одержала ласку **охотного послуху** мужчинї і совершенного *відданя ся єму* для любови Бога. „Невістї, каже Апостол, не позволяю панувати над мужом, бо *перше* був сотворений Адам, а *потім* Ева“[3]).

[1]) Бит. II, 24. — [2]) Єфес V, 28. — [3]) І. Тимот. II, 12—13.

4. Обоїх окривала одежа ***невинности***. Низькі гадки не мали до них приступу. Вони як були одним тїлом, так також становили **одно серце і одну душу.**

5. Бог поблагословив перших людий кажучи: „ростїть і множіть ся і наповнюйте землю“[1]).

В тих словах Бог висказав головну цїль супружества. Тож супруги! »не *журіть ся* і не кажіть: що будемо їсти, або що будемо пити, або в що одягнем ся?«[2]) Наповнюйте землю своїми родинами і *служіть Богу вірно* а Той, що кормить птиці і одягає польні лелії, не забуде про вас і про ваших дітий. Бог обіцяв, що людий заховуючих Єго право, заосмотрить у всьо, чого потребують до житя. »*Єсли послухаєте голосу Господа Бога вашого і будете сповняти всї заповіди Єго,* каже Мойсей до свого народу, *дасть вам Бог множество всяких благ*«[3]).

Отже дїлом рук Божих є перше супружество. — Адам, цар всїх сотворінь і Ева, щиро віддана єму супруга, та мати цїлого людского роду. — Бог і вивінував перших людий кажучи: »*Пануйте над рибами морскими і над птицями небесними, і над усїма зьвіздами і над цїлою землею*«[4]).

6. Як ростина виходить зі зерна а птиця виклюєсь з яєчка, так Бог хотїв, щоб тїло дитини формувалось з крови вітця і ма-

[1]) Бит. I, 28. — [2]) Мат. VI, 31. — [3]) Второзак. XXVIII, 1 і 11. — [4]) Бит. I, 28.

тери, а душу щоб одержувало від Бога. Яка чудесна тайна походженя чоловіка! Про неї можна подумати лиш зі страхом Божим! А ціль дітий є наповняти собою найперше землю, а опісля наповняти собою небо. **Отже супружество є сьвяте і за сьвяте мусимо єго уважати.**

II.

Супружество по упадку перших родичів.

Супружество у поган.

З гріхом первородним повінь зла і нещасть залила сьвіт. Бог прокляв землю, *а князем сьвіта став диявол*. Люди позабули на сьвяті початки супружества і зачали кермувати ся зьвірячими наклонами, які в їх серцях розпалило пекло.

2. Поганьский **мужчина** бачив в жені лише те, що земске і переминаюче. А як погас в ньому жар пристрастий, то він безсоромно проганяв жену зі свого дому.

3. Поганьска **невіста** позбавлена належного собі достоїньства, стала невільницею мужа. А по-

горджена і обдерта з почутя встидливости, упала ще низше чим її муж.

А які нещасні були поганьскі **діти**! У поган забити дитину не вважало ся гріхом, як се ще днесь лучає ся у Хінців.

5. А навіть затратилось **єдиньство** супружества себ то звязь одного мужа з одною женою; затратилась також **нерозривність** супружества. Жиди розлучались з женами, щож доперва було у поган! — **Супружество і родина так глибоко впали, що для їх двигненя треба було приходу Сина Божого з неба на землю.**

III.

Христос підносить супружество до достоїньства Тайни.

Пресьвята Родина в Назареті.

1. Син Божий став чоловіком і жив в Назареті через 30 літ яко член пресьвятої Родини. **Ся Родина, се найгарнійший і найвисший взір всїх християньских родин.**

Сьв. Иосиф, се взір для християньских мужів і батьків. Він відносить ся до Пресьвятої Діви

з найбільшим поважанєм, захоронює Єї, дбає о Єї прокормленє, не опускає Єї в прикрих хвилях, остає при Нїй до смерти. Погадай, ти мужу і отче, кілько журб і праць підняв *сьв. Йосиф* задля Ісуса і Марії. Згадай хочби Єго утечу до Єгипту! — Сьв. Йосиф був головою Сьвятої Родини, але Єго старшеньство полягало на *службі* Ісусови і Марії.

2. **Марія** — Непорочна Діва і Мати, се взір для тебе, християньска жено і мати. Згадай Єї послух для опікуна сьв. Йосифа! Нї одна жена не слухала так свого мужа, як Марія сьв. Йосифа. Вона помогала Єму в тяжкій праци, радо відбувала в его товаристві прикрі подорожи і потїшала его в годинї его смерти. Глянь на Марію при яслах в Вифлеємі — глянь на Неї під хрестом на горі Голгофтї і наслїдуй Єї покору, мовчаливість та терпеливість!

3. О дванацятьлїтнім **Ісусї** каже сьв. Письмо, що мешкав з Йосифом і Марією в Назаретї, та що був їм *підданий*. Представ собі **Ісуса** в шіснацятім роцї житя,

в двацятім і в двацять-четвертім навіть, а Він *слухає* Йосифа і Марію і сповняє їх порученя. Він хоч Син Божий, помогає сьв. Йосифови в тяжкій тесельскій роботї.

Йосиф, Марія і Ісус, що за прегарний взір християньскої родини! — Тож ви мужі і батьки наслїдуйте сьв. Йосифа. Ви жени і матери наслїдуйте Пречисту Дїву Марію, а тодї дасть Бог, що й ваші дїти будуть наслїдувати Ісуса.

IV.

Християньске супружество таїнственним образом злуки Христа з сьв. Церквою.

Христос взором мужа.

»Тайна тота є велика а я говорю, в Христї і в Церкві«[1]), каже сьвятий Павло.

Звязь християньского супружества є образом звязи Христа з сьв. Церквою. — Зрозумій се, мужу! Христос обручив ся зі Своєю Церквою і за Церков, Свою

[1]) Єфес. V, 32.

обручницю, пролив всю Кров до послїдної каплї. До тебе то відносять ся слова Апостола: *»Мужі, любіть свої жени, як і Христос полюбив Церков«*[1]).

Христос є головою сьв. Церкви, а ти мужу є головою твоєї жени і дїтий. Ряди ними *в імя Христове,* але ряди і після *Христового духа.* Христос посьвятив ся за Свою Церков, а ти посьвячуй ся для добра жени і дїтий.

НАУКА: Муж повинен бути побожнїйшим, чим жена. — Муж в своїй родинї представляє власть, яку дістав від Бога. Сам Христос хотїв стати образом мужа. Апостолами і сївачами Божого слова були і є виключно мужчини. — Тож цїлком ложний є погляд, неначеб першеньство в побожних практиках належало до невісти. Таких поглядів не було в старім завітї, нема їх навіть поміж Турками та поганами. Тим менше такі погляди не сьміють бути поміж мужчинами, що правдиво любять Бога.

[1]) Єфес. V, 25

V.

Християньске супружество є таїнственним образом злуки Христа з сьв. Церквою, тому то прикметами супружества мусять бути: єдиньство, нерозривність і сьвятість.

1. **Єдиньство супружества.** Христос заснував лише одну Церков і за сю Свою Обручницю а матїр християн пожертвував себе. Так і твоє серце, мужу, має належати лише до одної жени, а твоє серце, жено, має належати лише до одного мужа.

Христос називає нарушенєм супружої вірности навіть грішний погляд на чужу особу.

2. **Нерозривність супружества.** Звязь Христа з сьв. Церквою є нерозривна. Подібно і звязь супружества. *»Що Бог злучив, чоловік нехай не розлучує«*[1]).

Сьв. Церков завсїди боронила нерозривности супружества. Папа Климент волїв радше, щоб цїла Анґлїя відірвалась від католицкої Церкви, як позволити королеви Генрикови VIII. розлучитись з своєю законною женою.

З важних причин може власть духовна позволити супругам жити окремо — але нї-

[1]) Мат. XIX, 6.

коли не може позволити звязь супружу розірвати і заключити друге супружество.

3. **Сьвятість супружества.** *Сьвятою* є злука Христа з Єго Церквою. *Сьвятою* є також звязь супружа між християнами. Христос підніс християньске супружество до достоїньства Тайни. Цїлею супружества є взаїмна поміч супругів до *правдивого християньского житя.* Християньске супружество є перше і найважнїйше місце, де защіплюють ся християньскі чесноти і християньска побожність. Правдиво християньскі супружества достарчать сьв. Церкві ревних сьвящеників і побожних монахів, а небу сьвятих угодників Божих.

Вправдї також дїти правдиво християньских родичів приходять на сьвіт з наслїдственними наклонами до злого. Але вони одержуть так много ласк, що їм не трудно злі наклони побороти.

VI.

Бог Дух сьвятий осьвячує християньскі супружества обильними ласками.

День вінчаня.

День вінчаня є для супругів днем великих ласк. В тім дни

вони одержують від Бога і сьвятої Церкви благословеньство на заснованє нової християньскої родини. *О як много залежить від того, чи новоженьці приготовлюють ся по християньски до сего дня ласк та чи переводять его по божому.* Як треба побоюватись о дочасну і вічну будучність тих, що приступають до супружої присяги *з гадками виключно земскими* і сей великий день переводять грішно!

1. Християньске супружество се звязь *постійна.* Дух сьвятий наділює християньских супругів ласкою, щоби вони могли вірно свої обовязки сповняти і разом служачи Богу, заслугували собі на житє вічне.

Правдиво християньске супружество се лодка, в якій дві особи разом пливуть до небесної пристани

Пожитє разом є взаїмна поміч до усьвяченя себе, се ціль супружества, для якої Бог наділює супругів своєю ласкою.

2. *Муж одержує ласку,* щоби міг по божому **кермувати родиною, як Христос кермує сьв. Церквою.** *Жена одержує ласку,* щоб могла совістно **сповняти волю мужа** і *своєю лагід-*

ністю та добротою **панувати над єго серцем.**

3. *Християньскі супруги одержують ласку, щоб могли виховати* **дітий для Бога і для неба.**

Сьвітові люди уважають за *найперший і найважнійший* обовязок виховати дітий для сьвіта. Правдиві християни уважають за *найперший і найважнійший* обовязок виховати дітий *для Бога,* а *опісля доперва для землї.* Правдиві християни розуміють, що земля, се лише місце дочасної вандрівки.

4. *Християньскі супруги одержують в кінци ласку, щоб могли зносити* **хрести супружого пожитя терпеливо і з хісном для своїх душ.**

Звичайним жерелом хрестів супружого пожитя є взаїмні ухибленя і нетерпеливости супругів. Більшими хрестами треба назвати недуги, недостатки, клопоти з вихованєм дітий. А вжеж найтяжшим хрестом, се грішне житє одного зі супругів. Хтож дає супругам силу сї прикрі хрестики і тяжкі хрести зносити терпеливо і з хісном для душі? Дух сьв. в сьв. Тайнї супружества.

Тертулїян, що жив в перших віках християньства, так описує щастє правдиво християньского супружества: »О як гарне є житє супругів, що мають *одну й ту саму* віру, *одну і ту саму* надію, та *одною і тою самою* дорогою прямують *до одної і тої самої цїли.* Вони разом *молять ся,* разом *постять,* взаїмно себе *поучують,* взаїмно *перестерігають ся* і взаїмно собі *уступають.* Разом вони спішать до *дому Божого,* разом

приступають до *Господньої Трапези*, разом тїшать ся і разом сумують. — Одно перед другим з нїчим *не криє ся*, одно другому *не є тягаром*. Обоє охотно відвиджують недужих, спішать з помочию потребуючим, подають милостиню бідним. Вони не є собі перепоною в побожности, не скривають ся одно перед другим з молитвами благодарними, не кладуть на собі знамени сьв. хреста потайки, не відмовляють перед їдженєм молитов в скритости. Уста обоїх співають *псальми і піснї похвальні* в честь Бога і обоє старають ся перевисшити одно другого в ревній службі Божій. А Христос глядить на них з любовю, вислухує і надїлює їх обильними ласками.

Пожитє супругів.

I.

Будьте згідливі.

1. »*Се моя заповідь, щоб ви любили один другого, як я вас полюбив*«[1]). Сї слова Г. Н. Ісуса Христа відносять ся до всїх, а передусїм до супругів. А „любов має бути сильна, як смерть“, каже сьвяте Письмо... „Води многї не в силї загасити любови і ріки єї не затоплять“[2]).

[1]) Йоан XV, 12. — [2]) Пісня пісний VIII, 7.

Слова Божественного Спасителя: »хто не зненавидить жени своєї.. не може бути моїм учеником«[1]). То значить що зло треба ненавидіти в своїх найблизших і старатись єго усунути.

Сьв. Франц Салєзий напоминає супругів і каже: *любіть ся взаїмно не лише любовою природною* (бо така любов є і в звірят) *любіть ся взаїмно не лише розумною людскою любовою* (бо се лучає ся також і в поган), — *я кличу до вас словами великого Апостола Павла*: **»мужі, любіть свої жени, як і Христос полюбив Церков — а ви жени будьте** (з любови) **послушні своїм мужам у всїм, як Церков** (се є сьвяті в нїй) **є послушна Христу«[2])**.

2. Жерелом правдивої любови може бути лише взаїмне *поважанє*. „Любов супружа", сказав якийсь розумний чоловік, „оперта на *духовних і моральних* основах, нїколи не зменшує ся, а завсїди облагороднює ся". Супруги, що мають **серце одно і душу одну,** *коли терплять разом, кожде з них терпить о половину менше; а коли тїшать ся разом, кожде з них*

[1]) Лук. XIV, 26. — [2]) Єфес. V, 25, 24.

тішить ся два рази більше. — Один батько дав своїй замужній донці таку науку: поважай сама себе, поважай свого мужа і жадай від него поважаня для себе!

Супруги мають належати лише до себе, а се силою любови, яка виключає всяку невластиву склонність до других осіб. Вони повинні памятати, що належить їм уникати того всього, що може спричинити недовірчивість та завись. Супруги не можуть також ніколи забути, що Ісус Христос назвав віроломством гадку о чужих особах.

Будьте зглядом себе **щирі та отверті** і вірте собі взаїмно. »*Любіть ся,* каже один сьвятий, *ваша любов нехай буде завсїди жива; не позвольте однак, щоб ваша любов виродила ся в завись*«. »*Невіста завистна,* каже сьв. Письмо, *спричинює біль серця*«[1]).

3. Жийте зі собою **мирно!** Жена повинна бути завсїди лагідна. Бо »*лекше жити*, каже сьв. Письмо, *з львом і з гадиною, як з женою гнївливою*«[2]).

Лякайте ся **першої** *сварки.* А коли би случайно зайшло якесь непорозумінє, »*нехай сонце не зайде в гніві вашім*«[4]). Коли вечером від-

[1]) Сірах XXVI, 7. — [2]) Сірах XXV, 18.

мовите слова молитви: „остави нам, — якоже і ми оставлєм“, подайте собі руки і поєднайте ся.

Нема чоловіка без блудів та похибок. Длятого взаїмні ухибленя належить зносити терпеливо, а розголошувати їх не вільно ніколи. Жена нехай памятає, що вона лагідністю найскорше опанує серце мужа — а як він жиє грішно, що вона найскорше наверне єго молитвою і терпеливістю.

II.

Усьвячуйте себе.

1. Супруги не лише мають жити згідно, — вони повинні також себе **взаїмно усьвячувати.**

»Се є волею Божою,« каже сьвяте Письмо, *щоби ви усьвячували себе взаїмно«.* Християньский мужу і отче! до тебе належить *дбати не лише о* **власну** *душу, але також о душу твоєї жени і твоїх дітий.* Взором для тебе є *Ісус Христос,* який щоби спасти Свою обручницю сьв. Церков, пролив всю свою Кров до послїдноі каплї.

Коли вода і огонь зійдуть ся разом, то огонь тратить силу, а вода шипить і перемінює ся в клуби вогкої пари. За те коли два огнї наближать ся до себе, вони лучать ся і ясною поломіню підносять ся в гору. —

Коли і муж і жена є правдиво побожні, то їхне спільне пожитє помогає їм ставати чим раз сьвятійшими.

2. Супруги повинні радо читати добрі книжки і радо слухати **слова Божого**. Вони повинні *будувати себе взаїмно добрим прикладом,* з любовою одно другого напоминати, Служби Божі і сьвяті Причастия одно за другого жертвувати, словом: сповняти зглядом себе діла *душевного милосердя*.

Едварда І. короля Англії зранила була затроєна стріла. Єго жена виссала отрую з рани, щоби вратувати житє мужа. Чиж християньска жена не повинна піднятись найбільших жертв, щоби уратувати *душу* свого мужа?

III.

Муж нехай розказує лагідно а жена най слухає для любови Бога.

1. Мужу! Бог дав Тобі власть розказувати — розказуй же в імя Боже, як заступник Христа Господа! Твої розкази нехай після прикладу Ісуса служать до добра родини. Чим ти будеш послушнійший Богу, тим скорше будуть тебе слухати жена і діти.

2. Жено! наслідуй матір Божу будь **послушна** — для любови

Бога — бо так Бог хоче! Покірливістю ти опануєш серце мужа. „Жени, каже сьв. Павло, будьте послушні своїм мужам, **як Господу** — *бо муж є головою жени,* як і Христос головою Церкви... *Як Церков піддана Христу, так і жени своїм мужам у всім*[1]).

Оповідають о одній сьвятій жінці, що єї муж своїми приказами перервав їй колись чотири рази молитву. Вона за кождий раз охотно встала від молитви і радо сповнила поручене мужа. А коли опісля вернула, щоб дальше молитись, вона побачила в молитвенику золотом виписану молитву, яку залишила, щоби сповнити прикази. Так Бог нагородив єї послух.

Коли невісти нарікали перед сьв. Монїкою на своїх мужів, Сьвята мала звичай казати: »Нарікайте радше на себе, як на мужів. Коли мій муж гнївний, я нїколи єму не суперечу, але мовчу і прошу Бога о терпеливість для него«.

Напімненя між супругами мають бути **у властивий час — мати властиве місце — властивий спосіб.** Лише тодї напімненя вінчають ся добрими успіхами, коли їх робить ся обережно, без непотрібного завстидженя того, кого на-

[1]) Єфес. V, 22.

поминаєм, та словами, з яких видно, що їх в уста вложила любов.

IV.

Зносїть терпеливо хрести та тягарі житя.

Житє супругів — се житє хрестів. Як много болїв мусить перенести мати, заки на сьвіт приведе дитину. Як много журб завдає бятькови лихе поведенє сина або доньки. Як много терпять супруги по причинї слабости в родинї, або по причинї недостатку. А однак *в хрестї спасенє!*

»Тим, що Бога любять, всьо помогає до доброго«[1]), а передусїм хрест, хотяйби навіть заслужений. А в Тайнї супружества супруги одержали ласку терпеливо зносити хрести.

Тому на случай терпіня молїть ся словами псальмопівця: *»Я на Тебе, Господи, уповаю; Ти Богом моїм, в руках Твоїх доля моя«*[2]).

Якась побожна невіста мала мужа, що десять років хорував. Цїле тїло недужого

[1]) Римл. VIII, 28. — [2]) Псал. XXX, 15 і 16.

було неначе одна рана. Він цїлий був покритий мерзкими струпами, з під яких сочилась вонюча ропа. Вірна жена услугувала недужому з найбільшою ввічливістю і робила всьо, щоби недужий як найменше відчув недостаток. Коли помер, вона гірко оплакувала єго втрату. — Правдиву любов пізнаєся в терпеливім зношеню хрестів.

Блаженна Серафина († 1478) жалилась у стіп розпятого Христа на прикрости та лихе поведенє мужа. В тім їй видалось неначе би Христос промовив до неї: »Ти жалуєш ся?! Згадай на те, що я терпів. А хто Я, а хто ти?« Від сеї пори, Блаженна з найбільшою терпеливістю зносила всї прикрости супружого пожитя.

В однїй побожній книжцї оповідаєсь про мужчину, який послїдні лїта житя перевів дуже набожно. Причиною, що спонукала єго віддатись на совершенну службу Богу, була лиха вдача та невиносима примховатість жени. Він не найшов щастя в подружю, тому шукав потїхи у Бога. Отже »тим, що Бога любять, всьо помогає до доброго«[1].

Увага: Хрести є для многих нещасливих подругів заслуженою карою. Хто за молоду забував на Бога, а в судженім чи в судженій бачив божище, якому приніс в жертві невинність і спокій совісти, нехай не дивуєся, що опісля на ньому спочила караюча рука Божа.

[1]) Римл. VIII, 28.

Обовязки родичів.

Отець і мати.

Чим є жерело для потока а корінь для дерева, тим є родина для народів і цілої суспільности. Головною задачею родини, се добре виховане дітий. Нема для дітий більшого щастя, як коли мають добрих родичів, а для родичів не істнує більша потїха, як коли добре виховали дитину.

Кождий розумний а совісний батько, коли вмираючи полишає нелїтних дітий, найбільше журить ся тим, хто добре виховає єго сироти. Послїдним словом такого чоловіка буває напімнене жени: *виховуй дітий по божому.*

Оповідають, що якийсь розбійник засуджений на смерть просив, щоб міг ще розмовитись з матерю. — Коли мати прийшла, він ударив єї з цілої сили в лице і сказав: »Коби ти була виховувала мене строго, а не розпускала, я не був би гинув на шибеници«. Се був послїдний злочин сего нещасного; але єго слова варта запамятати.

Перед хрещенєм дитини.

„Невіста в блаженнім станї, каже один славний лїкар, не

в силї висьвідчити дитинї більшого добродїйства, як коли в тім часї заховає погідне успособлене і буде поводитись чесно та благородно“. Будуча вдача і наклони дитини є по більшій части в руках матери.

В тім часї мати повинна безусловно вистерігати ся всяких зворушень, напружаючої працї, **горячих напитків** — а муж повинен бути для неї як найбільше вирозумілим. *»Хто о своїх не дбає, той вирік ся віри і є гірший від невірного«*[1]).

Не на много здасть ся опісля навіть найлїпша наука, єсли дитина не одержить по родичах **доброї вдачі**, сеї найцїннїйшої спадщини.

»Не далеко яблоко відпаде від яблінки« — »який батько такий син«. Сї приповідки справджують ся. Дїти дуже часто унаслїджують по родичах наклін до піятики, до розкішливости, до гордости і т. и. — Кажуть лїкарі, що коли мати в тім часї уживає горячих напитків, опісля дитина дуже часто хорує на слабість, що зве ся конвульсия. А дїти **тумановаті**, се також конечний наслїдок уживаня родичами горячих напитків. Тому родичі, що уживають горячих напитків, се найбільші **кривдителї** своїх будучих дїтий.

Родичі! жийте в тім часї як найпобожнїйше і часто приступайте до сьвятих Тайн, а се

[1]) І. Тим. V, 8

принесе благословеньство вашим дітям.

Мати папи Пія IX. пожертвувала єго Ісусови і Марії ще заки прийшов на сьвіт. Те саме вчинила і мати папи Льва XIII. Тож по Бозї ми завдячуєм тих великих керманичів сьв. Церкви також і їх матерям.

Сьв. Хрещенє.

Дитина по сьв. Хрещеню не є вже лиш дитиною своїх родичів; вона вже є також дитиною Ісуса Христа і сьв. Церкви. Вона одержала право унаслїдити небесне царство.

Родичі не повинні відкладати на довший час хрещеня дитини. Бо хто заручить, що дитина ще днесь зовсїм здорова, не занедужає завтра і не вмре? В конечности може хрестити кождий чоловік. Вода до сьв. хрещеня не мусить бути сьвячена, — може бути звичайна. А хрестить ся в сей спосіб, що водою поливає ся на хрест головку дитини, (вода повинна дійти до шкіри) і каже ся рівночасно сї слова: **хрещає ся** раб Божий во імя Отця і Сина і сьвятого Духа.

День сьвятого хрещеня дитини є сьвятим днем. Не вільно

єго зневажати розгульними забавами або пятиками. Сей день треба перевести хоч весело, але тверезо і чесно.

По сьв. Хрещеню.

Що буде з сеї дитини? Так казали люди, коли народив ся сьвятий Йоан Хреститель. Те саме можна сказати о кождій дитині. З дитини однак буде те, що з неї зроблять батько і мати. На вас, родичі, тяжить обовязок подбати, щоби сповнились слова сьвященика, сказані в часї сьв. Хрещеня до дитини: *Прийми, дитино, сю горючу сьвічку і старай ся завсїди сьвітити сьвітлом добрих діл, щоби, коли прийде Господь, ти могла вийти Єму на зустріч і враз з Ним увійти до небесної слави.*

Від вас, родичі, по більшій части залежить те, щоби колись *сьвітло добрих діл* дїтий ваших *сьвітило перед людьми і щоби люди дивячись на сьвятість їхнього житя, прославляли Отця небесного.* Через сьв. Хрещенє Бог засїяв в серци дитини зерно *віри, надії та любови.* Тож дбайте ви, родичі, щоб сї

сьвяті зерна принялись, виросли та принесли стократний овоч.

Дбайте о тїлесне добро дитини.

Дитина, се дуже немічне єство. Тому Бог поручив любячим родичам, щоби они опікували ся нею.

Обовязком матери є, щоби сама кормила свою дитину І дитина має до сего повне право. Єсли в конечности мати мусїла би виручити ся иншою невістою, нехай глядить щоб се була особа здорова і обичайна. Враз з кормом може дитина переймити злі наклони від чужої, необичайної невісти.

Говорять о римскім цїсарю Тиверю, що він тому був піяком, бо єго мамка була піячка. Щаслива дитина, як враз з молоком матери може також переймити материньску любов та благородність.

Совістні родичі вважають своїм сьвятим обовязком подбати, щоб дитина одержувала завсїди відповідну поживу і одїж. Вони нїколи не полишать дитини без нагляду. На случай немочи дитини, вони вчинять все що в їх силах, щоби дитину заховати при житю і здоровлю. Совістні родичі найменше до 15 року не дадуть дитинї *горячого напитку.* Совістна мати не позволить ди-

тині спати коло себе, бо се дуже шкідливе для здоровля дитини.

Ще більше дбайте о душу дитини.

Пречиста Діва Марія в сорок днів по народженю Ісуса Христа пішла до церкви єрусалимскої пожертвувати Богу свого Сина. Християньскі матери наслідують в тім Пречисту Діву, коли в три тижні по народинах дитини йдуть до церкви на „вивід". І сего побожного звичаю не повинно ся занедбувати.

»*Ви є,* каже сьв. Петро, *царске сьвященьство... щоби ви голосили чесноти Того, що покликав вас з темноти до чудесного сьвітла*[1]). Родичі мають обовязок в імени сьв. Церкви стати для своїх дітий першими **вчителями, пастирями і апостолами.**

I.

Будьте вчителями своїх дітий.

1. Учіть дітий в імя Боже.

Глибше чим яка небудь друга наука врізують ся в память та

[1]) І. Петр. II, 9.

в серце дитини слова побожного батька і богобоязливої матери. Длятого Апостол каже до родичів: „вітці! виховуйте дітий ваших в науці і карности Господнїй“[1]).

2. Вчіть їх при помочи природи.

Ти батьку йдеш з дитиною лугом, полем, або лїсом. Дитина зриває цьвітки і розглядаєсь цїкаво довкола. Скажи їй, що всю тоту красу сотворив Отець небесний. Скажи їй, що за все те треба Богу дякувати і Бога любити. — Таким чином ти станеш для своєї дитини першим учителем релїґії.

3. Вчіть їх при помочи християньских образів.

Ідеш з дитиною попри хрест, розповідж їй дещо о Божественнім Спасителю і о Єго страстях. А навіть в своїм домі, де так много маєш образів, можеш поясняючи дитинї значінє кождого образка, навчити єї не одної правди нашої сьв. віри.

[1]) Єфес. VI, 4.

4. Поясніть їм рік церковний.

Оповіджте нпр. дітям в часї Різдвяних сьвят о народженім Ісусї, в часї сьвят Йорданьских о хрещеню Ісуса в ріцї Иорданї, в великім постї о муках Христових, на Великдень о славнім воскресеню нашого Спасителя і т. п. Навчіть їх також високо цїнити сьвяті річи. А не забудьте від часу до часу спровадити собі яку побожну книжку, щоби з неї і самим користати і дещо переповісти дїтям. Не повинно також нї в однїй християньскій родинї хибувати релїґійної часописи, що зве ся „Місионар“. (Коштує річно 1 кор. 20 сот. в монастирі ОО. Василиян в Жовкві)

5. Все у всім звертайте гадку дїтий до Бога.

Лучить ся дома недуга, скажіть до дїтий: Молїть ся, дїти, до Бога, а Бог верне недужому здоровле“. Як хорий подужав, нагадайте дїтям, щоби подякували Богу за сю ласку. Записуєте дїтий до школи, нагадайте їм, щоби просили Бога о поміч в науцї. Коли дїти виросли і мають

рішити ся вибрати якийсь стан, скажіть їм, щоби горячо просили Бога о сьвітло і поміч в сїм преважнім дїлї. Особливо припильнуйте, щоби дїтий добре приготовити до першої сьв. Сповіди і до першого сьв. Причастия.

II.

Будьте пастирями своїх дїтий.

1. Стережіть дїтий.

Христос сказав о собі: „Я є пастир добрий“. Добрими пастирями для своїх дїточок мають також бути отець і мати. А добрий пастир є провідником овечок, є їх сторожем і на случай, що овечка загубить ся, добрий пастир не спічне, доки єї не відшукає.

Будьте провідниками дїтий в любови Бога. Старайте ся довести їх до сего, щоби вони любили Бога більше чим цїлий сьвіт — більше чим вас, своїх родичів. *»Люби Господа Бога свого всїм серцем своїм і всею душею своєю і всею мислию своєю«*[1]. Вчіть їх та-

[1]) Мат. XXII, 37.

кож любови ближнього. *»По тім пізнають всі, що ви є моїми учениками, єсли будете мати любов межи собою«*[1]).

Правдиву любов Бога ми показуєм тим, що заховуємо Божі заповіди. Пильнуйтеж дітий, щоби вони заховували **десять Божих заповідий.**

Десять заповідий Божих а виховане дітий.

1. Заповідь. Виховуйте дітий в дусі сьв. віри. Нехай діти ніколи не опускають ранної або вечірної молитви. Навчіть їх прилично заховувати ся в домі Божім. Припильнуйте, щоби не занедбували науки катехізму. Призвичайте їх, щоби в неділї та сьвята читали дома яку релїґійну книжку.

2. Заповідь. Не позволяйте дітям бігмати ся, або вимовляти імя Боже, або сьвятих без почести. А *карайте* дітий, єсли вони вимовили який проклін.

3. Заповідь. Ведіть дітий в день сьвяточний на **Службу Божу.** Не

[1]) Йоан XIII, 35.

позвольте дітям в той день на ніяку тяжку працю. Але й самі стережіть ся, щоби висиджуванєм в неділю в коршмі не дати дітям сьмілости подібно зневажати сьвяточний день.

4. Заповідь. Жийте так примірно, щоби діти мусіли вас **шанувати, любити і слухати.** Ушанованє здобувайте собі поведенєм без закиду, любов пожертвованєм для добра дітий, а послух розумними приказами.

5. Заповідь. Не допустіть ніколи до ворожнечі дома. Наклонюйте дітий до взаїмної уступчивости і услужности. Учіть їх берегти **здоровлє.** Хороніть їх перед наклоном до напитків і до куреня тютюну. Не позволяйте їм збиткуватись над звірятами. Зглядом слуг нехай діти вчать ся *чемности,* зглядом недужих та калік *милосерности.* І самі вистерігайте ся всього, що могло би дітий *згіршити* і хороніть дітий перед згіршенєм від чужих людий.

6. Заповідь. Чувайте над **невинністю** дітий. Не позволяйте їм на найменшу *нескромність* в поведеню! Нагадуйте їм всюди при-

сутного Бога. Хороніть їх перед злими товариствами і злими книжками. Уважайте, щоб не попали в які тайні гріхи, що руйнують і душу і тіло. *Строго карайте* дітий за найменшу провину в сій річи.

7. Заповідь. Виховуйте дітий в почутю справедливости. Карайте найменше присвоєнє чужої власности. Не позвольте на те, щоб діти робили шкоду в чужім саді, або на чужім поли. Єсли крамар помилив ся, сейчас відішліть дитину, щоб віддала те, що він видав через помилку.

8. Заповідь. Карайте дітий за неправду, але карайте без гніву і без пристрасти. Не позволяйте дітям говорити зле о кім небудь. Ніколи не послугуйте ся дітьми до вивідів, або підслухів в чужій хаті.

9. Заповідь. Навчіть дітий коротких зітхнень до Бога; або коротких молитов і кажіть їм, щоб сї зітхненя, чи молитви частїйше повторювали так при праці як і в часї відпочивку, а се охоронить їх від злих гадок.

10. Заповідь. Виховуйте дітий так, щоб приучувались **ощадности і невибагливости** в одїню та щоб з того, що мають, були завсїди вдоволені.

Приказуйте вашим дітям **в імя Боже.** Скажіть їм: „дїти, ви мусите слухати родичів, бо така *є воля Божа*«. А так виховаєте дїтий на **людий совісних.**

»Уважайте, щоби ви не погордили одним з сих малих; бо говорю вам, що ангели їх на небесах завсїди видять лице Отця мого небесного«[1]).

2. Ще раз: Стережіть дїтий ваших та їхньої невинности.

Пастир кладесь на відпочивок серед своїх овець і стереже їх також серед ночи.

Родичі! Бог поставив вас сторожами ваших дїтий. Пильнуйте отже, щоб дїти не побачили або не почули дома чогось такого, що могло би принести шкоду їхнїй невинности, Не кажіть, що нпр. трилїтна дитина нїчого не розуміє. Досьвід учить, що перші вражіня глибоко записуются

[1]) Мат. XVIII, 10.

ють ся в уяві і не лишають ся без впливу на пізнійше поведене дітий. Звертайте також пильну увагу на те, з ким ваші діти товаришують, з ким і як бавлять ся.

Сказав якийсь побожний сьвященик: *»Я бачив дітий, що розвивались гарно неначе пучки рожі; — але я бачив тих самих дітий, як вони вяли неначе ті пучки, що їх підгриз укритий хробак. — Причиною сего був тайний гріх самоосквернення«.* А лекше устеречи дітий перед тим гріхом, що вбиває і тіло і душу, як уже упавших навернути на дорогу чесноти. — На случай такого нещасного стану дитини, найліпшим цілючим средством є часта сьв. сповідь.

Якась мати мала звичай молитись з вечера так довго, доки діти не поснули. Запитана, чому так довго молить ся, відповіла: »Злий дух ходить також серед ночі і шукає діточих душ, щоби їх пожерти.«

Ще більше стережіть дітий дорослих. Каже сьвяте Письмо: *»Пильно стережи доньки... щоби не нанесла тобі сорому перед людьми«*[1]). Не позволяйте дорослим дітям

[1]) Сірах XLII, 11.

на танції і розривки там, де ваше око над ними не чуває. Не позволяйте їм на приязни з особами другого пола, єсли нема виглядів на скоре вінчанє. Від суджених жадайте такої скромности, як сего вимагає і їх честь і честь цілої вашої родини. Памятайте, що ваші діти є людьми і можуть згрішити, длятого стережіть їх.

3. Карайте в імя Боже дітий, що провинили ся!

Ілия мав двох виродних синів. Місто їх карати, він лише нарікав. Бог за те тяжко покарав і єго самого і єго синів.

Любов треба лучити з строгістю і строгість зглядом дітий з любовю. Дитина повинна вас не лише любити, але й бояти ся.

Памятайте на слова сьв. Письма: »*Хто жалує патика, ненавидить сина свого*«[1]. »*Карай сина; єсли вибеш єго патиком, душу єго спасеш від смерти*«[2]. »*Патик і кара дають молодцеви мудрість*«[3].

[1] Притч. Сол. XIII, 25. — [2] Притч. Солом. XXIII, 14. — [3] Притч. Сол. XXIX, 15.

Кара не має бути лише карою; вона має бути для провинившої ся дитини також **цїлючим лїком.**

Лїкар не приписує одного й того самого лїку на всї слабости, а на кожду слабість дає окремий лїк. Подібно чинять розумні родичі. Вони за малу крадїж покарають дитину нпр. постом; за незгідливість скажуть нпр. клячати; а за иншу якусь дрібну провину відберуть нпр. дитинї те, що їй любе. За те знову на случай упору, непослуху, проклонів, нескромности, буває тїлесна кара звичайно відповідним лїком. »Хто жалує патика, ненавидить сина свого«[1]). Однак не можна позволити, щоби другі дїти висьмівали дитину покарану.

Нїколи не карайте в гнїві.

Якийсь поганин, коли єго невільник провинив ся, сказав до приятеля: покарай єго ти, бо я дуже *розгнїваний.* Сї слова поганина повинні би завстидати навіть декого з християн.

Коли дитину караєте, карайте еї з достоїньством судиї та карайте так, щоб дитина порозуміла, що ви чините се лише дуже нерадо. Не карайте за якесь мимовільне ухибленє або незручність. А карайте за проступки, які дитина поповнила сьвідомо.

[1]) Притч. Сол. XIII, 25.

Деякі родичі самі вчать дітий говорити неправду. Се діється тоді, коли родичі так строго поводять ся, що дитина боїть ся признати ся до провини. Деякі знова родичі впрост кажуть дітям говорити неправду перед чужими людьми.

Не позволяйте донькам на **вибагливі одяги.** Памятайте, що *в надмірнім дбаню о красу, криє ся початок упадку.*

Правдивим нещастєм наших часів треба назвати: вибагливість в одягах і шуканє за утїхами! Тож пильнуйте дїтий! Приучуйте їх до працьовитости і до ощадности, а хоронїть від лихих посторонних впливів. Не беріть однак дїтям за зле, коли вони дома усьміхнені, веселі — хоч би трохи надмірно. *»Нехай бавять ся«,* сказав якийсь Сьвятий, *»коби лиш не грішили«.*

Ще дві уваги. Перша: Отець і мати повинні бути **одної гадки,** коли ходить о поученє чи о покаранє дитини. Ріжниця в поступованю вітця а матери впливає на дитину дуже шкідливо.

Друга увага: чим град для лану засїяного пшеницею, тим **злий приклад** родичів для душі дитини. Як родичі дають дїтям

злий приклад, вони не є вже пастирями дітий, але їх губителями. До таких родичів в цілій строгости відносять ся слова Божественного Спасителя: „Хто згіршить одного з тих малих... лучше єму було би, коли би повішено єму на шию млиньский камінь і утоплено єго в глубині морскій“[1]).

4. Шукайте загубленої овечки.

Як дитина зблудить, доложіть всякого стараня, щоби зблудившу навернути на дорогу чесноти. А памятайте, що любов батька, а ще більше любов матери може дуже много!

Якийсь молодець пішов до високих шкіл і там попавши в товариство недовірків, стратив віру, а опісля, що за тим звичайно йде, жив грішно і зруйнував здоровлє. Він знав, що нема виходу і нї один лїкар не мав відваги обіцяти єму, що подужає. Мимо сего однак, хоч уже над берегом гробу і пекла, не хотів чути о сьв. сповіди та о покутї. — Він однак навернув ся. — Єму случайно попав до до рук образочок, який небіжка мати дала єму в день єго першого сьв. Причастия. На образочку він вичитав сердечні слова матери, що їх виписала, заклинаючи єго, щоб він нїколи не позабув на Ісуса, котрого приняв в сьв. Причастию. Слова матери зворушили

[1]) Мат. XVIII, 6.

нещасного до сліз. Він зажадав сьвященика, щиро та зі жалем висповідав ся і вмер смертию праведного каянника.

Мати! Коли ти се читаєш, може як раз гірко плачеш. Може і твій син або твоя донька находить ся на злій дорозі. — Не трать надії! Згадай на сьв. Моніку! Вона шіснацять літ молила ся о навернене свого грішного сина Августина. І син не лише навернув ся, але став ще великим Сьвятим.

Лихі житєві обставини, серед яких дитина може опісля найти ся, дуже часто руйнують те, що доброго в єї серцю родичі защіпили. Такими обставинами є: товариство зіпсутих людий, занятє, або служба далеко поза очима родичів, вандрівка по чужих краях, нещасне супружество, з'убожінє і т. п. А однак добре християньске вихованє, яке дитина винесла з дому, не піде цілком марно; враженя з дитинних літ воскресають і бодай в части стають заборолом проти зла.

III.

Будьте в своїй родині апостолами молитви!

1. Моліть ся за дітий.

За дітий моліть ся і жертвуйте за них Богу щоденні ваші праці, журби та терпіня!

На нїщо не здались всї труди хлїбороба, як Бог не поблагословить его працi. Подiбно й ви не будете мати потїхи з дїтий, як Бог не поблагословить ваших наук, журб та старань коло вихованя дїтий. „Без мене ви нїчого не можете", сказав Божественний Спаситель. Ви, родичi, єсли бажаєте, щоби Бог поблагословив вашi змаганя коло доброго вихованя ваших дїтий, мусите собi сю ласку випросити. І щасливi дїти, що мають побожного батька і матїр, що не занедбує молитви. Передусїм не забувайте о дїтях в часї Служби Божої; а поручуйте їх одно по другiм милосерному Серцю Господа нашого Ісуса Христа. Наслїдуйте в тiм сьв. Монїку. Дбайте також, щоби дїти не опускали ранної або вечiрної молитви. Так само і самi молїть ся і дїтий припильнуйте, щоби молили ся завсїди перед їдженєм і по їдженю.

Постарайте ся для кождої дитини о молитвеник вiдповiдний для єї вiку. (У ОО. Василиян в Жовквi можна набути молитвеник, що зве ся: „Молитва доброї дитини" і коштує 30 с.,

се для дітий, що мають до 10 літ. Другий молитвеник: „Да сьвятить ся імя твоє", коштує 50 с., є дуже відповідний для дітий від 10 до 14 року. Третий молитвеник: „Гостинець", коштує 1 К. і надає ся, для молодїжи, що перейшла 14 рік житя).

Батько, що волить пересиджувати в коршмі як серед дітий, не варт звати ся батьком. Подібно не заслугує на імя матери така мати, що шукала би розривок поза домом, а через се не дбала би про вихованє діточок.

Найбільше треба за дітий молити ся, коли вони виросли та мають вступити в стан супружий. Памятайте, що від щасливого вибору в сїй річи залежить дочасне, а не рідко і вічне щастє вашої дитини. Тож молїть ся, щоби Бог просьвітив вас в тім, як маєте дитинї порадити. Молїть ся також, щоб Бог просьвітив розум вашої дитини і звернув єї серце до особи, яка моглаб принести вашій дитинї і туземне щастє і поміч в осягненю щастя вічного. — Найкрасшим станом в християньстві є *стан монаший*. Щасливі родичі, що дитину виховають в такій горячій любови

Бога, що вона забажає посьвятитись Богу на совершенну службу в монастирі!

2. Благословіть дітий.

Благословіть дітий щоденно, заки підуть на спочивок. Зробіть над ними знак сьв. хреста, коли вибирають ся в дальшу дорогу, виїзджають до висших шкіл, зачинають якесь важнійше діло. „Благословеньство батька будує доми", каже сьв. Письмо! Навіть погани високо цінили благословеньство родичів.

Житє минає дуже скоро. Як легко буде вмирати родичам, що з'уміли добре виховати своїх діточок! Якась невіста, що 14 років хорувала, сказала перед смертю: »Хоч я витерпіла дуже много, а однак чую ся щасливою. Я маю пятеро дорослих діточок, а всі вони дуже добрі«. — Ти отче і ти мати, коли підете на вічний відпочивок, ваші діти будуть вас згадувати і будуть молитись, щоб Бог нагородив за те, що ви їх виховували по християньски. — Длятого найбільше дбайте о добре вихованє дітий, бо від сего найбільше залежить їхня доля на сім сьвіті і спасенє їхніх душ в вічности.

Як в твоїй хаті є пасерб, або пасербиця, дбай про них як про власних дітий. Бог Тобі сего не забуде, а нагородить тебе подвійно, бо Він знає, що вихованє пасербів є получене з більшими трудностями, як вихованє власних дітий.

Додаток.

Хлїб насущний.

Обовязком родичів є подбати також про дочасне добро дїтий. То значить ся: що родичі повинні дати дїтям спосіб до житя.

В старім завітї був припис, щоби кождий жид умів якесь ремісло. Сей припис відносив ся навіть до богачів.

Учіть дїтий і не пускайте їх у сьвіт без способу, як на хлїб заробити. В кого дїти мають охоту до науки, тоїі нехай не закопує їх талану, а посилає до *висших шкіл*. В кого дїти до наук не способні, а ґрунту мало, нехай вчить їх *ремісла*.

Лишити дитину без кусня хлїба в руках, значить те саме, що засудити єї на недостаток та поневірку поміж чужими людьми.

Не кажіть: „нема зачого дїтий вчити". Кому Бог дав дїти, тому також дає на дїти. Будьте ощадні і працьовиті а найдесь гріш потрібний на науку. Не

марнуйте кервавиці на *напитки*, на *тютюн*, на непотрібні *убори*; не тратьте часу марно, а *працюйте* або на своїм або заробляйте у чужого, а будьте певні, що найдете спосіб, щоби дітям забезпечити кусень хліба.

Домашні.

1. Каже четверта Божа заповідь: „Шануй вітця і матїр". — Любіть отже своїх родичів і своїх свекрів. Тїште ся, коли Бог дає їм довгий вік. Памятайте, що хто зле обходить ся зі своїми родичами, з тим колись его дїти обійдуть ся ще гірше. Апостол каже: „Хто о своїх не дбає, той гірший від поганина".

2. Памятайте, що ви слугам заступаєте місце родичів. Тож поводїть ся з ними людяно. Не обтяжайте їх надміркою працею, не скупіть їм хліба. Не обривайте обіцяної їм заплати. Памятайте і про їх душі. Тому стережіть їх перед згіршенем. Посилайте на Службу Божу і до сьв. Тайн. Напоминайте і вчіть їх, як пристало на християн.

Образ мужа.

(Сірах VII, 14–39).

Не говори богато при старших; не повторюй слів в молитві. Не встидай ся тяжкої праці і не сороми ся працювати коло ріллї, яку Всевишний сотворив. — Не покидай мудрої і доброї жени своєї, яку ти дістав від Господа Бога, бо вона вартнїщою від золота. — Не будь злісний на робітника, що вірно працює анї на слугу, що працею своєю посьвячує своє здоровле для тебе. Мудрий слуга, нехай тобі буде так дорогий, як дорога тобі твоя душа; не обкладай його роботою як невільника і не забудь поратувати його в бідї. — Маєш маєток? доглядай же його. Маєш сини? картай їх; за молоду наклоняй їх до доброго. — Маєш доньки? стережиж їх тїла. Видай доньку, а добре дїло вчиниш, а видай єї за розумного чоловіка. Маєш жінку по серцю свому, не проганяй єї. — Вітця свого шануй цїлим серцем і не забувай про болї матери своєї. Памятай, що якби не родичі, то не було би тебе на сьвітї: тому відпла-

чуй ся їм за те добром. Всею душею люби Бога, що тебе сотворив, а Єго не опускай. Всім серцем бій ся Бога, а сьвящеників єго шануй і давай їм те, що для них приписане. Не відвертай ся від убогого а буде тебе Бог благословити. Не лїнуй ся відвідати хорого, за те він буде тебе любити. У всїм памятай на конець свій, а в віки не згрішиш.

А сьв. Павло (Єфес. V, 25—33) так пише:

Мужі любіть свої жени так, як Христос полюбив Церков і Себе віддав за ню. Так повині мужі любити свої жени як свої тїла. Хто любить свою жену, той любить самого себе. Нїхто бо свого тїла не ненавидить, але годує, одїває як і Христос Церков, поневже ми членами Єго тїла. Тому чоловік покине вітця свого і матїр свою а прилучить ся до своєї жени і будуть обоє одно тїло. Се велика тайна; я говорю в Христа і Церков. І ви також кождий любіть свою жену так, як себе самого.

ЧАСТЬ ТРЕТА

Церковні Богослуженя

Прч. Дїва Цариця неба.

Чин Вечірнї.

Сьвящ.: Благословенъ Богъ нашъ всегда, нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ.

Хор: Аминь. — Слава тебѣ Боже нашъ, слава тебѣ. Царю небесный (гляди стр. 7.) Трисвятое: и по Отче нашъ: співає сьвященик:

Ꙗко твоѐ есть царство, и сила, и слава, Отца и Сына, и святагѡ Духа, нынѣ и присно, и въ вѣки вѣкѡвъ.

Хор: Аминь. Господи помилуй ві. Слава: И нынѣ:

Пріидите поклонимся Цареви, нашему Богу.

Пріидите, поклонимся Христу Цареви, нашему Богу.

Пріидите, поклонимся, и припадемъ самому Господу, Іисусу Христу, Цареви и Богу нашему а відтак Ѱаломъ рг.

Коли править ся Вечірня з всеночним, то так зачинає ся:

Сьвящ.: Слава святѣй единосущнѣй и животворящей и нераздѣлимѣй Троицѣ, Отцу и Сыну и святому Духу, всегда, нынѣ, и присно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Хор: Аминь. — Пріидите поклонимся: г. а відтак Ѱаломъ рг. (103).

Ѱаломъ рг.

Благослови душе моя Господа,* Господи Боже мой возвеличился еси зѣлѡ.

Во исповѣданіе и въ велелѣпотꙋ ѡблеклсѧ еси́,* ѡдѣѧйсѧ свѣтомъ ꙗкѡ ризою.

Простираѧй не́бо ꙗкѡ ко́жꙋ,* покрываѧй водами превыспреннаѧ своѧ.

Полагаѧй ѡблаки на восхожде́ніе свое,* ходѧй на крилꙋ вѣтреню.

Твораѧй Ангелы своѧ дꙋхи,* и слꙋги своѧ пламень ѡгненный.

Ѡснова́ѧй зе́млю на тве́рди еѧ,* не преклонится во вѣкъ вѣка.

Бе́здна ꙗкѡ риза ѡдѣѧніе еѧ,* на гора́хъ ста́нꙋтъ во́ды.

Ѿ запреще́ніѧ твоегѡ побѣгнꙋтъ,* ѿ гла́са гро́ма твоегѡ ꙋбоѧтсѧ.

Восхо́дѧтъ го́ры и нисхо́дѧтъ полѧ въ мѣсто,* еже ѡсновалъ еси имъ.

Предѣлъ положи́лъ еси егоже не пре́йдꙋтъ,* ниже ѡбратѧтсѧ покрыти зе́млю.

Посылаѧй исто́чники въ де́брехъ,* посредѣ го́ръ про́йдꙋтъ во́ды.

Напаѧютъ всѧ ѕвѣри се́лныѧ,* ждꙋтъ ѡна́гры въ жа́ждꙋ свою.

На тыхъ птицы небе́сныѧ привита́ютъ,* ѿ среды́ ка́менїѧ дадѧтъ гла́съ.

Напаѧѧй го́ры ѿ превыспренныхъ свойхъ,* ѿ плода́ дѣлъ твойхъ насы́титсѧ землѧ.

Прозѧбаѧй травꙋ скотѡмъ,* и ѕлакъ на слꙋжбꙋ человѣкѡмъ.

Изве́сти хлѣбъ ѿ землѝ,* и віно́ весели́тъ се́рдце человѣка.

Оу҆мастити лицѐ є҆ле́емъ,* и҆ хлѣ́бъ се́рдце человѣ́ка оу҆крѣпи́тъ.

Насы́тѧтсѧ древа̀ по́льнаѧ, ке́дры лїва́нстїи, и҆̀хже є҆сѝ насади́лъ,* та́мѡ пти́цы возгнѣздѧ́тсѧ.

Є҆рѡ́дїево жили́ще предводи́тельствуетъ и҆́ми,* го́ры высѡ́кїѧ є҆ле́немъ, ка́мень прибѣ́жище за́ѧцемъ.

Сотвори́лъ є҆сѝ лꙋ́нꙋ во времена̀,* со́лнце позна̀ за́падъ сво́й.

Положи́лъ є҆сѝ тмꙋ̀ и҆ бы́сть но́щь,* въ не́йже про́йдꙋтъ всѝ ѕвѣ́рїе дꙋбра́внїи.

Скѵ́мни рыка́ющїи восхи́тити,* и҆ взыска́ти ѿ Бо́га пи́щꙋ себѣ̀.

Возсїѧ̀ со́лнце и҆ собра́шасѧ,* и҆ въ ло́жахъ свои́хъ лѧ́гꙋтъ.

И҆зы́детъ человѣ́къ на дѣ́ло своѐ,* и҆ на дѣ́ланїе своѐ до ве́чера.

Ꙗ҆́кѡ возвели́чишасѧ дѣла̀ твоѧ̀,* Гдⷭ҇и,* всѧ̑ премꙋ́дростїю сотвори́лъ є҆сѝ, и҆спо́лнисѧ землѧ̀ тва́ри твоеѧ̀.

Сїѐ мо́ре вели́кое и҆ простра́нное,* та́мѡ га́ди и҆̀хже нѣ́сть числа̀.

Живѡ́тнаѧ ма̑лаѧ со вели́кими,* та́мѡ корабли̑ препла́ваютъ.

Ѕмі́й се́й є҆го́же созда́лъ є҆сѝ ругա́тисѧ є҆мꙋ̀,* всѧ̑ къ тебѣ̀ ча́ютъ, да́ти пи́щꙋ и҆̀мъ во благовре́мѧ.

Да́вшꙋ тебѣ̀ и҆̀мъ соберꙋ́тъ,* ѿве́рзшꙋ тебѣ̀ рꙋ́кꙋ, всѧ́ческаѧ и҆спо́лнѧтсѧ бла́гости.

Ѿвра́щшꙋ же тебѣ̀ лицѐ возмѧ́тꙋтсѧ,* ѿи́меши дꙋ́хъ и҆́хъ и҆ и҆счезнꙋ́тъ: и҆ въ пе́рсть свою̀ возвратѧ́тсѧ.

По́слеши дꙋ́ха твоего̀ и҆ созижꙋ́тсѧ,* и҆ ѡ҆бнови́ши лицѐ землѝ.

Бꙋ́ди сла́ва Госпо́днѧ во вѣ́ки,* возвесели́тсѧ Госпо́дь ѡ҆ дѣ́лѣхъ свои́хъ.

Призира́ѧй на зе́млю и҆ творѧ́й ю҆̀ трѧсти́сѧ,* прикаса́ѧйсѧ гора́мъ и҆ дымѧ́тсѧ.

Воспою̀ Господе́ви въ животѣ̀ моє́мъ,* пою̀ Бо́гꙋ моемꙋ̀, до́ндеже є҆́смь.

Да ᲂу҆сладитсѧ є҆мꙋ̀ бесѣ́да моѧ̀,* а҆́зъ же возвеселю́сѧ ѡ҆ Го́сподѣ

Да и҆счезнꙋ́тъ грѣ́шницы ѿ землѝ и҆ беззако́нницы ꙗ҆́коже не бы́ти и҆̀мъ,* благослови̇̀ дꙋшѐ моѧ̀ Го́спода.

Со́лнце позна̀ за́падъ сво́й,* положи́лъ є҆сѝ тмꙋ̀ и҆ бы́сть но́щь.

Ꙗ҆́ко возвели́чишасѧ дѣла̀ твоѧ̀ Гд҇и,* всѧ̀ премꙋ́дростїю сотвори́лъ є҆сѝ.

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Аллилꙋ́їа г҃. Сла́ва тебѣ̀ Бо́же. г҃.

Сьвященик читає є҆ктені́ю ми́рнꙋ гляди в сьв. Літургії. По єктенії співає ся після припадаючого гласа Гд҇и воззва́хъ. На Вечірни же великій то є перед неділею або сьвятом, співає ся вперед:

Блаже́нъ мꙋ́жъ — Аллилꙋ́їа — и҆́же не и҆́детъ на совѣ́тъ нечести́выхъ, Аллилꙋ́їа.

Ꙗ҆́ко вѣ́сть Гд҇ь пꙋ́ть пра́ведныхъ, и҆ пꙋ́ть нечести́выхъ поги́бнетъ, Аллилꙋ́їа.

Работайте Господеви со страхомъ и радуйтеся ему со трепетомъ, Аллилуіа.

Блажени вси надеющіися нань, вси надеющіися нань, Аллилуіа.

Воскресни, Гди, спаси мя Боже мой, Аллилуіа. Сей стих співає ся лишень в суботу.

Гди, чтося умножиша стужающіи ми, Аллилуіа. Сей стих співає ся лишень в сьвята.

Господне есть спасеніе и на людехъ твоихъ благословеніе твое, Аллилуіа.

Слава: Аллилуіа. И нынѣ: Аллилуіа. Аллилуіа г. Слава тебѣ Боже. г.

Ектенія малая, по котрій співає ся:

Псаломъ рм.

Гди, воззвахъ къ тебѣ, услыши мя, услыши мя Гди; Гди воззвахъ къ тебѣ, услыши мя, вонми гласу моленія моего, внегда воззвати ми къ тебѣ, услыши мя Гди.

Да исправится молитва моя яко кадило предъ тобою: воздѣяніе руку моею жертва вечерняя, услыши мя Гди.

Положи Гди храненіе устомъ моимъ,* и дверь огражденія о устнахъ моихъ.

Не уклони сердца моего въ словеса лукавствія,* непщевати вины о грѣсехъ.

Со человѣки дѣлающими беззаконіе,* и не сочтуся со избранными ихъ.

Накажетъ мѧ̀ праведникъ млстїю и̂ ѡ̂бличи́тъ мѧ̀,* є̂ле́й же грѣ́шнагѡ да не нама́ститъ главы̀ моеѧ̀.

Ꙗ̂́ко є̂щѐ и̂ моли́тва моѧ̀ въ благоволе́нїихъ и̂́хъ,* пожерти бы́ша при ка́мени сꙋді́й и̂́хъ.

Оуслы́шатсѧ глаго́лы мої́, ꙗ̂́ко возмого́ша:* ꙗ̂́ко то́лща земли̂ просѣ́десѧ на земли̂, расточи́шасѧ ко́сти и̂́хъ при а̂́дѣ.

Ꙗ̂́ко къ тебѣ̀ Гдⷭи, Гдⷭи ѻ̂́чи мої́,* на тѧ̀ ᲂу̂пова́хъ не ѿими̂ дꙋші̀ моеѧ̀.

Сохрани̂ мѧ̀ ѿ сѣ́ти, ю̂́же соста́виша мнѣ̀,* и̂ ѿ собла̂знъ дѣ́лающихъ беззако́нїе.

Падꙋ́тъ въ мре́жꙋ свою̀ грѣ́шницы,* є̂ди́нъ є̂́смь а̂́зъ до́ндеже прейдꙋ̀.

Ѱало́мъ рма.

Гласомъ мои́мъ къ Гдⷭꙋ воззва́хъ,* гла́сомъ мои́мъ къ Го́сподꙋ помоли́хсѧ.

Пролїю̀ предъ ни́мъ моле́нїе моѐ,* печа́ль мою̀ пре́дъ ни́мъ возвѣщꙋ̀.

Внегда̀ и̂счеза́ти ѿ менѐ дꙋ́хꙋ моемꙋ̀,* и̂ ты̀ позна́лъ є̂сѝ стезѝ моѧ̀.

На пꙋтѝ се́мъ, по немꙋ́же хожда́хъ,* скры́ша сѣ́ть мнѣ̀.

Смотрѧ́хъ ѻ̂десну́ю и̂ возглѧ́дахъ,* и̂ не бѣ̀ знаѧ́й менѐ.

Погибе бѣ́гство ѿ менѐ,* и̂ нѣ́сть взыскаѧ́й дꙋші̀ моеѧ̀.

Воззва́хъ къ тебѣ̀ Гдⷭи, рѣ́хъ,* ты̀ є̂сѝ ᲂу̂пова́нїе моѐ, ча́сть моѧ̀ є̂сѝ на земли̂ живы́хъ.

Вонми моленїю моемꙋ,* ꙗко смирихсѧ ѕѣлѡ.

Избави мѧ ѿ гонѧщихъ мѧ,* ꙗко оукрѣпишасѧ паче мене.

Як має бути десять Стихир, то з слідуючим стихом співаємо стихири.

Изведи изъ темницы дꙋшꙋ мою,* исповѣдатисѧ имени твоемꙋ

Мене ждꙋтъ праведници,* дондеже воздаси мнѣ.

Ѱаломъ рк҃д.

Як вісім Стихир, то від сего стиха.

Изъ глꙋбины воззвахъ къ тебѣ Гд҇и,* Гд҇и оуслыши гласъ мой.

Да бꙋдꙋтъ оуши твои внемлющѣ* гласꙋ моленїѧ моегѡ.

Як шість Стихир, то від сего стиха.

Аще беззаконїѧ назриши Гд҇и,* Гд҇и, кто постоитъ, ꙗко оу тебе ѡчищенїе есть.

Имене ради твоегѡ потерпѣхъ тѧ Гд҇и,* потерпѣ дꙋша моѧ въ слово твое, оуповà дꙋша моѧ на Гд҇а.

Ѿ стражи оутреннїѧ до нощи,* ѿ стражи оутреннїѧ да оуповаетъ Їзраиль на Господа.

Ꙗко оу Гд҇а милость и многое оу негѡ избавленїе,* и той избавитъ Їзраилѧ ѿ всѣхъ беззаконїй егѡ.

Ѱалóмъ рі҃і.

Хвали́те Гд҃а всѝ ꙗ҆зы́ци,* похвали́те є҆гò всѝ лю́дїе.

Ꙗ҆́ко ᲂу҆тверди́сѧ ми́лость є҆гѡ̀ на на́съ,* и҆ и҆́стина Гд҃нѧ пребыва́етъ во вѣ́къ.

Сла́ва: в Минеї И҆ ны́нѣ: Богородичен або Празн.

Сьвящ.: Премꙋ́дрость, про́сти!

Хор.: Свѣ́те ти́хїй, свѧты́ѧ сла́вы, безсме́ртнагѡ Ѻ҆тца̀ небе́снагѡ, свѧта́гѡ, блаже́ннагѡ, Ї҆исꙋ́се Хрїстѐ, прише́дше со́лнцꙋ на за́падъ, ви́дѣвше свѣ́тъ вече́рнїй, пое́мъ Ѻ҆тца̀, и҆ Сы́на и҆ свѧта́го Дꙋ́ха Бо́га. Досто́инъ є҆сѝ во всѧ҄ времена̀ пѣ́тъ бы́ти гла́сы преподо́бными, Сы́не Бо́жїй живо́тъ дая́й всемꙋ̀ мі́рꙋ, є҆гѡ́же ра́ди ве́сь мі́ръ сла́витъ тѧ̀.

Сьвящ.: Во́нмемъ! Ми́ръ всѣ́мъ! Премꙋ́дрость во́нмемъ!

Хор співає прокімен.

ПРОКІМЕНИ ДНЕВНІ.

В суботу: Госпо́дь воцари́сѧ, въ лѣ́потꙋ ѻ҆блече́сѧ.

Стих 1: Ѻ҆блече́сѧ Госпо́дь въ си́лꙋ и҆ препоѧ́сасѧ.

Стих 2: И҆́бо ᲂу҆твердѝ вселе́ннꙋю, ꙗ҆́же не подви́житсѧ.

Стих 3: До́мꙋ твое́мꙋ подоба́етъ свѧты́нѧ, Гд҃и въ долготꙋ̀ дні́й.

В неділю: **Сѐ нн҃ѣ благословите Гд҃а вси рабѝ Госпо́дни.**

Стих: Стоѧщїи во хра́мѣ Госпо́дни, въ дворѣхъ до́мꙋ Бо́га на́шегѡ.

В понеділок: **Гд҃ь ᲂу҆слы́шитъ мѧ, внегдà воззвáти ми къ немꙋ̀.**

Стих: Внегдà призвáти мѝ, ᲂу҆слы́ша мѧ Бо́гъ прáвды моеѧ.

Ві второк: **Ми́лость твоѧ, Гд҃и, поженéтъ мѧ во всѧ дни̑ животà моегѡ̀.**

Стих: Гóсподь пасéтъ мѧ, и҆ ничто́же мѧ лиши́тъ; на мѣ́стѣ ѕла́чнѣ та́мѡ всели̑ мѧ.

В середу: **Бж҃е, въ и҆́мѧ твоѐ спаси̑ мѧ, и҆ въ си́лѣ твоéй сꙋди̑ ми̑.**

Стих: Бо́же, ᲂу҆слы́ши моли́твꙋ мою̀, внꙋши̑ глаго́лы ᲂу҆́стъ мои́хъ.

В четвер: **По́мощь моѧ ѿ Го́спода сотво́ршагѡ нéбо и҆ зéмлю.**

Стих: Возведо́хъ ѻ҆́чи мои̑ въ го́ры, ѿню́дꙋже пріи́детъ по́мощь моѧ.

В пятницю: **Бо́же, застꙋ́пникъ мо́й є҆си̑ ты̀, и҆ ми́лость твоѧ предвари́тъ мѧ.**

Стих: И҆зми̑ мѧ ѿ вра̑гъ мои́хъ, Бо́же, и҆ ѿ востаю́щихъ на мѧ и҆зба́ви мѧ.

ПРОКІМЕНИ ВЕЛИКОПОСТНІ.

В неділю сиропустну, також в другу і четверту неділю великого поста:

Нε ѿвратѝ лица̀ твоегѡ̀ ѿ ѻ҆́трока твоегѡ̀, ꙗ҆́ко скорблю̀; ско́рѡ ᲂу҆слы́ши мѧ̀; вонмѝ дꙋшѝ моеи̇̀ и҆ и҆зба́ви ю҆̀.

Стих 1: Спасе́нїε твоѐ, Бо́жε, да прїи́метъ мѧ̀.

Стих 2: Да ᲂу҆́зрѧтъ ни́щїи и҆ возвεселѧ́тсѧ.

Стих 3: Взыщи́тε Бо́га и҆ жива̀ бꙋ́детъ дꙋша ва́ша.

В першу, трету і пяту неділю великого поста:

Да́лъ є҆сѝ достоѧ́нїε боѧ́щимсѧ тебѐ, Гдⷭ҇и.

Стих 1: Ѿ концέвъ землѝ къ тебѣ̀ воззва́хъ.

Стих 2: Покры́юсѧ въ кро́вѣ крилъ твои́хъ.

Стих 3: Та́кѡ воспою̀ и҆́мεни твоемꙋ̀ во вѣ́къ.

ПРОКІМЕНИ НА ПРАЗНИКИ ГОСПОДЬСКІ.

На Воздвиженє, Богоявленє, Сьвітлий Понеділок, Вознесенє, Преображенє.

Бо́гъ на́шъ на нεбεсѝ и҆ на землѝ, всѧ̑, є҆ли̑ка восхотѣ̀, сотворѝ.

Стих 1: Во и҆схо́дѣ І҆зра́илεвѣ ѿ Є҆гѵ́пта, до́мꙋ І҆а́кѡвлѧ, и҆зъ люде́й ва́рваръ, бы́сть І҆ꙋде́ѧ ст҃ы́нѧ є҆гѡ̀.

Стих 2: Мо́рε ви́дѣ и҆ побѣ́жε, І҆ѡрда́нъ возврати́сѧ вспѧ́ть.

Стих 3: Что̀ ти̇̀ є҆́сть мо́рε, ꙗ҆́ко побѣ́гло є҆сѝ? и҆ тебѣ̀ І҆ѡрда́нε, ꙗ҆́ко возврати́лсѧ є҆сѝ вспѧ́ть?

На Рождество Христове, Воскресенє, Недїлю Томину, Сош. сьв. Духа і Пресьв. Евхар.

Кто̀ Бо́гъ ве́лїй, ꙗ҆́кѡ Бо́гъ на́шъ, ты̀ є҆сѝ Бо́гъ творѧ́й чꙋдеса̀.

Стих 1: Сказа́лъ є҆сѝ въ лю́дехъ си́лꙋ твою̀.

Стих 2: И҆ рѣ́хъ: нн҃ѣ нача́хъ, сїѧ̀ и҆змѣ́на десни́цы Вы́шнѧгѡ.

Стих 3: Помѧнꙋ́хъ дѣла̀ Гдⷭ҇нѧ, ꙗ҆́кѡ помѧнꙋ̀ ѿ нача́ла чꙋдеса̀ твоѧ̀.

По Прокімені, єсли є вечірня велика, то сьвященик читає Єктенію: Рцѣмъ всѝ... (гляди в сьв. Литургії); єсли же є Вечірня повседневна, то співає ся:

Сподо́би Гдⷭ҇и ве́черъ се́й,* без̾ грѣха̀ сохрани́тисѧ на́мъ.

Благослове́нъ є҆сѝ Гдⷭ҇и Бо́же ѻ҆те́цъ на́шихъ,* и҆ хва́льно и҆ просла́влено и҆́мѧ твоѐ во вѣ́ки, а҆ми́нь.

Бꙋ́ди, Гдⷭ҇и, ми́лость твоѧ̀ на на́съ,* ꙗ҆́коже ᲂу҆пова́хомъ на тѧ̀.

Благослове́нъ є҆сѝ Гдⷭ҇и,* наꙋчѝ на́съ ѻ҆правда́нїємъ твои́мъ.

Благослове́нъ є҆сѝ, Влады́ко, вразꙋмѝ на́съ ѻ҆правда́нїємъ твои́мъ.

Благослове́нъ є҆сѝ Ст҃ы́й,* просвѣтѝ на́съ ѻ҆правда̂нїи твои́ми.

Гдⷭ҇и, ми́лость твоѧ̀ во вѣ́къ,* и҆ дѣ́лъ рꙋ́кꙋ твоє́ю не пре́зри.

Тебѣ̀ подоба́етъ хвала̀,* тебѣ̀ подоба́етъ пѣ́нїе.

Тебѣ̀ сла́ва подоба́етъ,* ѻ҆тцꙋ̀ и҆ Сы́нꙋ, и҆ свѧто́мꙋ Дх҃ꙋ.

И҆ ны́нѣ и҆ при́снѡ,* и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

Сьвященик читає ектенію: И҆спо́лнимъ вече́рнѧѧ моли́твы .. (гляди в сьв. Литургії), по Возгласі співає ся стихири стиховні а по стихирах:

Ны́нѣ ѿпуща́еши раба̀ твоего̀ Влады́ко,* по глаго́лу твоемꙋ̀ съ ми́ромъ.

Ꙗ҆́ко ви́дѣста ѻ҆́чи мои̑* спасе́нїе твоѐ.

Е҆́же е҆сѝ ꙋ҆гото́валъ* предъ лице́мъ всѣ́хъ людей.

Свѣ́тъ во ѿкрове́нїе ꙗ҆зы́кѡвъ,* и҆ сла́вꙋ люде́й твои́хъ і҆зра́илѧ.

Ст҃ы́й Бж҃е: г҃. — Пресвѧта́ѧ Тро́йце: — Ѻ҆́тче на́шъ:

По Отче наш: Тропар воскресний, если в суботу; если же в сьвято, то тропар празника і Отпуст. Як є вечірня повседневна, то по Тропарях Ектенія: Поми́лꙋй на́съ Бо́же... (гляди в сьв. Литургії).

Як є Всеночне, то по Бꙋ́ди и҆́мѧ Гд҇не читає ся:

Ѱало́мъ л҃г.

Благословлю̀ Гд҇а на всѧ́кое вре́мѧ,* вы́нꙋ хвала̀ е҆гѡ̀ во ᲂу҆стѣ́хъ мои́хъ.

Ѡ҆ Гд҇ѣ похвали́тсѧ дꙋша̀ моѧ̀,* да ᲂу҆слы́шатъ кро́тцїи и҆ возвеселѧ́тсѧ.

Возвели́чите Гд҇а со мно́ю,* и҆ вознесе́мъ и҆́мѧ е҆гѡ̀ вкꙋ́пѣ.

Взыска́хъ Гд҇а и҆ ᲂу҆слы́ша мѧ̀,* и҆ ѿ всѣ́хъ скорбе́й мои́хъ и҆зба́ви мѧ̀.

Пристꙋпи́те къ немꙋ̀ и҆ просвѣти́тесѧ,* и҆ ли́ца ва́ша не постыдѧ́тсѧ.

Сей нищій воззва, и Гдь оуслыша и,* и ѿ всѣхъ скорбей егѡ спасе и.

Ополчится Ангелъ Гдень окрестъ боящихся егѡ,* и избавитъ ихъ.

Вкусите и видите, ꙗко благъ Гдь,* блаженъ мужъ, иже оуповаетъ нань.

Бойтеся Гда вси свѧтіи егѡ,* ꙗко нѣсть лишенїѧ боѧщимсѧ егѡ.

Богатіи обнищаша и взалкаша,* взыскающіи же Гда не лишатсѧ всѧкагѡ блага.

Слава: И нынѣ: Гди помилуй г҃. Гди благослови. — Наступає »Отпуст«.

В сьв. великий піст по Трисьвятім співає ся на Глас 1 сї Тропарі з поклонами:

Богородице Дѣво, радуйсѧ обрадованнаѧ Маріе, Гдь съ тобою, благословенна ты въ женахъ и благословенъ плодъ чрева твоегѡ, ꙗко родила еси Хрїста, Спаса Избавителѧ душамъ нашимъ. — Поклін.

Слава:

Крестителю Хрїстовъ, тебѣ молимсѧ: всѣхъ насъ помѧни, да избавимсѧ ѿ беззаконій нашихъ, тебѣ бо дана бысть благодать молитисѧ за ны. — Поклін.

И нынѣ:

Молите о насъ свѧтіи Апостоли, Пророцы, Мученицы и вси Свѧтіи, да избавимсѧ ѿ бѣдъ и скорбей; васъ бо

предстателей теплыхъ ко Спасꙋ всѝ стѧжахомъ. — Поклін.

Подъ твою милость прибѣгаемъ, Бце Дѣво, молитвъ нашихъ не презри во скорбѣхъ, но ѿ бѣдъ избави насъ єдина чистаѧ и благословеннаѧ. — Без поклону.

Гдⷭ҇и помилꙋй 40 р. Гдⷭ҇и благословѝ.

Сьвящ.: Сый благословенъ и препрославленъ Хрістосъ Богъ нашъ, всегда нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Хор: Амѝнь.

Сьвящ.: Небесный Царю, вѣрнаго імператора нашего ꙋкрѣпѝ, вѣрꙋ ꙋтвердѝ, ꙗзыки ꙋкротѝ, міръ ꙋмирѝ, градъ сей (весь сію) добрѣ сохранѝ, прежде ѿшедшыѧ ѻтцы и братію нашꙋ во кровѣхъ праведныхъ ꙋчинѝ, и насъ въ покаѧніи и исповѣданіи, Гдⷭ҇и, пріимѝ, и помилꙋй ꙗко благъ и человѣколюбецъ.

Хор: Амѝнь. Гдⷭ҇и помилꙋй г҃. Слава: И нынѣ: Честнѣйшꙋю Херꙋвімъ: Именемъ Гдⷭ҇нимъ благословѝ ѻтче.

Сьвящ.: Молитвами свѧтыхъ ѻтецъ нашихъ, Гдⷭ҇и Інсꙋсе Хрісте, Боже нашъ, помилꙋй насъ.

Хор: Амѝнь.

Сьвящ.: Гдⷭ҇и и Владыко живота моегѡ, дꙋхъ ꙋныніѧ, небреженіѧ, сребролюбіѧ и празднословіѧ ѿженѝ ѿ мене: — Поклін.

Дѹ́хъ же цѣломѹ́дрїѧ и҆ смиреномѹ́дрїѧ, терпѣ́нїѧ и҆ любвѐ да́рѹй мнѣ̀ недосто́йномѹ ра́бѹ твоемѹ̀. — Поклін.

Е҆́й Гдⷭ҇и царю̀, да́ждь мнѣ̀ зрѣ́ти моѧ̑ согрѣше́нїѧ, и҆ не ѡ҆сѹжда́ти бра́та моегѡ̀, ꙗ҆́кѡ благослове́нъ є҆сѝ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь. — Поклін.

Сла́ва тебѣ̀, Хрїстѐ Бо́же, ᲂу҆пова́нїе на́ше, сла́ва тебѣ̀.

Хор: Сла́ва: И҆ ны́нѣ: — Го́споди поми́лѹй г҃. Благословѝ. Наступає »Отпуст«.

Так править ся від неділї сиропустної до неділї шестої великого посту.

Чин Утренї.

Сьвящ.: Благословéнъ Бóгъ нáшъ, всегдà, нынѣ и прнснω, и во вѣки вѣкωвъ.

Хор: Амíнь. — Слáва тебѣ Бóже нáшъ, слáва тебѣ. Царю небéсный. Трисвѧтóе и по Отче нашъ Прїидите поклонимсѧ г. Фалóмъ кі.

Коли Утреня з Всеночним, то зачинає ся так:

Сьвящ.: Слáва свѧтѣй...

Хор: Амíнь, і зараз Слáва въ вышнихъ Бóгу... (гляди стор. 447) і Шестипсальми.

Так само зачинає ся і від Воскресеня аж до Вознесеня.

Фалóмъ кі.

Оуслышитъ тѧ Гдь въ дéнь печáли,* защититъ тѧ имѧ Бóга Іáкωвлѧ.

Пóслетъ ти пóмощь ѿ стáгω,* и ѿ Сїωна заступитъ тѧ.

Помѧнéтъ всѧку жéртву твою,* и всесожжéнїе твоé тучнω буди.

Дáсть ти Гдь по сéрдцу твоему,* и вéсь совѣтъ твой исполнитъ.

Возрáдуемсѧ ô спасéнїи твоéмъ,* и во имѧ Гдⷭ҇а Бóга нáшегω возвеличимсѧ.

Ис̑по́лнитъ Г҃дь всѧ̀ проше́нїѧ твоѧ̑.* ны́нѣ позна́хъ, ꙗ҆́ко спасѐ Го́сподь Хрї-ста̀ своегѡ̀.

Оу҆слы́шитъ є҆гѡ̀ съ небесѐ ст҃а́гѡ свое-гѡ̀,* въ си́лахъ спасе́нїе десни́цы є҆гѡ̀.

Сі́и на колесни́цахъ, и҆ сі́и на ко́нѣхъ,* мы́ же во и҆́мѧ Г҃да Б҃га на́шегѡ призове́мъ.

Ті́и спѧ́ти бы́ша и҆ падо́ша,* мы́ же воста́хомъ и҆ и҆спра́вихомсѧ.

Го́споди, спаси̑ царѧ̀, и҆ оу҆слы́ши ны̀,* въ ѻ҆́ньже а҆́ще де́нь призове́мъ тѧ̀.

Ѱало́мъ к҃.

Г҃и, си́лою твое́ю возвесели́тсѧ ца́рь,* и҆ ѡ҆ спасе́нїи твое́мъ возра́дуетсѧ ѕѣлѡ̀.

Жела́нїе се́рдца є҆гѡ̀ да́лъ є҆сѝ є҆мꙋ̀,* и҆ хотѣ́нїѧ оу҆стнꙋ̀ є҆гѡ̀ нѣ́си лиши́лъ є҆гѡ̀.

Ꙗ҆́кѡ предвари́лъ є҆сѝ бл҃гослове́нїемъ бла-гости́ннымъ,* положи́лъ є҆сѝ на главѣ̀ є҆гѡ̀ вѣ́нецъ ѿ ка́мене че́стна.

Живота̀ проси́лъ є҆́сть оу҆ тебє̀, и҆ да́лъ є҆сѝ є҆мꙋ̀ долготꙋ̀ дні́й во вѣ́къ вѣ́ка.

Ве́лїѧ сла́ва є҆гѡ̀ въ спасе́нїи твое́мъ,* сла́вꙋ и҆ велелѣ́пїе возложи́ши на него̀.

Ꙗ҆́кѡ да́си є҆мꙋ̀ благослове́нїе во вѣ́къ вѣ́ка,* возвесели́ши є҆го̀ ра́достїю съ ли-це́мъ твои́мъ.

Ꙗ҆́кѡ ца́рь оу҆пова́етъ на Г҃да,* и҆ ми́ло-стїю Вы́шнѧгѡ не подви́житсѧ.

Да ѡ҆брѧ́щетсѧ рꙋка̀ твоѧ̀ всѣ̑мъ вра-гѡ́мъ твои́мъ,* десни́ца твоѧ̀ да ѡ҆брѧ́-щетъ всѧ̑ ненави́дѧщыѧ тебє̀.

Ꙗ҆́ко положи́ши и҆̀хъ ꙗ҆́кѡ пе́щь ѻ҆́гненнꙋю во вре́мѧ лица̀ твоегѡ̀: Гдⷭ҇ь гнѣ́вомъ свои́мъ смѧте́тъ ѧ҆̀, и҆ снѣ́сть и҆̀хъ ѻ҆́гнь.

Пло́дъ и҆́хъ ѿ землѝ погꙋби́ши, и҆ сѣ́мѧ и҆́хъ ѿ сынѡ́въ человѣ́ческихъ.

Ꙗ҆́ко ᲂу҆клони́ша на тѧ̀ ѕла̑ѧ, помы́слиша совѣ́ты, и҆̀хже не возмо́гꙋтъ соста́вити.

Ꙗ҆́ко положи́ши ѧ҆̀ хребе́тъ, во и҆збы́тцѣхъ твои́хъ ᲂу҆гото́виши лицѐ и҆́хъ.

Вознеси́сѧ Гдⷭ҇и си́лою твое́ю, воспое́мъ и҆ пое́мъ си̑лы твоѧ̑.

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: — Ст҃ы́й Бж҃е: и҆ по Ѻ҆́тче на́шъ:

Сьвящ.: Ꙗ҆́ко твоѐ є҆́сть ца́рство и҆ си́ла и҆ сла́ва Ѻ҆тца̀ и҆ Сы́на и҆ ст҃а́гѡ Дх҃а, и҆ ны́нѣ и҆ при́снѡ и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Хор: А҆ми́нь. І читає тропарі.

Спасѝ Гдⷭ҇и лю́ди твоѧ̑ и҆ благословѝ достоѧ́ніе твоѐ, побѣ́ды благовѣ́рномꙋ і҆мпера́торꙋ на́шемꙋ на сопроти̑вныѧ да́рꙋѧ, и҆ твоѧ̀ сохранѧ́ѧ кресто́мъ твои́мъ лю́ди.

Сла́ва:

Вознесы́йсѧ на кре́стъ во́лею, тезоимени́томꙋ твое́мꙋ но́вомꙋ жи́тельствꙋ, щедрѡ́ты твоѧ̑ да́рꙋй, Хрїстѐ Бо́же: возвесели̇̀ си́лою твое́ю благовѣ́рнаго і҆мпера́тора на́шего, побѣ́ды даѧ̀ є҆мꙋ̀ на сꙋпоста́ты, посо́біе и҆́мꙋщемꙋ твоѐ, ѻ҆́рꙋжїе ми́ра непобѣди́мꙋю побѣ́дꙋ.

И҆ нн҃ѣ: Бг҃ородиченъ.

Предстателнице страшнаѧ и҆ непостыднаѧ, не презри, благаѧ, молитвъ нашихъ, всепѣтаѧ Богородице: ѹ҆тверди православныхъ жителство, и҆ спаси, и҆мже повелѣла є҆си державствовати, и҆ подаждь и҆мъ съ небесе побѣдѹ, зане родила є҆си Бога, є҆дина Благословеннаѧ.

Сьвящ.: Помилѹй насъ Боже по велицѣй милости твоей, молимтисѧ ѹ҆слыши и҆ помилѹй.

Хор: Гд҃и помилѹй г҃.

Сьвящ.: Є҆ще молимсѧ ѡ҆ благовѣрнѣмъ и҆ богохранимѣмъ і҆мператорѣ нашемъ (и҆мкъ), ѡ҆ всей палатѣ и҆ Хр҃толюбивыхъ воехъ є҆гѡ.

Хор: Гд҃и помилѹй г҃.

Сьвящ.: Ꙗ҆ко млⷭ҇тивъ и҆ человѣколюбецъ Богъ є҆си, и҆ тебѣ славѹ возсылаемъ Ѻ҆тцѹ и҆ Сынѹ и҆ свѧтомѹ Дѹхѹ, нынѣ и҆ присно, и҆ во вѣки вѣкѡвъ.

Хор: Ами́нь. И҆менемъ Гд҃нимъ благослови ѻ҆тче.

Сьвящ.: Слава ст҃ѣй є҆диносѹщнѣй и҆ нераздѣлимѣй Тр҃цѣ, Ѻ҆ц҃ѹ и҆ Сынѹ и҆ свѧтомѹ Дх҃ѹ, всегда нынѣ, и҆ присно, и҆ во вѣки вѣкѡвъ.

Хор: Ами́нь. І зараз

Слава во вышнихъ Бг҃ѹ и҆ на земли миръ,* въ человѣцѣхъ благоволеніе. г҃.

Гдⷭ҇и, ѹ҆стнѣ̀ моѝ ѿве́рзеши,* и҆ ѹ҆ста̀ моѧ̀ возвѣстѧ́тъ хвалꙋ̀ твою̀. в҃.

ШЕСТИПСАЛЬМИ.

Ѱало́мъ г҃.

Гдⷭ҇и, что́сѧ ѹ҆мно́жиша стꙋжа́ющїи мѝ,* мно́зи воста́ютъ на мѧ̀.

Мно́зи глаго́лютъ дꙋшѝ мое́й,* нѣ́сть спасе́нїѧ є҆мꙋ̀ въ Бо́зѣ є҆гѡ̀.

Тꙑ̀ же Гдⷭ҇и застꙋ́пникъ мо́й є҆сѝ,* сла́ва моѧ̀ и҆ возносѧ́й главꙋ̀ мою̀.

Гла́сомъ мои́мъ къ Го́сподꙋ воззва́хъ,* и҆ ѹ҆слы́ша мѧ̀ ѿ горы̀ ст҃ыѧ своеѧ̀.

А҆́зъ же ѹ҆снꙋ́хъ и҆ спа́хъ,* воста́хъ ꙗ҆́ко Гдⷭ҇ь застꙋ́питъ мѧ̀.

Не ѹ҆бою́сѧ ѿ те́мъ людей ѻ҆́крестъ напа́дающихъ на мѧ̀,* воскресни̇, Гдⷭ҇и, спасѝ мѧ̀ Бж҃е мо́й.

Ꙗ҆́ко тꙑ̀ поразилъ є҆сѝ всѧ̀ враждꙋ́ющыѧ мѝ всꙋ́е,* зꙋ́бы грѣ́шникѡвъ сокрꙋши́лъ є҆сѝ.

Гдⷭ҇не є҆́сть спасе́нїе,* и҆ на лю́дехъ твои́хъ благослове́нїе твоѐ.

А҆́зъ ѹ҆снꙋ́хъ и҆ спа́хъ воста́хъ, ꙗ҆́ко Го́сподь застꙋ́питъ мѧ̀.

Ѱало́мъ л҃з.

Гдⷭ҇и, да не ꙗ҆́ростїю твое́ю ѡ҆бличи́ши менѐ,* нижѐ гнѣ́вомъ твои́мъ нака́жеши менѐ.

Ꙗ҆́ко стрѣ́лы твоѧ̑ ᲂу҆нзо́ша во мнѣ̀,* и҆ ᲂу҆тверди́лъ є҆сѝ на мнѣ̀ ру́кꙋ твою̀.

Нѣ́сть и҆сцѣлє́нїѧ въ пло́ти моє́й ѿ лица̀ гнѣ́ва твоегѡ̀,* нѣ́сть ми́ра въ костє́хъ мои́хъ, ѿ лица̀ грѣ́хъ мои́хъ.

Ꙗ҆́ко беззакѡ́нїѧ моѧ̑ превзыдо́ша главꙋ̀ мою̀,* и҆ ꙗ҆́кѡ бре́мѧ тѧ́жкоє ѿѧготѣ́ша на мнѣ̀.

Возсмердѣ́ша и҆ согни́ша ра̑ны моѧ̑* ѿ лица̀ безꙋ́мїѧ моегѡ̀.

Пострада́хъ и҆ слѧко́хсѧ до конца̀,* ве́сь де́нь сѣ́тꙋѧ хожда́хъ.

Ꙗ҆́ко лѧ̑двїѧ моѧ̑ напо́лнишасѧ порꙋга́нїй,* и҆ нѣ́сть и҆сцѣлє́нїѧ въ пло́ти моє́й.

Ѡ҆сла́бленъ бы́хъ и҆ смири́хсѧ до ѕѣла̀,* рыка́хъ ѿ воздыха́нїѧ се́рдца моегѡ̀.

Гдⷭ҇и, пре́дъ тобо́ю всѐ жела́нїє моѐ,* и҆ воздыха́нїє моѐ ѿ тебѐ не ᲂу҆таи́сѧ.

Се́рдце моѐ смѧте́сѧ, ѡ҆ста́ви мѧ̀ си́ла моѧ̑,* и҆ свѣ́тъ ѻ҆че́ю моє́ю, и҆ то́й нѣ́сть со мно́ю.

Дрꙋ́зи мои̇̀ и҆ и҆́скреннїи мои̇̀* прѧ́мѡ мнѣ̀ прибли́жишасѧ и҆ ста́ша.

И҆ бли́жнїи мои̇̀ ѿ да́лече менѐ ста́ша,* и҆ нꙋжда́хꙋсѧ и҆щꙋ́щїи дꙋшꙋ̀ мою̀.

И҆ и҆щꙋ́щїи ѕла̑ѧ мнѣ̀ глаго́лахꙋ сꙋ̑етнаѧ,* и҆ льсти̑вымъ ве́сь де́нь поꙋча́хꙋсѧ.

А҆́зъ же ꙗ҆́кѡ глꙋ́хъ не слы́шахъ,* и҆ ꙗ҆́кѡ нѣ́мъ не ѿверза́ѧй ᲂу҆́стъ свои́хъ.

И҆ бы́хъ ꙗ҆́кѡ чл҃вѣ́къ не слы́шай,* и҆ не и҆мы́й во ᲂу҆стѣ́хъ свои́хъ ѡ҆бличе́нїѧ.

Ꙗ҆́кѡ на тѧ̀, Гдⷭ҇и, ᲂу҆пова́хъ,* ты̀ ᲂу҆слы́шиши, Гдⷭ҇и Бж҃е мо́й.

Ꙗ҆́кѡ рѣ́хъ: да не когда̀ пора́дꙋютми сѧ вра́зи моѝ,* и҆ внегда̀ подвижа́тисѧ нога́мъ мои́мъ, на мѧ̀ велерѣ́чеваша.

Ꙗ҆́кѡ а҆́зъ на ра́ны гото́въ,* и҆ болѣ́знь моѧ̀ предо мно́ю е҆́сть вы́нꙋ.

Ꙗ҆́кѡ беззако́нїе моѐ а҆́зъ возвѣщꙋ̀,* и҆ попекꙋ́сѧ ѡ҆ грѣсѣ̀ мое́мъ.

Вразѝ же моѝ живꙋ́тъ, и҆ ᲂу҆крѣпи́шасѧ па́че менѐ,* и҆ ᲂу҆мно́жишасѧ ненави́дѧщїи мѧ̀ бе́зъ пра́вды.

Воздаю́щїи мѝ ѕла̑ѧ возблага̑ѧ, ѡ҆болга́хꙋ мѧ̀,* занѐ гонѧ́хъ бла́гостыню.

Не ѡ҆ста́ви менѐ, Гдⷭ҇и Бо́же мо́й,* не ѿстꙋпѝ ѿ менѐ.

Вонмѝ въ по́мощь мою̀,* Гдⷭ҇и спасе́нїѧ моегѡ̀.

Ѱало́мъ ѯв҃.

Бж҃е, Бж҃е мо́й* къ тебѣ̀ ᲂу҆́тренюю.

Возжада̀ тебѐ дꙋша̀ моѧ̀,* ко́ль мно́жицею тебѣ̀ пло́ть моѧ̀.

Въ землѝ пꙋ́стѣ и҆ непрохо́днѣ и҆ безво́днѣй,* та́кѡ во ст҃ѣ́мъ ꙗ҆ви́хсѧ тебѣ̀ ви́дѣти си́лꙋ твою̀ и҆ сла́вꙋ твою̀.

Ꙗ҆́кѡ лꙋ́чши ми́лость твоѧ̀ па́че живо́тъ,* ᲂу҆стнѣ̀ моѝ похвали́тѣ тѧ̀.

Та́кѡ благословлю̀ тѧ̀ въ животѣ̀ мое́мъ,* и҆ ѡ҆ и҆́мени твое́мъ воздѣжѹ̀ рѹ́цѣ мои̑.

Ꙗ҆́кѡ ѿ тѹ́ка и҆ ма́сти да и҆спо́лнитсѧ дѹша̀ моѧ̀,* и҆ ᲂу҆стна́ма ра́дости восхва́лѧтъ тѧ̀ ᲂу҆ста̀ моѧ̀.

А҆́ще помина́хъ тѧ̀ на посте́ли мое́й, на ᲂу҆́тренныхъ поѹча́хсѧ въ тѧ̀,* ꙗ҆́кѡ бы́лъ є҆сѝ помо́щникъ мо́й.

И҆ въ кро́вѣ крилѹ̀ твое́ю возра́дѹюсѧ, прилпѐ дѹша̀ моѧ̀ по тебѣ̀,* менѐ же прїѧ́тъ десни́ца твоѧ̀.

Ті́и же всѹ́е и҆ска́ша дѹшѝ моеѧ̀, вни́дѹтъ въ преиспѡ́днѧѧ землѝ,* предадѧ́тсѧ въ рѹ́ки ѻ҆рѹ́жїѧ, ча̑сти лиси́цамъ бѹ́дѹтъ.

Ца́рь же возвесели́тсѧ ѡ҆ Бо́зѣ, похва́литсѧ всѧ́къ клены́йсѧ и҆́мъ,* ꙗ҆́кѡ загради́шасѧ ᲂу҆ста̀ глаго́лющихъ непра́веднаѧ.

На ᲂу҆́тренниихъ поѹча́хсѧ въ тѧ̀,* ꙗ҆́кѡ бы́лъ є҆сѝ помо́щникъ мо́й.

И҆ въ кро́вѣ крилѹ̀ твое́ю возра́дѹюсѧ,* прилпѐ дѹша̀ моѧ̀ по тебѣ̀, менѐ же прїѧ́тъ десни́ца твоѧ̀.

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: А҆ллилѹ́їа, а҆ллилѹ́їа, а҆ллилѹ́їа, сла́ва тебѣ̀ Бж҃е, г҃. Г҃и поми́лѹй, г҃. Сла́ва: И҆ ны́нѣ:

Ѱало́мъ п҃з.

Г҃и, Бж҃е спасе́нїѧ моегѡ̀,* во дни̑ воззва́хъ и҆ въ но́щи пре́дъ тобо́ю.

Да вни́детъ пре́дъ тѧ̀ моли́тва моѧ̀,* приклонѝ ᲂу҆́хо твоѐ къ моле́нїю моемꙋ̀.

Ꙗ҆́ко и҆спо́лнисѧ ѕѡ́лъ дꙋша̀ моѧ̀,* и҆ живо́тъ мо́й а҆́дꙋ прибли́жисѧ.

Привмѣне́нъ бы́хъ съ нисходѧ́щими въ ро́въ,* бы́хъ ꙗ҆кѡ чл҃вѣкъ бе́зъ по́мощи въ ме́ртвыхъ свобо́дь.

Ꙗ҆́ко ꙗ҆звє́ннїи спѧ́щїи во гро́бѣ, и҆̀хже нѐ помѧнꙋ́лъ є҆сѝ къ томꙋ̀,* и҆ ті́и ѿ рꙋкѝ твоеѧ̀ ѿрино́вени бы́ша.

Положи́ша мѧ̀ въ ро́вѣ преиспо́днѣмъ,* въ тє́мныхъ и҆ сѣ́ни сме́ртнѣй.

На мнѣ̀ ᲂу҆тверди́сѧ ꙗ҆́рость твоѧ̀,* и҆ всѧ̑ вѡ́лни твоѧ̀ наве́лъ є҆сѝ на мѧ̀.

Оу҆да́лилъ є҆сѝ зна́емыхъ мои́хъ ѿ менѐ,* положи́ша мѧ̀ ме́рзость себѣ̀.

Пре́данъ бы́хъ и҆ не и҆схожда́хъ,* ѻ҆́чи моѝ и҆знемого́ста ѿ нищеты̀.

Воззва́хъ къ тебѣ̀, Гд҇и, ве́сь де́нь,* возд҇ѣхъ къ тебѣ̀ рꙋ́цѣ моѝ.

Є҆да̀ ме́ртвыми твори́ши чꙋдеса̀?* и҆лѝ вра́чеве воскресѧ́тъ и҆ и҆сповѣ́дѧтсѧ тебѣ̀.

Є҆да̀ повѣ́сть кто̀ въ гро́бѣ ми́лость твою̀?* и҆ и҆́стинꙋ твою̀ въ поги́бели?

Є҆да̀ позна̑на бꙋ́дꙋтъ въ тмѣ̀ чꙋдеса̀ твоѧ̑,* и҆ пра́вда твоѧ̀ въ землѝ забвє́ннѣй.

И҆ а҆́зъ къ тебѣ̀, Го́споди, воззва́хъ,* и҆ ᲂу҆́трѡ моли́тва моѧ̀ предвари́тъ тѧ̀.

Вскꙋ̀ю, Гд҇и, ѿрѣ́еши дꙋ́шꙋ мою̀,* ѿвраща́еши лицѐ твоѐ ѿ менѐ.

Нищъ ѐсмь а҆́зъ, и҆ въ трꙋдѣ́хъ ѿ ю҆́ности моеѧ̀,* вознесжесѧ, смири́хсѧ и҆ и҆знемого́хъ.

На мнѣ̀ прейдо́ша гнѣ́вы твои̑,* ѹ҆страшє́нїѧ твоѧ̑ возмꙋти́ша мѧ̀.

Ѡ҆быдо́ша мѧ̀ ꙗ҆́кѡ вода̀ весь де́нь,* ѡ҆держа́ша мѧ̀ вкꙋ́пѣ.

Ѹ҆да́лилъ ѐси ѿ менѐ дрꙋ́га и҆ и҆скре́ннѧго,* и҆ зна́емыхъ мои́хъ ѿ стра́стей.

Гдⷭ҇и, Бж҃е спасе́нїѧ моегѡ̀,* во дни̑ воззва́хъ, и҆ въ нощѝ пре́дъ тобо́ю.

Да вни́детъ пре́дъ тѧ̀ моли́тва моѧ̀,* приклонѝ ѹ҆́хо твоѐ къ моле́нїю моемꙋ̀.

Ѱало́мъ рв҃.

Благословѝ дꙋше моѧ̀ Гдⷭ҇а,* и҆ всѧ̑ внꙋ́треннѧѧ моѧ̑ и҆́мѧ ст҃о́е ѐгѡ.

Благословѝ дꙋшѐ моѧ̀ Гдⷭ҇а,* и҆ не забыва́й всѣ́хъ воздаѧ́нїй ѐгѡ.

Ѡ҆чища́ющаго всѧ̑ беззако́нїѧ твоѧ̑,* и҆сцѣлѧ́ющаго всѧ̑ недꙋ́ги твоѧ̑.

И҆збавлѧ́ющаго ѿ и҆стлѣ́нїѧ живо́тъ тво́й,* вѣнча́ющаго тѧ̀ ми́лостїю и҆ щедро́тами.

И҆сполнѧ́ющаго во бла́гихъ жела́нїе твоѐ,* ѡ҆бнови́тсѧ ꙗ҆́кѡ ѻ҆рлѧ̀ ю҆ность твоѧ̀.

Творѧ́й ми́лостыни Гдⷭ҇ь,* и҆ сꙋдбꙋ̀ всѣ̑мъ ѡ҆би́димымъ.

Сказа̀ пꙋтѝ своѧ̑ Мѡѷсе́ѡви,* сыно́вѡмъ Ї҆и҃лєвымъ хотѣ́нїѧ своѧ̑.

Щедръ и҆ млcтивъ Гдⷭ҇ь,* долготерпѣли́въ и҆ многомлcтивъ.

Не до конца̀ прогнѣ́ваетсѧ,* нижѐ во вѣ́къ враждꙋ́етъ.

Не по беззаконі́ємъ на́шимъ сотвори́лъ є҆́сть на́мъ,* нижѐ по грѣхѡ́мъ на́шимъ возда́лъ є҆́сть на́мъ.

Ꙗ҆́кѡ по высотѣ̀ небе́снѣй ѿ землѝ,* оу҆тверди́лъ є҆́сть Гдⷭ҇ь ми́лость свою̀ на боѧ́щихсѧ є҆гѡ̀.

Є҆ли́кѡ ѿстоѧ́тъ восто́цы ѿ за́падъ,* оу҆да́лилъ є҆́сть ѿ на́съ беззакѡ́нїѧ на́шѧ.

Ꙗ҆́коже ще́дритъ ѻ҆те́цъ сы́ны, оу҆ще́дри Гдⷭ҇ь боѧ́щихсѧ є҆гѡ̀:* ꙗ҆́кѡ то́й позна̀ созда́нїе на́ше.

Помѧнꙋ̀ ꙗ҆́кѡ пе́рсть є҆смы̀:* человѣ́къ ꙗ҆́кѡ трава̀,* дні́е є҆гѡ̀ ꙗ҆́кѡ цвѣ́тъ се́льный та́кѡ ѻ҆цвѣте́тъ.

Ꙗ҆́кѡ дꙋ́хъ про́йде въ не́мъ, и҆ не бꙋ́детъ,* и҆ не позна́етъ ктомꙋ̀ мѣ́ста своегѡ̀.

Ми́лость же Гдⷭ҇нѧ ѿ вѣ́ка,* и҆ до вѣ́ка на боѧ́щихсѧ є҆гѡ̀.

И҆ пра́вда є҆гѡ̀ на сынѣ́хъ сынѡ́въ,* хранѧ́щихъ завѣ́тъ є҆гѡ̀.

И҆ по́мнѧщихъ за́повѣди є҆гѡ̀,* твори́ти ѧ҆̀.

Гдⷭ҇ь на небесѝ оу҆гото́ва престо́лъ сво́й,* и҆ ца́рство є҆гѡ̀ всѣ́ми ѻ҆блада́етъ.

Благослови́те Гдⷭ҇а всѝ а҆́нгели є҆гѡ̀,* си́льнїи крѣ́постїю, творѧ́щїи сло́во є҆гѡ̀, оу҆слы́шати гла́съ слове́съ є҆гѡ̀.

Благословите Гда всѧ̀ силы ѐгѡ̀*, слꙋгѝ ѐгѡ̀ творѧщїи волю ѐгѡ̀.

Благословите Гда всѧ̀ дѣла̀ ѐгѡ̀*, на всѧцѣмъ мѣстѣ владычествїѧ ѐгѡ̀, благослови дꙋшѐ моѧ̀ Гда.

На всѧцѣмъ мѣстѣ владычествїѧ ѐгѡ̀ благослови дꙋшѐ моѧ̀ Гда.

Ѱалѡмъ рмв.

Гди, ѹслыши молитвꙋ мою, внꙋшѝ моленїе моѐ во ѝстинѣ твоей*, ѹслыши мѧ̀ въ правдѣ твоей.

И не вниди въ сꙋдъ съ рабомъ твоимъ*, ꙗко не ѡправдитсѧ предъ тобою всѧкъ живый.

Ꙗко погна̀ врагъ дꙋшꙋ мою*, смирилъ ѐсть въ землю животъ мой.

Посадилъ мѧ̀ ѐсть въ темныхъ, ꙗкѡ мертвыѧ вѣка*, ѝ ѹны̀ во мнѣ дꙋхъ мой: во мнѣ смѧтесѧ сердце мое.

Помѧнꙋхъ дни древнїѧ: поꙋчихсѧ въ всѣхъ дѣлѣхъ твоихъ*, въ творенїихъ рꙋкꙋ̀ твоею поꙋчахсѧ

Воздѣхъ къ тебѣ рꙋцѣ мои*, дꙋша̀ моѧ̀ ꙗкѡ землѧ̀ безводнаѧ тебѣ.

Скорѡ ѹслыши мѧ̀ Гди*, ѝсчезѐ дꙋхъ мой.

Не ѿврати лица̀ твоегѡ̀ ѿ менѐ*, ѝ ѹподоблюсѧ нисходѧщымъ въ ровъ.

Слышанꙋ сотвори мнѣ заꙋтра милость твою*, ꙗко на тѧ̀ ѹповахъ.

Скажи́ мнѣ, Г҃и, пꙋ́ть, въ о҆́нь же пойдꙋ̀: ꙗ҆́ко къ тебѣ̀ взѧ́хъ дꙋ́шꙋ мою̀.

И҆зми́ мѧ ѿ вра̑гъ мои́хъ, Го́споди, къ тебѣ̀ прибѣго́хъ: наꙋчи́ мѧ твори́ти во́лю твою̀, ꙗ҆́ко ты̀ є҆сѝ Бо́гъ мо́й.

Дꙋ́хъ тво́й бла́гій наста́витъ мѧ на зе́млю пра́вꙋ: и҆́мене твоегѡ̀ ра́ди, Г҃и, живи́ши мѧ пра́вдою твое́ю.

И҆зведе́ши ѿ печа́ли дꙋ́шꙋ мою̀: и҆ ми́лостїю твое́ю потреби́ши вра̑ги моѧ̑.

И҆ погꙋби́ши всѧ̑ стꙋжа́ющыѧ дꙋши́ мое́й: ꙗ҆́ко а҆́зъ ра́бъ тво́й є҆́смь.

Ѹ҆слы́ши мѧ, Г҃и, въ пра́вдѣ твое́й: и҆ не вни́ди въ сꙋ́дъ съ рабо́мъ твои́мъ.

Ѹ҆слы́ши мѧ, Г҃и, въ пра́вдѣ твое́й: и҆ не вни́ди въ сꙋ́дъ съ рабо́мъ твои́мъ.

Дꙋ́хъ тво́й бла́гій: наста́витъ мѧ на зе́млю пра́вꙋ.

Сла́ва: И҆ ны́нѣ:

Аллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа, сла́ва тебѣ̀ Бо́же. г҃.

Сьвященик читає Єктенію велиу (гляди в Літурґії), — по Єктенії співає ся на Глас припадаючого Тропаря:

Бо́гъ Г҃дь и҆ ꙗ҆ви́сѧ на́мъ, благослове́нъ грѧды́й во и҆́мѧ Г҃не.

Стих 1: И҆сповѣ́дайтесѧ Г҃еви, ꙗ҆́ко бла́гъ, ꙗ҆́ко во вѣ́ки ми́лость є҆гѡ̀.

Стих 2: Ѡбы́шедше ѡ҆бы́доша мѧ̀ и҆ и҆́менемъ Г҃нимъ противлѧ́хсѧ и҆̀мъ.

Стих 3 Не ѹ҆мрꙋ̀, но жи́въ бꙋ́дꙋ и҆ повѣ́мъ дѣла̀ Г҃нѧ

Стих 4: Камень, єгоже невергоша зиждущїи, сей бысть въ главѫ ѹгла: Ѿ Гда бысть сей и єсть дивенъ въ очесѣхъ нашихъ.

Тепер співає ся Тропарі, так:
Як неділя: Тропар воскресний 2 р, Слава: Сьвятого, И нынѣ: Богородичен воскресний. В празник Господьский і Богородичний: Тропар Празника 3 р. В празник Сьвятого: тропар Сьвятого 2 р., Слава: И нынѣ: Богородичен воскресний.

ПОЛИЄЛЕЙ.

Хвалите имѧ Гдне, хвалите рабы Гда. Аллилѹїа. г.

Стоѧщїи въ храмѣ Гдни, въ дворѣхъ домѹ Бога нашегѡ. — Аллилѹїа. г.

Гди, имѧ твоє въ вѣкъ, и памѧть твоѧ въ родъ и родъ. — Аллилѹїа. г.

Благословенъ Гдь ѿ Сїѡна, живый въ Їерѹсалимѣ. — Аллилѹїа. г.

Исповѣдайтесѧ Гдви ꙗко благъ — Аллилѹїа — ꙗко въ вѣкъ милость єгѡ. Аллилѹїа. г.

Ѹтвердившемѹ землю на водахъ ꙗко благъ — Аллилѹїа — ꙗко въ вѣкъ милость єгѡ. — Аллилѹїа. г.

И избавилъ ны єси ѿ врагъ нашихъ, ꙗко благъ Аллилѹїа — ꙗко въ вѣкъ милость єгѡ. — Аллилѹїа. г.

Исповѣдайтесѧ Бгѹ нбномѹ, ꙗко благъ — Аллилѹїа — ꙗко въ вѣкъ милость єгѡ. — Аллилѹїа. г.

АНГЕЛЬСКИЙ СОБОР.

Благословенъ еси, Гдн, научи мя оправданіемъ твоимъ.

Ангелскій соборъ удивися, зря тебе въ мертвыхъ вмѣнившася, смертную же, Спасе, крѣпость разоривша, и съ собою Адама воздвигша, и ѿ ада вся свобождша.

Благословенъ еси, Гдн, научи мя оправданіемъ твоимъ

Почто мѵра съ милостивными слезами, ѽ ученицы растворяете? блистаяйся въ гробѣ Ангелъ Мѵроносицамъ вѣщаше: видите вы гробъ, и уразумѣйте: Спасъ бо воскресе ѿ гроба.

Благословенъ еси, Гдн, научи мя оправданіемъ твоимъ.

Зѣлѡ рано, Мѵроносицы течаху къ гробу твоему, рыдающыя, но предста къ нимъ Ангелъ и рече: рыданія время преста, не плачите, воскресеніе же Апостоломъ рцыте.

Благословенъ еси, Гдн, научи мя оправданіемъ твоимъ.

Мѵроносицы жены съ мѵры пришедшыя къ гробу твоему, Спасе, рыдаху, Ангелъ же къ нимъ рече, глаголя: что съ мертвыми живаго помышляете? яко Богъ бо воскресе ѿ гроба.

Слава: Тройченъ.

Поклонимся Отцу и егѡ Сынови и свтому Духу, стѣй Троицѣ въ единѣмъ

сꙋ́ществѣ, съ Серафі́мы зовꙋ́ще: свѧ́тъ, свѧ́тъ, свѧ́тъ є҆сѝ, Гдⷭ҇и.

И҆ нн҃ѣ: Богоро́диченъ.

Жизнода́вца ро́ждши, грѣха̀ Дѣ́во А҆да́ма и҆зба́вила є҆сѝ, ра́дость же Є҆́ѵѣ къ печа́ли мѣ́сто подала̀ є҆сѝ: па́дшыѧ же ѿ жи́зни, къ се́й напра́ви, и҆зъ тебѐ коплоти́выйсѧ Бо́гъ и҆ человѣ́къ.

А҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа. Сла́ва тебѣ̀ Бо́же. г҃.

Посім Упакои і Степенна Гласа.

СТЕПЕННА ПРАЗНИЧНА.

Гла́съ д҃.

Ѿ ю҆́ности моеѧ̀ мно́гїѧ бо́рютъ мѧ̀ стра́сти: но са́мъ мѧ̀ застꙋпѝ, и҆ спасѝ, Спа́се мо́й

Ненави́дѧщїи Сїѡ́на, постыди́тесѧ ѿ Гдⷭ҇а, ꙗ҆́кѡ трава̀ бо ѻ҆гне́мъ бꙋ́дете и҆з-со́хше.

Сла́ва:

Ст҃ы́мъ Дх҃омъ всѧ́ка дꙋша̀ живи́тсѧ и҆ чистото́ю возвыша́етсѧ, свѣтлѣ́етсѧ, тро́йческимъ є҆ди́нствомъ свѧщеннота́йнѣ.

И҆ нн҃ѣ:

Ст҃ы́мъ Дх҃омъ точа́тсѧ благода́тныѧ стрꙋ̑и, напаѧ́ющїи всѧ́кꙋ тва́рь къ ѻ҆живле́нїю.

Сьвящ.: Вонмі́мъ: ми́ръ всѣ́мъ, пре-мꙋ́дрость вонмі́мъ.

Хор співає після Гласа Прокімен, в неділю воскресний, в сьвято празничний.

ПРОКІМЕНИ НЕДІЛЬНІ.

Гла́съ а҃.

Нынѣ воскре́сну, глаго́летъ Гдь, положу́ся въ спасе́ніе, и не обиню́ся о не́мъ.

Гла́съ в҃.

Воскресни́ Гди Бже мо́й, повелѣ́ніемъ, и́мже заповѣ́далъ е́си, и со́нмъ люде́й обы́детъ тя́.

Гла́съ г҃.

Рцѣ́те во язы́цѣхъ: я́ко Бо́гъ воцари́ся, и́бо испра́ви вселе́нную, я́же не подви́жится.

Гла́съ д҃.

Воскресни́ Гди, помози́ на́мъ, и изба́ви на́съ и́мене твоегѡ̀ ра́ди.

Гла́съ е҃.

Воскресни́ Гди Бо́же мо́й, да вознесе́тся рука̀ твоя̀, я́ко ты̀ ца́рствуеши во вѣ́ки.

Гла́съ ѕ҃.

Гди воздви́гни си́лу твою̀, и пріиди́ во е́же спасти́ на́съ.

Гла́съ з҃.

Воскресни́ Гди Бо́же мо́й, да вознесе́тся рука̀ твоя̀, не забу́ди ни́щихъ твои́хъ до конца̀.

Глáсъ ӑ.

Воцари́сѧ Гдь во вѣ́къ, Бо́гъ тво́й Сїѡ́не въ ро́дъ и҆ ро́дъ.

По Прокімені Сьвящ.: **Го́сподꙋ помо́лимсѧ.**

Хор: **Гдⷭ҇и помѝлꙋй.**

Сьвящ.: **Ꙗ҆́ко свѧ́тъ є҆сѝ, Бж҃е на́шъ, и҆ въ свѧты́хъ почива́єши, и҆ тебѣ̀ сла́вꙋ возсыла́емъ, Ѻ҆тцꙋ̀, и҆ Сы́нꙋ, и҆ свѧто́мꙋ Дх҃ꙋ ны́нѣ и҆ при́снѡ и҆ въ вѣ́ки вѣкѡ́въ.**

Хор: **А҆ми́нь.**

Всѧ́кое дыха́нїе да хва́литъ Гдⷭ҇а.

Стих: Хвали́те Бо́га во свѧты́хъ є҆гѡ̀, хвали́те є҆го̀ во ᲂу҆твержде́нїи си́лы є҆гѡ̀.

Свящ.: **Ѻ҆ є҆́же сподо́битисѧ на́мъ слыша́нїю ст҃а́гѡ є҆ѵⷢ҇ге́лїѧ, ми́ромъ Гдⷭ҇а Бг҃а мо́лимъ.**

Хор: **Гдⷭ҇и помѝлꙋй. г҃.**

Сьвящ.: **Ми́ръ всѣ̑мъ.**

Хор: **И҆ дꙋ́хови твое́мꙋ.**

Сьвящ.: **Премꙋ́дрость, про́сти ᲂу҆слы́шимъ свѧта́гѡ є҆ѵⷢ҇ге́лїа ѿ (и҆́мкъ) свѧта́гѡ є҆ѵⷢ҇ге́лїа чте́нїе.**

Хор: **Сла́ва тебѣ̀, Гдⷭ҇и, сла́ва тебѣ̀.**

Сьвящ.: **Во́нмемъ.**

І читає Євангелиє; в неділю воскресне рядове, в сьвято Празника. По Євангелию в неділї, на Вознесенє Хр. і на Воздвиженє Чесного Хреста читає:

Воскресе́нїе Хрⷭ҇то́во ви́дѣвше, поклони́мсѧ ст҃о́мꙋ Гдⷭ҇ꙋ Ї҆исꙋ̀ є҆ди́номꙋ без-

грѣшномꙋ. Крестꙋ твоемꙋ покланѧемсѧ, Хрⷭ҇тѐ, и҆ ст҃ое воскресе́нїе твоѐ поѐмъ и҆ сла́вимъ: ты́ бо є҆сѝ Бг҃ъ на́шъ, ра́звѣ тебѐ и҆но́гѡ не зна́емъ, и҆́мѧ твоѐ и҆менꙋ́емъ. Прїиди́те всѝ вѣ́рнїи поклони́мсѧ ст҃о́мꙋ Хрⷭ҇то́вꙋ воскресе́нїю: сѐ бо прїи́де кресто́мъ ра́дость всемꙋ̀ мі́рꙋ, всегда̀ благословѧ́ще Гдⷭ҇а, пое́мъ воскресе́нїе є҆гѡ̀: распѧ́тїе бо претерпѣ́въ, сме́ртїю сме́рть разрꙋши́.

В сьвято »Воскресе́нїе Хрⷭ҇то́во« не читає ся.

Ѱало́мъ н҃.

Поми́лꙋй мѧ̀ Бж҃е... (стор. 10).

Сла́ва: Гла́съ ѕ҃.

Моли́твами ст҃ы́хъ А҆п҃лъ, Ми́лостиве, ѡ҆чи́сти мно́жество согрѣше́нїй на́шихъ.

И҆ ны́нѣ: Богоро́диченъ.

Моли́твъ ра́ди, пречи́стыѧ Богоро́дицы, Ми́лостиве, ѡ҆чи́сти мно́жество согрѣше́нїй на́шихъ.

Стих: Поми́лꙋй на́съ Бж҃е, по вели́цѣй ми́лости твое́й, и҆ по мно́жествꙋ щедро́тъ твои́хъ ѡ҆чи́сти беззакѡ́нїѧ на́ша.

Стїхи́ра. Гла́съ ѕ҃.

Воскре́съ І҆исꙋ́съ ѿ гро́ба, ꙗ҆́коже проречѐ, даде́ на́мъ живо́тъ вѣ́чный, и҆ ве́лїю ми́лость.

В сьвята замість »Воскре́съ І҆исꙋ́съ ѿ гро́ба« співає ся Стихира Празника.

Сьвящ.: Спаси̑ Бж҃е лю́ди твоѧ̀ и҆ бл҃гослови̑ достоѧ́нїе твоѐ, посѣти̑ мі́ръ тво́й ми́лостїю и҆ щедро́тами, возвы́си ро́гъ хрїстїа́нскїй, и҆ низпосли̑ на ны̀ ми́лѡсти твоѧ̑ бога̑тыѧ, моли́твами пречи́стыѧ Влады́чицы на́шеѧ Бцы и҆ присноде́вы Марі́и, си́лою честна́гѡ и҆ животворѧ́щагѡ Креста̀, заст8пле́нми честны́хъ небе́сныхъ си́лъ безпло́тныхъ, честна́гѡ и҆ сла́внагѡ Проро́ка, Предте́чи и҆ Крести́телѧ Іѡа́нна, ст҃ы́хъ сла́вныхъ и҆ всехва́льныхъ А҆пл҃ъ, и҆ и҆́же въ ст҃ы́хъ ѡ҆те́цъ на́шихъ, и҆ вселе́нскихъ вели́кихъ О҆учи́телей и҆ Ст҃и́телей, Васі́лїѧ Вели́кагѡ, Григо́рїа Богосло́ва, и҆ Іѡа́нна Златоꙋ́стагѡ, А҆ѳана́сїѧ и҆ Кѵрі́лла: и҆ и҆́же въ ст҃ы́хъ ѡ҆тца̀ на́шегѡ Ні́колаѧ Мѵ́ръ Лѵкі́йскихъ чꙋдотво́рца, ст҃ы́хъ славѧ́нскихъ А҆пл҃ъ Кѵрі́лла и҆ Меѳо́дїа, и҆ ст҃а́гѡ сщ҃енномꙋ́ченика Іѡсафа́та: ст҃ы́хъ сла́вныхъ и҆ добропобе́дныхъ мꙋ́чени́къ: преподо́бн[ыхъ] и҆ богоно́сныхъ ѡ҆те́цъ на́шихъ: свѧты́хъ и҆ пра́ведныхъ бгоѻ́цъ Іѡакі́ма и҆ А҆́нны: и҆ преподо́бныхъ и҆ богоно́сныхъ ѡ҆те́цъ на́шихъ А҆нтѡ́нїа и҆ Ѳеодо́сїа Пече́рскихъ, и҆ свѧта́гѡ (и҆́мкъ) е҆гѡ́же дне́сь па́мѧть почита́емъ, и҆ всѣ́хъ ст҃ы́хъ твои́хъ: мо́лимъ тѧ̀, многоми́лостиве Гд҃и, ѹ҆слы́ши на́съ грѣ́шныхъ молѧ́щихтисѧ, и҆ поми́лꙋй на́съ.

Хор: Гд҃и поми́лꙋй. ві҃.

Сьвящ.: Млcтію и щедротами и человѣколюбіемъ единороднагѡ Сына твоегѡ, съ нимъ же благословенъ еси, съ пресвѧтымъ благимъ и животворѧщимъ твоимъ Дꙋхомъ, нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ.

Хор: Аминь.

По Єктенії співає ся Канон. – В Каноні перед 9 піснею:

Сьвящ.: Бцꙋ и Матерь свѣта въ пѣснехъ возвеличимъ.

Хор: Величитъ дꙋша моѧ Гда и возрадовасѧ дꙋхъ мой ѡ Бзѣ Спсѣ моемъ.

По кождім стиху: Честнѣйшꙋю Херꙋвімъ и славнѣйшꙋю безъ сравненіѧ Серафімъ, безъ истлѣніѧ Бга Слова рождшꙋю сꙋщꙋю Бцꙋ, тѧ величаемъ.

Ꙗко призрѣ на смиреніе рабы своеѧ, се бо ѿ нынѣ ꙋблажатъ мѧ вси роди.

Ꙗко сотвори мнѣ величіе Сильный, и свѧто имѧ егѡ, и милость егѡ въ роды родѡвъ боѧщимсѧ егѡ.

Сотвори державꙋ мышцею своею, расточи гѡрдыѧ мыслію сердца ихъ.

Низложи сильныѧ съ престѡлъ и вознесе смиренныѧ, алчꙋщыѧ исполни благъ и богатѧщыѧсѧ ѿпꙋсти тщы.

Воспріѧтъ Ізраилѧ ѿрока своегѡ помѧнꙋти милѡсти, ꙗкоже глагола ко ѡтцемъ нашымъ Аврамꙋ, и сѣмени егѡ до вѣка.

В неділю співаємо на Глас Прокимена:

Свѧтъ Гдь Богъ нашъ. г҃.

По сім читає ся Сьвітилен воскресний. Слава: Сьвятого, И нынѣ: Богородичен Сьвітилна воскресного. Як припаде в неділю Празник, то Слава: И нынѣ: Празника.

В Сьвята по Ектенії відразу читає ся Сьвітилен Празника. По сьвітилні співає ся на Глас Стихир хвалитних: Всѧкое дыханіе:

Ѱаломъ рмн҃.

Всѧкое дыханіе да хвалитъ Гда. Хвалите Гда съ небесъ, хвалите его къ вышнихъ, тебѣ подобаетъ пѣснь, Бже.

Хвалите его вси Ангели егѡ: хвалите его всѧ силы егѡ, тебѣ подобаетъ пѣснь Боже.

Хвалите его солнце и луна: хвалите его всѧ ѕвѣзды и свѣтъ.

Хвалите его небеса небесъ: и вода ꙗже превыше небесъ, да восхвалѧтъ имѧ Гдне.

Ꙗко той рече и быша: той повелѣ и создашасѧ.

Постави ѧ҆ во вѣкъ и во вѣкъ вѣка: повелѣніе положи и не мимоидетъ.

Хвалите Гда ѿ земли: ѕміеве и всѧ бездны.

Огнь, градъ, снѣгъ голоть, дꙋхъ бꙋренъ: творѧщаѧ слово егѡ.

Горы и вси холми: древа плодоносна и вси кедры.

Ѕвѣрїе и҆ вси̑ ско́ти,* га́ди и҆ пти́цы перна́ты

Ца́рїе земнӣи и҆ вси̑ лю́дїе,* кнѧ̑зи и҆ вси̑ сꙋдїѝ зе́мстїи.

Ю҆́нѡши и҆ дѣ́вы, ста́рцы съ ю҆нота́ми да восхва́лѧтъ и҆́мѧ гдⷭ҇не,* ꙗ҆́кѡ вознесе́сѧ и҆́мѧ тогѡ̀ є҆ди́нагѡ.

И҆сповѣ́данїе є҆гѡ̀ на земли̑ и҆ на небесѝ,* и҆ вознесе́тъ ро́гъ люде́й свои́хъ.

Пѣ́снь всѣ̑мъ преподѡ́бнымъ є҆гѡ̀,* сынѡ́мъ ї҆и҃левымъ, лю́демъ приближа́ющымсѧ є҆мꙋ̀.

Ѱало́мъ рмѳ҃.

Воспо́йте гдⷭ҇ви пѣ́снь но́вꙋ,* хвале́нїе є҆гѡ̀ въ це́ркви преподо́бныхъ.

Да возвесели́тсѧ ї҆и҃ль ѡ҆ сотво́ршемъ є҆го̀,* и҆ сы́нове сїѡ́ни возра́дꙋютсѧ ѡ҆ царѝ свое́мъ.

Да восхва́лѧтъ и҆́мѧ є҆гѡ̀ въ ли́цѣ,* въ тѵ́мпанѣ и҆ ѱалти́ри да пою́тъ є҆мꙋ̀.

Ꙗ҆́кѡ благоволи́тъ гдⷭ҇ь въ лю́дехъ свои́хъ,* и҆ вознесе́тъ крѡ́ткїѧ во спасе́нїе.

Восхва́лѧтсѧ преподо́бнїи во сла́вѣ,* и҆ возра́дꙋютсѧ на ло́жахъ свои́хъ.

Возноше́нїѧ бж҃їѧ въ горта́ни и҆́хъ,* и҆ мечи̑ ѡ҆бою́дꙋ ѡ҆стры̀ въ рꙋка́хъ и҆́хъ.

Сотвори́ти ѿмще́нїе во ꙗ҆зы́цѣхъ,* ѡ҆бличе́нїѧ въ лю́дехъ.

Свѧза́ти царѝ и҆́хъ пꙋ́ты;* и҆ сла́вныѧ и҆́хъ рꙋ́чными ѡ҆ко́вы желѣ́зными.

Як має бути шість стихир, то з слідуючим стихом співаємо стихири.

Сотвори́ти въ ни́хъ сѹ́дъ напи́санъ,* сла́ва сїѧ̀ бѹ́детъ всѣмъ преподѡ́бнымъ єгѡ̀.

Ѱало́мъ рн.

Хвали́те Бг҃а во ст҃ы́хъ єгѡ̀,* хвали́те єго̀ въ ѹтвержде́нїи си́лы єгѡ̀.

Як чотири стихири, то від сего стиха.

Хвали́те єго̀ на си́лахъ єгѡ̀,* хвали́те єго̀ по мно́жествѹ вели́чествїѧ єгѡ̀.

Хвали́те єго̀ во гла́сѣ трѹ́бнѣмъ,* хвали́те єго̀ въ ѱалти́ри и҆ гѹ́слехъ.

Хвали́те єго̀ въ тѷмпа́нѣ и҆ ли́цѣ,* хвали́те єго̀ стрѹ́нахъ и҆ ѻрга́нѣ.

Хвали́те єго̀ въ кѷмва́лѣхъ доброгла́сныхъ,* хвали́те єго̀ въ кѷмва́лѣхъ восклица́нїѧ, всѧ́кое дыха́нїе да хва́литъ Го́спода.

В неділю по стихирах Хвалитних Сла́ва: Стихира Євангельска.

И҆ ны́нѣ: Богоро́дичен, Гла́съ в҃.

Преблагослове́нна є҆сѝ Богоро́дице Дѣ́во: воплоѡ́шшимбосѧ и҆зъ тебѐ, а҆́дъ плѣни́сѧ, А҆да́мъ воззва́сѧ, клѧ́тва потреби́сѧ, Є҆́ва свободи́сѧ, смерть ѹмертви́сѧ, и҆ мы̀ ѻжи́хомъ; тѣ́мъ пою́ще возопїе́мъ: благослове́нъ Хрїсто́съ Бо́гъ на́шъ, и҆зво́ливый та́кѡ, сла́ва тебѣ̀.

Сьвящ.: Слава тебѣ показавшему намъ свѣтъ.

Хор співає на серединї церкви:

СЛАВОСЛОВІЄ ВЕЛИКЕ.

Слава въ вышнихъ Богу, и на земли миръ,* въ человѣцѣхъ благоволеніе.

Хвалимъ тя, благословимъ тя,* кланяемтися славословимъ тя.

Благодаримъ тя, великія ради славы твоея,* Господи Црю небесный.

Боже Отче вседержителю, Гди Сыне единородный, Інсусе Хрїсте, и святый Душе Господи Боже.

Агнче Божїй,* Сыне Отчь.

Вземляй грѣхъ міра,* помилуй насъ.

Вземляй грѣхи міра,* пріими молитвы наша.

Сѣдяй одесную Отца,* помилуй насъ.

Яко ты единъ святъ, ты единъ Гдь Іисъ Хртосъ,* въ славу Бга Отца, аминь.

На всякъ день благословимъ тя,* и восхвалимъ имя твое во вѣкъ, и во вѣкъ вѣка.

Сподоби Гди въ день сей,* без грѣха сохранитися намъ.

Благословенъ еси Гди Боже отецъ нашихъ,* и хвално и прославлено имя твое во вѣки, аминь.

Бꙋ́ди, Гд҇и, ми́лость твоѧ̀ на на́съ,* ꙗ҆́коже ᲂу҆пова́хомъ на тѧ̀.

Благослове́нъ є҆сѝ Гд҇и,* наꙋчѝ на́съ ѻ҆правда́нїємъ твои́мъ.

Благослове́нъ є҆сѝ, Влады́ко, вразꙋмѝ на́съ ѻ҆правда́нїємъ твои́мъ.

Благослове́нъ є҆сѝ С҇ты́й,* просвѣтѝ на́съ ѻ҆правда́нїи твои́ми.

Гд҇и, прибѣ́жище бы́лъ є҆сѝ на́мъ* въ ро́дъ и҆ ро́дъ.

А҆́зъ рѣ́хъ, Го́споди, поми́лꙋй мѧ̀,* и҆сцѣлѝ дꙋ́шꙋ мою̀, ꙗ҆́ко согрѣши́хъ тебѣ̀.

Гд҇и, къ тебѣ̀ прибѣго́хъ, наꙋчѝ мѧ̀ твори́ти во́лю твою̀,* ꙗ҆́ко ты̀ є҆сѝ Бг҇ъ мо́й.

Ꙗ҆́ко ᲂу҆ тебѐ є҆́сть и҆сто́чникъ живота̀,* во свѣ́тѣ твое́мъ ᲂу҆́зримъ свѣ́тъ.

Пробавѝ ми́лость твою̀* вѣ́дꙋщымъ тѧ̀.

С҇ты́й Бж҇е, с҇ты́й крѣ́пкїй, с҇ты́й безсме́ртный поми́лꙋй на́съ. г҃.

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: С҇ты́й безсме́ртный поми́лꙋй на́съ. — С҇ты́й Бж҇е:

В неділю, як буде Глас 1, 3, 5, 7, то співає сей Тропар:

Дне́сь спасе́нїе мі́рꙋ бы́сть,* пое́мъ воскре́сшемꙋ и҆з̾ гро́ба,* и҆ нача́льникꙋ жи́зни на́шеѧ,* разрꙋши́въ бо сме́ртїю сме́рть,* побѣ́дꙋ дадѐ на́мъ и҆ ве́лїю ми́лость.

А як буде Глас 2, 4, 6, 8, то сей Тропар:

Воскре́слъ и҆з̾ гро́ба,* и҆ ᲂу҆́зы растерза́лъ є҆сѝ а҆́да,* разрꙋши́въ бо ѻ҆сꙋжде́нїе

смерти Гди,* вся ѿ сѣтей врага избавивый,* явивый же себѣ Апслом твоим,* послал еси их на проповѣдь,* и тѣми мир твой подал еси вселеннѣй,* едине многомилостиве.

В сьвята Господські або Богородичні Тропар Празника. В сьвята полиелейних Сьвятих, Тропар Сьвятого, Слава: И нынѣ: Богородичен воскресний.

По Тропарях Єктенія: Помилуй нас Боже... а також Исполним оутреннїя молитви... і

ОТПУСТ ВЕЛИКИЙ.

Сьвящ.: Премудрость.

Хор: Благослови.

Сьвящ.: Сый благословен и препрославлен Христос Бг наш всегда, нынѣ и присно и во вѣки вѣков.

Хор: Аминь. — Оутверди, Бже, вѣру кафоліческую во вѣки вѣков.

Сьвящ.: Пресвятая Бце спаси нас.

Хор: Честнѣйшую Херувім и славнѣйшую без сравненія Серафім, без истлѣнія Бога Слово рождшую, сущую Богородицу тя величаем.

Сьвящ.: Слава тебѣ, Христе Боже, оупованіе наше, слава тебѣ.

Хор: Слава: И нынѣ: Господи помилуй, г. Благослови.

Сьвящ.: (в неділю) Воскресый из мертвых Христос истинный Бг наш,

моли́твами пречи́стыѧ своеѧ̀ Ма́тере, си́лою честна́гѡ и҆ животворѧ́щагѡ Креста̀, свѧты́хъ сла́вныхъ и҆ всехва́льныхъ А҆пⷭ҇лъ, и҆ ст҃а́гѡ (и҆́мкъ) є҆гѡ́же є҆́сть де́нь, и҆ всѣ́хъ ст҃ы́хъ поми́лꙋетъ и҆ спасе́тъ на́съ, ꙗ҆́кѡ бла́гъ и҆ человѣколю́бецъ.

Хор: А҆ми́нь.

Сей гріхи наші носить... Сей зранений був за гріхи наші і мучений за беззаконня наші... Раною Єго ми ісцілили ся. — (Ісаія III, 5).

Божественна Лїтургія
сьв. Йоана Золотоустого.

Сьвященик відправивши Проскомидію приходить до сьвятого Престола і поклонивши ся глубоко, хрестить ся і мовить тихо:

Бл҃гословенъ Бг҃ъ нашъ всегда, нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Царю небесный:

Слава въ вышнихъ Богꙋ и на земли миръ въ человѣцѣхъ благоволенїе. в҃.

Господи, ѹстнѣ мои ѿверзеши и ѹста моѧ возвѣстѧтъ хвалꙋ твою.

Відтак голосно:

Благословенно царство Ѻтца и Сына и свѧтагѡ Дꙋха, нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Хор. Аминь:

Єктенія мирна.

Миромъ Гд҃ꙋ помолимсѧ.

Хор по кождім прошеню співае:

Господи помилꙋй.

О свышнѣмъ мирѣ и спасенїи дꙋшъ нашихъ, Господꙋ помолимсѧ.

О мирѣ всегѡ міра и благостоѧніи свѧтыхъ Божіихъ Церквей, и соединеніи всѣхъ, Гдꙋ помолимсѧ.

О свѧтѣмъ храмѣ семъ, и ѡ иже съ вѣрою, благоговѣніемъ и страхомъ Божіимъ входѧщихъ въ онь, Гдꙋ помолимсѧ.

О стѣйшемъ вселенстѣмъ Архіереи (имѧкъ) папѣ Римстѣмъ, преосвѧщеннѣмъ Архіепископѣ нашемъ Митрополітѣ Кѵръ (имѧкъ), и ѡ боголюбивѣмъ Єпископѣ нашемъ Кѵръ (имѧкъ), честнѣмъ Пресвѵтерствѣ, еже въ Хрстѣ Діаконствѣ, ѡ всемъ причтѣ и людехъ, Господꙋ помолимсѧ.

О благовѣрнѣмъ Імператорѣ нашемъ (имѧкъ), ѡ всей палатѣ и воехъ егѡ, Гдꙋ помолимсѧ.

О еже поспѣшити и покорити подъ нозѣ егѡ всѧкаго врага и сꙋпостата, Господꙋ помолимсѧ.

О градѣ семъ (веси или обители сей) и ѡ всѧцѣмъ градѣ, веси и странѣ, и ѡ иже вѣрою живꙋщихъ въ нихъ, Господꙋ помолимсѧ.

О благорастворенiи воздꙋхѡвъ и ѡ ꙋмноженiи плодѡвъ земныхъ, и временѣхъ мирныхъ, Господꙋ помолимсѧ.

Ѡ плавающихъ, пꙋтешествꙋющихъ, недꙋгꙋющихъ, трꙋждающихсѧ, плѣненныхъ и ѡ спасенiи ихъ, Гдꙋ помолимсѧ.

(Тут додають ся часом і инші прошеня.)

О еже избавитисѧ намъ ѿ всѧкіѧ скорби, гнѣва нꙋжды, Гдꙋ помолимсѧ.

Застꙋпи, спаси, помилꙋй и сохрани насъ Боже, твоею благодатію.

Пресвѧтꙋю, пречистꙋю, преблагословеннꙋю, славнꙋю Владычицꙋ нашꙋ Богородицꙋ, и приснодѣвꙋ Марію, со всѣми Свѧтыми помѧнꙋвше, сами себе, и дрꙋгъ дрꙋга, и весь животъ нашъ, Христꙋ Богꙋ предадимъ.

Хор: Тебѣ Господи.

Ꙗко подобаетъ тебѣ всѧкаѧ слава, честь, и поклоненіе, Ѿцꙋ и Сынꙋ и свѧ-

то́мꙋ Дꙋ́хꙋ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Хор: А҆ми́нь. І співає:

Антіфон 1.

Недільний:

Воскли́кнѣте Гдеви всѧ̀ землѧ̀, по́йте же и҆́мени є҆гѡ̀, дади́те сла́вꙋ хвалѣ̀ є҆гѡ̀.

Моли́твами Богоро́дицы, Спа́се, спаси̑ на́съ.

Рцѣ́те Бо́гꙋ: ко́ль стра̑шна дѣла̀ твоѧ̑, во мно́жествѣ си́лы твоеѧ̀ солжꙋ́тъ тебѣ̀ вразѝ твоѝ.

Моли́твами Богоро́дицы, Спа́се, спаси̑ на́съ.

Всѧ̀ землѧ̀ да поклони́тсѧ тебѣ̀, и҆ пое́тъ тебѣ̀, да пое́тъ же и҆́мени твоемꙋ̀, Вы́шній.

Моли́твами Богоро́дицы, Спа́се, спаси̑ на́съ.

Повседневний:

Бла́го е҆́сть и҆сповѣ́датисѧ Господеви и҆ пѣ́ти и҆́мени твоемꙋ̀, Вы́шній.

Возвѣща́ти заꙋ́тра ми́лость твою̀, и҆ и҆́стинꙋ твою̀ на всѧ́кꙋ но́щь.

Ꙗ҆́ко пра́въ Госпо́дь Бг҃ъ на́шъ, и҆ нѣ́сть непра́вды въ не́мъ.

Сла́ва Ѻ҆тцꙋ̀ и҆ Сы́нꙋ и҆ ст҃о́мꙋ Дꙋ́хꙋ, и҆ ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

Моли́твами Богоро́дицы, Спа́се, спаси̑ на́съ.

Єктенія мала.

Па́ки и̂ па́ки ми́ромъ Го́сподꙋ помоли́мсѧ.

Хор: Го́споди поми́лꙋй.

Застꙋпи́, спаси́, поми́лꙋй и̂ сохрани́ на́съ, Бо́же, твое́ю благода́тїю.

Пресвѧтꙋ́ю, пречи́стꙋю, преблагослове́ннꙋю, сла́внꙋю Влады́чицꙋ на́шꙋ Богоро́дицꙋ, и̂ приснодѣ́вꙋ Марі́ю, со всѣ́ми Свѧты́ми помѧнꙋ́вше, са́ми себѐ, и̂ дрꙋ́гъ дрꙋ́га, и̂ ве́сь живо́тъ на́шъ Хрїстꙋ̀ Бо́гꙋ преда́димъ.

Хор: Тебѣ̀ Го́споди.

Ꙗ҆́ко твоѧ̀ держа́ва, и̂ твоѐ е̂́сть ца́рство, и̂ си́ла и̂ сла́ва, Ѻ҆тца̀ и̂ Сы́на и̂ Ст҃а́гѡ Дꙋ́ха, ны́нѣ и̂ при́снѡ, и̂ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Хор: А҆ми́нь.

Антіфон 2.

Недільний:

Бо́же, ѹ҆ще́дри ны̀, и̂ благослови̂ ны̀, просвѣти̂ лицѐ твоѐ на ны̀, и̂ поми́лꙋй ны̀.

Спаси́ на́съ Сы́не Бо́жїй: воскре́сый и̂з̾ ме́ртвыхъ пою́щїѧ ти̂: а҆ллилꙋ́їа.

Позна́ти на земли̂ пꙋ́ть тво́й, во всѣ́хъ ꙗ҆зы́цѣхъ спасе́нїе твоѐ.

Спаси́ на́съ Сы́не Бо́жїй:

Повседневний:

Госпо́дь воцари́сѧ, въ лѣ́потꙋ ѻ҆блече́сѧ, ѻ҆блече́сѧ Гдⷭ҇ь въ си́лꙋ и̂ препоѧ́сасѧ.

Моли́твами Ст҃ы́хъ твои́хъ, Спа́се, спаси́ на́съ.

И҆́бо ѹ҆тверди̂ вселе́ннꙋю, ꙗ҆́же не подви́житсѧ.

Моли́твами Ст҃ы́хъ твои́хъ:

Да ѝсповѣдѧтсѧ тебѣ лю́дїе, Бо́же, да ѝсповѣдѧтсѧ тебѣ лю́дїе всѝ.

Свидѣ́нїѧ твоѧ̑ ᲂу҆вѣ́ришасѧ ѕѣлѡ̀, до́мꙋ твое́мꙋ подоба́етъ свѧты́нѧ, Гдⷭ҇и, въ долготꙋ̀ дні́й.

Спасѝ на́съ Сы́не Бо́жїй:

Моли́твами Стꙋ̑хъ твои́хъ:

Сла́ва Ѻ҆тцꙋ̀ ѝ Сы́нꙋ ѝ свѧто́мꙋ Дꙋ́хꙋ, ѝ ны́нѣ, ѝ при́снѡ ѝ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

Є҆диноро́дный Сы́не ѝ Сло́ве Бо́жїй, безсме́ртенъ сы́й, ѝ ѝзво́ливый спасе́нїѧ на́шегѡ ра́ди воплоти́тисѧ (поклін) ѿ свѧты́ѧ Богоро́дицы ѝ приснодѣ́вы Марі́и, непрело́жнѡ вочеловѣ́чивыйсѧ, распны́йсѧ же, Хрїсте Бо́же, сме́ртїю сме́рть попра́вый, є҆ди́нъ сы́й свѧты́ѧ Тро́йцы, спрославлѧ́емый Ѻ҆тцꙋ̀, ѝ свѧто́мꙋ Дꙋ́хꙋ спасѝ на́съ.

Єктенія мала.

Па́ки ѝ па́ки ми́ромъ Го́сподꙋ помо́лимсѧ.

Хор: Го́споди поми́лꙋй.

Застꙋпѝ, спасѝ, поми́лꙋй ѝ сохранѝ на́съ, Бо́же, твое́ю благода́тїю.

Пресвѧтꙋ́ю, пречи́стꙋю, преблагослове́ннꙋю, сла́внꙋю Влады́чицꙋ на́шꙋ Богоро́дицꙋ, ѝ приснодѣ́вꙋ Марі́ю со всѣ́ми Стꙋ́ми помѧнꙋ́вше, са́ми себѐ ѝ дрꙋ́гъ дрꙋ́га, ѝ ве́сь живо́тъ на́шъ Хрїстꙋ̀ Бо́гꙋ предади́мъ.

Хор: Тебѣ̀ Го́споди.

Ꙗ́ко бла́гъ и̂ человѣколю́бецъ Бо́гъ є̂си̂ и̂ тебѣ̀ сла́вꙋ возсыла́емъ О̂тцꙋ̀ и̂ Сы́нꙋ и̂ свѧто́мꙋ Д꙯ꙋхꙋ ны́нѣ и̂ при́снѡ, и̂ въ вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Хор: Ꙗ̂ми́нь.

Антіфон 3.

Пріиди́те возра́дꙋемсѧ Го́сподеви, воскли́кнѣмъ Бо́гꙋ, Спаси́телю на́шемꙋ.

В неділю: Спаси̂ на́съ Сы́не Бо́жїй, воскре́сый и̂зъ ме́ртвыхъ пою́щїѧ ти̂: а̂ллилꙋ̈́їа.

В будний день: Спаси̂ на́съ Сы́не Бо́жїй, во Свѧты́хъ ди́венъ сы́й, пою́щїѧ ти̂: а̂ллилꙋ̈́їа.

Предвари́мъ лицѐ є̂гѡ̀ въ и̂сповѣ́данїи, и̂ въ ѱалмѣ́хъ воскли́кнѣмъ є̂мꙋ̀.

Спаси̂ на́съ Сы́не Бо́жїй:

Ꙗ́ко Бо́гъ ве́лїй Го́сподь, и̂ ца́рь ве́лїй по все́й земли̂.

Спаси̂ на́съ Сы́не Бо́жїй:

Примітка: В тім часї, коли хор співає сей Антіфон, сьвященик робить малий вхід з Євангелием і прийшовши до царских врат, возглашає:

Премꙋ́дрость про́сти!

Хор: **Пріиди́те поклони́мсѧ, и̂ припаде́мъ къ Хрїстꙋ̀.**

Спаси̂ на́съ, Сы́не Бо́жїй:

І співає Тропарі і Кондаки. — В неділю співає ся Тропар воскресний. Сла́ва: Кондак воскресний: И̂ ны́нѣ: Богородичен. — В празник Тропар празника, Сла́ва: И̂ ны́нѣ: Кон-

дак єго; а як випаде сьвятий полиєлейний, то Тропар, Сла́ва: Кондак єго, И҆ ны́нѣ: Тропар воскресний.

Єсли в неділю прилучить ся празник Богородичний, то співає ся Тропар воскресний і Тропар празника, Сла́ва: Кондак воскресний, И҆ ны́нѣ: Кондак празника.

Сьвящ.: **Ꙗ҆́ко свѧ́тъ є҆сѝ Бо́же на́шъ, и҆ тебѣ̀ сла́вꙋ возсыла́емъ, Ѻ҆тцꙋ̀ и҆ Сы́нꙋ и҆ свѧто́мꙋ Дꙋ́хꙋ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.**

Хор: А҆ми́нь. І співає Трисвятоє.

С҃тый Бо́же, с҃тый крѣ́пкїй, с҃тый безсме́ртный, поми́лꙋй на́съ. г҃.

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: С҃тый безсме́ртный, поми́лꙋй на́съ.

С҃тый Бо́же, с҃тый крѣ́пкїй, с҃тый безсме́ртный, поми́лꙋй на́съ.

Сьвящ.: **Во́нмемъ. Ми́ръ всѣ́мъ. Премꙋ́дрость, во́нмемъ!**

Хор співає Прокімен: в неділю воскресний рядового Гласа; в празник празничний.

Сьвящ.: **Премꙋ́дрость!**

Чтець читає Апостол.

По апостолї сьвящ.: Ми́ръ ти.

Хор співає: А҆ллилꙋ́їа. Сьвященик кадить престол, образи і людий, а відтак співає:

Премꙋ́дрость, про́сти, ᲂу҆слы́шимъ свѧта́гѡ Є҆ѵⷢ҇гелїа ѿ (и҆́мкъ) свѧта́гѡ Є҆ѵⷢ҇гелїа чте́нїе.

Хор: Сла́ва тебѣ̀ Го́споди, сла́ва тебѣ̀.

Сьвящ.: Вонмимъ! І читає евангелиє.

По скінченю евангелия хор співає.

Слава тебѣ Господи, слава тебѣ.

Єктенія сугуба.

Рцѣмъ вси ѿ всея души, и ѿ всегѡ помышленія нашегѡ рцѣмъ.

Хор: Господи помилуй.

Господи вседержителю, Боже отецъ нашихъ, молимтися, услыши и помилуй.

Хор: Господи помилуй.

Помилуй насъ Боже, по велицѣй милости твоей, молимтися, услыши и помилуй.

Хор: Господи помилуй г.

Єще молимся о святѣйшемъ, вселенстѣмъ Архіерей (имкъ) Папѣ римстѣмъ, и о благовѣрнѣмъ и богохранимѣмъ Імператорѣ нашемъ (имкъ), о державѣ, побѣдѣ, пребываніи, мирѣ, здравіи, спасеніи и оставленіи грѣхѡвъ ихъ, и о еже Господу Богу нашему наипаче поспѣшити и пособити имъ въ всемъ, и покорити подъ нозѣ ихъ всякаго врага и супостата.

Хор: Господи помилуй г.

Єще молимся о преосвященнѣмъ Архіепископѣ Митрополітѣ Куръ (имкъ), и о боголюбивѣмъ Єпископѣ нашемъ Куръ (имкъ), и о отцѣхъ нашихъ духовныхъ, и о всей въ Хрістѣ братіи нашей.

Хор: Господи помилуй г.

(Тут додає ся і инші молитви).

Єще молимся о предстоящихъ людехъ, ожидающихъ ѿ тебе великія и богатыя милости, за творящихъ намъ милостыню, и за вся православныя хрістіаны.

Хор: Господи помилуй г.

Яко милостивъ и человѣколюбецъ Богъ еси, и тебѣ славу возсылаемъ,

Ѻ҆тцꙋ̀ и҆ Сы́нꙋ и҆ свѧто́мꙋ Дꙋ́хꙋ, ны́нѣ и҆ при́снѡ и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Хор: А҆ми́нь.

Ектенія о оглашених.

Помоли́тесѧ ѻ҆глашє́ннїи Го́сподеви.

Хор по кождім прошеню співає: Го́споди поми́лꙋй.

Вѣ́рнїи ѻ҆ ѻ҆глашє́нныхъ помоли́мсѧ, да Го́сподь поми́лꙋєтъ и҆́хъ.

Ѻ҆гласи́тъ и҆́хъ сло́вомъ и҆́стины.

Ѿкры́етъ и҆̀мъ Є҆ѵа́гге́лїе пра́вды.

Соедини́тъ и҆́хъ свѧтѣ́й свое́й, собо́рнѣй и҆ а҆по́стольстѣй це́ркви.

Спаси́, поми́лꙋй, застꙋпи́ и҆ сохрани́ и҆́хъ, Бо́же, твое́ю благода́тїю.

Ѻ҆глашє́ннїи главы̀ ва́шѧ Го́сподеви прикло́ните.

Хор: Тебѣ̀ Го́споди.

Сьвященик читає тихо молитву оглашених, а по молитві співає голосно:

Да и҆ тїи съ на́ми сла́вѧтъ пречестно́е и҆ великолѣ́пое и҆́мѧ твоѐ, Ѻ҆тца̀ и҆ Сы́на и҆ свѧта́гѡ Дꙋ́ха, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ въ вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Хор: А҆ми́нь.

Є҆ли́цы ѻ҆глашє́ннїи и҆зыди́те, ѻ҆глашє́ннїи и҆зыди́те, є҆ли́цы ѻ҆глашє́ннїи и҆зыди́те, да никто̀ ѿ ѻ҆глашє́нныхъ; є҆ли́цы вѣ́рнїи, па́ки и҆ па́ки ми́ромъ Го́сподꙋ помоли́мсѧ.

Хор: Го́споди поми́лꙋй.

Сьвященик читає тихо першу молитву вірних а по молитві співає голосно:

Застꙋпѝ, спасѝ, помѝлꙋй и҆ сохранѝ на́съ, Бо́же, твоє́ю блгода́тїю.

Хор: Го́споди помѝлꙋй.

Премꙋ́дрость! Ꙗ҆́ко подоба́етъ тебѣ̀ всѧ́каѧ сла́ва, че́сть, и҆ поклоне́нїе, Ѻ҆тцꙋ̀ и҆ Сы́нꙋ и҆ свѧто́мꙋ Дꙋ́хꙋ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Хор: Ꙋ҆ми́нь.

Па́ки и҆ па́ки ми́ромъ Гдⷭ҇ꙋ помо́лимсѧ.

Хор: Го́споди помѝлꙋй.

Сьвященик читає тихо молитву, по молитві співає голосно:

Застꙋпѝ, спасѝ, помѝлꙋй и҆ сохранѝ на́съ, Бо́же, твоє́ю блгода́тїю.

Хор: Го́споди помѝлꙋй.

Премꙋ́дрость! Ꙗ҆́ко да по́дъ держа́вою твоє́ю всегда̀ хранѝми, тебѣ̀ сла́вꙋ возсыла́емъ, Ѻ҆тцꙋ̀ и҆ Сы́нꙋ и҆ свѧто́мꙋ Дꙋ́хꙋ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Хор: Ꙋ҆ми́нь.

Сьвященик читає молитву, потім кадить престол, образи і людий, а хор співає:

И҆̀же Херꙋві́ми та́йнѡ ѡ҆бразꙋ́юще, и҆ животворѧ́щей Тро́йцѣ трисвѧ́тꙋю пѣ́снь припѣва́юще, всѧ́кꙋю ны́нѣ жите́йскꙋю ѿложи́мъ печа́ль.

Вхід з чесними дарами.

Ст҃ѣйшаго вселе́нскаго Архїере́а (и҆́мкъ) Па́пꙋ Ри́мскаго, Преѡсвѧще́ннаго Архїепі́скопа на́шего Митрополі́та Кѵ́ръ (и҆́мкъ) и҆ Боголюби́ваго Е҆пі́скопа на́шего Кѵ́ръ (и҆́мкъ), и҆ ве́сь свѧще́нническїй, дїа́конскїй и҆ и҆́ноческїй чи́нъ, благовѣ́рнаго и҆ богохрани́маго і҆мпера́тора на́шего (и҆́мкъ) и҆ все̑ правосла́вное во́инство е҆гѡ̀, благоро́дныхъ и҆ приснопомина́емыхъ кти́торей и҆ благоде́телей свѧта́гѡ хра́ма сегѡ̀, и҆ всѣ́хъ ва́съ правосла́вныхъ хрїстїа́нъ да помѧне́тъ Госпо́дь Бо́гъ въ ца́рствїи свое́мъ, всегда̀ ны́нѣ и҆ при́снѡ и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Хор: А҆ми́нь. Ꙗ҆́кѡ царѧ̀ всѣ́хъ подъе́млюще, А҆́нгельскими неви́димѡ дорѵноси́ма чи́ньми. А҆ллилꙋ́їа.

Єктенія.

И҆спо́лнимъ моли́твы на́шѧ Го́сподеви.

Хор: Го́споди поми́лꙋй.

О҆ предложе́нныхъ честны́хъ да́рѣхъ Го́сподꙋ помо́лимсѧ.

О҆ свѧте́мъ хра́мѣ се́мъ, и҆ ѡ҆ и҆̀же съ вѣ́рою, благоговѣ́нїемъ и҆ стра́хомъ Бо́жїимъ входѧ́щихъ въ о҆́нь, Го́сподꙋ помо́лимсѧ.

О҆ е҆́же и҆зба́витисѧ на́мъ ѿ всѧ́кїѧ ско́рби, гнѣ́ва и҆ нꙋ́жды, Го́сподꙋ помо́лимсѧ.

Сьвященик читає молитву, а потім:

Застѹпи, спаси, помилѹй и сохрани насъ, Боже, твоею благодатїю.

Дне всегѡ совершенна, свѧта, мирна, и безгрѣшна ѹ Господа просимъ.

Хор: Подай Господи.

Ангела мира, вѣрна наставника, хранителѧ дѹшамъ и тѣлѡмъ нашимъ ѹ Господа просимъ.

Прощенїѧ и оставленїѧ грѣхѡвъ и прегрѣшенїй нашихъ, ѹ Господа просимъ.

Добрыхъ и полезныхъ дѹшамъ нашимъ, и мира мїрови, ѹ Господа просимъ.

Прочее времѧ живота нашегѡ въ мирѣ и покаѧнїи скончати, ѹ Господа просимъ.

Христїанскїѧ кончины живота нашегѡ безболѣзненны, непостыдни, мирни и добрагѡ ѿвѣта на страшнѣмъ сѹдищи Христовѣ просимъ.

Пресвѧтѹю, пречистѹю, преблагословеннѹю, славнѹю Владычицѹ нашѹ Богородицѹ, и приснодѣвѹ Марїю, съ всѣми Свѧтыми помѧнѹвше, сами себе, и дрѹгъ дрѹга, и весь животъ нашъ, Христѹ Богѹ предадимъ.

Хор: Тебѣ Господи.

Щедротами и человѣколюбїемъ единороднагѡ Сына Твоегѡ, съ нимже благословенъ еси, съ пресвѧтымъ и благимъ и животворѧщимъ твоимъ Дѹхомъ, нынѣ и присно, и въ вѣки вѣкѡвъ.

Хор: Аминь.

Миръ всѣмъ!

Хор: И дѹхови твоемѹ.

Возлю́бимъ дрꙋ́гъ дрꙋ́га, да единомы́сліемъ исповѣ́мы.

Хор: Ѻ҆тца̀ и҆ Сы́на и҆ свѧта́гѡ Дꙋ́ха, Тро́йцꙋ єдинось́щнꙋю и҆ нераздѣ́льнꙋю.

Двє́ри, двє́ри, премꙋ́дростїю вонмѣ́мъ!

Чтець читає: Вѣ́рꙋю въ є҆ди́наго Бо́га: (гляди стор. 13).

Ста́немъ до́брѣ, ста́немъ со стра́хомъ, вонмѣ́мъ свѧто́е возноше́ніе въ ми́рѣ приноси́ти.

Хор: Ми́лость ми́ра, же́ртвꙋ хвале́нїѧ.

Благода́ть Го́спода на́шегѡ Іи҃сꙋса Хрї- ста̀, и҆ любы̀ Бо́га и҆ Ѻ҆тца̀, и҆ прича́стїе свѧта́гѡ Дꙋ́ха бꙋ́ди со всѣ́ми ва́ми.

Хор: И҆ со дꙋ́хомъ твои́мъ.

Горѣ̀ и҆мѣ́имъ сердца̀.

Хор: И҆ма́мы ко Го́сподꙋ.

Благодари́мъ Го́спода.

Хор: Досто́йнѡ и҆ пра́веднѡ є҆сть, по- кланѧ́тисѧ Ѻ҆тцꙋ̀ и҆ Сы́нꙋ, и҆ свѧто́мꙋ Дꙋ́хꙋ, Тро́йцѣ свѧтѣ́й, єдинось́щнѣй, и҆ нераздѣ́льнѣй.

Сьвященик молить ся тихо а відтак голосно:

Побѣ́днꙋю пѣ́снь, пою́ще, вопїю́ще, взыва́юще и҆ глаго́люще.

Тут служачий дзвонить три рази по три з малими перестанками, а хор співає:

Свѧ́тъ, свѧ́тъ, свѧ́тъ Го́сподь Савао́ѳъ, и҆спо́лнь не́бо и҆ землѧ̀ сла́вы

Беріть, їжте, се є моє тіло... Пийте з неї всі, се Є кров моя...
Се творіть на мій спомин... — (Марко XIV, 23).

твоеѧ, ѡ҆са́нна въ вы́шнихъ. Благослове́нъ грѧды́й во и҆́мѧ Госпо́днє, ѡ҆са́нна въ вы́шнихъ.

Сьвященик молить ся тихо, а коли рукою благословить хліб служачий дзвонить три рази, а сьвященик співає:

Пріими́те ꙗ҆ди́те, СІЕ́ ЕСТЬ ТѢЛО МОЕ, є҆́же за вы́ ломи́моє въ ѡ҆ставле́ніє грѣхѡ́въ.

Хор: А҆ми́нь.

Служачий дзвонить раз.

Пі́йте ѿ неѧ̀ вси̑, СІѦ̀ Е҆́СТЬ КРОВЬ МОѦ̀ но́вагѡ завѣ́та, ꙗ҆́же за вы̀ и҆ за мно́ги и҆зливае́маѧ во ѡ҆ставле́ніе грѣхѡ́въ.

Хор: А҆ми́нь.

Служачий дзвонить раз.

Твоѧ̀ ѿ твои́хъ, тебѣ̀ прино́симъ ѡ всѣ́хъ и҆ за всѧ̀.

Хор: Тебѐ поє́мъ, тебѐ благослови́мъ, тебѐ благодари́мъ, Го́споди, и҆ мо́лимтисѧ Бо́же на́шъ.

И҆зрѧ́днѣ ѡ҆ пресвѧтѣ́й, пречи́стѣй, преблагослове́ннѣй, сла́внѣй Влады́чицѣ на́шей Богоро́дицѣ, и҆ приснодѣ́вѣ Марі́и.

Хор: Досто́йнѡ є҆́сть ꙗ҆́ко вои́стиннꙋ блажи́ти тѧ̀, Богоро́дицꙋ, присноблаже́ннꙋю и҆ пренепоро́чнꙋю, и҆ Ма́терь Бо́га на́шегѡ. Честнѣ́йшꙋю Херꙋві́мъ, и҆ славнѣ́йшꙋю без сравне́нїѧ Серафі́мъ, без

ѝстлѣнїѧ Бо́га Сло́во ро́ждшꙋю, сꙋ́щꙋю Богоро́дицꙋ, тѧ̀ велича́емъ.

Примітка: В сьвята замість »Досто́йно« співає ся Ірмос з девятої пісни канона утреннього з припівом.

Сьвященик молить ся тихо а відтак голосно:

Въ пе́рвыхъ помѧни́, Го́споди, свѧтѣ́йшаго вселе́нскаго Архїере́а (и҆́мкъ) Па́пꙋ Ри́мскагѡ, Преѡсвѧще́ннаго Архїепі́скопа на́шегѡ Митрополі́та Кѵ́ръ (и҆́мкъ), Боголю́бивагѡ Ёпі́скопа на́шегѡ Кѵ́ръ (и҆́мкъ), и҆̀хже да́рꙋй свѧты́мъ твои́мъ Це́рквамъ, въ ми́рѣ цѣ́лыхъ, че́стныхъ, здра́выхъ, долгоде́нствꙋющихъ, и҆ правопра́вѧщихъ сло́во твоеѧ̀ и҆́стины.

Хор: И҆ всѣ́хъ и҆ всѧ̀.

И҆ да́ждь на́мъ є҆ди́нѣми ᲂу҆сты̀, и҆ є҆ди́нѣмъ се́рдцемъ сла́вити и҆ воспѣва́ти пречестно́е, и҆ великолѣ́пое и҆́мѧ твоѐ, Ѻ҆ц҃а̀ и҆ Сы́на и҆ свѧта́гѡ Дꙋ́ха, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Хор: А҆ми́нь.

И҆ да бꙋ́дꙋтъ ми́лости вели́кагѡ Бо́га, и҆ Спа́са на́шегѡ І҆и҃са Хрї́ста̀, со всѣ́ми ва́ми.

Хор: И҆ со дꙋ́хомъ твои́мъ.

Ектенія.

Всѧ̀ свѧты́ѧ помѧнꙋ́вше, па́ки и҆ па́ки ми́ромъ Го́сподꙋ помо́лимсѧ.

Хор: Го́споди поми́лꙋй.

Ѡ̂ принесе́нныхъ и̂ ѡ̂свѧще́нныхъ честны́хъ да́рѣхъ, Го́сподꙋ помо́лимсѧ.

Ꙗ̂́ко да человѣколю́бецъ Бо́гъ на́шъ, прїе́мь ѧ҆̀ въ свѧты́й и̂ пренебе́сный и̂ мы́сленный сво́й же́ртвенникъ, въ во́нѭ благоѹха́нїѧ дꙋхо́внагѡ, возниспо́шлетъ на́мъ боже́ственнꙋю благода́ть, и̂ да́ръ свѧта́гѡ Дꙋ́ха, помо́лимсѧ.

О и̂збавитисѧ на́мъ ѿ всѧ́кїѧ ско́рби, гнѣва и̂ нꙋ́жды, Го́сподꙋ помо́лимсѧ.

Застꙋпи́, спаси́, поми́лꙋй, и̂ сохрани́ на́съ Бо́же твоéю благода́тїю.

Днѐ всегѡ̀ соверше́нна, свѧ́та, ми́рна и̂ безгрѣ́шна ѹ̓ Го́спода про́симъ.

Хор: Пода́й Го́споди.

А̂́ггела ми́ра, вѣ́рна наста́вника, храни́телѧ дꙋша́мъ и̂ тѣлѡ́мъ на́шимъ, ѹ̓ Го́спода про́симъ.

Проще́нїѧ и̂ ѡ̂ставле́нїѧ грѣхѡ́въ и̂ прегрѣше́нїй на́шихъ, ѹ̓ Го́спода про́симъ

До́брыхъ и̂ поле́зныхъ дꙋша́мъ на́шымъ и̂ ми́ра ми́рꙋ, ѹ̓ Го́спода про́симъ.

Про́чее вре́мѧ живота̀ на́шегѡ въ ми́рѣ и̂ покаѧ́нїи скончáти, ѹ̓ Го́спода про́симъ.

Хрїстїа́нскїѧ кончи́ны живота̀ на́шегѡ, безболѣ́зненны, непосты́дны, ми́рны и̂ до́брагѡ ѿвѣ́та на стра́шнѣмъ сꙋди́щи Хрїсто́вѣ, про́симъ.

Соедине́нїе вѣ́ры, и̂ прича́стїе свѧта́гѡ Дꙋ́ха и̂спроси́вше, са́ми себѐ, и̂ дрꙋ́гъ дрꙋ́га, и̂ ве́сь живо́тъ на́шъ Хрїстꙋ̀ Бо́гꙋ предади́мъ.

Хор: Тебѣ̀ Го́споди.

И̂ сподо́би на́съ Влады́ко съ дерзнове́нїемъ неѡсꙋжде́ннѡ смѣ́ти призыва́ти тебѐ небе́снагѡ Бо́га Ѻ҆тца̀, и̂ глаго́лати:

Хор: Ѻ҆́тче на́шъ, и̂́же е̂сѝ на небесѣ́хъ: (гляди стор. 8).

Ꙗ҆́ко твое̑ є҆́сть ца́рство, и҆ си́ла и҆ сла́ва, О҆тца̀, и҆ Сы́на, и҆ свѧта́гѡ Дѹ́ха, ны́нѣ, и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Хор: А҆ми́нь.

Ми́ръ всѣ́мъ.

Хор: **И҆ дѹ́хови твое́мѹ.**

Главы̀ ва̑шѧ Го́сподеви приклони́те.

Хор: Тебѣ̀ Го́споди.

Сьвященик молить ся тихо. Служачий же в тім часї бере в ліву руку підставку і ручничок, в праву сосудець з водою і наливає на пальцї сьвященикови, коли той співає:

Благода́тїю и҆ щедро́тами, и҆ человѣколю́бїемъ є҆диноро́днагѡ Сы́на твоегѡ̀, съ ни́мже благослове́нъ є҆сѝ, съ пресвѧты́мъ, и҆ благи́мъ и҆ животворѧ́щимъ твои́мъ Дѹ́хомъ, ны́нѣ, и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Хор: **А҆ми́нь.**

Сьвященик молить ся тихо а відтак

Во́нмемъ! Ст҃а̑ѧ ст҃ы̑мъ.

Служачий дзвонить три рази по три, з малими перестанками, хор співає:

Є҆ди́нъ ст҃ъ, є҆ди́нъ Госпо́дь, І҆ису́съ Хрїсто́съ во сла́вѹ Бо́га О҆тца̀, а҆ми́нь.

Тепер співає ся Причастен; в неділю недільний, в сьвято празника.

Коли сьвященик причащає ся Кровю Ісуса Христа, служачий дзвонить раз.

Со страхомъ Бо́жїимъ и҆ съ вѣ́рою пристꙋпи́те.

Служачий дзвонить три рази а хор співає:

Благослове́нъ гряды́й во и҆́мѧ Гдⷭ҇не, Бо́гъ Гдⷭ҇ь и҆ ꙗ҆ви́сѧ на́мъ.

Коли є вірні до сьв. Причастия, то сьвященик проводить молитву: »Вѣ́рꙋю Го́споди и҆ и҆сповѣ́дꙋю...« (гляди стор. 316) і причащає; по Причастию співає:

Спаси́ Бо́же лю́ди твоѧ̑, и҆ благослови́ достоѧ́нїе твоѐ.

Служачий дзвонить три рази а хор співає:

На мно́гаѧ лѣ́та, Влады́ко, ви́дѣхомъ свѣ́тъ и҆́стинный, и҆ прїѧ́хомъ Дꙋ́ха небе́снагѡ, ѡ҆брѣто́хомъ вѣ́рꙋ и҆́стиннꙋю, нераздѣ́льнѣй свѧтѣ́й Тро́йцѣ покланѧ́емсѧ, та̀ бо на́съ спасла̀ е҆́сть.

Сьвященик мовить тихо: **Бл҃гослове́нъ Бг҃ъ на́шъ,**

а обернувши ся до людий, голосно: **всегда̀, ны́нѣ, и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.**

Служачий дзвонить три рази по три з малими перестанками, відтак вливає до чаші вино а потім зливає на пальці вперед вино а відтак воду а хор в тім часї співає:

Да и҆спо́лнѧтсѧ ᲂу҆ста̀ на́ша хвале́нїѧ твоегѡ̀, Го́споди, ꙗ҆́кѡ да пое́мъ сла́вꙋ

твою, ꙗко сподобилъ еси насъ причаститися стымъ твоимъ божественнымъ безсмертнымъ и животворящимъ Таинамъ: соблюди насъ въ твоей святыни вся дни поучатися правдѣ твоей. Аллилуїа.

Сьвящ.: Прости, прїимше, божественныя, пречистыя, безсмертныя, пренебесныя и животворящыя, страшныя Хрїстовы Тайны, достойно благодаримъ Господа.

Хор: Господи помилуй

Заступи, спаси, помилуй и сохрани насъ, Боже, твоею благодатїю.

Хор: Господи помилуй.

Днь всего совершенна, свята, мирна, и безгрѣшна испросивше, сами себе, и другъ друга, и весь животъ нашъ Хрїсту Богу предадимъ.

Хор: Тебѣ Господи.

Ꙗко ты еси освященїе наше, и тебѣ славу возсылаемъ, Отцу, и Сыну и святому Духу, нынѣ и присно, и въ вѣки вѣковъ.

Хор: Аминь.

Съ миромъ изыдемъ.

Хор: О имени Господни.

Господу помолимся.

Хор: Господи помилуй.

Благословляяй благословящыя тя, Гди, и освящаяй на тя уповающыя, спаси люди твоя, и благослови достоянїе твое, исполненїе Церкве твоея сохрани, освяти любящыя благолѣпїе дому

твоегѡ̀: ты̀ тѣ́хъ возпрославѝ божественною силою твоею, и не ѡ̂ставѝ на́съ ᲂу҆пова́ющихъ на тѧ̀; ми́ръ мі́рови твоемꙋ̀ да́рꙋй, Це́рквамъ твоимъ, І҆ере́емъ, благовѣ́рномꙋ і҆мпера́торꙋ на́шемꙋ (и҆́мкъ), во́инствꙋ, и҆ всѣ́мъ лю́демъ твоимъ: ꙗ҆́ко вса́кѡ дая́ніе бла́го, и҆ вса́къ да́ръ совершенъ свы́ше є҆́сть, сходѧ́й ѿ тебѐ Ѻ҆тца̀ свѣ́тѡвъ, и҆ тебѣ̀ сла́вꙋ и҆ благодаре́ніе и҆ поклоне́ніе возсыла́емъ, Ѻ҆тцꙋ̀ и҆ Сы́нꙋ и҆ свѧто́мꙋ Дꙋ́хꙋ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Хор: Ами́нь.

Бꙋ́ди и҆́мѧ Госпо́дне благослове́нно ѿ ны́нѣ и҆ до вѣ́ка. г҃.

Сьвященик обернувши ся благословить людий:

Благослове́ніе Госпо́дне на ва́съ, тогѡ̀ благода́тїю и҆ человѣколю́біемъ всегда̀, ны́нѣ, и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Хор: Ами́нь.

Премꙋ́дрость!

Хор: Честнѣ́йшꙋю Херꙋві́мъ, и҆ сла́внѣйшꙋю безъ сравне́нїѧ Серафі́мъ, безъ и҆стлѣ́нїѧ Бо́га Сло́ва ро́ждшꙋю, сꙋ́щꙋю Богоро́дицꙋ, тѧ̀ велича́емъ.

Сьвящ.: Сла́ва тебѣ̀ Хрїстѐ Бо́же, ᲂу҆пова́ніе на́ше, сла́ва тебѣ̀.

Хор: Сла́ва Ѻ҆тцꙋ̀ и҆ Сы́нꙋ, и҆ свѧто́мꙋ Дꙋ́хꙋ, и҆ ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь. Го́споди поми́лꙋй г҃. Благословѝ.

В неділю: Воскресый из мертвыхъ, Христосъ истинный...:

В инші дни: Христосъ истинный Богъ нашъ, молитвами пречистыя своея Матере, святыхъ славныхъ, и всехвальныхъ Апостолъ; и иже во святыхъ отца нашего Іоанна Златоустаго, Архіепископа Константіна града, преподобныхъ и богоносныхъ отецъ нашихъ, и всѣхъ святыхъ помилуетъ и спасетъ насъ яко благъ и человѣколюбецъ.

Хор: Аминь.

Молитви,

які по приказу сьв. Отця Льва XIII. папи римского, мает ся відмовляти з коліноприклоненем в усіх церквах цілого сьвіта по читаній Службі Божій.

Богородице Дѣво... г.

Радуйся Царице Мти милосердія, животе и сладосте и надеждо наша радуйся. Къ тебѣ вопіемъ изгнанніи сынове Евины, къ тебѣ воздыхаемъ стенюще и плачуще на сей юдоли слезъ, тѣмже убо, Предстательнице наша, оная твоя милосердная очеса къ намъ обрати и Іисуса, благословенный плодъ чрева твоего, намъ по семъ изгнаніи покажи, о щедрая, о милостивая, о сладкая Дѣво Маріе.

Гдȣ помолимся.

Господи помилуй.

Бже, прибѣжище наше и сило, призри милостивно на люди къ тебѣ вопіющія,

и҆ предста́тельствꙋющи сла́внѣй и҆ непоро́чнѣй Дѣвѣ Богоро́дицѣ Марі́и, съ блаже́ннымъ І҆ѡ́сифомъ, є҆ѧ̀ Ѡ҆брꙋ́чникомъ, и҆ блаже́нными А҆п҃лы твои́ми Петро́мъ и҆ Па́νломъ, и҆ всѣ́ми свѧты́ми: мольбы̑, ꙗ҆̀же ѡ҆ ѡ҆браще́ніи грѣ́шникѡвъ, ѡ҆ свобо́дѣ и҆ возвыше́ніи ст҃ы́ѧ Ма́тере Це́ркве и҆злива́емъ, ꙗ҆́кѡ бла́гъ и҆ человѣколю́бецъ ᲂу҆слы́ши: ми́лостію и҆ щедро́тами є҆диноро́днагѡ Сы́на твоегѡ̀: съ ни́мже благослове́нъ є҆сѝ съ прест҃ы́мъ, бла́гимъ и҆ животворѧ́щимъ твои́мъ Дх҃омъ, нн҃ѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ. А҆ми́нь.

Ст҃ы́й Мі́хаи́ле А҆рха́нгеле, бꙋ́ди на́мъ защи́тникъ въ бра́ни, побо́рникъ проти́вꙋ ѕло́бы и҆ ко́зній ді́авола. Да запрети́тъ є҆мꙋ̀ Бо́гъ, ᲂу҆ми́льно про́симъ: ты̀ же вои́нствъ небе́сныхъ А҆рхїстрати́же, сата́нꙋ и҆ и҆́ныѧ ѕлѡ́бныѧ дꙋ́хи на поги́бель дꙋ́шъ въ мі́рѣ шата́ющїѧсѧ, боже́ственною си́лою въ а҆́дъ низве́ржи. А҆ми́нь.

(300 днів відпусту за відмовленє на переміну з сьвященником по Службі Божій. Лев XIII).

Тропарі і Кондаки

З БОГОРОДИЧНИМИ, ПРОКІМЕНАМИ І ПРИЧАСТНИКАМИ ОСМИ ГЛАСІВ ВОСКРЕСНИХ.

ГЛАС ПЕРШИИ.

Тропа́рь.

Ка́мени запеча́танꙋ ѿ Ї̂ꙋде́й и҆ во́инѡмъ стрегꙋ́щимъ пречи́стое тѣ́ло твоѐ, воскре́слъ є҆сѝ трїдне́вный Спа́се, да́рꙋй мі́рови жи́знь; сегѡ̀ ра́ди Си́лы небе́сныѧ вопїѧ́хꙋ ти́ Жизнода́вче: сла́ва воскресе́нїю твоемꙋ̀, Хрїстѐ, сла́ва ца́рствїю твоемꙋ̀, сла́ва смотре́нїю твоемꙋ̀, є҆ди́не человѣколю́бче.

Сла́ва: Конда́къ.

Воскре́слъ є҆сѝ ꙗ҆́кѡ Бо́гъ и҆з̾ гро́ба во сла́вѣ; и҆ мі́ръ воскреси́лъ є҆сѝ, и҆ є҆стество̀ человѣ́ческое ꙗ҆́кѡ Бо́га воспѣва́етъ тѧ̀, и҆ сме́рть и҆счезѐ: А҆да́мъ же лике́етъ, Влады́ко, Є҆́ѵа нн҃ѣ ѿ ᲂу҆́зъ и҆збавлѧ́ема

радꙋетсѧ, зовꙋщи: ты̀ є҆сѝ, и҆̀же всѣ̑мъ подаѧ̀й Хрⷭ҇тѐ воскресе́нїе.

И҆ ны́нѣ: Богоро́диченъ.

Гаврїи́лꙋ вѣща́вшꙋ тебѣ̀, Дѣ́во: ра́дꙋйсѧ, со гла́сомъ воплоща́шесѧ всѣ́хъ Влады́ка, въ тебѣ̀ ст҃ѣмъ Кївѡ́тѣ, ꙗ҆́коже речѐ пра́ведный Дави́дъ; ꙗ҆ви́ласѧ є҆сѝ ши́ршаѧ небе́съ, поноси́вши Зижди́телѧ твоегѡ̀. Сла́ва все́льшемꙋсѧ въ тѧ̀, сла́ва проше́дшемꙋ и҆зъ тебѐ, сла́ва свободи́вшемꙋ на́съ рождество́мъ твои́мъ.

Прокі́менъ.

Бꙋ́ди, Гдⷭ҇и, ми́лость твоѧ̀ на на́съ, ꙗ҆́коже ᲂу҆пова́хомъ на тѧ̀.

Прича́стенъ.

Хвали́те Гдⷭ҇а съ небе́съ, хвали́те є҆го̀ въ вы́шнихъ. А҆ллилꙋ́їа.

Примітка: Сей Причастен співає ся при всїх осми Гласах кождої недїлї.

ГЛАС ДРУГИЙ.

Тропа́рь.

Є҆гда̀ снизше́лъ є҆сѝ къ сме́рти, Живо́тѐ безсме́ртный, тогда̀ а҆́да ᲂу҆мертви́лъ є҆сѝ блиста́нїемъ божества̀; є҆гда̀ же и҆ ᲂу҆ме́ршыѧ ѿ преиспо́дныхъ воскреси́лъ є҆сѝ: всѧ̑ Си́лы небе́сныѧ взыва́хꙋ: Жизнода́вче, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е на́шъ, сла́ва тебѣ̀.

Сла́ва: Конда́къ.

Воскре́слъ є҆сѝ ѿ гро́ба, всеси́льне Сп҃се, и҆ а҆́дъ ви́дѣвъ чꙋ́до, ᲂу҆жасе́сѧ, и҆ ме́ртвїи воста́ша; тва́рь же ви́дѧщи, сра́дꙋетсѧ тебѣ̀, и҆ А҆да́мъ свесели́тсѧ, и҆ мі́ръ, Сп҃се мо́й, воспѣва́етъ тѧ̀ при́снѡ.

И҆ ны́нѣ: Богоро́диченъ.

Въ моли́твахъ неꙋсыпа́ющꙋю Бц҃ꙋ, и҆ въ предста́тельствахъ непрело́жное ᲂу҆пова́нїе, гро́бъ и҆ ᲂу҆мерщвле́нїе не ᲂу҆держа́ста: ꙗ҆́коже бо Живота̀ ма́терь къ живо́тꙋ преста́ви, во ᲂу҆тро́бꙋ всели́вый сѧ присноѣ́вственнꙋю.

Прокі́менъ.

Крѣ́пость моѧ̀ и҆ пѣ́нїе моѐ Госпо́дь, и҆ бы́сть мнѣ̀ въ спасе́нїе.

ГЛАС ТРЕТИЙ.

Тропа́рь.

Да веселѧ́тсѧ небе́снаѧ, и҆ да ра́дꙋютсѧ земна̑ѧ, ꙗ҆́ко сотворѝ держа́вꙋ мы́шцею свое́ю Гд҃ь, попра́въ сме́ртїю сме́рть, пе́рвенецъ ме́ртвыхъ бы́сть, и҆з̾ чре́ва а҆́дова и҆зба́ви на́съ, и҆ пода́де мі́рови ве́лїю млⷭ҇ть.

Сла́ва: Конда́къ.

Воскре́слъ є҆сѝ дне́сь и҆з̾ гро́ба, Щ҃е́дре, и҆ на́съ возве́лъ є҆сѝ ѿ вра́тъ сме́ртныхъ: дне́сь А҆да́мъ ликꙋ́етъ и҆ ра́дꙋетсѧ Є҆ѵа,

вкꙋпѣ же и҆ Проро́цы съ Патріа́рхи воспѣва́ютъ непреста́ннѡ божє́ственнꙋю держа́вꙋ вла́сти твоеѧ̀.

И҆ ны́нѣ: Богоро́диченъ.

Дѣ́ва днє́сь предстои́тъ въ це́ркви, и҆ съ ли́ки ст҃ы́хъ неви́димѡ за ны̀ мо́литсѧ Бг҃ꙋ; А҆́нгели съ А҆рхїере́и покланѧ́ютсѧ, А҆п҃ли съ Проро́ки ликовствꙋ́ютъ; на́съ бо ра́ди мо́литъ Бц҃а превѣ́чнаго Бо́га.

Прокі́менъ.

Пои́те Бо́гꙋ на́шемꙋ, пои́те, пои́те царе́ви на́шемꙋ пои́те.

ГЛАС ЧЕТВЕРТИЙ.

Тропа́рь.

Свѣ́тлꙋю воскресе́нїѧ про́повѣдь ѿ А҆́нгела оу҆вѣ́дѣвше Госпо́днѧ оу҆чени́цы, и҆ пра́дѣднее ѡ҆сꙋжде́нїе ѿве́ргше, А҆по́столѡмъ хва́лѧщесѧ глаго́лахꙋ: и҆спрове́ржесѧ сме́рть, воскре́се Хр҃то́съ Бо́гъ, да́рꙋѧй мі́рови ве́лїю ми́лость.

Сла́ва: Конда́къ.

Спа́съ и҆ И҆зба́витель мо́й, и҆зъ гроба ѩ҆́кѡ Бо́гъ, воскреси̑ ѿ оу҆́зъ земноро́дныѧ, и҆ врата̀ а҆́дова сокрꙋши̑, и҆ ѩ҆́кѡ Влады́ка воскре́се тридне́венъ.

И҆ ны́нѣ: Богоро́диченъ.

І҆ѡакі́мъ и҆ А҆́нна поноше́нїѧ безча́дства, А҆да́мъ же и҆ Е҆́ѵа ѿ тлѝ сме́ртныѧ сво-

водѝстасѧ, Пречи́стаѧ, во ст҃ѣмъ рождествѣ̀ твое́мъ, то пра́зднꙋютъ и҆ лю́дїе твоѝ, вины̀ прегрѣше́нїй и҆зба́вльшесѧ, внегда̀ зва́ти тѝ: непло́ды ражда́етъ Бцꙋ҃ и҆ пита́телницꙋ жи́зни на́шеѧ.

Прокі́менъ.

Ꙗ҆́ко возвели́чишасѧ дѣла̀ твоѧ̀, Гд҃и, всѧ̑ премꙋ́дростїю сотвори́лъ є҆сѝ.

ГЛАС ПЯТИЙ.

Тропа́рь.

Собезнача́лное Сло́во Ѻ҆тцꙋ̀ и҆ Дꙋ́хови, ѿ Дѣ́вы ро́ждшеесѧ на спасе́нїе на́ше, воспои́мъ вѣ́рнїи и҆ поклони́мсѧ, ꙗ҆́ко благоволѝ пло́тїю взы́ти на кре́стъ и҆ сме́рть претерпѣ́ти, и҆ воскреси́ти ᲂу҆ме́ршїѧ, сла́внымъ воскресе́нїемъ свои́мъ.

Сла́ва: Конда́къ.

Ко а҆́дꙋ Спсе мо́й, сше́лъ є҆сѝ, и҆ врата̀ а҆́дова сокрꙋши́вый ꙗ҆́кѡ всеси́ленъ, ᲂу҆ме́ршихъ ꙗ҆́кѡ созда́тель совоскреси́лъ є҆сѝ, и҆ сме́рти жа́ло сокрꙋши́лъ є҆сѝ, и҆ А҆да́мъ ѿ кла́твы и҆зба́вленъ бы́сть, Человѣколю́бче, тѣ́мже всѝ зове́мъ: спсѝ на́съ Гд҃и.

И҆ ны́нѣ: Богоро́диченъ.

Ра́дꙋйсѧ две́ре Гд҃нѧ непроходи́маѧ, ра́дꙋйсѧ стѣнѡ̀ и҆ покро́ве притека́ющихъ къ тебѣ̀, ра́дꙋйсѧ неѡбꙋрева́емое приста́нище, и҆ неискꙋсобра́чнаѧ, ро́ждшаѧ пло́-

тїю творца твоегѡ̀ и҆ Бо́га, моля́щи не ѡ҆скꙋдѣва́й ѡ҆ воспѣва́ющихъ и҆ кла́няющихся Рождествꙋ̀ твоемꙋ̀.

Прокі́менъ.

Ты̀ Гдⷭи сохрани́ши ны̀, и҆ соблюде́ши ны̀ ѿ ро́да сегѡ̀ и҆ въ вѣ́ки.

ГЛАС ШЕСТИЙ.

Тропа́рь.

А҆́нгелскїѧ си́лы на гро́бѣ твое́мъ, и҆ стрегꙋ́щїи ѡ҆мертвѣ́ша, и҆ стоѧ́ше Марі́а во гро́бѣ, и҆щꙋ́щи пречи́стагѡ тѣ́ла твоегѡ̀: плѣни́лъ є҆сѝ а҆́да не и҆скꙋси́всѧ ѿ негѡ̀: срѣ́тилъ є҆сѝ Дѣ́вꙋ, дарꙋ́ѧй живо́тъ, воскресы́й и҆зъ ме́ртвыхъ, Гдⷭи, сла́ва тебѣ̀.

Сла́ва: Конда́къ.

Живонача́лною дла́нїю, ᲂу҆ме́ршыѧ ѿ мра́чныхъ ᲂу҆до́лїй жизнода́вецъ воскреси́въ всѣ́хъ Хрⷭто́съ Бг҃ъ, воскрⷭнїе пода́де человѣ́ческомꙋ ро́дꙋ: є҆́сть бо всѣ́хъ Спаси́тель, воскрⷭнїе, и҆ живо́тъ, и҆ Бг҃ъ всѣ́хъ.

И҆ ны́нѣ: Богоро́диченъ.

Застꙋ́пнице хрїстїа́нъ непосты́днаѧ, хода́таице ко Творцꙋ̀ непрело́жнаѧ: не пре́зри грѣ́шныхъ моле́нїй гла́сы, но предварѝ ꙗ҆́ко блага́ѧ на по́мощь на́съ вѣ́рнѡ вопїю́щихъ ти̂: ᲂу҆скорѝ на моли́твꙋ, и҆ потщи́сѧ на ᲂу҆моле́нїе, застꙋпа́ющи при́снѡ, Бцⷣе, чтꙋ́щихъ тѧ̀.

Прокімен.

Спаси, Гди, люди твоѧ и благослови достоѧніе твое.

ГЛАС СЕМИЙ.

Тропарь.

Разрушилъ еси крестомъ твоимъ смерть, и отверзлъ еси разбойнику рай, Мνроносицамъ плачь преложилъ еси, и Аплwмъ проповѣдати повелѣлъ еси, ꙗко воскреслъ еси Хрте Боже, даруѧй мірови велїю милость.

Слава: Кондакъ.

Не ктому держава смертнаѧ возможетъ держати человѣки, Хртосъ бо сниде сокрушаѧ и разорѧѧ силы еѧ; свѧзуемъ бываетъ адъ, Пророцы согласнw радуютсѧ, предста глаголюще: Спсъ сущымъ въ вѣрѣ: изыдите вѣрніи въ воскресеніе

И нынѣ: Богородиченъ.

Ꙗкw нашегw воскресенїѧ сокровище, на тѧ надѣющїѧсѧ, Всепѣтаѧ, от рова и глубины прегрѣшеній возведи: ты бо повинныѧ грѣху спасла еси, рождшаѧ спасеніе наше, ꙗже прежде рождества Дѣва, и въ рождествѣ Дѣва, и по рождествѣ паки пребываеши Дѣва.

Прокіменъ.

Гдь крѣпость людемъ своимъ дастъ, Гдь благословитъ люди своѧ миромъ.

ГЛАС ОСМИЙ.

Тропарь.

Съ высоты снизшелъ еси, Благоутробне: погребеніе пріѧлъ еси тріидневное, да насъ свободиши страстей, животе и воскресеніе наше, Гди слава тебѣ.

Слава: Кондакъ.

Воскресъ изъ гроба, умершыѧ воздвиглъ еси, и Адама воскресилъ еси, и Ева ликуетъ къ твоемъ воскрніи, и мірстіи концы торжествуютъ, еже изъ мртвыхъ востаніемъ твоимъ Многомилостиве.

И нынѣ: Богородиченъ.

Возбраннѣй воеводѣ побѣдителнаѧ, ѧко избавлшесѧ ѿ злыхъ, благодарственнаѧ восписуемъ ти, раби твои, Бце: но ѧко имущаѧ державу непобѣдимую, ѿ всѧкихъ насъ бѣдъ свободи, да зовемъ ти: радуйсѧ, невѣсто неневѣстнаѧ.

Прокіменъ.

Помолитесѧ и воздадите Гдеви Богу нашему.

Тропарі і кондаки дневні.

В ПОНЕДІЛОК, АНГЕЛАМ.

Тропа́рь, Гла́съ д҃.

Небе́сныхъ во́инствъ Архїстрати́зи, мо́лимъ ва́съ при́снѡ мы̀ недосто́йнїи, да ва́шими моли́твами ѡ҆гради́те на́съ кро́вомъ крылꙋ̀ невеще́ственныѧ ва́шеѧ сла́вы, сохранѧ́юще на́съ припа́дающихъ прилѣ́жнѡ, и҆ вопїю́щихъ: ѿ бѣ́дъ и҆зба́вите на́съ, ꙗ҆́кѡ чинонача́льницы вы́шнихъ си́лъ.

Сла́ва: Конда́къ, Гла́съ в҃.

Архїстрати́зи Бо́жїи, слꙋжи́телїе боже́ственныѧ сла́вы, А҆́нгелѡвъ нача́льницы, и҆ человѣ́кѡвъ наста́вницы, поле́зное на́мъ проси́те, и҆ ве́лїю ми́лость, ꙗ҆́кѡ безпло́тныхъ Архїстрати́зи.

И҆ ны́нѣ: Богоро́диченъ.

Въ моли́твахъ неꙋсыпа́ющꙋю Бцⷣꙋ, и҆ въ предста́тельствахъ непрело́жное ᲂу҆пова-

ніє, гробъ и ѹмерщвленіе не ѹдержаста: ꙗкоже бо Живота Матерь къ животѹ престави, во ѹтробѹ вселивыйсѧ приснодѣвственнѹю.

Прокіменъ, Гласъ д҃.

Творѧй Ангелы своѧ дѹхи, и слѹги своѧ пламень огненный.

Причастен той сам з додатком »Аллилѹіа«.

ВІ ВТОРОК, ПРЕДТЕЧИ.

Тропарь, Гласъ в҃.

Память праведнагѡ съ похвалами, тебѣ же довлѣетъ свидѣтелство Гдне, Предтече; показалсѧ бо еси воистиннѹ и Пророкѡвъ честнѣйшій, ꙗко и въ стрѹѧхъ крестити сподобилсѧ еси Проповѣданнаго: тѣмже за истинѹ пострадавъ радѹѧсѧ, благовѣстилъ еси и сѹщымъ въ адѣ ꙗвльшагосѧ Бога плотію, вземлющаго грѣхъ міра, и подающаго намъ велію милость.

Слава: Кондакъ, Гласъ г҃.

Прежде неплоды, днесь Хртова Предтечѹ раждаетъ, и той есть исполненіе всѧкагѡ пророчества: егоже бо Пророцы проповѣдаша, на сего во Іѡрданѣ рѹкѹ положивъ, ꙗвисѧ Божіѧ Слова пророкъ, проповѣдникъ, вкѹпѣ и предтеча.

Й нынѣ: Богородичен.

Дѣва днесь предстоитъ въ церкви, и съ лики стыхъ невидимw за ны молится Богу; Ангели съ Архіереи покланяются, Апли же съ Пророки ликовствуютъ; насъ бо ради молитъ Бца превѣчнаго Бога.

Прокімен, Гласъ ѕ.

Возвеселится праведникъ о Гдѣ и оуповаетъ на него.

Причастен.

Въ память вѣчную будетъ праведникъ, ѿ слуха зла не оубоится. Аллилуіа.

В СЕРЕДУ, ХРЕСТУ.

Тропарь, Гласъ а.

Спаси Гди люди твоя и благослови достояніе твое, победы благовѣрному Імператору нашему на сопротивныя даруя и твоя сохраняя кртомъ твоимъ люди.

Слава: Й нынѣ: Кондакъ, Гласъ д.

Вознесыйся на крестъ волею, тезоименитому твоему новому жительству щедрѡты твоя даруй, Хрісте Боже: возвесели силою твоею благовѣрнаго Імператора нашего, побѣды дая ему на супостати, пособіе имущему твое оружіе мира, непобѣдимую побѣду.

Прокімен, Глас г.

Величитъ душа моя Гда и возрадовася духъ мой о Бозѣ Спасѣ моемъ.

Причастен.

Чашу спасенія пріиму, и имя Гдне призову. Аллилуіа.

В ЧЕТВЕР, СЬВ. АПОСТОЛАМ і НИКОЛАЮ.

Тропарь Апостоломъ, Глас г.

Апостоли святіи, молите милостиваго Бога, да прегрѣшеній оставленіе подасть душамъ нашымъ.

Тропарь Ніколаю, Глас д.

Правило вѣры и образъ кротости, воздержанія учителя, яви тя стаду твоему, яже вещей истина: сегѡ ради стяжалъ еси смиреніемъ высѡкая, нищетою богатая, отче сщенноначалниче Ніколае, моли Хрта Бога, спастися душамъ нашымъ.

Кондакъ Апостоломъ, Глас в.

Твердыя и боговѣщанныя проповѣдатели, верхъ ученикъ твоихъ, Гди, пріялъ еси въ наслажденіе благихъ твоихъ и покой: болѣзни бо онѣхъ и смерть пріялъ еси паче всякагѡ всеплодія, едине свѣдый сердечная.

Сла́ва: Конда́къ Ніко́лаю, Гла́съ г҃.

Въ Мv́рѣхъ свя́те сщ҃еннодѣйствитель показался́ еси́: Хр҃то́во, Преподо́бне, Єѵ҃лі́е исполнивъ, положи́лъ еси́ ду́шу твою́ о лю́дехъ твои́хъ, и спа́слъ еси́ неповинныя ѿ сме́рти: сего̀ ра́ди ѡ҆святи́лся еси́ я́кѡ вели́кій та́инникъ Бо́жія благода́ти.

И ны́нѣ: Богоро́диченъ.

Дѣва днесь предстои́тъ въ це́ркви, и съ ли́ки ст҃ы́хъ неви́димо за ны́ мо́лится Бо́гу; А́нгели съ Архіере́и покланя́ются, А҆п҃ли же съ Проро́ки ликовству́ютъ, на́съ бо ра́ди мо́литъ Бц҃а преве́чнаго Бо́га.

Прокі́менъ, Гла́съ и҃.

Во всю зе́млю изы́де вѣща́ніе и҆́хъ, и въ концы̀ вселе́нныя глаго́лы и҆́хъ.

Причастен той сам з дод^тком »Аллилуіа«.

В ПЯТОК, ХРЕСТУ.

Тропар і Кондак той сам, що в середу (гляди сторона 507).

Прокі́менъ, Гла́съ є҃.

Возноси́те Гд҃а Бо́га на́шего и покланя́йтеся подно́жію но́гу єгѡ̀, я́кѡ свя́то є́сть.

Причастенъ.

Знаменасѧ на насъ свѣтъ лица твоегѡ, Гдⷭ҇и, далъ еси веселіе въ сердцѣ моемъ. Аллилꙋїа.

В СУБОТУ, ВСЇМ СЬВЯТИМ.

Аплы, Прркы, Мчнцы, Стителіе, Преподобніи и Праведніи, добрѣ подвигъ скончавшіи, и вѣрꙋ соблюдшіи, дерзновеніе имꙋще къ Спсꙋ, молимъ вы: ѡ насъ того, ꙗко Блага, молите, спасти дꙋши наша.

Слава: И нынѣ: Кондакъ, Гласъ и.

Ꙗко начатки естества, насадителю твари, вселеннаѧ приноситъ ти, Гдⷭ҇и, богоносныѧ Мчченики, тѣхъ молитвами, въ мирѣ глꙋбоцѣ церковь твою и жительство твое, Бцы ради соблюди, едине Многомилостиве.

Прокімен, Гласъ и.

Веселитесѧ ѡ Гдⷭ҇ѣ, и радꙋйтесѧ праведніи.

Причастенъ.

Радꙋйтесѧ праведніи ѡ Гдⷭ҇ѣ, правымъ подобаетъ похвала. Аллилꙋїа.

Тропарі і Кондаки

з богородичними, прокіменами і причастниками на литургії за ріжні потреби.

1. Призване помочи сьвятого Духа.

Тропа́рь, Гла́съ в҃.

Тво́рче и҆ созда́телю всѧ́ческихъ Бж҃е, дѣла̀ рꙋ́къ на́шихъ въ сла́вѣ твое́й начина́емаѧ, твои́мъ благослове́нїемъ спѣ́шнѡ и҆спра́ви, и҆ на́съ ѿ всѧ́кагѡ ѕла̀ и҆зба́ви, ꙗ҆́кѡ є҆ди́нъ всеси́ленъ и҆ человѣколю́бецъ.

Сла́ва: Конда́къ, Гла́съ ѕ҃.

Ско́рый въ застꙋпле́нїе и҆ крѣ́пкїй въ по́мощь, предста́ни благода́тїю си́лы твоеѧ̀ ны́нѣ, и҆ благослови́въ ᲂу҆крѣпи̑, и҆ въ соверше́нїе намѣ́ренїѧ бла́гагѡ дѣ́ла ра́бѡвъ твои́хъ произведи̑: всѧ̑ бо є҆ли́ка хо́щеши, ꙗ҆́кѡ си́льный Бо́гъ, твори́ти мо́жеши.

Й нн҃ѣ: Богородиченъ.

Застѹпнице хрїстїанъ... (гл. стр. 502).

Прокїменъ, Гласъ д҃.

И бѹди свѣтлость Гд҃а Бога нашегѡ на насъ, и дѣла рѹкъ нашихъ исправи на насъ, и дѣло рѹкъ нашихъ исправи.

Причастенъ.

Насладися Гд҃еви, и дасть ти прошенїе сердца твоегѡ. Аллилѹїа.

2. ЗА ВСЯКЕ ПРОШЕНЄ.

Тропарь, Гласъ ѕ҃.

Помилѹй насъ, Гд҃и, помилѹй насъ, всѧкагѡ бо ѿвѣта недоѹмѣюще, сїю ти молитвѹ ꙗкѡ Владыцѣ грѣшнїи раби твои приносимъ: помилѹй насъ.

Слава: Кондакъ, Гласъ тойже.

Гд҃и, помилѹй насъ, на тѧ ѹповахомъ не прогнѣвайсѧ на ны ѕѣлѡ, ниже помѧни беззаконїй нашихъ, но призри и нн҃ѣ ꙗко милосердъ, и избави ны ѿ врагъ нашихъ: ты бо еси Богъ нашъ и мы людїе твои, вси дѣла рѹкѹ твоею, и имѧ твое призываемъ.

Й нн҃ѣ: Богородиченъ.

Милосердїѧ двери ѿверзи намъ, благословеннаѧ Бц҃е Дѣво, надѣющїисѧ на

тѧ̀ да не погибнемъ, но да и҆збавимсѧ тобою ѿ бѣдъ, ты́ бо є҆сѝ спасе́нїе ро́да хрїстїа́нскагѡ.

Прокі́менъ, Гла́съ д҃.

Гд҃и, ᲂу҆слы́ши моли́твꙋ мою, внꙋшѝ моле́нїе моѐ въ и҆́стинѣ твое́й.

Прича́стенъ.

Оу҆слы́ши, Гд҃и, гла́съ мо́й, и҆́мже воззва́хъ къ тебѣ̀, и҆ поми́лꙋй мѧ̀. А҆ллилꙋ́їа.

3. ЗА ПОДОРОЖНИХ.

Тропа́рь, Гла́съ в҃.

Пꙋ́ть и҆ и҆́стина сы́й Хрт҃е, сопꙋ́тника А҆́нгела твоегѡ̀, рабѡ́мъ твои́мъ, ны́нѣ, ꙗ҆́коже Тові́и и҆ногда̀, посли́, сохранѧ́юща и҆ невреди́мыхъ въ сла́вѣ твое́й, ѿ всѧ́кагѡ ѕла̀ во всѧ́цѣмъ благополꙋ́чїи соблюда́юща, моли́твами Бц҃ы, є҆ди́не человѣколю́бче.

Сла́ва: Конда́къ, Гла́съ то́йже.

Лꙋ́цѣ и҆ Клеѡ́пѣ въ Є҆ммаꙋ́съ спꙋтешє́ствовавый, Спа́се, сшє́ствꙋй и҆ ны́нѣ рабѡ́мъ твои́мъ, пꙋтешє́ствовати хотѧ́щымъ, ѿ всѧ́кагѡ и҆збавлѧ́ѧ и҆́хъ ѕлагѡ ѡ҆бстоѧ́нїѧ, всѧ̀ бо ты̀, ꙗ҆́кѡ человѣколю́бецъ мо́жеши хотѧ́й.

И҆ ны́нѣ: Богоро́диченъ, Гла́съ ѕ҃.

Застꙋ́пнице хрїстїа́нъ... (гл. стр. 502).

Прокíменъ, Гласъ д҃.

Скажѝ ми Г҃и пꙋ́ть, въ ѻ҆́нже пойдꙋ, ꙗ҆́ко къ тебѣ̀ взѧ́хъ дꙋ́шꙋ мою̀.

Прича́стенъ.

Наста́ви мѧ̀, Г҃и, на пꙋ́ть тво́й, и҆ пойдꙋ въ и҆́стинѣ твое́й. А҆ллилꙋ́їа.

4. ЗА НЕДУЖИХ.

Тропа́рь, Гласъ д҃.

Скóрый въ застꙋпле́нїе є҆ди́нъ сы́й Х҃ртѐ, скóрое свы́ше покажѝ посѣще́нїе стра́ждꙋщымъ рабѡ́мъ (стра́ждꙋщемꙋ рабꙋ̀, стра́ждꙋщей рабѣ̀), и҆ и҆зба́ви ѿ недꙋ́гъ, и҆ гóрькихъ болѣ́зней, и҆ воздви́гни є҆́же пѣ́ти тѧ̀ и҆ сла́вити, непреста́ннѡ, моли́твами Б҃цы, є҆ди́не человѣколю́бче.

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Кондакъ, Гласъ то́йже

На ѻ҆дрѣ̀ болѣ́зни лежа́щихъ (лежа́щаго, лежа́щꙋю), и҆ сме́ртною ра́ною ᲂу҆ѧ́звленныхъ (ᲂу҆ѧ́звленнаго, ᲂу҆ѧ́звленнꙋю), ꙗ҆́коже и҆ногда̀ воздви́глъ є҆сѝ Петрóвꙋ тещꙋ, и҆ разсла́бленнаго на ѻ҆дрѣ̀ носи́маго, си́це и҆ ны́нѣ, милосе́рде, стра́ждꙋщихъ, (стра́ждꙋщаго, стра́ждꙋщꙋю) посѣтѝ и҆ и҆сцѣлѝ, ты̀ бо є҆ди́нъ є҆сѝ недꙋ́ги и҆ болѣ́зни рóда на́шегѡ понесы́й, и҆ всѧ̀ могі́й, ꙗ҆́ко многоми́лостивъ.

Прокі́менъ, Гла́съ ѕ҃.

Помилꙋ́й мѧ̀, Гдⷭ҇и, ꙗ҆́ко не́мощенъ є҆́смь, и҆ и҆сцѣлѝ мѧ̀, ꙗ҆́ко смѧто́шасѧ кѡ́сти моѧ̀.

Причастен той сам з додатком »А҆ллилꙋ́їа«.

5. В ЧАСЇ ПОСУХИ.

Тропа́рь, Гла́съ в҃.

Воздꙋ́ха благорастворе́нїе повелѣ́нїемъ твои́мъ содѣва́ѧй, Гдⷭ҇и, во́льный до́ждь да́рꙋй землѝ, є҆́же приноси́ти лю́демъ твои́мъ пло́ды и҆зоби́льныѧ, и҆ насыща́ти всѧ́кое живо́тно твои́мъ благоволе́нїемъ, моли́твами Бцⷣы, и҆ всѣ́хъ Ст҃ы́хъ твои́хъ.

Сла́ва: Конда́къ, Гла́съ ѕ҃.

Всѣ́хъ Творца̀ и҆ зижди́телѧ, и҆ бла́гихъ да́телѧ тѧ̀ свѣ́дꙋще, Гдⷭ҇и, къ тебѣ̀ припа́даемъ, и҆ прилѣ́жнѡ мо́лимъ: поща́дѝ, Милосе́рде, и҆ простѝ ꙗ҆́кѡ бла́гъ беззакѡ́нїѧ на́ша, и҆ настоѧ́щагѡ пра́веднагѡ гнѣ́ва и҆зба́ви рабы̑ твоѧ̀, пода́ѧ ꙗ҆́кѡ бла́гъ жа́ждꙋщей землѝ благоплѡ́дныѧ дождѝ, ꙗ҆́ко є҆ди́нъ многоми́лостивъ.

И҆ ны́нѣ: Богоро́диченъ.

Застꙋ́пнице хрїстїа́нъ... (гл. стр. 502).

Прокі́менъ, Гла́съ д҃.

Бразды̑ землѝ ᲂу҆по́й, и҆ ᲂу҆мно́жи жи́та є҆ѧ̀.

Прича́стенъ.

Дождь во́ленъ ѿлꙋчи́ши, Бж҃е, достоѧ́нїю твоемꙋ̀, и҆ и҆знемо́же, ты̀ же соверши́лъ є҆сѝ є҆̀. А҆ллилꙋ́їа.

6. В ЧАСЇ ЗЛИВИ.

Тропа́рь, Гла́съ в҃.

При́зри ми́лостивнѡ, Бо́же, на лю́ди согрѣ́шившїѧ, и҆ не пре́зри въ покаѧ́нїи къ тебѣ̀ припа́дающихъ, но ꙗ҆́ко бла́гъ поми́лꙋй, и҆ вско́рѣ пра́веднагѡ твоегѡ̀ и҆зба́ви преще́нїѧ, моли́твами Бцⷣы, є҆ди́не человѣколю́бче.

Сла́ва: Конда́къ, Гла́съ и҃.

Не ѿри́ни до конца̀ согрѣ́шшихъ люде́й твои́хъ, Влады́ко, и҆ не ѿста́ви ми́лости и҆ щедрѡ́тъ твои́хъ ѿ на́съ, но ꙗ҆́ко бе́здна сый щедро́тъ, и҆ милосе́рдїѧ пꙋчи́на, прїимѝ мольбы̀ на́шѧ, и҆ и҆зба́ви на́съ ѿ належа́щїѧ бѣды̀ и҆ нꙋ́жды, є҆ди́нъ бо є҆сѝ благоꙋвѣ́тливый.

И҆ ны́нѣ: Богоро́диченъ.

Ско́раѧ мі́рꙋ помо́щнице, Дѣ́во Бцⷣе, твоѐ предста́тельство, и҆ крѣ́пкое застꙋпле́нїе, то́щно про́симъ: ꙋ҆милосе́рдисѧ на скорбѧ́щыѧ лю́ди, и҆ ꙋ҆моли̇̀ ми́лостиваго Сы́на твоего̀ и҆ Бо́га, ѿ належа́щыѧ на́съ и҆зба́вити бѣды̀, пра́веднагѡ своегѡ̀ преще́нїѧ, є҆ди́на въ жена́хъ благослове́ннаѧ.

Прокі́менъ, Гла́съ д҃.

Спаси́ мѧ̀, Бо́же, ꙗ҆́ко внидо́ша во́ды до дꙋши́ моеѧ̀.

Прича́стенъ.

Ко Гдⷭ҇ꙋ внегда̀ скорбѣ́ти мѝ, воззва́хъ, ᲂу҆слы́ша мѧ̀. А҆ллилꙋ́їа.

7. БЛАГОДАРСТВЕННА СЛУЖБА БОЖА.

Тропа́рь, Гла́съ д҃.

Благода́рни сꙋ́ще недосто́йнїи рабы̀ твоѝ, Гдⷭ҇и, ѡ҆ твои́хъ вели́кихъ благодѣ́ѧнїихъ на на́съ бы́вшихъ, сла́вѧще тѧ̀ хва́лимъ, благослови́мъ, благодари́мъ, пое́мъ и҆ велича́емъ твоѐ благоꙋтро́бїе, и҆ ра́бски любо́вїю вопїе́мъ тѝ: благодѣ́телю Спа́се на́шъ, сла́ва тебѣ̀.

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Конда́къ, Гла́съ г҃.

Твои́хъ благодѣ́ѧнїй и҆ дарѡ́въ тꙋ́не, ꙗ҆́кѡ рабы̀ непотре́бнїи, сподо́бльшесѧ, Влады́ко, къ тебѣ̀ ᲂу҆се́рднѡ притека́юще, благодаре́нїе по си́лѣ прино́симъ, и҆ тебѣ̀ ꙗ҆́кѡ благодѣ́телѧ и҆ Творца̀ сла́вѧще, вопїе́мъ: сла́ва тебѣ̀, Бо́же всеще́дрый.

Прокі́менъ, Гла́съ д҃.

Воспою̀ Гдⷭ҇еви благодѣ́ѧвшемꙋ мнѣ̀, и҆ пою̀ и҆́мени Гдⷭ҇а вы́шнѧгѡ.

Причастенъ.

Благословенъ Богъ, иже не ѿстави молитвы моея и милости своея ѿ мене. Аллилуїя.

БЛАГОДАРСТВЕННА ПІСНЯ
сьвятого Амврозия, епіскопа Медиоляньского.

Тебе Бога хвалимъ, тебе Гд҃а исповедуемъ.

Тебе предвечнаго Отца вся земля величаетъ.

Тебе вси Ангелы, тебе небеса и вся Силы, тебе Херувіми и Серафіми непрестанными гласы взываютъ:

Святъ, Святъ, Святъ Гд҃ь Богъ Саваоѳъ. Полны суть небеса и земля величества славы твоея.

Тебе преславный Ап҃лскій Ликъ, тебе Пророческое хвалебное число.

Тебе хвалитъ пресветлое Мч҃еническое воинство, тебе по всей вселенней исповедуетъ святая Цр҃ковь,

Отца непостижимагѡ величества, и покланяемагѡ твоегѡ истиннаго и единороднагѡ Сына, и ст҃агѡ Утешителя Духа.

Ты царь славы, Хр҃те, ты Отца присносущный Сынъ еси.

Ты ко избавленію пріемля человека, не возгнушался еси Девическагѡ чрева.

Ты̀ ѡ̂долѣ́лъ сме́рти жа́ло, ѿве́рзлъ є̂сѝ вѣ́рꙋющымъ ца́рство небе́сное.

Ты̀ ѡ̂деснꙋ́ю Бо́га сѣди́ши въ сла́вѣ Ѻ҆́тчей, сꙋді́z вѣ́ришисz прїитѝ.

Тебѐ ꙋ҆̀бѡ про́симъ, помозѝ рабѡ́мъ твои́мъ, и҆̀хже че́стною кро́вїю и҆скꙋпи́лъ є̂сѝ.

И҆ спод́оби со Свzты́ми твои́ми въ вѣ́чнѣй сла́вѣ твое́й ца́рствовати.

Спасѝ лю́ди твоz Гдⷭи, и҆ благословѝ достоѧ́нїе твоѐ.

И҆ и҆спра́ви ѧ҆̀, и҆ вознесѝ ѧ҆̀ во вѣ́ки.

Во всz̑ дни̑ благослови́мъ тебѐ, и҆ восхва́лимъ и҆́мz твоѐ во вѣ́ки, и҆ во вѣ́къ вѣ́ка.

Спод́оби Гдⷭи въ де́нь се́й, (въ ве́черъ се́й) безъ грѣха̀ сохрани́тисz на́мъ.

Ꙋ҆милосе́рдисz на́дъ на́ми, Го́споди, ꙋ҆милосе́рдисz на́д на́ми.

Да бꙋ́детъ млосе́рдїе твоѐ Гдⷭи на́дъ на́ми, ꙗ҆́коже ꙋ҆пова́хомъ на тz̀.

На тz̀, Гдⷭи, ꙋ҆пова́хомъ, да не постыди́мсz во вѣ́ки, а҆ми́нь.

8. О УСОПШИХ, З МАЛОЮ ПАНАХИДОЮ.

Тропа́рь, Гла́съ в҃.

Помzнѝ, Гдⷭи, ꙗ҆́кѡ бла́гъ рабы̑ твоz̑, и҆ є҆ли́ка въ житїѝ согрѣши́ша, прости,

никтóже бо бéзъ грѣха̀, тóкмѡ ты̀ є҆ди́нъ могі́й и҆ преста́вленнымъ да́ти поко́й.

И҆́нъ Тропа́рь, Гла́съ и҃:

Глꙋби́ною мꙋ́дрости человѣколю́бнѡ всѧ̀ строѧ́й, и҆ поле́зное всѣ́мъ подава́ѧй є҆ди́не соде́телю: ᲂу҆поко́й, Гдⷭ҇и, дꙋ́ши рабѡ́въ твои́хъ, (дꙋ́шꙋ раба̀ твоегѡ̀, рабы̀ твоеѧ̀) на тѧ̀ бо ᲂу҆пова́нїе возложи́ша (возложѝ), Творца̀, и҆ Зижди́телѧ и҆ Бо́га на́шегѡ.

Сла́ва: Конда́къ, Гла́съ то́йже.

Со ст҃ы́ми ᲂу҆поко́й Хрⷭ҇тѐ, дꙋ́ши рабѡ́въ твои́хъ, (дꙋ́шꙋ раба̀ твоегѡ̀, рабы̀ твоеѧ̀) и҆дѣ́же нѣ́сть болѣ́знь, ни печа́ль ни воздыха́нїе, но жи́знь безконе́чнаѧ.

И҆ ны́нѣ: Богоро́диченъ.

Тебѐ и҆ стѣ́нꙋ, и҆ приста́нище и҆́мамы, и҆ моли́твенницꙋ благопрїѧ́тнꙋ къ Бо́гꙋ, є҆го́же роди́ла є҆сѝ, Бцⷣе безневѣ́стнаѧ, вѣ́рныхъ спасе́нїе.

Прокі́менъ, Гла́съ ѕ҃.

Дꙋ́шы и҆́хъ во благи́хъ водворѧ́тсѧ.

Прича́стенъ.

Блаже́ни ꙗ҆̀же и҆збра́лъ и҆ прїѧ́лъ є҆сѝ, Гдⷭ҇и, и҆ па́мѧть и҆́хъ въ ро́дъ и҆ ро́дъ. А҆ллилꙋ́їа.

ПАНАХИДА ЗА УСОПШИХ.

Сьвящ.: Бл҃гословє́нъ Бг҃ъ на́шъ...

Хор: А҆ми́нь. — С҃тый Бж҃е: г҃. Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Прест҃ая Тро́йце: и҆ по О҆тче на́шъ:

Сьвящ.: Ꙗ҆́ко твоє̀ є҆сть ца́рство...

Хор: А҆ми́нь.

Тропа́рь, Гла́съ д҃.

Со дꙋ́хи пра́ведныхъ скончáвшихся, дꙋ́шы рабѡ́въ твои́хъ, (дꙋ́шꙋ раба̀ твоегѡ̀, рабы̀ твоеѧ̀), Сп҃се ᲂу҆поко́й, сохраня́ѧ и҆̀хъ (є҆гѡ̀, ю҆̀) въ блаже́ннѣй жи́зни, ꙗ҆́же ᲂу҆ тебѐ человѣколю́бче

Въ поко́ищи твое́мъ, Гд҇и, и҆дѣ́же всѝ С҃ті́и твои̇ ᲂу҆покоева́ютсѧ, ᲂу҆поко́й и҆ дꙋ́шы рабѡ́въ твои́хъ, (дꙋ́шꙋ раба̀ твоегѡ̀, рабы̀ твоеѧ̀), ꙗ҆́ко є҆ди́нъ є҆сѝ человѣколю́бецъ.

Сла́ва:

Ты̀ є҆сѝ Бг҃ъ соше́дый во а҆́дъ и҆ ᲂу҆́зы ѡ҆кова́нныхъ разрѣши́вый, са́мъ и҆ дꙋ́шы рабѡ́въ твои́хъ (дꙋ́шꙋ раба̀ твоегѡ̀, рабы̀ твоеѧ̀) ᲂу҆поко́й.

И҆ ны́нѣ:

Є҆ди́на чи́стаѧ и҆ непоро́чнаѧ Дѣ́во, Бо́га бе́зъ сѣ́мене ро́ждшаѧ, того̀ моли̇ спасти́сѧ дꙋ́шамъ и҆́хъ, (дꙋши̇ є҆гѡ̀ — дꙋши̇ є҆ѧ̀).

Сьвящ.: Помилꙋй насъ Боже, по великцѣй милости твоей, молимтися, оуслыши и помилꙋй.

Хор: Гдⷭи помилꙋй. г҃.

Еще молимся о оупокоенїи дꙋшъ оусопшихъ рабѡвъ Божїихъ (раба, рабы НН.): и о еже проститися имъ всякомꙋ прегрѣшенїю вольномꙋ и невольномꙋ.

Хор: Гдⷭи помилꙋй. г҃.

Ꙗко да Гдⷭь Богъ оучинитъ дꙋши ихъ, идѣже праведнїи оупокоются.

Хор: Гдⷭи помилꙋй. г҃.

Милости Божїя, царствїя небеснагѡ, оставленїя грѣхѡвъ ихъ оу Хрⷭта безсмертнагѡ царя и Бога нашего просимъ.

Хор: Подай Гдⷭи.

Гдⷭꙋ помолимся.

Хор: Гдⷭи помилꙋй.

Сьвященик молить ся тихо, а потім співае.

Ꙗко ты еси воскресенїе и животъ и покой оусопшихъ рабъ твоихъ (НН.): Хрⷭте Боже нашъ, и тебѣ славꙋ возсылаемъ, съ безначальнымъ твоимъ Отцемъ, и пресвятымъ, и благимъ, и животворящимъ твоимъ Дꙋхомъ, нынѣ, и присно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Хор: Аминь.

Слава тебѣ Хрⷭте Боже, оупованїе наше слава тебѣ.

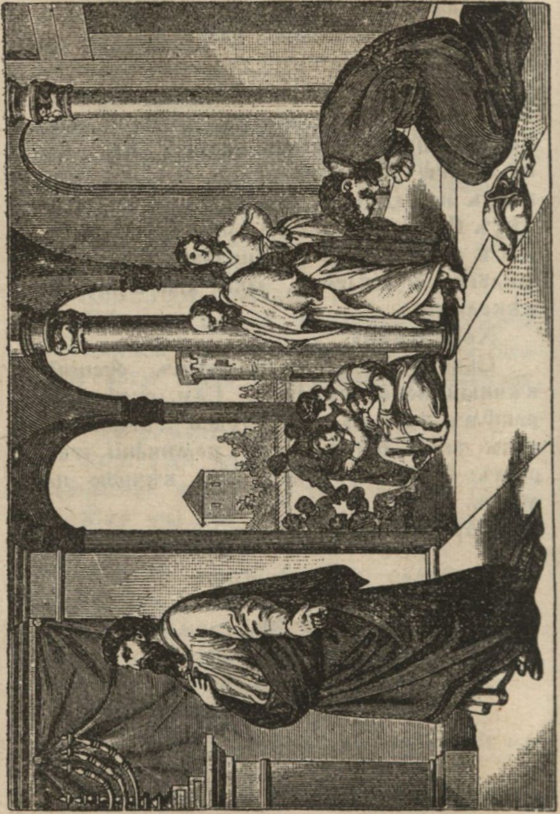
Хор: Слава: И нынѣ: Гдⷭи помилꙋй. г. Благослови.

Сьвящ: И҆́же живы́ми и҆ ме́ртвыми ѻ҆блада́ѧй, Хрⷭ҇то́съ и҆́стинный Бо́гъ на́шъ, моли́твами пречи́стыѧ своеѧ̀ Ма́тере; си́лою честна́гѡ и҆ животворѧ́щагѡ Креста̀, ст҃ы́хъ сла́вныхъ и҆ всехва́льныхъ Ѻ҆те́цъ на́шихъ, и҆ все́хъ С҃ты́хъ, дꙋ́шы ѿ на́съ преста́вльшихсѧ рабѡ́въ свои́хъ (НН.): (раба̀ своегѡ̀ Н., рабы̀ своеѧ̀ Н.), въ ски́нїихъ пра́ведныхъ ѹ҆чи́нитъ, и҆ въ не́дрѣхъ Аврaа́ма, І҆саа́ка и҆ І҆а́кѡва ѹ҆поко́итъ, и҆ съ пра́ведными сопричте́тъ, и҆ на́съ поми́лꙋетъ и҆ спасе́тъ, ꙗ҆́ко бла́гъ и҆ человѣколю́бецъ.

Хор: Ами́нь.

Сьвящ.: Въ блаже́ннѣмъ ѹ҆спе́нїи вѣ́чный поко́й пода́ждь, Гдⷭ҇и, ѹ҆сѡ́пшимъ рабѡ́мъ твои́мъ НН, (рабꙋ̀ твоемꙋ̀ Н., рабѣ̀ твое́й Н.) ѻ҆ ни́хже помина́нїе тво́римъ: и҆ сотворѝ и҆̀мъ (е҆́й) вѣ́чнꙋю па́мѧть.

Хор: Вѣ́чнаѧ па́мѧть. г҃.

Тропарі і Кондаки

З БОГОРОДИЧНИМИ, ПРОКІМЕНАМИ І ПРИЧАСТНИКАМИ НА НЕДІЛЇ ЧОТИРИДЕСЯТНИЦЇ.

НЕДІЛЯ МИТАРЯ І ФАРИСЕЯ.

Кождий піст є покутою, яка має двояке значінє: По перше, щоби тим способом побідити диявола, який шкодить нашій души найбільше через догоджуванє свому тїлу; а по друге, аби постом надоложити Господу Богу за ті обрáзи, яких зачерез гріх зглядом Него допускаємо ся. — Отже піст є покутою. Давні християни дуже строго постили. Щоби їм той піст, та покута була лекша, Церков сьвята заохочувала їх до того. Она й богослуженя установила такі, що в них християни заохочували ся до тяжкого посту.

І так вже заздалегідь, три тижнї перед постом установила Церков памятку тої події, про яку Христос для приміру говорив людям. Ставить перед очи вірним тих двох людий: митаря і фарисея і неначе говорить: »Отсе два люди, оба великі грішники. Они оба хотять піти до неба, оба хотять бути

спасеними і для того просять Господа Бога о те, молять ся. Але яка велика ріжниця в їх молитві. Фарисей в молитві своїй вичислює свої добрі діла, хоче аби Господь Бог вислухав єго, бо він того гідний, бо він своїми добрими ділами заслугує на те — він гордить ся тим. Але Бог не вислухав єго гордої молитви. А митар противно, він знає свої гріхи, він видить, що ними образив Господа Бога і що не гідний Божого змилуваня і тому в найбільшій покорі бє ся в груди і говорить: Боже! будь милостив менї грішному! І про него сказав Ісус Христос, що вийшов з церкви помилуваний. — Така й ваша молитва повинна бути: покірна, з цїлковитим підданєм на Боже милосердє. Уважайте, мої дїти, відзиваєсь нинї сьв. Церков до нас, ви грішили, зачерез те образили Господа, творіть покуту, постьте, благайте Боже милосердє о змилуванє над собою. Хоть ви що доброго зробили, то не виносїть ся з того, не гордїть ся тим, бо то нїчим в порівнаню з тою образою, яку ви вчинили Господу Богу своїми гріхами. Упокоряйте ся перед Ним, а тим заслужите собі на помилуванє. Тут маєте примір як маєте робити, бо видите, що фарисей хоть мав добрі дїла, Господь Бог не вислухав єго зачерез гордість, а митар хоть не мав нїяких добрих дїл, був великим грішником, зістав помилуваний зачерез свою покору.

На Оу́тренѣ по Є҆ѵангеліи Стіхиры. Гласъ и҃.

Сла́ва:

Покаѧ́нїѧ ѿве́рзи мѝ две́ри, Жизнода́вче, оу҆тренюетъ бо дꙋ́хъ мо́й ко хра́мꙋ свѧто́мꙋ твоемꙋ̀, хра́мъ носѧ́й тѣле́сный

ве́сь ѡ҆скве́рненый: но ꙗ҆́кѡ щедръ ѡ҆чи́сти благоѹтро́бною твое́ю ми́лостїю.

И҆ ны́нѣ:

На спасе́нїѧ стези̑ наста́ви мѧ̀, Бц҃е, стѹ́дными бо ѡ҆каѧ́хъ дѹ́шѹ грѣхмѝ, и҆ въ лѣ́ности всѐ житїѐ моѐ и҆жди́хъ: но твои́ми моли́твами и҆зба́ви мѧ̀ ѿ всѧ́кїѧ нечистоты̀.

Поми́лѹй мѧ̀ Бо́же по вели́цѣй ми́лости твое́й и҆ по мно́жествѹ щедро́тъ твои́хъ, ѡ҆чи́сти беззако́нїѧ моѧ̑.

Мно́жества соде́ѧнныхъ мно́ю лю́тыхъ, помышлѧ́ѧ ѡ҆каѧ́нный, трепе́щѹ стра́шнагѡ днѐ сѹ́днагѡ, но надѣ́ѧсѧ на ми́лость благоѹтро́бїѧ твоегѡ̀, ꙗ҆́кѡ Дави́дъ вопїю̀ тѝ: поми́лѹй мѧ̀, Бо́же, по вели́цѣй твое́й ми́лости.

Примітка: Сї Стихири покаянні співає ся на Утрени замість Моли́твъ ра́ди... від неділї Митаревої аж до неділї пятої великого поста.

На Лїтургії Тропар воскресний припадаючого Гласа.

Сла́ва: Конда́къ, Гла́съ г҃.

Воздыха̑нїѧ принесе́мъ мы́тарскаѧ Го́сподеви, и҆ къ немѹ̀ престѹ́пимъ грѣ́шнїи, ꙗ҆́кѡ Влады́цѣ, хо́щетъ бо спасе́нїѧ всѣ́хъ человѣ́кѡвъ, ѡ҆ставле́нїе пода́етъ всѣ́мъ ка́ющимсѧ: на́съ бо ра́ди воплоти́сѧ Бг҃ъ, сы́й Ѻ҆тцѹ̀ собезнача́льный.

И҆ ны́нѣ: Богоро́дичнъ.

Дѣ́ва днесь предстои́тъ въ це́ркви... (гляди стр. 500).

Прокімен припадаючого гласа, а Причастен недільний.

НЕДІЛЯ БЛУДНОГО СИНА.

Ісус Христос хотячи показати людям безмежну, непоняту доброту Божу, ужив притчі про блудного сина. Той син взяв від свого батька часть майна, яка єму припадала, пішов в сьвіт, жив розпустно, прогайнував все майно і вкінци зійшов на таку біду, що примирав з голоду. В тій біді наняв ся пасти свині у одного лукавого господаря, який навіть жалував єму дати їсти. І той колись богатий син тепер мусів з безрогами кормити ся помиями. Відтак він роздумав собі що зле зробив, і постановив вернутись до свого батька і просити, аби єго приняв вже не за сина, а за найпосліднійшого слугу. Як же повернув, батько не лишень що не гнівав ся на него, але приняв як найласкавійше та дуже тішив ся з єго повороту.

Щоби отже чоловік, що тяжко грішив і не хотівби навернути ся до Бога та задля своїх тяжких гріхів не тратив надії на Боже милосердє, Церков сьвята ставляє перед очи вірних сей пречудний примір Божого милосердя. Она хоче нас тим приміром побудити до великої надії в Божу доброту. Сей батько то Господь Бог, блудний син — се ми люди. Хоть би ти чоловіче не знати як великі мав гріхи, не трать надії, Бог їх відпустить. Прийди лишень до Него, впадь перед Ним, визнай свої гріхи, жалуй, постано-

вляй поправу, а Він предобрий простить тобі так, як той батько простив свому блудному грішному синови.

На Оу҆́трени, Ѱало́мъ.

На рѣка́хъ вавѵлѡ́нскихъ, а҆ллилꙋ́їа, та́мѡ сѣдо́хомъ и҆ пла́кахомъ, помѧнꙋ́вше Сїѡ́на. А҆ллилꙋ́їа г҃.

Воспо́йте на́мъ ѿ пѣсней сїѡ́нскихъ. А҆ллилꙋ́їа г҃.

Ка́кѡ воспо́емъ пѣ́снь Госпо́дню на земли̑ чꙋжде́й? А҆ллилꙋ́їа г҃.

Дщи̑ вавилѡ́нѧ ѡ҆каѧ́ннаѧ, блаже́нъ, и҆̀же и҆́метъ и҆ разбі́етъ младе́нцы твоѧ̑ ѡ҆ ка́мень. А҆ллилꙋ́їа г҃.

Сла́ва: А҆ллилꙋ́їа: И҆ ны́нѣ: А҆ллилꙋ́їа г҃. Сла́ва тебѣ̀ Бо́же г҃.

По сім А҆́нгельскій собо́ръ... — Так само співає ся в неділю Мясопустну і Сиропустну.

На Літургії Тропар воскресний припадаючого Гласа.

Сла́ва: Конда́къ, Гла́съ г҃.

Ѿе́ческїѧ сла́вы твоеѧ̀ оу҆дали́хсѧ безꙋ́мнѡ, въ ѕлы́хъ расточи́въ, є҆́же мѝ преда́лъ є҆сѝ бога́тство: тѣ́мже тѝ блꙋ́днагѡ гла́съ приношꙋ̀: согрѣши́хъ пре́дъ тобо́ю, Ѻ҆́тче щє́дрый, прїимѝ мѧ̀ ка́ющасѧ и҆ сотворѝ мѧ̀ ꙗ҆́кѡ є҆ди́наго ѿ нае́мникъ твои́хъ.

И҆ ны́нѣ: Богоро́диченъ.

Дѣ́ва дне́сь предстои́тъ... (стр. 500).

Прокімен і Причастен рядового Гласа.

НЕДІЛЯ МЯСОПУСТНА.

Всьо на сьвіті діє ся з справедливого допусту Божого. Тепер не годен ніхто зрозуміти, чому воно так діє ся. Кождий замість приняти все з руки Божої, знає лишень нарікати на нужду та несправедливівть. Але прийде час, настане послідний день, де Бог всему сьвітови відкриє ті свої заміри, задля яких терпів всяким несправедливостям. На страшнім суді всьо то буде відкрите.

Тому й Церков сьвята в нинішну неділю установила спомин про той страшний суд. Бо може бути, що дехто міг би собі зовсім свобідно та спокійно грішити в тій надії, що Бог безконечно милосерний відпустить єму. А то хотяй Бог є безконечно добрий, але заразом є й безконечно справедливий. Тота Божа справедливість ніяк не позволить, аби грішник, що ціле житє перевів в гріхах, дістав таку саму заплату, що праведний. На всяку заплату, хотьби й найменшу, кождий мусить собі заслужити, заробити собі. Навіть найсправедливійші люди нічо не дають за дармо, то якже безконечно справедливий Бог міг би дати вічне щастє тим, що Єго ображають, що ніяк не заробили собі на него. Тоді праведні могли би справедливо нарікати на Бога за те, що жили в умертвленю, в покорі, для ближнього нічого не жалували, і так дістали ся до неба, де також дістали ся й ті, що жили вигідно, в розпустах, та людий гнобили.

Бог справедливий і тому справедливо домагає ся і добрих діл від людий. І Ісус Христос говорячи про страшний суд, казав, що прийде судити людий з їх діл. І хто буде мати добрі діла, стане на тім суді праворуч

Христа і піде до неба, а хто їх не буде мати, то стане лїворуч і піде до пекла. — Отже і сьв. Церков, намісниця Христова на земли, в богослуженях на сю неділю пригадує нам той страшний суд і напоминає, аби ми творили добрі діла, щоби ми добре жили, бо нехибно буде суд, на якім Бог буде домагати ся від нас добрих діл.

Ся неділя називає ся мясопустна для того, що давно не вільно було вже від неї їсти мяса аж до Великодня. І тут показує ся доброта сьв. Церкви. Щоби чоловікови не було тяжко відразу взяти ся до тяжкого посту, то Церков сьв. хотїла, аби він поволеньки привик до того. Насамперед, щоби весь тиждень перед постом здержав ся від мяса, а через те лекше буде єму здержати ся і від инших страв.

Замітка: Але тому, що тепер люди далеко слабші як давно були, то Собор львівский в 1894 р. звільнив всїх вірних греко-католицкого обряду від тяжкого давного посту.

І так від сеї неділї аж до Сиропустної вільно їсти мясо ві второк, четвер і суботу, але за те перед обідом і перед вечерою треба в ті дни відмовити 5 раз Отче наш і 5 раз Богородице Діво; а в понеділок, середу і пятницю вільно їсти з набілом.

На Лїтургії Тропар воскресний припадаючого Гласа.

Сла́ва: Конда́къ, Гла́съ а҃.

Е҆гда̀ прїи́деши, Бо́же, на зе́млю съ сла́вою, и҆ трепе́щꙋтъ всѧ́ческаѧ, рѣка̀ же ѻ҆́гненнаѧ пре́дъ сꙋди́щемъ потече́тъ, и҆ кни́ги разгиба́ютсѧ, и҆ та́йнаѧ ꙗ҆влѧ́-

ютсѧ: тогдà и҆зба́ви мѧ̀ ѿ ѻ҆гнѧ̀ неѹга-си́магѡ, и҆ сподо́би мѧ̀ ѻ҆деснꙋ́ю тебѐ ста́-ти, Сꙋді́е праведнѣ́йшій.

И҆ ны́нѣ: Богоро́диченъ.

Гаврїи́лꙋ вѣща́вшꙋ тебѣ̀, Дѣ́во: (гляди на стр. 498).

Прокімен і Причастен рядового гласа.

НЕДІЛЯ СИРОПУСТНА.

В неділю митаря і фарисея Церков сьвята показувала нам, що задля гріхів наших мусимо постити, щоби надоложити Богу за образу та себе самих покарати за гріхи. В неділю блудного сина указувала нам Церков на доброту Божу на те, щоби ми задля тяжких наших гріхів не тратили надії на Боже милосердє. В неділю знов мясопустну навчає сьв. Церков, що хотяй Бог є милосерний, то заразом є й безконечно спаведливий, що на страшнім суді буде домагати ся добрих діл від кождого з нас. Нині же на самім вже порозі до посту, тої тяжкої покутничої праці, ще яснійше показує причину до посту та покути. Она установила на нині спомин вигнаня Адама і Еви з раю.

Адам образив Бога потрійним способом: гордістю, бо дав ся звести Еві, як вона єму сказала, що буде рівний Богу, коли з'їсть яблоко; непослухом, бо переступив приказ Божий; лакімством, бо злакомив ся на марний овоч, хоть мав много красших і ліпших овочів. І за те Бог прокляв єго і всіх єго потомків і вигнав єго з раю. Так само й ми, коли грішимо, ображаємо Бога потрійним

способом: гордістю, непослухом і лакімством. Щоби постом надоложити Богу за ті гріхи, мусимо відправляти єго з покорою то є, що хочемо себе самі карати за гріхи: з відданєм себе Божому милосердю і з відказанєм собі того, що нам потрібне до вигоди тіла. Тоді піст наш буде Богу милий.

Ісус Христос хотячи відкупити рід людский від того проклятя, щоби надоложити Божій справедливости за Адамову і нашу гордість, прийшов на сьвіт в найбільшім пониженю і ціле Єго житє було безнастанним приміром найбільшої покори так в словах як і ділах. Аби надоложити Божій справедливости за Адамів і наш непослух, Ісус Христос був послушний та підчинений свому сотворіню через цілих 30 літ. Аби надоложити Божій справедливости за Адамове і наше лакімство, Ісус Христос постив сорок днів і сорок ночий і ціле Єго житє було неперерваним ланьцухом найбільшого умертвленя аж до послідного свого скону на хресті

Замітка: Через весь сей тиждень великого посту цілком вже не вільно їсти мяса. А постити треба так: ві второк, четвер і суботу вільно їсти з набілом; а в понеділок, середу і пятницю треба без набілу.

На Літургії Тропар воскресний радового Гласа.

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Конда́къ, Гла́съ ѕ҃.

Премꙋ́дрости наста́вниче, смы́сла пода́телю, немꙋ́дрыхъ наказа́телю, и҆ ни́щихъ защи́тителю: ᲂу҆тверди̑, вразꙋми̑ се́рдце моѐ, Влады́ко: ты̀ да́ждь ми̑

слово, Ѻ҆́тчее Сло́во: сїе́ бо ᲂу҆стнѣ̀ моѝ не возбраню̀, бо є҆́же зва́ти тебѣ̀, Млⷭ҇ти́ве: поми́луй мѧ̀ па́дшаго.

Прокі́менъ, Гла́съ ѳ҃.

Помоли́тесѧ и҆ воздади́те Гдⷭ҇еви Бо́гꙋ на́шемꙋ.

Причастен рядового Гласа.

НЕДІЛЯ ПЕРША ВЕЛИКОГО ПОСТУ.

Замітка: Від сеї неділї аж до неділї цьвітної Собор львівский позволяє їсти з мясом кождого тижня ві второк, четвер, суботу і неділю. Одначе приказує Собор в ті днї коли їсть ся мясо, відмовляти 5 раз Отче наш і 5 раз Богородице Дїво і то за кождим разом перед сбідом і вечерою. В прочі днї то є понедїлок, середу і пятницю можна їсти з набілом. — Хто отже в означені днї їсть мясо (і відмовляє приписані молитви), то не потребує сповідати ся що не заховав посту.

(Лїтꙋргі́а ст҃а́гѡ Васі́лїа Вел.)

Тропар воскресний рядового Гласа і сей:

Тропа́рь, Гла́съ в҃.

Пречи́стомꙋ твоемꙋ̀ ѻ҆́бразꙋ покланѧ́емсѧ, Бла́гїй, просѧ́ще проще́нїѧ прегрѣше́нїй на́шихъ, Хрїстѐ Бо́же: во́лею бо благоволи́лъ є҆сѝ пло́тїю взы́ти на кре́стъ да и҆зба́виши, ꙗ҆̀же созда́лъ є҆сѝ, ѿ ра-

бо́ты вра́жїѧ: тѣ́мъ благода́рственнѡ вопїе́мъ ти̂: ра́дости и҆спо́лнилъ є҆си̂ всѧ̑, Спа́се на́шъ, прише́дый спасти̂ мі́ръ.

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Конда́къ, Гла́съ и҃.

Неѡпи́санное Сло́во ѻ҆́тчее, и҆зъ тебѐ Бц҃е, ѡ҆писа́сѧ воплоща́емь, и҆ ѡ҆скве́рншїйсѧ ѻ҆́бразъ въ дре́внее вообрази́въ, боже́ственною добро́тою смѣси̂: но и҆сповѣ́дающе спасе́нїе, дѣ́ломъ и҆ сло́вомъ сїе̂ вообража́емъ.

Прокі́менъ, Гла́съ д҃.

Благослове́нъ є҆си̂, Гд҇и Бо́же ѻ҆те́цъ на́шихъ, и҆ хва́льно и҆ просла́вленно и҆́мѧ твоѐ во вѣ́ки.

Прича́стенъ.

Хвали́те Гд҇а съ небе́съ, хвали́те є҆го̀ въ вы́шнихъ.

Ра́дуйтесѧ пра́веднїи ѡ҆ Гд҇ѣ, пра́вымъ подоба́етъ похвала̀. А҆ллилꙋ́їа.

Примітка: В неділї великого поста на Лїтургії сьв. Василия замість До́стойно є҆сть... співає ся сю пісню:

Ѡ҆ тебѣ̀ ра́дуетсѧ, Благода́тнаѧ, всѧ́каѧ тва́рь, А҆́нгельскїй собо́ръ и҆ человѣ́ческїй ро́дъ, ѡ҆свѧще́нный Хра́ме и҆ Ра́ю слове́сный, дѣ́вственнаѧ похвало̀, и҆з̾ неѧ́же Бо́гъ воплоти́сѧ, и҆ младе́нецъ бы́сть пре́жде вѣ́къ сы́й Бо́гъ на́шъ, ложесна̀

бо твоѧ̀ престо́лъ сотвори̑, и̑ чре́во твое̑ простра́ннѣе небе́съ содѣ́ла. Ѡ̑ тебѣ̀ ра́дуетсѧ, Благода́тнаѧ всѧ́каѧ тва́рь, сла́ва тебѣ̀.

НЕДІЛЯ ДРУГА ВЕЛИКОГО ПОСТУ.

На Літургії Тропар воскресний припадаючого Гласа.

Сла́ва: Конда́къ, Гла́съ д҃.

Ны́нѣ вре́мѧ дѣ́лательное ꙗ҆ви́сѧ, при две́рехъ сꙋ́дъ, воста́нѣмъ ᲂу҆́бѡ постѧ́щесѧ, принесѣ́мъ слє́зы ᲂу҆миле́нїѧ съ ми́лостынѧми, зовꙋ́ще: согрѣши́хомъ па́че песка̀ морска́гѡ: но ѡ̑сла́би, Содѣ́телю всѣ́хъ, ꙗ҆́ко да прїи́мемъ нетлѣ́нныѧ вѣнцы̀.

И҆ ны́нѣ: Богоро́диченъ.

Ї҆ѡакі́мъ и҆ А҆́нна поноше́нїѧ... (гляди стор. 500).

Прокімен і Причастен рядового гласа.

НЕДІЛЯ ТРЕТА ВЕЛИКОГО ПОСТУ.

(„Крестопоклонна“)

Щоби християни підчас тяжкого сорокодневого посту не стратили духа та не знеохотили ся єго прикрістю, то сьв. Церков в середині посту, в нинїшну неділю, устано-

вила поклін хрестному Дереву. Она кладе перед очи вірних християн Христові страсти і неначе говорить: Коли Христос Господь Бог і Спаситель наш, тілько перетерпів для нашого спасеня, то тим більше ми грішники повинні страдати та картати себе постом за гріхи наші, щоби зачерез те ми увійшли до вічної слави в небі. Христос терпів, страдав і вмер на хресті а відтак воскрес у славі: так і ми потерпім трошечки, не тратьмо відваги зачерез строгий, тяжкий піст, а будемо також з Христом прославлені у вічности.

Як чоловік обезсилений тяжкою працею на спеці, тішить ся, як сяде під тінию дерева і в холоді відітхне та покріпить свої сили до дальшої праці: так і ми поглядаючи на те Дерево хрестне, набираймо сили до дальшого сьв. посту. А як скінчить ся день нашого житя, по смерти воскреснемо до нового житя, де вже не буде терпіня, муки, зною, болів — а настане радість вічна.

На Літургії Тропар воскресний припадаючого Гласа:

Тропа́рь Кресту̑, Гла́съ а҃

Спаси́ Го́споди лю́ди твоѧ̑... (гляди на стор. 507).

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Конда́къ Кресту̑, Гла́съ з҃.

Не ктому̀ пла́менное ѻ҆ру̑жїе храни́тъ вра́тъ є҆де́мскихъ: на ты̑ѧ бо на́йде пресла́вный соу́зъ, дре́во кре́стное: сме́ртное жа́ло и҆ а҆́дова побѣ́да прогна́сѧ, предста́лъ бо є҆си́, Спа́се мо́й, вопїѧ̑ су́щымъ въ а҆́дѣ: вни́дите па́ки въ ра́й.

Замість »Стый Боже...«:

Крестꙋ твоемꙋ покланѧемсѧ, Владыко, и стое воскресенїе твое славимъ.

Прокімен, Гласъ ѕ.

Спаси Гдн люди твоѧ и благослови достоѧнїе твое.

Причастенъ.

Знаменасѧ на насъ свѣтъ лица твоегѡ, Гдн, далъ еси веселїе въ сердцѣ моемъ. Аллилꙋїа.

НЕДІЛЯ ЧЕТВЕРТА ВЕЛИКОГО ПОСТУ.

На Літургії Тропар воскресний припадаючого Гласа.

Слава: Кондакъ, Гласъ д.

Креста твоегѡ, Гдн, поклоненїю сподобльшесѧ. лꙋомъ приближаемсѧ и вѣрою, и молѧщесѧ вопїемъ: воскресенїе всѣхъ насъ достигнꙋти сподоби.

И нынѣ: Богородиченъ.

Їѡакимъ и Анна поношенїѧ... (гляди стор. 500).

Прокімен і Причастен рядового Гласа.

В середу пятого тижня вечером відправляє ся утреня, яка називає ся

ПОКЛОНИ.

Утреню сю називають поклонами для того, що підчас сеї утрені, як на канонї співає ся пісни, то за кождою люди ударяють поклони. Всїх пісний є 250 і тілько поклонів ударяє ся. Ті пісни то правдиво написані за натхненєм сьв. Духа. Їх уложив сьвятий Андрей Критский, що був перше Архієпіскопом в Єрусалимі, а відтак до кінця свого житя Архієпіскопом в Критї. І тому й ті пісни, той канон називає ся Андрея Критского. В тих піснях виложена цїла істория народа ізраїльского старого завіта і кожда подія чи добра чи зла приноровлена до нашої душі. Сьв. Андрей в тих піснях приводить на память душі чоловіка всї злі дїла народу ізраїльского і кару, яка їх за ті дїла постигла і говорить до неї: ти так само робила і робиш, покай ся поки час, бо буде так само з тобою, як було з тамтими. Приводить знов на память душі чоловіка всї добрі дїла народу ізраїльского і каже до неї: ти так повинна була робити а не робила; зачни отже вже хотяй від тепер добре робити, щоби тебе не відкинув від себе справедливий Судия, Господь Бог. Вкінци приводить на память любов, милосердє, довготерпеливість та муки Христові, які для кождої душі Він підняв; а також і всї дїла покаянні найбільших грішників нового завіта, як Марії Магдалини, Марії Єгипетскої, Закхея, Митаря і инших і говорить до неї: чого чекаєш, душе? чому не покаєш ся, чому не впадеш з плачем до ніг Того предоброго, премилосерного Самарянина, Ісуса Христа, як се зробили тамті

всї грішники? — Ті всї піснї такі чудові, такі гарнї, такі чутливі, такі доймаючі, так наскрізь прошибають серце чоловіка, що як хто лишень з увагою та застановленєм їх читає, мусить заплакати, бо пізнає, що він не служив анї не годен служити Богу так, як повинен.

На щож то сьв. Церков установила ті поклони при кінци посту? Церковь сьвята як на кождім кроцї показує свою печаливість про спасенє повірених собі душ людских, так при установленю тих то поклонів видима та єї печаливість. Она хоче тим способом заохотити вірних до ревнїйшої та більшої покути за гріхи. Бо як господар коли видить, що вже день кінчить ся а наближає ся вечір, а має ще великий загін до оброблення, подвоює свою працю, напружує майже до останку свої сили, аби як вже не скінчити роботу, то бодай як найбільше зробити: так само і тут річ має ся. Коли вже час посту минає, наша робота покаянна вже кінчить ся а ми ще може своєю покутою не надоложили Господу Богу за свої гріхи, ще не принесли достаточних овочів покаянних, тими поклонами маємо доповнити те, що в тій довгій і тяжкій праци покаяннїй ми або занедбали, або не сповнили так, як повиннї були.

Богато наших людий не розуміючи духа сьв. Церкви, не знаючи на що ті поклони, думають, що то для молодїжи та дїтий, а для старших та відправа не пасує. А то нї. Ми повиннї всї, хто лишень може, спішити в той вечер до церкви і відправляти те богослуженє, робити ті поклони в дусї щирої покути та жалю за гріхи, бо кождий з нас аж надто має причину жалувати та покутувати.

В СУБОТУ АКАФИСТОВУ.

На Літургіи Тропарь, Гласъ и.

Повелѣнное тайнѡ пріемъ въ разꙋмѣ, въ кровѣ Іѡсифовѣ тщаніемъ предста безплотный, глаголѧ Неискꙋсобрачнѣй: приклонивый схожденіемъ небеса, вмѣщается неизмѣннѡ весь въ тѧ, егоже и видѧ въ ложеснахъ твоихъ, пріемша рабій зракъ, оужасаюсѧ звати тебѣ: Радꙋйсѧ невѣсто неневѣстнаѧ.

Слава: И нынѣ: Кондакъ, Гласъ тойже.

Возбраннѣй воеводѣ побѣдительнаѧ... (гляди стр. 504).

Прокіменъ, Гласъ г.

Величитъ дꙋша моѧ Гда и возрадовасѧ дꙋхъ мой ѡ Бозѣ Спасѣ моемъ.

Причастенъ.

Чашꙋ спасенія пріимꙋ, и имѧ Гдне призовꙋ. Аллилꙋіа.

НЕДІЛЯ
ПЯТА ВЕЛИКОГО ПОСТУ.

На Літургії Тропар воскресний припадаючого Гласа.

Слава: Кондакъ, Гласъ д.

Обновленіе дꙋшй (мысленныѧ змїи искꙋшеніѧ претерпѣвше), и плоды добро-

дѣтелей принесѐмъ, прозябе́нїемъ дꙋхо́внымъ: сѐ бо женихъ приближа́етсѧ Хрїсто́съ, вѣнцы̀ подвижникѡмъ дарꙋѧ, воспрїи́мемъ ѹ҆́бѡ, да ѡ҆брѧ́щетъ ны̀ гото́вы, ꙗ҆́ко да воспрїи́мемъ нетлѣ́нныѧ вѣнцы̀.

И҆ ны́нѣ: Богоро́диченъ.

І҆ѡакі́мъ и҆ А҆́нна поноше́нїѧ... (гляди стор. 500).

Причастен і Прокімен рядового Гласа.

СУБОТА ЛАЗАРЕВА.

Субота перед цьвітною неділею називає ся Лазаревою суботою для того, що в нїй обходить ся память воскресеня Лазаря. Лазар належав до секти фарисеїв. Він мав дві сестри: Марту і Марію. Ісус Христос найраднїйше любив перебувати у сеї родини, бо вона найбільше була прихильна Ісусови. Лазар же був навіть другом Христовим, як читаємо в Євангелию. Одного разу Лазар занедужав і вмер. А було то як раз тиждень перед Христовою смертю. Вже чотири днї лежав Лазар у гробі, як прийшов Ісус до тої родини, Марта вийшла Єму на зустріч і сказала: »Коби ти був борше прийшов, то Лазар певно був би не вмер«. Ісус казав завести себе до Лазаревого гробу, приказав втвовити гріб і як побачив Лазаря, то заплакав над ним. Відтак голосно закликав: »Лазаре, вийди з гроба«. Лазар сейчас встав і пішов до дому. Задля сего великого чуда богато жидів увірило в Христа. Фрисеї же аж пінили ся зі злости. Длятого задумали Лазаря вбити. Але Лазар утїк на остров критский.

Тропа́рь, Гла́съ а҃.

Ѻ҆́бщее воскресе́нїе, пре́жде твоеѧ̀ стра́сти ᲂу҆вѣрѧѧ, и҆з̾ ме́ртвыхъ воздви́глъ є҆сѝ ла́зарѧ, хрїстѐ бо́же. тѣ́мже и҆ мы̀ ѩ҆́кѡ ѻ҆́троцы побѣ́ды зна́менїѧ носѧ́ще, тебѣ̀ побѣди́телю сме́рти вопїе́мъ, ѡ҆са́нна во вы́шнихъ, благослове́нъ грѧды́й во и҆́мѧ госпо́днє.

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Конда́къ, Гла́съ в҃.

Всѣ́хъ ра́дость, хрїсто́съ, и҆́стина, свѣ́тъ, живо́тъ и҆ мі́ра воскресе́нїе, сᲂу́щымъ на землѝ ѩ҆ви́сѧ, свое́ю бла́гостїю, и҆ бы́сть ѻ҆́бразъ воскресе́нїѧ, всѣ́мъ пода́ѧ бже́ственное ѡ҆ставле́нїе.

Замість Ст҃ы́й Бо́же:

Є҆ли́цы въ хрⷭ҇та̀ крести́стесѧ, во хрⷭ҇та̀ ѡ҆блеко́стесѧ. А҆ллилꙋ́їа.

Прокі́менъ, Гла́съ д҃.

Гдⷭ҇ь просвѣще́нїе моѐ, и҆ спаси́тель мо́й, кого̀ ᲂу҆бою́сѧ.

Замість Досто́йно: І҆рмо́съ, Гла́съ д҃.

Чи́стꙋю и҆ сла́внꙋю почти́мъ лю́дїе бцⷣꙋ, ѻ҆́гнь божества̀ прїе́мшꙋю въ чре́вѣ неѡпа́льно, и҆ пѣ́сньми немо́лчными велича́емъ.

Прича́стенъ.

И҆з̾ ᲂу҆́стъ младе́нецъ, и҆ ссꙋ́щихъ соверши́лъ є҆сѝ хвалꙋ̀. А҆ллилꙋ́їа.

НЕДІЛЯ ЦЬВІТНА.

В сю неділю Церков сьв. установила спомин торжественного в'їзду Ісуса Христа до міста Єрусалима.

Всьо, що пророки предсказували о Ісусі Христі, мусіло бути точно виповнене. Тож щоби сповнило ся пророцтво Захариї, який предсказував: »Тїш ся донько Сионова, бо отсе цар твій приходить до тебе справедливий і спасенний, тихий, сидячи на осляти« — то Ісус Христос тиждень перед своєю смертю, сейчас по воскресеню Лазаря, післав двох учеників до поблизького села, аби привели осла. Він сїв на него і в'їхав до Єрусалима. Весь нарід жидівский вийшов Єму на стрічу: одні стелили свої одежі по дорозї куда він переїздив, другі ломили галузки з дерева і кидали Єму під ноги, а дїти знов співали: »Осанна во вишних, благословен грядий во імя Господне.« І сим виповнило ся також і друге пророцтво пророка Давида: »Із уст немовлят та дїтий Ти сотворив собі хвалу«.

Такою честю витали царів та вождів, що по війнї вертали з побідою до свого краю. Ісус Христос щоби показати невірним, засліпленим та гордим фарисеям, що Він правдивим царем та побідителем смерти і диявола, приймає славу царя і побідителя.

На ту памятку сьвятять по церквах галузки з лози і роздають людям.

Замітка: Від сеї неділї аж до Великодня піст такий: ві второк, четвер і суботу вільно їсти з набілом; а в понедїлок, середу і пятницю без набілу.

На Оу́трени Величаніе.

Величаемъ тѧ̀ животдавче Хрїсте: осанна въ въ вышнихъ, и мы тебѣ вопіемъ: бл҃венъ грѧдый въ имѧ Гд҃не.

Прокімен, Гласъ д҃.

Изъ оу́стъ младенецъ и ссущихъ совершилъ еси хвалу.

(Лїтургіѧ Златоустагѡ).

Антїфѡнъ а҃.

Возлюбихъ, ıакѡ оуслышитъ Господь гласъ моленїѧ моегѡ.

Молитвами Бц҃ы, Спасе, спаси насъ.

Iако приклони оухо свое къ мнѣ, и въ дни моѧ призову.

Молитвами Бц҃ы...

Обѧша мѧ болѣзни смертныѧ, бѣды адови обрѣтоша мѧ.

Молитвами Бц҃ы...

Скорбь и болѣзнь обрѣтохъ, и имѧ Гд҃не призвахъ.

Молитвами Бц҃ы...

Слава: И нынѣ:

Молитвами Бц҃ы. .

Антїфѡнъ в҃.

Вѣровахъ, тѣмже возглаголахъ, азъ же смирихсѧ ѕѣлѡ.

Спаси насъ, Сыне Божїй, вседый на жребѧ, поющыѧ ти: Аллилуїа.

Что̀ возда́мъ Гдеви ѡ҆ всѣхъ, ꙗ҆́же воздадѐ мѝ?

Спаси́ на́съ, Сы́не Бж҃ій...

Ча́шꙋ спасе́нїѧ прїимꙋ, и҆ и҆́мѧ Гдне призовꙋ.

Спаси́ на́съ, Сы́не Бж҃ій...

Моли́твы моѧ̑ Гдеви возда́мъ пре́дъ всѣми лю́дьмѝ є҆гѡ̀.

Спаси́ на́съ, Сы́не Бж҃ій...

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Є҆диноро́дный Сы́не:

Антїфѡ́нъ г҃.

И҆сповѣ́дайтесѧ Гдеви, ꙗ҆́ко бла́гъ, ꙗ҆́ко въ вѣ́къ ми́лость є҆гѡ̀.

Тропа́рь, Гла́съ а҃.

Ѡ҆́бщее воскресе́нїе... (гляди стр. 544).

Да рече́тъ ѹ҆́бѡ до́мъ І҆и҃левъ ꙗ҆́ко бла́гъ, ꙗ҆́ко во вѣ́къ ми́лость є҆гѡ̀.

Ѡ҆́бщее воскресе́нїе...

Да рече́тъ ѹ҆́бѡ до́мъ А҆арѡ́нь, ꙗ҆́ко бла́гъ ꙗ҆́ко во вѣ́къ ми́лость є҆гѡ̀.

Ѡ҆́бщее воскресе́нїе...

Да рекꙋ́тъ ѹ҆́бѡ всѝ боѧ́щїисѧ Гда, ꙗ҆́ко бла́гъ, ꙗ҆́ко во вѣ́къ ми́лость є҆гѡ̀.

Ѡ҆́бщее воскресе́нїе...

По Вході на Премꙋ́дрость:

Бл҃гослове́нъ грѧды́й во и҆́мѧ Гдне, бл҃гослови́хомъ вы̀ и҆зъ до́мꙋ Гдна, Бг҃ъ Гдь и҆ ꙗ҆ви́сѧ на́мъ.

І співає ся Тропар Ѡ҆́бщее воскресе́нїе (стр. 544).

Сла́ва: Тропа́рь, Гла́съ д҃.

Спогребшеся тебѣ̀ крещені́емъ, Хрт҃е Бо́же на́шъ, безсмертныя жи́зни сподо́бихомся воскресе́ніемъ твои́мъ, и҆ воспѣва́юще, зове́мъ: ѡ҆са́нна во вы́шнихъ, благослове́нъ грядый во и҆́мя Гд҃не.

И҆ ны́нѣ: Конда́къ, Гла́съ ѕ҃.

На престо́лѣ на небесѝ, на жребя́ти на землѝ носи́мый, Хрт҃е Бо́же, А҆́нгелѡвъ хвале́ніе, и҆ дѣте́й воспѣва́ніе прія́лъ є҆сѝ зову́щихъ тѝ: благослове́нъ є҆сѝ грядый А҆да́ма воззва́ти.

Прокі́менъ, Гла́съ д҃.

Благослове́нъ гряды́й во и҆́мя Гд҃не, Бо́гъ Гдь и҆ ꙗ҆ви́ся на́мъ.

Замість »Досто́йно...« Припів:

Велича́й дꙋшѐ моя̀, и҆́же на жребя́ти сѣдя́щаго Гд҃а.

І҆рмо́съ, Гла́съ д҃.

Бо́гъ Гдь и҆ ꙗ҆ви́ся на́мъ, соста́вите пра́здникъ, и҆ веселя́щеся пріиди́те, возвели́чимъ Хрі́ста̀ съ ва́іами и҆ вѣ́твы, пѣ́сньми зову́ще: Благослове́нъ гряды́й во и҆́мя Го́спода Спа́са на́шегѡ.

Прича́стенъ.

Благослове́нъ гряды́й въ и҆́мя Гд҃не, Бо́гъ Гдь и҆ ꙗ҆ви́ся на́мъ. А҆ллилꙋ́іа.

ВЕЛИКИЙ ЧЕТВЕР.

В сей день є спомин трех важних подій з житя Ісуса Христа перед Єго смертю: послїдня вечера, підчас якої умивав ноги Апостолам; установленє Пресьв. Евхаристиї та молитву Ісуса Христа в городї Оливнім, пійманє Ісуса та зраду Юди.

1. Як вже зближував ся час страстий Христових, Ісус приказав ученикам приготовити хату а в нїй всьо, що потрібне було до пасхи. Як вже всьо було приготоване, Ісус сїв з Апостолами до стола, взяв хлїб в руки, поблагословив, переломив, давав Апостолам кажучи: »Беріть їжте, се є моє тїло, що за вас буде видане на відпущенє гріхів; се творіть на мій спомин.« Відтак взяв до рук чашу, похвалив Бога, давав їм кажучи: »Пийте з неї всї, бо се є кров моя нового завіта, що за многих буде пролита на відпущенє гріхів.« Отже так установив Ісус Христос Пресьв. Евхаристию.

Теперішні вчені, а радше вчені недоуки кажуть, що Службу Божу вигадали самі сьвященики для свого інтересу. Се чиста лож. Так говорять люди, що самі не мають нїякої віри і других тим способом хотять привести до безвіри. Службу Божу установив сам Ісус Христос на послїднїй вечері з учениками. Він перший відправив тоді Службу Божу і Апостолам та їх ученикам приказав відправляти: »Се творіть на мій спомин«.

2. По вечери Ісус зняв з себе верхну одїж, налив води до умивальнї, припняв до себе ручник, казав Апостолам посїдати і зачав умивати їм ноги і ручником обтирати. Як вже скінчив се нечуваної покори дїло, сказав апостолам, що як они признають Єго

своїм учителем, повинні наслїдувати Єго в тій покорі. — На той спомин епіскопи в сей день умивають ноги старшим сьвященикам.

3. Відтак Христос мав до Апостолів довгу пращальну бесїду, а потім пішов з ними до Оливного города і там молив ся, а молив ся так горячо, що аж кровавий піт капав на землю. Небавом Юда, що сейчас по вечери вийшов був дати знати жидам аби Єго піймали, надійшов з жовнїрами. А що жовнїри не знали Ісуса, то Юда сказав їм, кого я поцїлую, той є Ісус, того піймайте. Юда приступив до Ісуса, поцїлував Єго, говорячи: »Радуйся учителю«. Тодї жовнїри кинули ся на Ісуса, звязали Єго і повели до архієреїв.

На спомин мук Христових, сего дня вечером відправляє ся в нашім обрядї утреня звана страстями.

На Літ͂ргі́и св. Васі́лїа. Тропа́рь, Гла́съ и҃.

Є҆гда̀ сла́внїи ѹ҆чєницы̀ на ѹ҆мовє́нїи вє́чєри просвѣща́хѹсѧ, тогда̀ Ї҆ѹ́да ѕлочести́вый срєбролю́бїємъ нєдѹ́говавъ ѡ҆мрача́шєсѧ, и҆ бєззакѡ́ннымъ сѹдїа́мъ тєбѐ првє́днаго Сѹдїю̀ прєдає́тъ. Ви́ждь и҆мѣ́нїй рачи́тєлю, си́хъ ра́ди ѹ҆давлє́нїє ѹ҆потрєби́вша, бѣжѝ нєсы́тыѧ дѹшѝ, ѹ҆чи́тєлю такѡва́ѧ дєрзнѹ́вшїѧ: и҆́жє ѡ҆ всѣ́хъ, бла́гїй Г҃дн, сла́ва тєбѣ̀.

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Кондакъ, Гла́съ в҃.

Хлѣ́бъ прїє́мъ въ рѹ́цѣ прєда́тєль, сокровє́ннѡ тыѧ̀ простира́єтъ, и҆ прїє́млєтъ цѣ́нѹ создавшагѡ свои́ма рѹка́ма чл҃вѣка и҆ нєнспра́влєнъ прєбы́сть Ї҆ѹ́да ра́бъ и҆ лстє́цъ.

своїм учителем, повинні наслїдувати Єго в тій покорі. — На той спомин епіскопи в сей день умивають ноги старшим сьвященикам.

3. Відтак Христос мав до Апостолів довгу пращальну бесїду, а потім пішов з ними до Оливного города і там молив ся, а молив ся так горячо, що аж кровавий піт капав на землю. Небавом Юда, що сейчас по вечери вийшов був дати знати жидам аби Єго піймали, надійшов з жовнїрами. А що жовнїри не знали Ісуса, то Юда сказав їм, кого я поцїлую, той є Ісус, того піймайте. Юда приступив до Ісуса, поцїлував Єго, говорячи: »Радуйся учителю«. Тодї жовнїри кинули ся на Ісуса, звязали Єго і повели до архієреїв.

На спомин мук Христових, сего дня вечером відправляє ся в нашім обрядї утреня звана страстями.

На Лїтургіи св. Васілїа. Тропарь, Гласъ и҃.

Є҆гда̀ сла́внїи ѹ҆ченицы̀ на ѹ҆мове́нїи ве́чери просвѣща́хꙋсѧ, тогда̀ І҆ꙋ́да ѕлочести́вый сребролю́бїемъ недꙋ́говавъ ѡ҆мрача́шесѧ, и҆ беззако́ннымъ сꙋдїа́мъ тебѐ пра́веднаго Сꙋдїю̀ предае́тъ. Ви́ждь и҆мѣ́нїй рачи́телю, си́хъ ра́ди ѹ҆давле́нїе ѹ҆потреби́вша, бѣжѝ несы́тыѧ дꙋшѝ, ѹ҆чи́телю таковаѧ дерзнꙋ́вшїѧ: И҆́же ѡ҆ всѣ́хъ, блаѓїй Гдⷭи, сла́ва тебѣ̀.

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Кондакъ, Гласъ в҃.

Хлѣ́бъ прїе́мъ въ рꙋ́цѣ преда́тель, сокрове́ннѡ ты̀ѧ простыра́етъ, и҆ прїе́млетъ цѣ́нꙋ создáвшагѡ свои́ма рꙋка́ма человѣ́ка и҆ неиспра́вленъ пребы́сть І҆ꙋ́да ра́бъ и҆ льсте́цъ.

Прокíменъ, Гла́съ ѕ҃.

Кнѧ́зи лю́дстіи собра́шасѧ вкꙋ́пѣ, на Гдⷭ҇а и҆ на Хрⷭ҇та̀ є҆гѡ̀.

Замість И҆́же Херꙋві́мы: співає ся сей

Тропа́рь, Гла́съ ѕ҃.

Ве́чери твоеѧ̀ та́йныѧ днє́сь, Сы́не Бо́жїй, прича́стника мѧ̀ пріими, не бо врагѡ́мъ твои́мъ та́йнꙋ повѣ́мъ, ни лобза́нїѧ тѝ да́мъ ꙗ҆́кѡ І҆ꙋ́да, но ꙗ҆́кѡ разбо́йникъ и҆сповѣ́даю тѧ: помѧни́ мѧ̀ Гдⷭ҇и въ ца́рствїи твое́мъ. А҆ллилꙋ́їа.

Замість Ѡ҆ тебѣ̀ ра́дꙋетсѧ... співає ся:

І҆рмо́съ, Гла́съ ѕ҃.

Стра́нствїѧ Влады́чнѧ, и҆ безсме́ртныѧ трапе́зи, на го́рнѣмъ мѣ́стѣ высо́кими ᲂу҆мы̀, вѣ́рнїи прїиди́те наслади́мсѧ, возше́дша Сло́ва, ѿ Сло́ва наꙋчи́вшесѧ, є҆го́же велича́емъ.

Замість Прича́стна і Да и҆спо́лнѧтсѧ співає ся:

Ве́чери твоеѧ̀ та́йныѧ...

ВЕЛИКА ПЯТНИЦЯ.

Сего дня Церков сьв. обходить памятку страстий Христових і Єго смерти на дереві хрестнім.

Після жидівскої рахуби пятниця є шестим днем в тижни. Сьвяті Отці кажуть, що Господь Бог сотворив Адама в шестий час

І взяв Йосиф тїло (Ісусове), обвив єго чистою плащеницею і зложив в новім своїм гробі. (Мат. XXVII, 59.)

дня. В той сам час Адам в раю сягнув по овоч з заказаного дерева, і через те стягнув кару смерти на себе і на весь людский рід. Ісус Христос прийшов на сей сьвіт, аби своєю смертю відкупити рід людский від того проклятя, від того страшного засуду. Він вмирає на дереві і то шестого дня в тижни. І так як Адам через дерево зготовив смерть собі і всему людскому роду, так другий Адам Христос, своєю смертю привернув назад втрачене житє людскому роду.

Коли дивиш ся на хрест і на Того, що на нїм висить, на Ісуса Христа, мусиш собі сказати, що твої то гріхи прибили Єго до хреста, бо аби ти зачерез гріхи не вмирав на віки, мусїв Христос за тебе вмирати. Ну і чи відважиш ся коли на гріх? Питай ся Христа, чи можеш грішити. Питай Єго, Він тобі відповість.

На вечірни підчас обходу з Плащеницею співає ся:

Стіхи́ра, Гла́съ є҃.

Тебѐ ѡ҆дѣ́ю́щагосѧ свѣ́томъ ꙗ҆́кѡ ри́зою, сне́мъ І҆ѡ́сифъ съ дре́ва съ Нїкоди́момомъ, и҆ ви́дѣвъ ме́ртва на́га, и҆ непогребе́нна, благосе́рдный пла́чь воспрїи́мъ, рыда́ѧ глаго́лаше: Оу҆вы̀ мнѣ̀, сладча́йшїй І҆исѹ́се, є҆го́же вма́лѣ со́лнце на крестѣ̀ ви́сима ᲂу҆зрѣ́вше, мра́комъ ѡ҆блага́шесѧ, и҆ землѧ̀ стра́хомъ колеба́шесѧ, и҆ раздира́шесѧ церко́вна завѣ́са: но се ны́нѣ ви́ждѹ тѧ̀, менѐ ра́ди во́лею подъе́мша сме́рть: ка́кѡ погребѹ̀ тѧ̀, Бо́же мо́й? и҆лѝ

какóю плащани́цею ôбвїю тѧ̀, Бóже мóй? коима ли рукáма прикоснýсѧ нетлѣ́нному твоемý тѣ́лу? Или кїѧ пѣ́сни воспою̀ твоемý исхóду, Щéдре? Величáю стрáсти твоѧ̀, пѣснослóвлю и погребéнїе твоѐ со воскресéнїемъ, зовы́й: Гдⷭ҇и, слáва тебѣ̀.

По »Ны́нѣ Ѿпущáеши« Тропáрь, Глáсъ в҃.

Благообрáзный Їѡ́сифъ, съ дрéва снéмь пречи́стое тѣ́ло твоѐ, плащани́цею чи́стою ôбви́въ и вонѧ́ми въ грóбѣ нóвѣ покры́въ положѝ.

ВЕЛИКА СУБОТА.

Сего дня Церков сьв. обходить памятку спочиваня Ісуса Христа в гробі. Тут мимохіть приходить до голови гадка, чому Ісус Христос як раз в пятницю вмер і в суботу лежав в гробі? Чому не иньшого дня? Читаємо в сьв. Письмі, що Господь Бог сотворював сьвіт через шість днїв. Шестого дня сотворив чоловіка а то було в пятницю. — »А семого дня (отже в суботу) як скінчив Бог своє діло, яке сотворив, відпочивав того семого дня по тім дїлї, яке вчинив« — так написано в книзї Бurтія гл. II. ст. 2.

Відкуплене людского рода було також неначе друге сотворене — відновлене сьвіта. Тож як вже Христос докінчив те велике дїло відкупленя людского рода, Він відпочивав. А се як раз мусїло стати ся в той самий день, що при першім сотвореню. Длятого то й сеся субота називає ся велика, бо в нїй доконало ся велике дїло — дїло відкупленя людского рода. Також всї днї сего тижня пе-

ред Великоднем називають ся великими тому, бо в них стали ся великі діла Божі.

Через гріх Адама спало проклятє Боже на него самого і на весь людский рід. Тому отже до смерти Ісуса Христа, хоть би не знати як хто був великим сьвятим, не міг піти до неба. Всї душі старозавітних праведників довгі віки ждали в осібнім місци на прихід Спасителя. Тому по смерти Ісуса Христа тїло Єго зістало в гробі а душа пішла до тих праведників, щоби звістити їх про увільненє з того місця. Велика радість була тодї для них, але й для нас також велика втїха, бо Ісус Христос своєю смертю і нам створив небо. Як би не смерть Христова, то й ми би не мали права до неба. Коби ми лишень своїми гріхами не замикали собі добровільно те небо. А над сим варта би нинї трошечки застановити ся.

На Літꙋргі́и св. Васі́лїѧ: Тропа́рь, Гла́съ в҃.

Благообра́зный Іѡ́сифъ... (стор. 555).

Також: Тропа́рь, Гла́съ в҃.

Є҆гда̀ снизше́лъ є҆сѝ... (стор. 498).

Сла́ва: Гла́съ в҃.

Мѵроно́сицамъ жена́мъ, при гро́бѣ предста̀ А҆́нгелъ вопїѧ́ше: мѵ́ра ме́ртвымъ сꙋ́ть прили́чна, Хрⷭто́съ же и҆стлѣ́нїѧ ꙗ҆вк-сѧ чꙋ́ждь.

И҆ ны́нѣ: Конда́къ, Гла́съ ѕ҃.

Бе́зднꙋ заключи́вый, ме́ртвъ зри́тсѧ, и҆ смѵ́рною и҆ плащани́цею ѡ҆бви́всѧ, въ гро́-

бѣ полагаетсѧ ꙗкѡ смертный безсмертный: жены же пріидоша помазати его мѵромъ, плачущїѧ горкѡ и вопїющїѧ: сїѧ Суббѡта есть преблагословеннаѧ, въ нейже Хртосъ оуснувъ, воскреснетъ тридневенъ.

Замість Стый Боже:

Елицы въ Хрта крестистесѧ, во Хрта облекостесѧ. Аллилуїа.

Перед Апостолом Прокименъ, Гласъ ѕ.

Всѧ землѧ да поклонитсѧ тебѣ, и поетъ тебѣ, да поетъ же имени твоему, Вышнїй.

По Апостолї замість Аллилуїа. Гласъ ѕ.

Воскресни, Бже, суди земли, ꙗко ты наслѣдиши во всѣхъ ꙗзыцѣхъ.

Замість Иже Херувимы співає ся:

Да молчитъ всѧкаѧ плоть человѣча, и да стоитъ съ страхомъ и трепетомъ, и ничтоже земное въ себѣ да помышлѧетъ, Царь бо царствующихъ приходитъ заклатисѧ и датисѧ во снѣдь вѣрнымъ. Предходѧтъ же сему чини Ангелстїи со всѧкимъ началомъ и властїю, многоочитїи Херувими и шестокрылатїи Серафими, лица закривающе, и вопїюще пѣснь: Аллилуїа, г.

Замість Достóйно: Їрмóсъ, Глáсъ ѕ҃.

Не рыдáй менè, Мáти, зрѧ́щи во грóбѣ, єгóже въ чрéвѣ безъ сѣ́мене зачалà єсѝ Сы́на; востáнꙋ бо и҆ прослáвлюсѧ, и҆ вознесꙋ̀ со слáвою непрестáннѡ, ꙗ҆́кѡ Бг҃ъ, вѣ́рою и҆ любóвїю тѧ̀ величáющихъ.

Причáстенъ.

Востà ꙗ҆́кѡ спѧ̀ Гдⷭ҇ь и҆ воскрéсе спасáѧй нáсъ. Аллилꙋ́їа.

Богослуженя пятьдесятниці.

ВОСКРЕСЕНЄ ХРИСТОВЕ.

На всї сьвята в роцї сьвято Воскресеня Христового є найкрасше, найбільше, найторжественнїйше. І тому Церков сьвята співає нинї: »Сей названий і сьвятий день, найбільший між суботами..., празник празників, торжество торжеств«. Сего дня обходимо память сьвітлого і славного воскресеня Христового. — Чоловік любить житє, зітхає за житєм, хотїв би жити вічно; він чує, що має душу безсмертну. Та коли зачерез гріх Адама мусить вмирати, то кріпить ся вірою та надією, що по смерти встане і буде жити вічно. Тому то й тїшить єго все те, що ту віру і надію в житє вічне в нїм скріплює. А що Воскресенє Христове є найбільшою запорукою нашого воскресеня, тому в сей день всї християни тїшать ся. Забуваємо в сей день на біду, на злиднї, на терпіня а тїшимо ся тим, що маємо непомильну запоруку воскресеня до житя вічного. З тої радости співаємо: »Сей день, що єго Господь сотворив, тїшмо ся і радуймо ся в нїм.« Тїшмо ся, що

Воскрес Ісус із гроба, як сам був предсказав; дав нам житє вічне і велике своє милосердє.

(Стихира на утрени пасхи).

наша віра в воскресене та позагробне житє не є даремна. Тому й сьв. Апостол Павло каже, що як би Христос не був воскрес, то наша віра даремна.

Радувати ся в Господі належить нам і дякувати Ісусу Христу, що дав нам явний доказ нашого воскресеня, дякувати Єму, по божому сьвяткувати а не запивати ся до безпамяти і бенкетувати та ображати Господа Бога.

УТРЕНЯ

В СЬВЯТУ І ВЕЛИКУ НЕДІЛЮ ПАСХИ.

По відправленю надгробного і по обході з плащаницею, виходячи з церкви, співає ся:

Стїхира, Гласъ ѕ҃.

Воскресенїе твое, Христе Спасе, Ангели поютъ на небеси, и насъ на земли сподоби чистымъ сердцемъ тебе пѣти и славити.

Перед замкненими дверми в притворі сьвященик співає:

Слава святѣй единосущнѣй и нераздѣлимѣй Троицѣ, всегда, нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ.

Хор: **Аминь.**

Відтак сьвященик співає голосно:

Христосъ воскресе изъ мертвыхъ, смертїю смерть поправъ: и сущымъ во гробѣхъ животъ даровавъ. г҃.

Також і хор співає сей Тропар три рази а сьвященик відтак читає сї стіхи:

Да воскре́снетъ Бг҃ъ, и҆ расточа́тсѧ вразѝ є҆гѡ̀, и҆ да бѣжа́тъ ѿ лица̀ є҆гѡ̀ всѝ ненави́дѧщїи є҆гѡ̀.

Хор по кождім стиху, виголошенім сьвящеником, співає Хрїсто́съ воскре́се...

Ꙗ҆́кѡ и҆счеза́етъ ды́мъ, да и҆счє́зн8тъ; ꙗ҆́кѡ та́етъ во́скъ ѿ лица̀ ѻ҆гнѧ̀.

Та́кѡ да поги́бн8тъ грѣ́шницы ѿ лица̀ Бж҃їѧ, а҆ пра́ведници да возвеселѧ́тсѧ.

Се́й де́нь, є҆го́же сотворѝ Гдь, возра́д8емсѧ и҆ возвесели́мсѧ въ ѻ҆́нь.

Сла́ва: И҆ ны́нѣ:

Відтак сьвященик співає Хрїсто́съ воскре́се: і хор так само співає другий раз. За третим же разом сьвященик співає Хрїсто́съ воскре́се и҆зъ ме́ртвыхъ, сме́ртїю сме́рть попра́въ.

Хор же співає И҆ с8́щымъ во гробѣ́хъ живо́тъ дарова́въ.

Сьвященик отвирає хрестом двері і всї входять до церкви співаючи: И҆ с8́щымъ во гробѣ́хъ живо́тъ дарова́въ.

Сьвященик читає Ектенію велику Ми́ромъ Гд8 помо́лимсѧ (гляди стор. 473), а по Ектенії співає ся:

КАНѠНЪ.

Пѣ́снь а҃. І҆рмо́съ. Гла́съ а҃.

Воскресе́нїѧ де́нь просвѣти́мсѧ лю́дїе: Па́сха Гдна, Па́сха ѿ сме́рти бо къ жи́зни, и҆ ѿ землѝ къ небесѝ, Хрто́съ Бг҃ъ на́съ приве́де побѣ́дн8ю пою́щыѧ.

Припѣвъ: Хртоcъ воскресе изъ мертвыхъ.

Очистимъ чувствія и узримъ неприступнымъ свѣтомъ воскресенія, Хрта блистающася, и радуйтеся рекуща, ясно да услышимъ, побѣдную поюще.

Небеса убо достойно да веселятся, земля же да радуется, да празднуетъ же міръ видимый же и невидимый: Хртосъ бо воста, веселіе вѣчное.

Катавасія: Воскресенія день: и ектенія малая.

Пѣснь е. Ірмосъ.

Пріидите питіе піемъ новое, не отъ камене неплодна чудодѣемое, но нетлѣнія источникъ, изъ гроба одождивша Хрта, въ немже утверждаемся.

Припѣвъ: Хртоcъ воскресе изъ мертвыхъ.

Нынѣ вся исполнишася свѣта, небо же и земля, и преисподная: да празднуетъ убо вся тварь востаніе Христово, въ немже утверждаемся.

Вчера спогребохся тебѣ Хрте, совостаю днесь воскресшу тебѣ, сраспинахся тебѣ вчера, самъ мя спрослави, Спасе, въ царствіи твоемъ.

Катавасія: Пріидите питіе: и ектенія малая.

Ѵпакой. Гласъ д.

Предварившія утро яже о Маріи, и обрѣтшія камень отваленъ отъ гроба, слышаху отъ Ангела: во свѣтѣ присносущнѣмъ

сѹщаго, съ мертвыми что ищете ꙗкѡ человѣка? Видите гробныя пелены: тецыте и мірѹ проповѣдите: ꙗко воста Гдь ѹмертвивый смерть, ꙗко есть Сынъ Бога, спасающаго родъ человѣческій.

Пѣснь д. Ірмосъ.

На бжественнѣй стражи богоглаголивый Аввакѹмъ да станетъ съ нами, и покажетъ намъ свѣтоносна Ангела, ꙗснѡ глаголюща: днесь спасеніе мірѹ, ꙗко воскресе Хртосъ, ꙗкѡ всесиленъ.

Припѣвъ: Хртосъ воскресе изъ мертвыхъ.

Мѹжескій ѹбѡ полъ, ꙗкѡ разверзый дѣвственнѹю ѹтробѹ, ꙗвися Хртосъ, ꙗкѡ человѣкъ же Агнецъ наречеся; непороченъ же, ꙗкѡ невкѹсенъ скверни, наша Пасха, и ꙗкѡ Богъ истиненъ совершенъ речеся.

Ꙗкѡ единолѣтный Агнецъ благословенный намъ вѣнецъ Хртосъ, волею за всѣхъ закланъ бысть, Пасха чистителная и паки изъ гроба красное правды намъ возсія солнце.

Богоотецъ ѹбѡ Давидъ предъ сѣнным ковчегомъ скакаше играя, людіе же Божіи стіи образѡвъ событіе зряще, веселимся бжественнѣ, ꙗко воскресе Хртосъ, ꙗкѡ всесиленъ.

Катавасіа: На божественнѣй стражи: и Ектеніа малая.

Пѣснь є҃. Ірмо́съ.

Оу҆тренюемъ оу҆́тру глꙋбокꙋ̀, и҆ вмѣ́сто мѷ́ра пѣ́снь принесе́мъ Влады́цѣ, и҆ Хрта̀ оу҆́зримъ пра́вды со́лнце, всѣ́мъ жи́знь возсїѧ́юща.

Припѣ́въ: Хрто́съ воскре́се и҆зъ ме́ртвыхъ.

Безмѣ́рное твоѐ благоꙋтро́бїе а҆́довыми оу҆́зами содержи́мїи зрѧ́ще, къ свѣ́тꙋ и҆дѧ́хꙋ, Хртѐ, весе́лыми нога́ми, Па́схꙋ хва́лѧще вѣ́чнꙋю.

Пристꙋ́пимъ свѣщено́снїи и҆сходѧ́щꙋ Хртꙋ̀ и҆зъ гро́ба ꙗ҆́кѡ жени́хꙋ, и҆ спра́зднꙋимъ любопра́зденственными чи́нми, Па́схꙋ Бж҃їю спаси́тельнꙋю.

Катава́сїа: Оу҆тренюемъ оу҆́трꙋ: и҆ є҆кте́нїѧ ма́лаѧ.

Пѣснь ѕ҃. Ірмо́съ.

Снизше́лъ є҆сѝ въ преиспо́днѧѧ земли̑, и҆ сокрꙋши́лъ є҆си вере́и вѣ́чныѧ, содержа́щыѧ свѧ́занныѧ, Хртѐ, и҆ тридне́венъ ꙗ҆́кѡ ѿ ки́та Іѡ́на, воскре́слъ є҆сѝ ѿ гро́ба.

Припѣ́въ: Хрто́съ воскре́се и҆зъ ме́ртвыхъ.

Сохрани́въ цѣ̑ла зна́менїѧ, Хртѐ, воскре́слъ є҆сѝ ѿ гро́ба, ключи̑ Дѣ́вы невреди́вый въ рождествѣ̀ твое́мъ, и҆ ѿве́рзлъ є҆сѝ на́мъ ра́йскїѧ две́ри.

Спсе мо́й, живо́е же и҆ неже́ртвенное закол́енїе, ꙗ҆́кѡ Бо́гъ са́мъ себѐ во́лею приве́дъ Ѻ҆тцꙋ̀, совоскреси́лъ є҆сѝ всеро́днаго А҆да́ма, воскре́слъ ѿ гро́ба.

Катава́сїа: Снизше́лъ є҆сѝ: и҆ є҆кте́нїѧ ма́лаѧ.

Кондакъ, Гласъ и҃.

Ѧ҆́ще и҆ во гро́бъ снизше́лъ є҆сѝ, Безсме́ртне, но А҆́дову разру́шилъ є҆сѝ си́лу, и҆ воскре́слъ є҆сѝ ꙗ҆́кѡ побѣди́тель Хрⷭ҇тѐ Бо́же, жена́мъ мѵроно́сицамъ вѣща́вый, ра́дуйтесѧ, и҆ твои̑мъ А҆по́столѡмъ ми́ръ да́руѧй, па́дшымъ пода́ѧй воскресе́нїе.

Ікосъ.

Є҆́же пре́жде со́лнца Со́лнце зашє́дшее и҆ногда̀ въ гро́бъ, предвари́ша ко ᲂу҆́тру, взыска́ющїѧ ꙗ҆́кѡ днѐ мѵронѡ́сицы дѣ́вы, и҆ дру́гаѧ въ дру́зѣй вопїѧ́ху: ѽ дру́гини! прїиди́те, вона́ми пома́жимъ тѣ́ло живоно́сное, и҆ погребе́нное, пло́ть воскреси́вшу па́дшаго А҆да́ма, лежа́щую въ гро́бѣ; и҆ди́мъ, и҆ потщи́мсѧ ꙗ҆́кѡже волсви̑, и҆ поклони́мсѧ, и҆ принесе́мъ мѵ́ра ꙗ҆́кѡ да́ры, не въ пелена́хъ, но въ плащани́цѣ ѡ҆бви́тому, и҆ пла́чимъ и҆ возопїи́мъ: ѽ Влады́ко, воста́ни, па́дшымъ пода́ѧй воскресе́нїе.

Потім читає ся:

Воскресе́нїе Хрⷭ҇то́во ви́дѣвше поклони́мсѧ ст҃о́му Гдⷭ҇у І҆и҃су, є҆ди́ному безгрѣ́шному. Кре́сту твоему̀ покланѧ́емсѧ Хрⷭ҇тѐ и҆ ст҃о́е воскресе́нїе твоѐ пое́мъ и҆ сла́вимъ; Ты̀ бо є҆сѝ Бо́гъ на́шъ, ра́звѣ тебѐ и҆но́го не зна́емъ, и҆ и҆́мѧ твоѐ и҆мену́емъ. Прїиди́те всѝ вѣ́рнїи, поклони́мсѧ

ст҃ѡмꙋ Хрⷭ҇товꙋ воскресе́нїю, се́ бо прїи́де крестѡ́мъ ра́дость всемꙋ̀ мі́рꙋ, всегда̀ благословѧ́ще Гд҇а, пое́мъ воскресе́нїе е҆гѡ̀: распѧ́тїе бо претерпѣ́въ, сме́ртїю сме́рть разрꙋшѝ. г҃.

Стїхи́ра. Гла́съ є҃.

Воскре́съ Ї҆исꙋ́съ ѿ гро́ба, ꙗ҆́коже проречѐ, дадѐ на́мъ живо́тъ вѣ́чный и҆ ве́лїю ми́лость. г҃.

Пѣ́снь з҃. Ї҆рмо́съ.

Ѻ҆́троки ѿ пещѝ и҆зба́вивый, бы́въ человѣ́къ и҆ стра́стїю сме́ртное въ нетлѣ́нїѧ ѻ҆блачи́тъ благолѣ́пїе, є҆ди́нъ благослове́нъ ѻ҆тце́въ Бг҃ъ и҆ препросла́вленъ.

Припѣ́въ: Хрⷭ҇то́съ воскре́се и҆зъ ме́ртвыхъ.

Жены̀ съ мѵ́ры богомꙋ́дрыѧ въ слѣ́дъ тебѐ теча́хꙋ: є҆го́же ꙗ҆́кѡ ме́ртва со слеза́ми и҆ска́хꙋ: поклони́шасѧ ра́дꙋющїѧсѧ живо́мꙋ Бо́гꙋ, и҆ Па́схꙋ та́йнꙋю твои́мъ, Хрⷭ҇тѐ, ѹ҆чени́кѡмъ благовѣсти́ша.

Сме́рти пра́зднꙋемъ ѹ҆мерщвле́нїе, а҆́дово разрꙋше́нїе, и҆но́гѡ житїѧ̀ вѣ́чнагѡ нача́ло, и҆ и҆гра́юще пое́мъ вино́внаго, є҆ди́наго благослове́ннаго ѻ҆тце́въ Бг҃а и҆ препросла́вленнаго.

Ꙗ҆́кѡ вои́стиннꙋ свѧще́ннаѧ и҆ всепра́зденственнаѧ сїѧ̀ спаси́тельнаѧ но́щь, и҆ свѣтоза́рнаѧ, свѣтоно́снагѡ днѐ, воста́нїѧ сꙋ́щи провозвѣ́стница: въ не́йже

безлѣтный Свѣтъ йзъ гроба плотски всѣмъ возсїѧ.

Катавасіа: Ѻтроки ѿ пещи: и Ектенїѧ малаѧ.

Пѣснь и҃. Ірмосъ.

Сей нареченный стый день, единъ суббѡтъ, Царь и Гдь, праздникѡвъ праздникъ, и торжество есть торжествъ: въ онь же благословимъ Хрта въ вѣки.

Припѣвъ: Хртосъ воскресе изъ мертвыхъ.

Прїидите новагѡ вїнограда рожденїѧ, божественнагѡ веселїѧ, въ нарочитѣмъ дни воскресенїѧ царствїѧ Хртова приобщимсѧ, поюще его, ѧкѡ Бога во вѣки.

Возведи окрестъ очи твои, Сїѡне, и виждь, се бо прїидоша къ тебѣ, ѧкѡ богосвѣтлаѧ свѣтила ѿ запада, и сѣвера, и морѧ, и востока чада твоѧ, въ тебѣ благословѧщаѧ Хрта во вѣки.

Благословимъ Отца и Сына и стаго Дха Гда, нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Ѻтче вседержителю, и Слове, и Душе, треми соединѧемое во ѵпостасѣхъ естество, пресущественне и пребожественне, въ тѧ крестихомсѧ, и тѧ благословимъ во всѧ вѣки.

Припѣвъ: Хвалимъ, благословимъ, покланѧемсѧ Гдеви поюще и превознсѧще его во всѧ вѣки.

Катавасіа: Сей нареченный: и Ектенїѧ малаѧ.

Пѣснь ѳ҃. Припѣвъ.

Ѧ҆́гелъ вопїѧ́ше благода́тнѣй: чи́стаѧ Дѣ́во, ра́дꙋйсѧ, и҆ па́ки рекꙋ̀ ра́дꙋйсѧ: тво́й Сы́нъ воскре́се тридне́венъ ѿ гро́ба, и҆ ме́ртвыѧ воздви́гнꙋвый, лю́дїе весели́тесѧ.

Та́же І҆рмо́съ.

Свѣти́сѧ, свѣти́сѧ, но́вый І҆ерꙋсали́ме, сла́ва бо Гдⷭ҇нѧ на тебѣ̀ возсїѧ̀, лику́й нн҃ѣ и҆ весели́сѧ, Сїѡ́не, ты́ же чи́стаѧ, красꙋ́йсѧ Бцⷣе, ѡ҆ воста́нїи Рж҃тва̀ твоегѡ̀.

Припѣвъ: Хрⷭ҇то́съ воскре́се и҆зъ ме́ртвыхъ.

Ѽ бж҃е́ственнагѡ, ѽ люб́езнагѡ, ѽ слад ча́йшагѡ твоегѡ̀ гла́са! съ на́ми бо нело́жнѡ ѡ҆бѣща́лсѧ є҆сѝ бы́ти до сконча́нїѧ вѣ́ка, Хрⷭ҇тѐ: є҆го́же вѣ́рнїи ᲂу҆твержде́нїе надє́жды и҆мꙋ́ще ра́дꙋемсѧ.

Ѽ Па́сха ве́лїѧ и҆ сщ҃еннѣ́йшаѧ Хрⷭ҇тѐ! ѽ мꙋ́дросте и҆ Сло́ве Бж҃їй, и҆ Си́ло! подава́й на́мъ и҆́стѣе тебѐ причаща́тисѧ въ невече́рнѣмъ дни̑ ца́рствїѧ твоегѡ̀.

Катава́сїа: Свѣти́сѧ, свѣти́сѧ: и҆ є҆ктенїа ма́лаѧ.

Свѣти́ленъ.

Пло́тїю ᲂу҆снꙋ́въ ꙗ҆́кѡ ме́ртвъ, Царю̀ и҆ Гдⷭ҇и, тридне́венъ воскре́слъ є҆сѝ, А҆да́ма воздви́глъ ѿ тли̑, и҆ ᲂу҆праздни́въ сме́рть: Па́сха нетлѣ́нїѧ, мі́ра спасе́нїе. г҃.

Замітка: Сей канон співає ся так само від неділї мироносиць аж до Вознесеня.

На Хвалитєхъ Стіхиры, Гласъ а҃.

Стіхъ а҃. Хвалите є҆гѡ̀ на си́лахъ є҆гѡ̀,* хвалите є҆гѡ̀ по мно́жествꙋ вели́чествїѧ є҆гѡ̀.

Поє́мъ, Хрⷭ҇тѐ, твою̀ спаси́телнꙋю стра́сть, и҆ сла́вимъ твоѐ воскресе́нїе.

Стіхъ в҃. Хвалите є҆гѡ̀ въ гла́сѣ трꙋ́бнѣмъ,* хвалите є҆гѡ̀ въ ѱалти́рѣ и҆ гꙋ́слехъ.

Кре́стъ претерпѣ́вый, и҆ сме́рть ᲂу҆праздни́вый, и҆ воскре́сый и҆з ме́ртвыхъ, ᲂу҆мири̂ на́шꙋ жи́знь, Гдⷭ҇и, ꙗ҆́ко є҆ди́нъ всеси́ленъ.

Стіхъ г҃. Хвалите є҆гѡ̀ въ тѷмпа́нѣ и҆ ли́цѣ,* хвалите є҆гѡ̀ въ стрꙋ́нахъ и҆ ѻ҆рга́нѣ.

А҆́да плѣни́вый и҆ человѣ́ка воскреси́вый воскресе́нїемъ твои́мъ, Хрїстѐ: сподо́би на́съ чи́стымъ се́рдцемъ тебѐ пѣ́ти и҆ сла́вити.

Стіхъ д҃. Хвалите є҆гѡ̀ въ кѵмва́лѣхъ доброгла́сныхъ,* хвалите є҆гѡ̀ въ кѵмва́лѣхъ восклица́нїѧ, всѧ́кое дыха́нїе да хвали́тъ Гдⷭ҇а.

Боголѣ́пное твоѐ снисхожде́нїе сла́вѧще пое́мъ тѧ̀, Хрⷭ҇тѐ, роди́лсѧ є҆сѝ ѿ Дв҃ы, и҆ не разлꙋче́нъ бы́лъ є҆сѝ ѿ ѻ҆тца̀: пострада́лъ є҆сѝ ꙗ҆́кѡ человѣ́къ, и҆ во́лею претерпѣ́лъ є҆сѝ кре́стъ; воскре́слъ є҆сѝ ѿ гро́ба, ꙗ҆́кѡ ѿ черто́га проите́дъ, да спасе́ши мі́ръ, Гдⷭ҇и, сла́ва тебѣ̀.

Також співає ся сї Стіхиры Пасхи. Гласъ є҃.

Стіхъ а҃. Да воскре́снетъ Бг҃ъ, и҆ расточа́тсѧ врази̑ є҆гѡ̀.

Па́сха сщ҃е́ннаѧ на́мъ дне́сь показа́сѧ, Па́сха но́ва ст҃а́ѧ, Па́сха та́инственнаѧ,

Па́сха всечестна́я, Па́сха Хрто́съ избави́тель, Па́сха непоро́чная, Па́сха вели́кая, Па́сха вѣ́рныхъ, Па́сха две́ри ра́йскія на́мъ ѿверза́ющая, Па́сха всѣ́хъ ѡсвяща́ющая вѣ́рныхъ.

Сті́хъ є҃. Ꙗ҆́кѡ исчеза́етъ ды́мъ, да исче́знꙋтъ.

Прїиди́те ѿ видѣ́нїя жены̑ благовѣ́стницы, и Сїѡ́нꙋ рцы́те: прїимѝ ѿ на́съ ра́дости благовѣ́щенїя воскресе́нїя Хрто́ва: красꙋ́йся и ликꙋ́й, и ра́дꙋйся Їерꙋсали́ме, Царя̀ Хрта̀ ᲂу҆зрѣ́въ и҆зъ гро́ба, ꙗ҆́кѡ жениха̀ происходя́ща.

Сті́хъ ѕ҃. Та́кѡ да поги́бнꙋтъ грѣ́шницы ѿ лица̀ Бж҃їя, а пра́ведницы да возвеселя́тся.

Мѵроно́сицы жены̑, ᲂу҆́трꙋ глꙋбо́кꙋ предста́вшя гро́бꙋ Животда́вца, ѡ҆брѣто́ша А҆́нгела на ка́мени сѣдя́ща, и҆ то́й провѣща́въ и҆́мъ си́це, глаго́лаше: что̀ и҆́щете жива́го съ ме́ртвыми? что̀ пла́чете нетлѣ́ннаго во тлѝ? ше́дше проповѣ́дите ᲂу҆чєнико́мъ є҆гѡ̀.

Сті́хъ д҃. Се́й де́нь є҆го́же сотворѝ Гдⷭ҇ь, возра́дꙋемся и҆ возвесели́мся въ о҆́нь.

Па́сха кра́сная, Па́сха Гдⷭ҇ня, Па́сха, Па́сха всечестна́я на́мъ возсїя̀; Па́сха ра́достїю дрꙋ́гъ дрꙋ́га ѡ҆бы́мемъ, ѽ Па́сха, избавле́нїе ско́рби! и҆́бо и҆зъ гро́ба дне́сь ꙗ҆́кѡ ѿ черто́га возсїя́въ Хрто́съ, жены̑ ра́дости и҆спо́лни, глаго́ля: проповѣ́дите А҆по́столѡмъ.

Сла́ва: И҆ ны́нѣ:

Воскресе́нїѧ де́нь, и҆ просвѣти́мсѧ торжество́мъ, и҆ дрꙋ́гъ дрꙋ́га ѡ҆бы́мемъ, рцы́мъ: бра́тїе, и҆ ненави́дѧщымъ на́съ, прости́мъ всѧ̑ воскресе́нїемъ, и҆ та́кѡ возопі́имъ:

Хрⷭ҇то́съ воскре́се:

Відтак слїдують Єктенії Поми́лꙋй на́съ Бо́же (стр. 480), Испо́лнимъ (стр. 483) і Отпуст з хрестом. На Отпустї замість Честнѣ́йшꙋю: співає ся: Свѣти́сѧ, свѣти́сѧ: замість Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Хрⷭ҇то́съ воскре́се: Так співає ся від Воскресеня до Вознесеня.

На поздоровлене сьвященика »Христос воскрес« відповідають вірні: »Воістину воскрес.«

Замітка: Від Воскресеня до Вознесеня поздоровляють ся люди межи собою замість »Слава Ісусу Христу« »Христос воскрес« а відповідають »Воістину воскрес.«

В НЕДЇЛЮ ПАСХИ НА ЛЇТУРГІЇ.

Сьвященик по Благослове́нно ца́рство: співає Хрⷭ҇то́съ воскре́се один раз, а хор співає два рази. По великій Єктенії два Антіфони недїльні: Воскли́кнѣте Гдⷭ҇еви: (стор. 475) і Бо́же ѹ҆щедри́ ны̀: (стор. 476), а третий сей:

А҆нтїфѡ́нъ г҃.

Да воскре́снетъ Бг҃ъ, и҆ расточа́тсѧ вразѝ є҆гѡ̀, и҆ да бѣжа́тъ ѿ лица̀ є҆гѡ̀ ненави́дѧщїи є҆гѡ̀.

Хрⷭ҇то́съ воскре́се:

Ꙗ҆́кѡ ѧ҆счеза́етъ дымъ, да ѧ҆сче́знꙋтъ; ꙗ҆́кѡ та́етъ во́скъ ѿ лица̀ ѻ҆гнѧ̀.

Хрⷭ҇то́съ воскре́се:

Та́кѡ да поги́бнꙋтъ грѣ́шницы ѿ лица̀ Бж҃їѧ, а҆ пра́ведницы да возвеселѧ́тсѧ.

Хрⷭ҇то́съ воскре́се:

По входї на Премꙋ́дрость.

Въ це́рквахъ благослови́те Бг҃а Гд҃а ѿ ѧ҆стѡ́чникъ Ї҆сраилевыхъ.

Тропа́рь.

Хрⷭ҇то́съ воскре́се:

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Конда́къ, Гла́съ и҃.

А҆́ще и҆ во гро́бъ снизше́лъ є҆сѝ, Безсме́ртне, но а҆́довꙋ разрꙋши́лъ є҆сѝ си́лꙋ, и҆ воскре́слъ є҆сѝ ꙗ҆́кѡ побѣди́тель Хрⷭ҇тѐ Бо́же, жена́мъ Мѵроно́сицамъ вѣща́вый, ра́дꙋйтесѧ, и҆ твои́мъ А҆по́столѡмъ ми́ръ да́рꙋѧй, па́дшымъ пода́ѧй воскресе́нїе.

Замість Ст҃ы́й Бо́же:

Є҆ли́цы въ Хрⷭ҇та̀ крести́стесѧ, во Хрⷭ҇та̀ ѡ҆блеко́стесѧ. А҆ллилꙋ́їа.

Прокі́менъ, Гла́съ и҃.

Се́й де́нь є҆го́же сотворѝ Гдⷭ҇ь, возра́дꙋемсѧ и҆ возвесели́мсѧ въ ѻ҆́нь.

Замість Досто́йнѡ.

А҆́нгелъ вопїѧ́ше: — Свѣти́сѧ, свѣти́сѧ: (гляди стр. 569).

Причастенъ.

Тѣло Хр҇тово пріимите, источника безсмертнагѡ вкусите. Аллилуіа.

Замітка: Почавши від неділї Пасхи до Вознесеня включно на Літургії співає ся Антифони Пасхи, як також замість Благословенъ грядый:, На многа лѣта:, Да исполнятся:. Буди имя Г҇дне і Слава: И нынѣ: співає ся Хр҇тосъ воскресе:, а замість Честнѣйшую: співає ся Свѣтися, свѣтися.

ПОНЕДІЛОК СЬВІТЛИЙ.

Всьо як в неділю Пасхи.

Прокименъ, Гласъ д.

Во всю землю изыде вѣщаніе ихъ, и въ концы вселенныя глаголы ихъ.

ВТОРОК СЬВІТЛИЙ.

Всьо як в неділю Пасхи.

Прокименъ, Гласъ г.

Величитъ душа моя Г҇да, и возрадовася духъ мой о Бозѣ, Спасѣ моемъ.

НЕДІЛЯ ТОМИНА.

Чому то ся неділя називає ся Томина? От чому.

Від смерти Ісуса Христа Апостоли і ученики нікуди не виходили, а сиділи разом зібрані в тім домі, де відбула ся послїдна

Тайна вечера. Апостола Томи не було між ними. Як же він з'явив ся, сказали єму прочі Апостоли, що Христос воскрес з мертвих та многим навіть показував ся. Але Тома не хотів їм вірити. »Доти не повірю, доки не діткну ся Єго ран« говорив Тома. Аж осьмого дня увійшов до них Ісус Христос через замкнені двері, звернув ся до Томи, показав єму свої рани і сказав: »Діткни ся моїх ран і не будь невірний, але вір в моє воскресенє«. Тоді доперва Тома увірив і закликав: »Господь мій і Бог мій«. А Ісус Христос сказав єму: »Ти повірив аж як переконав ся, але щасливі ті що не виділи а повірили«.

На Оу́трени Велича́ніе.

Велича́емъ тѧ̀, животода́вче Хрⷭ҇тѐ, на́съ ра́ди въ а҆́дъ соше́дшаго, и҆ съ собо́ю всѧ̀ воскреси́вшаго.

Прокі́менъ, Гла́съ д҃.

Похвали̑ І҆ер҃ли́ме Го́спода, хвали̑ Бо́га твоего̀ Сі́ѡне.

На Лі́тꙋргі́и. Тропа́рь, Гла́съ з҃.

Запеча́танꙋ гро́бꙋ, живо́тъ ѿ гро́ба возсі́ѧлъ є҆сѝ, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е, и҆ две́ремъ заключе́ннымъ оу҆чени́кѡмъ предста́лъ є҆сѝ, всѣ́хъ воскресе́ніе: дꙋ́хъ пра́вый тѣ́ми ѡ҆бновлѧ́ѧ на́мъ, по ве́лицѣй твое́й ми́лости.

Сла́ва: Конда́къ, Гла́съ и҃.

Любопы́тною десни́цею, жизнопода́тельнаѧ твоѧ̀ ре́бра ѳома̀ и҆спыта̀, Хрⷭ҇тѐ

Бо́же! заключе́ннымъ бо две́ремъ ѧ҆кѡ вше́лъ є҆сѝ, со про́чими А҆по́столы, вопі́ѧше тѝ: Гдⷭ҇ь мо́й и҆ Бг҃ъ мо́й.

И҆ нн҃ѣ: Конда́къ Па́схи.

А҆́ще и҆ во гро́бъ снизше́лъ є҆сѝ: (гляди стор. 573).

Прокі́менъ, Гла́съ г҃.

Ве́лїй Гдⷭ҇ь на́шъ, и҆ ве́лїѧ крѣ́пость є҆гѡ̀, и҆ ра́зꙋма є҆гѡ̀ нѣ́сть числа̀.

Прича́стенъ.

Похвалѝ І҆ерꙋсали́ме, Гдⷭ҇а, хвалѝ Бо́га твоего̀, Сїѡ́не. А҆ллилꙋ́їа.

НЕДІЛЯ МИРОНОСИЦЬ.

Ся неділя є призначена памяти та почитаню тих невіст, що то несли миро, щоб помазати тїло Ісусове в гробі. Тому їх сьвяте Євангелиє називає мироносицями. Они також перші розповіли апостолам про воскресенє Христове. Несучи миро, по дорозї журили ся, хто їм відвалить тяжкий камінь, яким був привалений гріб Спасителя. Але як прийшли до гробу, застали вже камінь відвалений, ангел стояв коло гробу і сказав їм, що Христос воскрес і щоби йшли сказати апостолам. Они сейчас побігли до апостолів і розповіли їм всьо, що чули і виділи.

Нинї також почитає Церков сьв. і Иосифа з Ариматеї, що то був зняв з хреста тїло Христове і похоронив в своїм новім гробі.

Тропа́рь воскр́есный, Гла́съ в҃.

Е҆гда̀ снизше́лъ є҆сѝ: (гляди стр. 498)

Та́же Тропарь, Гла́съ то́йже.

Благоо́бразный І҆ѡ́сифъ: (стр. 555).

Мѵроно́сицамъ жена́мъ при гро́бѣ предста́въ А҆́нгелъ вопія́ше: мѵ́ра ме́ртвымъ сꙋ́ть прили́чна, Хрїсто́съ же и҆стлѣ́нїѧ ꙗ҆ви́сѧ чꙋ́ждь; но возопі́йте: Воскресѐ Го́сподь, пода́й мі́рови ве́лїю ми́лость.

Сла́ва: Конда́къ, Гла́съ а҃.

Ра́доватисѧ Мѵроно́сицамъ повелѣ́лъ є҆сѝ, пла́чь прама́тери Є҆́вы ᲂу҆толи́лъ є҆сѝ воскресе́нїемъ твои́мъ, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е: А҆по́столѡмъ твои́мъ пропо́вѣдати повелѣ́лъ є҆сѝ, Сп҃съ воскре́се ѿ гро́ба.

И҆ ны́нѣ: Конда́къ Па́схи, Гла́съ и҃.

А҆́ще и҆ во гро́бъ снизше́лъ є҆сѝ: (гляди стр. 566).

Прокі́менъ, Гла́съ ѕ҃.

Спасѝ, Гдⷭ҇и, лю́ди твоѧ̑ и҆ благословѝ достоѧ́нїе твоѐ.

Прича́стенъ.

Тѣ́ло Хрⷭ҇то́во прїими́те, и҆сто́чника безсме́ртнагѡ вкꙋси́те. А҆ллилꙋ́їа.

Хвали́те Гдⷭ҇а съ небе́съ, хвали́те є҆го̀ въ вы́шнихъ. А҆ллилꙋ́їа.

НЕДІЛЯ О РОЗСЛАБЛЕНІМ.

При церкві єрусалимскій за часів Ісуса Христа була саджавка, в якій обмивано вівці призначені на жертву і тому називали єї овеча купіль. Раз в рік сходив Ангел з неба і зрушував воду в тій саджавці і хто перший з хорих скочив тоді до тої купели був здоровий. А був там тоді чоловік, що трицять вісім літ слабував на параліж. За кождим разом рад був скочити до води, але що сам не міг рушити ся, хто инший все випереджував єго. Побачив єго Ісус і спитав чи хоче бути здоровим. Розслаблений відповів, що хоче, але нема кого, щоби єго вкинув до води тоді, як Ангел воду зрушує. Ісус сказав єму, аби встав, взяв своє ліжко на якім лежав, і аби йшов до дому. А було то в суботу. Длятого фарисеї негодували на Ісуса, що він не шанує суботи.

В сю отже неділю обходить ся спомин того великого чуда на розслабленім.

Тропа́рь воскре́сный, Гла́съ г҃.

Да весела́тсѧ небе́снаѧ: (стр. 499).

Сла́ва: Конда́къ, Гла́съ то́йже.

Дꙋ́шꙋ мою̀, Гд҇и, въ грѣсѣ́хъ всѧ́ческихъ и҆ безмѣ́стными дѣѧ́ньми лю́тѣ разсла́бленнꙋ, воздви́гни боже́ственнымъ твои́мъ предста́тельствомъ, ꙗ҆́коже и҆ разсла́бленнаго воздви́глъ є҆сѝ дре́вле, да зовꙋ̀ тѝ спаса́емь, щє́дрый: сла́ва, Хрт҇ѐ, держа́вѣ твое́й.

И҆ ны́нѣ: Конда́къ Па́схи.

А҆́ще и҆ во гро́бъ снизше́лъ є҆сѝ: (стр. 566).

Прокіменъ, Гласъ а҃.

Бꙋди, Гдⷭи, мѝлость твоѧ̀ на на́съ, ꙗ҆́коже ᲂу҆пова́хомъ на тѧ̀.

Причастенъ.

Тѣ́ло Хрⷭто́во: И҆ Хвалите Гдⷭа.

ПРЕПОЛОВИНЄ ПЯТЬДЕСЯТНИЦІ.

Тропа́рь, Гласъ и҃.

Преполовѝвшꙋсѧ пра́здникꙋ жа́ждꙋщꙋю дꙋ́шꙋ мою̀ благоче́стїѧ напо́й вода́ми, ꙗ҆́ко всѣ́мъ Спа́се, возопи́лъ є҆сѝ: жа́ждай, да грѧде́тъ ко мнѣ̀, и҆ да пїе́тъ. И҆сто́чниче жи́зни, на́шеѧ, Хрїстѐ Бо́же, сла́ва тебѣ̀.

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Конда́къ, Гласъ д҃.

Пра́здникꙋ зако́нномꙋ преполовѝвшꙋсѧ, всѣ́хъ тво́рче и҆ Влады́ко, къ предстоѧ́щымъ глаго́лалъ є҆сѝ, Хрⷭтѐ Бж҃е: прїиди́те и҆ почерпи́те во́дꙋ безсме́ртїѧ. Тѣ́мже тебѣ̀ припа́даемъ и҆ съ вѣ́рою вопїе́мъ: щедро́ты твоѧ̀ да́рꙋй на́мъ; ты̀ бо є҆сѝ и҆сто́чникъ жи́зни на́шеѧ.

Прокіменъ, Гласъ г҃.

Ве́лїй Гдⷭь на́шъ, и҆ ве́лїѧ крѣ́пость є҆гѡ̀, и҆ ра́зꙋма є҆гѡ̀ нѣ́сть числа̀.

Замість »Досто́йно...« співає ся Ї҆рмо́съ, Гласъ и҃.

Чꙋ́жде ма́теремъ дѣ́вство, и҆ стра́ннѡ дѣ́вамъ дѣторожде́нїе. на тебѣ̀, Бцⷣе,

ѻ҆бо́ѧ оу҆стро́ишасѧ: тѣ́мъ тѧ̀ всѧ̑ племена̀ земна̑ѧ непреста́ннѡ велича́емъ.

Прича́стенъ.

Ꙗ҆́дый мою̀ пло́ть, и҆ пі́ѧй мою̀ кро́вь, въ мнѣ̀ пребыва́етъ, и҆ а҆́зъ въ не́мъ, речѐ Гдⷭ҇ь. А҆ллилꙋ́їа.

НЕДІЛЯ О САМАРЯНЦІ.

Самаряни і жиди були одним народом. Але що Самаряни були еретиками — не мали тої віри, яку мали жиди, зачерез те їх жиди ненавиділи і навіть не сходили ся з ними. Самаряни мешкали недалеко гори Самар і тому від того й Самаряни називались. Тут колись мешкав Яков зі своїми синами і викопав був керницю, яку все називали керницею Якова. Одного дня з рана Ісус Христос струджений прийшов до тої керниці і сїв відпочивати. Небавом надійшла одна самаряньска невіста до керниці по воду. Як вже набраля води, тодї Ісус попросив у неї пити. Вона відразу пізнала по мові і по одежи, що Ісус був жидом, то й сказала: »Як же ти жид можеш в мене просити води, таж жиди ненавидять Самарян?« А Ісус їй на те: »Як би ти знала дар Божий, і хто то в тебе просить води, то ти би просила єго а дав би тобі живої води.« Невіста на те сказала: »Як же ти можеш дати менї живої води, коли не маєш чим начерпнути а керниця глубока.« — »Хто пє сю воду — каже Христос — то знов хоче пити, але хто пє ту воду, що я даю, нїколи не чує спраги.« — Невіста урадувана каже дальше: »Як так, то дай менї тої води живої, щоби я вже не хотїла

більше пити та не потребувала ходити що дня по воду.« Коли же Ісус зачав говорити про єї жите, та про те, як належить ся кланятись Богу, вона пізнала, що то не звичайний чоловік, але якийсь пророк, тому каже до Ісуса: »Я чула, що має прийти Месия то всего нас навчить«. А Ісус сказав їй на те: »Є то той, що з тобою говорить«. Тоді невіста зіставила коновки, побігла до міста та розповіла всім, що з'явив ся Месия. Задля того много Самарян увірило в Него. Пізнійше та сама Самарянка охрестила ся під іменем Фотини і зістала мученицею враз зі своїми сімома синами.

В сю отже неділю є спомин про ту невісту самаряньску.

Тропа́рь воскре́сный, Гла́съ д҃.

Свѣ́тлꙋю воскр҇нїѧ про́повѣдь: (гляди стор. 500).

Та́же Тропа́рь Преполови́нїѧ, Гла́съ и҃.

Преполови́вшꙋсѧ пра́здникꙋ жа́ждꙋщꙋю дꙋ́шꙋ мою̀ бл҃гочє́стїѧ напо́й вода́ми, ꙗ҆́ко всѣ́мъ, Сп҃се, возопи́лъ є҆сѝ: жа́ждай, да грѧде́тъ ко мнѣ̀, и҆ да пїе́тъ. И҆сто́чниче жи́зни на́шеѧ, Хр҇тѐ Бж҃е, сла́ва тебѣ̀.

Сла́ва: Конда́къ, Гла́съ и҃.

Вѣ́рою прише́дши на и҆сто́чникъ Самарѧни́нѧ, ви́дѣ тѧ̀ премꙋ́дрости во́дꙋ, є҆́юже напи́вшисѧ ѡ҆би́льно, ца́рствїе вы́шнее наслѣ́дова вѣ́чнѡ присносла́внаѧ.

Й нынѣ: Кондакъ Преполовенія.

Праздникꙋ законномꙋ преполовившꙋсѧ: (стор. 579).

Прокімен, Гласъ г҃.

Пойте Богꙋ нашемꙋ, пойте, пойте, цареви нашемꙋ пойте.

Причастен.

Тѣло Хр҇тово: Й Хвалите Гд҇а:

НЕДІЛЯ О СЛІПОУРОЖДЕНІМ.

На сю неділю Церков сьвята установила спомин того чуда, як то Ісус Христос привернув зір чоловікови, що з роду був сліпим. А фарисеї викинули того чоловіка з церкви за те, що той чоловік визнав перед ними Христа Богом правдивим.

Тропарь воскресный, Гласъ є҃.

Собезначалное Слово: (стр. 501).

Слава: Кондакъ, Гласъ д҃.

Дꙋшевными очима ослѣпленъ, къ тебѣ, Хр҇те, прихождꙋ ꙗкоже слѣпый ѿ рожденіѧ, й покаѧніемъ зовꙋ ти: ты сꙋщихъ въ тмѣ Свѣтъ пресвѣтлый.

Й нынѣ: Кондакъ Пасхи.

Аще й во гробъ снизшелъ еси: (гляди стор. 566).

Прокíменъ, Глáсъ и҃.

Помолитеся и҆ воздадите Г҃деви Б҃гꙋ нáшемꙋ.

Причáстенъ.

Тѣло Хр҃тóво: и҆ Хвалите Г҃да:

В четвер шестого тижня по Пасці

ВОЗНЕСЕНЄ ГОСПОДНЕ.

В сей день Церков сьвята обходить памятку славного вознесеня Ісуса Христа на небо. Ісус в 50 днів по своїм воскресеню вивів Апостолів на гору Оливну, розпращав ся з ними і в очах їх вознїс ся на небо. Коли Апостоли ще довго дивили ся за Ним, з'явились два ангели і сказали до них: »Мужі галилейскі, чого стоїте дивлячись на облаки. Той сам Ісус прийде знов на землю в славі судити сьвіт.«

На Оу҆́трени Величáніе.

Величáемъ тѧ̀, животдáвче Хр҃тѐ, и҆ почитáемъ є҆̀же на небесà, съ пречистою тѝ плóтїю божéственное вознесéнїе.

Прокíменъ, Глáсъ д҃.

Взы́де Бóгъ въ воскликновéнїи, Г҃дь въ глáсѣ трꙋ́бнѣ.

На Лїтꙋргі́и. А҆нтїфѡ́нъ а҃.

Вси́ ꙗ҆зы́цы восплещи́те рꙋкáма, воскли́кнѣте Б҃гꙋ глáсомъ радовáнїѧ.

Молитвами Б҃цы, Спáсе, спаси́ нáсъ.

Тропа́рь, Гла́съ д҃.

Возне́слсѧ є҆сѝ въ сла́вѣ, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е на́шъ, ра́дость сотвори́вый ᲂу҆чени́кѡмъ ѡ҆бѣтова́нїемъ ст҃а́гѡ Дх҃а: и҆звѣще́ннымъ и҆̀мъ бы́вшимъ благослове́нїемъ, ꙗ҆́кѡ ты̀ є҆сѝ Сы́нъ Бж҃їй, и҆зба́витель мі́ра.

Земноро́днїи же и҆ сы́нове человѣ́честїи, вкꙋ́пѣ бога́тъ и҆ ᲂу҆бо́гъ.

Возне́слсѧ є҆сѝ въ сла́вѣ:

Оу҆ста̀ моѧ̑ возглаго́лютъ премꙋ́дрость, и҆ поꙋче́нїе се́рдца моегѡ̀ ра́зꙋмъ.

Возне́слсѧ є҆сѝ въ сла́вѣ:

По входї на Премꙋ́дрость про́сти.

Взы́де Бг҃ъ въ воскликнове́нїи, Гдⷭ҇ь въ гла́сѣ трꙋ́бнѣ.

Тропа́рь.

Возне́слсѧ є҆сѝ въ сла́вѣ:

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Конда́къ, Гла́съ ѕ҃.

Є҆́же ѡ҆ на́съ и҆спо́лнивъ смотре́нїе, и҆ ꙗ҆̀же на землѝ соедини́въ небе́сными, возне́слсѧ є҆сѝ въ сла́вѣ, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е, никако́же ѿлꙋча́ѧсѧ, но пребыва́ѧ неѿстꙋ́пный, и҆ вопїѧ̀ любѧ́щымъ тѧ̀, а҆́зъ є҆́смь съ ва́ми, и҆ никто́же на вы̀.

Прокі́менъ, Гла́съ ѕ҃.

Вознеси́сѧ на небеса̀ Бо́же, и҆ по все́й землѝ сла́ва твоѧ̀.

Замість Достóйнѡ:

Величáй, дꙋшè моѧ̀, и҆̀же въ слáвѣ на небесà съ плóтїю вознéсшагосѧ Гд҇а.

І҆рмóсъ. Глáсъ є҃.

Тѧ̀ пáче оу҆мà и҆ словесè Мáтерь Бж҇їю въ лѣ́то безлѣ́тнаго неизречéннѡ рóждшꙋю, вѣ́рнїи є҆диномꙋ́дреннѡ пѣ́сньми величáемъ.

Причáстенъ.

Взы́де Бг҇ъ въ восклкновéнїи, Гд҇ь въ гла́сѣ трꙋ́бнѣ. А҆ллилꙋ́їа.

Замість Ви́дѣхомъ свѣ́тъ: і Да и҆спóлнѧтсѧ:

Вознесѝсѧ на небесà, Бж҇е, и҆ по всéй землѝ слáва твоѧ̀.

НЕДІЛЯ СЬВЯТИХ ОТЦІВ першого вселеньского собору в Нікеї 325 р.

На Лїтꙋргі́и Тропáрь, Глáсъ ѕ҃.

А҆́нгелскїѧ си́лы на грóбѣ твоéмъ: (гляди стор. 502).

Тáже Тропáрь Вознесéнїю:

Вознéслсѧ є҆сѝ: (стр. 586).

Тропáрь Ѿцéмъ, Глáсъ и҃.

Препрослáвленъ є҆сѝ, Хрⷭ҇тè Бж҇е нáшъ, свѣти́ла на землѝ ѻ҆тцы̀ нáши ѻ҆снова́-

Випровадив їх (учеників) поза місто аж до Витанії, і підніс руки свої і благословив їх. І стало ся, що як благословив їх, відійшов від них і взніс ся на небо.

(Лука XXIV, 50-51.

Ꙗ҆́кѡ Гдⷭ҇ь вы́шній стра́шенъ, Ца́рь ве́лїй по всей земли́.

Моли́твами Бцⷣы:

Покори́ лю́ди на́мъ, и҆ ꙗ҆зы́ки подъ но́ги на́шѧ.

Моли́твами Бцⷣы:

Взы́де Бг҃ъ въ воскликнове́нїи, Гдⷭ҇ь въ гла́сѣ тру́бнѣ.

Моли́твами Бцⷣы:

Сла́ва: И҆ ны́нѣ:

Моли́твами Бцⷣы:

А҆нтїфѡ́нъ в҃.

Ве́лїй Гдⷭ҇ь, и҆ хва́ленъ ѕѣлѡ̀, во гра́дѣ Бг҃а на́шегѡ, въ горѣ̀ ст҃ѣ́й є҆гѡ̀.

Спаси́ на́съ, Сн҃е Бж҃їй вознесы́йсѧ во сла́вѣ, пою́щїѧ ти̑: А҆ллилꙋ́їа.

Го́ры сїѡ́нскїѧ ре́бра сѣ́верова, гра́дъ царѧ̀ вели́кагѡ.

Спаси́ на́съ, Сн҃е Бж҃їй:

Бг҃ъ въ тѧ́жестѣхъ є҆гѡ̀ зна́емь є҆́сть, є҆гда̀ заступа́етъ и҆̀.

Спаси́ на́съ, Сн҃е Бж҃їй:

Ꙗ҆́кѡ сѐ ца́рїе зе́мстїи собра́шасѧ, и҆ снидо́шасѧ вкꙋ́пѣ.

Спаси́ на́съ, Сн҃е Бж҃їй:

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Є҆диноро́дный:

А҆нтїфѡ́нъ г҃.

Оу҆слы́шите сїѧ̑ вси̑ ꙗ҆зы́цы, внꙋши́те вси̑ живꙋ́щїи по вселе́ннѣй.

Тропарь, Гласъ д҃.

Вознеслсѧ єси въ славѣ, Хрⷭтѐ Бж҃е нашъ, радость сотворивый ѹченикѡмъ ѡбѣтованїемъ ст҃аго Дх҃а: извѣщеннымъ имъ бывшимъ благословенїемъ, ꙗко ты єси Сн҃ъ Бж҃їй, избавитель мїра.

Земнороднїи же и сынове человѣчестїи, вкѹпѣ богатъ и ѹбогъ.

Вознеслсѧ єси въ славѣ:

Ѹста моѧ возглаголютъ премѹдрость, и поѹченїе сердца моегѡ разѹмъ.

Вознеслсѧ єси въ славѣ:

По входї на Премѹдрость прости.

Взыде Бг҃ъ въ воскликновенїи, Гдⷭь въ гласѣ трѹбнѣ.

Тропарь.

Вознеслсѧ єси въ славѣ:

Слава: И нынѣ: Кондакъ, Гласъ ѕ҃.

Єже ѡ насъ исполнивъ смотренїе, и ꙗже на земли соединивъ небеснымъ, вознеслсѧ єси въ славѣ, Хрⷭтѐ Бж҃е, никакоже ѿлѹчаѧсѧ, но пребываѧ неѿстѹпный, и вопїѧ любѧщымъ тѧ, азъ єсмь съ вами, и никтоже на вы.

Прокїменъ, Гласъ ѕ҃.

Вознесисѧ на небеса Боже, и по всей земли слава твоѧ.

Замість Достóйнѡ:

Величáй, дꙋшè моѧ̀, и҆́же въ слáвѣ на небесà съ плóтїю вознéсшагосѧ Гдⷭ҇а.

І҆рмóсъ. Глáсъ є҃.

Тѧ̀ пáче ᲂу҆мà и҆ словесè Мáтерь Бж҃їю въ лѣ́то безлѣ́тнаго неизречéннѡ рóждшꙋю, вѣ́рнїи є҆диномꙋ́дреннѡ пѣ́сньми величáемъ.

Причáстенъ.

Взы́де Бг҃ъ въ воскликновéнїи, Гдⷭ҇ь въ глáсѣ трꙋ́бнѣ. А҆ллилꙋ́їа.

Замість Ви́дѣхомъ свѣ́тъ: і Да и҆спóлнѧтсѧ:

Вознеси́сѧ на небесà, Бж҃е, и҆ по всéй землѝ слáва твоѧ̀.

НЕДІЛЯ СЬВЯТИХ ОТЦІВ першого вселеньского собору в Нікеї 325 р.

На Лїтꙋргíи Тропáрь, Глáсъ ѕ҃.

А҆́нгелскїѧ си́лы на грóбѣ твоéмъ: (гляди стор. 502).

Тáже Тропáрь Вознесéнїю:

Вознéслсѧ є҆сѝ: (стр. 586).

Тропáрь Ѻ҆тцéмъ, Глáсъ и҃.

Препрослáвленъ є҆сѝ, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е нáшъ, свѣти́ла на землѝ ѻ҆тцы̀ нáши ѻ҆сновá-

вый, и҆ тѣ́ми ко и҆́стиннѣй вѣ́рѣ всѣ́хъ на́съ наста́вивый: Многоблагоутро́бне Гдⷭ҇и, сла́ва тебѣ̀.

Сла́ва: Конда́къ Ѿце́мъ, Гла́съ и҃.

Ѱпо́столъ пропо́вѣданїе, и҆ ѻ҆те́цъ до́гмати, це́ркви є҆ди́ну вѣ́ру запечатлѣ́ша: ꙗ҆̀же и҆ ри́зу нося́щи и҆́стины, и҆стка́ну ѿ є҆̀же свы́ше богосло́вїѧ, и҆справлѧ́етъ и҆ сла́витъ благоче́стїѧ вели́кое та́инство.

И҆ ны́нѣ: Конда́къ Вознесе́нїю.

Є҆́же ѻ҆ на́съ и҆спо́лнивъ: (стр. 586).

Прокі́менъ, Гла́съ д҃.

Блгⷭ҇ве́нъ є҆сѝ, Гдⷭ҇и Бж҃е ѻ҆ц҃ъ на́шихъ и҆ хва́льно и҆ просла́влено и҆́мѧ твоѐ во вѣ́ки.

Прича́стенъ.

Хвали́те Гдⷭ҇а съ небе́съ:
Ра́дуйтесѧ пра́веднїи ѡ҆ Гдⷭ҇ѣ, пра́вымъ подоба́етъ похвала̀. Аллилꙋ́їа.

НЕДІЛЯ ПЯТЬДЕСЯТНИЦІ.
(Сошествіє сьв. Духа).

Ісус Христос як перед своїми страстями установив Пресьв. Евхаристию, як з'їв з Апостолами послїдну вечеру, як вже умив Апостолам ноги, мав до них прегарну науку. Між иншим сказав: »Нинї я вже відходжу від вас і ви зачерез те сумні, але лїпше для вас, що я йду, бо як би я не йшов від вас, то не прийшов би до вас Утїшитель Дух сьвятий.

І нараз став ся великий шум, неначе яка велика буря, і наповнив ся увесь дім де були зібрані. І показали ся над ними роздїлені язики огнені і стояв на кождім з них.

(Дїянїя II, 2—3).

А так я відходжу і пішлю свого Духа вам а той навчить вас всякої правди.« (Іван XVI, 5–8).

І справді, як пятьдесятого дня по воскресеню Христовім всї ученики Христові були зібрані в тім домі, де відбула ся послїдна вечера, нараз повстав великий шум і на кождім з них показав ся Дух сьв. в видї огненних язиків. До тепер Апостоли нїкуди не виходили, бояли ся жидів. Від теперже, як зійшов на них сьв. Дух, они скріпили ся вже так, що вже нїкого не бояли ся. Сьміло йшли між жидів і проповідали Христа Розпятого. А що то було як раз на Зелені сьвята, то до Єрусалиму зійшло ся дуже богато людий з далеких околиць Єрусалиму. Були там люди, що говорили ріжними мовами. Дух сьвятий так просьвітив Апостолів, тих простих невчених рибаків, що як сьв. Петро зачав говорити до тих людий, то всї єго розуміли в своїй мові і дуже дивували ся тому.

Сего дня Церковь сьвята обходить також і те, що Апостоли зачали голосити науку Христову, як їм був поручив: »Ідїть отже і навчайте всї народи, і крестїть їх в імя Отця, Сина і сьв. Духа. Учіть їх заховувати всьо, що я вам заповів.« (Матей XXVIII, 20).

На Оу҆́трени, Величаніе.

Величаемъ тѧ̀, животдавче Хрїстѐ, и҆ чтемъ всестый Дх҃ъ твой, є҆гоже ѿ Ѻ҆тца̀ послалъ є҆сѝ бж҃твеннымъ оу҆ченикѡмъ твоимъ.

Прокименъ, Гласъ д҃.

Дх҃ъ твой благій наставитъ мѧ̀ на землю правꙋ.

На Літургіи, Антїфѡнъ а҃.

Небеса̀ повѣ́даютъ сла́вꙋ Бж҃їю, творе́нїе же рꙋкꙋ̀ егѡ̀ возвѣща́етъ тве́рдь.

Моли́твами Бцы, Спа́се, спасѝ на́съ.

Де́нь дню̀ ѿрыга́етъ глаго́лъ, и҆ но́щь но́щи возвѣща́етъ ра́зꙋмъ.

Моли́твами Бцы:

Во всю̀ зе́млю и҆зы́де вѣща́нїе и҆́хъ, и҆ въ концы̀ вселе́нныѧ глаго́ли и҆́хъ.

Моли́твами Бцы:

Сла́ва: И҆ ны́нѣ:

Моли́твами Бцы:

А҆нтїфѡ́нъ в҃

Оу҆слы́шитъ тѧ̀ Гдь въ де́нь печа́ли, защи́титъ тѧ̀ и҆́мѧ Бга І҆а́кѡвлѧ.

Спасѝ ны̀, Оу҆тѣ́шителю бла́гїй, пою́щыѧ тѝ: А҆ллилꙋ̀їа.

По́слетъ тѝ по́мощь ѿ ст҃агѡ, и҆ ѿ Сїѡ́на застꙋ́питъ тѧ̀.

Спасѝ ны̀, Оу҆тѣ́шителю бла́гїй:

Да́сть тѝ Гдь по се́рдцꙋ твоемꙋ̀, и҆ ве́сь совѣ́тъ тво́й и҆спо́лнитъ.

Спасѝ ны̀, Оу҆тѣ́шителю бла́гїй:

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Е҆диноро́дный:

А҆нтїфѡ́нъ г҃.

Гдн, си́лою твое́ю возвесели́тсѧ ца́рь, и҆ ѡ҆ спасе́нїи твое́мъ возра́дꙋетсѧ ѕѣлѡ̀.

Тропа́рь, Гла́съ и҃.

Благослове́нъ є҆сѝ, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е на́шъ, и҆́же премꙋ́дры ловцы̀ ꙗ҆вле́й, низпосла́въ

и҆́мъ Дх҃а ст҃а́го, и҆ тѣ́ми оу҆ловле́й вселе́ннꙋю, человѣколю́бче, сла́ва тебѣ̀.

Жела́нїѧ се́рдца є҆гѡ̀ да́лъ є҆сѝ є҆мꙋ̀, и҆ хотѣ́нїѧ оу҆стнꙋ̀ є҆гѡ̀ нѣ́си лиши́лъ є҆гѡ̀.

Бл҃гослове́нъ є҆сѝ, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е:

Ꙗ҆́кѡ предвари́лъ є҆сѝ бл҃гослове́нїемъ бл҃гогости́ннымъ, положи́лъ є҆сѝ на главѣ̀ є҆гѡ̀ вѣнե́цъ ѿ ка́мене че́стна̀.

Бл҃гослове́нъ є҆сѝ, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е:

По Вході, на Премꙋ́дрость про́сти.

Вознеси́сѧ, Гдⷭ҇и, си́лою твое́ю, воспое́мъ и҆ пое́мъ си́лы твоѧ̑.

Тропа́рь.

Бл҃гослове́нъ є҆сѝ, Хрїстѐ Бж҃е:

Сла́ва: И҆ нн҃ѣ: Конда́къ, Гла́съ и҃.

Є҆гда̀ снизше́дъ ѧ҆зы́ки слїѧ̀, раздѣлѧ́ше ꙗ҆зы́ки Вы́шнїй: є҆гда̀ же ѻ҆́гненнаѧ ѧ҆зы́ки раздаѧ́ше, въ соедине́нїе всѧ̑ призва̀, и҆ согла́снѡ сла́вимъ всест҃а́го Дꙋ́ха.

Замість Ст҃ы́й Бо́же:

Є҆ли́цы во Хрⷭ҇та̀ крести́стесѧ, во Хрⷭ҇та̀ ѡ҆блеко́стесѧ. А҆ллилꙋ́їа.

Прокі́менъ, Гла́съ и҃.

Во всю̀ зе́млю и҆зы́де вѣща́нїе и҆́хъ, и҆ въ концы̀ вселе́нныѧ глаго́лы и҆́хъ.

Замість Достóйнѡ: Припѣвъ:

Велича́й, дꙋшѐ моѧ̀, ѿ Ѻ҆тца̀ и҆ Сы́на и҆схоꙗ́щаго ст҃а́го Дх҃а.

І҆рмо́съ, Гла́съ ѕ҃.

Нетлѣ́нїѧ и҆скꙋше́нїемъ ро́ждшаѧ, и҆ всехитрецꙋ̀ Сло́вꙋ пло́ть взаимода́вшаѧ, Ма́ти неискꙋсомꙋ́жнаѧ, Дв҃о Бц҃е, прїѧ́телище нестерпи́магѡ, село̀ невмѣсти́магѡ, Зижди́телѧ твоегѡ̀, тѧ̀ велича́емъ.

Прича́стенъ.

Дꙋ́хъ тво́й бла́гїй наста́витъ мѧ̀ на зе́млю пра́вꙋ.

Дꙋ́ха твоегѡ̀ ст҃а́гѡ не ѿимѝ ѿ на́съ, мо́лимтисѧ, чл҃вѣколю́бче. А҆ллилꙋ́їа.

ПОНЕДІЛОК СЬВЯТОГО ДУХА І ПРЕСЬВ. ТРОЙЦІ.

Де є храм, На Ꙋ҆́трени, Велича́нїе.

Велича́емъ тѧ̀, животда́вче Хрт҃ѐ, и҆ чте́мъ всест҃ы́й тво́й Дх҃ъ, є҆го́же ѿ Ѻ҆тца̀ посла́лъ є҆сѝ, и҆ вѣ́ровати въ Тро́йцꙋ божественнꙋю на́съ наꙋчи́лъ є҆сѝ.

На Літургії співає ся перші два Антифони вчерашні, а третий звичайний з припівом: Спасѝ ны̀, Ꙋ҆тѣ́шителю бла́гїй: і Ст҃ы́й Бо́же.

По Вхо́дѣ, Тропа́рь, Гла́съ и҃.

Благослове́нъ є҆сѝ, Хрт҃ѐ Бж҃е: (стр. 591).

Тропарь стѣй Троицѣ, Гласъ г.

Ѻтца безначална, Сына собезначална, Дха соприсносущна, божество єдино, херувімски славословити дерзающе глаголемъ: стъ, стъ, стъ єси Боже нашъ хвалимый во Троицѣ, помилуй насъ.

Слава: Кондакъ, Гласъ тойже.

Троице єдиносущнаѧ и нераздѣлнаѧ, єдинице триѵпостаснаѧ и соприсносущна, тебѣ ꙗкѡ Бгу ангелскую пѣснь вопіємъ: стъ, стъ, стъ єси Боже нашъ хвалимый во Троицѣ, помилуй насъ.

И нынѣ: Кондакъ Праздника.

Єгда снизшедъ ѧзыки сліѧ: (гляди стор. 592).

Прокіменъ Гласъ ѕ.

Спаси Гди, люди твоѧ, и благослови достоѧніе твоє.

Прокіменъ стѣй Троицѣ, Гласъ г.

Велій Гдь нашъ, и веліѧ крѣпость єгѡ, и разума єгѡ нѣсть числа.

Замість Достойнѡ: Припѣвъ.

Величай, дше моѧ, въ тріехъ лицѣхъ сущее єдино божество.

Ірмосъ, Гласъ д.

Радуйсѧ, Царице, матеродѣвственнаѧ славо, всѧка бо удобообращателнаѧ благоглаголиваѧ уста вѣтійствовати не мо-

гꙋтъ тебѣ̀ пѣ́ти досто́йнѡ: и҆зꙋмѣва́етъ же ᲂу҆́мъ вс҄ѧкъ твоѐ рж҃тво̀ разꙋмѣ́ти; тѣ́мже тѧ̀ согла́снѡ сла́вимъ.

Прича́стенъ.

Дꙋ́хъ тво́й бла́гій наста́витъ мѧ̀ на зе́млю пра́вꙋ.

Хвали́те Гд҇а съ небе́съ:

НЕДІЛЯ ВСІХ СЬВЯТИХ.

На Літꙋргі́и Тропа́рь воскр҇нъ, Гла́съ и҃.

Съ высоты̀ снизше́лъ є҆сѝ: (стр. 504).

Тропа́рь Ст҃ы́мъ, Гла́съ д҃.

И҆̀же во все́мъ мі́рѣ Мꙋ́чениковъ твои́хъ, Гдⷭ҇и, ꙗ҆кѡ багрѧни́цею и҆ ві́ссомъ кровьмѝ и҆́хъ Це́рковь твоѧ̀ ᲂу҆краси́вшисѧ: тѣ́хъ ра́ди вопіе́тъ тѝ, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е: лю́демъ твои́мъ щедро́ты твоѧ̀ низпосли́, ми́ръ жи́тельствꙋ твоемꙋ̀ да́рꙋй, и҆ дꙋша́мъ на́шымъ ве́лїю ми́лость.

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Конда́къ, Гла́съ и҃.

Ꙗ҆́кѡ нача̑тки є҆сте́ства̀: (стр. 510).

Прокі́менъ, Гла́съ и҃.

Помоли́тесѧ и҆ воздади́те Гд҇еви Бг҇ꙋ на́шемꙋ.

Прича́стенъ.

Хвали́те Гд҇а съ небе́съ, хвали́те є҆го̀ во вы́шнихъ.

Ра́дꙋйтесѧ пра́веднїи ѡ҆ Гд҇ѣ, пра́вымъ подоба́етъ похвала̀. А҆ллилꙋ́їа.

Замітка: З завтрішним днем зачинає ся піст т. зв. »Петрівка« і тревае аж до сьвятих Апостолів Петра і Павла. Піст такий, як від неділї Мясопустної до неділї Сиропустної. (Гляди: Замітка стр. 532).

В четвер по неділи Всїх Сьвятих

ПРАЗНИК ПРЕСЬВЯТОЇ ЕВХАРИСТИЇ.

Велику Божу неласку стягнули на себе наші прародичі через свій первородний гріх. Пятно гнїву носили на собі, на кождім кроцї досягала їх картаюча рука Небесного Вітця, треба було поеднати ся з Ним. Бідний Адам з Евою шукають чогось, чим переблагалиб Божий гнїв. А средством до сего була жертва. —

Вже дїти їх приносили еї Всевишньому, жертвували Єму найкрасші земні плоди, найчистїйші звірята. Але що з того?! Ті дари, ті плоди дочасні не мали такої сили, щоб цїлковито переблагати загнїваного Бога. Треба було чогось другого — треба було чогось безконечно лїпшого, безконечно цїннїйшого. І ось та жертва найшла ся. Сам Божий Син заофірував ся свому Вітцю за нас, зійшов на землю, підняв ся терпінь і вмер поеднавши цїлий сьвіт з Богом. А мила була ся жертва для цїлого неба — мила так дуже, що сам Ісус Христос хотїв, щоб вона що дня, по всї часи повторювала ся, тому на сю памятку установив ту саму жертву зі свого Тїла та з своеї Крови й приказав своїм ученикам, щоб все еї приносили до кінця сьвіта.

Сю превелику тайну, сю жертву наймилїйшу для Господа Бога, установив Спаси-

тель в Великий Четвер перед своєю смертю. Сей день став ся памяткою для християн, єго обходили торжественно.

Але прийшов прикрий час. В XIII. віці настав безбожний еретик: Цвінґлій і Кальвін та один і другий висьмівав і безчестив ту превелику Тайну любови. Треба було кромі Великого Четверга установити ще осібне сьвято для прилюдного почитаня Пресьвятої Евхаристиї. І сего сам Господь Бог домагав ся. А то так було:

В Франциї в місточку Леобен жила в однім монастири сьвята, убога черниця Юлїянна. Молила ся вона все горячо перед сьвятим кивотом, днями і ночами пересиджувала при нім, перепрошувала Ісуса в Пресьвятій Евхаристиї укритого за всї зневаги, яких зазнає від еретиків і від остиґлих християн. За сю велику любов полюбив також і Спаситель Юлїянну. Він об'явив ся їй і заявив, що бажає для себе особлившого почитаня від людий в Пресьв. Евхаристиї.

Сьвята монахиня розказала про те обявлене свому духовному вітцеви а сей по многих перепонах вистарав ся у Папи римского Урвана XIV. дозвіл на торжественну відправу в честь самого Ісуса, укритого під видом хлїба.

Після сего поволи-поволи стала ширити ся більша набожність до Пресьв. Тїла і Крови Спасителя, а Собор Тридентский навіть приказав, щоб по цїлім сьвітї в четвер по Зелених Сьвятах торжественно з процесиєю обходжено той празник Пресьв. Евхаристиї.

Віддаваймож і ми честь і славу Ісусу Христу в той день. Оказуймо Єму особлившу любов. — Він гіден еї, — гіден, щоб ми Єму відплатили ся за всї добродїйства, яких нам нїколи не жалує.

Замітка: Відправа сего празника переносить ся на слідуючу неділю, але Попразденство зачинає ся з нинішним днем і тревае через 8 днів.

На Оу́трени, Величаніе.

Велича́емъ тѧ̀, животда́вче Хрⷭ҇тѐ, на́съ дѣ́лѧ хлѣ́бъ въ Пло́ть, и҆ віно̀ въ Кро́вь свою̀ претво́ршагѡ, си́мъ же дне́сь ꙗ҆́кѡ Бо́гꙋ воплоще́нномꙋ покланѧ́емсѧ.

Прокі́менъ, Гла́съ д҃.

Ꙗ҆дый мою̀ пло́ть и҆ пі́ѧй мою̀ кро́вь, и҆мать живо́тъ вѣ́чный, и҆ а҆́зъ воскрешꙋ̀ є҆го̀ въ послѣ́дный де́нь.

На Літꙋргі́и, А҆нтіфѡ́нъ а҃.

Гдⷭ҇ь пасе́тъ мѧ̀ и҆ ничто́же мѧ̀ лиши́тъ, на мѣ́стѣ ѕла́чнѣ, та́мѡ всели́ мѧ̀.
Моли́твами Бцⷣы, Сп҃се, спаси́ на́съ.
А҆́ще бо пойдꙋ̀ посредѣ̀ сѣ́ни сме́ртныѧ, не оу҆бою́сѧ ѕла̀, ꙗ҆́кѡ ты̀ со мно́ю є҆сѝ.
Моли́твами Бцⷣы:
Оу҆гото́валъ є҆сѝ предомно́ю трапе́зꙋ, сопроти́въ стꙋжа́ющымъ мѝ.
Моли́твами Бцⷣы:
Оу҆ма́стилъ є҆сѝ є҆ле́емъ главꙋ̀ мою̀, и҆ ча́ша твоѧ̀ оу҆поѧ́ющи мѧ̀ ꙗ҆́кѡ держа́вна.
Моли́твами Бцⷣы:
Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Моли́твами Бцⷣы:

А҆нтіфѡ́нъ в҃.

Вѣ́ровахъ, тѣ́мже и҆ возглаго́лахъ: А҆́зъ же смири́хсѧ ѕѣлѡ̀.
Спаси́ на́съ, Сн҃е Бо́жій, пита́вый Пло́тію твое́ю пою́щыѧ тѝ: А҆ллилꙋ́їа.

Что̀ воздамъ Гдеви ѡ҆ всѣхъ, ꙗ҆̀же воздадѐ мѝ.

Спаси нас, Сыне Бжій:

Ча́шꙋ спасе́нїѧ прїимꙋ̀, и҆ и҆́мѧ Гдне призовꙋ̀.

Спаси нас, Сыне Бжій:

Сла́ва: И҆ ны́нѣ:

Спаси нас, Сыне Бжій:

А҆нтїфѡ́нъ г҃.

Пожри́те же́ртвꙋ пра́вды, и҆ ᲂу҆пова́йте на Го́спода.

Тропа́рь, Гла́съ ѕ҃

Хлѣ́бъ преесте́ственный, є҆го́же А҆́нгели и҆ А҆рха́нгели трепе́щꙋще ви́дѣти жела́ютъ: дне́сь пра́зденственнѡ на престо́лѣ зри́тсѧ, и҆ человѣ́кѡмъ во снѣ́дь дае́тсѧ: въ не́мже мы̀ пребога́тꙋю ми́лость твою̀, Хрїстѐ Бж҃е на́шъ, зрѧ́ще, Бг҃а тѧ̀ съ пло́тїю зрѣ́нїемъ видѡ́въ ᲂу҆тае́ннаго и҆сповѣ́дꙋемъ, глаго́люще: сподо́би на́съ прича́стниками бы́ти, да и҆ жи́зни вѣ́чныѧ наслади́мсѧ.

Ѿ плода̀ пшени́цы, вїна̀ и҆ є҆ле́а своегѡ̀ ᲂу҆мно́жишасѧ.

Хлѣ́бъ преесте́ственный:

Ꙗ҆́кѡ насы́тилъ є҆́сть дꙋ́шꙋ тщꙋ̀, и҆ дꙋ́шꙋ а҆лчꙋ́щꙋ и҆спо́лни бла́гъ.

Хлѣ́бъ преесте́ственный:

По входї на Премꙋ́дрость.

Тебѣ̀ пожрꙋ̀ же́ртвы хва́лы, и҆ и҆́мѧ Гдне призовꙋ̀.

Тропа́рь.

Хлѣ́бъ преестественный:

Сла́ва: И҆ нн҃ѣ: Конда́къ, Гла́съ д҃.

Сѐ предлежи́тъ Хр҃то́съ на пи́щꙋ всѣ́мъ: прїиди́те и҆ припа́дающе поклони́мсѧ Хр҃тꙋ̀ Бг҃ꙋ, си́ми та́йнами ѹ҆таённомꙋ, съ ѹ҆миле́нїемъ взыва́юще: Влады́ко, да не ѡ҆пали́ши на́съ недосто́йныхъ прїобще́нїемъ, но бꙋ́ди попаля̀ѧ грѣхи̑, и҆ ѡ҆чища́ѧ дꙋ́шы на́шѧ.

Прокі́менъ, Гла́съ д҃.

Напита̀ и҆̀хъ ѿ тꙋ́ка пшени́чна, и҆ ѿ ка́мене ме́да насы́ти и҆̀хъ.

Замість Досто́йно: Припѣ́въ:

Велича́й, дꙋшѐ моѧ̀, Гд҃а, Пло́ть свою̀ въ пи́щꙋ та́йнꙋ да́вшаго.

Велича́й, дꙋше моѧ̀, Хр҃та̀ Бг҃а на́шего, Пло́ть въ спасе́нїе человѣ́кѡмъ да́вшаго.

І҆рмо́съ, Гла́съ є҃.

Ве́сь є҆сѝ жела́нїе, ве́сь сла́дость, Сло́ве Бж҃їй, Дв҃ы Сн҃е, Бж҃е бг҃ѡ́въ Гд҃и, ст҃ы́хъ прест҃ы́й; тѣ́мже тѧ̀ всѝ съ Ро́ждшею велича́емъ.

Прича́стенъ.

Ꙗ҆́дый мою̀ пло́ть, и҆ пїѧ́й мою̀ Кро́вь, въ мнѣ̀ пребыва́етъ и҆ а҆́зъ въ не́мъ, речѐ Гд҃ь. А҆ллилꙋ́їа.

В пятницю
по відданю Празн. Пр. Евхаристиї

ПРАЗНИК
ПРЕСЬВ. СЕРЦЯ ІСУСОВОГО.

Велика, безмежна і непонята є любов Божа до нас. Сам Дух сьв. повідає, що: »Бог так дуже полюбив сьвіт, що дав свого еди-

народного Сина, аби кождий, що в Него увірить, не погиб, а мав житє вічне (Иоан III, 16). І справді Син Божий, щоб уратувати нас від вічної смерти, зійшов на землю, взяв на себе цілу природу людску, кромі гріха — працював, трудив ся, навчав, і з милосердя до нас творив чуда.

Але любов Єго на тім не скінчила ся. За наші гріхи Він віддав ся кромі сего на страшну муку, на соромну смерть і вилив послідну каплю своєї Крови на хрестї. Але і сего було Єму за мало. З людьми хотів зістати по всї часи — і що зробив? Ось в тій цїли установив Пресьв. Тайну Евхаристиї. Там в нїй під видом хлїба перебуває день і ніч на престолах, чекає на тебе по всїх католицких церквах на сьвітї.

Але знаєш що? Та горяча любов Ісуса, що нею Він тебе полюбив, то так як чиста вода, має своє жерело, має свій початок.

А де то жерело, де той початок? Звідки походить любов Спасителя до тебе?

Звідки? Зі Серця. Як чоловік не любить анї рукою, анї ногою, лиш серцем — так Ісус цїлий огонь своєї любови не скрив нїгде инде, тілько в своїм Пресьв. Серцю. — Отже що небудь Ісус робить для тебе: чи тобі ласку уділює, чи тобі гріхи прощає, чи тобі здоровлє привертає, все те робить з любови, все те робить зі Серця. Звідси най не буде дивно тобі, що те Серце так дуже домагає ся від тебе і від цїлого сьвіта взаїмної любови для себе.

В перших віках вміли християни відплачувати ся Єму за Єго любов. Принявши католицку віру, таки зараз змінювали своє грішне житє, вирікали ся розкоший, достатків, і з радістю піддавали ся тяжким мукам за Христа. Але з часом тої любови не стало.

Християньске серце остудило ся, забувало на вдячність, а відтак здичіло цілком, стало зневажати свого Спасителя. Се боліло Божого Сина. Холодних, оспалих людий Він постановив притягнути Себе, розпалити їх — і зробив се. Він сам упімнув ся о людску любов, яка Єму належала ся. А було то так:

В XVII. віцї жила в Франциї в однім монастири сьвята, побожна черниця. Звала ся вона Марія М. Алякок. Раз коли клячала перед кивотом і молила ся, явив ся їй Ісус, показав на своє розпалене і любовю горіюче Серце і так відізвав ся до неї: »Ось Серце, що так дуже людий полюбило! А за ту любов Воно так мало дізнає вдячности. Много християн, много тих, що посьвятили ся менї в службу, забули на мої добродійства, забули на вдячність Обиджають мене, а найбільше зневаги дізнаю від них в Пресьвятій Тайнї Евхаристиї.«

Так сказав Ісус до Марії Алякок. Після сего Він їй ще кілька рази показував ся та жадав, щоби вона з иншими монахинями почитала Єго особлившим способом в пятницю по відданю празника Пресьвятої Евхаристиї. При тім Спаситель обіцяв, що наділить великими ласками всїх, що в той день будуть почитати Єго Пресьв. Серце.

Зразу те набоженьство відбувало ся лише в монастири, де жила сьв. монахиня Марія. Згодом воно перейшло і до инших церков, а вкінци по многих порепонах зі сторони невдячних людий, затвердив папа Климент XIII. для цїлої католицкої Церкви.

Від того часу по всїх землях, де лише жили католики, те набоженьство до Серця Христового розцвитало так могучо, що ставало чим раз яснїйше, що се є воля Божа, щоби воно всюди було впроваджене. Папа

Лев XIII. віддає в опіку цїлу вселеньску Церков Пресьв. Серцю Ісусовому і приказує в назначену пятницю після празника Пресьв. Евхаристиї відправляти набоженьство до Него. Від того часу по цїлім сьвітї Христове Серце позискувало собі почитателїв, за любов відплачувало ся любовю, творило чуда, обсипувало людий незвичайними ласками.

Видиш, сам Ісус домагає ся від тебе почитаня для свого Серця! Заофіруй ся Єму. Не вимавляй ся та не йди за голосом безбожних людий, що кажуть, що почитати Пресьв. Серце Ісуса є противне нашому обрядови. Се вигадка їх, се підла підмова злого духа.

Бож дичи! Від найдавнїйших давен почитаєш осібно Христове Тїло, а осібно Єго Кров, осібно Єго Ребра, осібно Ноги пробиті цьвяхами, осібно Єго голову увінчану терньм, осібно Єго Рани а осібно знов цїле Єго терпінє. Чомуж лиш почитанє Пресьв. Серця малоб бути противне нашому обрядови? Противно! Христовому Серцю на першім місци належить ся почитанє та любов. Скажи, що змусило Ісуса, що віддав своє Тїло на бичованє, на рани і на смерть за тебе? Правда, що нїчо инше, лиш Пресьв. Серце.

Віддай ся отже Єму! Віддай ся цїлий та запиши своє імя і свою назву в книгу почитателїв Єго, возьми на себе малі обовязки, прийми ся відправляти деякі набоженьства, а користи доступиш богато.

В брацтві Пресьв. Серця сповідай ся, причащай ся кождої першої пятниці і неділї місяця з тим намірене́м, щоб винагородити Ісусови за всї зневаги і кривди, яких дізнає від християн в Пресьв. Тайнї Евхаристиї. За сей невеликий труд доступиш цїлковитого відпусту.

Замітка: В пятницю після празника Пресьв. Евхаристиї припадає сьвято Сострадання Прч. Богородиці. То сьвято переносить ся на другий день то є на суботу. Але є дозвіл і можна празник Пресьв. Серця перенести на слідуючу неділю а тоді сьвято Сострадання вже не треба переносити з пятниці на суботу

На Оутрени, Величаніе.

Величаемъ тѧ, животдавче Хрте, и чтемъ свѧщеннѣйшее Сердце твое, горѧщее любовію ко человѣкωмъ.

Прокімен, Глас д.

Что воздамъ Гдеви о всѣхъ, яже воздаде мнѣ.

(Як неділя, то вся воскресна Служба опускає ся).

На Літургіи, Антіфωнъ а.

Коль возлюбленна селенія твоя, Гди силъ! желаетъ и скончавается душа моя во дворы Гдня.

Молитвами Бцы, Спасе, спаси насъ.

Сердце мое и плоть моя, возрадовастася о Бзѣ живѣ.

Молитвами Бцы:

Ибо птица обрѣте себѣ храмину, и горлица гнѣздо себѣ, идѣже положитъ птенцы своя.

Молитвами Бцы:

Слава: И нынѣ:

Молитвами Бцы:

Антїфѡнъ в҃.

Исповѣмсѧ тебѣ, Гдⷭи, всѣмъ сердцемъ моимъ, повѣмъ всѧ чꙋдеса твоѧ.

Спаси насъ, Сыне Божїй, возлюбивый всѣмъ Сердцемъ поющыѧ ти: Аллилꙋїа.

Желанїе ꙋбогихъ ꙋслышалъ еси, Господи, ꙋготованїю сердца ихъ внѧтъ ꙋхо твое.

Спаси насъ, Сыне Бжїй:

Азъ же на милость твою ꙋповахъ, возрадꙋетсѧ сердце мое ѡ спсенїи моемъ.

Спаси насъ, Сыне Бжїй:

Слава: Единородный Сыне:

Антїфѡнъ г҃.

Имже ѡбразомъ желаетъ елень на источники водныѧ, сице желаетъ дꙋша моѧ къ тебѣ, Бже.

Тропаръ, Гласъ ѕ҃.

Безднꙋ любве твоеѧ къ намъ, Хрте Бже,* показалъ еси священнѣйшее Сердце твое.* Сподоби насъ въ нынѣшнемъ вѣцѣ* соблюденїемъ заповѣдей твоихъ,* воздаѧти тебѣ любовь возъ любовь,* и въ бꙋдꙋщемъ наслаждатисѧ любовїю всесовершеннѣйшою* въ соглѧданїи Бжества.

Возжада дꙋша моѧ къ Богꙋ крѣпкомꙋ живомꙋ, когда прїидꙋ и ꙗвлюсѧ лицꙋ Божїю.

Безднꙋ любве твоеѧ:

Красенъ добротою паче всѣхъ сынѡвъ человѣческихъ, излїяся благодать во оустнахъ моихъ.

Бездну любве твоея:

По Вході, на Премудрость прости:

Исповѣдайтеся Гдеви, яко благъ, яко во вѣкъ милость егѡ.

Тропарь:

Бездну любве твоея:

Слава: И нынѣ: Кондакъ, Гласъ з.

Труждающымся и обремененным покоище,* показалъ еси Спасе, сладчайшее Сердце твое.* Прїими насъ въ нѣдро егѡ,* и сподоби насъ въ немъ жити и въ немъ скончатися,* и оудостоитися любве всесовершеннѣйшїя* въ соглядании Божества.

Прокименъ, Гласъ д.

Повѣмъ имя твое братїи моей, посредѣ церкве воспою тя.

Замість Достойнѡ: Припѣвъ:

Величай, душе моя, Сердце Спсителя любовїю ко намъ горящее.

Ірмосъ, Гласъ в.

Весь еси желанїе, весь сладость, Слове Бжїй, Дѣвы Сне, Бже бгѡвъ Гди, стыхъ

пресвѧтый; тѣмже тѧ̀ всѝ съ Рождшею величаемъ.

Причастенъ.

Видѣша всѝ концы̀ земли̂ спасенїе Бога нашегѡ. Аллилꙋ̀їа.

В пятницю по відданю Пресьв. Евхаристиї

СОСТРАДАНЄ ПРЕСЬВЯТОЇ БОГОРОДИЦЇ.

На Лїтꙋргїи Тропарь, Гласъ є҃.

Съ ѹ҆ченикомъ дѣвственникомъ Мати Дѣва предстоѧщи крестꙋ̀, иже изъ неѧ̀ прошедшемꙋ, не терпѧщи сегѡ̀ зрѣти возвышаема на крестъ, вопїѧше соемлема бывши рыданьми, какѡ страждеши, иже естествомъ безстрастенъ? славлю твою неизреченнꙋю, Сыне мой, благость, всѧкъ ѹ҆мъ премꙋщꙋю.

Слава: И нынѣ: Кондакъ, Гласъ д҃.

Видѧщи тѧ̀ на крестѣ пригвождаема, Їисꙋсе, и страсти прїемлюща волею, Владыко, Дѣва и Мати твоѧ̀, ѹ҆вы̀ мнѣ, вопїѧше, чадо сладкое: раны неправеднѡ такѡ терпиши, исцѣлителю человѣческагѡ неможенїѧ? и ѿ тли̂ всѣхъ избавивый милосердїемъ твоимъ.

Прокíменъ, Гласъ д҃.

Плáча, плáкасѧ въ нощѝ и҆ слeзы є҆ѧ̀ на ланитѣ̀ є҆ѧ̀.

Замість Достóйнѡ: Припѣвъ:

Величáй, дꙋшѐ моѧ̀, при крⷭ҇тѣ Гⷣнѣмъ болѧ́щꙋю Дѣвꙋ̀ Марíю.

А҆́нгели болѣ́знь Пречи́стыѧ ви́дѣвше оу҆жаса́хꙋсѧ, какѡ̀ Дѣ́ва съ Сы́номъ стра́ждетъ.

І҆рмóсъ, Гласъ ѕ҃.

Бг҃а человѣ́кѡмъ невозмóжно ви́дѣти, на негóже не смѣ́ютъ чи́ни А҆́нгелстіи взира́ти, тобóю же, Всечи́стаѧ, ꙗ҆ви́сѧ человѣ́кѡмъ Слóво воплощéнно: є҆гóже велича́юще съ небéсными вѡ́и тѧ̀ оу҆блажа́емъ.

Причáстенъ.

А҆́ще є҆́сть болѣ́знь, ꙗ҆́кѡ болѣ́знь моѧ̀, сегѡ̀ ра́ди и҆ оу҆трóба моѧ̀ смѧтéсѧ во мнѣ̀. А҆ллилꙋ́їа.

Сьвятий Василий Великий.

Тропарі і Кондаки

З БОГОРОДИЧНИМИ, ПРОКІМЕНАМИ, ПРИЧАСТНИКАМИ І МІСТОДОСТОЙНИМИ ПРАЗНИКІВ ГОСПОДЬСКИХ, БОГОРОДИЧНИХ І СЬВЯТИХ ЦІЛОГО РОКУ.

1. січня.

ОБРІЗАНЄ Г. Н. ІСУСА ХРИСТА. СЬВ. ВАСИЛИЯ ВЕЛИКОГО. НОВИЙ РІК.

Сего дня обходимо спомин:

1). Як то Ісус Христос осьмого дня по своїм рождестві зістав обрізаний по закону Мойсея і тоді названо Єго Ісус. Слово »Ісус« є жидівске і значить спаситель.

2). Сьв. Василия Великого, Архієпіскопа міста Кесариї кападокійскої в Малій Азиї. Сьв. Василий родив ся около 331 р. в місті Понтї. Отець єго називав ся також Василий а мати Евмелія. Вмер 379 р. — Задля єго високої науки, чесноти та мужества прозвали єго Великим. Сьв. Василий хотячи совершеннїйше служити Г. Богу, пішов в понтийску пустиню, аби там далеко від сьвіта, молитвами, постами та богоугодними ділами

міг ліпше приподобатись Богу. За єго приміром пішло много людий і жили також на пустини. Кождий одначе жив та подвизав ся осібняком. Сьв. Василий згуртував їх в одну монашу громаду, написав для них правила і від того ті монахи до нинї називають ся Василияни. Ті єго правила перевели відтак і другі монахи на заходї. Ще за житя сьвятого Василия було вже 1000 монахів. Він заложив також і женьский Чин, який названо Василиянки. Але Господь Бог не хотїв, аби таке сьвітило укривало ся на пустини. Тому з Божого провидїня покликано єго в 370 р. на архієпископский престол в Кесариї. Аж до смерти своєї сильно і неустрашимо боров ся він за Христову Церкву; особливо боронив єї словом і письмом перед єретиками ариянами. Він то написав дуже много вчених книг. Він й Службу уложив, яка називає ся Службою сьв. Василия і править ся в нас 10 разів в роцї: в Навечерів Різдва, і Богоявленя, на сьв. Василия (Новий Рік) та в пять недїль великого посту, у Великий Четвер та Велику суботу.

3). З нинїшним днем зачинає ся Новий Рік. — Подякуй Господу за всї добродійства одержані в минувшім роцї, а новий рік зачни в імя Боже з добрим наміром.

На Оу҆́тренни Велича́нїе Обрѣза́нїю.

Велича́емъ тѧ̀, животда́вче Хрⷭ҇тѐ и҆ почита́емъ пречи́стыѧ пло́ти твоеѧ̀ зако́нное ѡ҆брѣза́нїе.

Велича́нїе Васі́лїю.

Велича́емъ тѧ̀, ст҃и́телю Хрⷭ҇то́въ Васі́лїе, и҆ чте́мъ ст҃ꙋ́ю па́мѧть твою̀, ты̀ бо мо́лиши ѡ҆ на́съ Хрⷭ҇та̀ Бг҃а на́шего.

Прокі́менъ, Гласъ д҃.

Оу҆ста̀ моѧ̀ возглаго́лютъ премꙋ́дрость, и҆ поꙋче́нїе се́рдца моегѡ̀ ра́зꙋмъ.

(Лїтꙋргі́ѧ ст҃агѡ Васі́лїѧ Вели́кагѡ).

На Лїтꙋргі́и. Тропа́рь Ѻ҆брѣ́занїю, Гласъ а҃.

На престо́лѣ ѻ҆гнезра́чнѣмъ въ вы́шнихъ сѣдѧ́й съ Ѻ҆тце́мъ безнача́льнымъ, и҆ бж҃е́ственнымъ твои́мъ Дх҃омъ, благоволи́лъ є҆сѝ роди́тисѧ на земли̇̀ ѿ Ѻ҆трокови́цы неискꙋсомꙋ́жныѧ твоеѧ̀ Ма́тере, Ї҆и҃се: сегѡ̀ ра́ди и҆ ѻ҆брѣ́занъ бы́лъ є҆сѝ ѩ҆́кѡ человѣ́къ ѻ҆смодне́вный. Сла́ва всебла́гомꙋ твоемꙋ̀ совѣ́тꙋ, сла́ва смотре́нїю твоемꙋ̀, сла́ва снисхожде́нїю твоемꙋ̀, є҆ди́не человѣколю́бче.

Тропа́рь Васі́лїю, Гласъ то́йже.

Во всю̀ зе́млю и҆зы́де вѣща́нїе твоѐ, ѩ҆́кѡ прїе́мшꙋю сло́во твоѐ, и҆́мже боголѣ́пнѡ наꙋчи́лъ є҆сѝ, є҆стество̀ сꙋ́щихъ ᲂу҆ѧсни́лъ є҆сѝ, человѣ́ческїѧ ѻ҆бы́чаи ᲂу҆краси́лъ є҆сѝ, ца́рское свѧще́нїе, ѻ҆́тче преподо́бне Васі́лїе, моли̇̀ Хрⷭ҇та̀ Бг҃а, спасти́сѧ дꙋша́мъ на́шимъ.

Сла́ва: Конда́къ, Гласъ д҃.

Ѩ҆ви́лсѧ є҆сѝ ѻ҆снова́нїе непоколеби́мое це́ркве, подаѧ̀ всѣ́мъ некра́домое гдⷭ҇тво чл҃ѡвѣ́кѡмъ, запечатлѣѧ̀ твои́ми ᲂу҆че́ньми, небоѧвле́нне Васі́лїе преподо́бне.

И҆ нн҃ѣ: Конда́къ Ѡ҆брѣза́нію, Гла́съ г҃.

Всѣхъ Гдⷭ҇ь ѡ҆брѣза́нїе те́рпитъ, и҆ человѣ́ческаѧ прегрѣше́нїѧ ꙗ҆́кѡ бла́гъ ѡ҆брѣзꙋе́тъ, дае́тъ спасе́нїе дне́сь мі́рꙋ, ра́дꙋетсѧ же въ вы́шнихъ и҆ Созда́телевъ Ї҆ера́рхъ, и҆ свѣтоно́сный, бж҃е́ственный та́инникъ Хрⷭ҇то́въ Васі́лїй.

Прокі́менъ Ѡ҆брѣза́нїю, Гла́съ ѕ҃.

Спаси́, Гдⷭ҇и, лю́ди твоѧ̑, и҆ благослови̑ достоѧ́нїе твоѐ.

Прокі́менъ Васі́лїю, Гла́съ а҃.

Ѹ҆ста̀ моѧ̑ возглаго́лютъ премꙋ́дрость, и҆ поꙋче́нїе се́рдца моегѡ̀ ра́зꙋмъ.

Замість Досто́йнѡ: »О тебѣ:«

Велича́й, дꙋшѐ моѧ̀, по зако́нꙋ пло́тїю ѡ҆брѣза́вшагосѧ Гдⷭ҇а.

Велича́й, дꙋшѐ моѧ̀, и҆́же въ Кесарі́и Васі́лїѧ Вели́кагѡ.

І҆рмо́съ, Гла́съ в҃.

И҆́же пре́жде со́лнца свѣти́льника Бо́га возсїѧ́вшагѡ, пло́тски къ на́мъ прише́дшагѡ и҆зъ бо́кꙋ Дѣ́вичꙋ, неизрече́ннѡ воплоти́вшаѧ, благослове́ннаѧ, всечи́стаѧ, тѧ̀, Бцⷣе, велича́емъ.

Прича́стенъ.

Хвали́те Гдⷭ҇а съ небе́съ, хвали́те є҆го̀ въ вы́шнихъ.

Въ память вѣчную будетъ праведникъ, ѿ слуха зла не убоится. Аллилуїа.

НЕДІЛЯ
ПЕРЕД ПРОСЬВИЩЕНЕМ.

На Літургії співає ся. Тропар воскресний і Тропар Предпразденьства Готовися Завулѡне (гляди низше) Слава: И нынѣ: Кондак Предпразденства Въ струяхъ днесь Іѡрданскихъ: (стр. 616).

Прокімен, Гласъ ѕ.

Спаси, Гди, люди твоя и благослови достоянїе твоє.

Причастенъ.

Хвалите Гда съ небесъ, хвалите єго въ вышнихъ. Аллилуїа.

2. СІЧНЯ.
ПРЕДПРАЗД. ПРОСЬВІЩЕНЯ.

Тропаръ Предпразденства, Гласъ д.

Готовися Завулѡне, и красуйся Неффалиме, Іѡрдане рѣко стани, подими взыграя креститися грядуща Владыку, веселися Адаме съ праматерїю, не крыйта себе якоже иногда въ рай прежде: ибо наги видѣвъ вы явися, да облечетъ въ первую одежду, Хртосъ явися, всю тварь хотя обновити.

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Конда́къ, Гла́съ то́йже.

Въ стру̑ѧхъ дне́сь І҆ѡрда́нскихъ бы́въ Гдⷭ҇ь, І҆ѡа́нну вопїе́тъ: не ᲂу҆бо́йсѧ крести́ти мѧ̀, спастѝ бо прїидо́хъ А҆да́ма первозда́ннаго.

Прокімен і Причастен дня.

5. СІЧНЯ.

НАВЕЧЕРІЄ БОГОЯВЛЕНЯ.

(Лїту́ргїѧ ст҃а́гѡ Васі́лїѧ Вели́кагѡ).

Тропа́рь Предпразде́нства, Гла́съ д҃.

Возвраща́шесѧ и҆ногда̀ І҆ѡрда́нъ рѣка̀ ми́лотїю Е҆лїсе́евою, вознесшусѧ И҆лїи, и҆ раздѣлѧ́хусѧ во́ды сю́ду и҆ сю́ду, и҆ бы́сть є҆му̀ су́хъ пу́ть, и҆́же мо́крый бо ѻ҆́бразъ и҆́стиннагѡ крещенїѧ, и҆́мже мы̀ теку́щее житїѧ̀ прехо́димъ ше́ствїе: Хрⷭ҇то́съ ꙗ҆ви́сѧ въ І҆ѡрда́нѣ ѻ҆свѧти́ти во́ды.

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Конда́къ, Гла́съ д҃.

Всѣ́хъ, Хрⷭ҇тѐ, благоутро́бнѣ ѿе́млѧ прегрѣше́нїй мно́жество, мт҃ри ра́ди безмѣ́рныѧ, І҆ѡрда́нскими вода́ми крести́тисѧ грѧде́ши ꙗ҆́кѡ чл҃вѣ́къ, ѻ҆де́ждою мѧ̀ ѻ҆дѣва́ѧ, сла́вы дре́вныѧ ѻ҆бнаже́нна лю́тѣ.

Прокі́менъ, Гла́съ г҃.

Гдⷭ҇ь просвѣще́нїе моѐ и҆ спаси́тель мо́й, кого̀ ᲂу҆бою́сѧ?

Замість »Досто́йно...« співає ся Ірмо́съ, Гла́съ ѕ҃.

Не рыда́йте всѣ̀ ѿча́яні́я тенета́ми ѹ҆давля́еми человѣ́цы пови́нніи ѕлы́хъ, но въ ѹ҆миле́ніи дꙋшѝ пристꙋпи́мъ, ѡ҆чища́ющемꙋ вся̀ ꙗ҆́кѡ є҆ди́номꙋ чи́стомꙋ, и҆ да́ющемꙋ проще́ніе креще́ніемъ.

Прича́стенъ.

Хвали́те Гд҇а съ небе́съ, хвали́те є҆гѡ̀ въ вы́шнихъ. Аллилꙋ́їа.

6. СІЧНЯ.

БОГОЯВЛЕНЄ ГОСПОДНЕ.

Нинї спомин крещеня Ісуса Христа в ріцї Йорданї і обявленє Пресьв. Тройцї.

Заки Христос зачав голосити свою Божу науку, то сьв. Йоан Предтеча приготовляв людий на прихід Спасителя. Тому й Предтеча називає ся, бо ішов перед Христом та завзивав людий до покути. Люди товпами горнулись до сьв. Иоана, каяли ся гріхів своїх а він їх хрестив в Иорданї. Тодї прийшов також і Ісус Христос і просив сьв. Иоана, щоби охрестив Єго. Сьв. Йоан ще не видїв був Ісуса, то й не знав Єго, але Духом Божим натхнений, сейчас пізнав, що то той самий, якому він приготовляє дорогу. Тому не хотів, бояв ся хрестити Ісуса. »Ти мене повинен хрестити а не я тебе« — бороняв ся сьв. Иоан. Але Ісус приказав єму охрестити себе: »Хрести мене, бо нам треба виповнити всяку правду«. І тодї доперва Иоан охрестив Єго. Підчас того, як Ісус стояв у водї, Дух сьв. показав ся в видї голуба а

Крещенє Господне.

з неба роздав ся голос: »Се є мій Син любий, в якім є моє вподобанє«. — І так явилась тоді Пресьв. Тройця: Бог Отець, що говорив з неба, Бог Син, що хрестив ся і Дух сьвятий в виді голуба.

На спомин крещеня Ісуса в Иордані нині всюди по нашому обрядови сьвятять воду в ріках та ставах.

На Оу́трени, Велича́ніє.

Велича́емъ тѧ̀, животда́вче Хрⷭ҇тѐ, на́съ дѣ́лѧ пло́тїю крести́вшагосѧ ѿ Ї҆ѡа́нна въ вода́хъ Ї҆ѡрда́нскихъ.

Прокі́менъ, Гла́съ д҃.

Мо́ре ви́дѣ и҆ побѣ́же, и҆ Ї҆ѡрда́нъ возврати́сѧ вспѧ́ть.

На Літꙋргі́и, А҆нті́фѡнъ а҃.

Въ и҆схо́дѣ Ї҆зра́илевѣ ѿ Е҆гv́пта, до́мꙋ Ї҆а́кѡвлѧ, и҆з̾ люде́й ва́рваръ.

Моли́твами Бцⷣы, Спа́се, спаси́ на́съ.

Бы́сть Ї҆ꙋде́а свѧты́нѧ є҆гѡ̀, Ї҆зра́иль ѡ҆́бласть є҆гѡ̀.

Моли́твами Бцⷣы:

Мо́ре ви́дѣ и҆ побѣ́же, Ї҆ѡрда́нъ возврати́сѧ вспѧ́ть.

Моли́твами Бцⷣы:

Что̀ ти̑ є҆́сть мо́ре, ꙗ҆́ко побѣ́гло є҆сѝ, и҆ тебѣ̀ Ї҆ѡрда́не, ꙗ҆́ко возврати́лсѧ є҆сѝ вспѧ́ть?

Моли́твами Бцⷣы:

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Моли́твами Бцⷣы:

Антїфѡ́нъ в҃.

Возлюби́хъ, ꙗ҆́кѡ ᲂу҆слы́шитъ Госпо́дь гла́съ моле́нїѧ моегѡ̀.

Спаси́ на́съ Сы́не Бж҃їй, крести́вый сѧ въ Іѻрда́нѣ ѿ Іѡа́нна, пою́щыѧ ти̑: А҆ллилꙋ́їа.

Ꙗ҆́ко приклони̑ ᲂу҆́хо своѐ къ мнѣ̀, и҆ во дни̑ моѧ̑ призовꙋ̀.

Спаси́ на́съ, Сы́не Бж҃їй:

Ѡ҆бѧ́ша мѧ̀ болѣ̑зни сме́ртныѧ, бѣ́ды ҆а́довы ѡ҆брѣто́ша мѧ̀.

Спаси́ на́съ, Сы́не Бж҃їй:

Ми́лостивъ Гдⷭ҇ь и҆ пра́веденъ, и҆ Бо́гъ на́шъ ми́лꙋетъ.

Спаси́ на́съ, Сы́не Бж҃їй:

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Є҆диноро́дный:

Антїфѡ́нъ г҃.

Исповѣ́дайтесѧ Гдⷭ҇еви, ꙗ҆́ко бла́гъ, ꙗ҆́ко въ вѣ́къ ми́лость є҆гѡ̀.

Тропа́рь, Гла́съ а҃.

Во Іѻрда́нѣ крещꙋ́ющꙋсѧ тебѣ̀ Гдⷭ҇и, трⷪ҇и́ческое ꙗ҆ви́сѧ поклоне́нїе, роди́телевъ бо гла́съ свидѣ́тельствоваше тебѣ̀, возлю́бленнаго тѧ̀ Сы́на и҆менꙋ́ѧ, и҆ Дх҃ъ въ ви́дѣ голꙋби́нѣ и҆звѣ́ствоваше словесѐ ᲂу҆твержде́нїе: ꙗ҆вле́йсѧ, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е, и҆ мі́ръ просвѣщ҃ы́й, сла́ва тебѣ̀.

Да рече́тъ ᲂу҆́бѡ до́мъ Ісра́илевъ ꙗ҆́ко бла́гъ, ꙗ҆́ко во вѣ́къ ми́лость є҆гѡ̀.

Во Іѻрда́нѣ крещꙋ́ющꙋсѧ:

Да речетъ ꙋ҆́бѡ до́мъ А҆арѡ́нь, ꙗ҆́ко бла́гъ, ꙗ҆́ко во вѣ́къ ми́лость є҆гѡ̀.

Во Іѻрда́нѣ креща́ющꙋсѧ:

Да рекꙋ́тъ ꙋ҆́бѡ всѝ боѧ́щїисѧ Гдⷭ҇а, ꙗ҆́ко бла́гъ, ꙗ҆́ко во вѣ́къ ми́лость є҆гѡ̀.

Во Іѻрда́нѣ креща́ющꙋсѧ:

По Вході на Премꙋ́дрость:

Бл҃гослове́нъ грѧды́й во и҆́мѧ Гдⷭ҇не, бл҃гослови́хомъ вы̀ и҆з̾ до́мꙋ Гдⷭ҇нѧ, Бг҃ъ Гдⷭ҇ь и҆ ꙗ҆ви́сѧ на́мъ.

Тропа́рь.

Во Іѻрда́нѣ креща́ющꙋсѧ:

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Конда́къ, Гла́съ д҃.

Ꙗ҆ви́лсѧ є҆сѝ дне́сь вселе́ннѣй, и҆ свѣ́тъ тво́й, Гдⷭ҇и, зна́менасѧ на на́съ, въ ра́зꙋмѣ пою́щихъ тѧ̀: прише́лъ є҆сѝ и҆ ꙗ҆ви́лсѧ є҆сѝ свѣ́тъ непристꙋ́пный.

Замість Ст҃ы́й Бо́же:

Є҆ли́цы въ Хрⷭ҇та̀ крести́стесѧ, во Хрⷭ҇та̀ ѡ҆блеко́стесѧ. А҆ллилꙋ́їа.

Прокі́менъ, Гла́съ д҃.

Бл҃гослове́нъ грѧды́й во и҆́мѧ Гдⷭ҇не, Бо́гъ и҆ Гдⷭ҇ь и҆ ꙗ҆ви́сѧ на́мъ.

Замість Досто́йнѡ:

Вели́чай, дꙋше̑ моѧ̀, и҆̀же въ Іѻрда́нѣ крести́вшагосѧ Царѧ̀ Хрⷭ҇та̀.

Їрмо́съ. Гла́съ ѕ҃.

Недоѹмѣ́етъ вса́къ ѧ҆зы́къ благохвали́ти по достоа́нїю, ѹ҆зѹмѣва́етъ же ѹ҆́мъ и҆ премі́рный пѣ́ти тѧ̀, Бц҃е, ѻ҆ба́че блага̀ сѹ́щи, вѣ́рѹ прїимѝ, ѩ҆́бо любо́вь вѣ́си боже́ственнѹю на́шѹ: ты̀ бо хрїстїа́нъ є҆сѝ предста́телница, тѧ̀ велича́емъ.

Прича́стенъ.

Ꙗ҆ви́сѧ блгода́ть Бж҃їѧ спаси́телнаѧ всѣ́мъ человѣ́кѡмъ. А҆ллилѹ́їа.

Замість Да и҆спо́лнѧтсѧ: і Бѹ́ди и҆́мѧ Госпо́дне: співає ся:

Всѧ́ческаѧ дне́сь ра́дости и҆спо́лнишасѧ, Хрто́съ крести́сѧ въ Їѡрда́нѣ.

НЕДЇЛЯ ПО БОГОЯВЛЕНЮ.

На Лїтургії співає ся Тропар воскресний радового Гласа і Празника. Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Кондак празника. Прокімен і Причастен рядового Гласа.

30. січня.

ТРЕХ СЬВЯТИТЕЛЇВ: ВАСИЛИЯ ВЕЛ., ГРИГОРИЯ БОГОСЛОВА І ЙОАНА ЗОЛОТОУСТОГО.

Дивно воно може видавати ся, що памятку таких великих трех угодників Божих установлено на один день. А то от чому. В XI. віцї счинила ся була між мешканцями

Царгорода суперечка задля тих трех Сьвятих. І так одні хвалили більше сьв. Василия Вел., і твердили, що сьв. Василий є більшим угодником Божим. Другі знов казали, що сьв. Григорий є більшим сьвятим. А треті знову казали, що сьв. Иоан Золотоустий є більшим сьвятим. З за того одні називали себе Василиянами, другі Григориянами, треті Иоанїтами. І так ті три громади зачерез те все сварились. — Щоби тому конець положити, всї три Сьвяті явились у снї сьв. Иоану, Евхаїтскому митрополитови, і сказали: »Скажи сим людям, най они не сварять ся задля нашої висоти сьвятости, бо ми всї три однакові перед Богом. А також постарай ся, аби нашу память в однім дни обходжено.« І від того часу, память тих трех Сьвятих разом сего дня обходить ся.

На Ѹ҆́трени Велича̑нїѧ.

С҇то́мꙋ Васі́лїю.

Велича́емъ тѧ̀ с҇ти́телю Х҇ртóвъ Васі́лїе, благочéстнѡ Цéрковь Х҇ртóвꙋ непоро́чнꙋ сохра́ншаго.

С҇то́мꙋ Григо́рїю.

Досто́йнѡ є҆̀сть велича́ти тѧ̀, Григо́рїе Богосло́ве, глꙋбины̀ дꙋ́ха и҆зыска́вшаго, и҆ добрѡ́ты вѣща́нїѧ прїе́мшаго.

С҇то́мꙋ І҆ѡа́ннꙋ.

Ро́ди всѝ, пѣ́сньми, покаѧ́нїѧ проповѣ́дника, Златоꙋ́стаго І҆ѡа́нна ѹ҆блажи́мъ.

Прокі́менъ, Гла́съ д҃.

С҇щ҇е́нницы твоѝ ѡ҆блекꙋ́тсѧ во пра́вдꙋ, и҆ преподо́бнїи твоѝ возра́дꙋютсѧ.

На Лїтꙋргі́и Тропа́рь, Гла́съ д҃.

Ꙗ҆́кѡ А҆посто́лѡвъ є҆диноніра́вніи, и҆ вселе́нныѧ ᲂу҆чи́телїє, Влады́кꙋ всѣ́хъ моли́те, ми́ръ вселе́ннѣй дарова́ти, и҆ дꙋша́мъ на́шымъ ве́лїю ми́лость.

Сла́ва: Конда́къ, Гла́съ в҃.

Свѧще́нныѧ и҆ боговѣща́нныѧ проповѣ́дники, ве́рхъ ᲂу҆чи́телей, Гд҇и, прїѧ́лъ є҆сѝ въ наслажде́нїе бла́гихъ твои́хъ и҆ поко́й: трꙋды̀ бо ѡ҆́нѣхъ и҆ сме́рть прїѧ́лъ є҆сѝ па́че всѧ́кагѡ всеплодїѧ, є҆ди́не прославлѧ́ѧй ст҃ыѧ твоѧ̀.

И҆ ны́нѣ: Богоро́диченъ.

Застꙋ́пнице хрїстїа́нъ... (гл. стр. 502.)

А в храмі Богородичнім, Кондак храма.

Прокі́менъ, Гла́съ и҃.

Во всю̀ зе́млю и҆зы́де вѣща́нїе и҆́хъ, и҆ въ концы̀ вселе́нныѧ глаго́ли и҆́хъ.

Прича́стенъ.

Ра́дꙋйтесѧ пра́ведніи ѡ҆ Гд҇ѣ, пра́вымъ подоба́етъ похвала̀. А҆ллилꙋ́їа.

2. ЛЮТОГО.

СТРІТЕНЄ Г. Н. ІСУСА ХРИСТА.

У старому завіті кожда невіста по породі хлопця була нечиста і через 40 днів не вільно було єї приходити до церкви. Соро-

кового же дня мала принести хлопця до церкви і як то був первородний, мала жертвувати єго Г. Богу а відтак викупити. За викуп право Мойсейове установило однорічне ягня, а як невіста була бідна, то дві горлиці або два голуби: одно на очищенє з гріха, а друге за жертву. Се право обовязувало від тодї, як то жиди були в неволи єгипетскій у Фараона і як Мойсей мав їх вивести з тої неволї, то Господь приказав одної ночи повбивати всїх первородних синів Єгиптян, а жидівских та кара не діткнула. — Хоть Пречиста Діва як непорочна, що навіть тїни гріха на собі не мала, не була обовязана до захованя того права, однак Вона як кожда звичайна невіста піддала ся під те право. Тут виднїє Єї глубока покора та послух. Хоть право Єї не обовязує, Вона піддає ся єму добровільно, щоби не дати нагоди другим до посуджуваня, що Вона права не захове; підчиняє ся закону, щоб нас навчити, як ми повинні підчинятись Божим і церковним заповідям.

Сей празник називає ся також Стрітенє. А се тому. В Єрусалимі жив праведний старець Симеон, що мав обіцяно доти жити, доки не побачить Спасителя. Як Прч. Діва принесла Ісуса до церкви, Симеон через сьвятого Духа довідав ся, що вже прийшов обіцяний Спаситель і є в церкві, тому прийшов і стрінув Прч. Діву з Ісусом в церкві. Відтак взяв Ісуса на руки і сказав: »Нинї вже можеш відпустити слугу свого, Владико, бо мої очи вже виділи Те, що Ти приобіцяв перед лицем всїх людий: Сьвітло для просьвіченя поган і славу людий Твоїх Ізраіля.« — Ті красні слова праведного Симеона Церков сьв. що дня повторює на вечірни.

Як виповнили ся дні очищеня Марії по закону Мойсеєвому, родичі принесли Ісуса в Єрусалим поставити Єго перед Господом.

(Лука II, 22).

На Оу҆́трени, Велича́нїе.

Велича́емъ тѧ̀, животда́вче Хрⷭ҇тѐ, и҆ чте́мъ пречи́стꙋю Мт҃ерь твою̀, ѐюже по зако́нꙋ нн҃ѣ принеслсѧ ѐси въ це́рковь Гдⷭ҇ню.

Проки́менъ, Гла́съ д҃.

Помѧнꙋ̀ и҆́мѧ твоѐ во всѧ́цѣмъ ро́дѣ и҆ ро́дѣ.

На Літургії співають ся Антифони дня.

По вході на Премꙋ́дрость про́сти.

Сказа̀ Гдⷭ҇ь спасе́нїе своѐ, пре́дъ ꙗ҆зы́ки ѿкры̀ си́лꙋ свою̀.

Тропа́рь, Гла́съ а҃.

Ра́дꙋйсѧ, благода́тнаѧ Бц҃е Дв҃о, и҆зъ тебѐ бо возсїѧ̀ со́лнце пра́вды Хрⷭ҇то́съ Бо́гъ на́шъ, просвѣща́ѧй сꙋ́щыѧ во тмѣ̀, весели́сѧ и҆ ты̀, ста́рче пра́ведный, прїе́мый въ ѻ҆бѧ́тїѧ свободи́телѧ дꙋ́шъ на́шихъ, да́рꙋющаго на́мъ воскресе́нїе.

Сла́ва: И҆ нн҃ѣ: Конда́къ, Гла́съ то́йже.

Оу҆тро́бꙋ дѣ́вичꙋ ѻ҆ст҃и́вый рождество́мъ твои́мъ, и҆ рꙋ́цѣ Сѷмеѡ́нѣ благослови́вый, ꙗ҆́кѡже подоба́ше, предвари́въ, и҆ нн҃ѣ спа́слъ ѐси на́съ, Хрⷭ҇тѐ Бо́же, но оу҆мири̑ во бра́нѣхъ жи́телство, и҆ оу҆крѣпи̑ ї҆мпера́тора, ѐго́же возлюби́лъ ѐси, ѐди́не человѣколю́бче.

Прокímенъ, Гла́съ г.

Велича́етъ душа́ моѧ̀ Гд҇а и҆ возра́довасѧ ду҆хъ мо́й ѡ҆ Бз҇ѣ Сп҃сѣ моє́мъ.

Замість Досто́йнѡ:

Бц҃е Дв҃о, ᲂу҆пова́нїе хрїстїа́нѡвъ, покры́й, соблюди̑ и҆ спаси̑ на тѧ̀ ᲂу҆пова́ющихъ.

Богоно́се Сѷмеѡ́не, прїиди̑, подими̑ Хр҇та, є҆го́же роди̑ Дв҃а чи́стаѧ Марі́а.

І҆рмо́съ, Гла́съ г.

Въ зако́нѣ сѣ́ни и҆ писа́нїй, ѡ҆́бразъ ви́димъ, вѣ́рнїи, всѧ́къ му́жескїй по́лъ ложесна̀ разверза́ѧ, ст҃ъ Бг҃у: тѣ́мъ перворожде́нное Сло́во, Ѻ҆тца̀ безнача́льна, Сы́на первородѧ́щасѧ Мт҃ерїю неискусому́жнѡ велича́емъ.

Прича́стенъ.

Ча́шу спасе́нїѧ прїиму̀, и҆ и҆́мѧ Гд҇не призову̀. А҆ллилу́їа.

25. марта.

БЛАГОВІЩЕНЄ ПРЕСЬВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ.

Нині сьвяткуємо память тої хвилї, коли то Архангел Гавриїл приніс Прч. Діві Марії ту благу вість, що Господь Бог вибрав Єї на Матїр свого Єдинородного Сина, Спасителя людского роду.

Як Прч. Діва була на молитві, з'явив ся Ій Архангел Гавриїл і сказав: »Радуй ся повна ласки, Господь з Тобою.« Ти найшла ласку

Місяця же шестого післав Бог ангела Гавриїла в город Галилейскій, званий Назарет, до діви, зарученої чоловікови, на імя Йосиф, з дому Давидового; а імя діві Марія. І прийшовши Ангел до неї, сказав: радуй ся благодатная, Господь з Тобою; благословенна ти між женами. — (Лука I, 26—28).

у Бога; породиш Сина і назвеш Єго Ісус. Він буде Сином Вишнього, а царству Єго не буде кінця. Він спасе людий від гріхів їх.« Прч. Діва змішала ся як вчула таку похвалу а відтак спитала Ангела: »Як же то може стати ся, коли я мужа не знаю?« — На те Ангел відповів: »Дух сьвятий зійде на Тебе і сила Вишнього осінить Тебе.« Як же Марія переконала ся, що зістане Матерю Божого Сина без нарушеня дївства, тодї сказала: »Отсе я слуга Господня, най ся стане по Твоєму слову.« На сї слова Прч. Діви чекало цїле небо, цїлі тисячі лїт чекав людский рід — від сего призволу пречистої убогої дївиці з Назарету залежало єго спасенє. І в тій хвили, як Прч. Діва сказала ті слова: Сѐ раба̀ Гдⷭ҇нѧ, бꙋ́ди мнѣ̀ по глаго́лꙋ твоемꙋ̀, друга особа Божа, Син Божий вступив до Єї пречистого лона і приймив людске тїло, утворене з Єї пречистої Крови. Сло́во пло́ть бы́сть и҆ всели́сѧ въ ны̀ — Слово стало ся тїлом і замешкало між нами. Ся хвиля буде великою хвилею до кінця сьвіта, бо від неї Невидимий став ся видимим, Необнятий вмістив ся в лонї Прч. Діви, Непонятий став ся пізнаним, Бог став ся чоловіком і замешкав між своїми сотворінями — людьми.

На спомин тої так великої тайни, люди рано, в полудне і вечер відмовляють на голос дзвона молитву звану »Ангел Господень.« Єї відмовляє ся так: А҆́нгелъ Гдⷭ҇ень благовѣстѝ Пречи́стѣй Дв҃ѣ Марі́и, и҆ зача́ла ѿ Дх҃а ст҃а́гѡ. — Богоро́дице Дв҃о... — Сѐ раба̀ Гдⷭ҇нѧ бꙋ́ди мнѣ̀ по глаго́лꙋ твоемꙋ̀. — Бц҃е Дв҃о... — И҆ Сло́во пло́ть бы́сть и҆ всели́сѧ въ ны̀. — Бц҃е Дв҃о...

(Відпуст совершений раз в місяць в день довільно вибраний для тих, що сю молитовку що дня на голос дзвона рано, в полудне і вечер відмовляють. — 100 днїв відпусту за кождий раз.)

На Оу́трени, Велича́ніе.

Арх҃гглскій гла́съ вопіе́мъ ти́, Чи́стаѧ: ра́дѹйсѧ ѻ҆бра́дованнаѧ, Гдь съ тобо́ю.

Прокі́менъ, Гла́съ д҃.

Благовѣсти́те де́нь ѿ дне́ спасе́ніе Бо́га на́шегѡ.

На Літургії співає ся Антифони дня.

По Входї, на Премѹ́дрость про́сти.

Благовѣсти́те де́нь: (гл. висше).

Тропа́рь, Гла́съ д҃.

Дне́сь спасе́нїѧ на́шегѡ глави́зна, и҆ є҆́же ѿ вѣ́ка та́инства ѩвле́ніе: Сы́нъ Бо́жій Сы́нъ Дв҃вы быва́етъ, и҆ Гаврїи́лъ благода́ть благовѣству́етъ; тѣ́мже и҆ мы̀ съ ни́мъ Бцⷣѣ возопі́имъ: ра́дѹйсѧ, благода́тнаѧ, Гдь съ Тобо́ю.

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Конда́къ, Гла́съ и҃.

Возбра́ннѣй воево́дѣ: (гл. стр. 504).

Прокімен той сам, що на Утрени.

Замість Досто́йнѡ:

Благовѣству́й землѐ ра́дость ве́лїю, по́йте небеса̀ Бж҃їю сла́вѹ.

І҆рмо́съ, Гла́съ д҃.

Ꙗ҆́ко ѻ҆дѹшевле́нномѹ Бж҃їю кївѡ́тѹ, да никакоже косне́тсѧ рѹка̀ скве́рныхъ: ѹ҆стнѣ

же вѣрныхъ Бцѣ немо́лчнω гла́съ Ѧ҆нгела воспѣва́юще, съ ра́достїю да вопїю́тъ: ра́дѹйсѧ благода́тнаѧ, Гдь съ тобо́ю.

Прича́стенъ.

И҆збра̀ Гдь Сїѡ́на, и҆ и҆зво́ли е҆го̀ въ жили́ще себѣ̀. Ѧ҆ллилѹ́їа.

23. ЦЬВІТНЯ.

СЬВ. ВЕЛИКОМУЧЕН. ГЕОРГІЯ.

(Переносить ся на слїдуючу недїлю).

На Ѹ҆́трени, Велича́нїе.

Велича́емъ тѧ̀, страстоте́рпче Хрто́въ Гео́ргїе, и҆ чте́мъ честна̑ѧ страда̑нїѧ твоѧ̀, ꙗ҆̀же за Хрта̀ претерпѣ́лъ є҆сѝ.

На Лїтѹргі́и: Тропа́рь Пра́здника и҆ Ста́гѡ, Гла́съ д҃.

По́двигомъ до́брымъ подвиза́лсѧ є҆сѝ, страстоте́рпче Хрто́въ Гео́ргїе, вѣ́ры ра́ди, и҆ мѹчи́телей ѡ҆блачи́лъ є҆сѝ нече́стїе, же́ртва же благопрїѧ́тна Бо́гѹ принесе́сѧ є҆сѝ: тѣ́мже и҆ вѣне́цъ прїѧ́лъ є҆сѝ побѣ́ды, и҆ моли́твами, Свѧ́те, твои́ми всѣ̑мъ подае́ши прегрѣше́нїй проще́нїе.

Сла́ва: Конда́къ, Гла́съ то́йже.

Воздѣ́ланъ ѿ Бо́га, показа́лсѧ є҆сѝ благоче́стїѧ дѣ́латель честнѣ́йшїй, добродѣ́телїй рѹкоѧ́ти собра́въ себѣ̀; сѣ́ѧвъ бо въ слеза́хъ, весе́лїемъ жне́ши: стра-

Сьвятий Великомученик Георгій (Юрій), якого замучили погани за віру Христову 303 р. по Хр., за римского цїсаря Діоклитияна.

да́лчествова́въ же кро́вїю, Х҃ртⷶ прїѧ́лъ є҆сѝ, и҆ моли́твами, С҃ѧ́те, твои́ми, всѣ́мъ пода́еши прегрѣше́нїй проще́нїе.

И҆ нн҃ѣ: Конда́къ Пра́здника.

Прокі́менъ Пра́здника и҆ С҃та́гѡ, Гла́съ з҃.

Возвесели́тсѧ пра́ведникъ ѡ҆ Г҃дѣ, и҆ ᲂу҆пова́етъ на него̀.

Прича́стенъ Пра́здника и҆ С҃та́гѡ.

Въ па́мѧть вѣ́чнꙋю бꙋ́детъ пра́ведникъ, ѿ слꙋ́ха ѕла̀ не ᲂу҆бои́тсѧ. А҆ллилꙋ́їа.

8. мая.

СЬВ. АП. І ЄВАНГЕЛ. ЙОАНА БОГОСЛОВА.

(Переносить ся на слідуючу неділю.)

Сьв. Ап. і Євангелист Йоан, брат апостола Якова, задля свого дївства, був любимцем Ісуса Христа. Він то один з усїх апостолів мав щастє спочивати на грудях Спасителя в часї Тайної Вечері. Ісус Христос неначе переляв любов свого Пресьв. Серця в него, бо де лиш він проповідав Христову науку, то в нїй все говорив про любов. Як вже був дуже старий і не міг ходити, казав носити себе до церкви. Любов Божа так єго палила, що хоть зі старости вже й говорити не міг, то все повторював: »Дїтоньки любіть ся взаїмно«. Людям навкучило ся то єго безнастанне повторюванє одного і того самого, тому один з єго учеників спитав раз, чому

Сьв. Йоан Богослов.

він так все те повторює. А сьвятий на те так сказав: »Бо любов є Божа заповідь і як ту заповідь виповните, то всьо виповните.« Всї три єго листи є переповнені любовю. Він з усїх учеників Христових найбільше любив Ісуса: лишень він один з Прч. Дївою витревав при Ісусї до кінця. За те удостоїв ся тої великої благодати, що Ісус в послїднім своїм завіщаню з хреста передав єму в опіку Свою Пресьвяту Матїр. »Се мати твоя« сказав Ісус до него. Єму то відкрив Ісус Христос найбільші тайни свого Божества і задля того він і цїле своє Євангелиє списав о Божестві Ісуса Христа. Єго перші слова в Євангелию є: »На початку було Слово, і Слово було в Бога, і Бог був Слово. Всьо через Него (Ісуса) стало ся, і без Него нїчо не стало ся, що ся стало« (Иоан І. 1). За проповідане Христової науки був засланий на вигнане на остров Патмос, де написав книгу »Откровеніє«, в якій змалював судьбу Христової Церкви при кінци сьвіта. Дожив глубокої старости, як вмирав, то мав 120 лїт.

На Оу́трени, Величаніе.

Величаемъ тѧ̀, с҃тый А҆п҃ле Хр҃тóвъ І҆ѡáнне Богослóве, и҆ чтéмъ болѣ́зни и҆ трꙋды̀ твоѧ̀, и҆̀миже трꙋди́лсѧ є҆сѝ въ благовѣ́стїи Хр҃тóвѣ.

На Лїтургії Тропар воскр. або Празника і

Тропáрь А҆п҃ла, Глáсъ в҃.

А҆п҃ле Хр҃тꙋ̀ Б҃гꙋ возлю́бленне, оу҆скорѝ и҆збáвити лю́ди безѡтвѣ́тны: прїéмлетъ бо тѧ̀ припáдающа, и҆̀же на пéрси прїéмый,

є҆гѡ́же молѝ, Бг҃осло́ве, и҆ належа́щꙋю мглꙋ̀ ꙗ҆зы́кѡвъ разгна́ти, прося̀ на́мъ ми́ра и҆ ве́лїѧ ми́лости.

Сла́ва: Конда́къ, Гла́съ в҃.

Вели̑чїѧ твоѧ̀, Дѣ́вственниче, кто̀ пові́сть? то́чиши бо чꙋдеса̀ и҆ и҆злива́еши и҆сцѣле́нїѧ: и҆ мо́лишисѧ ѡ҆ дꙋша́хъ на́шихъ, ꙗ҆́кѡ Бг҃осло́въ и҆ дрꙋ́гъ Хрто́въ.

И҆ ны́нѣ: Конда́къ Пра́здника.

Прокі́менъ Пра́здника и҆ Ст҃а́гѡ, Гла́съ и҃.

Во всю̀ зе́млю и҆зы́де вѣща́нїе и҆́хъ, и҆ въ концы̀ вселе́нныѧ глаго́ли и҆́хъ.

Причастен той сам що Прокімен.

24. червня.

РОЖДЕСТВО СЬВ. ЙОАНА ХРЕСТИТЕЛЯ.

Сьв. Иоан був сином Захарії і Єлисавети. Они обоє були вже дуже старі і не мали дітий. Захария був сьвящеником. Кождий сьвященик по черзї відправляв богослужене в храмі єрусалимскім. Як Захария одного дня служив в храмі, з'явив ся ангел Гавриїл та звістив єму, що єго жена Єлисавета породить сина і що той син має ся називати Иоан і буде великим перед Богом. Але що Захария і єго жена були старими, тому він не повірив ангелови. За те своє невірство зістав німим аж доти, доки не народив ся єму син. Тодї як всї єго кревні радились між собою,

СЬВЯТИЙ ЙОАН ХРЕСТИТЕЛЬ.

яке імя дитині дати, Захария взяв дощину, написав на ній: Иоан най називає ся. І сей час відзискав мову і благословив Бога.

На Оу҆́трени, Величаніє.

Велича́емъ тѧ̀, Предте́че Спа́совъ Іѡа́нне, и҆ чте́мъ є҆́же ѿ непло́дове пресла́вное рождество̀ твоѐ.

Прокі́менъ, Гла́съ д҃.

И҆ ты̀ ѻ҆троча̀, проро́къ Вы́шнѧгѡ нарече́шисѧ.

На Літꙋргі́и Тропа́рь, Гла́съ д҃.

Проро́че и҆ Предте́че прише́ствїѧ Хрⷭ҇то́ва, досто́йнѡ восхвали́ти тѧ̀ недоꙋмѣ́емъ мы̀, любо́вїю чтꙋ́щїи тѧ̀: и҆ непло́дство бо ро́ждшїѧ, и҆ ѻ҆́тчее безгла́сїе разрѣши́сѧ сла́внымъ и҆ честны́мъ твои́мъ рождество́мъ, и҆ воплоще́нїе Сы́на Бо́жїѧ мі́рови пропов҄ѣдꙋетсѧ.

Сла́ва: Конда́къ, Гла́съ г҃.

Пре́жде непло́ды: (гл. стр. 506).

И҆ ны́нѣ: Богоро́дичен, Гла́съ ѕ҃.

Застꙋ́пнице хрїстїа́нъ... (гл. стр. 502).

А в храмі Богородичнім, Кондак храма.

Прокі́менъ, Гла́съ ѕ҃.

Возвесели́тсѧ пра́ведникъ ѡ҆ Гдⷭ҇ѣ, и҆ ᲂу҆пова́етъ на него̀.

Замість Достóйнѡ:

Величáй, дꙋшè моѧ̀, честнóе рж҃твò Хр҇тóва Крести́телѧ и҆ предтéчи І҆ѡáнна.

І҆рмóсъ, Глáсъ д҃.

Сокровéнное Бж҃їе неизречéнное въ тебѣ̀ совершáетсѧ ꙗ҆́вственное тáинство, Дв҃о всечи́стаѧ, ꙗ҆́кѡ Бг҃ъ и҆зъ тебè воплоти́сѧ за милосéрдїе: тѣ̀мже тѧ̀ ꙗ҆́кѡ Бц҃ꙋ величáемъ.

Прич́астенъ.

Въ пáмѧть вѣ̀чнꙋю бꙋ́детъ прáведникъ, ѿ слꙋ́ха ѕлà не ᲂу҆бои́тсѧ. А҆ллилꙋ́їа.

29. червня.

СЬВ. ВЕРХОВНИХ АПОСТОЛІВ ПЕТРА І ПАВЛА.

Хто не знав двох великих мужів Петра і Павла. Спитай старого, спитай дитину, кожде скаже тобі, чим були вони. Память їх, їх слава є тїсно звязана з памятю і славою сьв. католицкої Церкви.

Сьвяті Петро і Павло були не лиш Апостолами але ще й мучениками. Оба вони вмерли в Римі за панованя поганьского цїсаря Нерона. Петра розпято стрімголов на хрестї 29. червня 69 р., а Павлови стято голову щось в рік пізнїйше.

Петро за молодих лїт називав ся Симоном. Не був він одинаком у свого вітця Йони — мав ще брата Андрія. Їх обох покликав до себе Ісус за Апостолів·

Смерть сьв. Апостола Петра.

Як Спаситель перед смертю закладав на земли свою Церков, перемінив імя Симона на Петра і єго постановив своїм намісником. Так сказав тоді до него: »Ти є Петро (то є камінь) і на тобі, — себ то на Петрі, на камени, — збудую Церков мою і ворота пекольні єї не переможуть. І тобі даю ключі від небесного царства... і що звяжеш на землиі, то буде звязане на небі, а що розрішиш на земли, то буде розрішено в небі.« »Паси ягнята мої, паси вівці мої.« »Я молив ся за тебе, щоби ти не упав на вірі і ти колись скріплений утверджуй своїх братів в нїй.« Тими словами поставив Ісус Христос сьвятого Петра за видиму голову сьв. Церкви. І сьв. Петро задержував сю власть і сю гідність через цїле своє житє до смерти і то яко єпископ в Римі. По нїм єго наслїдники єго власть приймали — римскі єпископи. Папи ставали намісниками Христа в сьв. католицкій Церкві.

Щаслива та католицка Церков, що дістала видимого керманича сьв. Петра. Без него в нїй не булоб спокою, не булоб гаразду. Кожде товариство, хочби воно й мале було, мусить мати голову, мусить бути в нїм хтось найстарший, що всїм орудує і всїм розпоряджує. Має бути лад в родинї, мусить бути один господар. Має бути порядок в селї, в містї в краю, там мусить бути один найстарший. Має бути спокій в державі, то мусить бути в нїй або князь, або король, або цїсар — словом, мусить бути голова. Чиж не так? Ну а Церков, се найбільше товариство, ся найбільша родина на цїлім сьвітї, що обіймає усї народи, усї краї, усї віки, чи вона має бути без голови? Чи се можливе? Нї. Сам простий розум каже, що коли в Церкві має бути лад, мусить бути голова!

Ось дивіть! Ви знаєте, що в сьв. Письмі Христос називає свою Церков домом, містом, царством, державою. А з того що виходить? Виходить се, що так як в місті, що так як в царстві і державі, так в сьв. католицкій Церкві мусить бути з волї Ісуса Христа один провідник, один голова.

Чому? На се питанє відповість сьв. Іван Золотоустий: »Возьми з корабля керманича — каже він — то корабель погубиш. Забери з війска полковника, то жовнїрів віддаш в руки ворога. Чим в хатї є підвалина, тим є в війску проводир, тим є на корабли керманич. Як стїни без підвалин не тримають ся, розвалюють ся, так упадають доми, міста і народи коли забереш їм начальника. Подібно — каже сьв. Іван — і Церков мине ся і згине, єслиб не стало їй голови.«

Так — так! Сьв. Петро, то начальник, то видима голова католицкої Церкви. О тім сьвідчить і сьв. Письмо, о тім говорять сьвяті Вітцї, се визнає також істория від давних часів. Навіть наші сьвяті книги кличуть сьв. Петра: »Першим понад усїх Апостолів.« Вони кажуть, що на сьв. Петрі збудована Церков; кажуть, що він є підвалиною єї; що він є каменем віри; що він є ключарем небесного царства; що він є славним пастирем цїлого стада Христового.

Чуєш, як красними похвалами виносить наша сьв. русько-католицка Церков сьвятого Петра? Чуєш, як вона визнає єго за Христового намісника? А ти що на се? Чи охотно і отверто також ту правду голосиш?

Сьв. Павло за молоду був тяжким ворогом Ісуса. Але так як сонце топить лїд, так Спаситель чудом змінив і єго тверде серце, а відтак покликав ще, щоб він проповідав

сьв. Євангелиє. Ревно і неутомимо і охотно боров ся той Апостол за славу Божу аж до смерти. Він написав 14 посланій, які по нинїшний день сьв. Церков переховує в сьвятім Письмі.

Дякуй отже Г. Богу, що ти є в католицкій Церкві. Проси Єго і моли, щоб за молитвами сьвятих апостолів Петра і Павла, приєднав до неї ще инші народи, що відпали від неї.

На Оу́трени, Величаніє.

Величаемъ васъ, ст҃іи А҃пли Хр҇то́вы Пе́тре и҆ Па́вле, ве́сь мі́ръ оу҆че́ньми свои́ми просвѣти́вшихъ, и҆ вся̀ концы̀ ко Хр҇тꙋ̀ приве́дшихъ.

Прокі́менъ, Гла́съ д҃.

Во всю̀ зе́млю и҆зы́де вѣща́ніе и҆́хъ, и҆ въ концы̀ вселе́нныя глаго́ли и҆́хъ.

На Літꙋргі́и Тропа́рь, Гла́съ д҃.

А҃пловъ первопресто́лницы, и҆ вселе́нныя Оу҆чи́теліе, Влады́кꙋ всѣ́хъ моли́те, ми́ръ вселе́ннѣй дарова́ти, и҆ дꙋша́мъ на́шымъ ве́лію млⷭ҇ть.

Сла́ва: Конда́къ, Гла́съ в҃.

Тве́рдыя и҆ боговѣща́нныя пропо́вѣдатели, ве́рхъ А҃пловъ твои́хъ, Г҃ди, прія́лъ е҆сѝ въ наслажде́ніе бла́гихъ твои́хъ и҆ поко́й, болѣ́зни бо о҆́нѣхъ и҆ сме́рть прія́лъ е҆сѝ па́че вся́кагѡ всеплѡ́дія, є҆ди́не свѣ́дый серде́чная.

Й нн҃ѣ: Богородиченъ.

Застꙋпнице хрїстїанъ... (гл. стр. 502).

А в храмі Богородичнім, Кондак храма.

Прокі́менъ, Гла́съ и҃.

Во всю̀ зе́млю и҆зы́де вѣща́нїе и҆́хъ, и҆ въ концы̑ вселе́нныѧ глаго́лы и҆́хъ.

Замість Досто́йно: Припѣвъ:

Велича́й, дꙋшѐ моѧ̀, тве́рдый ка́мень Петра̀, и҆ сосꙋ́дъ и҆збра́нный Па́ѵла, Хрї-сто́вымъ Це́ркве.

І҆рмо́съ, Гла́съ д҃.

Тѧ̀ пресла́внꙋю Невѣ́стꙋ, и҆ пречи́стꙋю Бцⷣꙋ, Зижди́телѧ ро́ждшꙋю, неви́димыхъ же и҆ всѣ́хъ ви́димыхъ пѣ́сньми велича́емъ.

Причастен той що Прокімен з додатком А҆ллилꙋ́їа.

5. ЛИПНЯ.

СЬВ. АПОСТ. СЛАВЯНЬСКИХ КИРИЛА І МЕТОДИЯ.

Сьв. братя Кирило і Методий походили з міста Сальоніки. За молоду посьвятили ся службі Господа Бога. Відтак стали они проповідати Євангелиє Христове між Славянами, тому й Апостолами Славян називають ся. Сьв. Кирило приспособив азбуку славяньску, яка й до тепер в наших церковних книгах уживає ся. Дальше перевели

СЬВ. КИРИЛО І МЕТОДИЙ

АПОСТОЛИ СЛАВЯНЬСКІ

богослужебні книги на славяньску мову. Кирило вмер 869 р. в Римі, а Методий 885 р. в Велигороді на Моравії. — Папа Лев XIII. приказав в 1881 р., щоби память тих обох сьвятих братий обходила ціла вселеньска Церков 5. липня.

На Літургіи, Тропарь Гласъ д҃.

Ꙗкѡ Ап҃лѡвъ единонравніи, и славѧнскихъ стран ꙋчителіе, Кѵрілле и Мефодіе богомꙋдріи, Вл҃кꙋ всѣхъ молите, всѧ ꙗзыки славѧнскїѧ ꙋтвердити въ православіи и единомысліи, ꙋмирити міръ, и спасти дꙋшы нашѧ.

Слава: Кондакъ, Гласъ г҃.

Сщ҃еннꙋю двоицꙋ просвѣтителей нашихъ почтимъ, божественныхъ писаній преложеніемъ источникъ богопознанїѧ намъ источившихъ, изъ негѡже даже до днесь неоскꙋднѡ почерпающе, ꙋблажаемъ васъ, Кѵрілле и Мефодіе, престолꙋ Вышнѧгѡ предстоѧщихъ, и теплѣ молѧщихсѧ ѡ дꙋшахъ нашихъ.

И нынѣ: Богородиченъ.

Застꙋпнице хрістіанъ: (гл. стр. 502).

А в храмі Богородичнім Кондак храма.

Прокименъ, Гласъ з҃.

Честна предъ Гд҃емъ смерть преподобныхъ егѡ.

Причастенъ.

Въ память вѣчную будетъ праведникъ, ѿ слуха зла не убоится. Аллилуіа.

По 16. липня.

НЕДІЛЯ СЬВЯТИХ ОТЦІВ перших шістьох вселеньских соборів.

На Літургії Тропар воскр. ряд. Гласа і

Тропарь Отцевъ, Гласъ и.

Препрославленъ еси, Христе Боже нашъ, светила на земли отцы наши основавый, и теми ко истиннѣй вѣрѣ всѣхъ насъ наставивый: Многоблагоутробне, слава тебѣ.

Кондак воскресний.

Слава: Кондакъ Отцевъ, Гласъ и.

Апостолъ проповѣданіе, и Отцевъ догматы, церкве единую вѣру запечатлѣша, яже и ризу носящи истины, истканую ѿ еже свыше богословія исправляетъ и славитъ благочестія великое таинство.

И нынѣ: Богородиченъ.

Заступнице христіанъ: (гл. стр. 502).

А в храмі Богородичнім Кондак храма.

Прокíменъ, Гласъ д҃.

Благословéнъ є҆сѝ, Гдⷭ҇и Бо́же ѻ҆те́цъ на́шихъ, и҆ хва́льно и҆ просла́вленно и҆́мѧ твоѐ во вѣ́ки.

Прича́стенъ.

Хвали́те Гдⷭ҇а съ небе́съ, хвали́те є҆го̀ во вы́шнихъ.

Ра́дꙋйтесѧ првⷣнїи ѡ҆ Гдⷭ҇ѣ, пра̑вымъ подоба́етъ похвала̀. А҆ллилꙋ́їа.

20. липня.

СЬВЯТОГО ІЛИЇ ПРОРОКА.

(Переносить ся на слїдуючу недїлю).

На Оу́трени, Велича́нїе.

Велича́емъ тѧ̀, Проро́че, Бж҃їй И҆лїе сла́вне, и҆ почита́емъ ꙗ҆́ки на небеса̀ съ пло́тїю ѻ҆́гненное восхожде́нїе твоѐ.

На Лїтургії, як недїля, то Тропар воскресн.

Тропа́рь Проро́ка, Гласъ д҃.

Во пло́ти А҆́нгелъ, проро́кѡвъ ѡ҆снова́нїе, вторы́й предте́ча прише́ствїѧ Хрⷭ҇то́ва, И҆лїа̀ сла́вный, свы́ше посла́вый Є҆лїсе́еви благода́ть недꙋ́ги ѿгонѧ́ти, и҆ прокаже́нныѧ ѡ҆чища́ти, тѣ́мже и҆ почита́ющымъ є҆го̀ то́читъ и҆сцѣле́нїѧ.

Як недїля, Кондак воскресний.

Сьв. Пророк Ілия, жив на 816 літ перед Христом. Походив з роду Ааронового. Пророкував 25 літ. За єго молитвою Бог зділав много чудес: через три літа і три місяці дощ не падав на землю; дощ з неба спав три рази; мертвого привів до житя; своїм плащем воду в Иордані розділив на двоє. Він був взятий до неба на сгненнім возї і при кінци сьвіта має знов з'явитись.

Сла́ва: Конда́къ, Гла́съ в҃.

Проро́че и҆ провидче вели́кихъ дѣ́лъ Бг҃а на́шегѡ, И҆лі́е великоимени́те, вѣща́ніемъ твои́мъ ᲂу҆ста́вивый водоточныѧ ѻ҆блаки, моли̑ ѡ҆ на́съ є҆ди́наго человѣколю́бца.

И҆ ны́нѣ: Богоро́диченъ.

Застꙋ́пнице хрїстїа́нъ: (гл. стр. 502).

А в храмі Богородичнім Кондак храма.

Прокі́менъ (як нед., воскр. і) Проро́ка, Гла́съ д҃.

Ты̀ є҆сѝ І҆ере́й во вѣ́къ по чи́нꙋ Мелхїседе́ковꙋ.

Прича́стенъ як неділя Хвали́те Гд҇а: і

Въ па́мѧть вѣ́чнꙋю бꙋ́детъ пра́ведникъ, ѿ слꙋ́ха ѕла̀ не ᲂу҆бои́тсѧ. А҆ллилꙋ́їа.

1. СЕРПНЯ

зачинає ся піст званий »Спасівка« а треває аж до Успеня Прч. Діви Марії. Постити треба так: у второк, четвер, суботу і неділю вільно їсти мясо, але за те треба перед обідом і перед вечерою відмовити 5 раз »Отче наш« і 5 раз »Богородице Діво«; в понеділок, середу і пятницю з набілом.

6. серпня.

ПРЕОБРАЖЕНЄ Г. Н. І. ХРИСТА.

Ісус Христос хотячи переконати своїх апостолів о своїм божестві, одного разу ви-

І переобразив ся перед ними (ученика-
ми), і просьвітило ся Єго лице як сон-
це, а ризи Єго були білі (Мат. XVII, 2).

провадив з собою Петра, Якова і Иоана на гору Тавор і переобразив ся перед ними. Лице єго стало ясне як сонце, а ризи білі як сніг. По однім боці Ісуса станув Мойсей, а по другім Ілия і розмовляли з Ним. Апостол Петро так тим переняв ся, що сказав до Ісуса: »Добре нам тут бути, як хочеш, то поставимо три намети: один Тобі, один Мойсеєви, а третий Ілиї«. Як він те сказав, облак закрив їх. Тоді роздав ся голос з облака: »Се є мій Син любий, в якім я собі вподобав. Сего слухайте.« Як апостоли те почули, попадали на землю зі страху. По хвили приступив до них Ісус і сказав їм: »Вставайте, не бійте ся.« І наказав їм, щоби нікому не говорили про те, що виділи та чули.

На Оу́трени, Величані́е.

Велича́емъ тѧ̀, животда́вче Хрⷭ҇тѐ, и҆ почита́емъ пречи́стыѧ пло́ти твоеѧ̀, пресла́вное преображе́ніе.

Прокі́менъ, Гла́съ д҃.

Ѳаво́ръ и҆ Е҆рмо́нъ ѡ҆ и҆́мени твое́мъ возра́дꙋютсѧ.

На Літꙋргі́и, А҆нті́фѡнъ а҃.

Воскли́кните Гдⷭ҇еви всѧ̀ землѧ̀, по́йте же и҆́мени е҆гѡ̀, дади́те сла́вꙋ хвалѣ̀ е҆гѡ̀.

Моли́твами Бцⷣы, Спа́се, спаси́ на́съ.

Гла́съ гро́ма твоегѡ̀ въ колеси̑, ѡ҆свѣти́ша мѡ́лнїѧ вселе́ннꙋю, подви́жесѧ, и҆ тре́петна бы́сть землѧ̀.

Моли́твами Бцⷣы:

Въ исповѣданіе и велелѣпотꙋ облеклѧсѧ еси, одѣѧйсѧ свѣтомъ ꙗкѡ ризою.
Молитвами Бцы:

Слава: И нынѣ:
Молитвами Бцы:

Антіфѡнъ в.

Горы сїѡнскїѧ, ребра сѣверова, градъ царѧ великагѡ.
Спаси насъ Сыне Бжїй, преобразивыйсѧ на горѣ, поющыѧ ти: Аллилꙋїа.

И введе ѧ въ горꙋ стыни своеѧ, горꙋ сїю, юже стѧжа десница егѡ.
Спаси насъ, Сыне Бжїй:

Горꙋ сїѡню, юже возлюби и созда, ꙗкѡ единорога стилище свое.
Спаси насъ, Сыне Бжїй:

Слава: И нынѣ: Единородный:

Антіфѡнъ г.

Надѣющїисѧ на Гда, ꙗкѡ гора Сїѡнь не подвижитсѧ въ вѣкъ.

Тропарь, Гласъ з.

Преобразилсѧ еси на горѣ, Хрте Бже, показавый ꙋченикѡмъ твоимъ славꙋ твою, ꙗкѡже можахꙋ, да возсїѧетъ и намъ грѣшнымъ свѣтъ твой присносꙋщный, молитвами Бцы, Свѣтодавче, слава тебѣ.

Горы окрестъ егѡ, и Гдь окрестъ людей своихъ ѿ нынѣ и до вѣка.
Преобразилсѧ еси:

Гдⷭ҇и, кто̀ ѡ҆бита́етъ въ жили́щи твое́мъ? и҆лѝ кто̀ всели́тсѧ въ го́рꙋ свѧ́тꙋю твою̀?

Преобрази́лсѧ є҆сѝ:

Кто̀ взы́детъ на го́рꙋ Гдⷭ҇ню? и҆лѝ кто̀ ста́нетъ на мѣ́стѣ ст҃ѣмъ є҆гѡ̀?

Преобрази́лсѧ є҆сѝ:

По Вході на Премꙋ́дрость:

Гдⷭ҇и, посли̑ свѣ́тъ тво́й, и҆ и҆́стинꙋ твою̀: та̑ мѧ̀ наста́виста и҆ введо́ста мѧ̀ въ го́рꙋ ст҃ꙋ́ю твою̀.

Тропа́рь.

Преобрази́лсѧ є҆сѝ:

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Конда́къ, Гла́съ з҃.

На горѣ́ преобрази́лсѧ є҆сѝ, и҆ ꙗ҆́кѡже вмѣща́хꙋ ᲂу҆чн҃ицы твоѝ, сла́вꙋ твою̀, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е, ви́дѣша, да є҆гда̀ тѧ̀ ᲂу҆́зрѧтъ распина́ема, страда́нїе ᲂу҆́бѡ ᲂу҆разꙋмѣ́ютъ во́льное, мі́рови же проповѣ́дѧтъ, ꙗ҆́кѡ ты̀ є҆сѝ вои́стиннꙋ Ѻ҆́тчее сїѧ́нїе.

Прокі́менъ, Гла́съ д҃.

Ꙗ҆́кѡ возвели́чишасѧ дѣла̀ твоѧ̑, Гдⷭ҇и, всѧ̑ премꙋ́дростїю сотвори́лъ є҆сѝ.

Замість Досто́йнѡ:

Вели́чай, дꙋшѐ моѧ̀, на Ѳавѡ́рѣ преобрази́вшагосѧ Гдⷭ҇а.

Величай, душе моя, показавшаго на Ѳаворѣ славу своегѡ божества.

Ірмосъ. Гласъ д҃.

Рождество твое нетлѣннѡ ꙗвися: Богъ изъ боку твоею пройде, ꙗкѡ плотоносецъ ꙗвися на земли, и съ человѣки поживе; тя Богородице, тѣмъ вси величаемъ.

Причастенъ.

Господи, въ свѣтѣ лица твоегѡ пойдемъ, и ѡ имени твоемъ возрадуемся вѣлѡ. Аллилуіа.

15. серпня.

УСПЕНЄ ПРЕСЬВ. БОГОРОДИЦІ.

Сьв. Церков обходить богато празників в честь Прч. Діви Марії. І справедливо. Бо по Ісусі Христі найбільша честь належить ся Пречистій Єго Матери. Вона стерла голову ворогови людскому — дияволови; Вона породила Того, що поборов смерть та пекло і створив нам небесне царство.

Та хоть всі празники Прч. Діви Марії мають для нас велике значінє, то Єї Успенє найбільше. Коли Вона за житя заступала ся за ними у Свого Сина, то тимбільше по смерти, як Мати Божа і Цариця неба. Вона перед троном Всевишнього заступає ся за тими, за яких Єї Син дав своє житє.

Вона хоть вмерла як кождий чоловік, однак по смерти перенесла ся з тілом і душею до неба. Що Вона пішла з тілом і ду-

УСПЕНЄ ПРЧ. ДІВИ МАРІЇ.

шею до неба, о тім від хвилї Єї смерти нїхто не сумнївав ся.

Наочними сьвідками Єї Успеня були Апостоли. Они хотяй були порозходили ся по всему сьвітови проповідати Христову науку, то з Божого провидїня всї зійшли ся на Єї похорон. Лишень Апостола Томи не було. На третий день по похоронї і сьв. Тома прибув. Він то дуже жалував, що не міг бути на похоронї Божої Матери. Забажав побачити Єї хоть в гробі. І пішов з другими Апостолами до гробу. Але як же всї зчудували ся! Коли втворили гріб, він був порожний, лишень чудний запах наповняв гріб. Всї однодушно увірили, що Прч. Дїва зістала перенесена з тїлом до неба. Тай до нинї цїла вселеньска Церков так вірить.

Прч. Дїва Марія жила на земли 63 лїт. Як породила Христа Господа, мала 15 лїт; з Христом жила 33 роки; по смерти свого Сина жила 15 лїт в домі сьв. Иоана Богослова. — Сьв Епіфанїй каже, що Прч. Дїва пережила в Єфесї в домі сьв. Иоана Богослова ще 24 роки по смерти Ісуса Христа. Так мала би жити 72 роки. Одні кажуть, що Прч. Дїву Марію похоронено в Єфесї, инші, що в Гетсиманїї.

На Оу҆́трени Велича́нїе.

Велича́емъ тѧ̀, пренепоро́чнаѧ Ма́ти Хр҃та̀ Бг҃а на́шегѡ, и҆ всесла́вное сла́вимъ оу҆спе́нїе твоѐ.

Прокі́менъ, Гла́съ д҃.

Помѧнꙋ̀ и҆́мѧ твоѐ во всѧ́цѣмъ ро́дѣ и҆ ро́дѣ.

На Літѹргі́и Тропа́рь, Гла́съ а҃.

Въ рождествѣ̀ дѣ́вство сохрани́ла є҆сѝ въ ѹ҆спе́нїи мі́ра не ѡ҆ста́вила є҆сѝ Бцⷣе, преста́вилассѧ є҆сѝ къ живо́тѹ, Ма́ти сѹ́щи Живота̀, и҆ моли́твами твои́ми и҆збавлѧ́єши ѿ сме́рти дѹ́ши на́шѧ.

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Конда́къ, Гла́съ в҃.

Въ моли́твахъ неѹсыпа́ющѹю: (гляди стр. 499).

Прокі́менъ, Гла́съ г҃.

Вели́читъ дѹша̀ моѧ̀ Гдⷭ҇а и҆ возра́довасѧ дѹ́хъ мо́й ѡ҆ Бо́зѣ и҆ Спа́сѣ мое́мъ.

Замість Досто́йнѡ: Припѣ́въ:

А҆́нгели ѹ҆спе́нїе Пречи́стыѧ ви́дѣвше ѹ҆диви́шасѧ, ка́кѡ Дѣ́ва восхо́дитъ ѿ землѝ на не́бо.

Велича́й, дѹшѐ моѧ̀, ѿ землѝ на не́бо честно́е преставле́нїе Бо́жїѧ Ма́тере.

І҆рмо́съ, Гла́съ а҃.

Побѣжда́ютсѧ є҆стества̀ ѹ҆ста́вы въ тебѣ̀, Дѣ́во чи́стаѧ, дѣ́вствѹетъ бо рождество̀, и҆ живо́тъ предѡбрѹча́етъ сме́рть: по рождествѣ̀ Дѣ́ва, и҆ по сме́рти жи́ва, спаса́єши при́снѡ, Бцⷣе, наслѣ́дїе твоѐ.

Прича́стенъ.

Ча́шѹ спасе́нїѧ прі́имѹ, и҆ и҆́мѧ Гдⷭ҇не призовѹ. А҆ллилѹ́їа.

29. серпня.

УСІКНОВЕНЄ Ч. ГОЛОВИ СЬВ. ЙОАНА ХРЕСТИТЕЛЯ.

Ірод Антипа жив на віру з женою свого брата Филипа. Сьв. Иоан Хреститель викидав єму єго беззаконьство. Ірод Антина поважав і бояв ся сьв. Иоана, бо знав, що народ уважає єго за великого пророка. Але єго любовниця була дуже озлоблена на сьвятого за те, що він випоминав їй беззаконьство. Рада була позбути ся єго, але не могла. Однак підійшла Ірода так, що той сказав звязати сьв. Иоана і вкинути до вязниці. Одного дня цар справляв пир з нагоди своїх уродин. Як гості були зібрані, увійшла донька єго любовниці Саломія і гарно танцювала. Іродови то так подобало ся, що казав їй, аби просила в него чого небудь, хотьби й половину царства, то дасть їй. Дївчина пішла до матери порадити ся, чого має просити у царя. Злобна невіста тепер мала найліпшу нагоду позбути сьв. Иоана. Длятого сказала до неї, аби просила у царя голови Иоана. Коли дївчина вернула до царя і сказала, що хоче голови сьв. Иоана, цар дуже тим засмутив ся. Але що встидно було єму касувати своє слово, яке дав при усїх гостях, казав відтяти голову сьв. Иоанови. Ученики єго погребли тїло Сьвятого з великою честю. — Негідна невіста зі своєю донькою зістали заслані на вигнанє в Іспанїю, де їх земля живцем пожерла.

Замітка: В сей день має заховувати ся піст, в котрий будь день припаде. Служба єго переносить ся на слїдуючу недїлю.

На Оу́трени, Величані́е.

Велича́емъ тѧ̀, Крести́телю Спа́совъ Іѡа́нне, и҆ почита́емъ всечестно́е главы̀ оу҆сѣкнове́ніе.

На Літургії, як неділя, бере ся перше воскресне ряд. Гласа, потім Сьвятого, на переміну.

Тропа́рь, Гла́съ в҃.

Па́мѧть пра́веднагѡ съ похвала́ми, тебѣ̀ же довлѣ́етъ свидѣ́тельство Гд҇не, Предте́че; показа́лсѧ бо є҆сѝ вои́стиннꙋ и҆ Проро́кѡвъ честнѣ́йшій, ꙗ҆́ко и҆ въ струѧ́хъ крести́ти сподо́билсѧ є҆сѝ Пропов̑ѣ́даннаго: тѣ́мже за и҆́стинꙋ пострада́въ ра́дꙋѧсѧ, благовѣсти́лъ є҆сѝ и҆ сꙋ́щымъ во а҆́дѣ ꙗ҆ви́вшагосѧ Бо́га пло́тію, взе́млющаго грѣ́хъ мі́ра, и҆ подаю́щаго на́мъ ве́лію ми́лость.

Сла́ва:

Предте́чево сла́вное оу҆сѣкнове́ніе, смотре́ніе бы́сть нѣ́кое бо́жественное, да и҆ сꙋ́щымъ во а҆́дѣ Спа́сово пропов̑ѣ́сть прише́ствіе, да рыда́етъ оу҆́бѡ И҆роді́а, беззако́нное оу҆бі́йство и҆спроси́вши: не зако́нъ бо Бо́жій, ни живы́й вѣ́къ возлюби̑, но притво́рный, привре́менный.

И҆ ны́нѣ: Богоро́диченъ.

Застꙋ́пнице хрїстїа́нъ... (гл. стр. 502.)

А в храмі Богородичнім, Кондак храма.

Прокі́менъ, Гла́съ д҃.

Возвесели́тсѧ пра́ведникъ ѡ҆ Гдⷭ҇ѣ, и҆ ᲂу҆пова́етъ на него̀.

Прича́стенъ.

Въ па́мѧть вѣ́чнꙋю бꙋ́детъ пра́ведникъ, ѿ слꙋ́ха ѕла̀ не ᲂу҆бои́тсѧ. А҆ллилꙋ́їа.

8. вересня.

РОЖДЕСТВО ПР. БОГОРОДИЦЇ.

Сего дня є спомин рождества Прч. Дїви Марії. Єї родичами були Йоаким і Анна.

Сьв. Церков обходить різдво лише трех осіб а то: Ісуса Христа, Єго Пречистої Матери Дїви Марії і сьв. Иоана Хрестителя. До приходу Спасителя була неначе темна ніч; доперва Христос зійшов на землю, як правдиве Сонце правди і сьвітлом свого божества просьвітив весь сьвіт.

Пречиста Дїва неначе та ранна зоря, що попереджує схід сонця. Як подорожний тїшить ся, коли побачить ранню зьвізду, бо сонце зійде, настане день і буде єму лекше відбувати дальшу дорогу, так весь сьвіт нинї з рождества Прч. Дїви тїшить ся, що счезне темрява, настане день, засияє сонце Христос і осьвітить кожду закутину людского серця. Рождество Прч. Дїви є початком нашого спасеня, бо з Неї засияло Сонце правди, Христос Бог, що прогнав всяку темряву гріха і дарував всїм житє вічне.

На Оу҆́трени, Велича́нїе.

Велича́емъ тѧ̀, пресвѧта́ѧ Дѣ́во, и҆ чте́мъ ст҃ы́хъ тѝ Роди́телей, и҆ всесла́вное сла́вимъ рождество̀ твоѐ.

Прокіменъ, Гласъ д҃.

Помѧнꙋ̀ и҆́мѧ твоѐ во всѧ́цѣмъ ро́дѣ и҆ ро́дѣ.

На Літꙋргі́н Тропа́рь, Гла́съ д҃.

Рождество̀ твоѐ, Бцⷣе Дѣ́во, ра́дость возвѣстѝ всѐй вселе́ннѣй: и҆зъ тебѐ бо возсі́ѧ со́лнце пра́вды Хрⷭ҇то́съ Бг҃ъ на́шъ, и҆ разрꙋши́въ клѧ́твꙋ, дадѐ благослове́ніе, и҆ ᲂу҆праздни́въ сме́рть, дарова̀ на́мъ живо́тъ вѣ́чный.

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Конда́къ, Гла́съ то́йже.

Іѡакі́мъ и҆ А҆́нна: (гляди стр. 500).

Прокі́менъ, Гла́съ г҃.

Вели́читъ дꙋша̀ моѧ̀ Гдⷭ҇а, и҆ возра́довасѧ дꙋ́хъ мо́й ѡ҆ Бо́зѣ Спа́сѣ мое́мъ.

Замість Досто́йнѡ: Припѣ́въ:

Велича́й дꙋшѐ моѧ̀, пресла́вное рождество̀ Бо́жіѧ Ма́тере.

І҆рмо́съ, Гла́съ и҃.

Ꙗ҆́же пре́жде со́лнца свѣти́льника Бо́га возсі́ѧвшаго, пло́тски къ на́мъ прише́дшаго и҆зъ бокꙋ̀ Дѣ́вичꙋ, неизрече́ннѡ воплоти́вшаѧ, благослове́ннаѧ всечи́стаѧ, тѧ̀ Бцⷣе велича́емъ,

Прича́стенъ.

Ча́шꙋ спасе́ніѧ пріимꙋ̀, и҆ и҆́мѧ Гдⷭ҇не призовꙋ̀. А҆ллилꙋ́їа.

Воздвижене Честного Хреста.

14. вересня.

ВОЗДВИЖЕНЄ ЧЕСТН. ХРЕСТА.

Сего дня Церков сьв. обходить спомин воздвиженя сьв. Хреста. Щож то має означати? Було то так:

Сьв. цариця Єлена, мати сьв. Константина Вел., дуже бажала віднайти те Дерево, на якім Спаситель сьвіта смертю своєю відкупив рід людский. Зачала отже по цілім Єрусалимі шукати. По довгих трудах удало ся їй віднайти всї три хрести: двох розбійників і Христовий, які були закопані під поганьскою божницею Венери. Одначе не мож було розпізнати, котрий з тих трех хрестів був Христовий. Аж чудесним способом дізнала ся. Зачали прикладати до мерця один хрест і мерлець не оживав, так само і другий; як приложили третий, мерлець сейчас ожив. Тепер пізнали, що то був Христовий. Як люди довідали ся, що віднайдено Христовий хрест, зійшли ся товпи і кождий хотів видїти. Але неможливо було, щоби при такім здвизї народа, кождий міг побачити Дерево спасеня. Тодї винесли той хрест на підвисшенє, патриярх єрусалимский піднимав до гори і на всї боки показував людям. Народ дивлячись на сьвяте Дерево свого спасеня, падав на лице і говорив: »Господи помилуй«.

На спомин тої події нинї всюди по наших церквах підносить сьвященик хрест, а люди разом зі сьвящеником припадаючи до землї співають »Господи помилуй«.

Замітка:

В сей день має ся заховувати піст, в котрий будь день припаде.

На Оу҆́трени, Велича́ніе.

Велича́емъ тѧ̀, животда́вче Хрⷭ҇тѐ, и҆ чте́мъ Кре́стъ тво́й честны́й, и҆́мже на́съ спа́слъ є҆сѝ ѿ рабо́ты вра́жїѧ.

Прокі́менъ, Гла́съ д҃.

Ви́дѣша всѝ концы̀ землѝ спасе́нїе Бо́га на́шегѡ.

На Літꙋргі́н, А҆нтїфѡ́нъ а҃.

Бо́же, Бо́же мо́й, воньмѝ мѝ, вскꙋ́ю ѻ҆ста́вилъ мѧ̀ є҆сѝ? дале́че ѿ спасе́нїѧ мо-егѡ̀ словеса̀ грѣхопаде́нїй мои́хъ.

Моли́твами Бцⷣы, Спа́се, спасѝ на́съ.

Бж҃е мо́й, воззовꙋ̀ во днѝ, и҆ не ᲂу҆слы́-шиши, и҆ въ но́щи, и҆ не въ безꙋ́мїе мнѣ̀.

Моли́твами Бцⷣы:

Ты́ же въ ст҃ѣ́мъ живе́ши, хвало̀ І҆и҆зра́илева, на тѧ̀ ᲂу҆пова́ша ѻ҆тцы̀ на́ши.

Моли́твами Бцⷣы:

Сла́ва: И҆ ны́нѣ:

Моли́твами Бцⷣы:

А҆нтїфѡ́нъ в҃.

Вскꙋ́ю, Бж҃е, ѿри́нꙋлъ ны̀ є҆сѝ до кон-ца̀, разгнѣ́васѧ ꙗ҆́рость твоѧ̀ на ѻ҆́вцы па́жити твоеѧ̀.

Спасѝ на́съ, Сн҃е Бж҃їй, пло́тїю распны́йсѧ на крестѣ̀, пою́щыѧ тѝ: А҆ллилꙋ́їа.

Помѧнѝ со́нмъ тво́й, є҆го́же стѧжа́лъ є҆сѝ и҆спе́рва: и҆зба́вилъ є҆сѝ жезло́мъ до-стоѧ́нїѧ твоегѡ̀.

Спасѝ на́съ Сн҃е Бо́жїй:

Гора̀ Сїѡ́нъ сїѧ̀, въ не́йже всели́лсѧ є҆сѝ.

Спаси́ на́съ Сы́не Бо́жїй:

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Є҆диноро́дный Сы́не:

А҆нтїфѡ́нъ г҃.

Гдⷭ҇ь воцари́сѧ, да гнѣ́ваютсѧ лю́дїе, сѣдѧ́й на херꙋві́мѣхъ, да подви́житсѧ землѧ̀.

Тропа́рь, Гла́съ а҃.

Спаси̑, Гдⷭ҇и, лю́ди твоѧ̑ и҆ благослови̑ достоѧ́нїе твоѐ, побѣ́ды благовѣ́рномꙋ Ї҆мпера́торꙋ на́шемꙋ на сопроти̑вныѧ да́рꙋѧ, и҆ твоѐ сохранѧ́ѧ кресто́мъ твои́мъ лю́ди.

Гдⷭ҇ь въ Сїѡ́нѣ вели́къ, и҆ высо́къ є҆́сть на́дъ всѣ́ми людьмѝ.

Спаси̑ Гдⷭ҇и:

Да и҆сповѣ́дѧтсѧ и҆́мени твое́мꙋ вели́комꙋ, ꙗ҆́кѡ стра́шно и҆ свѧ́то є҆́сть.

Спаси̑ Гдⷭ҇и:

По Входї, на Премꙋ́дрость про́сти:

Возноси́те Гдⷭ҇а Бг҃а на́шего и҆ покланѧ́йтесѧ подно́жїю но́гꙋ є҆гѡ̀, ꙗ҆́кѡ свѧ́то є҆́сть.

Тропа́рь:

Спаси̑, Гдⷭ҇и, лю́ди твоѧ̑:

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Конда́къ, Гла́съ д҃.

Вознесы́йсѧ на кре́стъ во́лею: (гляди стр. 507.)

Замість »Стый Бо́же...«:

Кресту̀ твоему̀ покланя́емся, Влады́ко, и̑ сто́е воскресе́нїе твоѐ сла́вимъ.

Прокі́менъ, Гла́съ ѕ҃.

Возноси́те Гда Бга: (гл. стр. 667).

Замість Досто́йно: Припѣ́въ.

Велича́й, душѐ моя̀, пречестный Кре́стъ Госпо́день.

І̑рмо́съ, Гла́съ и҃.

Та́инъ є̑си́, Бце, ра́й, невоздѣ́ланнѡ возрасти́вшїй Хрта̀, и̑́мже кре́стное живоно́сное на земли̑ насади́ся дре́во: тѣ́мъ ны́нѣ возноси́му, покланя́ющеся є̑му̀, тя̀ велича́емъ.

Прича́стенъ.

Зна́менася на на́съ свѣ́тъ лица̀ твоегѡ̀, Гди, да́лъ є̑си̑ весе́лїе въ се́рдцѣ моемъ. А҆ллилу́їа.

26. вересня.

ПАМЯТЬ СМЕРТИ СЬВ. АП. І ЄВАНГЕЛ. ЙОАНА БОГОСЛОВА.

(Переносить ся на слідуючу неділю.)

За Службою, гляди дня 8. мая, на стороні 634.

1. ЖОВТНЯ.

ПОКРОВ ПРЕСЬВ. БОГОРОДИЦЇ.

(Переносить ся на слїдуючу недїлю.)

В десятім віцї стала ся в Царгородї така подія: Одного дня підчас Богослуженя у влахернскій церкві сьв. Патриярх Епіфаній зі сьвятим монахом Андреєм виділи у воздусї Пречисту Діву окружену ангелами. Побачивши те, дуже налякали ся і зачали горячо молити ся. Підчас молитви побачили велику ясність, що окривала всїх в церкві. А коли піднесли очи в гору, побачили, як Пресьвята Діва своїм омофором покривала всїх людий в церкві а при тім чули, як Вона вставляла ся у свого Сина за народом. І на ту то памятку установлено нинїшне сьвято.

Тропáрь, Глáсъ д҃.

Днéсь благовѣ́рніи лю́діе свѣ́тло прáзднуемъ, ѡ҆сѣня́еми твои́мъ, Богомáти, пришéствіемъ, и҆ къ твоемꙋ̀ взыра́юще пречи́стомꙋ ѻ҆́бразꙋ, ᲂу҆ми́льнѡ глаго́лемъ: покры́й на́съ честны́мъ твои́мъ покро́вомъ, и҆ и҆зба́ви на́съ ѿ вся́кагѡ ѕла̀, моля́щи Сы́на твоегѡ̀, Хрⷭ҇та̀ Бг҃а на́шего, спастѝ дꙋ́шы на́шя.

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Конда́къ, Гла́съ г҃.

Дѣ́ва днéсь предстои́тъ: (стор. 500.)

Прокі́менъ, Гла́съ г҃.

Вели́чи́тъ дꙋша̀ моя̀ Гдⷭ҇а и҆ возра́довася дꙋ́хъ мо́й ѡ҆ Бо́зѣ Спа́сѣ мое́мъ.

Замість Достойно: Припѣвъ:

Величай, душѐ моѧ̀, честный покро́въ Бо́жіѧ Ма́тере.

Ірмо́съ, Гла́съ д҃.

Всѧ́къ земноро́дный да взыгра́етсѧ, Ду́хомъ просвѣща́емь, да торжеству́етъ же безпло́тныхъ оу҆мѡ́въ є҆стество̀, почита́ющее свѧще́нное торжество̀ Богома́тере, и҆ да вопїе́тъ: ра́дуйсѧ всеблаже́ннаѧ Бц҃е, чи́стаѧ приснодѣ́во.

Прича́стенъ.

Ча́шу спасе́нїѧ прїиму̀, и҆ и҆́мѧ Гд҃не призову̀. А҆ллилꙋ́їа.

По 11. жовтня.

НЕДІЛЯ СЬВ. ОТЦЇВ СЕМОГО СОБОРА по раз другий в Нїкеї зібравших ся в роцї 787.

На Лїтургії Тропар воскр. ряд. Гласа і

Тропа́рь Ѻ҆це́въ, Гла́съ и҃.

Препросла́вленъ є҆сѝ, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е на́шъ, свѣти́ла на земли̂ ѻ҆тцы̀ на́ши ѡ҆снова́вый, и҆ тѣ́ми ко и҆́стиннѣй вѣ́рѣ всѣ́хъ на́съ наста́вивый: Многоблагоутро́бне, сла́ва тебѣ̀.

Кондак воскресний.

Сла́ва: Конда́къ О҆ц҄е́въ, Гла́съ ѕ҃.

И҆́же ѿ О҆тца̀ возсїа́въ Сы́нъ неизрече́ннѡ, и҆зъ Жены̀ роди́сѧ сꙋгꙋ́бъ е҆стество́мъ: є҆го́же ви́дѧще, не ѿмета́емсѧ зра́ка и҆зображе́нїѧ, но сїе̑ благоче́стнѡ начерта́юще почита́емъ вѣ́рнѡ; и҆ сегѡ̀ ра́ди и҆́стиннꙋ вѣ́рꙋ це́рковь держа́щи, лобыза́етъ і҆кѡ́нꙋ вочеловѣ́ченїѧ Хр҇то́ва.

И҆ ны́нѣ. Богоро́диченъ.

Застꙋ́пнице хрїстїа́нъ... (гл. стр. 502).

Прокімен воскресний а також

Прокі́менъ, Гла́съ д҃.

Благослове́нъ є҆сѝ, Гд҇и Бо́же ѻ҆те́цъ на́шихъ, и҆ хва́льно и҆ просла́вленно и҆́мѧ твоѐ во вѣ́ки

Прича́стенъ.

Хвали́те Гд҇а съ небе́съ, хвали́те є҆го̀ во вы́шнихъ.

Ра́дꙋйтесѧ пра́веднїи ѡ҆ Гд҇ѣ, пра́вымъ подоба́етъ похвала̀ А҆ллилꙋ́їа

26. ЖОВТНЯ.

СЪВ. ВЕЛИКОМУЧ. ДІМИТРІЯ МИРОТОЧЦЯ.

Сьв. Димитрій був намісником царя Максимілїяна в місті Солуни в Греции. За

те, що явно визнавав Христа, зістав замучений на приказ царя Максимілїяна в 306 роції по Христї. З єго тїла текло цїлюче миро і тому сьв. Димитрій мироточцем називає ся.

На Оутрени, Величаніе.

Величаемъ тѧ, великомꙋчениче Хрⷭ҇товъ Димитріе, и чтемъ честнаѧ страданїѧ твоѧ, ꙗже за Хрⷭ҇та претерпѣлъ еси.

Прокімен Гласъ д҃.

Дивенъ Богъ во стыхъ своихъ, Бгъ Ізраилевъ.

На Літꙋргіи Тропарь, Гласъ г҃.

Велика обрѣте въ бѣдахъ тѧ поборника вселеннаѧ, Страстотерпче, ꙗзыки побѣждающа; ꙗкоже оубо Лѵеꙋ низложилъ еси гордыню, и на подвигъ дерзновенна сотворилъ еси Нестора, такѡ, свѧте Димитріе, Хрⷭ҇тꙋ Бгꙋ молисѧ, даровати намъ велїю милость.

Слава: Кондакъ, Гласъ в҃.

Кровей твоихъ стрꙋѧми, Димитріе Церковь Бгъ обагри, давый тебѣ крѣпость непобѣдимꙋю, и соблюдаѧ градъ твой невредимь: тогѡ бо еси оутверждение.

И нынѣ: Богородичен.

Застꙋпнице хрістїанъ: (гл. стр. 502).

Прокі́менъ, Гла́съ ѕ.

Возвесели́тсѧ пра́ведникъ ѡ҆ Гдⷭ҇ѣ и҆ оу҆пова́етъ на него̀.

Прича́стенъ.

Въ па́мѧть вѣ́чнꙋю бꙋ́детъ пра́ведникъ, ѿ слꙋ́ха ѕла̀ не оу҆бои́тсѧ. А҆ллилꙋ́їа.

8. листопада.

СОБОР СЬВ. АРХИСТРАТ. МИХАЇЛА І ПРОЧИХ БЕЗПЛОТНИХ СИЛ.

Господь Бог сотворив кромі видимого сьвіта, також невидимий то є ангелів. Ангели є то чисті духи, що мають вільну волю і як ми розум, а не мають тіла. Они є найкрасшими сотворінями Божими. Задля своєї краси та своїх надприродних дарів одна часть ангелів розгорділа і виповіла службу Богу. На чолї тих злих ангелів був Люцифер. (Слово »Люцифер« є латиньске а на наше значить сьвітлоносний, денниця.) І счинила ся борба між злими а добрими ангелами. На чолї добрих ангелів станув Михаїл, поборов злих і скинув їх до пекла, де вони стали найзавзятійшими ворогами Бога і людий. Тих злих ангелів називає сьв. Письмо чортами. Церков сьв. установила на нинї спомин сьв. Михаїла і всїх прочих ангелів. Імя »Михаїл« є жидівске і значить: Хто як Бог, або великий, сильний.

Ангели дїлять ся на девять рядів. Один від другого стоїть близше трону Всевишнього. Ті ряди або хори називають ся: Ангели, Арх-

ангели, Княжества, Власти, Сили, Господьства, Престоли, Херувими і Серафими.

Господь Бог призначив для кождого чоловіка одного ангела, який називає ся хоронителем. Він то чоловіка стереже на кождім кроці, перестерігає його перед злом, а наклонює до доброго. Слухай же його голосу все, а Господу Богу дякуй за Його вітцївску опіку над нами, що зі згляду на нашу слабу натуру дав нам такого сильного помічника, ангела хоронителя.

На Ѹ҆́трени, Велича́нїе.

Велича́емъ тѧ̀, ст҃ы́й А҆рха́нгеле Хрⷭ҇то́въ Мїха́иле, и҆ ва́съ ст҃і́и А҆рха́нгели, А҆́нгели, Нача̑ла, Вла̑сти, Престо́ли, Госпо́дствїѧ, Си̑лы и҆ Херꙋві́мы, и҆ стра́шныѧ Серафі́мы, прославлѧ́ющихъ Гдⷭ҇а.

Ст҃о́мꙋ Мїха́илꙋ є҆ди́номꙋ.

Велича́емъ тѧ̀, А҆рха́нгеле Хрⷭ҇то́въ Мїха́иле, и҆ чте́мъ ѻ҆́бразъ тво́й ст҃ы́й, ꙗ҆́кѡ въ подо́бїи бж҃ественнагѡ лица̀ твоегѡ̀.

Прокі́менъ, Гла́съ д҃.

Творѧ́й А҆́нгели своѧ̀ дꙋ́хи, и҆ слꙋги̑ своѧ̀ пла́мень ѻ҆́гненный.

На Лїтургії: Тропар і Кондак той сам, що в понеділок (гляди стор 505).

И҆ ны́нѣ: Богоро́диченъ, Гла́съ ѕ҃.

Застꙋ́пнице хрїстїа̑нъ... (гл. стр. 502).

Прокімен, той сам, що на Утрени.

Причастен той сам, що Прокімен, з додатком »А҆ллилꙋ́їа«.

12. листопада.

СЬВ. СЬВЯЩЕНОМУЧЕНИКА ЙОСАФАТА, АРХІЕПІСКОПА ПОЛОЦКОГО.

(Переносить ся на слідуючу неділю.)

У місті Володимирі на Волини жили побожні супруги Гавриїл і Марина Кунцевичі. В 1580 р. поблагословив їх Бог дитиною, яку при хрещеню назвали Іваном. Вже з маленьку можна було пізнати, що з Івана мав бути незвичайний чоловік. Від дитиньства оказував особливе набоженьство до Христових мук. Одного разу пішов він зі своєю матерю до церкви сьв. Параскеви. Клячучи перед Розпятим, не міг очий відірвати від розпятого Спасителя. Нараз побачив, як з боку розпятого Спасителя впала іскра єму на серце. Від сеї хвилї малий Іван дуже полюбив молитву, покуту, сьв. Церков і єї обряди. Як вже підріс, то батько єго, що сам був купцем, віддав єго на науку до одного купця в Вильнї. Тут мав він нагоду познакомити ся з черцями Василиянами. Що дня приходив до їх церкви і услугував. Задля єго доброти та чеснот купець так полюбив єго, що хотїв віддати за него свою доньку-одиначку а разом з нею і весь свій маєток. Але Іван до висших річий був сотворений. Єго серце бажало чогось лїпшого, неземского. Він бажав уподобитись Господу Богу совершеним житєм. Тому не лиш що не приняв руки доньки-одиначки а з нею великого майна, але він і цїлим сьвітом погордив.

В 1603 р. вступив до Василияньского Чина і по монашому звичаєви приняв нове

Сьв. Сьвященомученик Йосафат
Архієпіскоп Полоцкий

імя Иосафат. Тут доперва цїлий посьвятив ся молитві та покутї. Притім в вільних хвилях вчитував ся в церковних книгах, звідки всю мудрість черпав.

Тодї були дуже тяжкі часи на Руси. Схизматики вели завзяту борбу з католиками. Всїма способами старались перетягати їх на схизму. Болїло то дуже Иосафата. Хоть ще не міг дїлом заступатись за католицкою вірою, то своїми молитвами і покутами хотїв причинити ся до єї оборони. Молитвою кріпив свого духа, а тїло картав волосїнницею та бичованєм. Та не лишень в келиї знущав ся Иосафат над своїм тїлом. Дуже часто зимовою порою серед тріскучих морозів в ночи виходив на цвинтар церковний, ставав на камінь, до якого нераз ноги примерзали і тут бичував ся аж до крови. А за кождим ударом все повторював: »Господи Ісусе Христе, дай єдність в сьвятій Твоїй Церкві; дай, щоб всї були одно.

В 1609 р. висьвячено єго на сьвященика. Своєю ревністю довів до того, що не лиш Вильно очистив від схизми, але й подальші околицї. В 1618 р. Велямин Рутский поставив єго єпіскопом полоцким. Схизма й тут запустила була корінє. З усею силою працював він тут над єї викоріненєм. Богато схизматиків повернуло на лоно сьв. католицкої Церкви. За те закаменїлі та сфанатизовані схизматики закипіли непогамованою злістю на сьвятого На чолї тої шайки стояв учений та впливовий чоловік, архіепіскоп схизматицкий Мелетий Смотрицкий. Смотрицкий найчорнїйшими клеветами бунтував наріл проти Иосафата. Найбільше ворогів мав Иосафат в місточку Витебску, що належало до єго диецезиї. Тут він і мучеником зістав за єдинство католицкої Цер-

кви. Иосафат вже заздалегідь предчував свою смерть. В Полоцку ще за житя казав викопати для себе гріб. А все він молив Ісуса Христа, щоби сподобив єго пролити свою кров за з'єдинене Церкви.

В 1621 р. в листопаді відвідував церков в Витебску. В день 2. листопада коли вертав з церкви до єпіскопскої палати, напали на него роззьвірені схизматики. Один з них вдарив сьвятого колом а другий сокирою затяв по голові. Сьвятий Иосафат мав ще настілько сили, що поблагословив своїх вбийників говорячи: »О Боже мій...« Та тої послїдної молитви не дали єму докінчити, бо прилетїв один з товпи і двома вистрілами добив єго. Відтак скажена товпа по зьвірски ще знущала ся над єго тїлом. Вкінци виволїкли на стрімкий беріг ріки Двини, здерли з него волосїнницю, наповнили камінєм, привязали до тїла і кинули в глубінь з криком: »Тримай ся добре, владико!«

Єго сьвяті мощі зложено відтак в Полоцку до гробу, який ще за житя був приготовив для себе. На єго гробі діяли ся многі чуда.

В 1643 р. Папа Урван VIII. проголосив сьв. Иосафата блаженним а Папа Пій IX., в 1867 р. сьвятим.

Сьв. Иосафат був щирим Русином. Він є кість з кости, кров з крови нашої. Він так любив Христа, Єго сьв. Церков та свій нарід, що крови своєї не жалував а пролив єї на доказ тої любови. За ту правду, що руска Церков не є схизматицка, але католицка, що належить під одну видиму Голову, Папу Римского, сьв. Иосафат дав своє житє. — А як ти вважаєш ту Церков? Чи не слухаєш недовчених пройдисьвітів, що говорять, будьто би росийска церква правдива

та чи й ти собі не захвалюєш еї? Наслідуй сьв. Иосафата і борони католицкої Церкви перед нападами еї ворогів, що напосілись еї знищити. Не вір тим ворогам, а вір Христу, який сказав до Петра: »Ти є Петр, то є камінь і на тім камени збудую Церков свою а ворота пекольні не переможуть еї.«

На Оу́трени, Величані́е.

Велича́емъ тя̀, свѧщенномꙋ́чениче Хрїсто́въ І҆ѡсафа́те, и҆ чте́мъ честна̑ѧ страда́нїѧ твоѧ̑, ꙗ҆̀же за соедине́нїе претерпѣ́лъ є҆сѝ.

Прокі́менъ, Гла́съ д҃.

Честна̀ пре́дъ Гдⷭ҇емъ сме́рть преподо́бныхъ є҆гѡ̀.

На Лїтꙋргі́и Тропа́рь, Гла́съ д҃.

Свѣти́лникъ свѣ́тлый ꙗ҆ви́лсѧ є҆сѝ, свѧщенномꙋ́чениче І҆ѡсафа́те, ꙗ҆́кѡ оу҆́бѡ па́стырь до́брый, положи́лъ є҆сѝ дꙋ́шꙋ твою̀ за ѻ҆́вцы, ѿ распролю́бныхъ врагѡ́въ оу҆бїе́нъ є҆сѝ, и҆ вше́лъ є҆сѝ въ свѧ́таѧ свѧты́хъ, со безпло́тными водворѧ́сѧ, тѣ́мъ тѧ̀ мо́лимъ, Многострада́льне: моли̑ па́стырей нача́льника Хрта̀, и҆ на́съ причта́ти десно́мꙋ ѻ҆ве́цъ стоѧ́нїю, и҆ спастѝ дꙋ́шы на́шѧ.

Сла́ва: Конда́къ, Гла́съ д҃.

Заре́ю ѻ҆́гненною ѿ распѧ́тагѡ Хрта̀ ю҆́ношески просвѣще́нъ, А҆́нгелѡмъ подо́-

бѧсѧ въ ино́честѣмъ жи́тїи, и҆ бла́гочестнѡ въ свѧти́телствѣ пожи́лъ є҆сѝ, ꙗ҆снѡ проповѣ́давъ соедине́нїе, и҆ погаси́лъ є҆сѝ распролю́бныхъ распале́ннаѧ раздо́рствїемъ сердца̀, му́ченическою твое́ю кро́вїю, и҆ вѣне́цъ ѿ Хрта̀ прїѧ́лъ є҆сѝ: тѣ́мже помѧнѝ на́съ тебѣ̀ вопїю́щихъ: ра́дꙋйсѧ непоколеби́мый соедине́нїѧ сто́лпе.

И҆ ны́нѣ: Богоро́диченъ.

Заст́ꙋпнице хрїстїа́нъ: (гл. стр. 502).

Прокімен той сам, що на Утрени.

Прича́стенъ.

Въ па́мѧть вѣ́чнꙋю бꙋ́детъ пра́ведникъ, ѿ слꙋ́ха sла̀ не ᲂу҆бои́тсѧ. А҆ллилꙋ́їа.

14. ЛИСТОПАДА

зачинає ся піст званий »Пилипівка« а треває аж до Різдва Христового. Постити треба так: у второк, четвер, суботу і неділю вільно їсти мясо, але за те треба перед обідом і перед вечерою відмовити 5 раз »Отче наш« і 5 раз »Богородице Діво«; в понеділок, середу і пятницю з набілом.

21. листопада.

ВВЕДЕНЄ В ХРАМ ПРЕСЬВ. БОГОРОДИЦІ.

Жиди уважали бездітність карою Божою і задля того бездітними людьми погор-

джували. Сьв. родичі до пізної старости не мали дітий. Дуже журили ся тим. Молили ся, постили, давали милостині в тім намірі, аби їх Бог поблагословив потомством. Учинили обіт, що як дасть їм Бог дитину, то віддадуть єї на службу Богу. І Бог вислухав їх просьби. Не лишень поблагословив їх дитиною, але та дитина надзвичайна була. Вона була від віків вибрана на Матір Божого Сина. То була Прч. Діва Марія. Як вже мала три роки, привели єї родичі до єрусалимского храму, щоби виповнити обіт і жертвувати єї Богу. Тут Прч. Діва перебувала аж до заручин з сьв. Иосифом. Тут вона учинила і обіт досмертного дівства. На спомин того пожертвованя Прч. Діви Марії Господу Богу, установила сьв. Церков нинїшне сьвято.

На Оутрени, Величаніє.

Величаемъ тѧ пресвѧтаѧ Дѣво, богоизбраннаѧ Отроковице, и чтемъ въ храмѣ Гдень вхожденіе твоє.

Прокименъ, Гласъ д.

Слыши, дщи, и виждь, и приклони оухо твоє.

На Литургіи Тропарь, Гласъ д.

Днесь благоволенія Божія предображеніе, и человѣкѡвъ спасенія проповѣданіе, къ храмѣ Божіи ꙗснѡ Дѣва ꙗвлѧетсѧ, и Хрта всѣмъ предвозвѣщаетъ; той и мы велегласнѡ возопіимъ: радуйсѧ смотренія Зиждителева исполненіе.

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Конда́къ, Гла́съ д҃.

Пречи́стый хра́мъ Спа́совъ, многоцѣ́нный черто́гъ и҆ Дѣ́ва, сщ҃е́нное сокро́вище сла́вы Бж҃їѧ, дне́сь вво́дитсѧ въ до́мъ Гдⷭ҇ень, благода́ть совводѧ́щи, ꙗ҆́же въ Дꙋ́сѣ божестве́ннѣмъ, ю҆́же воспѣва́ютъ А҆́нгели Бж҃їи: сїѧ̀ є҆́сть селе́нїе небе́сное.

Прокі́менъ, Гла́съ г҃.

Вели́читъ дꙋша̀ моѧ̀ Гдⷭ҇а и҆ возра́довасѧ дꙋ́хъ мо́й ѡ҆ Бз҃ѣ Спа́сѣ мое́мъ.

Замість Досто́йно: Припѣ́въ:

А҆́нгели вхожде́нїе Пречи́стыѧ зрѧ́ще, ᲂу҆диви́шасѧ: ка́кѡ Дѣ́ва вхо́дитъ во ст҃а̑ѧ ст҃ы́хъ.

Велича́й, дꙋшѐ моѧ̀, приведе́ннꙋю въ хра́мъ Госпо́день, и҆ благослове́ннꙋю рꙋка́ма І҆ере́овыма.

І҆рмо́съ, Гла́съ д҃.

Ꙗ҆́кѡ ѡ҆дꙋшевле́нномꙋ Бж҃їю кївѡ́тꙋ, да ника́коже косне́тсѧ рꙋка̀ скве́рныхъ: ᲂу҆стнѣ́ же вѣ́рныхъ Бцⷣѣ немо́лчнѡ гла́съ А҆́нгела воспѣва́юще, съ ра́достїю да вопїю́тъ: и҆́стиннѡ вы́сши всѣ́хъ є҆сѝ, Дв҃о чи́стаѧ.

Прича́стенъ.

Ча́шꙋ спасе́нїѧ прїимꙋ̀, и҆ и҆́мѧ Гдⷭ҇не призовꙋ̀. А҆ллилꙋ́їа.

Сьв. О. Николай Чудотворець.

6. грудня.

СЬВ. НИКОЛАЯ ЧУДОТВОРЦЯ.

Хто не знає про сьв. Николая? Мале і старе знає про него, весь сьвіт християньский уважає єго за великого, сьвятого угодника Божого. Він родив ся в місті Патарі в третім столїтю. Зразу був монахом, але виразною волею Божою був покликаний на єпіскопа. За те, що явно визнавав Христа, був мучений і до вязниці вкинений за царя Максимілїяна. Як настав царем Константин Вел., зістав випущений. Відтак поставлено єго архієпіскопом в Мирі ликійскій. Був на першім Вселеньскім Соборі в Нїкеї і там сильно боронив віри католицкої. На тім то соборі як богохульник Арий безлично обставав за своєю єресю, сьв. Ннколай з ревности о Божу славу, вдарив Ария в лице. За те скинено єго з архієпіскопа. Але недовго по тім одному єпіскопови явились у снї Ісус Христос і Прч. Дїва Марія і накладали на сьв. Николая омофор і давали євангелиє та сказали, щоб він дальше був архієпіскопом. Тому на деяких образах малюють як Ісус Христос дає сьв. Николаєви євангелиє, а Прч. Дїва омофор. Він творив дуже много чудес і задля того Чудотворцем називає ся. В XI. столїтю єго мощі перенесено з Мири до Бари в Італії, де й до нинї лежать а з них витїкає цїлюче миро.

На Оутрени, Величанїе.

Величаемъ тѧ̀, ст҃ителю Хр҇товъ Нїко́лае и̂ чте́мъ ст҃ꙋ́ю па́мѧть твою̀, ты̀ бо мо́лиши ѡ̂ на́съ Хр҇та̀ Бг҃а на́шего.

Прокíменъ, Гласъ ѕ҃.

Честнà прéдъ Гдⷭ҇емъ смéрть преподóбныхъ егѡ̀.

На Літꙋргíи, Тропáрь Гласъ д҃.

Прáвило вѣ́ры и̂ ѻ҆́бразъ крóтости, воздержáнїѧ ѹ҆чи́телѧ, ꙗ҆ви́ тѧ̀ стáдꙋ твоемꙋ̀, ꙗ҆́же вещéй и҆́стина: сегѡ̀ рáди стѧжáлъ є҆сѝ смирéнїемъ высѡ́каѧ, нищетóю богáтаѧ, ѻ҆́тче сщ҃еннонача́льниче Нікóлае, молѝ Хрⷭ҇тà Бóга, спасти́сѧ дꙋшáмъ нашимъ.

Слáва: Кондáкъ, Гласъ г҃.

Въ Мѵ́рѣхъ ст҃ѣ сщ҃еннодѣ́йствитель показáлсѧ є҆сѝ: Хрⷭ҇тóво, Преподóбне, є҆ѵⷢ҇лїе и҆спóлнивъ, положи́лъ є҆сѝ дꙋ́шꙋ твою̀ ѡ҆ лю́дехъ твои́хъ, и̂ спáслъ є҆сѝ непови́нныѧ ѿ смéрти: сегѡ̀ рáди ѡ҆свѧти́лсѧ є҆сѝ ꙗ҆́кѡ вели́кїй тáинникъ Бж҃їѧ благодáти.

И҆ ны́нѣ: Богорóдиченъ.

Застꙋ́пнице хрїстїáнъ: (гл. стр. 502).

Прокíменъ, Гласъ ѕ҃.

Возвесели́тсѧ прáведникъ ѡ҆ Гдⷭ҇ѣ, и̂ ѹ҆поваетъ на негò.

Прича́стенъ.

Въ пáмѧть вѣ́чнꙋю бꙋ́детъ прáведникъ, ѿ слꙋ́ха ѕлà не ѹ҆бои́тсѧ. А҆ллилꙋ́їа.

9. грудня.

НЕПОРОЧНЕ ЗАЧАТЄ ПРЕСЬВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ.

Нинї пригадує нам сьв. Церков на ту велику славу, якою Господь Бог відзначив Матїр свого Єдинородного Сина, Прч. Діву Марію, бо Вона одна з поміж усїх людий, була непорочна в своїм зачатю, вільна від всякої змази первородного гріха.

Сьв. Отець Папа Пій IX., заступник Ісуса Христа, проголосив дня 8. грудня 1854 р. в церкві сьв. Петра в Римі в присутности кількасот епіскопів і при звуках усїх дзвонів 360-ти церквей римских, такий догмат сьв. віри:

»Прч. Дїва Марія в першій хвили свого зачатя зістала через особлившу ласку і привилей Всемогучого Бога, для заслуг Ісуса Христа, Спасителя людского рода, устережена від всякої змази первородного гріха. Та наука є Богом об'явлена і тому всї вірні мають в ту науку сильно і стало вірити.«

Каже ся: *1) від першої хвилї зачатя свого,* се значить, що Прч. Діва була увільнена від всякої змази первородного гріха не доперва тодї, коли народила ся, от як ми через хрест сьвятий, але що Господь Бог, від першої хвилї коли призначив Прч. Діву Марію на Матїр Єдинородного Сина Свого, тодї саме постановив, що змаза гріха первородного не сьміє анї на хвилю дїткнути ся Єї, і тому всемогучостию своєю так зробив, що в першій хвили зачатя, коли душа получила ся з тїлом, була чиста, сьвята, непорочна, без змази.

Ра́дꙋйсѧ въ зача́тіи твое́мъ грѣхꙋ̀ непови́ннаѧ.

2) через особливішу ласку і привилей всемогучого Бога. Гріх Адама перейшов на всїх людий, які жили і жити будуть до кінця сьвіта. Всї люди по Адамі не родять ся вже такими, яким був Адам перед гріхом, то є здоровими, безсмертними, украшеними надприродним даром первісної сьвятости і синівства Божого. Всї по Адамі родять ся смертними, підлягають недугам і терпіням, родять ся з пристрастями, а що найгірше родять ся в грісї. Не через те, що і они грішать, але через те, що початі з Адама дістають від него природу, позбавлену Божої ласки, природу відвернену від Бога і від надприродного вічного блаженьства.

Від того гріха первородного і всякої змази єго устеріг Г. Бог Прч. Діву Марію, Матїр Сина Свого. Чудом своєї благодати виняв Єї з під загального людского права, душу Єї захоронив перед всякою гріховною змазою, надїлив обильно многими ласками в хвилї, коли Вона вийшовши з Божих рук, мала злучити ся з тїлом людским в лонї сьв. Анни. Ту пресьвяту душу, надїлив разом з Єї сотворенєм так великою ласкою, що та ласка з душі переляла ся на тїло та осьвятила єго і устерегла від всякої змази. І так мусїв Бог зробити. Бо не могла бути нї на хвилю в грісї, отже під властию диявола тота, що була вибрана на Матїр Сина Божого, самого Бога, найсьвятїйшого.

3) Задля заслуг Ісуса Христа, Спасителя людского роду. Смертю своєю на хрестї, кровю своєю вислужив Ісус Христос спасенє для всїх людий. Тілько задля Єго заслуг можна бути спасеним. Як донька Еви, потребувала Прч. Діва також відкупленя, отже і Вона лишень в Крови Христовій і заслугах Єго могла найти спасенє. Христос за-

слугами своїми купив для неї ту ласку, що Бог устеріг Єї перед гріхом, — Христос виратував Єї, спас Єї, відкупив Єї, бо заслуги Ісуса Христа були якби ціною, за яку Христос купив привилей устеречи Прч. Діву перед змазою первородного гріха.

4) Та наука є Богом обявлена. Церков сьвята не може блудити, бо Дух сьв. рядить нею, стереже науку Божу, яку вона проповідає. Що Церков сьв. каже вірити, мусимо так єї слухати, як самого Г. Бога, — отже як Церков сьв. рішила, а Сьв. Отець, намісник Ісуса Христа, цілому сьвітови оголосив, що Прч. Діва є непорочно зачата, так ми мусимо в те вірити, що дійсно так є і так мусить бути.

Якби хто не вірив у Непорочне Зачатє Прч. Діви, той перестав би бути вірним католиком, членом сьв. католицкої Церкви.

Дякуймо Г. Богу за ту превелику ласку, яку дав Прч. Діві Марії, нашій Цариці-Матери. Наслідуймо Єї чесноти, служім Єї вірно, а сповнить ся на нас те, що каже Письмо сьвяте: »Не покидай Єї, а Она буде заступати ся за тобою« (Притч. IV, 6).

На Ѹ҆́тренѝ, Велича́нїе.

Велича́емъ тѧ̀, пресвѧта́ѧ Дв҃о, богоизбра́ннаѧ Ѻ҆трокови́це, и҆ чте́мъ ст҃ыѧ твоѧ̀ роди́тели, и҆ непоро́чное сла́вимъ зача́тїе твоѐ.

Прокі́менъ, Гла́съ д҃.

Помѧнꙋ̀ и҆́мѧ твоѐ во всѧ́цѣмъ ро́дѣ и҆ ро́дѣ.

На Літѹргі́и Тропа́рь, Гла́съ ѕ҃.

Взыгра́йте лю́діе и҆ весели́тесѧ: се́ бо дне́сь возсі́ѧ на́мъ денни́ца та́инственнагѡ днѐ, преблагослове́нна Дѣ́ва Марі́а, во ѹ҆тро́бѣ чѹ́дныѧ А҆́нны непоро́чнѡ зачина́емаѧ. Е҆́йже съ ли́ки небе́сными прини́кше поклони́мсѧ, и҆ всегла́снѡ возопії́мъ: ра́дѹйсѧ Ма́ти свѣ́та невече́рнѧгѡ, съ высоты̀ Восто́ка Хрⷭ҇та̀ Бг҃а на́шегѡ, просвѣ́щшагѡ на́съ сѣдѧ́щихъ въ тмѣ̀ и҆ сѣ́ни сме́ртнѣй, и҆ и҆спра́вившагѡ стопы̀ на́шѧ на пѹ́ть ми́ренъ.

Сла́ва: И҆ нн҃ѣ: Конда́къ, Гла́съ г҃.

Дне́сь пе́рстомъ ст҃а́гѡ Дх҃а, во ѹ҆тро́бѣ чѹ́дныѧ А҆́нны живопи́шетсѧ пречи́стый ѻ҆́бразъ сла́вы Бо́жїѧ; дне́сь мы́шцею Вы́шнѧгѡ ѻ҆рѹ́жїе стра́шное на а҆́да возно́ситсѧ, преблагослове́нна Дѣ́ва Марі́а. То́й со ли́ки А҆́нгелскими чѹдѧ́щесѧ, возопії́мъ: ра́дѹйсѧ, ѹ҆достои́вшасѧ ѿ Гд҃а и҆скѹпле́нїѧ и҆зрѧ́днѣйшагѡ, ѿ грѣха̀ первоподнагѡ не ѻ҆чище́нна но предохране́нна є҆ди́на ѿ всегѡ̀ ро́да человѣ́ческагѡ.

Прокі́менъ, Гла́съ г҃.

Вели́читъ дѹша̀ моѧ̀ Гд҃а, и҆ возра́довасѧ дѹ́хъ мо́й ѡ҆ Бо́зѣ, Сп҃сѣ мое́мъ.

Замість Досто́йнѡ:

Велича́й, дѹшѐ моѧ̀, є҆ди́нѹ съ Хрⷭ҇то́мъ непоро́чнѡ заче́ншѹюсѧ Дв҃ѹ Марі́ю.

Ірмосъ, Гласъ а҃.

Сотвори́ держа́ву мы́шцею свое́ю; низложи́ бо си́льныя съ престо́лъ, и҆ вознесе́ смире́нныя Бо́гъ Ї҆зра́илевъ; въ ни́хже посѣти́ на́съ Восто́къ съ высоты̀ и҆ напра́вилъ ны̀ є҆сть на пꙋ́ть ми́ра.

Причастенъ.

Ча́шꙋ спасе́нїя прїимꙋ̀, и҆ и҆́мя Гдⷭ҇не призовꙋ̀. Аллилꙋ́їа.

НЕДІЛЯ СЬВЯТИХ ПРАОТЦІВ.

Тропар воскресний рядового Гласа.

Тропа́рь Непоро́чнаго Зача́тїя, Гла́съ д҃.

Взыгра́йте лю́дїе: (гл. стр. 691).

Тропа́рь Отце́въ, Гла́съ в҃.

Ве́рою пра́отцы ѡ҆правда́лъ є҆сѝ, ѿ ꙗ҆зы́къ тѣ́ми предѡбрꙋча́вый це́рковь; хва́лятся въ сла́вѣ ст҃і́и, ꙗ҆́кѡ ѿ сѣ́мене и҆́хъ пло́дъ благослове́нъ, бе́зъ сѣ́мене ро́ждшая тя̀: тѣ́хъ моли́твами, Хрⷭ҇тѐ Бо́же, поми́лꙋй на́съ.

Сла́ва: Конда́къ, Гла́съ д҃.

Рꙋкописа́ннагѡ ѡ҆́браза не почте́ше, но неѡпи́саннымъ сꙋ́ществомъ защити́вшеся треблаже́ннїи, въ по́двизѣ ѻ҆гня̀ просла́вистеся; среди́ же пла́мене нестерпи́магѡ стоя́ще, Бо́га призва́сте: ᲂу҆скорѝ, ѽ Щед-

дрый, и҆ потщи́сѧ, ꙗ҆́кѡ млстивъ въ по́мощь на́шꙋ, ꙗ҆́ко мо́жеши хотѧ́й.

И҆ ны́нѣ: Конда́къ Пра́здника, Гла́съ ѕ҃.

Дне́сь пе́рстомъ: (гл. стор. 691).

Прокімен воскресний а також

Прокі́менъ, Гла́съ д҃.

Благослове́нъ є҆си́, Гдⷭ҇и Бо́же ѻ҆те́цъ на́шихъ, и҆ хва́льно и҆ просла́вленно и҆мѧ̀ твоѐ во вѣ́ки.

Прича́стенъ.

Хвали́те Гдⷭ҇а съ небе́съ, хвали́те є҆го̀ во вы́шнихъ.

Ра́дꙋйтесѧ пра́веднїи ѻ҆ Гдⷭ҇ѣ, пра́вымъ подоба́етъ похвала̀. А҆ллилꙋ́їа.

НЕДІЛЯ ПЕРЕД РОЖДЕСТВОМ ХРИСТОВИМ СЬВЯТИХ ОТЦЇВ.

Тропар воскресний, рядового гласа.

Єсли неділя сьв. Отцїв припадає на 20., 21., 22. або 23. грудня, співає ся:

Тропа́рь Предпра́зденства, Гла́съ д҃.

Гото́висѧ Виѳлее́ме, ѿве́рзисѧ всѣ́мъ є҆де́ме, краснꙋ́йсѧ є҆ѵфра́ѳо, ꙗ҆́ко дре́во живота̀ въ верте́пѣ процвѣ́тѐ ѿ Дѣ́вы, ра́й бо ѻ҆́нѡѧ чре́во ꙗ҆ви́сѧ мы́сленный, въ не́мже боже́ственный са́дъ, ѿ негѡ́же

ꙗ҆́дше живы̀ бꙋ́демъ, не ꙗ҆́коже А҆да́мъ ᲂу҆́мремъ: Хрⷭ҇то́съ ражда́етсѧ, пре́жде па́дшїй воз̾ста́вити ѻ҆́бразъ.

Тропа́рь Ѻ҆тцє́въ, Гла́съ в҃.

Ве́лїѧ вѣ́ры и҆справле́нїѧ, во и҆сто́чницѣ пла́мене ꙗ҆́кѡ на водѣ̀ ᲂу҆поко́енїѧ, ст҃і́и трі́е ѻ҆́троцы ра́довахꙋсѧ, и҆ проро́къ Дані́илъ львѡ́мъ па́стырь ꙗ҆́ко ѻ҆вца́мъ ꙗ҆влѧ́шесѧ. Тѣ́хъ моли́твами, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е, спаси̑ дꙋ́шы на̑шѧ.

Єсли-ж ся неділя припаде 18. або 19. грудня, співає ся:

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Конда́къ, Гла́съ ѕ҃.

Рꙋкопи́санна́гѡ ѻ҆́бра́за: (гл. стр. 692).

А єсли припаде по 20. грудня, то:

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Конда́къ Предпра́зд., Гла́съ а҃.

Весели́сѧ Виѳлее́ме, є҆ѵфра́до гото́висѧ, сѐ бо А҆́гница Па́стырѧ ве́лїкагѡ въ ᲂу҆тро́бѣ носѧ́щи, є҆́же роди́ти тщи́тсѧ. Є҆го́же зрѧ́ще богоно́снїи Ѻ҆тцы̀ весела́тсѧ, съ па́стырми пою́ще Дѣ́вꙋ доѧ́щꙋю.

Прокімен воскресний а також

Прокі́менъ, Гла́съ д҃.

Благослове́нъ є҆сѝ, Гдⷭ҇и Бо́же ѻ҆те́цъ на́шихъ, и҆ хва́льно и҆ просла́вленно и҆́мѧ твоѐ во вѣ́ки.

Причастенъ.

Хвалите Гда съ небесъ, хвалите его въ вышнихъ.

Радуйтеся праведніи о Гдѣ, правымъ подобаетъ похвала. Аллилуіа.

ПРЕДПРАЗДЕНЬСТВО РОЖДЕСТВА Г. Н. ІСУСА ХРИСТА.

Тропарь Предпразденства, Гласъ д.

Готовися Виѳлееме: (гл. стр. 693).

Слава: И нынѣ: Кондакъ Предпразд., Гласъ г.

Дѣва днесь превѣчное Слово, въ вертепѣ грядетъ родити неизреченнω; ликуй вселенная услышавши, прослави съ Ангелы и пастырми, хотящаго явитися отроча младо, превѣчнаго Бога.

Прокімен і Причастен дня.

24. грудня.
НАВЕЧЕРЄ РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО.

Тропарь, Гласъ д.

Написовашеся иногда съ старцемъ Іωсифомъ, яко ѿ сѣмене Давідова, въ Виѳлеемѣ Маріамъ, чревоносящи безсѣменное рожденіе: наста же время рождества, и мѣсто ни единоже бѣ обиталищу:

но ѩкѡже красная палата, вертепъ Царицѣ показашеся. Хрїстосъ раждаетсѧ прежде падшїй воскресити ѻбразъ.

Слава: И нынѣ: Кондакъ. Гласъ г

Дѣва днесь превѣчное Слово: (гляди стор. 695).

Прокїменъ, Гласъ а.

Гдь рече къ мнѣ, Сынъ мой еси ты, Азъ днесь родихъ тѧ.

Замість Достойнѡ: Їрмосъ, Гласъ ѕ.

Не дивисѧ нынѣ, ѿ Мати, видѧщи мѧ ѩкѡ младенца, егоже иэъ чрева прежде денницы роди Отецъ, возставити бо и прославити человѣческое падшее естество прїидохъ, ѩвственнѡ вѣрою и любовїю тѧ величаемъ.

Причастенъ.

Хвалите Гда съ небесъ, хвалите его въ вышнихъ. Аллилꙋїа.

25. грудня.

РОЖДЕСТВО Г. БОГА І СПАСА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА.

Нині на цілім сьвіті де лиш жиють християни, утіха та радість. Спаситель сьвіта, якого Бог першим родичам зараз по їх упадку в раю обіцяв, якого обявляв патриярхам,

Рождество Христове.

якого пророки предсказували — нинї Той народив ся з Пречистої Діви Марії у вифлеємскій стайни. Дивне диво! Христос має спасти сьвіт від гріха, має принести сьвітло з неба, має поєднати людий з Богом — а родить ся в біднім вертепі. Але так мало бути. Сьвіт весь грязне в гріхах, а ті гріхи родять ся найбільше з жажди богатства та слави, — в тім видить сьвіт своє щасте. Христос коли мав просьвітити сьвіт своєю Божою наукою, то мав бути людям дорогою до неба, сам вибрав стан найбіднїйший та найбільше погорджений. Найбільший нуждар має сяке-таке приміщенє. Ісус і сего не мав. Хотїв тим навчити людий, що всї богатства, вся слава нїчим — все то як дим і мрака. Хотїв нас навчити, що весь сьвіт зі своїми богатствами та славою, не має у Бога значіня. — Хотїв, аби правдиві Єго наслїдувателї глядїли на небо, а не на роскоші земскі. Тому в такій нуждї приходить на сьвіт. Бідний сам, бідні Єго обібрані родичі, бідне місце де народив ся, бідаки і ті що перші віддали Єму поклін, пастирі. Убожества вчить нас. А ми, ученики Єго, чи наслїдуєм Спасителя і Учителя нашого в убожестві, покорі, погордї розкошний?

На Оѵтрени, Величаніе.

Величаемъ тѧ, животдавче Хрѐтѐ, насъ дѣлѧ нынѣ плотїю рождшагосѧ ѿ безневѣстныѧ и пречистыѧ Дѣвы Маріи.

Замість Молитвами стыхъ:

Всѧческаѧ днесь радости исполнишасѧ, Хрістосъ родисѧ ѿ Дѣвы.

Прокíменъ, Гласъ д҃.

Изъ чрéва прéжде деннúцы родúхъ тѧ̀, клѧ́тсѧ Гдь и не раскáетсѧ.

На Літургíи, Антíфѡнъ а҃.

Исповѣ́мсѧ тебѣ̀, Гдн, всѣ́мъ сéрдцемъ мои́мъ, повѣ́мъ всѧ̑ чꙋдесà твоѧ̑.

Молúтвами Бцы, Спасе, спасú насъ.

Въ совѣ́тѣ прáвыхъ и сóнмѣ, вéліѧ дѣлà Госпóднѧ, изыскáна во всѣ́хъ вóлѧхъ егѡ̀.

Молúтвами Бцы:

Исповѣ́данїе и великолѣ́пїе дѣ́ло егѡ̀, и прáвда егѡ̀ пребывáетъ во вѣ́къ вѣ́ка.

Молúтвами Бцы:

Слáва: И нынѣ:

Молúтвами Бцы:

Антíфѡнъ в҃.

Блажéнъ мꙋ́жъ боѧ́йсѧ Гда, въ заповѣ́дехъ егѡ̀ восхóщетъ ѕѣлѡ̀.

Спасú насъ Сы́не Бжїй, рождéйсѧ ѿ Дѣ́вы поющымъ тѝ: Аллилꙋ́їа.

Си́льно на землѝ бꙋ́детъ сѣ́мѧ егѡ̀, рóдъ прáвыхъ благословúтсѧ.

Спасú насъ, Сы́не Бжїй:

Слáва и богáтство въ домꙋ̀ егѡ̀, и прáвда егѡ̀ пребывáетъ въ вѣ́къ вѣ́ка.

Спасú насъ, Сы́не Бжїй:

Слáва: И нынѣ: Единорóдный:

Антїфѡ́нъ г҃.

Рече́ Гдь Гдеви моему̀, сѣди̑ ѡ҆деснꙋ́ю менѐ, до́ндеже положꙋ̀ враги̑ твоѧ̑ подно́жїе но́гъ твои̑хъ.

Тропа́рь, Гла́съ д҃.

Рождество̀ твоѐ, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е на́шъ, возсїѧ̀ мі́рови свѣ́тъ ра́зꙋма, въ не́мъ бо ѕвѣзда́мъ слꙋжа́щїи ѕвѣздо́ю ѹ҆ча́хꙋсѧ, тебѣ̀ кланѧ́тисѧ Со́лнцꙋ пра́вды, и҆ тебѐ вѣ́дѣти съ высоты̀ Восто́ка, Гдⷭ҇и, сла́ва тебѣ̀.

Жезлъ си́лы по́слетъ ти̑ Го́сподь ѿ Сїѡ́на, и҆ госпо́дствꙋй посредѣ̀ врагѡ́въ твои̑хъ.

Рождество̀ твоѐ, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е:

Съ тобо́ю нача́ло въ де́нь си́лы твоеѧ̀, въ свѣтлостехъ ст҃ы́хъ твои̑хъ.

Рождество̀ твоѐ, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е:

По Входї на Премꙋ́дрость:

И҆зъ чре́ва пре́жде денни́цы роди́хъ тѧ̀, клѧ́тсѧ Гдь и҆ не раска́етсѧ: ты̀ Іере́й во вѣ́къ по чи́нꙋ Мелхїседе́ковꙋ.

Тропа́рь.

Рождество̀ твоѐ, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е на́шъ:

Сла́ва: И҆ ны́нѣ: Конда́къ, Гла́съ г҃.

Дѣ́ва дне́сь пресꙋ́щественнаго ражда́етъ, и҆ землѧ̀ верте́пъ непристꙋ́пномꙋ при-

носитъ, Ѧнгели съ пастырми славосло́вѧтъ, волсви́ же со ѕвѣздо́ю пꙋтешествꙋютъ, на́съ бо ра́ди роди́сѧ ѻ҆троча̀ мла́до превѣчный Бо́гъ.

Замість Ст҃ы́й Бо́же:

Є҆ли́цы въ Хр҇та̀ крести́стесѧ, во Хр҇та̀ ѻ҆блеко́стесѧ. Ѧлли́лꙋїа.

Проки́менъ, Гла́съ и҃.

Всѧ̀ землѧ̀ да покло́нитсѧ тебѣ̀, и҆ пое́тъ тебѣ̀, да пое́тъ же и҆́мени твоемꙋ̀, Вы́шній.

Замість Досто́йнѡ:

Велича́й, дꙋшѐ моѧ̀, въ верте́пѣ ро́ждшагосѧ Царѧ̀ Хр҇та̀.

І҆рмо́съ. Гла́съ а҃.

Та́инство стра́нное ви́ждꙋ и҆ пресла́вное: не́бо верте́пъ, престо́лъ херꙋві́мскій Дѣ́вꙋ, ꙗ҆́сли вмѣсти́лище, въ ни́хъ же возлежѐ невмѣсти́мый Хр҇то́съ Бг҃ъ, є҆го́же воспѣва́юще, велича́емъ.

Прича́стенъ.

И҆збавле́ніе посла̀ Гд҇ь лю́демъ свои́мъ. Ѧлли́лꙋїа.

Замість »Да и҆спо́лнѧтсѧ:« і »Бꙋ́ди и҆́мѧ Гд҇не:«

Всѧ́ческаѧ дне́сь ра́дости и҆спо́лнишасѧ, Хр҇то́съ роди́сѧ ѿ Дѣ́вы. г҃.

26. грудня.

СОБОР ПРЕСЬВ. БОГОРОДИЦІ І СЬВ. ЙОСИФА ОБРУЧНИКА.

На Оу́трени, Велича́ніе.

Велича́емъ тѧ̀, всест҃ый Богоо́тче Іѡ́сифе, и҆ Ѻ҆брꙋ́чниче пречи́стыѧ Богома́тере, и҆зрѧ́днѣйшїй Покрови́телю Це́ркве Хр҇то́вы.

Прокі́менъ, Гла́съ д҃.

Возвесели́тсѧ пра́ведникъ ѡ҆ Гдѣ, и҆ ᲂу҆пова́етъ на него̀.

На Літургії співають ся два перші Антифони вчерашні, а третий повседневий з припівом празника і »С҃ты́й Бж҃е:«.

По входї, Тропа́рь Пра́здника.

Рождество̀ твоѐ, Хр҇тѐ Бж҃е: (стр. 700).

І Тропа́рь Іѡ́сифа, Гла́съ ѕ҃.

Ве́сь со́нмъ Безпло́тныхъ и҆ С҃ты́хъ, со ᲂу҆дивле́нїемъ восхвалѧ́ютъ на небесѝ вели́чїе твоѐ небоѧвле́нне Ѻ҆брꙋ́чниче: мы̀ же на землѝ, и҆мꙋ́ще тѧ̀ толи́ка застꙋ́пника на небесѝ, со дерзнове́нїемъ прибѣга́емъ по́дъ тво́й покро́въ, благогове́йнѡ зовꙋ́ще: спаса́й на́съ ѿ навѣ́тѡвъ лꙋка́вагѡ, верхо́вный Покрови́телю Це́ркве Хрїсто́вы.

Слава: Кондакъ, Гласъ ѕ҃.

Бѣжа̀ иногда̀ пꙋсты́ми пꙋтьмѝ въ Єгѵ́петъ, со пречи́стою ти Ѻбрꙋ́чницею, и ѻ҆трокомъ Іисꙋсомъ, спасла̀ єси ѿ меча̀ Ирѡдова; и насъ гони́мыхъ сатано́ю, и скита́ющихсѧ по пꙋсты́ни вѣка сегѡ̀, спаса́й ѿ навѣтѡвъ єгѡ̀, предохранѧ̀ѧ ѿ поги́бели вѣчныѧ.

И нынѣ: Кондакъ Бцы, Гласъ ѕ҃.

Иже пре́жде денни́цы ѿ Ѻтца̀ безъ Ма́тери роди́выйсѧ, на земли безъ Ѻтца̀ воплоти́сѧ днесь изъ тебѐ: тѣмже ѕвѣзда̀ благовѣствꙋетъ волхвѡ́мъ, Ангели же съ па́стырми пою́тъ несказа́нное рождество̀ твоѐ Богоро́дице.

Прокíменъ Бцы, Гласъ г҃.

Вели́читъ дꙋша̀ моѧ̀ Гд҃а, и возра́довасѧ дꙋхъ мо́й ѻ Бо́зѣ и Сп҃сѣ моемъ.

І Прокíменъ Іѡ́сифа, Гласъ ѕ҃.

Возвесели́тсѧ пра́ведникъ ѻ Гд҃ѣ, и ᲂу҆пова́етъ на негѡ̀.

Замість Досто́йнѡ: Припѣвы:

Велича́й дꙋшѐ моѧ̀, честнѣ́йшꙋю и сла́внѣйшꙋю го́рныхъ во́инствъ Дѣвꙋ пречи́стꙋю Бц҃ꙋ.

Велича́й, дꙋшѐ моѧ̀, первопрестолнаго въ Патріа́рсѣхъ, Ѻбрꙋ́чника вели́кіѧ Богома́тере.

Їрмо́съ, Гла́съ а҃.

Та́инство стра́нное: (гл. стр. 701).

Прича́стенъ.

И҆зба́вленїе посла̀ Гдⷭ҇ь лю́демъ свои́мъ. Въ па́мѧть вѣ́чнꙋю бꙋ́детъ пра́ведникъ, ѿ слꙋ́ха ѕла̀ не ᲂу҆бои́тсѧ. А҆ллилꙋ́їа.

НЕДІЛЯ ПО РОЖДЕСТВІ ХРИСТОВІМ.

Память сьв. Богоотців Иосифа Обручника, Давида царя і Якова, брата Господьнього.

На Літургії Тропар воскр. ряд. Гласа і

Тропа́рь Пра́здника.

Рождество̀ твоѐ, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е: (стр. 700).

Тропа́рь Богооц҃е́мъ, Гла́съ в҃.

Благовѣ́ствꙋй, Їѡ́сифе, Дави́дꙋ чꙋдеса̀ Богоотцꙋ̀, Дѣ́вꙋ ви́дѣлъ є҆сѝ ро́ждшꙋю, со па́стырми славосло́вилъ є҆сѝ, А҆́нгеломъ вѣ́сть прїе́мь: молѝ Хрⷭ҇та̀ Бг҃а, спастѝ дꙋ́шы на́шѧ.

Сла́ва: Конда́къ, Гла́съ г҃.

Весе́лїѧ дне́сь Дави́дъ и҆сполнѧ́етсѧ боже́ственный, Їѡ́сифъ же хвале́нїе со Їа́кѡвомъ прино́ситъ, вѣне́цъ бо сро́дствомъ Хрⷭ҇то́вымъ прїе́мше: ра́дꙋютсѧ, и҆ неизрече́ннѡ на землѝ Ро́ждшагосѧ воспѣва́ютъ и҆ вопїю́тъ: Щедре, спаса́й тебѐ чтꙋ́щыѧ.

Й нынѣ: Кондакъ Праздника.

Дѣва днесь пресущественнаго раждаетъ: (гл. стор. 700).

(гл. стор. 700)

Прокімен воскресний а також

Прокименъ Гласъ д.

Дивенъ Богъ во стыхъ своихъ, Бгъ Ізраилевъ.

Замість Достойно: як на Різдво.

Причастенъ.

Хвалите Гда съ небесъ, хвалите его въ вышнихъ.

Радуйтеся праведніи о Гдѣ, правымъ подобаетъ похвала Аллилуіа.

27. грудня.

СЬВЯТОГО ПЕРВОМУЧЕНИКА СТЕФАНА.

Небавом по вознесеню Христовім богато зачало принимати віру Христову. А що хотіли совершенно Христа наслїдувати, продавали свої маєтки, гроші давали апостолам, а ті роздавали убогим та вдовицям. Але задля великої працї в проповіданю Христової науки не ставало їм часу на роздїлюванє запомог. Тому вибрали сїмох, поставили їх в дияконів і ті служили бідним. Між тими сїмома був найстарший архідиякон Стефан. Він мав велику віру і задля того творив многі чуда. Многі жиди повстали на него, як

він їм зачав доводити правдивости віри Христової. Підчас своеї бесіди повний Духа Божого, поглянув в небо і сказав: »Отсе я виджу втворене небо і Христа, що сидить по правици Бога Отця.« Зате жиди назвали єго богохульником. Виволокли за місто і укамінували. Перед смертю сьв. Стефан взніс руки до неба і закликав: »Господи, не память тай їм гріха сего«. — Так сьв. Стефан перший мученик за Христову віру. І нині Церков сьвята обходить память того Сьвятого.

На Літꙋргі́и, (крім неділї) Тропа́рь Пра́здника.

Рождество̀ твоѐ, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е: (стр. 700).

І Тропа́рь, Гла́съ д҃.

По́двигомъ до́брымъ подвиза́лсѧ є҆сѝ, первомꙋ́чениче Хрⷭ҇то́въ и҆ а҆пⷭ҇ле, мꙋчи́телей ѡ҆бличи́лъ є҆сѝ нече́стїе, каменїемъ бо побїе́нъ ѿ рꙋ́къ беззако́нныхъ, вѣне́цъ ѿ ѧ҆́же свы́ше десни́цы прїѧ́лъ є҆сѝ, и҆ къ Бо́гꙋ взыва́лъ є҆сѝ вопїѧ̀: Гдⷭ҇и, не поста́ви и҆̀мъ грѣха̀ сегѡ̀.

Сла́ва: Конда́къ, Гла́съ ѕ҃.

Влады́ка вчера̀ на́мъ пло́тїю прихожда́ше, и҆ ра́бъ дне́сь ѿ пло́ти и҆схожда́ше, вчера̀ царствꙋ́ѧй пло́тїю роди́сѧ, дне́сь ра́бъ ка́менїемъ побива́етсѧ: тогѡ̀ бо ра́ди и҆ скончава́етсѧ первомꙋ́ченикъ и҆ блаже́нный Стефа́нъ.

И҆ нн҃ѣ: Конда́къ Пра́здника.

Дв҃а дне́сь пресꙋ́щественнаго: (стр. 700).

Прокíменъ Прáздника.

Вс҃ѧ̀ землѧ̀ да поклóнитсѧ: (гляди на стор. 701), а також:

Прокíменъ, Глáсъ и҃.

Во всю̀ зéмлю и҆зы́де вѣща́нїе и҆́хъ, и҆ въ концы̀ вселéнныѧ глаго́ли и҆́хъ.

Замість **Достóйнѡ:** як на Різдво.

Причáстенъ Прáздника.

И҆збавлéнїе послà Гд҇ь: (стр. 701), і

Во всю̀ зéмлю и҆зы́де вѣща́нїе и҆́хъ, и҆ въ концы̀ вселéнныѧ глаго́ли и҆́хъ. А҆ллилꙋ́їа.

Я є пастир добрий, і знаю моїх і мої мене знають... Мої вівці слухають мого голосу... і за мною йдуть, і я їм даю житє вічне. (Іван 10).

Акаѳїстъ

Сладчайшемꙋ Господꙋ нашемꙋ
Іисꙋсꙋ Хрїстꙋ.

Кондакъ а҃.

Возбранный Воеводо и҆ Г҃ди, а҆да побѣдителю, ꙗ҆ко и҆збавльсѧ ѿ вѣчныѧ смерти, похвальнаѧ восписꙋю ти созданїе и҆ рабъ твой, но ꙗ҆кѡ и҆мѣѧй милосердїе неизреченное, ѿ всѧкихъ мѧ бѣдъ свободи, зовꙋща: Іисꙋсе Сыне Божїй, помилꙋй мѧ.

Ікосъ а҃.

А҆нгелѡвъ творче и҆ Г҃ди силъ, ѿверзи ми недоꙋмѣнный оу҆мъ и҆ ѧ҆зыкъ на похвалꙋ пречистагѡ твоегѡ и҆мени, ꙗ҆кѡже глꙋхомꙋ и҆ гꙋгнивомꙋ древле слꙋхъ и҆ ѧ҆зыкъ ѿверзлъ є҆си, и҆ глаголаше, зовый таковаѧ: Іисꙋсе пречꙋдный А҆нгелѡвъ оу҆дивленїе. Іисꙋсе пресильный, прародителей и҆збавленїе. Іисꙋсе пресладкїй, патрїархѡвъ

величаніе: Іисусе преславный, царей укрѣпленіе. Іисусе прелюбимый, пророковъ исполненіе. Іисусе предивный, мучениковъ крѣпосте. Іисусе претихій, монаховъ радосте. Іисусе премилостивый, пресвитеровъ сладосте. Іисусе премилосердный, постниковъ воздержаніе. Іисусе пречестный, дѣвственныхъ цѣломудріе. Іисусе превѣчный, грѣшниковъ спасеніе. Іисусе, Сыне Божій, помилуй мя.

Кондакъ є҃.

Видя вдовицу зѣлнѣ плачущую, Гдн, якоже тогда умилосердився, сына ея на погребеніе несома воскресилъ еси, сице и о мнѣ умилосердися, человѣколюбче, и грѣхами умерщвленную мою душу воскреси, зовущу: Аллилуіа.

Ікосъ є҃.

Разумъ неуразумѣнный разумѣти Філиппъ ища, Гдн: покажи намъ Отца глаголаше. Ты же къ нему: толикое время сый съ мною, не позналъ ли еси, яко Отецъ въ мнѣ и азъ въ Отцѣ есмь? Тѣмже неизслѣдованне со страхомъ зову ти: Іисусе, Бже превѣчный. Іисусе, Царю пресилный. Іисусе, Влко долготерпѣливый. Іисусе, Спасе премилостивый. Іисусе, хранителю мой преблагій. Іисусе, очисти грѣхи моя. Іисусе, отими беззаконія моя. Іи-

с́усе, помо́щниче мо́й, не ѿри́ни менѐ. І҆и҃се, Сы́не Бо́жїй, поми́луй мѧ̀.

Конда́къ г҃.

Си́лою свы́ше а҆пⷭ҇лы ѡ҆блекі́й, І҆и҃се, въ І҆ерⷭ҇али́мѣ сѣдѧ́щїѧ, ѡ҆блецы̀ и҆ менѐ, ѡ҆бнаже́ннаго ѿ всѧ́кагѡ благотворе́нїѧ, теплото́ю Дх҃а ст҃а́гѡ твоегѡ̀, и҆ да́ждь ми̑ съ любо́вїю пѣ́ти тебѣ̀: А҆ллилꙋ́їа.

І҆́кось г҃.

И҆мѣ́ѧй бога́тство милосе́рдїѧ, мытари̑ и҆ грѣ́шники и҆ невѣ̑рныѧ призва́лъ є҆сѝ, І҆и҃се, не пре́зри и҆ менѐ ны́нѣподо́бнаго и҆̀мъ, но ꙗ҆́кѡ многоцѣ́нное мν́ро прїимѝ пѣ́снь сїю̀: І҆и҃се, си́ло непобѣди́маѧ. І҆и҃се, ми́лосте безконе́чнаѧ. І҆и҃се, красото̀ пресвѣ́тлаѧ. І҆и҃се, любы̀ неизрече́нная. І҆и҃се, Сы́не Бо́га жива́гѡ. І҆и҃се, поми́луй мѧ̀ грѣ́шнаго. І҆и҃се, ᲂу҆слы́ши мѧ̀ въ беззако́нїихъ зача́таго. І҆и҃се, ѡ҆чи́сти мѧ̀ въ грѣсѣ́хъ рожде́нна́го. І҆и҃се, наꙋчѝ мѧ̀ непотре́бнаго. І҆и҃се, ѡ҆свѣтѝ мѧ̀ те́мнаго. І҆и҃се, ѡ҆чи́сти мѧ̀ скве́рнаго. І҆и҃се, возведѝ мѧ̀ блꙋ́днаго. І҆и҃се, Сы́не Бо́жїй, поми́луй мѧ̀.

Конда́къ д҃.

Бꙋ́рю внꙋ́трь и҆мѣ́ѧ помышле́нїй сꙋмни́тельныхъ Пе́тръ, ᲂу҆топа́ше: ᲂу҆зрѣ́въ же въ пло́ти тѧ̀ сꙋ́ща, и҆ по вода́мъ ходѧ́-

ща, позна̀ тѧ̀ Бо́га и҆́стиннаго, и҆ ру́кꙋ спасе́нїѧ полꙋчи́въ, речѐ: А҆ллилꙋ́їа.

І҆́косъ д҃.

Слы́ша слѣпы́й, Гдⷭ҇и, мимоходѧ́ща тѧ̀ пꙋте́мъ, вопїѧ́ше, І҆и҃се, Сы́не Дав́і-довъ поми́лꙋй мѧ̀: и҆ призва́къ ѿве́рзлъ є҆сѝ ѻ҆́чи є҆гѡ̀. Просвѣтѝ ᲂу҆́бѡ ми́лостїю твое́ю ѻ҆́чи мы́сленныѧ се́рдца̀ и҆ менѐ во-пїю́ща и҆ глаго́люща: І҆и҃се, вы́шнихъ созда́-телю. І҆и҃се ни́жныхъ и҆скꙋпи́телю. І҆и҃се, прⷭ҇еиспо́дныхъ потреби́телю. І҆и҃се, всеѧ̀ тва́ри ᲂу҆краси́телю. І҆и҃се, дꙋшѝ моеѧ̀ ᲂу҆тѣ́шителю. І҆и҃се, ᲂу҆ма̀ моегѡ̀ просвѣ-ти́телю. І҆и҃се, се́рдца моегѡ̀ весе́лїе. І҆и҃се, тѣ́ла моегѡ̀ здра́вїе. І҆и҃се, Спа́се мо́й, спасѝ мѧ̀. І҆и҃се, свѣ́те мо́й про-свѣтѝ мѧ̀. І҆и҃се, мꙋ́ки всѧ́кїѧ и҆зба́ви мѧ̀. І҆и҃се, спасѝ мѧ̀ недосто́йнагѡ. І҆и҃се, Сы́не Бо́жїй, поми́лꙋй мѧ̀.

Конда́къ є҃.

Богото́чною кро́вїю ꙗ҆́коже и҆скꙋпи́лъ є҆сѝ на́съ дре́вле ѿ зако́нныѧ клѧ́твы, І҆и҃се, си́це и҆змѝ на́съ ѿ сѣ́ти, є҆́юже ѕмі́й запѧ́тъ ны̀ стра́стьмѝ плотски́ми, и҆ блꙋ́днымъ наважде́нїемъ и҆ ѕлы́мъ ᲂу҆-ны́нїемъ, вопїю́щїѧ тѝ: А҆ллилꙋ́їа.

І҆́косъ є҃.

Ви́дѣвше ѻ҆́троци є҆вре́йстїи въ ѻ҆́бразѣ человѣ́честѣмъ созда́вшаго рꙋко́ю чело-

вѣка, и Владыку разумѣвше его, потщашася вѣтвми угодити ему, осанна вопіюще: мы же пѣснь приносимъ ти глаголюще: Іисусе, Боже истинный. Іисусе, Сыне Давідовъ. Іисусе, Царю преславный. Іисусе, Агнче непорочный. Іисусе, пастырю предивный. Іисусе, хранителю въ младости моей. Іисусе, кормителю въ юности моей. Іисусе, похвало съ старости моей. Іисусе, надеждо моя въ смерти моей. Іисусе, утѣшеніе мое на судѣ твоемъ, Іисусе, желаніе мое не посрами мене тогда. Іисусе, Сыне Божій, помилуй мя.

Кондакъ ѕ.

Проповѣдникъ богоносныхъ вѣщаніе и глаголы исполняя, Іисусе, на земли явлься, и съ человѣки невмѣстимый пожилъ еси, и болѣзни наша подялъ еси, отнюдуже ранами твоими исцѣлѣвше, пѣти навыкохомъ: Аллилуіа.

Ікосъ ѕ

Возсія вселеннѣй просвѣщеніе истины твоея, отгнася лесть бѣсовская; ідолы бо, Спасе нашъ, не терпяще твоея крѣпости, падоша: мы же спасеніе получивше, вопіемъ ти: Іисусе. истино, лесть отгоняющая. Іисусе, свѣте превысшій всѣхъ свѣтлостій. Іисе, Царю, премогаяй всѣхъ крѣпости. Іисусе, Боже, пребываяй въ ми-

лости. Іисусе, хлѣбе животный, насыти мя алчущаго. Іисусе, источниче разума, напой мя жаждущаго. Іисусе, одеждо веселія, одѣй мя тлѣннаго. Іисусе, покрове радости, покрый мя недостойнаго. Іисусе, подателю просящимъ, даждь ми плачь за грѣхи моя. Іисусе, обрѣтеніе ищущимъ, обрящи душу мою. Іисусе, отверзителю толкущимъ, отверзи сердце мое окаянное. Іисусе, искупителю грѣшныхъ, очисти беззаконія моя. Іисусе, Сыне Божій, помилуй мя.

Кондакъ ѕ҃.

Хотя сокровенную тайну отъ вѣка открыти, яко овча на закоденіе веденъ былъ еси, Іисусе, и яко агнецъ прямо стригущагω его безгласенъ: и яко Богъ изъ мертвыхъ воскреслъ еси, и съ славою на небеса вознеслся еси, и насъ совоздвиглъ еси зовущихъ: Аллилуіа.

Ікосъ ѕ҃.

Дивную показа тварь, явлейся Творецъ намъ безъ сѣмене отъ Дѣвы воплотися, изъ гроба печати не рушивъ воскресе, и ко Апостоломъ дверемъ заключеннымъ съ плотію вниде: тѣмже чудящеся, воспоимъ: Іисусе, Слове необыменный. Іисусе, слове несоглядаемый. Іисусе, сило непостижимая. Іисусе, мудросте недомы-

слимаѧ. І҆и҃се, божество̀ неѡпи́санное. І҆и҃се, Госпо́дство неисче́тное. І҆и҃се, ца́рство непобѣди́мое. І҆и҃се, вл҃чество безконе́чное. І҆и҃се, крѣ́посте высоча́йшаѧ. І҆и҃се, вла́сте вѣ́чнаѧ. І҆и҃се, Тво́рче мо́й, ᲂу҆щедри мѧ̀. І҆и҃се, Сп҃се мо́й, спаси́ мѧ̀. І҆и҃се, Сы́не Бо́жїй, поми́лꙋй мѧ̀.

Конда́къ и҃.

Стра́нно Бо́га вочеловѣ́чшасѧ ви́дѧще, ᲂу҆страни́мсѧ сꙋ́етнагѡ мі́ра и҆ ᲂу҆́мъ на бжⷭ҇твеннаѧ возложи́мъ: сегѡ̀ бо ра́ди Бо́гъ на зе́млю сни́де, да на́съ на небеса̀ возведе́тъ, вопїю́щихъ є҆мꙋ̀: А҆ллилꙋ́їа.

І҆́косъ и҃.

Ве́сь бѣ̀ въ ни́жнихъ и҆ вы́шнихъ ника́коже ѿстꙋпи́ неисче́тный, є҆гда̀ во́лею на́съ ра́ди пострада̀, и҆ сме́ртїю свое́ю на́шꙋ сме́рть ᲂу҆мертвѝ, и҆ воскресе́нїемъ живо́тъ дарова̀, пою́щимъ: І҆и҃се сла́досте серде́чнаѧ. І҆и҃се, крѣ́посте тѣле́снаѧ. І҆и҃се, свѣ́тлосте дꙋше́внаѧ. І҆и҃се, быстрото̀ ᲂу҆́мнаѧ. І҆и҃се, ра́досте со́вѣстнаѧ. І҆и҃се, наде́ждо и҆звѣ́стнаѧ. І҆и҃се, па́мѧте превѣ́чнаѧ. І҆и҃се, похвало̀ высо́каѧ. І҆и҃се, сла́во моѧ̀ превознесе́ннаѧ. І҆и҃се, жела́нїе моѐ не ѿри́ни менѐ. І҆и҃се, па́стырю мо́й взыщи́ менѐ. І҆и҃се, Сп҃се мо́й, спаси́ менѐ. І҆и҃се, Сы́не Бо́жїй, поми́лꙋй мѧ̀.

Кондакъ ѳ҃.

Вѣтїѧ многовѣщанныѧ, ꙗкоже рыбы безгласныѧ видимъ ѡ тебѣ, Їисе Спасе нашъ! недоѹмѣютъ бо глаголати: какѡ Богъ непреложный и человѣкъ совершенный пребываеши; мы же таинствѹ дивѧщесѧ, вопїемъ вѣрнѡ: Їисѹсе, Боже предвѣчный. Їисѹсе, Царю царствѹющихъ. Їисѹсе, Влдко владѣющихъ. Їисѹсе, сѹдїе живыхъ и мертвыхъ. Їисѹсе, надеждо ненадеждныхъ. Їисѹсе, ѹтѣшенїе плачѹщихъ. Їисѹсе, славо нищихъ. Їисѹсе, не ѡсѹди мѧ по дѣлѡмъ моимъ. Їисѹсе, ѡчисти мѧ по милости твоей. Їисѹсе ѿжени ѿ мене ѹнынїе. Їисѹсе, просвѣти моѧ мысли сердечныѧ. Їисѹсе даждь ми памѧть смертнѹю. Їисѹсе, Сыне Бжїй помилѹй мѧ.

Кондакъ ї҃.

Спасти хотѧ мїръ, Восточе востокѡвъ, къ темномѹ западѹ, естествѹ нашемѹ, пришедъ, смирилсѧ еси до смерти; тѣмже превознесесѧ имѧ твое, паче всѧкагѡ имене, и ѿ всѣхъ колѣнъ небесныхъ и земныхъ слышиши: Аллилѹїа.

Ікосъ ї҃.

Царю превѣчный, ѹтѣшителю Хрте истинный, ѡчисти ны ѿ всѧкїѧ скверни, ꙗкоже ѡчистилъ еси десѧть прокаженныхъ, и исцѣли ны, ꙗкоже исцѣлилъ

є҆сѝ сребролюби́вꙋю дꙋ́шꙋ Закх͂е́а мытарѧ̀, да вопїе́мъ тѝ въ ᲂу҆миле́нїи, зовꙋ́ще: І҆и҃се, сокро́вище нетлѣ́нное. І҆и҃се, бога́тство неистощи́мое. І҆и҃се, пи́ще крѣ́пкаѧ. І҆и҃се, пи́тїе неисчерпа́емое. І҆и҃се, ни́щихъ ѻ҆дѣѧ́нїе. І҆и҃се, вдови́цъ застꙋпле́нїе. І҆и҃се, си́рыхъ защи́тниче. І҆и҃се, трꙋжда́ющихсѧ по́мощє. І҆и҃се, стра́нныхъ наста́вниче. І҆и҃се, пла́вающихъ ко́рмчїй. І҆и҃се, вѣ́рныхъ ѻ҆ти́шїе. І҆и҃се Бо́же, воздви́гни мѧ̀ па́дшаго. І҆и҃се, С҃не Бо́жїй, поми́лꙋй мѧ̀.

Конда́къ а҃і.

Пѣ́нїе всеꙋмиле́нное принося̀ тѝ недосто́йный, вопїю̀ ꙗ҆́кѡ Ханане́а: І҆и҃се поми́лꙋй мѧ̀, не дще́рь бо, но пло́ть и҆мамъ̀ страстьмѝ лю́тѣ бѣсѧ́щꙋюсѧ, и҆ ꙗ҆ро́стїю пали́мꙋю: тѣ́мже и҆сцѣле́нїе да́ждь вопїю́щꙋ тѝ: А҆ллилꙋ́їа.

І҆́косъ а҃і.

Свѣтопода́тельна свѣти́льника сꙋ́щымъ̀ въ тмѣ̀ неразꙋ́мїѧ, пре́жде гонѧ́й тѧ̀ Па́vелъ, богоразꙋ́мнагѡ гла́са си́лꙋ вꙋ́шꙋй, и҆ дꙋше́вꙋю быстротꙋ̀ ᲂу҆ѧснѝ; си́це и҆ мнѣ̀ те́мныѧ зѣ́ницы дꙋше́вныѧ просвѣтѝ зовꙋ́щꙋ: І҆и҃се, Царю̀ мо́й прекрѣ́пкїй. І҆и҃се, Бо́же мо́й преси́льный. І҆и҃се, Г҃и мо́й пребезсме́ртный. І҆и҃се, созда́телю мо́й пресла́вный. І҆и҃се, наста́вниче мо́й

предо́брый. І҆и҃се, па́стырю мо́й преще́дрый. І҆и҃се, Бл҃ко мо́й премилосе́рдный. І҆и҃се, просвѣтѝ моѧ̑ чꙋ́вствїѧ потемне́ннаѧ стра́стьмѝ. І҆и҃се, и҆сцѣлѝ тѣ́ло моѐ ѡ҆стрꙋпле́нное грѣха́ми. І҆и҃се, ѡ҆чи́сти мо́й ᲂу҆́мъ ѿ по́мыслѡвъ сꙋ́етныхъ. І҆и҃се, сохранѝ се́рдце моѐ ѿ по́хотей лꙋка́выхъ. І҆и҃се, Сы́не Бо́жїй, поми́лꙋй мѧ̀.

Конда́къ в҃і.

Благода́ть пода́ждь мѝ всѣ́хъ до́лгѡвъ, рѣши́телю І҆и҃се, и҆ прїимѝ мѧ̀ ка́ющасѧ, ꙗ҆́коже прїѧ́лъ є҆сѝ Петра̀ ѿве́ргшагосѧ тебѐ: и҆ призовѝ мѧ̀ ᲂу҆нива́ющагѡ, ꙗ҆́коже дре́влѣ Па́ѵла гонѧ́щагѡ тѧ̀ и҆ ᲂу҆слы́ши вопїю́щагѡ тѝ: А҆ллилꙋ́їа.

І҆́косъ в҃і.

Пою́ще твоѐ вочеловѣ́ченїе, восхвалѧ́емъ тѧ̀ вси̑, и҆ вѣ́рꙋемъ съ Ѳомо́ю, ꙗ҆́кѡ Гдⷭь и҆ Бо́гъ є҆сѝ, сѣдѧ́й со Ѻ҆тце́мъ и҆ хотѧ́й сꙋди́ти живы̑мъ и҆ ме́ртвымъ; тогда̀ ᲂу҆́бѡ сподо́би мѧ̀ деснагѡ стоѧ́нїѧ, вопїю́щагѡ: І҆и҃се, Царю̀ превѣ́чный поми́лꙋй мѧ̀. І҆и҃се, цвѣ́те благово́нный, ѡ҆благоꙋха́й мѧ̀. І҆и҃се теплото̀ люби́маѧ, ѡ҆грѣ́й мѧ̀. І҆и҃се, хра́ме превѣ́чный, покры́й мѧ̀. І҆и҃се, ѻ҆де́ждо свѣ́тлаѧ, ᲂу҆краси́ мѧ̀. І҆и҃се, би́сере че́стный ѡ҆сїѧ́й мѧ̀. І҆и҃се, ка́меню дра́гїй ѡ҆свѣтѝ мѧ̀. І҆и҃се, со́лнце пра́вды, просвѣтѝ мѧ̀. І҆и҃се, свѣ́те ст҃ы́й,

ѡ҆блистáй мѧ̀. І҆исꙋ́се, болѣ́зни дꙋше́вныѧ и҆ тѣлє́сныѧ и҆зба́ви мѧ̀. І҆исꙋ́се, и҆з̾ рꙋкѝ сопроти́вныѧ и҆змѝ мѧ̀. І҆исꙋ́се, ѻ҆гнѧ̀ неꙋгаси́магѡ и҆ про́чихъ вѣ́чныхъ мꙋ́къ свободѝ мѧ̀. І҆исꙋ́се, Сы́не Бо́жїй, поми́лꙋй мѧ̀.

Конда́къ в҃і.

Ѽ пресла́дкїй и҆ всеще́дрый І҆исꙋ́се, прїимѝ ны́нѣ ма́лое моле́нїе сїѐ на́ше, ꙗ҆́коже прїѧ́лъ є҆сѝ вдови́цы двѣ̀ лє́птѣ: и҆ сохранѝ достоѧ́нїе твоѐ ѿ вра́гъ ви́димыхъ и҆ неви́димыхъ: ѿ наше́ствїѧ и҆ноплеме́нникъ, ѿ недꙋ́га и҆ гла́да, ѿ всѧ́кїѧ ско́рби и҆ смертоно́сныѧ ра́ны, и҆ грѧдꙋ́щїѧ и҆змѝ мꙋ́ки всѣ́хъ вопїю́щихъ тѝ: А҆ллилꙋ́їа г҃.

І знов повторює ся: Ікосъ а҃., А҆́нгелѡвъ тво́рче: і Конда́къ а҃., Взбра́нный Воево́до:

МОЛИТВА.

Гдⷭ҇и І҆исꙋ́се Хрⷭ҇тѐ Бж҃е мо́й, просвѣща́ѧй тва́рь свою̀, є҆мꙋ́же ꙗ҆вле́нны стра́сти моѧ̀, и҆ не́мощь є҆стества̀ на́шегѡ человѣ́ческагѡ, и҆ крѣ́пость сꙋпоста́та на́шегѡ: ты̀ са́мъ покры́й мѧ̀ ѿ ѕло́бы є҆гѡ̀: занѐ си́ла є҆гѡ̀ крѣ́пка̀, є҆стество̀ же на́ше стра́стно, и҆ си́ла на́ша немощна̀. Ты̀ ᲂу҆́бѡ, Ѽ Бла́гїй, вѣ́дый не́мощь на́шꙋ и҆ нося́й неꙋдо́бство безси́лїѧ на́шегѡ, сохранѝ мѧ̀ ѿ смꙋще́нїѧ помы́слѡвъ и҆ пото́па стра-

сте́й, и҆ досто́йна сотвори́ мѧ̀ сеѧ̀ слꙋ́жбы твоеѧ̀ свѧты́ѧ, да не ка́кѡ въ страсте́хъ мои́хъ растлю̀ сла́дость е҆ѧ̀, и҆ ѡ҆брѧ́щꙋсѧ безстꙋ́денъ пре́дъ тобо́ю и҆ де́рзостивъ, Го́споди пресла́дкїй мо́й І҆и҆сꙋ́се, поми́лꙋй и҆ спаси́ мѧ̀.

Акаѳїстъ

Благовѣщенїю Пресвѧтыѧ Владычицы нашеѧ Бцы и Приснодѣвы Марїи.

Кондакъ а҃.

Возбраннѣй Воеводѣ побѣдителнаѧ, ꙗко избавльшесѧ ѿ ѕлыхъ, благодарственнаѧ восписꙋемъ ти рабы твои, Бце, но ꙗко имꙋщаѧ державꙋ непобѣдимꙋю, ѿ всѧкихъ насъ бѣдъ свободи, да зовемъ ти: Радꙋйсѧ, невѣсто неневѣстнаѧ.

Їкосъ а҃.

Ангелъ предстатель съ небесе посланъ бысть рещи Бцѣ: радꙋйсѧ, и съ безплотнымъ гласомъ воплощаема тѧ зрѧ, Гди, оужасашесѧ, и стоѧше, зовый къ ней таковаѧ: Радꙋйсѧ, еюже радость возсїѧетъ. Радꙋйсѧ, еюже клѧтва исчезнетъ. Радꙋйсѧ, падшагѡ Адама воззванїе. Радꙋйсѧ, слезъ Еvиныхъ избавленїе. Радꙋйсѧ, высото неꙋдобовосходимаѧ человѣческими помыслы. Радꙋйсѧ, глꙋбино не-

ꙋдобозри́маѧ и҆ а҆нгелскими ѻ҆чи́ма. Ра́-дꙋйсѧ, ꙗ҆́ко є҆сѝ царе́во сѣда́лище. Ра́дꙋй-сѧ, ꙗ҆́ко но́сиши носѧ́щаго всѧ̑. Ра́дꙋйсѧ, ѕвѣздо̀ ꙗ҆влѧ́ющаѧ со́лнце. Ра́дꙋйсѧ, ѹ҆-тро́бо бо́жественнагѡ воплоще́нїѧ. Ра́дꙋй-сѧ, є҆́юже ѡ҆бновлѧ́етсѧ тва́рь. Радꙋйсѧ, є҆́юже поклонѧ́емсѧ Творцꙋ̀. Ра́дꙋйсѧ, не-вѣ́сто нене́вѣстнаѧ.

Конда́къ в҃.

Вѣ́дѧщи С҃тѧ́ѧ себѐ въ чистотѣ̀, гла-го́летъ Гаврїи́лꙋ де́рзостнѡ: пресла́вное твоегѡ̀ гла́са неꙋдобопрїѧ́телно дꙋшѝ мое́й ꙗ҆влѧ́етсѧ; безсѣ́меннагѡ бо зача́тїѧ рож-дество̀ ка́ко глаго́леши, зовꙋ́щи: А҆ллилꙋ́їа.

І҆́косъ в҃.

Ра́зꙋмъ недоразꙋмѣва́емый разꙋмѣ́ти Дв҃а и҆́щꙋщи, возопѝ къ слꙋжа́щемꙋ: и҆зъ бокꙋ̀ чи́стꙋ, С҃нꙋ ка́кѡ є҆́сть роди́тисѧ мо́щнѡ? рцы̀ мѝ. Къ не́йже ѡ҆́нъ речѐ, съ стра́хомъ ѡ҆ба́че, зовꙋ́щи си́це: Ра́дꙋйсѧ, совѣ́та неизрече́ннагѡ та́иннице. Ра́дꙋй-сѧ, молча́нїѧ просѧ́щихъ вѣ́ро. Ра́дꙋйсѧ, чꙋде́съ Хр҃то́выхъ нача́ло. Ра́дꙋйсѧ, велѣ-нїй є҆гѡ̀ глави́зно. Ра́дꙋйсѧ, лѣ́ствице не-бе́снаѧ є҆́юже сни́де Бг҃ъ. Ра́дꙋйсѧ, мо́сте преводѧ́й сꙋ́щихъ ѿ землѝ на не́бо. Ра-дꙋйсѧ, а҆́нгелѡвъ многоосло́вꙋщее чꙋ́до. Ра́дꙋйсѧ, бѣсѡ́въ многоплаче́вный стрꙋ-пе. Ра́дꙋйсѧ, свѣ́тъ неизрече́нно роди́в-

шаѧ. Радꙋйсѧ, ѐже ка́кѡ неедѝнагоже наꙋчѝвшаѧ. Радꙋйсѧ, премꙋ̀дрыхъ превосходѧ́щаѧ ра́зꙋмъ. Радꙋйсѧ, вѣ́рныхъ ѻ҆зарѧ́ющаѧ смы́слы. Радꙋйсѧ, невѣ́сто неневѣ́стнаѧ.

Конда́къ ѕ҃.

Сила Вы́шнѧгѡ ѻ҆сѣнѝ тогда̀ къ зача́тїю браконе́искꙋ́снꙋю, и҆ благопло́днаѧ тоѧ̀ ложесна̀, ꙗ҆́кѡ село̀ сла́дкое, всѣ́мъ хотѧ́щымъ жа́ти спасе́нїе, внегда̀ пѣ́ти сице: Аллилꙋ́їа.

Ікосъ ѕ҃.

И҆мꙋ́щи богопрїѧ́тнꙋю Дѣ́ва ѹ҆тро́бꙋ востечѐ къ Е҆лїсаве́тѣ: младе́нецъ же ѻ҆́нѧ а҆́бїе позна́въ сеѧ̀ цѣлова́нїе ра́доваше́сѧ, и҆ и҆гра́ньми ꙗ҆́кѡ пѣ́сньми вопїѧ́ше къ Бцⷣѣ: Радꙋйсѧ, ѿра́сли неꙋвѧда́емаѧ ро́згѡ. Радꙋйсѧ, плода̀ безсме́ртнагѡ стѧжа́нїе. Радꙋйсѧ, дѣ́лателѧ дѣ́лающа человѣколю́бца. Радꙋйсѧ, садѝтелѧ жи́зни на́шеѧ ро́ждшаѧ. Радꙋйсѧ, нѝво растѧ́щаѧ гобзова́нїе щедро́тъ. Радꙋйсѧ, трапе́зо носѧ́щаѧ ѻ҆би́лїе ѻ҆чище́нїѧ. Радꙋйсѧ, ꙗ҆́ко ра́й пи́щный процвѣта́еши. Радꙋйсѧ, ꙗ҆́ко приста́нище дꙋша́мъ гото́виши. Радꙋйсѧ, прїѧ́тное моли́твы кадѝло. Радꙋйсѧ, всегѡ̀ мі́ра ѻ҆чище́нїе. Радꙋйсѧ, Бо́жїе къ сме́ртнымъ благоволе́нїе. Радꙋйсѧ, сме́ртныхъ къ Бо́гꙋ дерзнове́нїе. Радꙋйсѧ, невѣ́сто неневѣ́стнаѧ.

Кондакъ д҃.

Бꙋрю внꙋтрь имѣѧ помышленій сꙋмнительныхъ цѣломꙋдренный Іѡсифъ, смѧтесѧ, къ тебѣ зрѧ небрачнѣй, и бракоокрадованнꙋю помышлѧѧ, непорочнаѧ: оувѣдѣвъ же твоѐ зачатіе ѿ Дꙋха свѧта, рече: Аллилꙋіа.

Ікосъ д҃.

Слышаша пастыріе Ангелѡвъ поющихъ плотское Хрⷭ҇тово пришествіе, и текше ꙗкѡ къ пастырю, видѧтъ сего ꙗко агнца непорочна въ чревѣ Маріинѣ оупасшасѧ, юже поюще рѣша: Радꙋйсѧ, Агнца и Пастырѧ Мати. Радꙋйсѧ, дворе словесныхъ овецъ. Радꙋйсѧ, невидимыхъ врагѡвъ мꙋченіе. Радꙋйсѧ, райскихъ дверей ѿверзеніе. Радꙋйсѧ, ꙗко небеснаѧ срадꙋютсѧ земнымъ. Радꙋйсѧ, ꙗко земнаѧ сликовствꙋютъ небеснымъ. Радꙋйсѧ, Аплѡвъ немолчнаѧ оуста. Радꙋйсѧ, страстотерпцевъ непобѣдимаѧ дерзосте. Радꙋйсѧ, твердое вѣры оутвержденіе. Радꙋйсѧ, свѣтлое благодати познаніе. Радꙋйсѧ, еюже обнажисѧ адъ. Радꙋйсѧ, еюже облекохомсѧ славою. Радꙋйсѧ, невѣсто неневѣстнаѧ.

Кондакъ є҃.

Боготечнꙋю ѕвѣздꙋ оузрѣвше волсви, тоѧ последоваша зарѝ: и ꙗко свѣтил-

никъ держаще ю̀, тою̀ испыта́хꙋ крѣпкаго Царѧ̀, и҆ достигше Непостижи́маго, возра́довашасѧ, вопі́юще: А҆ллилꙋ́їа.

І҆́косъ є҃.

Ви́дѣша ѻ҆́троцы халде́йстїи на рꙋцѣ̀ Дѣви́чѣ, созда́вшаго рꙋка́ма человѣ́ки, и҆ Влⷣкꙋ разꙋмѣва́юще є҆го̀, а҆́ще и҆ ра́бїй прїѧ́тъ зра́къ, потща́шасѧ да́рми послꙋжи́ти є҆мꙋ̀ и҆ возопи́ти благослове́ннѣй: Ра́дꙋйсѧ, ѕвѣзды̀ незаходи́мыѧ Ма́ти. Ра́дꙋйсѧ, за́ре та́инственнагѡ днѐ. Ра́дꙋйсѧ, пре́лести пе́щь ᲂу҆гаси́вшаѧ. Ра́дꙋйсѧ, Тро́йцы та́инники просвѣща́ющаѧ. Ра́дꙋйсѧ мꙋчи́телѧ безчеловѣ́чнаго и҆зміта́ющаѧ ѿ нача́льства. Ра́дꙋйсѧ, Гдⷭ҇а человѣколю́бца показа́вшаѧ Хрїста̀. Ра́дꙋйсѧ, ва́рварскагѡ и҆збавлѧ́ющаѧ слꙋже́нїѧ. Ра́дꙋйсѧ, ти́мѣнїѧ и҆зима́ющаѧ дѣ́лъ. Ра́дꙋйсѧ, ѻ҆гнѧ̀ поклоне́нїе ᲂу҆гаси́вшаѧ. Ра́дꙋйсѧ, пла́мене страсте́й и҆змѣнѧ́ющаѧ. Ра́дꙋйсѧ, вѣ́рныхъ наста́внице цѣломꙋ́дрїѧ. Ра́дꙋйсѧ, всѣ́хъ родѡ́въ весе́лїе. Ра́дꙋйсѧ, невѣ́сто неневѣ́стнаѧ.

Конда́къ ѕ҃.

Пропо́вѣдницы богоно́снїи бы́вше волсві́, возврати́шасѧ въ Вавѷлѡ́нъ, сконча́вше твоѐ проро́чество, и҆ пропо́вѣдавше тѧ̀ Хрⷭ҇та̀ всѣ̀мъ, ѡ҆ста́виша И҆́рѡда ꙗ҆́кѡ бладива, невѣ́дꙋща пѣ́ти: А҆ллилꙋ́їа.

Ікосъ ѕ҃.

Возсїѧвый въ Єгѵ́птѣ просвѣщенїе ѝстины, ѿгналъ єси лжѝ тмꙋ̀, ї҆дѡли бо єгѡ̀, Спасе, не терпѧще твоеѧ крѣпости падо́ша: сихъ же ѝзбавльшїисѧ, вопїѧхꙋ къ Бцѣ: Радꙋйсѧ, ѝсправленїе человѣкѡвъ. Радꙋйсѧ, ниспаденїе бѣсѡвъ. Радꙋйсѧ, прелести держа́вꙋ попра́вшаѧ. Радꙋйсѧ, ї҆долскꙋю лесть ѡ҆бличи́вшаѧ. Радꙋйсѧ, мо́ре потопи́вшее фараѡ́на мысленнаго. Радꙋйсѧ, ка́меню напои́вшїй жаждꙋщїѧ жизни. Радꙋйсѧ, ѻ҆гненный столпе наставлѧѧй сꙋщїѧ во тмѣ. Радꙋйсѧ, покро́ве мїрꙋ, ширшїй ѡ҆блака. Радꙋйсѧ, пище манны прїе́мнице. Радꙋйсѧ, сла́дости стыѧ слꙋжи́телнице. Радꙋйсѧ, землѐ ѡ҆бѣтова́нїѧ. Радꙋйсѧ, ѝзъ неѧже течетъ мёдъ ѝ млеко̀. Радꙋйсѧ, невѣсто неневѣстнаѧ.

Конда́къ з҃.

Хотѧщꙋ Сѵмеѡ́нꙋ ѿ нынѣшнагѡ вѣка престáвитисѧ прелéстнагѡ, вдáлсѧ єси ѧ҆кѡ младéнецъ томꙋ̀; но познáлсѧ єси ємꙋ̀ ѝ Бг҃ъ совершéнный, тѣмже ѹ҆диви́сѧ твое́й неизречéннѣй премꙋ́дрости, зовы́й: А҆ллилꙋ́їа.

Ікосъ з҃.

Но́вꙋю показа̀ тва́рь, ѧ҆вльсѧ зижди́тель на́мъ ѿ негѡ̀ бы́вшимъ, ѝзъ безсѣ́менныѧ прозѧ́бъ ѹ҆тро́бы, ѝ сохрани́въ

ю, ꙗкоже бѣ, нетлѣннѹ, да чѹдо видѧще, воспоемъ ю, вопїюще: Радѹйсѧ, цвѣте нетлѣнїѧ. Радѹйсѧ, вѣнче воздержанїѧ. Радѹйсѧ, воскресенїѧ ѻбразъ ѻблистающаѧ. Радѹйсѧ, Ангелское житїе ꙗвлѧющаѧ. Радѹйсѧ, древо свѣтлоплодовитое, ѿ негоже питаютсѧ вѣрнїи. Радѹйсѧ, древо благосѣннолиственное, имже покриваютсѧ мнози. Радѹйсѧ, въ чревѣ носившаѧ избавителѧ плѣненныхъ. Радѹйсѧ, рождшаѧ наставника заблѹждшихъ. Радѹйсѧ, сѹдїи праведнагѡ ѹмоленїе. Радѹйсѧ, ѻдеждо нагихъ дерзновенїе. Радѹйсѧ, любы всѧкое желанїе побѣждающаѧ. Радѹйсѧ, невѣсто неневѣстнаѧ.

Кондакъ н.

Странное рождество видѣвше, ѹстранимсѧ мїра, ѹмъ на небеса преложше: сегѡ бо ради высокїй Богъ, на земли ꙗвисѧ смиренный человѣкъ, хотѧй привлещи къ высотѣ, томѹ вопїющыѧ: Аллилѹїа.

Ікосъ н.

Весь бѣ въ нижнихъ, и вышнихъ никакоже ѿстѹпи неописанное Слово: снисхожденїе бо божественное, непрехожденїе же мѣстное бысть, и рождество ѿ Дѣвы богопрїѧтныѧ, слышащїѧ сїѧ: Радѹйсѧ, Бга невмѣстимагѡ вмѣстилище. Радѹйсѧ,

честнагѡ таинства двери. Радѹйсѧ, невѣрныхъ сѹмнителное слышанїе. Радѹйсѧ, вѣрныхъ извѣстнаѧ похвалѡ. Радѹйсѧ, колесница престаѧ сѹщагѡ на херѹвімѣхъ. Радѹйсѧ, селенїе преславное сѹщагѡ на серафімѣхъ. Радѹйсѧ, противнаѧ въ тождѣ собравшаѧ. Радѹйсѧ, дѣвство и рождество сочетавшаѧ. Радѹйсѧ, еюже разрѣшисѧ преступленїе. Радѹйсѧ, еюже ѿверзесѧ рай. Радѹйсѧ, ключѹ царствїѧ Хрїстова. Радѹйсѧ, надеждо благъ вѣчныхъ. Радѹйсѧ, невѣсто неневѣстнаѧ.

Кондакъ д҃.

Всѧкое естество ангелское оудивисѧ великомѹ твоегѡ вочеловѣченїѧ дѣлѹ: непристѹпнаго бо ꙗкѡ Бга зрѧще всѣмъ приступнаго человѣка, намъ оубѡ спребывающа, слышаща же ѿ всѣхъ: Аллилѹїа.

Їкосъ д҃.

Вітїѧ многовѣщанныѧ, ꙗкѡ рыбы безгласныѧ видимъ о тебѣ Бце, недоѹмѣваютъ бо глаголати, еже какѡ и Дѣва пребываеши и родити возмогла еси, мы же таинствѹ дивѧщесѧ, вѣрнѡ вопіемъ: Радѹйсѧ, премѹдрости Бжїѧ прїѧтелище. Радѹйсѧ, промышленїѧ егѡ сокровище. Радѹйсѧ, любомѹдрыѧ немѹдрыѧ ꙗвлѧющаѧ. Радѹйсѧ, хитрословесныѧ безсловесныѧ обличающаѧ. Радѹйсѧ, ꙗко обѹ-

ѧ́ша лю́тїи взыска́телїи. Ра́дѹйсѧ, ꙗ҆́ко ѹ҆вѧдо́ша баснотво́рци. Ра́дѹйсѧ, рыба́рскїѧ мре́жи и҆сполнѧ́ющаѧ. Ра́дѹйсѧ, и҆з̾ глѹбины̀ невѣ́дѣнїѧ и҆звлача́ющаѧ. Ра́дѹйсѧ, мнѡ́ги в̾ ра́зѹмѣ просвѣща́ющаѧ. Ра́дѹйсѧ, кораблю̀ хотѧ́щимъ спасти́сѧ. Ра́дѹйсѧ, приста́нище житі́йскихъ плава́нїй. Ра́дѹйсѧ, невѣ́сто неневѣ́стнаѧ.

Конда́къ ї.

Спастѝ хотѧ̀ мі́ръ, и҆́же всѣ́хъ ѹ҆краси́тель, къ семѹ̀ самоѡбѣтова́нъ прїи́де, и҆ па́стырь сы́й ꙗ҆́кѡ Бо́гъ, на́съ ра́ди ꙗ҆ви́сѧ по на́мъ человѣ́къ; подо́бнымъ бо подо́бное призва́въ, ꙗ҆́кѡ Бо́гъ слы́шитъ: А҆ллилѹ́їа.

І҆́косъ ї.

Стѣна̀ є҆сѝ дѣ́вамъ Бц҃е Дв҃о, и҆ всѣ̑мъ къ тебѣ̀ прибѣга́ющимъ: и҆́бо небесѐ и҆ землѝ Творе́цъ ѹ҆стро́и тѧ̀, Пречи́стаѧ, все́лсѧ въ ѹ҆тро́бѣ твое́й, и҆ всѧ̑ приглаша́ти тебѣ̀ наѹчи́въ: Ра́дѹйсѧ, сто́лпе дѣ́вства. Ра́дѹйсѧ, две́ри спасе́нїѧ. Ра́дѹйсѧ нача́лнице мы́сленнагѡ назда́нїѧ. Ра́дѹйсѧ, пода́телнице боже́ственныѧ бла́гости. Ра́дѹйсѧ, ты̀ бо ѡ҆бнови́ла є҆сѝ зача́тыѧ сту́днѡ. Ра́дѹйсѧ, ты̀ бо наказа́ла є҆сѝ ѡ҆кра́денныѧ ѹ҆мо́мъ. Ра́дѹйсѧ, тли́телѧ смы́слѡвъ ѹ҆праздни́ющаѧ. Ра́дѹйсѧ, сѣ́ѧтелѧ чистоты̀ ро́ждшаѧ. Ра́-

дꙋйсѧ, чертоже безсѣменнагѡ ѹневѣщенїѧ. Радꙋйсѧ, вѣрныхъ Гдеви сочетавшаѧ. Радꙋйсѧ, добраѧ младопитателнице дѣвамъ. Радꙋйсѧ невѣстокрасителнице дꙋшъ свѧтыхъ. Радꙋйсѧ невѣсто неневѣстнаѧ.

Кондакъ аі.

Пѣнїе всѧкое побѣждаетсѧ, спростретисѧ тщащеесѧ къ множествꙋ щедротъ твоихъ: равночисленныѧ бо песка пѣсни аще приносимъ ти, Царю стый, ничтоже совершаемъ достойно, ѩже далъ еси намъ, тебѣ вопїющымъ: Аллилꙋїа.

Ікосъ аі.

Свѣтопрїемнꙋю свѣщꙋ сꙋщымъ въ тмѣ ѩвльшꙋюсѧ, зримъ стꙋю Дѣвꙋ; невещественный бо вжигающи огнь, наставлѧетъ къ разꙋмꙋ божественномꙋ всѧ, зарею ѹмъ просвѣщающаѧ, званїемъ же почитаемаѧ сице: Радꙋйсѧ, лꙋчѐ ѹмнагѡ солнца. Радꙋйсѧ, свѣтило незаходимагѡ свѣта. Радꙋйсѧ молнїе дꙋши просвѣщающаѧ. Радꙋйсѧ, ѩко громъ враги ѹстрашающаѧ. Радꙋйсѧ, ѩко многосвѣтлое возсїѧваеши просвѣщенїе. Радꙋйсѧ, ѩко многотекꙋщꙋю источаеши рѣкꙋ. Радꙋйсѧ, кꙋпѣли живописꙋщаѧ образъ. Радꙋйсѧ, грѣховнꙋю ѿемлющаѧ сквернꙋ. Радꙋйсѧ, бане омывающаѧ совѣсть. Радꙋйсѧ, ча-

ше че́рплющаѧ ра́дость. Ра́дѹйсѧ, ѡ҆бонѧ́нїѧ Хрⷭ҇то́ва благоѹха́нїе. Ра́дѹйсѧ, живо́те та́йнагѡ весе́лїѧ. Ра́дѹйсѧ, невѣ́сто неневѣ́стнаѧ.

Конда́къ в҃і.

Благода́ть да́ти восхотѣ́въ долгѡ́въ дре́вныхъ, всѣ́хъ долгѡ́въ рѣши́тель человѣ́кѡмъ, прїи́де собо́ю къ ѿше́дшимъ тогѡ̀ благода́ти, и҆ раздра́въ рѹкописа́нїе, слы́шитъ ѿ всѣ́хъ си́це: А҆ллилѹ́їа.

І҆́косъ в҃і.

Пою́ще твоѐ рождество̀, хва́лимъ тѧ̀ вси́, ꙗ҆́ко ѻ҆дѹшевле́нный хра́мъ, Бцⷣе, въ твое́й бо всели́всѧ ѹ҆тро́бѣ содержа́ѧй всѧ̑ рѹко́ю Гдⷭ҇ь, ѻ҆свѧтѝ, просла́ви, наѹчѝ вопі́ти тебѣ̀ всѣ́хъ: Ра́дѹйсѧ, селе́нїе Бга и҆ Сло́ва. Ра́дѹйсѧ, стаѧ̀ ст҃ы́хъ бо́лшаѧ. Ра́дѹйсѧ, ковче́же позлаще́нный Дѹ́хомъ. Ра́дѹйсѧ, сокро́вище живота̀ неистощи́мое. Ра́дѹйсѧ, че́стный вѣ́нче царе́й благочести́выхъ. Ра́дѹйсѧ, честна́ѧ похва̀ло і҆ере́евъ благоговѣ́йныхъ. Ра́дѹйсѧ, це́ркве непоколеби́мый сто́лпе. Ра́дѹйсѧ, ца́рствїѧ нерѹши́маѧ стѣно̀. Ра́дѹйсѧ, є҆́юже воздвиза́ютсѧ побѣ́ды. Ра́дѹйсѧ, є҆́юже низпада́ютъ вра́зи. Ра́дѹйсѧ, тѣ́ла моегѡ̀ врачева́нїе. Ра́дѹйсѧ, дѹшѝ моеѧ̀ спасе́нїе. Ра́дѹйсѧ, невѣ́сто неневѣ́стнаѧ.

Кондакъ ГІ.

Ѡ̑ всепѣтаѧ Мати, рождшаѧ всѣхъ свѧтыхъ свѧтѣйшее Слово, нынѣшнее пріимши приношеніе, ѿ всѧкіѧ избави напасти всѣхъ, и будущіѧ изми муки, тебѣ вопіющихъ: Аллилуіа.

І знов повторює ся: Ікосъ а., Ангелъ предстатель: і Кондакъ а., Возбраннѣй Воеводѣ:

МОЛИТВА.

Пріими всеблагомощнаѧ, пречистаѧ Госпоже Владычице Богородителнице, сіѧ честныѧ дары, тебѣ единѣй прикладныѧ ѿ насъ недостойныхъ рабѡвъ твоихъ, ѿ всѣхъ родѡвъ избраннаѧ, и всѣхъ тварей небесныхъ и земныхъ вышшаѧ ѧвльшаѧсѧ; понеже бо тебе ради бысть Господь силъ съ нами, и тобою Сына Божіѧ познахомъ и сподобихомсѧ свѧтагѡ Тѣла егѡ и честныѧ Крове егѡ. Тѣмже блаженна еси въ родѣхъ родѡвъ богоблаженнаѧ, херувімѡвъ свѣтлѣйши, и серафімѡвъ честнѣйши сущаѧ. И нынѣ, всепѣтаѧ пресвѧтаѧ Богородице, не престай молѧщисѧ о насъ недостойныхъ рабѣхъ твоихъ, еже избавитисѧ намъ ѿ всѧкагѡ обстоѧніѧ, и сохранитисѧ намъ невреждеными ѿ всѧкаго ѧдовитагѡ прилога діѧвольскагѡ, и даже до

конца̀ моли́твами твои́ми неѡсꙋжде́нныхъ на́съ соблюди̂: ꙗ҆́ко да твои́мъ застꙋпле́ніемъ и҆ по́мощію спаса́еми, сла́вꙋ, хвалꙋ̀, благодаре́ніе и҆ поклоне́ніе за всѧ̑, въ Тро́йцѣ є҆ди́номꙋ Бг҃ꙋ, и҆ всѣхъ Созда́телю возсыла́емъ, нн҃ѣ, и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ. А҆ми́нь.

Акаѳі́стъ

И҆́же во Свѧты́хъ О҆тцꙋ̀ на́шемꙋ Нїко́лаю Мѵ́ръ Лѵкі́йскихъ чꙋдотво́рцꙋ.

Конда́къ а҃.

И҆зра́нный чꙋдотво́рче, и҆ и҆зѧ́дный ѹ҆го́дниче Хр҇то́въ, мі́рꙋ всемꙋ̀ и҆сточа́ѧй многоцѣ́нное ми́лости мѵ́ро, и҆ неисчерпа́емое чꙋде́съ мо́ре, восхвалѧ́ю тѧ̀ любо́вїю, С҇ти́телю Нїко́лае! ты̀ же ꙗ҆́ко и҆мѣ́ѧй дерзнове́нїе къ Г҇дꙋ, ѿ всѧ́кихъ мѧ̀ бѣ́дъ свобо́дѝ, да зовꙋ̀ тѝ: Ра́дꙋйсѧ Нїко́лае, вели́кїй чꙋдотво́рче.

Ї́косъ а҃.

А҆́нгела о҆́бразомъ, земна́го сꙋ́ща є҆сте́ствомъ ꙗ҆вѝ тебѐ всеѧ̀ тва́ри Созда́тель; благопло́днꙋю бо доброто́ дꙋшѝ твоеѧ̀ провидѣ́въ, преблаже́нне Нїко́лае, наꙋчѝ всѣ́хъ вопи́ти тебѣ̀ си́це: Ра́дꙋйсѧ, ѿ ѹ҆тро́бы ма́тернїѧ о҆чище́нный. Ра́дꙋйсѧ, да́же до конца̀ о҆свѧще́нный. Ра́дꙋйсѧ,

рожде́ніемъ свои́мъ роди́телей оудиви́вый. Ра́дꙋйсѧ, си́лꙋ дꙋше́внꙋю а҆біе по рождествѣ ꙗ҆ви́вый. Ра́дꙋйсѧ, са́де земли̑ ѡ҆бѣтова́нїѧ. Ра́дꙋйсѧ, цвѣ́те Бж҃е́ственнагѡ сажде́нїѧ. Ра́дꙋйсѧ, лозо̀ добродѣ́телнаѧ віногра́да Хр҃то́ва. Ра́дꙋйсѧ, дре́во чꙋдото́чное ра́ѧ І҆и́сова. Ра́дꙋйсѧ, крі́не ра́йскагѡ прозѧбе́нїѧ. Ра́дꙋйсѧ, мѵ́ро Хрїсто́ва благоꙋха́нїѧ. Ра́дꙋйсѧ, ꙗ҆́ко тобо́ю ѿго́нитсѧ рыда́ніе. Ра́дꙋйсѧ, ꙗ҆́ко тобо́ю прино́ситсѧ ра́дованіе. Ра́дꙋйсѧ Ні́ко́лае, вели́кїй чꙋдотво́рче.

Конда́къ є҃.

Ви́дѧще твои́хъ мѵ́ръ и҆злїѧ́ніе, Богомꙋ́дре, просвѣща́емсѧ дꙋша́ми и҆ тѣ́лесы, ди́внаго тѧ̀ мѵроточца живоно́сна, Ніко́лае, разꙋмѣ́юще; чꙋ́десы бо ꙗ҆́кѡ вода́ми, благода́тїю Бо́жїею и҆злива́ющимисѧ напаѧ́еши вѣ́рнѡ вопїю́щихъ Бг҃ꙋ: А҆ллилꙋ́їа.

Ікосъ є҃.

Ра́зꙋмъ неꙋразꙋмѣ́нный вразꙋмлѧ́ѧ ѡ҆ ст҃ѣй Тро́йцѣ, бы́лъ є҆сѝ въ Нікеи съ свѧты́ми ѻ҆тцы̀ побо́рникъ и҆сповѣда́нїѧ правосла́вныѧ вѣ́ры; ра́вна бо Ѻ҆тцꙋ̀ Сы́на и҆сповѣ́далъ є҆сѝ, соприсносꙋ́щна и҆ сопресто́лнаѧ. А҆́рїа же безꙋ́мнаго ѡ҆бличи́лъ є҆сѝ; сегѡ̀ ра́ди вѣ́рнїи наꙋчи́шасѧ воспѣва́ти тебѣ̀: Ра́дꙋйсѧ, вели́кїй благоче́стїѧ сто́лпе. Ра́дꙋйсѧ, вѣ́рныхъ прибѣ́жище

граде. Радꙋйсѧ, твердое православїѧ ꙋ̓крѣпленїе. Радꙋйсѧ, честнѡ́е престы́ѧ Тро́йцы носи́ло и҆ похвале́нїе. Ра́дꙋйсѧ, Ѻ҆тцꙋ̀ равночестна Сы́на проповѣ́давый. Радꙋйсѧ, Ꙗ҆рїѧ возбѣсившагосѧ ѿ собо́ра ѻ҆те́цъ ѿгна́вый. Радꙋйсѧ, ѻ҆́тче, ѻ҆тце́въ сла́внаѧ красото̀. Ра́дꙋйсѧ, всѣ́хъ богомꙋ́дрыхъ премꙋ́драѧ добро́то. Радꙋйсѧ, ѻ҆́гненнаѧ словеса̀ и҆спꙋща́ѧй. Радꙋйсѧ, до́брѣ ста́до своѐ наставлѧ́ѧй. Радꙋйсѧ, ꙗ҆́ко тобо́ю вѣ́ра ꙋ҆твержда́етсѧ. Ра́дꙋйсѧ, ꙗ҆́ко тобо́ю є҆́ресь низлага́етсѧ. Ра́дꙋйсѧ Нїко́лае, вели́кїй чꙋдотво́рче.

Конда́къ г҃.

Си́лою, да́нною ти̑ свы́ше слезꙋ̀ всѧ́кꙋ ѿѧ́лъ є҆сѝ ѿ лица̀ лю́тѣ стра́ждꙋщихъ, богоно́се ѻ҆́тче Нїко́лае! А҆́лчꙋщымъ бо ꙗ҆ви́лсѧ є҆сѝ корми́тель, въ пꙋчи́нѣ морстѣ́й сꙋ́щымъ и҆зрѧ́дный пра́витель, недꙋ́гꙋющимъ и҆сцѣле́нїе, и҆ всѣ́мъ всѧ́къ помо́щникъ показа́лсѧ є҆сѝ вопїю́щимъ Бо́гꙋ: А҆ллилꙋ́їа.

І҆́косъ г҃.

И҆мѣ́ѧше вои́стиннꙋ, ѻ҆́тче Нїко́лае, съ небесѐ пѣ́снь тебѣ̀ воспѣва́ема бы́ти, а҆ не ѿ земли̑; ка́кѡ бо кто̀ ѿ человѣ́къ возмо́жетъ твоеѧ̀ свѧты́ни вели́чїѧ проповѣ́дати? но мы̀ любо́вїю твое́ю побѣжда́еми вопїе́мъ ти̑ си́це: Ра́дꙋйсѧ, ѻ҆́бразе а҆́гнцемъ

и҆ па́стырем. Ра́дꙋйсѧ, стое̑ ѻ҆чисти́лище нра́вѡм. Ра́дꙋйсѧ, добродѣ́телей вели́кихъ вмѣсти́лище. Ра́дꙋйсѧ, ст҃ы́ни чи́стое и҆ честно́е жили́ще. Ра́дꙋйсѧ, свѣти́лниче всесвѣ́тлый и҆ вселюби́мый. Ра́дꙋйсѧ, свѣ́те златоза́рный и҆ непоро́чный. Ра́дꙋйсѧ, досто́йный А҆́нгелѡвъ собесѣ́дниче. Ра́дꙋйсѧ, до́брый человѣ́кѡвъ наста́вниче. Ра́дꙋйсѧ, пра́вило вѣ́ры благочести́выѧ. Ра́дꙋйсѧ, ѻ҆́бразе кро́тости дꙋхо́вныѧ. Ра́дꙋйсѧ, ꙗ҆́ко тобо́ю ѿ страсте́й тѣле́сныхъ и҆збавлѧ́емсѧ. Ра́дꙋйсѧ, ꙗ҆́ко тобо́ю сла́достей дꙋхо́вныхъ и҆сполнѧ́емсѧ. Ра́дꙋйсѧ Нїко́лае вели́кїй чꙋдотво́рче.

Конда́къ д҃.

Бꙋ́рѧ недоꙋмѣ́нїѧ смꙋща́етъ мѝ ᲂу҆́мъ, ка́кѡ досто́йно є҆́сть пѣ́ти чꙋдеса̀ твоѧ̑, блаже́нне Нїко́лае? никто́же бо мо́жетъ ѧ҆̀ и҆счестѝ, а҆́ще бы и҆ мнѡ́ги ѧ҆зы́ки и҆мѣ́лъ, и҆ глаго́лати восхотѣ́лъ: но мы̀ ди́внѡ Бг҃ꙋ, въ тебѣ̀ прославлѧ́ющемꙋсѧ, дерза́емъ воспѣва́ти: А҆ллилꙋ̑їа.

Ї́косъ д҃.

Слы́шаша богомꙋ́дре Нїко́лае, бли́жнїи и҆ да́лнїи вели́чїе чꙋде́съ твои́хъ, ꙗ҆́ко по возду́хꙋ ле́гкими благода́тными крила́ми навы́клъ є҆сѝ сꙋ́щымъ въ бѣда́хъ предварѧ́ти, ско́ро ѿ тѣ́хъ и҆збавлѧ́ѧ всѣ́хъ вопїю́щихъ къ тебѣ̀ такѡва́ѧ: Ра́дꙋйсѧ,

и҆збавле́нїе ѿ печа́ли. Ра́дꙋйсѧ, пода́нїе благода́ти. Ра́дꙋйсѧ, нечл҃емыхъ ѕѡ́лъ прогони́телю. Ра́дꙋйсѧ, жела́емыхъ бла́гихъ насади́телю. Ра́дꙋйсѧ, ско́рый ᲂу҆тѣши́телю въ бѣдѣ̀ сꙋ́щымъ. Ра́дꙋйсѧ, стра́шный наказа́телю ѡ҆би́дѧщымъ. Ра́дꙋйсѧ, чꙋде́съ пꙋчи́но, Бг҃омъ и҆злїѧ́ннаѧ. Ра́дꙋйсѧ, зако́на Хр҃то́ва скрижа́ли богопи́санныѧ. Ра́дꙋйсѧ, крѣ́пкое па́дающымъ возведе́нїе. Ра́дꙋйсѧ, пра́вое стоѧ́щымъ ᲂу҆твержде́нїе. Ра́дꙋйсѧ, ꙗ҆́ко тобо́ю всѧ́каѧ и҆́стина сбыва́етсѧ. Ра́дꙋйсѧ Нїко́лае, вели́кїй чꙋдотво́рче.

Конда́къ є҃.

Боготе́чнаѧ ѕвѣзда̀ ꙗ҆ви́лсѧ є҆сѝ наставлѧ́ѧ по мо́рю пла́вающихъ лю́тѣ, и҆́мже сме́рть предстоѧ́ше вско́рѣ и҆но́гда, а҆́ще не бы ты̀ предста́лъ є҆сѝ призыва́ющимъ тѧ̀ въ по́мощь, чꙋдотво́рче ст҃ы́й Нїко́лае, ᲂу҆жѐ бо несты́дно бѣсѡ́мъ летѧ́щымъ, и҆ погрꙋзи́ти корабли̑ хотѧ́щымъ, запрети́лъ и҆ ѿгна́лъ є҆сѝ и҆̀хъ, вѣ́рныѧ же наꙋчи́лъ є҆сѝ спаса́ющемꙋ тобо́ю Бг҃ꙋ взыва́ти: А҆ллилꙋ́їа.

І҆́косъ є҃.

Ви́дѣша ѻ҆трокови̑цы, на бра́къ скве́рный ни́щеты ра́ди ᲂу҆гото́ванныѧ, вели́кое твоѐ къ ни́щымъ милосе́рдїе, преблаже́нне ѻ҆́тче Нїко́лае, є҆гда̀ ста́рцꙋ, роди́-

телю и҆́хъ, но́щїю ѹ҆зе́лцы три̑ зла́та, та́жде, пода́лъ є҆сѝ, самаго̀ съ дще́рми и҆збавля́ѧ паде́нїѧ грѣхо́внагѡ; тогѡ̀ ра́ди слы́шиши ѿ всѣ́хъ си́це: Ра́дѹйсѧ ми́лости превели́кїѧ сокро́вище. Ра́дѹйсѧ, промышле́нїѧ ѡ҆ лю́дехъ прїѧ́телище. Ра́дѹйсѧ, пи́ще и҆ ѿра́до къ тебѣ̀ прибѣга́ющымъ. Ра́дѹйсѧ, хлѣ́бе неснѣда́емый а҆́лчѹщымъ. Ра́дѹйсѧ, бога́тство, бѣ́днѣ живѹ́щимъ на земли̑, Бг҃омъ да́нное. Ра́дѹйсѧ, воздви́женїе ско́рое ѹ҆бо́гихъ. Ра́дѹйсѧ, би́строе ни́щихъ ѹ҆слы́шанїе. Ра́дѹйсѧ, скорбѧ́щихъ прїѧ́тное попече́нїе. Ра́дѹйсѧ, трїе́хъ дѣ́въ непоро́чный невѣсти́телю. Ра́дѹйсѧ, чистоты̀ ѹ҆се́рдный храни́телю. Ра́дѹйсѧ ненаде́жныхъ надѣ́ѧнїе. Ра́дѹйсѧ, всегѡ̀ мі́ра наслажде́нїе. Ра́дѹйсѧ Нїко́лае, вели́кїй чѹдотво́рче.

Конда́къ ѕ҃.

Проповѣ́дѹетъ мі́ръ ве́сь тебѐ, преблаже́нне Нїко́лае, ско́раго въ бѣда́хъ застѹ́пника; ꙗ҆́ко мно́гажды въ є҆ди́нѣмъ часѣ̀, по земли̑ и҆ по мо́рю пѹтеше́ствѹющымъ и҆ пла́вающымъ предварѧ́ѧ посо́бствѹеши, кѹ́пнѡ всѣ́хъ ѿ ѕлы́хъ сохранѧ́ѧ, вопїю́щихъ къ Бг҃ѹ Аллилѹ́їа.

Ікосъ ѕ҃.

Возсїѧ́лъ є҆сѝ свѣ́тъ живо́тный и҆збавле́нїе нося̀ воево́дамъ, непра́веднѹю

смéрть пріѧ́ти имꙋ́щимъ, тебѣ, дóбрый пáстырю, Нікóлае, призывáющимъ, егдà вскóрѣ ꙗ́вльсѧ въ снѣ̀ царéви, ᲂу҆страши́лъ є҆сѝ є҆гò, си́хъ же невреждéнныхъ ѿпꙋсти́ти повелѣ́лъ є҆сѝ; сегѡ̀ рáди съ ни́ми кꙋ́пнѡ и҆ мы̀ благодáрственнѡ вопіéмъ ти̂: Рáдꙋйсѧ, ᲂу҆сéрднѡ призывáющымъ тѧ̀ помагáѧй. Рáдꙋйсѧ, ѿ непрáведнагѡ ᲂу҆біéніѧ и҆збавлѧ́ѧй. Рáдꙋйсѧ, ѿ лéстныѧ сохранѧ́ѧй клеветы̀. Рáдꙋйсѧ, непрáведнаѧ разрꙋшáѧй совѣ́ты. Рáдꙋйсѧ, растерзáѧй лжꙋ̀ ꙗ́кѡ паꙋчи́нꙋ. Рáдꙋйсѧ, вознощáѧй слáвнѡ и҆́стинꙋ. Рáдꙋйсѧ, непови́нныхъ ѿ ᲂу҆́зъ разрѣшéніе. Рáдꙋйсѧ, и҆ мертвецéвъ ѡ҆живлéніе. Рáдꙋйсѧ, проѧви́телю прáвды. Рáдꙋйсѧ, помрачи́телю непрáвды. Рáдꙋйсѧ, ꙗ́ко тобóю непови́нніи и҆збáвлени ѿ мечà. Рáдꙋйсѧ, ꙗ́ко тобóю наслади́шасѧ свѣ́та. Рáдꙋйсѧ Нікóлае, вели́кій чꙋдотвóрче.

Кондáкъ ѕ҃.

Хотѧ̀ богохꙋ́лное є҆ретíческое ѿгнáти ѕлосмрáдіе, мѵ́ро воистиннꙋ благовóнное тáинственное ꙗ҆ви́лсѧ є҆сѝ, Нікóлае, лю́ди Мѵрéйскїѧ ᲂу҆пáслъ є҆сѝ, и҆ вéсь мíръ твои́мъ благодáтнымъ мѵ́ромъ и҆спóлнилъ є҆сѝ; и҆ ѿ нáсъ ᲂу҆́бѡ богомéрзкое грѣхóвное ѕлосмрáдіе ѿжени̇̀, да благопріѧ́тнѡ Бóгꙋ вопіéмъ: А҆ллилꙋ́їа.

Ікосъ ѕ҃.

Но́ваго тѧ̀ Но́а, наста́вника ковче́га спаси́телнагѡ, разꙋмѣ́емъ ѻ҆ч҃е с҃ты́й Ні-ко́лае, бꙋ́рю всѣ́хъ лю́тыхъ разганѧ́ющаго направле́ніемъ твои́мъ, тишинꙋ̀ же Бо-же́ственнꙋю приносѧ́щаго вопі́ющимъ: Ра́-дꙋйсѧ, ѡ҆бꙋрева́емымъ ти́хое приста́нище. Ра́дꙋйсѧ, ᲂу҆топа́ющимъ и҆звѣ́стное хра-ни́лище. Ра́дꙋйсѧ, пла́вающимъ посредѣ̀ пꙋчи́нъ до́брый ко́рмчій. Ра́дꙋйсѧ, тре-волне́ніѧ морска́ѧ ᲂу҆ставлѧ́ющій. Ра́дꙋй-сѧ, превожде́ніе сꙋ́щимъ въ ви́хрѣхъ. Ра́дꙋйсѧ, согрѣ́ѧніе сꙋ́щимъ въ мра́зѣхъ. Ра́дꙋйсѧ, сі́ѧніе, ско́рбный мра́къ разго-нѧ́ющее. Ра́дꙋйсѧ, свѣти́ло всѧ̀ концы̀ землѝ просвѣща́ющее. Ра́дꙋйсѧ, ѿ бе́здны грѣхо́внымѧ человѣ́ки и҆збавлѧ́ѧй. Ра́дꙋй-сѧ, въ бе́днꙋ а҆́дскꙋю сатанꙋ̀ вверга́ѧй. Ра́дꙋйсѧ, ꙗ҆́ко тобо́ю дерзнове́ннѡ бе́зднꙋ милосе́рдіѧ Бо́жіѧ призыва́емъ. Ра́дꙋйсѧ, ꙗ҆́ко тобо́ю ѿ пото́па гнѣ́ва и҆зба́вльшесѧ, ми́ръ съ Бо́гомъ ѡ҆брѣта́емъ. Ра́дꙋйсѧ Ні́ко́лае, вели́кій чꙋдотво́рче.

Конда́къ и҃.

Стра́нное чꙋ́до ꙗ҆влѧ́етсѧ притѣка́ю-щимъ къ тебѣ̀ блаже́нне Ні́ко́лае, с҃ще́н-наѧ твоѧ̀ це́рковь; въ не́й бо и҆ ма́лое моле́ніе приносѧ́ще, ве́ліихъ недꙋ́гѡвъ прі-е́млемъ и҆сцѣле́ніе, а҆́ще то́кмѡ по Бо́зѣ

ѹ҆пова́ніе на тѧ̀ возло́жимъ, вѣ́рнѡ вопі́юще, Аллилꙋ́їа.

Ї҆́косъ ѳ҃.

Ве́сь є҆сѝ всѣ̑мъ вои́стиннꙋ помо́щникъ, богоно́се Ні̑ко́лае, и҆ собра́лъ є҆сѝ вкꙋ́пѣ всѧ̀ прибѣга́ющыѧ къ тебѣ̀ ꙗ҆́кѡ свободи́тель, пита́тель и҆ вра́чь ско́рый всѣ̑мъ земны̑мъ, на похвалꙋ̀ всѣ́хъ подвиза́ѧ вопи́ти къ тебѣ̀ си́це: Ра́дꙋйсѧ всѧ́кихъ и҆сцѣле́ній и҆сто́чниче. Ра́дꙋйсѧ, лю́тѣ стра́ждꙋщимъ помо́щниче. Ра́дꙋйсѧ, зарѐ, сїѧ́ющаѧ въ но́щи грѣхо́внѣй блꙋдѧ̑щимъ. Ра́дꙋйсѧ, росо̀ небото́чнаѧ въ зно́и трꙋдѡ́въ сꙋ́щимъ. Ра́дꙋйсѧ, подава́ѧй тре́бꙋющимъ благострое́ніе. Ра́дꙋйсѧ, ѹ҆гото́влѧѧй прося́щимъ и҆зоби́ліе. Ра́дꙋйсѧ, мно́гажды проше́ніе предваря́ѧй. Ра́дꙋйсѧ, ста́рымъ сѣди́намъ си́лꙋ ѡ҆бновлѧ́ѧй. Ра́дꙋйсѧ, мно́гихъ заблꙋжде́ній ѿ пꙋтѝ и҆́стиннагѡ ѡ҆бличи́телю. Ра́дꙋйсѧ, та́инъ Бж҃їихъ вѣ́рный строи́телю. Ра́дꙋйсѧ, ꙗ҆́ко тобо́ю за́висть попира́емъ. Ра́дꙋйсѧ, ꙗ҆́ко тобо́ю благонра́вное житїѐ и҆справлѧ́емъ. Ра́дꙋйсѧ Ні̑ко́лае вели́кїй чꙋдотво́рче.

Конда́къ ӏ҃.

Всѧ́кїѧ ѹ҆толи̑ болѣ́зни, вели́кїй на́шъ застꙋ́пниче Ні̑ко́лае, растворѧ́ѧ благода̑тнаѧ врачева́нїѧ, ѹ҆слажда̑ющаѧ дꙋ́ши на́шѧ, сердца̀ же веселѧ́щаѧ всѣ́хъ ѹ҆се́рднѡ

къ по́мощи твое́й притѣка́ющихъ, Бо́гу же вопі́ющихъ: Аллилу́іа.

Ікосъ д҃.

Вѣ́тіѧ суемꙋ́дренныѧ нечести́выхъ ви́димъ тобо́ю посра́мленныѧ, богомꙋ́дре о҆́ч҃е Ні́колае! А҆рі́а бо хꙋ́лника раздѣлѧ́юща Божество̀, и҆ Савѐллїа смѣша́юща ст҃ꙋ́ю Тро́йцꙋ, препрѣ́лъ, на́съ же въ правосла́вїи оу҆крѣпи́лъ е҆сѝ; сегѡ̀ ра́ди вопїе́мъ ти̑ си́це: Ра́дꙋйсѧ щи́те, защища́ѧй бла́гочестїе. Ра́дꙋйсѧ мечꙋ̀, посѣка́ѧй ѕло́честїе. Ра́дꙋйсѧ, оу҆чи́телю Боже́ственныхъ велѣ́нїй. Ра́дꙋйсѧ, гꙋби́телю богопроти́вныхъ оу҆че́нїй. Ра́дꙋйсѧ, лѣ́ствице Бг҃омъ оу҆твержде́ннаѧ, е҆́юже восхо́димъ къ небеси̑. Ра́дꙋйсѧ покро́ве Бг҃омъ зда́нный, и҆́мже покрыва́ютсѧ мно́зи. Ра́дꙋйсѧ, немꙋ́дрыхъ оу҆мꙋдри́вый твои́ми словесы̀. Ра́дꙋйсѧ, лѣни́выхъ подви́гнꙋвый твои́ми нра́вы. Ра́дꙋйсѧ, свѣ́тлосте за́повѣдей Бо́жїихъ неꙋгаси́маѧ. Ра́дꙋйсѧ, лꙋчѐ ѡ҆правда́нїй Гд҇нихъ пресвѣ́тлаѧ. Ра́дꙋйсѧ, ꙗ҆́ко оу҆че́нїемъ твои́мъ сокрꙋша́ютсѧ е҆реті́ческїѧ главы̀. Ра́дꙋйсѧ, ꙗ҆́ко тобо́ю вѣ́рнїи сподоблѧ́ютсѧ сла́вы. Ра́дꙋйсѧ Ні́коласе вели́кїй чꙋдотво́рче.

Конда́къ є҃

Спастѝ хотѧ̀ дꙋ́шꙋ, пло́ть твою̀ дꙋ́хови покори́лъ е҆сѝ воистиннꙋ, о҆́тче Ні-

ко́лае! молча́ньми бо пре́жде и҆ боре́ньми съ по́мыслы, дѣ́нїю богомы́слїе прелoжи́лъ є҆си́, богомы́слїемъ же ра́зꙋмъ со-вершéнъ стѧжа́лъ є҆си́, и҆́мже дерзнове́нно съ Бо́гомъ и҆ А҆́нгелы бесѣ́довалъ є҆сѝ всегда̀ вопїѧ̀: А҆ллилꙋ́їа.

Ї́кос ї.

Стѣна̀ є҆сѝ похвалѧ́ющимъ, Пребла-же́нне, чꙋдеса̀ твоѧ̑, и҆ всѣ̑мъ къ застꙋпле-нїю твоемꙋ̀ прибѣга́ющимъ; тѣ́мже и҆ на́съ въ добродѣ́тели ѹ҆бо́гихъ, ѿ нищеты̀, напа́сти, недꙋ́гѡвъ и҆ нꙋ́ждъ разли́чныхъ свобожда́й, вопїю́щихъ тѝ съ любо́вїю таковѡ́: Ра́дꙋйсѧ ѿ ѹ҆бо́жества вѣ́чна-гѡ и҆зима́ѧй. Ра́дꙋйсѧ, бога́тство нетлѣ́н-ное подава́ѧй. Ра́дꙋйсѧ, бра́шно негиблю́-щее а҆лчꙋ́щимъ пра́вды. Ра́дꙋйсѧ, питїѐ неисчерпа́емое жа́ждꙋщимъ жи́зни. Ра́-дꙋйсѧ ѿ мѧте́жа и҆ бра́ни соблюда́ѧй. Ра́дꙋйсѧ, ѿ ѹ҆́зъ и҆ плѣне́нїѧ свобожда́-ѧй. Ра́дꙋйсѧ пресла́вный въ бѣда́хъ за-стꙋ́пниче. Ра́дꙋйсѧ, превели́кїй въ напа́-стехъ защи́тниче. Ра́дꙋйсѧ, мно́гихъ ѿ поги́бели и҆схити́вый. Ра́дꙋйсѧ безчи́слен-ныхъ невреждéнно сохрани́вый. Ра́дꙋйсѧ, ꙗ҆́ко тобо́ю лю́тыѧ сме́рти грѣ́шницы и҆з-бѣга́ютъ. Ра́дꙋйсѧ, ꙗ҆́ко тобо́ю жи́знь вѣ́чнꙋю ка́ющїисѧ полꙋча́ютъ. Ра́дꙋйсѧ Нїко́лае, вели́кїй чꙋдотво́рче.

Кондакъ а҃і.

Пѣніе пресвѧтѣй Троицѣ паче инѣхъ принеслъ еси, преблаженне Николае, оумомъ, словомъ и дѣломъ; многимъ бо испытанїемъ правовѣрнаѧ повелѣнїѧ оуяснилъ еси, вѣрою надеждою и любовїю наставлѧѧ насъ въ Троицѣ единомꙋ Богꙋ воспѣвати: Аллилꙋїа.

Ікосъ а҃і.

Свѣтозарнꙋю лꙋчꙋ, въ мрацѣ житїѧ сꙋщимъ негасимꙋю, видимъ тѧ, Бг҃омъ избранне о҃че Николае! съ невещественными бо Ангельскими свѣти беседꙋеши о несозданнѣмъ Тройчестѣмъ свѣтѣ, вѣрныѧ же дꙋши просвѣщаеши, вопїющїѧ ти таковаѧ: Радꙋйсѧ, озаренїе трїсолнечнагѡ свѣта. Радꙋйсѧ, денница незаходимагѡ солнца. Радꙋйсѧ, свѣще божественнымъ пламенемъ возжженнаѧ. Радꙋйсѧ, ѧко оугасилъ еси бѣсовскїй пламень нечестїѧ. Радꙋйсѧ, свѣтлое правовѣрїѧ проповѣданїе. Радꙋйсѧ, доброзрачное свѣта еѵангелскагѡ сїѧнїе. Радꙋйсѧ, молнїе, ереси пожигающаѧ. Радꙋйсѧ, громе, оустрашающїй соблазнѧющїѧ. Радꙋйсѧ, истиннагѡ наꙋчителю разꙋма. Радꙋйсѧ, таинственнагѡ изѧвителю оума. Радꙋйсѧ, ѧко тобою попрасѧ поклоненїе твари. Радꙋйсѧ, ѧко тобою наꙋчихомсѧ

покланѧтисѧ Творцꙋ̀ въ Тро́йцѣ. Ра́дꙋйсѧ Ніко́лае, вели́кій чꙋдотво́рче.

Конда́къ ві.

Благода́ть да́ннꙋю тѝ ѿ Бо́га свѣдꙋщіи, ра́дꙋющесѧ твою̀ па́мѧть пра́зднꙋемъ по до́лгꙋ, пресла́вный ѻ҆́ч҃е Ніко́лае, и҆ къ чꙋ́дномꙋ застꙋпле́нію твоемꙋ̀ всеꙋ́шнѡ притѣка́емъ: пресла́вныхъ твои́хъ дѣѧ́ній ꙗ҆́кѡ песка̀ морска́гѡ и҆ мно́жества ѕвѣзднагѡ и҆счестѝ немогꙋ́ще, недоꙋмѣ́ніемъ же ѡ҆бѧти бы́вше, вопіемъ къ Бг҃ꙋ: А҆ллилꙋ́їа.

Ікосъ ві.

Пою́ще твоѧ̀ чꙋдеса̀, восхвалѧ́емъ тѧ̀, всехва́льне Ніко́лае! въ тебѣ̀ бо Бо́гъ въ Тро́йцѣ прославлѧ́емый, ди́внѡ прослависѧ. Но а҆́ще и҆ по премно́гꙋ соста́вленныѧ ѿ дꙋши̑ ѱальмы̀ и҆ пѣ́сни прино́симъ тебѣ̀, Чꙋдотво́рче ст҃ый, ничто́же твори́мъ ра́вно дарова́нію чꙋде́съ твои́хъ, и҆̀мже ꙋ҆дивлѧ́ющесѧ, вопіемъ къ тебѣ̀ таковаѧ: Ра́дꙋйсѧ, Царѧ̀ ца́рствꙋющихъ, и҆ Гд҃а го́сподствꙋющихъ слꙋжи́телю. Ра́дꙋйсѧ, слꙋжи́телей є҆гѡ̀ небе́сныхъ сожи́телю. Ра́дꙋйсѧ, царе́мъ вѣ́рнымъ поможе́ніе. Ра́дꙋйсѧ, ро́да хрїстїа́нскагѡ возвыше́ніе. Ра́дꙋйсѧ, побѣ́ды тезоимени́тый. Ра́дꙋйсѧ, вѣнцено́сче наро́читый. Ра́дꙋйсѧ, всѣ́хъ добродѣ́телей зерца́ло. Ра́дꙋй-

сѧ, всѣхъ притѣкающихъ къ тебѣ крѣпкое забрало. Радѹйсѧ, по Бозѣ и Бцѣ все наше ѹпованіе. Радѹйсѧ тѣлесъ нашихъ здравіе и дѹшъ спасеніе. Радѹйсѧ, ꙗко тобою ѿ вѣчныѧ смерти свобождаемсѧ. Радѹйсѧ, ꙗко тобою безконечныѧ жизни сподоблѧемсѧ. Радѹйсѧ Николае, великій чѹдотворче.

Кондакъ ГІ.

Ѽ пресвѧтый и пречѹдный, ѻтче Николае, ѹтѣшеніе всѣмъ скорбѧщимъ, нынѣшнее наше пріими приношеніе, и ѿ геенны избавитисѧ намъ Гда ѹмоли богопріѧтнымъ твоимъ ходатайствомъ, да съ тобою воспѣваемъ: Аллилѹіа.

І знов повторює ся: Ікосъ а., Ангела ѻбразом: І Кондакъ а., Избранный чѹдотворче:

МОЛИТВА.

Ѽ всеблагій ѻтче Николае, пастырю и ѹчителю всѣхъ вѣрою притѣкающихъ къ твоемѹ застѹпленію и теплою молитвою тебе призывающихъ! скорѡ потщисѧ и избави Хртово стадо ѿ волкѡвъ гѹбѧщихъ е; и всѧкѹ странѹ хрістіанскѹю ѻгради и сохрани стыми твоими молитвами ѿ мірскагѡ мѧтежа, трѹса, нашествіѧ иноплеменникѡвъ и междоѹсобныѧ брани, ѿ глада, потопа,

ѻ҆гнѧ̀, меча̀ и҆ напра́сныѧ сме́рти, и҆ ꙗ҆́кѡже поми́ловалъ є҆сѝ трїе́хъ мꙋже́й въ темни́ци сѣдѧ́щихъ, и҆ и҆зба́вилъ є҆сѝ и҆̀хъ царе́ва гнѣ́ва и҆ посѣче́нїѧ ме́чнагѡ, та́кѡ поми́лꙋй и҆ менѐ, ꙋ҆мо́мъ, сло́вомъ и҆ дѣ́ломъ въ тмѣ̀ грѣхѡ́въ сꙋ́ща; и҆ и҆зба́ви мѧ̀ гнѣ́ва Бж҃їѧ и҆ вѣ́чныѧ ка́зни, ꙗ҆́ко да твои́мъ хода́тайствомъ и҆ по́мощїю, свои́мъ же милосе́рдїемъ и҆ благода́тїю Хрⷭ҇то́съ Бг҃ъ ти́хое и҆ безгрѣ́шное житїѐ да́стъ ми пожи́ти въ вѣ́цѣ се́мъ, и҆ и҆зба́витъ мѧ̀ ѡ҆шꙋ́їагѡ стоѧ́нїѧ, сподо́битъ же деснагѡ съ всѣ́ми Ст҃ы́ми, а҆ми́нь.

КАЛЄНДАР ЦІЛОГО РОКУ.

Знаки ⊕, ⊕, ⊕, означають дні, в які не вільно нічо робити і що кождий християнин, який дійшов до розуму, мусить вислухати Служби Божої і то під гріхом тяжким; лише в ті дні, як 23. цьвітня, 8. мая, 20. липня, 29. серпня, 26. вересня, 1. жовтня і 12. листопада вільно все робити, а відправа переносить ся на неділю.

✠ означає сьвята Полиелейні, то є такі, що мають таку саму відправу як сьвята врочисті, але в ті дни вільно всьо робити і не переносить ся на неділю.

Є означає сьвята, що мають ту саму відправу, що сьвята Полиелейні, тілько на Вечерни без Входа і без Чтеній а на Утрени без Полиелея і Величанія.

Січень (Іаннуарій).

1	є	**⊕ Обріз. ГНІХ. і сьв. Василія В.**
2	д	*Предр. Богоявл.* і сьв. Сильвестра п.
3	г	Прор. Малахія і Гордія муч.
4	в	Собор 70 Апост. і прп. Теоктиста.
5	а	*Навеч. Бог* і муч. Теопемпта і Теони.
6	з	**⊕ Богоявлене Господне.**
7	ѕ	Є Собор. сьв. І. Предтечі.
8	є	Прп. Георгія і Емилїяна і прп. Домнїки.
9	д	Муч. Полієвкта.
10	г	Прп. Григорія і Дометіяна, єпіск.
11	в	✠ Прп. Теодозия.
12	а	Муч. Татіянни і прп. Евпраксиї.
13	з	Муч. Єрмила і Стратонїка.
14	ѕ	Є *Відд. Бог.* і Прпмуч. в Синаю і Раїтї.
15	є	Прп. Павла і Иоана.
16	д	Поклін оковам сьв. Ап. Петра.
17	г	✠ Прп. Антонїя Вел.
18	в	Сьв. Атаназія і Кирила, археп.
19	а	Прп. Макарія єгип.

20	з	✠ Прп. Евтимія В.
21	ѕ	Прп. Максима, ісповідника.
22	є	Ап. Тимотея і прмуч. Анастазія.
23	д	Сщмуч. Климента.
24	г	Прп. Ксенії.
25	в	✠ Сьв. Григорія Богосл., археп.
26	а	Прп. Ксенофонта і родини его.
27	з	✠ Перенесенє мощей сьв. Йоана **Зл.**
28	ѕ	Прп. Єфрема.
29	є	Перенес. мощ. сщм. Ігнатия.
30	д	⊕ **Трех Сьв. Вас., Григор. і Йоана.**
31	г	Кира і Івана безсребр. і лїкарів.

Лютий (Февруарїй).

1	в	*Предпр. Стріт.* і муч. Трифона.
2	а	⊕ **Стрітенє Господне.**
3	з	Прав. Симеона і Анни прор.
4	ѕ	Прп. Ізидора.
5	є	Муч. Агафії.
6	д	Прп. Вукола, єп.
7	г	Прп. Партенїя і Луки.
8	в	Вмуч. Теодора Страт. і прор. Захарія.
9	а	Ͼ *Відд. Стріт.* і муч. Никифора.
10	з	Муч. Харалампія.
11	ѕ	Сщм. Власія.
12	є	Сьв. Мелетія, аєп.
13	д	Прп. Мартинїяна.
14	г	Прп. Авксентія.
15	в	Ап. Онисима.
16	а	Муч. Памфила, Валента, Павла і прч.
17	з	Вмуч. Теодора Тирона.
18	ѕ	Льва папи Римского.
19	є	Ап. Архіпа.
20	д	Прп. Льва, єп. Катани.
21	г	Прп. Тимотея і сьв. Евстатія аєп.
22	в	Найденє мощей сьв. Муч. в Евгенії.
23	а	Сщм. Полікарпа.

24	ѕ	✠ 1-ше і 2-ге найденє Голови Предт.
25	в	Сьв. Тарасія, аєп.
26	є	Сьв. Порфирія, аєп.
27	д	Прп. Прокопія, ісповедника.
28	г	Прп. Василия, ісповедника.
29	в	Прп. Касияна (як перест. рік).

Марець (Мартъ).

1	г	Прпмуч. Евдокії.
2	в	Сщмуч. Теодота.
3	а	Муч. Евтропія і прч. з ним.
4	з	Прп. Герасима.
5	ѕ	Муч. Конона.
6	є	42 Муч. в Аморії.
7	д	Сщм. Василия.
8	г	Прп. Теофілякта, єп. і ісповедника.
9	в	✠ 40 Муч. в Севастиї.
10	а	Муч. Кодрата і прч.
11	з	Сьв. Софронія, патр. Єрусал.
12	ѕ	Прп. Теофана ісп. сьв. Григорія папи.
13	є	Перен. мощ. сьв. Никифора, патр.
14	д	Прп. Венедикта.
15	г	Муч. Агапія і прч.
16	в	Муч. Савина папи і Юліяна.
17	а	Прп. Алексія, чоловіка Б.
18	з	Сьв. Кирила, аєп. Єрусал.
19	ѕ	Муч. Хризанта і Дарії.
20	є	Прпмуч. в монастирі сьв. Сави.
21	д	Прп. Якова, єп. і ісповедника.
22	г	Сщм. Василия.
23	в	Прпмуч. Нікона і 200 уч. єго.
24	а	*Предпр. Благов.* і прп. Захарії і Якова.
25	з	⊕ **Благовіщенє пресьв. Богор.**
26	ѕ	*Відд. Благ.* і Собор Арх. Гавриїла.
27	є	Прп. Матрони.
28	д	Прп. Іляриона нов. і Стефана чуд.

29	г	Прп. Марка і Кирила.
30	в	Прп. Иоана Лїствичника.
31	а	Прп. Іпатія єп.

Цьвітень (Апріллій).

1	з	Прп. Марії єгипетскої.
2	ѕ	Прп. Тита.
3	є	Прп. Никити іспов.
4	д	Прп Йосифа, Георгія і Плятона.
5	г	Муч. Теодула, Агатопода і прч.
6	в	Сьв. Евтихія аєп.
7	а	Прп. Георгія, єп.
8	з	Ап. Іродиона, Агава, Руфа і прч.
9	ѕ	Муч. Евпсихія.
10	є	Муч. Терентия і прч.
11	д	Сщм. Антипи.
12	г	Прп. Василия єп. і іспов.
13	в	Сщм. Артемона.
14	а	Сьв. Мартина іспов., папи рим.
15	з	Ап. Аристарха і прч.
16	ѕ	Муч. Агафії, Ірини і Хіонії.
17	є	Прп. Симеона і Акакія єп.
18	д	Прп. Иоана Декапол.
19	г	Прп. Иоана старопеч.
20	в	Прп. Теодора Тріх.
21	а	Сщм. Януарія і прч. і сщм. Теодора.
22	з	Прп. Теодора і Віталїя монаха.
23	ѕ	⊕ **Вм. Георгія** (переносить ся на нед.)
24	є	Муч. Сави.
25	д	✠ Ап. Марка і єв.
26	г	Сщм. Василия.
27	в	Сщм. Симеона.
28	а	Ап. Ясона і прч. і Мм. Максима і прч.
29	з	9 Муч. в Кизиції і прп. Мемнона
30	ѕ	✠ Ап. Якова.

Май (Маій).

1	є	Єремії прор.
2	д	Сьв. Атаназия Вел. аєп.
3	г	✠ Прп. Теодозія Печ. і Тим. і Маври.
4	в	Прпмуч. Пелагії.
5	а	Сьв. і славної муч. Ірини.
6	з	Йова многострадального.
7	ѕ	Пам. явленя ся Хреста в Єрусалимі.
8	є	⊕ **Йоана Богосл.** на нед. і прп. Арсенія
9	д	✠ Перен. мощ. сьв. Ник. і прор. Ісаї.
10	г	✠ Ап Симона Зилоти.
11	в	Сщм. Мокія.
12	а	Сьв. Епіфанія єп. і Германа патриярха
13	з	Муч. Глікериї.
14	ѕ	Муч. Ісидора.
15	є	Прп. Пахомія.
16	д	Прп. Теодора осьвящ.
17	г	Ап. Андроніка і прч.
18	в	Муч. Теодота і прч. з ним.
19	а	Сщм. Патрикія.
20	з	Муч. Талалея і прч.
21	ѕ	✠ Сьв. Цар. Константина і Єлени.
22	є	Муч. Василіска.
23	д	Прп. Михаїла, єп.
24	г	Прп. Симеона.
25	в	✠ 3-те найдене Голови Предт.
26	а	Ап. Карпа.
27	з	Сщм. Терапонта.
28	ѕ	Прп. Никити, єп.
29	є	Прпмуч. Теодозиї діви.
30	д	Преп. Ісаака і пам. рідні Василия В.
31	г	Ап. Єрмія і муч. Єрмея.

Червень (Іѹній).

1	в	Муч. Юстина фільозофа і прч.
2	а	Сьв. Никифора аєп.

3	з	Муч. Лукилїяна і прч.
4	ѕ	Сьв. Митрофана аєп.
5	є	Сщм. Доротея.
6	д	Прп. Висариона і Іляриона.
7	г	Сщм. Теодота.
8	в	Вмуч. Теодора.
9	а	Сьв. Кирила, аєп.
0	з	Сщм Тимотея.
11	ѕ	✠ Ап. Вартоломея і Варнави.
12	є	Прп. Онуфрія В. і Петра.
13	д	Муч. Акилини і сьв. Трифилїя єп.
14	г	Єлисея прор. і Методія, аєп.
15	в	Амоса прор. і прп. Єронїма.
16	а	Сьв. Тихона, єп.
17	з	Муч. Мануїла, Савела і Ісмаїла.
18	ѕ	Муч. Леонтія.
19	є	✠ Ап. Юди Тадея.
20	д	Сщм. Методия.
21	г	Муч. Юлїяна Тарс.
22	в	Сщм. Евсевія і муч. Галактиона і Юл.
23	а	Муч. Агрипини.
24	з	⊕ **Рождество сьв. Йоана Хр.**
25	ѕ	Прпм. Февронії.
26	є	Прп. Давида Сел.
27	д	Прп. Самсона чужоприємця і лїкаря.
28	г	Перен. мощ. Кира і Івана, безср.
29	в	⊕ **Сьв. Верх. Ап. Петра і Павла.**
30	а	☾ Собор дванайцяти Апост.

Липень (Іулій).

1	з	Косми і Дамяна безср. і муч.
2	ѕ	✠ Положенє Ч. Ризи пр. Богор.
3	є	Муч. Як нта і Анатолїя аєп.
4	д	Сьв. Андрея Крит. і прп. Марти.
5	г	✠ Сьв. Ап. Славян. Кирила і Методія.
6	в	✠ Прп. Атаназія Атоньского і Сисоя.
7	а	Прп. Томи і Акакія.

8	з	Вмуч. Прокопія.
9	ѕ	Сщм. Панкратія.
10	є	✠ Прп. Антонія печерского.
11	д	Муч. Евфимії і рус. княгині Ольги.
12	г	Му. Прокла і Ілярія і прп. Михаїла.
13	в	Соб. Арх. Гавриїла і прп. Стефана
14	а	Ап. Акили і муч. Кирика і Юлїти.
15	з	✠ Сьв. князя Рус. Володимира В.
16	ѕ	Сщм. Атиногена і 10 уч. єго.
		Недїля сьв. ОО. шістьох Соб. всел.
17	є	Вмуч. Марини.
18	д	Муч. Якинта і Емілїяна.
19	г	Прп. Макрини сестри Вас. В. прп. і Дія
20	в	⊕ **Сьв. слав. прор. Ілиї** на недїлю.
21	а	Прп. Симеона і Івана і прор. Езекіїла.
22	з	Сьв. Марії Магд. і сщм. Фоки.
23	ѕ	Муч. Трофима, Теофіла і прч.
24	д	✠ Муч. Бориса і Глїба і муч. Христини
25	є	✠ Усп. сьв. Анни, матери. Прч. Д. М.
26	г	Сщм. Єрмолая і прч.
27	в	✠ Вмуч. Пантелеймона лїкаря
28	а	Ап. Прохора і прч. і сьв. Інокентия папи
29	з	Муч. Калинїка.
30	ѕ	Ап. Сили і инших ап.
31	є	Предпр. Проісх. Ч. Хр. і прав. Евдокима

Серпень (Ѧѵгѹстъ).

1	д	✠ Проісх. Ч. Хр. і 7 муч. Маккавей.
2	г	Перенесенє мощ. сьв. Стефана.
3	в	Прп. Ісаака, Далмата і Фавста.
4	а	Сїмох Мол. в Еф. уснув. і воскресших.
5	з	*Предпр. Преобр.* і муч. Евсигнїя.
6	ѕ	⊕ **Преображенє (перемінене) ГНІХ.**
7	є	Прпм. Дометія.
8	д	Сьв. Емілїяна, єп. і іспов.
9	г	✠ Ап. Матїя.
10	в	Муч. Лаврентія.

48*

11	а	Муч. Евпла.
12	з	Муч. Фотія і Аникити.
13	ѕ	(: *Відд. Преобр.* і Максима іспов.
14	є	*Предпр. Усп.* і прор. Міхея.
15	д	⊕ **Успенє Пр. Богородиці.**
16	г	(: Перенес. нерукотв. Образа І. Хр.
17	в	Муч. Мирона.
18	а	Муч. Фльора і Лавра.
19	з	Муч. Андрея і з ним 2593.
20	ѕ	Прор. Самуїла.
21	є	Ап. Тадея і муч. Васи і єї дітий.
22	д	Муч. Агатоніка і прч.
23	г	(: *Відд. Успеня* і муч. Лупа.
24	в	Сщм. Евтиха.
25	а	Ап. Вартоломея і Тита.
26	з	Муч. Адріяна і Наталії жени єго.
27	ѕ	Прп. Пімена.
28	є	Прп. Мойсея і Августина, єп.
29	д	⊕ **Усікновенє Иоана Хр.** на неділю.
30	г	Сьв. Александра, Иоана і Павла, аєп.
31	в	✠ Положенє Ч. Пояса Пр. Богород.

Вересень (Сєптємврій).

1	а	✠ Нов. Рік церк. і прп. Симеона ст.
2	з	Муч. Маманта і прп. Иоана, аєп.
3	ѕ	Сщм. Антима і прп. Теоктиста.
4	є	Сщм. Вавили і прор. Мойсея Боговид.
5	д	Прор. Захарії і Єлисавети.
6	г	Память був. чуда Арх. Михаїла в Хіоні.
7	в	*Предпр. Рожд. П. Б.* і муч. Созонта.
8	а	⊕ **Рождество Пр. Богородиці.**
9	з	Сьв. Якима і Анни, род. Прч. Діви.
10	ѕ	Муч. Мінодори, Мітродори і Німфодори
11	є	Прп. Теодори.
12	д	(: *Відд. Рожд.* і сщм. Автонома.
13	г	(: Відн. хр., *Предпр. Возд.* і сщм. Корн.
14	в	⊕ **Воздвиженє Ч. Хреста.**

15	а	Вмуч. Никити.
16	з	Вмуч. Евфимії.
17	s	Муч. Софії, Віри, Надії і Любови.
18	є	Сьв. Евменія, єп.
19	д	Муч. Трофима і прч.
20	г	Вмуч. Евстатія, єго жени і дітий.
21	в	☾ *Відд. Воздв.* і Ап. Кодрата.
22	а	Сщм. Фоки.
23	з	☾ Зачатє Предтечі.
24	s	Первомуч. і рівноап. Теклї.
25	є	Прп. Евфросинії.
26	д	⊕ **Иоана Богослова** на неділю.
27	г	Муч. Калїстрата і прч.
28	в	✠ Прп. Харитона, іспов.
29	а	Прп. Киріяка.
30	з	Сщм. Григорія вел. Арм.

Жовтень (Ѻктѡврїй).

1	s	⊕ **Покров Пр. Б.** на нед. і ап. Ананії
2	є	Сщм. Киприяна і прп. Андрея юрод.
3	д	Сщм. Дионїзия Ареопаґ.
4	г	Сщм. Єротея.
5	в	Муч. Харитини.
6	а	✠ Ап. Томи.
7	з	Муч. Сергія і Вакха.
8	s	Прп. Пелаґії.
9	є	✠ Ап. Якова Алф.
10	д	Муч. Євлампія і Євлампії сестри єго.
11	г	Ап. Филипа і прп. Теофана єп. ісп.
		Неділя сьв. ОО. 7. соб. вселеньского
12	в	Муч. Прова і прч. і прч. Косми.
13	а	Муч. Карпа і прч.
14	з	☾ Прп. Параскевії, муч. Назария і прч.
15	s	Прп. Евтимія і прпмуч. Лукіяна
16	є	Муч. Лонгина сотн.
17	д	Озия прор. і прпмуч. Андрея Крит.
18	г	✠ Ап. і Еванг. Луки.

19	в	Иоїля прор., муч. Уара.
20	д	Вмуч. Артемія.
21	з	Прп. Іляриона В.
22	s	Сьв. Аверкія єп.
23	є	☾ Ап. Якова
24	Д	Муч. Арети і прч.
25	г	Муч. Маркіяна і Мартирия нотарів.
26	в	⊕ **Вм. Димитрия мир.** і пам. землетр.
27	д	Муч. Нестора.
28	з	☾ Вмуч. Параскевії, назв. Пятниця.
29	s	Прпм. Анастазиї Рим. і прп. Аврамія.
30	є	Муч. Зиновія і Зиновії.
31	Д	Ап. Стахія, Амплия і прп. і муч. Епімаха.

Листопад (Ноємврій).

1	г	☾ Косми і Дамяна безсребр. і лїкарів.
2	в	Муч. Акиндина і прч.
3	д	М. Акепсима і прч. і Обн. хр. Вм. Геор.
4	з	Прп. Иоанїкія В. і м. Нїкандра і Ермія.
5	s	Муч. Галактиона і Епістимії.
6	є	Сьв. Павла архиєп. ісп. Конст.
7	Д	Муч. Єрона і прч. і Прп. Лазаря чуд.
8	г	⊕ **Соб. Арх. Михаїла і пр. безпл. Сил.**
9	в	Муч. Онисифора і Порф. і прп. Матрони.
10	д	Ап. Ераста і прч. і прп. Теостирикта.
11	з	Муч. Мини і прч. прп. Теодора Студ. ісп.
12	s	⊕ **Сщм. Иосафата** (на нед.), Иоана аєп.
13	є	✣ Іоана Золотоуст.
14	Д	✣ Ап. Филипа.
15	г	Муч. і ісп. Самона, Гурия і Авіва.
16	в	✣ Ап. і Еванг. Матея.
17	д	Григория єп. чуд.
18	з	Муч. Плятона і Романа.
19	s	Авдия прор. і муч. Варлаама.
20	є	*Предпр Введ.* і прп. Григория і Прокла.
21	Д	⊕ **Введенє в храм Пр. Богородиції.**
22	г	Ап Филимона і муч. Кикилиї.

23	в	Амфілохія і Григория єп.
24	а	Вмуч. Катерини і вмуч. Меркурія.
25	з	☾ *Відд. Введ.* Сщм. Клим. і Петра.
26	s	Прп. Аліпія стовп.
27	є	Вмуч. Якова перс.
28	д	Прпмуч. Стефана.
29	г	М. Парамона і Филумена.
30	в	✠ Ап. Андрея первозванного.

Грудень (Декемврій).

1	а	Наума прор., прп. Філярета.
2	з	Аввакума прор.
3	s	Софонія прор. і прп. Теодула.
4	є	Вмуч. Варвари і прп. Івана Дам. ісп.
5	д	✠ Прп. Сави Осьвящ.
6	г	⊕ **Николая архєп. чудотворця.**
7	в	Сьв. Амврозия єп. Медиоляньского.
8	а	*Предпр. Неп. Зач.* і прп. Патапія
9	з	⊕ **Непорочне Зачатє Пр. Богородиці.**
10	s	Муч. Міни, Ермоґена і Евграфа.
11	є	Прп. Даниїла стовп.
12	д	Прп. Спиридиона єп. і чуд.
13	г	✠ Муч. Евстратия Авксентия і прч.
14	в	Муч. Тирса, Левкія і прч.
15	а	Сщмуч. Елевтерия і прп. Павла.
16	з	☾ *Відд. Неп. Зач.* і Аггея пророка.
17	s	Даниїла пророка і 3 Молодців Вавил.
18	є	Муч. Севастияна і прч.
19	д	Муч. Воніфатия.
20	г	*Предпраз. Рожд. Хр.* і Сщм. Ігнатия.
21	в	Муч. Юліянії
22	а	Вмуч. Анастазиї.
23	з	10 муч. в Криті.
24	s	*Навеч. Рожд. Хр.* і прмуч. Евгенії.
25	є	⊕ **Рождество Христове.**
26	д	⊕ **Собор. Пр. Бог. і сьв. Йосифа Обр. Нед. по Рожд. Йосифа, Давида і Якова.**

27	г	⊂: Первом. Стефана і прп. Теодора*).
28	в	Муч. дві тьмі (20000) спалених.
29	д	14 тисяч Дітий убитих і прп. Маркила.
30	з	Муч. Анїзиї
31	s	⊂: *Відд. Пр. Рожд. Хр.* Прп. Меланії.

*) Хотяй сьв. Стефан не має навіть і Служби Полиєлейної, однак люди сей день сьвяткують.

ПАСХАЛІЯ.

Рік від Різдва Хр.	Буква нед.	Мясниць неділь	Мясниць днів	Неділя сиропустна	Воскр. Христ. (Пасха)	Пасха лат. пер. нашою	Сошествіє с. Духа	Петр. посту неділь	Петр. посту днів
1913	а	7	6	24 лют.	14 цьв.	5 т.	2 чер.	2	5
1914	в	6	5	16 »	6 »	1 т.	25 мая	3	6
1915	г	4	4	1 »	22 мар.	раз.	10 »	6	
1916	є	7	3	11 »	10 цьв.	раз.	29 »	3	2
1917	ѕ	6	1	22 »	2 »	1 т.	11 »	4	3
1918	з	9	0	4 мар	22 »	5 т.	20 чер.	1	4
1919	а	6	6	17 лют.	7 »	раз.	26 мая	3	5
1920	г	5	5	9 »	29 мар.	1 т.	17 »	5	
1921	д	8	3	28 »	18 цьв.	5 т.	6 чер.	2	1
1922	є	6	2	13 »	3 »	раз.	22 мая	4	2
1923	ѕ	5	1	5 »	16 мар.	1 т.	14 »	5	3
1924	а	8	0	25 »	4 цьв.	1 т.	2 чер.	2	5
1925	в	6	5	16 »	26 »	1 т.	25 мая	3	6
1926	г	8	4	1 мар.	19 »	4 т.	7 чер.	2	
1927	д	7	3	21 лют.	11 »	1 т.	30 мая	3	1
1928	ѕ	6	2	13 »	2 »	1 т.	21 »	4	3
1929	з	9	0	4 мар.	22 »	5 т.	10 чер.	1	4
1930	а	6	6	17 лют.	7 »	раз.	26 мая	3	5
1931	в	5	5	9 »	30 мар.	1 т.	18 »	4	6
1932	д	8	3	29 »	18 цьв.	5 т.	6 чер.	2	1
1933	є	6	2	13 »	3 »	раз.	22 мая	4	2
1934	ѕ	5	1	5 »	26 мар.	1 т.	14 »	5	3
1935	з	8	0	25 »	15 цьв.	1 т.	3 чер.	2	4
1936	в	5	6	10 »	30 мар.	раз.	18 мая	4	6
1937	г	8	4	1 мар.	19 цьв.	5 т.	7 чер.	2	
1938	д	7	3	21 лют.	11 »	1 т.	30 мая	3	1
1939	є	5	2	6 »	27 мар.	раз.	15 »	5	2
1940	з	8	1	26 »	15 цьв.	5 т.	3 чер.	2	4
1941	а	6	6	17 »	7 »	1 т.	26 мая	3	5
1942	в	4	5	2 »	23 мар.	раз	11 »	5	6
1943	г	7	4	22 »	12 цьв.	1 т.	31 »	3	
1944	є	6	3	14 »	3 »	раз.	22 »	4	2
1945	ѕ	9	1	5 мар.	23 »	5 т.	11 чер.	1	3

ПОЯСНЕНЄ ПАСХАЛІЇ.

Щоби знати, в який день припаде яке сьвято, треба вперед знати, яка в тім році є буква недільна (Вруці літо). Нпр 1913 рік має букву недільну д. Буква недільна зачинає ся кождого року з першим днем місяця марта а кінчить ся з послїдним днем місяця лютого. Букви недільні є подані на таблици пасхальній при кождім році. Колиж знає ся букву, то вже легко знайти, якого дня випаде яке сьвято. І так нпр. хочу знати, котрого дня випаде в 1913 році Непорочне Зачатє Прч. Діви. Шукаю 9. грудня Неп. Зачатє і знаю, де є буква д. Знаходжу 8. грудня букву д, і рахую 8. неділя, а 9. Непорочне Зачатє випаде в понедїлок. — А в котрий день Різдво? Шукаю букву д, і знаходжу єї 22. грудня, отже то буде неділя, 23. понедїлок, 24. второк, а 25. Різдво в середу.

ЧАСТЬ

ЧЕТВЕРТА

Пісни церковні

ПІСНИ СТРАСТНІ.

1. Царю, Христе, Ти за злобу.

Царю, Христе, Ти за злобу
й людский гріх пішов до гробу.
Твоїх мук підем слідами
з молитвами і піснями.

Ти, щоб грішний люд весь спасти
сам приняв на себе страсти,
терпів люті муки, болї
і піддав ся смерти волї.

В Гетсеманї в крови потї,
у Каяфи на Голготї
кождий слїд Твоєї Крови —
слїд безмежної любови.

Серце грішне і камяне!
нїм сльоза Христова скане
тай над нашими гріхами,
Ти залий ся вперед сльозами.

А нїм кара за гріх впаде,
благай милости пощади;
А на спомин мук Ісуса
побіджай гріха покусу.

2. Христе Царю справедливий.

Христе Царю справедливий,
Боже довготерпеливий!
Не розкаже серце вірно,
як то Ти терпів безмірно.

Не розкаже серце в груди
зради проклятого Юди;
з серцем, твердшим як каміня,
дав Тебе на смерть, терпіня.

Хтож зчислить ті каплї крови,
що з безмежної любови
поляли ся крок за кроком
на Голготу вздовж потоком.

Хтож з'уміє розказати,
як терпіла Божа Мати
Непорочная єдина,
дивлячись на Свого Сина.

Не розкаже Серце вірно,
як Христос терпів безмірно,
ідучи шляхом до гробу
за гріхи і людску злобу.

3. І вже декрет є готовий.

І вже декрет є готовий,
Вже Пилат обмив ся з крови;
Муки! (2) Най з Христа невинно,
Ллєть ся (2) струмом кров невпинно.

І вже декрет є готовий,
вже хрест й вінець терновий.
Христе! (2) час прийшов скорботи,
просто (2) підеш на Голготу.

Іде нарід улицями
Тай сьмієсь з Христа без тями;
сльози (2) з віч Христових ллють ся,
за тих, (2) що тепер сьміють ся.

На Голготї хрест поклали
і прибили і розпяли
Бога, (2) що за гріхи сьміло
душу (2) дав і своє тїло.

Душе моя! Час зближаєсь,
за гріх сьвіта Бог вмирає.
Під хрест (2) злинь і ти думками,
жалуй (2) і плач над гріхами.

Пісня покаянна.

Як гляну в жизнь мою глубоко,
сльозами заливаєсь око
пекучими жалю сльозами
над всїми моїми гріхами.

Мій кождий крок не йшов до Бога,
Грішна була моя дорога;
я впадав в сумнїв і зневіру,
Понехав Бога, сьвяту віру.

Я служив сьвітови, облуді,
я вірив підшептам і злуді,

я скверними гріхом устами
гнав ближніх у пропастні ями.

Вже туди більше не піду,
де правди Божої ні сліду,
де замість Правди Сонця, злота,
багна, плюгавства і болота.

До Тебе, Христе, в сю хвилину
йду як Марія Магдалина
і несу з мирою амфори
жалю, покаяня, покори.

ПІСНИ
НА ВОСКРЕСЕНЄ ХРИСТОВЕ.

Ти Єрусалиме, сонця дугою.

Ти Єрусалиме сонця дугою вбери ся,
до царя Твого, що воскрес в славі спі-
бо Він адскі зломив кайдани [ши ся,
і став як сонічко весняне,
що сипле лугом запашні цьвіти,
пуплінки, трави, зелені віти, зелені віти.

Пісня воскресна сьвітом лунає могуча,
радіє серце, душа радіє болюча,
через Христові муки і страсти
вона позбулась смертної власти,
і з Христом разом в славі воскресне
з гріхів могили — як Він чудесно.

Один зьвір лютий, ворог лютує ще грізно
стогне, лютує адская сила запізно,
тьма прогнана і плїнь вже скінчилась
райска брама вже отворилась,
нехай за тьмою йдуть дїти смерти —
а нам до неба брами отверті.

З Єрусалимом і ми всї разом співаймо
радісне сьвято, воскресне сьвято витай-
обіймім друга неначе брата [мо:
і несїм згоду у руські хати,
викиньмо з серця гнїви лукаві
а з Христом разом воскреснем в славі.

Заграй Єрусалиме новий.

Заграй Єрусалиме новий,
піснь воскресшому нинї Христови.
Ти Сионе приготови ся,
Чистая Дїво розвесели ся.
Всї Ангели, Архангели,
Херувими, Серафими,
Заспівайте піснь враз з нами,
най несе ся звуком сьвітами
на всї села піснь весела:
Христос воскрес.

Радість над нашими хатами
пісня несе ся лїсом, лугами,
цьвітом прибрались гиля вишнї,
цьвітом ввінчались хатки пишні;

а рядами йдуть стежками
дрібні діти враз з цьвітками,
враз з цьвітками і піснями:
несуть пісоньки веселі
там, де людскі лиш оселї:
Христос воскрес.

І ми разом з дітьми підемо
з серця Христови дар принесемо:
любов сердечну, братню згоду
від всього руского народу,
серце в груди без облуди:
дар любови, дар Христови,
заспіваєм пісню побідну
за країну бідну рідну
пісню веселу, пісню воскресну:
Христос воскрес.

Согласно заспіваймо.

Согласно заспіваймо,
веселїм ся разом днесь.
Ісуса прославляймо,
Він бо із мертвих воскрес.
Христос воскресе із мертвих
воскресе (3) із мертвих,
смертию (3) смерть поправ,
смертию (3) смерть поправ.
І сущим во гробіх живот
живот дарував.

Мироносиції жени
ранком до гроба йдуть,
мира на сьвяті рани
плачучи з собов несуть.
Христос воскресе...

По дорозї питають,
Хтож той камінь відвалить?
І сумують, ридають,
хтож нам в поміч поспішить?
Христос воскресе...

Ангел Божий наперед
камінь з гроба відвалив,
і невістам звістив рек:
що Христос смерть побідив.
Христос воскресе...

Жени до гроба ввійшли,
де лежав безсмертний Цар,
Єго в гробі не найшли,
тілько ризи і судар.
Христос воскресе...

Согласно заспіваймо,
Воскресшого витаймо,
радуймо ся нині всї
як ангели в небесїх.
Христос воскресе...

Христос Господь воскресе.

Христос Господь з мертвих встав
в віки смерти власть здоптав

а нас двигнув з тьми гріха,
з гріха смерти до житя.
Киріє, киріє, киріє елейсон. Аллилуя.

Звеселйв ся сьвіт цїлий,
радість бє з соток грудий,
спів несе ся в звід небес:
Христос Господь вже воскрес.
Киріє, киріє...

Як у сонїчнім теплї
цвитуть цьвіточки дрібні,
так під сонцем ласк Христа
цвите радостю земля.
Киріє, киріє...

Цвите радостю весь сьвіт,
бо минулась пора бід.
бо скінчилась мука, страсть
і пропала ночи власть.
Киріє, киріє...

Бо Христос воскрес з мертвих
побідив власть духів злих
а покликав до житя
всїх дрімучих з забутя.
Киріє, киріє...

Веселїм ся нинї ми
в сьвятім, радіснім сїм дни;
скиньмо з себе міць гріха
і двигаймо ся з забутя.
Киріє, киріє...

Приберім ся, як цьвітки,
в красу ясну чесноти,
стережім ся більш гріхів
й рознесім веселий сьпів.
Киріє, киріє...

Пісня на Сошествіє сьв. Духа.

Тебе хори, неба двори, Тройце славлять:
Сьвят, сьвят, сьвят Господь Бог,
Сьвят, сьвят, сьвят Христос Бог,
Сьвят, сьвят, сьвят Дух сьвятий Саваофт.

Херувими, Серафими, величають:
Сьвят, сьвят, сьвят...

Землї, гори, всї простори величають:
Сьвят, сьвят, сьвят...

Зорі ясні, сонце красне, честь розносять:
Сьвят, сьвят, сьвят...

Цьвіт, билина, животина, вихваляє:
Сьвят, сьвят, сьвят...

Ми будемо сьвятій Тройцї все співати:
Сьвят, сьвят, сьвят...

Бо Одному, лиш сьвятому, Тобі пісня:
Сьвят, сьвят, сьвят...

Пісня на празник Пр. Евхаристиї.

Небо, земля і всї зорі, (2)
все, що в сьвітї, все, шо в морі.

Господеви поклін дайте, (2)
Відкупителя витайте.

Що на нашім днесь престолї (2)
в видї хлїба з власной волї.

Серед грішників витає, (2)
кормить душу і спасає.

Ангели всї, Херувими, (2)
чисті духи, Серафими.

Поможіть нам заспівати (2)
Господеви честь віддати.

Бо наш голос за тихонький (2)
Наші уста за слабонькі.

Щоб Єго честь звеличати, (2)
Піснї слави заспівати. —

Сьвят, сьвят, сьвят Бог незміримий (2)
в сьвятих Тайнах утаєний.

Слава честь Тобі велика, (2)
най лунає во вік віка.

За сей дар Твій пребогатий, (2)
за ті щедрі благодати.

Най всї вдячність знають люди, (2)
Боже Імя славлять всюди.

Бо нї ангельскі громади, (2)
не доступлять той відради.

Що то Господь чоловіку, (2)
Приготовив вже в сїм віку!

Кожда частка Хлїба сего, (2)
вічним житєм є для него.

Кожда капля з сеї Чаші, (2)
Осьвящає души наші.

Всїх нас з Богом з'єдиняє, (2)
Райскі двері відчиняє.

О наш Боже, наш Владико, (2)
наша кріпосте велика.

Дай нам гідно Тя приймати, (2)
і достойно причащатись.

Благослови усї люди, (2)
посели ся в нашій груди.

Дай нам в ласцї тут прожити, (2)
весь вік щиро Тя любити.

І з Тобою умирати, (2)
в небі вічно царствувати.

Пісня підчас походу з Пресьвятою Евхаристиєю.

Пливи сьвітами, пісне любови,
най звук Твій громом сотень гуде;
на нас спливає щастє чудове,
Сам Христос Господь у славі йде.

В малій хатинї, в малім кивотї,
гостить безмежне щастє любов,
Сам Христос Господь, що на Голготї
за гріхи сьвіта дав в жертві кров.

О Пресьвята Тайно любови!
перед Тобою мудрість німа;
в час сьвятий жертви Тіла і Крови
най за нас мовить віра тверда.

Най за нас мовить і серце чисте,
каяння сльози в наших очах;
Витай між нами, Спасе наш Христе,
Всесильний Боже, чудний в ділах.

ПІСНИ ДО ПРЕСЬВ. СЕРЦЯ ІСУСОВОГО.

Благослови всїм.

Благослови всїм, Ісусе милий,
що Твому Серцю честь складають,
най скарб сей сьвітлий всї в кождій [хвилї,
тепер і в віки посїдають.
Ісусе наш,
о Боже славимий,
благослови:
Ти скарб наш єдиний.

Як-же Ти славний, Боже в Сионї,
не скаже того слабий язик —
як Ти великий в небі на тронї,
в билинках земних як-же велик.
Всїх Ти Господь —
всїм ласки зсилаєш;
благослови:
сердечно благаєм!

За Твої ласки Тя величаєм.
Які нам Серце Твоє дало,
за те в дар души Ти поручаєм,
щоб всїх нас Серце се згадало.
Згадай на нас,
о Серце сьвятїйше,
благослови:
Тя молим щирійше.

О Найсьвятїйше Серце Христове,
цїле Ти небо все співає,
Тя славить і Матер чистой любови,
і мір Тобі весь честь складає.
Славу і честь
днесь всї Ти складаєм;
благослови:
сердечно благаєм!

Не забудь нас Ісусе наш Боже;
прости нам грішним всї провини,
а Твоє Серце най нас споможе,
най ласк зсилає скарб єдиний.
Тебе молим,
Тя щиро благаєм,
благослови:
Ісусе, взиваєм!

О Пресьвята Дїво Маріє,
моли за нами Сина свого:
Ти Єму Матер чудна лелїє,
Тобі все вчинить Серце Єго.

Молись за нас,
ми Тя призиваєм,
подай руку,
подай, всї благаєм.

Витай кернице.

Витай кернице скарбу дорогого,
сьвятая рано Серця Пана мого,
Розгрій студене серце мнї любвою
і наповни го небеснов росою.

Дай се, щобим ту в сїм вигнаню сьвіта,
в Тобі замешкав по всї мої лїта:
Серце Ісуса, вже по моїм сконї,
в віки замкни мя в сьватім Своїм лонї.

Скріпляй Своєю Кровю на силах слабого,
змий ласк водою гріхи сьвіта того,
щоб не попав ся проклятому в руки,
у страшну погибель та у вічні муки.

Рано солодка Серця Спаса мого,
любови повна, щастя, блага всього,
най огонь згасить потоками крови
в чистилищи душам — то Серце любови.

Серця любячі зволь благословити,
що Твоє Серце бажають славити;
загрій їх щиро в ранї Серця Свого,
всїм нам отвертїй, дай їм ласки много.

А я Ти щиро і вірно прирікаю,
що Тя любити во віки бажаю.

з душі цілої, скілько сил мні стане
і ту і в небі любов та не звянє.

Житє ми видри, не дай нич благого,
карай і ту вже, досить щастя мого;
но дай ми Серце Своє в оборону,
а більш не схочу нічого до скону.

О то Тя тілько прошу Бога мого,
не віддаляй мя з дому Серця Свого,
там дай, Ісусе, надію єдину,
там жити і вмерти; в Нім во вік не згину.

Не опускай нас.

Не опускай нас, не опускай нас!
Боже, Боже, не опускай нас;
Ти сказав се пред віками:
не лишу вас сиротами,
Твоє Серце знає в небі
о нашій кождій потребі.
Не опускай нас, не опускай нас!
Боже, не опускай нас!

Де потїхи нам шукати,
щоби серцю полекшати? —
В Твоїм Серцю, добрий Пане,
там потїхи для всїх стане.
Не опускай нас...

З Серця Твого сьвятой рани
всї богатства, вічний Пане:

в Нім потіха осолода,
там приют нам, нагорода.
Не опускай нас...

Вірно будем Ти служити,
хрест і тернє все любити,
плакать будем над гріхами,
жалю гіркими слезами.
Не опускай нас...

Потягни нас за собою,
Твоєю ласкою сьвятою,
пригорни до Серця Твого,
научи житя честного.
Не опускай нас...

Остань ту, Сладчайший, з нами,
просьвіти Серця лучами,
сонцем сьвіти нам опіки
ту на земли і на віки.
Не опускай нас...

Боже, Ти кажеш.

Боже, Ти кажеш всім веселитись,
хотяй до ока тиснесь слеза,
і ми послушні приказу Твому,
скажем, най дієсь воля Твоя;
і все чи в щастю, чи в лихій доли
будем співати пісню любови!

Но щоб співати в горю недоли,
то нам потрібна ласка Твоя,

о, спомагай нас — зішлеш терпіня,
втвори нам й Серце, Боже, Своє,
а все чи в щастю, чи в лихій доли
будем співати пісню любови.

Бо деж знайти сили і потїхи,
Коли згнете нас тягар хреста,
коли упадем безсильні, злиті —
як вже не знайдем у жерела?
Щоб і в щастю та лихій доли
всегда співати пісню любови!

О Серце Боже, жерело ласки,
о, оживляй нас на сїй земли,
дай волю Божу сьвято творити,
щоб жити з Тобою на небеси:
де мем по земских горях і недоли
в віки співати пісню любови!

ПІСНИ ПІДЧАС СЛУЖБИ БОЖОЇ.

В страсї і покорі.

В страсї і покорі
в дім Божий входїм,
славить Бога в Тройцї
смиренно начнїм.

Отця Сина і Духа
Божество одно,

славім прославляймо
в піснях согласно.

Сьвятий кріпкий Боже,
милостив нам будь:
молим Тя, благаєм,
глянь на грішний люд.

Поглянь же на него,
він просить Тя весь;
прийми тую жертву,
що дає Ти днесь.

Сьвятий Боже.

Сьвятий Боже всемогучий,
сей молитви смирний глас,
попід хмари ге́нь пливучий,
Прийми і помилуй нас.

Сьвятий кріпкий, необнятий,
в кожду хвилю, в кождий час
не щади нам благодати,
скріпи і помилуй нас.

О безсмертний, — Твої діти
молять щиро тя всї враз,
дай безсмертно в небі жити
і помилуй, Отче, нас.

Піснев Херувимів.

Піснев Херувимів, Христа прославляймо,
як ангельскі хори Єму честь віддаймо.

Царю всего сьвіта, Ісусе наш Христе,
Молим Тя покірно: дай нам серце чисте.

Скверні помишленя най счезають вскорі,
в сїй жертві, умильно просим Тя в покорі.

І тут прирікаєм, що все лиш з Тобою
против всїх напастий станемо до бою.

Пісњ побіди.

Пісњ побіди заспіваймо:
Сьвят, сьвят, сьвят Бог, воскликнїм.
Небом, землев Він владїє,
Єму слава, честь, поклін.

Припадїм пред Ним покірно,
Він побіду вже віднїс,
як на хрестї на Голготї
на хрестї за нас повис.

Днесь Він знов її поновляє,
як пред смертев нам прирік:
З тїлом, душев тут приходить
живий Бог і чоловік.

О витай нам, Агнче Божий,
Спасителю наш благий!
Славить Тебе земля небо,
прославляє сьвіт цїлий.

Вже жертва хрестна.

Вже жертва хрестна скінчена,
кров ллє ся з тисячних ран,

вже бідна людскість спасена,
умер бо наш Бог і Пан.
Померкли очи милосерні,
Серце стиснулось в любві,
за наші мисли прескверні
відчуло болі на собі.

Тернє впоїлось глубоко,
ранячи голову сьвяту,
струями плила широко,
на землю впала грішну
Кров найсьвятійша Ісуса,
і стерла Адамів гріх,
віджила надія наша,
щасливість вічна для нас всіх.

О Мати Божа, Маріє,
Ти повна єси жалю,
прекрасна неба лелїє,
пробив меч душу Твою.
Скажи нам, Мати, благаєм,
длячого Син Твій терпить;
нехай і ми відчуєм,
як гріх Спасителя ранить.

В сильній надії.

В сильній надії, Отче всеміра,
що слезам нашим пільгу Ти даш,
з кождої груди молитва щира
лине до Тебе, о Отче наш!

Всещедрий Боже, Творче Сиона,
Ти, іже єси на небесїх;
Ти щастє наше, Ти охорона,
Надїя наша, Ти всїм для всїх.

Тож де лиш сонце з неба сияє,
де лишень серце хоть одно бє,
звідтам молитва в небо злїтає;
О да сьвятить ся імя Твоє.

На кождім кроцї, де лишень може
глянути око Твоє сьвяте,
всї най взивають: Всещедрий Боже!
Да прийдеть, прийдеть царствіє Твоє.

Від поконвіка, в кождій годинї,
для всїх незмінна воля одна!
На земли, в пеклї, в небес країнї:
сьвята най буде воля Твоя!

До Тебе твар вся руки возносить,
тиха молитва к' Тобі несесь,
кождої хвилї сьвіт весь голосить:
хлїб наш насущний подай нам днесь.

Забудь провини! щиро благаєм,
і довги наші нам оставляй;
довжникам нашиш як ми прощаєм,
так в хвили суда Ти нам прощай!

Не дай ширитись пеклу між нами,
нас в іскушенє не воведи,
духа скріпляй нам в борбі з врагами,
ворожий удар нам сокруши.

І ізбавляй нас, Боже від злого,
віддаляй всяку нещастя тінь;
збери всїх разом до трону Свого,
Прийми молитву нашу — Амінь.

Чудес чудо перед нами.

Чудес чудо перед нами
і днесь ся являє,
під видом вина і хлїба
Христос ся скриває.

Вид, смак, дотик і змисл всякий
тут ся ошибає,
тілько віра неомильно
нас в правдї скріпляє.

На хрестї Він Божество скрив,
тут криє і тїло,
що з любови за мір грішний
муки претерпіло.

О великий Боже вічний,
о Царю наш, Христе,
Твоїй Тайнї причащатись
дай нам серце чисте.

Зробіть Му місце.

Зробіть Му місце, Господь сам з неба
чудно укритий під видом хлїба.
Спаситель міра до вас вступає
і в серцях ваших трон свій ставляє.

Зі страхом Божим всї ся зближайте,
і з віров сильнов днесь приступайте;
прийміть до спрця Царя живого,
Христа Ісуса, Бога самого.

Коли засяде в душах Цар слави,
поклін віддайте Єму з любови,
і за се щастє, Єму співайте
і чистим серцем Го прославляйте.

Благодарім Христу Богу.

Благодарім Христу Богу
на всякоє время,
що приніс ся Отцю в жертві
за все людске племя.

Благодарім Єму щиро,
молїм зі слезами;
Він з любови непонятой
зістає все з нами.

І з престолів наших сьвятинь
руки простирає,
бідних, хорих і уломних,
всїх благословляє.

Благослови-ж нас, Ісусе,
пригорни к'собі всїх,
осьвящай нас благодатьми,
дай взрітись в небесїх.

Боже, люблю тя.

Боже, люблю тя, цїлим серцем люблю Тя.
Скілько на земли созданя,
Тілько Ти Боже співаня.
Все славить Тя прославляє,
все зі мнов любо взиває:
Боже, люблю Тя, цїлим серцем люблю Тя.

Сонце, місяць і всї зорі,
Рік, година і час скорий,
ніч і день Тя прославляє,
до любови загріває.
Боже, люблю Тя...

Все, що земля в собі має,
що на нїй ся порушає,
що в ріках, морях пливає,
тую піснь Тобі співає:
Боже, люблю Тя...

Скілько травок виростає,
скілько листя розвиваєсь,
тілько най язиків маю,
а кождим з серця взиваю:
Боже, люблю Тя...

Душа тїло і всї сили,
О! щоб Тебе полюбили,
все, що в менї ся вміщає,
най Тебе лиш виславляє:
Боже, люблю Тя...

ПІСНИ ДО ПРЧ. ДІВИ МАРІЇ.

Весели ся, вишний Сионе.

Весели ся, вишний Сионе,
прикраси ся небесний троне,
бо йде вбрана красою,
вбрана сонця дугою:
Марія, Марія, Марія.

Мати любу Син зустрічає,
вінок чести на скрань вкладає,
ціле небо радіє,
честь співає Марії:
Марія, Марія, Марія.

А срібноперi Херувими
а тисячкрилі Серафими
грають, співають в пісни,
витають щастє незвісне:
Марію, Марію, Марію.

Сьвіт мине ся, як імла ранна,
не мине ся Она ізбранна,
буде в віки царити
доки сонцю сьвітити:
Марія, Марія, Марія.

Вихваляйте доли, гори.

Вихваляйте доли, гори
луги, цьвіти, лїси, бори

найкраснійшу над всі діви
Чудо дивне Божой сили.

Милим шумом нуж потічки,
тай піснями любі птички,
честь віддайте днесь Царици,
Непорочній餐едівици!

Всі скажіть Їй: О Маріє,
о пречудна Ти лелїє!
Найже буде честь і слава,
Творцю Твому, о ласкава.

Ти в любві нам сонце ясне,
нею повне серце красне;
Ти нам місяць і зірниця:
бо все чиста Ти Дївиця!

Ти як рожа цьвітка біла,
що цьвіт вонев наповнила,
без порока Ти зачата,
а по смерти в небо взята!

Що Ти Богу так є мила,
се покора спричинила;
ся покора учинила,
що Ти Бога породила!

О пречудна Дїво Мати,
не давай нам загибати,
для любови Сина Свого,
хорони нас всїх від злого.

Дай нам в ласцї Божій жити,
Сьвято нашу жизнь скінчити,

в небі Бога вихваляти,
вдячну пісно Ти заспівати.

Гора ясна.

Гора ясна, де прекрасна
Діва сияє,
з Своїм Сином возлюбленним
всіх тут приймає.
Она грішних призиває,
ласки Своєй уділяє
всім кающим ся.

Спішіть скоро до Пречудной
Діви Марії.
Там в Гошові, на престолі
красной Лелії.
Она в нуждах помагає,
і від всіх бід заступає,
яко Цариця.

Чудотворна Діво Мати,
нам допомагай,
з пресьвятой Своєй опіки,
нас не випускай;
Ти бо можеш ублагати,
Свого Сина яко Мати,
Пані ласкава.

В цілім краю, всі пізнали,
Щось чудна Мати,
хто приходить, не відходить
без благодати.

Просиж Бога Ти за нами,
щоб учинив нас синами
в небі на віки.

Істочниче благодати.

Істочниче (2) благодати (2)
Істочниче благодати,
Пречистая Діво Мати,
Ти нам родила Спасителя і Збавителя.
2. [Славу честь Твою голосим,
Тебе молим, Тебе просим],
спасай нас, спасай нас від усяких бід.

Пречистая, (2) Преславная (2),
всїх Царице улюблена,
Монархине всїх Ангелів і Архангелів.
2. [Ти честнїйша Херивимів,
Ти славнїйша Серафимів],
Маріє, Маріє будеш до віка.

В Твої храми (2) йдем з мольбами (2)
й Тебе молимо піснями:
наставив ворог сїти на Твої дїти.
2. [Поможи нам його стерти
а від горя, грози, смерти],
спасай нас, спасай нас, Мати всеблага.

Сонце ясне, (2) Звіздо красна (2),
любов Твоя най не гасне
до нас всїх дїтий Твоїх бідних і послїдних.
2. [Омофором, слави долї
Приверни нас знов на волю]
Царице, Царице, всїх руських країн.

О всепітая Мати.

О всепітая Мати, (2)
О Мати, Мати благодати,
О Мати, Мати благодати ісполнена.
Ісполнена благодати,
Пречистая Діво Мати,
Помилуй нас.

Під Твою милость прибігаєм (2)
під Твої сьвяті омофори,
грішні со лики і двори прибігаєм.
Прибігаєм до Тебе, Мати,
сподоби нас благодати
Сина Свого.

Милосердия двері (2)
отвори нам багословенная,
отвори нам, Діво честная, християнам;
ми грішнії Тебе просим,
руки наші превозносим,
помилуй нас.

Чудесна в державной короні, (2)
чудесна в сій сьвятій Іконі
во церкві Пречиста Лелія,
в олтари чудесна Марія поставлена.
Поставлена, прославлена,
помилуй мя осуждена.
во віки віков.

Пречистая Діво Мати.

Пречистая Діво Мати руського краю,
з Ангелами і Сьвятими Тя величаю.
2. Ти грішників з тяжкої муки
через Твої спасаєш руки,
Не дай пропасти.

Тобі всї Сьвятії служать, Богородице,
і ми Тя грішнії славим, о Владичице.
2. Цїлим серцем нехай мило,
Тобі служить душа і тїло,
Мати чистая!

Хто не знає ласки Твоєй, Ти всїх спасаєш,
в Підкамени всїм потрібні ласки зсилаєш.
2. Темних, хорих і уломних,
очищаєш там притомних,
прошуж і мене.

Молю Тебе: глянь на мене вірного слугу,
не давай мнї упадати в велику тугу.
2. Скажи тепер аби знати,
що з грішником будеш дїлати,
Панї ласкава.

Прибігачих до Тебе в всякій потребі,
знаю, що утвердиш нас всїх вірних в не- [бі
2. Не випускай же на віки,
з Твоєй Пресьвятой опіки
Мене грішного.

Подай руку в тяжкій борбі і в угнетеню,
даруй ласку мнї просячому, ко ізбавле-
2. Буди всім нам оборона, [ню.
просить Тя царска корона,
яко Царицю!

З Сином Своїм возлюбленим буди ласкава
Котрому з Отцем і Духом честь і слава.
2. Во вік віков непрестанне,
доки сего сьвіта стане,
від всїх слуг Твоїх.

Маріє, Любове.

Маріє, Любове по Бозї єдина,
Ти Мати у мене, Твоя я дитина.
Любвою дитини буду Тя любити,
гріхом не засмучу, доки буду жити.

Маріє, Царице! Тебе величати
бажаю всім серцем, що сил в мене стати;
і в мисли і слові і дїлї — на віки,
на сьвітї і в небі, як зложу повіки.

Маріє потїхо на земнім падолї,
веди під хрестами, що йдуть з Божой волї:
Най тїшусь з Тобою, з Тобою най плачу,
по смерти з Тобою най небо побачу.

ПІСНИ НА БОГОЯВЛЕНЄ ГОСПОДНЄ.

Ти Йордане.

Ти, Йордане, приготови ся,
Ти, Йоане, скоро спіши ся,
Діви Марії хрестити Сина,
Бога Слова в Тройці єдина,
во річних струях.

Вже облак ясний сьвітить дугою,
вже йде хреститись Христос водою.
Радій Йоане, тіш ся Йордане,
се Христос Господь за хвилю стане
у водах твоїх.

Ангелів хори, всї Херувими,
Сили і Двори і Серафими
з небес вже линуть вбрані красою
і вінком кружать понад водою,
де стоїть Христос.

І отворились облаки сині,
Дух сьвятий в виді вже голубинім
над Йордан лине, як сонце ясне
і розсїває проміні красні
ласк своїх в сей день.

Загремів громом облак голубий,
озвав ся голос: »Се Син мій любий«

так довго жданий від всїх народів,
одно спасенє усїх родів
від віків до віка.

Йордан жахнув ся і стрепенув ся,
і в бігу бистрім назад вернув ся,
в сю сьвяту хвилю, хвилю велику
гостячи в себе Спаса Владику
в сей сьвятий день.

І ми з Йорданом радіймо нинї,
несїм Христови піснї в гостинї
з щирого серця, з щирої груди
любім Ісуса, все та і всюди,
і несїм честь Йому.

А Він водою ласки сьвятої
змиє провини душі грішної,
вкаже дорогу нам в небо ясне,
де житє, щастє, зладжене красне
всїм синам Христа.

Голос Господний.

Голос Господний на водах озвав ся,
Пророк Владицї Хрестителем став ся.
Сонцем блис неба звід
і звіщає на увесь сьвіт
торжество. (3)

2. Ти Пророче, Предтече
не убояв ся,

Христу Спасу хрестителем
істинно став ся,
висше всїх. (3)

Дух сьвятий сходить в видї голубинім,
озвав ся голос вже у небі синїм:
Ти узриш, Той прийде,
що спасенє всїм принесе,
всїм сьвітам. (3)

2. Ласк водою, як росою
дрібненькі цьвіти,
сам окропить і обмиє
Адама дїти
від гріхів. (3)

Йордан радїє, бо Христос в сїй хвилї
ступив ногою у йорданьскі филї,
в серцях всїх смуток згас,
бо прийшов вже радісний час
в серця всї. (3)

2. Бог у Тройцї найсьвятїйший
сьвітови являєсь,
струї ласки відкупленя
радо зливає
на весь сьвіт. (3)

З Йорданом нинї радїймо всї люди,
радостю бють ся серця в нашій груди,
Над Йорданом ми в сей день,
з серця несїм звуки пісень
в честь Христа. (3)

2. Най йде пісня, пісня
з сердець невинна,
поки наші душі, серця
бють в нас невпинно
для Христа.

Пісня до сьв. Василия Вел.

Най гремить небо сотнями грімких пісень,
сьвіт весь радіє в сей сьвятий, великий [день,
і ми пісні заспіваймо,
і сьвятому честь віддаймо
з серця і душі:
Радуй ся, радуй ся
Василиє Єрархо,
Кесариї Патриярхо,
Слава, честь Тобі.

Огненний стовпе жаром любови Христа,
Ти непохитна в Христовій вірі скала.
Правди словом Ти могучим,
поколїням всім грядучим,
сьвітиш краще зір.
Радуй ся...

Тож Твоя слава нинї йде по всїх землях,
поклін в покорі складає Тобі монах,
що по правилу Твойому,
посьвятивсь житю сьвятому
Христових чеснот.
Радуй ся...